

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

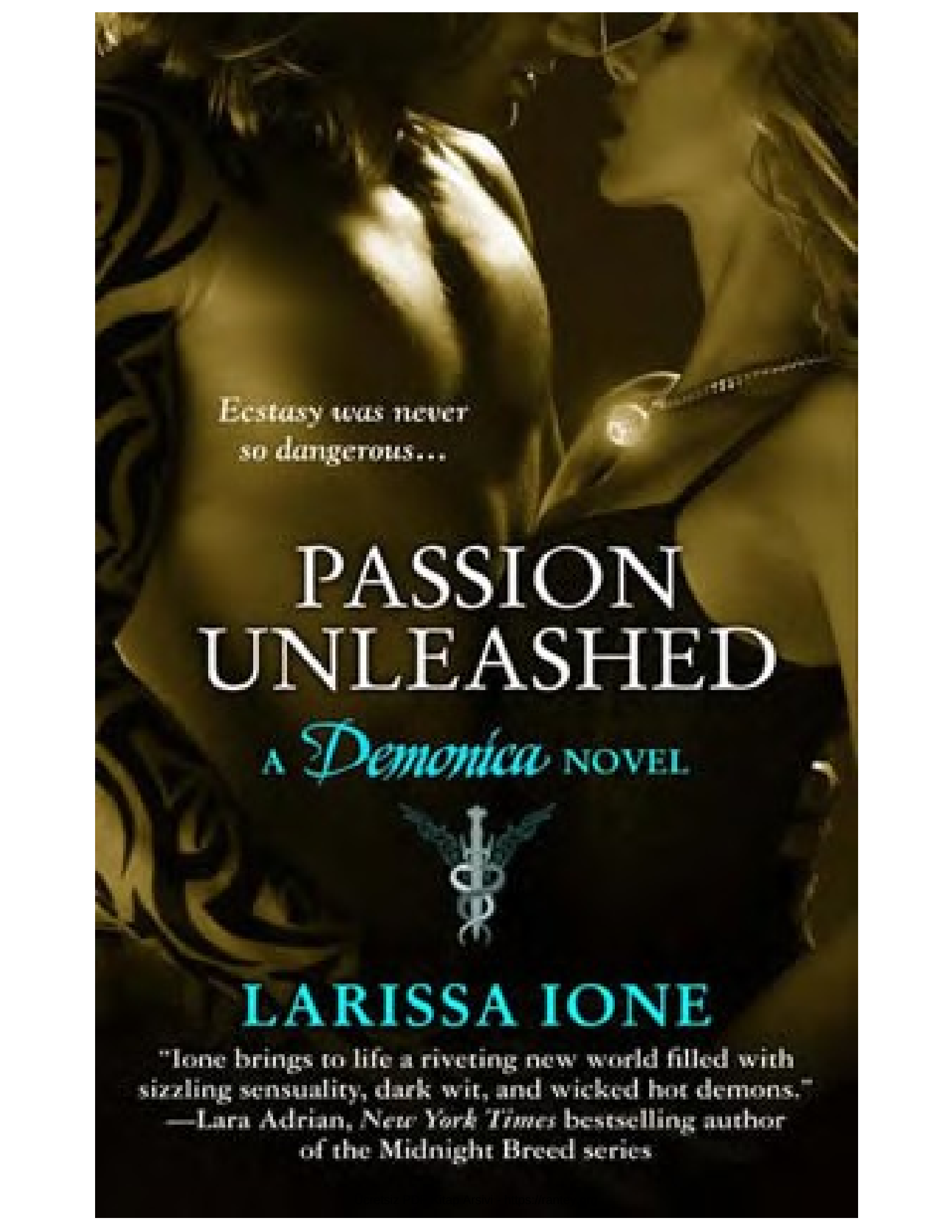
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



Ecstasy was never
so dangerous...

PASSION UNLEASHED

A Demonica NOVEL



LARISSA IONE

"Ione brings to life a riveting new world filled with
sizzling sensuality, dark wit, and wicked hot demons."

—Lara Adrian, *New York Times* bestselling author
of the Midnight Breed series

AYRICA LARISSA IONE TARAFINDAN

Zevk

Bağlanmamış

Arzu

Zincirlenmemiş

Brennan'a, çünkü sen olmasaydın, anne olmanın keyfini asla bilemezdim ve karakterlerimin de bileceğini sanmıyorum.
Sen benim dünyamsın, Goob!

Teşekkür

Grand Central Publishing'in kapak sanatı departmanından redaktörüm ve editörüm Amy Pierpont'a kadar muhteşem çalışanlarına özel teşekkürler. Bu kadar yetenekli insanlarla çalıştığım için çok şanslıyım.

Ve Stonecreek Media'dan Justin Knupp'a, birlikte çalışmak için harika olduğu ve bu kadar büyük olduğu için çok teşekkür ederim,
Demonica dünyasının görünür bir parçası. Son olarak, Writeminded Okurlar Grubu'na ve Yazar fikirli blog hanımları, Jaci Burton, Maya Banks, Amy Knupp ve Stephanie Tyler. Sizler benim çok ihtiyaç duyduğum destek grubumsunuz!

Sözlük

Aegis - İnsan savaşçılar topluluğu
dünyayı kötülükten korumak. Bakınız: Muhafızlar, Naip, Sigil

Carceris-Yeraltı dünyasının hapishaneleri. Tüm iblis türleri

Carceris'te görev yapmak üzere temsilciler gönderir. Carceris üyeleri iblis yasalarını ihlal etmekle suçlanan iblisleri yakalamaktan ve Carceris hapishanelerinde gardiyan olarak görev yapmaktan sorumludur.

Konsej-Tüm iblis türleri ve ırkları, türlerinin veya ırklarının bireysel üyeleri için yasalar koyan ve cezalar veren bir Konsey tarafından yönetilir.

Dresdiin-Meleklerin iblis eşdeğeri.

Fakires-Vampirler tarafından, kendilerini gerçek vampir olarak gören ya da vampir gibi davranan insanları tanımlamak için kullanılan **aşağılayıcı** terim.

Muhafızlar-Savaş teknikleri, silahlar ve büyü konusunda eğitilmiş Aegis **savaşçıları**. Aegis'e kabul edildikten sonra, tüm Muhafızlara büyü bir parça hediye edilir. Aegis kalkını taşıyan mücevher, diğer şeylerin yanı sıra gece görüşüne ve iblis görünmezlik büyüünün arkasını görebilmeye olanak tanır.

Harrowgate-İblislerin Dünya ve Sheoul'daki yerler arasında seyahat etmek için kullandıkları, insanlar tarafından görülemeyen **dikey** portallar.

Infadre-Bir Seminus iblisi tarafından hamile bırakılmış herhangi bir iblis türünden dışı.

Maleconcio-Her tür Konseyinden bir temsilci tarafından yönetilen **en üst** düzey iblis kurulları. İblis dünyasının Birleşmiş Milletleri.

Orgesu-Çoğunlukla özellikle seks sağlamak amacıyla yetiştirilen ırklardan alınan **bir** iblis seks kölesi.

Yerel Aegis hücrelerinin **Vekil-Başkan**(lar)ı.

Renfield - Bram Stoker'ın Drakula'sındaki **kurgusal** karakter. Ayrıca, bir vampire hizmet eden herhangi bir insan için aşağılayıcı bir terim. Bir vampir hayranı.

S'genesis-Seminus iblisleri için **son** olgunlaşma döngüsü. Yüz yaşında gerçekleşir. S'genesis sonrası bir erkek üreme yeteneğine sahiptir ve herhangi bir iblis türünün erkeğine dönüşme yeteneğine sahiptir.

Sheoul-Şeytan diyarı. Dünya'nın derinliklerinde yer alır ve sadece Harrowgate'lerle erişilebilir.

Sheoul-gra-İblis ruhları için **bir** bekletme tankı. İblis ruhlarının yeniden doğana ya da işkenceli bir arafta tutulana kadar gittikleri yer.

Sheoulic-Tüm iblisler tarafından konuşulan **evrensel bir** dildir, ancak birçok tür kendi dilini konuşur.

Sigil-Büyükler olarak bilinen ve Aegis'in en üst düzey liderleri olarak görev yapan on iki insandan oluşan **kurul**. Merkezi Berlin'de bulunan bu kişiler dünya çapındaki tüm Aegis hücrelerini denetler.

Kuğular - Vampirler için kan veya enerji donörü olarak hareket eden **insanlar**, ya gerçek ölümsüzler ya da sahteler.

Ter'taceo-İnsan gibi davranabilen **iblisler**
Çünkü türleri doğal olarak insan görünümündedir ya da insan biçimine dönüşebilirler.

Therionidryo-Bir canavarın ısırıldığı ve başka bir canavara dönüştürdüğü kişi için kullandığı **terim**.

Therionidrysi-Bir canavar saldırısından kurtulan **herhangi biri**. Efendi ve oğlu arasındaki ilişkiyi açıklamak için kullanılan terim.
therionidryo.

Ufelskala-İblisler için kötülük derecelerine göre **bir** puanlama sistemi. Tüm doğaüstü yaratıklar ve kötü insanlar, Beşinci Kademe ile birlikte beş Kademede kategorize edilebilir

kötülerin en kötülerinden oluşuyordu.

Baradoc tarafından listelendiği şekliyle İblislerin Sınıflandırılması, Umber iblisi, iblis ırkını kullanarak

Örnek olarak Seminus:



Krallık: Animalia

Sınıfı: İblis

Aile: Cinsel Şeytan

Cinsi: Karasal Türler:

Incubus Cinsi:

Seminus

Bir

"Bir iblisle yemek yiyorsanız, uzun bir kaşığınız olmalı."

-Navjot Singh Sidhu

Wraith'in iyi yaptığı üç şey vardı: avlanmak, dövüşmek ve sevişmek. Bu gece üçünü de yapacaktı. Tam olarak bu sırayla.

Muhtemelen o kadar boktan bir ülkeden gelmiş olan göçmenler tarafından işletilen bir dükkanın çatısına çömelmiş
Brownsville, Brooklyn sokaklarındaki şiddet onları korkutmadı, Wraith bekledi.

Daha önce çete üyelerini gözetlemişti, saldırganlıklarının, kan alma ihtiyaçlarının ve Wraith'in kendi aynı şeyi yapma ihtiyacı uyandırdı. Her yırtıcı gibi, o da

Hedefini dikkatle seçerdi. Ama çoğu avcının aksine, zayıf ya da yaşlı olanları seçmezdi. Boş ver onları. En güçlü, en büyük, en tehlikeli olanı istiyordu. Yarım litre kanın yanında adrenalin de isterdi.

Ne yazık ki Wraith bu gece bir av yapamazdı. Vampir Konseyi tarafından belirlenen ayda bir humankill limitini çoktan doldurmuştu ve Sheoul'da bunu aşmasına imkân yoktu.

On ay önce Wraith'in mutlu bir şekilde s'genesis'inden geçtiği göz önüne alındığında, bu konuda endişelenmesi garipti; bu değişim onu sadece içgüdüleriyle hareket eden bir canavara dönüştürmüş olmalıydı - mümkün olduğunca çok sayıda iblis dişisini beceme ve onları hamile bırakma içgüdüğü. S'genesis'in ek bir avantajı da erkek Seminus iblislerinin

cinsel dürtülerine o kadar odaklanmışlardı ki başka hiçbir şey umurlarında değildi. Ama Wraith'in durumunda, o aynı zamanda bir vampirdi, bu yüzden bir şeyleri öldürmek onun kanında vardı. Tabiri caizse.

Yeni hayatına başlamak için sabırsızlanan Wraith, Değişim'i erkenden başlatmanın bir yolunu bulmuştu. Ne yazık ki bu hiçbir şeyi değıştirmede. Oh, kadınları becermek ve hamile bırakmak istiyordu ama bu yeni bir şey değildi. Sadece Aradaki fark, artık onları hamile bırakabiliyor olmasıydı. Ayrıca bunu yapmak için türlerinin erkeğine dönüşmesi gerekiyordu çünkü Dünya'daki ya da gezegenin çekirdeğindeki iblis diyarı Sheoul'daki hiçbir dişi, s'genesis sonrası bir Seminus iblisiyle bilerek yatmazdı. Kimse bir iblis doğurmak istemezdi.

Buna rağmen safkan bir Seminus olarak doğacak yavrular karışık çiftleşme. Yani evet, birkaç şey değışmişti ama yeterli değildi. Wraith hâlâ geçmişindeki dehşeti hatırlıyordu.

Hâlâ iki kardeşini ve birlikte açtıkları hastaneyi önemsiyordu. Bazen hangisinin daha kötü olduğundan emin olamıyordu.

Wraith havayı kokladı, son yağmuru, bayat idrarın,

ürüyen öplerin ve baharatlı Haiti kokularını içine çekti.
mutfaktan bir ses duydum. Karanlık etrafta dönüyordu

Soğuk bir Ocak esintisi omuz hizasındaki saçlarını karıştırdı ama damarlarındaki sıcaklığı hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Avını beklerken sabrın timsali olabilirdi ama bu, içinin beklentiyle titremediği anlamına gelmiyordu.

Çünkü bunlar avladığı tipik çete üyeleri değildi. Hayır, Bloods, Crips ve Latin Kings'in acımasız Upir karşısında hiçbir şeyi yoktu. Bu isim bile Wraith'in dudaklarının sessiz bir hırıltıyla kıvrılmasına neden oluyordu. Upir diğer bölgesel sokak çeteleri gibi işliyordu ama ipleri ellerinde tutanlar vampirlerdi. Suçları işlemek, gerektiğinde kan ve kan desteği sağlamak için insan ahmaklarını kullanıyorlardı, ve polisler onları yakaladığında düşmek için. İnsanlar hizmet ve fedakarlıkları karşılığında sonsuz yaşamla ödüllendirileceklerine inanıyorlardı. Aptallar.

Vampirlerin çoğu insan dönüştürme konusunda katı kurallara bağlıydı ve bir vampirin hayatı boyunca sadece birkaç kez dönüştürülmesine izin verildiğinden, bunları aşağılık çeteciler.

Tabii ki çeteciler bunu bilmiyordu. Onlar oynadı Sokaklarda, dişlerini parçalayan kanlı dövmeleri ve kızıl ve altın çete renkleri, diğerlerinin dikkate aldığı uyarıları haykırıyordu. Kimse Upir'e bulaşamazdı.

Wraith dışında kimse.

Upir geldi. Yedisi birden, abartılı bir kibirle çalım çalım konuşuyorlardı. Gösteri zamanı.

Wraith yaklaşık bir metre altı santim boyuna kadar açıldı ve ardından on beş metre kadar alçalarak yere, çetenin tam önüne indi.

"Hey, pislikler. N'aber?"

Lider, bandanalı tıknaz beyaz bir adam. başının etrafına sarılmıştı, bir adım geriye tökezledi ama şaşkınlığını çiğ bir küfürün arkasına sakladı. "Ne oluyor lan?"

Serserilerden biri, kısa boylu, şişman, çarpık burunlu bir trol. kelimenin tam anlamıyla bir trol, ki bu talihsizlikti çünkü Wraith onu cezasız öldürebilirdi, ceketinin cebinden bir bıçak çıkardı. Wraith güldü ve diğer iki serseri de kendi bıçaklarını çıkardı. Wraith daha çok güldü.

"İnsan toplumunun süprüntüleri beni eğlendiriyor," dedi Wraith. "Silahlı kemirgenler. Kemirgenlerin akıllı olması dışında. Ve tatları berbat."

Lider, sarkık kıçlı pantolonundan bir tabanca çıkardı. "Sende lanet olası bir ölüm arzusu var."

Wraith sırttı. "Bu konuda haklısın. Tek dileğim senin ölümün." Yumruğunu liderin yüzüne indirdi.

Lider geriye doğru sallandı, kırık ve kanayan burnunu tutuyordu. Kan kokusu Wraith'in ateşini bir kademe yükseltti... ve yalnız değildi. Arkadaki iki gangster kokuya odaklanmış, kafalarını çevirmişlerdi.

Vampirler. Biri siyah erkek, biri Latin kadın, ikisi de diğerleri gibi bol kot pantolonlar, kapüşonlu tişörtler ve eski püskü spor ayakkabılar giymiş.

Jackpot, bebeğim. Ne de olsa Wraith bu gece birkaç kişiyi öldürecekti. Sersemlemiş insanlardan hiçbiri kendini toparlayamadan, Wraith bir yan sokağa doğru koşmaya başladı. Kovalayanlar kızgın bağırışlarla onu takip etti. Yavaşlayarak gangsterleri kendine çekti. Çevik bir hareketle bir çöp konteynerinin üzerine sıçradı ve sonra bir çatıya çıkıp onlar geçene kadar bekledi. Öfkeleri, gözü kapalı takip edebileceği bir koku izi bıraktı ama bunun yerine yere düştü, kızılötesi vampir görüşünü kullanarak onları

ilerideki en karanlık gölgelerde gördü. Herhangi birini kullanmaktan nefret ederdi.

Süper hız ve güç de dahil olmak üzere vampir yetenekleri vardı, ama asıl hor gördüğü görme yetisiydi.

Hor görülmüştü, çünkü onunla doğmamıştı. Onun yerine yirmi iki yıl sonra, Eidolon'un yaklaşık seksen yıl önce kafasına naklettiği gözlerle gelmişti. Her Wraith aynada bebek mavilerine baktığında, yeni gözbebeklerinden önceki işkence ve acıyı hatırladı.

Geçmişin dikkatini dağıtmasına izin verdiği için kendini tekmeleyerek sessizce ava başladı. Normalde önce vampirleri haklardı ama trol az ilerideydi, oflayıp pufluyor ve diğerlerinin çok gerisinde kalıyordu.

Saldırdı, çömelmiş insanın nefesini kesti ve bilinçsiz bedenini bir kutu yığınının arkasında bıraktı. Sonra, Wraith'in arkasına dolanarak üstünlük sağladığını düşünen erkek vampiri takip etti.

Wraith dikkati dağılmış gibi yaparak, vampir ilerlerken sokak lambasının parlak ışığının altında açıkta durdu.

Daha yakın... daha yakın... evet. Wraith döndü, yumrukları ve ayaklarıyla iri yarı erkeğe saldırdı. Vampirin hiç Wraith onu bir üst geçidin altındaki karanlığa çektikten sonra yere yatırdı. Erkeğin karnına bir diz atıp bir elini boğazına dolayan Wraith, deri ceketinin altındaki silah kayışından bir kazık çıkardı.

"Ne," diye soluk soluğa kaldı erkek, gözleri şok ve dehşetten kocaman açılmıştı, "sen... nesin?"

"Dostum, bazen ben de kendime aynı soruyu soruyorum." Kazığı eve çarptı. Etrafta bekleyip vampir parçalandığında. Ortadan kaldırılacak bir tane daha vardı.

Ara sokak ve caddelerde dişiyi takip ederken damarlarında beklenti parıldıyordu. Erkek gibi o da avlananın kendisi olduğunu sanıyordu ve Wraith onu bir binanın arkasındaki gölgelerde sürünürken hazırlıksız yakaladı. Onu duvara doğru itti ve boğazından tutarak yerden sarkacak şekilde kaldırdı.

"Bu çok kolay oldu," dedi Wraith. "Vampir Konseyi bugünlerde gençlere ne öğretiyor?"

"Ben genç değilim." Sesi alçak, baştan çıkarıcı bir mırıltıydı ve konuşurken bile bacaklarını Wraith'in kalçalarına dolamak için kaldırdı. "Sana göstereceğim."

Kadından dalga dalga şehvet kokusu yayılıyordu. İnkübüs vücudu tepki verdi, sertleşti ve ısındı ama bir vampirle ya da bir insanla yatmaktansa kendini öldürmeyi tercih ederdi, gerçi insan dişilerle yatmamak için farklı nedenleri vardı.

Dudakları kızın her tarafı delik olan kulağına değecek şekilde eğildi. "İlgilenmiyorum," diye homurdandı, ama yine de karabasan feromonlarından etkilenererek ona doğru eğildi.

Yemeğinle oynamamalıydın. Eidolon'un sesi kulaklarında çınladı ama Wraith kardeşlerinin ona söylediği hemen her şeyi duymazdan geldiği gibi bunu da duymazdan geldi. Bu dişiyi yemek yapmaya hiç niyeti yoktu.

"Beni kandırabilirdin," dedi kalçalarını adamın ereksiyonuna doğru yuvarlayarak.

"Belki biraz ikna edilmeye ihtiyacın vardır." Wraith geri çekildi ve ona tahta kazığı gösterdi.

Gözleri çılgına döndü. "Lütfen..." Yutkundü, boğazı avucunun altında kasılıyordu. Vücudu ölmek üzere olan bir

iek, ve o hızla baştan çıkarıcı gitmişti. "Lütfen. Sadece... abuk yap."

Gözlerini kırıpıştırdı. Hayatı için yalvarmasını bekliyordu. Kadının geniş, perili bakışlarıyla karşılaştı ve yavaşça, hastalıklı bir dehşet duygusuyla parmaklarını kadının boynunda gezdirdi. Kapuşonunun yakasının altından kabarık bir desen görünüyordu. Lanet olsun.

Kazığını cebine soktu ve eşofmanını kenara çekerek yumruğu büyüklüğünde bir yara izini ortaya çıkardı.

Bir köle işareti. Sıradan bir köle işareti değil. Haç kemikleri Neethul köle sahiplerinin markası, iblislerin en zalimi köle tüccarları. Bu kadın kim bilir ne kadar zamandır cehennemde yaşamaya zorlanmıştı. Bir şekilde özgürlüğünü kazanmıştı, muhtemelen kaçarak... ve şimdi ne yapıyorsa onu yapıyordu Hayatta kalmak için bunu yapmak zorundaydı. Acı ekmişti. Muhtemelen şimdi bile acı çekiyordu.

Bir şey içini tırmaladı ve onu yere indirene kadar farkına varmadan bu garip duyguyu tanımlayamadı. Sempatı.

"Git," dedi kabaca. "Fikrimi değiştirmeden önce."

Kadın oradan defolup gitti, Wraith de yle. Bu alışılmadık merhamet gösterisi karşısında sarsılan Wraith olayı acımasızca bir kenara itti. Yoluna devam etmesi gerekiyordu. O beslenmesi gerekiyordu. Biraz acı çekmesi gerekiyordu.

Serseriler dağılmıştı ve teker teker, sadece liderleri kalana kadar neredeyse mekanik bir verimlilikle onları takip etti. Yakınlarda bir yerde bir silah sesi duyuldu, şehrin bu kısmında tanıdık bir sestı, o kadar tanıdıktı ki polislerin ağrılacağından bile şüpheliydi.

Lider öndeydi, tahtalarla çevrili bir dükkânın önünde volta atıyor, cep telefonundan emirler yağdırırken sesi tedirginlikle titriyordu.

"Hey, pislik," diye bağırdı Wraith. "Ben buradayım! Neon bir tabela taksam yardımı olur mu?"

-Öfkeden kıpkırmızı kesilen lider, Wraith'in peşinden ara sokağa daldı. Yarı yolda, Wraith döndü. Gangster silahını çekti ama Wraith adam daha gözünü bile kırpamadan onu etkisiz hale getirdi. Wraith adamın sırtını bir duvara dayarken silah ıslak kaldırımında savruldu ve ön kolunu insanın kalın boynuna geçirdi.

Wraith, "Bu hayal kırıklığı yarattı," diye söylendi. "Daha fazla kavga bekliyordum. Sizi yemeden önce cidden yumuşatmak istiyordum. Bir silahın göğüs göğüse dövüş tekniklerini öğrenmenin yerini tutmayacağını ne zaman öğreneceksiniz?"

"Siktir git," diye tükürdü adam.

"Benim gibi bir adam mı?" Wraith gülümsedi, dudakları adamın yanağını sıyracak şekilde eğildi. "Sen. Dilek."

Öfkeli bir feryat onu daha da gülümsetti. Adamın kokusunu içine çekti; öfke, korkunun kışkırtıcı ipliğiyle lekelenmişti. Açlık Wraith'in içinde kükredi ve dişleri uzamaya başladı. Oyun zamanı sona ermişti. Dişlerini gangsterin boğazına geçirdi. Sıcak, ipeksi kan ağzına doldu ve birkaç spazmdan sonra avı gevşedi. Wraith

Seminus yeteneğini adamın kafasını mutlu, hoş görüntülerle doldurmak için kullanabilirdi, ama bu adam pislikti. Yaptığı şeyler Wraith'in beynine art arda tokatlar indirdi. Elbette, Wraith bir melek değildi -her ne kadar bir ya da on tanesini becermiş olsa da- ama Aegis Muhafızları hariç, insan kadınlara ya da çocuklara zarar vermiyordu.

Bu adam... Wraith bu ayki öldürme kotasını Sumatralı kaçak avcıya harcamamış olmayı diliyordu. Yine de gangstere eziyet etmek eğlenceli olabilirdi. İnsanın alkolünü yutmak- Wraith zihin gücünü kullanarak adama bir daha şiddet içeren bir suç işlediğini öğrenirse ona neler yapacağına dair korkunç görüntüler gösterdi. Çoğunlukla, bir insanın yaşadığı ya da öldü, ama bu adam zayıfları ve yaşlıları avlamaktan zevk aldı.

Bunda spor falan yoktu.

Wraith'in içinden güç fışkırdı; güç, adrenalin ve derisinin altında şimşekler çaktı. Dermoire'ı, bir Seminus iblis babalığının tarihi, sağ elinin parmak uçlarından omzuna ve boynuna doğru nabız gibi atıyordu, ve yüzünün sağ tarafına kadar, dönen siyah gliflerin onu bir post- s'genesis olarak işaretlediği yere kadar Seminus. İnsanlar bunun bir dövme olduğunu düşündü - bazıları havalı olduğunu düşündü; geri kalanlar ise dehşete düştü. İnsanlar çok tutucuydu.

Kalbi kan kaybını telafi etmeye çalışırken avının nabzı hızlandı. Wraith iki kez daha güçlü bir şekilde çekti, dişlerini ayırdı ve yarayı kapatmak için delikleri yalamadan önce tereddüt etti. Hiç umursamamıştı Kurbanlarından bir şeyler içiyordu ama onları yalamaktan, ter, kir, parfüm ve daha da kötüsü özlerini tatmaktan nefret ediyordu.

Sessizce küfrederek diliyle delikleri temizledi ve titrememeye çalıştı, ancak titreme vücudunu sarstı Her neyse.

"Onu öldürmelisin."

Derin ve sakin erkek sesi onu ürküttü. Kimse Wraith'e gizlice yaklaşılamazdı. Asla. Çete üyesini serbest bıraktı ve adamın bir gümbürtüyle kaldırılma çarpmasına izin verdi. Akıcı ve kolay bir hareketle yeni gelenle yüzleşti ama çok geç bir parıltı ve bulanıklık gördü, boğazında bir dart iğnesi hissetti.

"Kahretsin!" Wraith dartı boynundan çıkarıp yere fırlattı, bir yandan da onu vuran adama saldırdı. O piçin bağırsaklarını deşecekti. Wraith adamın gömleğine uzandı, bir tür çuval bezi tunikti ama parmakları sadece yakasını fırçaladı. Adam doğal olmayan bir şekilde hızlıydı - bir insan için doğal olmayan bir şekilde hızlı. Bu erkek iblis türündendi, türü bilinmiyordu.

Erkek gecenin içinde fısıldayarak bir kanalizasyon ızgarasına doğru ilerlerken hiç ses çıkarmadı.

Wraith, sol tarafı zayıflamaya başladığı için garip bir şekilde silah kemerinden bir fırlatma yıldızı çıkardı. Fırlattı ve yeni geleni sırtından yakaladı. Erkeğin düşerken kulak tırmalayan, tiz bir çığlık geceyi yırttı. Wraith yavaşladı, ani bir korku hissi onu ağırlaştırdı, uzuvlarını halsiz ve koordinasyonsuz hale getirdi.

Tökezledi, bir binanın kenarına tutunmaya çalıştı ama kasları suya dönmüştü. Görüşü bulanıklaştı, ağzı kurudu ve her nefes alışında sanki ciğerlerine alevler doluyormuş gibi hissetti.

Cep telefonuna ulaşmaya çalıştı ama kolu çalışmıyordu. Sonra zihni de çalışmadı ve her şey karardı.

Wraith'in başındaki zonklayıcı ağrı onu uyandırdı ve ciddi bir pamuk-ağız vakası onu öğürttü. Hastalık kokuyordu. Kan. Antiseptik

Kahretsin, dün gece ne yapmıştı? Aylardır temizdi... yani, sırf kafayı bulmak için bir keşle beslenmemişti. Sistemlerinde uyuşturucu bulunan insan ve iblislerden payına düşeni yemişti ama Wraith'in onları yiyecek olarak seçmesinin nedeni bu değildi. En azından kendine böyle söylemişti.

Her halükârda, aylardır alkol ya da uyuşturucu akşamdan kalmalığıyla uyanmamıştı ama bu... bu tam bir akşamdan kalmalığın anasıydı.

Gözlerini açtı, acı göz kapaklarının içinin zımpara kâğıdıyla kaplandığına ikna etti onu. Gözleri sulandı ve odaklanabilmek için birkaç kez gözlerini kırpmak zorunda kaldı. Bulanık görüşün içinden karanlık bir tavandan ilmekler halinde sarkan zincirler gördü. Alçak, kısık sesler sese karışıyordu Hastane ekipmanlarının bip sesleri kulaklarında çınılıyordu. Underworld General'daydı.

Rahatlamalı, güvende olduğu için rahatlamalıydı. Bunun yerine içi burkuldu. Belli ki yine çuvallamıştı ve kardeşleri onun kıcını iyi bir şekilde çiğneyeceklerdi. Eidolon ve Shade odaya girerken, "İblisler konuşuyor," diye düşündü. Wraith başını kaldırmaya çalıştı ama oda koyu renklerden oluşan mide bulandırıcı bir girdabın içinde dönüyordu.

Shade, Wraith'in bileğini kavrarken, "Hey, kardeşim," dedi. Wraith'in kolunda sıcak, nabız gibi atan bir his belirdi. Shade

vücut sondası şeyini yapıyor, hayati değerlerini ve kontrol edilmesi gereken diğer şeyleri kontrol ediyordu. Belki o da Döndürmelerle ilgili bir şey.

"Ne oldu?" diye mırıldandı. "Siz çocuklar gaddar kıyafetlerinizi yüzler." Bu da düşündüğünden daha büyük bir hata yaptığı anlamına geliyordu.

Eidolon gülümsemedi, sahte, doktorvari, her şey yoluna girecek gülümsemesini bile takınmadı.

"Geçen gece ne oldu?" "Geçen gece mi?"

"İki haftadır yoksun," dedi E. "Ne oldu?"

Wraith o kadar hızlı kalktı ki kafası düşme tehlikesi geçirdi. "Oh, hayır. Kahretsin, hayır. E, birini mi öldürdüm?"

Kardeşlerinin ikisi de onu yatağa geri itti. "Bildiğimiz kadarıyla hayır. Henüz yok. Ama ne olduğunu bilmemiz gerekiyor."

Hafızası olan kara deliği araştırırken rahatlama onu yatağa doğru sarkıttı. Bir ara sokak. Bir ara sokaktaydı. Ve acı içinde. Ama neden? "Emin değilim. Buraya nasıl geldim?"

Shade homurdandı. "Sıkıntınızı hissettim. Bir sağlık ekibi aldım ve sana bir Harrowgate götürdüm."

"Ne hatırlıyorsun?" E, Wraith'in oturabilmesi için yatağın başını kaldırarak sordu.

Bulanık anıları gözden geçirdi ama onları bir araya getirmek gözleri bağlıyken yapboz yapmaya çalışmak gibiydi. "Bir çete üyesini yiyordum. Lezzetliydi, şaşırtıcı bir şekilde uyuşturucu içermiyordu." Kaşlarını çatı. Adamı o mu öldürmüştü? Hayır, öyle düşünmüyordu... delikleri kapattığını hatırladı. "Boynumda bir acı hissettim. Ve bir erkek vardı. Sanırım iblis. Neden?"

Kolundaki titreşimler durdu ama Shade elini olduğu yerde tutmaya devam etti. Artık elini kullanmıyor olsa da

İyileştirme gücüne rağmen dermoire kıvranmaya devam etti. "Bir suikastçı tarafından saldırıya uğradın. Roag tarafından gönderildi."

"Ah... Sizler Roag'un gitti mi?" Wraith kardeşlerine baktı, can alıcı noktayı bekliyorlardı ama onunla dalga geçiyor gibi görünmüyorlardı.

"Oh, hadi ama. Roag öldü sayılır. Bu sefer gerçekten."

Ağabeyleri üçüne karşı korkunç bir intikam planlamış ve neredeyse başarmıştı. Eğer Wraith bir daha zindanın karanlık derinliklerini göremezse, bu çok erken olacaktı.

Eidolon elini kısa, siyah saçlarının arasında gezdirdi. "Evet, bizden intikamını alması için suikastçıyı kiraladı. onun ölümü. Onu yaralamış olmalısın, çünkü kötü durumdaydı. Tayla onu takip etti ve yakaladı. Shade seni buraya geri getiriyordu. Luc onu yemeden önce her şeyi itiraf etti."

"Onu yedin mi?"

E başını salladı. "Suikastçı leopar değiştiren biriydi. Hiçbir şey onları kurt adamlardan daha fazla korkutamaz, bu yüzden onu konuşturmak için Luc'un bodrumuna zincirledik. Onu Luc'tan yeterince uzakta tuttuğumuzu düşündük." Omuz silkti. "Görünüşe göre öyle değilmiş."

"Kurtadamları severim," dedi Wraith, Shade'e sinisi bir sırıtış fırlatarak. "Sanırım Runa'yı kızdırmasan iyi edersin. Seni yiyebilir."

Shade geçen yıl bir kurt adama bağlanmıştı ve o zamandan beri iğrenç derecede mutluydu. "Sen neden buradasın ki? Ona canavarlar konusunda yardım etmen gerekmiyor mu?"

"Henüz gelip görme zahmetine katlanmadığınız kişileri mi kastediyorsunuz?"

"Gölge." Eidolon'un sesinde yumuşak bir uyarı vardı ve bu tuhaftı. Konu Wraithlerle başa çıkmaya geldiğinde genellikle Shade mantığın sesi olurdu.

Ama Runa üçüzlerini dünyaya getirdiğinden beri, Gölge ciddi anlamda aşırı korumacı ve kolay kırılan biriydi. Herkesin kendi çocuklarının üzerine bu kadar titremediğini bir türlü anlayamamıştı. onun yaptığı gibi.

Wraith çarşafı üzerinden itti ve çıplak olduğunu gördü. Umursadığından değil ama onu soyduklarında ceketini mahvolmamış olsa iyi olurdu. Shade'in travma makaslarına olan sevgisini bilen Wraith, yeni bir tane almak zorunda kalma ihtimalinin yüksek olduğunu düşündü.

"Peki tüm bu kıyamet ve kasvet neden? Suikastçı başarısız oldu."

Shade ve E karşılıklı bakiştılar, bu da Wraith'i alarma geçirdi. Bu hiç iyi değildi.

"Hayır, başarısız olmadı," dedi Shade usulca. "Adamın bir ortağı var. Hâlâ dışarıda bir yerlerde ve hepimizin peşinde."

"Ben de peşine düşer ve onu öldürürüm. Bir sorun göremiyorum."

Shade'in duraksaması Wraith'in midesinin yavaşça ayağa kaymasına neden oldu. "Sorun şu ki ilk suikastçı seni yavaş etki eden zehirli bir okla vurdu."

Wraith homurdandı. "Hepsi bu mu? Beni panzehirle vur yeter."

"Roag'ın depoya yaptığı baskını hatırlıyor musun?" E sordu ve evet, Wraith hatırladı. Geçen yıl Roag intikam almak için E'nin nadir eserlerden oluşan koleksiyonuna ve Wraith'in onun için topladığı ıvır zıvıra el atmıştı. "Bir tanesi

aldığı şey mordlair nekrotoksiniydi. Suikastçının kullandığı şey buydu." E yavaşça nefes verdi. "Panzehiri yok."

Panzehir yok mu? "O zaman bir büyü. Onu iyileştirecek bir büyü bul." Panik, kontrolünün sınırlarını yıpratmaya başladı ve Shade bunu hissetmiş olmalıydı çünkü tutuşu daha da sıkılaştı.

"Wraith, her metne, her şamana, her cadıya danıştık.... Zehri sisteminden temizleyebilecek hiçbir şey yok."

"Yani, sonuç olarak. Ne demek istiyorsun?"



E, Wraith'e bir ayna uzattı. "Boynuna bir bak." O Wraith'in saçlarını geriye doğru tarayarak dolabının tepesindeki kişisel sembolünü ortaya çıkardı. Alt tarafı her zaman dolu görünen kum saati, yirmi yaşındaki ilk olgunlaşma döngüsünün ardından ortaya çıkmıştı.

Wraith şimdi gördüğü şey karşısında keskin bir nefes aldı: Kum saati ters çevrilmişti, kum yukarıdan aşağıya doğru akarak zamanı işaretliyordu.

"Ölüyorsun," dedi Eidolon. "Yaşamak için bir ayın, belki de altı hafta var."

İki

Serena Kelley ölüyordu. Tam anlamıyla değil ama öyle hissediyordu, onu anlamsızca öpen son derece ateşli bir vampir tarafından ciğerlerindeki hava emiliyordu.

Goth kulüplerinde takılan biri değildi, ama bu gece Alchemy'deki burun delikli Euro-Goth müziği

Vampirleri getirin - hem insan türünün özentileri hem de gerçek ölümsüzler.

Müzik eski mezbahanın duvarlarında o kadar yüksek sesle yankılanıyordu ki kalbinin atma yeteneğini bozuyor, nabzını düzensiz, kaotik bir ritme sokuyordu. Havadaki yoğun parfüm, ter ve seks kokusu libidosunu yükseltiyordu. Adını yeni öğrendiği vampir ona rehberlik ederken, dans pistindeki bedenlerin ezilmesiyle hareket etti, akıntıya kapıldı.

Onun açlığını, karanlık ihtiyacını hissetmişti ve evet, onu bu şekilde yönlendirmesi yanlıştı. Ondan bir yemek ve tabutuna bir çentik alacağını düşünmesine izin vermesi yanlıştı. Ama neyse. Her kızın ara sıra flört etmeye ihtiyacı vardı.

Özellikle de bir erkekle en fazla flört edebildiği zamanlarda.

"Gel," dedi Marcus, vampirlerin her türlü gürültünün üzerinde bir şekilde duyabildikleri o alçak fısıltıyla. "Masam bekliyor."

Marcus eski bir vampirdi, resmi ve sert konuşması cazibesinin bir parçasıydı ve Serena'nın hormonları, onu birkaç insan hayranının yaklaştığında heyecanlı fino köpekleri gibi titrediği gölgeli bir köşeye götürürken çılgına döndü.

Pek çok eski nesil vampir gibi o da barlardaki Goth ve punk modasının arasına karışmasına yardımcı olan gece yarısı trençkotunun altına zevkli ve muhafazakâr kıyafetler giymişti. Parlak siyah, beline kadar uzanan saçları ve sert, solgun yüzündeki yakut kırmızısı dudakları görünümünü tamamlıyordu.

Elini salladı ve fino köpekleri dağıldı, bazıları ona kıskanç bakışlar fırlattı. Kaç kişinin onun gerçek bir vampir olduğunu bildiğini merak ediyordu. Vampir yaşam tarzının derinliklerinde olan çok az kişi gerçekten de yaşayan ölümlere inanıyordu. Inananlar da

kendilerini bir vampirin istediği şekilde kullanılmaya sunan Renfield'lere dönüşme eğilimleri vardı.

Serena'nın vampirlere karşı bir ilgisi olabilir, ama asla bir yemek ya da tek kullanımlık bir yatak arkadaşı olmak için çizgiyi aştı.

Kabine çöktüler, kızın siyah kargoları suni deri koltukların üzerinde kayıyordu. Marcus kolunu kızın beline doladı ve onu kendine çekti. Mükemmeldi. Çünkü evet, o patronu, velinimetini ve kişisel Aegis Muhafızı Valeriu Macek'in vampir fetişı yüzünden nöbetler geçirirdi, ve evet, vahşi yaşamayı seviyordu. Ama aynı zamanda işle zevki karıştırmayı da seviyordu ve şu anda bir hazine avcısı olarak iş Marcus'un Çok değerli, çok antika bir bileziği bileğinden çıkardı.

Yavaşça, dikkatlice elini Marcus'un elinin üzerine kaydırđı, böylece parmakları antik Makedon biblosunun üzerinde durdu. Marcus fark etti; gözleri ağırlaşmış bakışları kızın boğazına odaklanmıştı ve ereksiyonu kızın kalçasını dürtüyordu.

"Dışarı çikalım mı, yoksa burada mı kalalım?" diye sordu ve onun ne olduğunun tamamen farkında olduğunu bilip bilmediğini merak etti.

Dişlerini gizleme şekli ona muhtemelen bilmediğini söylüyordu. Yine de, yüzlerce yıl ölümsüz kaldıktan sonra, dişlerini saklamak muhtemelen onun için ikinci bir doğa haline gelmişti. Ve gerçekten de vampir köpek dişleri, vampir heyecanlanmadığı sürece o kadar da belirgin değildi. diş etlerinden fışkırırlardı, uzarlardı, büyürlerdi... çok erotik.

Serena çenesini eğerek boğazını baştan çıkarıcı bir şekilde ortaya çıkardı.

Dikkat dağıtıcı bir şekilde. "İşte," diye mırıldandı, bir eliyle bileziği tutarken diğeri göğsünde gezdirdi. Güçlü kaslar avucunun altında esnedi ve bininci kez

bekar olmamayı diledi. Keşke insanların yirmili yaşlarındayken yaptığı tüm aptalca, riskli şeyleri yapmasına izin verebilseydi.

Marcus'un gülümsemesi dişlerinin ucunu ortaya çıkarırken eğildi ve göğsü kolyeyi aralarında ezdiğinde irkildi. Üzüm büyüklüğündeki kristale kaşlarını çattı. "Ne mücevher ama."

"Annemden hediye," dedi kolayca, kolye bundan çok daha fazlası olsa da.

Bilezik kayarak kurtuldu. Pantolonunun bacak cebine soktu ve saatine baktı. "Oh, saate bakar mısın! Gitsem iyi olacak. Balkabağına dönüşmek istemiyorum."

Marcus'un eli onun pazılarını sıktı. "Seninle işim bitmedi."

Tatlı tatlı gülümsedi. "Oh, ama öylesin. Ben kuğu değilim," dedi, vampirlere kanlarını ya da psişik enerjilerini sunan insanlar için kullanılan bu terimi kullanıyordu, ancak genellikle vampirlerin nefes alan, insan türünden olduğuna inanırlardı - ne gerçek ölümsüzlere şaka yollu fakir denir.

Koyu renk gözleri öfkeyle buz tutmuş, dudakları geriye doğru sıyrılarak hançer gibi köpek dişlerini ortaya çıkarmıştı. Akli başında herhangi bir insan dehşete kapılırdı ama Serena değil.

Küçük bir sırrı vardı. Yedi yaşında kendisine bahşedildiği günden bu yana, on sekiz yıldır ilahi bir tılsım tarafından korunuyordu ve ona hiçbir zarar gelemezdi.

Bakire kaldığı sürece değil.

—

Marcus onun boğazına saldırdı. Serena aç yaparak uzaklaştı ve Görünürde hiçbir neden yokken, vampir dengesini kaybetti, koltuktan kaydı ve bir yığın halinde yere düştü. Hayranları Etrafta dolananlar ya geri çekildi ya da ona yardım etmek için koştu ama o bir öfke patlamasıyla ayağa kalktı.

Gözleri kısıldı ve yumrukları sıkıldı ama yüzyıllardır olay çıkararak Aegis Muhafızları tarafından öldürülmekten kurtulamamıştı. Akıllıca davranarak ona küfretmekten başka tehditkâr bir şey yapmadı ve sonra dramatik bir şekilde dönerek uzaklaştı

Vampir modası, kalabalık onu ve peşinden gelen Renfield'ları yutuyordu. Marcus anlamadan önce bileziğini kaldırmıştı, kışını çekmesi gerekiyordu-

Önünde bir şey parladı. Hayır... içinde. Gevrek bir Patlama sesi kulaklarında patladı, kafasının içinde bir yerden yankılandı. Mide bulantısı onu soğuk terler dökmeye itti.

İçgüdüsel olarak kolyesine uzandı, serin ve pürüzsüz kürenin onu rahatlatmasına izin verdi. Ancak bu rahatlık kısa sürdü. Kolye parladı. Bir uyarı. Pelerini.

tehlikeye girdi. İfşa oldu.

Sarsılarak ayağa kalktı ve sallantılı bacaklarının üzerinde çıkışa doğru tökezledi. Eve gitmesi gerekiyordu. Val'in malikanesine.

Çünkü on sekiz yıldır kaygısız, korunaklı bir hayat yaşayan Serena ilk kez korkuyordu.

Byzamothe koltuğunda geriye düştü, nefes nefese kaldı, vücudu titriyordu.

Orgazmik güç dalgaları içinden pompalandı, adı dudaklarından usulca döküldüğünü öğrendi. Serena Kelley.

Aradığı insanın kimliğini bilmiyordu ama şimdi onunla ilgili her şey bir cadının kristal küresi kadar netti.

Güç çok çabuk söndü, onu güçsüz bıraktı ama daha az kendinden geçmedi. Avucu yandı ama bu kolayca katlanılabilen hoş bir acıydı. Yumruğunu açtı, rahatsızlığın nedeni olan golf topu büyüklüğündeki Eth'in Gözü olarak bilinen küre kırmızı renkte parlıyordu. Altın yerine kırmızı, çünkü iyilik yerine kötülük için kullanılmıştı.

Bitkin bir halde başını koltuğa yasladı ve gözlerini İsrail'deki evinin tavanına dikti.

Bu sabah ele geçirilmiş. İçinde yaşayan aile, ölü gözlerle kör bir şekilde bakarak etrafında çeşitli açılarda yatıyordu. En genç bakire kadın, Byzamoth'un Eth'in Gözü'nün şeytani yeteneklerini harekete geçirmek için ihtiyaç duyduğu kan kurbanı olarak gönüllü olmuştu.

"Gönüllü" muhtemelen çok güçlü bir kelime ama her halükarda Byzamoth istediğini elde etmişti. Evrendeki en önemli insanı, iblis tarihindeki en önemli olayın başlamasına vesile olacak kişiyi bulmuştu.

"Başladı," dedi oturma odasının girişinde duran iblise. Lore içeri girdi, elleri de dahil olmak üzere boynundan ayak parmaklarına kadar siyah deriyle kaplı iri bir erkekti.

Kısa saçlarıyla uyumluydu. Byzamoth'un karşılaştığı en etkili katillerden biriydi; çıplak elinin temas ettiği her şeyi öldüren bir erkekti.

Byzamoth ölümsüz olabilirdi ama o bile Lore'a geniş bir alan bırakmıştı.

"Savaşınız umurumda değil. Ben paramı istiyorum." "Bu acele niye?"

—

"Ortağım Vampir iblisi öldürmeyi başaramadı. İşi benim bitirmem gerekiyor."

Byzamoth elini salladı. "Ödemeni alacaksın ama bunun bir önemi olmayacak. Yakında para değersiz olacak. Yeni para birimi acı olacak."

"Evet, şu anda parayla bira alınıyor, o yüzden parayı ver."

Byzamoth gülümsedi. Şu anda bile, yeraltı dünyası bir şeyin yaklaşmakta olduğu hissiyle kıpırdanmaya başlayacaktı, bu şey onlar için hâlâ bir gizem olsa bile. Çok azı Byzamoth'un az önce yaptığı şeyin, yani görünmezliğin ilahi pelerinini kaldırmasının önemini anladı. Serena'yı uzun süre iblislerin gözlerinden korumuştı. Yıllarca normal bir insan kılığında Dünya'da dolaşmış ve çok azı, hatta hiç kimse bundan haberdar olmamıştı. Ta ki şimdiye kadar.

Neyse ki hâlâ büyülydü ve hâlâ kolyenin koruyucusu Heofon'du ve hiç kimse ikisini de ondan alamazdı - kendi iradesi dışında. Seçkin birkaç kişi dışında hiç kimse. Byzamoth gibi.

Onları kızın iradesi dışında almak için her türlü niyeti vardı.

Ve onunla işi bittiğinde, hayal edilebilecek en güçlü silaha sahip olacak ve iblisler sonunda dünyaya hükmedecekti.

Doktor Gemella Endri, kız kardeşi ve Eidolon'un eşi Tayla sağ yanında ve Shade sol yanında olmak üzere UG'nin konferans salonunda oturuyordu. Eidolon ile doktorlar Shakvhan ve Reaver da karşılarında oturuyordu. Havadaki gerginlik, Wraith'in nasıl kurtarılacağına dair yeni ve uygulanabilir bir fikir bulunmadan gece ilerledikçe daha da bunaltıcı bir hal alıyordu

Shade ve E ona öleceğini söyledikten sonra sakinleştirici verilmişti. Wraith bu haberi şaşırtıcı derecede iyi karşılamıştı ama ne Shade ne de Eidolon ona güvenmemişti. hemen ikinci suikastçının peşine düştüler. Onu burada, sağlığını izleyebilecekleri bir yerde istiyorlardı, ancak küçük kardeşlerinin tutulmayacağını bilmeleri gerekiyordu. uzun süre hareketsiz kalamazdı. Bu iblis yerinde duramazdı ve hiçbir şey yapmamak onun DNA'sında yoktu. İşleri daha da kötüleştiren Hastane tuhaf ekipman ve yapısal arızalarla boğuşuyordu. Binanın içini kaplayan tüm pencereler İdari alan çatlamış, kafeteryanın ışıkları sürekli yanıp sönmüş ve üçüncü kanattaki lav banyosu sızarak yanındaki sülfür-buhar odasını tahrip etmişti. Eidolon sorunlarla çok meşgul olduğu için Çünkü ne zaman bir şeyi düzeltse, başka bir şey ters gidiyordu.

"Bu sabah bir Orphmage ile görüştüm," dedi Gem, "ama hiç yardımcı olmadı."

Güçlü Cruentus büyücüsünün yardım edeceğini ummuyordu ama denemeye değerdi. Cruenti'nin bir Kendi türlerinde bile durmayan kana susamış öldürme aşkı, bu yüzden belki de bir Cruentus büyücüsünün En kötü ölüm büyüsünü yapabilen biri, mordlair toksininin nasıl kesileceği hakkında bir şeyler bilirdi. Kendisi için birazını nasıl elde edeceğiyle daha çok ilgileniyordu.

"Tekrar deneyebilirim-" Bir nefesle sözünü kesti.

Üzerinden uğursuz bir enerji dalgası geçti, ardından sanki bir taş kirli suya düşmüş gibi birkaç küçük sarsıntı geldi. Bunu başka hissedenden olup olmadığını soracaktı ama yüz ifadelerine bakılırsa, masada bu her neyse onu yaşayan tek kişi kesinlikle o değildi. Küçük dalgalar durduktan sonra bile huzursuzluk hissi devam etti,

Kötü bir şeyin hayatın dokusunu parçaladığı hissi. Kötü bir şey, çok ama çok kötü bir şey harekete geçmişti.

"Bu da neydi böyle?" E, Gem'den daha fazla etkilenmiş görünerek homurdandı, ama o tam kanlı bir iblisti ve Gem yarı insandı, kötülüğün gelgitlerine daha az duyarlıydı. Gem başını iki yana salladı, ama bu da yüzündeki ifadeden kurtulmak için hiçbir işe yaramadı. yaklaşan kıyamet hissi.

"Reaver?" Tayla ayağa fırladı. "Kahretsin!"

Tüm başlar, yüksek arkalıklı deri koltuğunda oturan düşmüş meleğe döndü...

kasılıyordu. Doktorlar ve sağlık görevlisi Shade hemen onu yere yatırıp durumunu değerlendirmeye başladılar ama bu tıbbi bir sorun değildi ve Gem ile Tayla da bunu biliyordu.

"Onu rahat bırakın." Tayla'nın sesi Gem'in elleri kadar kötü titriyordu. Yarı Soulshredder ebeveynlikleri sayesinde kız kardeşler Reaver'ın boğazından kasıklarına kadar uzanan görünmez bir yara izinin dikişi boyunca yarıldığını görebiliyorlardı. Ruh Parçalayıcılar başka hiç kimsenin göremediği hem fiziksel hem de duygusal yara izlerini görme yeteneğine sahipti. Türleri bu yeteneklerini eski yaraları ortaya çıkarmak, onları istismar etmek ve daha da kötüleştirmek için kullanıyordu. Gem yirmi altı yılını Doğasıyla savaşıyordu, bazen de başarısız oluyordu. Ama doğası, işine gelince ona pek çok avantaj da sağlıyordu. Gem içeri girdi, Reaver'ın yanına çömeldi, safir gözlerini kafasının içinde geriye doğru yuvarladı. Diğer doktorlar hâlâ birbirlerine yakın duruyordu ve Tayla da Gem'e katılınca hepsini bir kenara itti. Gem, E'nin neler olup bittiğini sorduğunu belli belirsiz duydu ama tüm dikkati Reaver'daydı.

Bir eliyle Gem'in bileğini kavradı, o kadar sert sıktı ki Gem bağdırmamak için dişlerini sıkarak zorunda kaldı.
"Birisini bulmuş..."

Elini göğsüne, sanki fermuarı açılmış gibi dağılmış olan duygusal yara izinin yanına koydu. Bir Ruh Parçalayıcı olarak, gücünü yaraları onarmak için kullanabildiği gibi daha da kötüleştirmek için de kullanabiliyordu, ancak karışık kanı yeteneğini sulandırıyor ve bu kadar büyük bir şey onun üstesinden gelemeyeceği kadar fazlaydı. Yine de denemek zorundaydı.

"Kim, Reaver mı? Sen neden bahsediyorsun?"

Duymuyor gibiydi, çoğunlukla tutarsız bir şekilde mırıldanıyordu.
"Serena... Sentinel..."

Açığa çıktı... Siktir. "

Gem'in kafası fena halde karışmıştı ama Tayla eğilerek elini Gem'in elinin yanına koydu.

"Reaver? Peki ya Serena? Onun büyülendiğini mi söylüyorsun?"

Reaver cevap vermedi ama kasılmaları hafif spastik seğirmelere dönüştü. Gem'in içinde çirkin bir şey yükseldi, Yara izini açık tutmak, daha sert ve daha derine inmek istemesine neden oldu. Kazma ve acı verme dürtüsü onu dehşete düşürdü ve elini geri çekti, ancak Tayla onu yakalayıp geri koydu.

"Bu önemli," diye homurdandı Tay, kendi Soulshredder içgüdü su yüzüne çıkmıştı. "Daha fazlasını öğrenmemiz gerekiyor."

Gem derin, hırıltılı bir nefes aldı ve şeytani bir şekilde ayağa kalktı. Acımasızca parmaklarını yara izinin içine soktu ve çekti.

Tayla da aynısını yaptı. Reaver ılık attı, ama Gem sesi duymazdan geldi ve onun yüzüne baktı.

"Serena kim?"

"Kelley..." Reaver inledi ve Gem'in bilmediği bir dilde mırıldandı.

"O bir işaretli Nöbetçi mi?" Tayla sordu ve Reaver dondu kaldı. Sonra, aniden, kr edici bir ışık parlamasıyla, uçarak Sanki bir Gargantua iblisi tarafından bayıltılmış gibi odayı terk etti ve duvara çarparak yere yığıldı.



"Kahretsin." Eidolon duvardaki dahili telefona basarak bir sedye çağırdı ve birkaç dakika içinde hemşireler ve başka bir doktor Reaver'ı acil servise götürmek için gelmişti. Doktor Shakvhan onunla birlikte gitti ve Gem'i Tayla, E ve Shade ile bıraktı. Shade odanın içinde volta atıyor, refleks olarak yumruklarını sıkıyordu. "Az önce ne olduğunu açıklamak isteyen var mı? Reaver Nöbetçi ocuk'a dönüşmeden hemen önce o tuhaf titreşimi hissedenden başka biri var mı?"

"Ben yaptım. Beni korkuttu. Hâlâ hissedebiliyorum." Tayla sanki aniden üşümüş gibi kollarını ovuşturdu ve Eidolon onu koruyucu bir şekilde göğsüne bastırdı. Acı ve zlem duygusu eski bir yaradan fokurdadı. Gem kız kardeşinin aşkı bulmuş olmasından mutluydu, ama bu özlemin ipliğini koparamazdı.

Kynan'ın on ay önce onu terk etmesinden sonra, tam da birbirlerine giden yolu buldukları sırada kalbinin derinliklerine işleyen kıskançlık.

"Ben de." Gem sesine sinen acıyı boğazından temizledi. Gem'in hayatının aşkını kaybetmesi Tayla'nın suı değildi. "Yeraltı dünyasında bir şeyler kıpırdanıyor."

"Bundan hoşlanmadım," diye mırıldandı Eidolon. "Bu kötü olabilir."

"Ya da," dedi Shade, kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturarak, "hiçbir şey olmayabilir."

"Doğru," dedi Eidolon alaycı bir ifadeyle. "Çünkü Reaver sık sık nöbet geçirir ve dillerde konuşur."

Tayla Eidolon'dan ayrıldı. "Reaver önemli olabileceğini düşündüğüm bir şey söyledi. Wraith için."

E ve Shade gerildi ve Gem siyah-pembe örgülerinden birini çekti. "İşaretli Nöbetçi olayı mı?" Tayla cevap vermeyince Gem bir elini kız kardeşinin koluna koydu.

"Tay?"

Tayla başını salladı. "Aegis'te melekler tarafından büyülenmiş insanlar hakkında hikâyeler -söylentiler, gerçekten... var. Kimse nedenini ya da doğru olup olmadığını bilmiyor ama hikayeler bu insanların yenilmez olduğunu söylüyor. Ölümsüz."

"Bunun Wraith'e ne faydası var?" Shade sordu.

Tayla, Shade boğazını temizleyene kadar tereddüt etti. Konuşmadan önce ona sinirli bir bakış fırlattı. "Efsaneye göre, İşaretli Nöbetçiler cazibelerini bir başkasına bırakabilirler."

Ayaklarını sürüyerek yürüdü, paylaşmaktan rahatsız olduğu belliydi.

Kendi kayınbiraderiyle bile mahrem Aegis sırları. "Eğer Serena Kelley'i bulabilirsek, Wraith'in hayatta kalma şansı olabilir. Tek yapması gereken onun bekâretini almak."

Üç

Gem ve Tayla'nın Serena Kelley'nin izini bulmaları bir günden az sürmüştü ama keşiflerinin bedeli ağır olmuştu.

Bir Darquethoth şamanına danışmak zorunda kalmışlardı,

bir arama büyüsu yaptıktan sonra, insana büyük bir ilgi duydu. Çok güçlü. Eidolon, şamanın büyülenmiş insanın yerini en yüksek teklifi verene memnuniyetle açıklayacağını hissediyordu.

Wraith'in derhal Serena'ya ulaşması gerekiyordu çünkü sadece kendi hayatı değil, tüm hastanenin geleceği de tehlikedeydi.

Ancak Eidolon kardeşine tüm detayları anlatmadan önce, geçirdiği çileyi atlatmış ve taburcu olmak üzere olan Reaver ile biraz sohbet edecekti. E, Reaver'ın hastane odasına girdiğinde, ıslak melek duştan yeni çıkmıştı.

"Serena Kelley hakkında konuşmalıyız."

Eidolon, Reaver'ın ellerini iki yanında yumruk yapmadan önce titrediğine yemin etti.

"Kim?"

"Dün bize bahsettiğiniz büyülu insan. Onun Wraith için bir tedavi olabileceğini düşünüyoruz-"

Bir kalp atışı kadar kısa bir süre içinde Reaver'ın yumruğu Eidolon'un bodur gömleğine dolanmış ve düşmüş meleğin yüzüne doğru çekilmişti. "Wraith'i ondan uzak tut." Reaver'ın sesi alçak, tehlikeli bir hırıltıydı ama duvarlardaki yazı -şiddete karşı bir koruma- henüz nabız atmaya başlamamıştı, yani zarar verme niyetinde değildi.

Shade odaya girdi, Reaver'ın çıplaklığı karşısında kara kaşlarını kaldırdı. "Özel bir anınızı mı bölüyorum?"

Eidolon, Reaver'ın hararetli bakışlarını kendi buz gibi bakışlarıyla karşıladı. "Beni serbest bırakmanızı öneririm," dedi soğukkanlılıkla. "Şimdi."

Reaver bir küfür savurdu ve geri çekildi. "Eidolon, bunun olmasına izin veremezsin."

"Wraith ölecek."

"Bunun için üzgünüm," dedi Reaver, bir çift bodur pantolon giyerek, "ama kendini bu belanın içine soktu. Serena masum."

"Ona zarar vermeyecek. Onunla seks yapacak. Ve tılsımla korunduğu sürece ona tecavüz edemeyeceğini biliyorsun, bu yüzden kız bunu isteyerek yapacak." Eidolon blöf yapıyor, düşmüş meleğe küçük bir keşif ameliyatı uyguluyordu. Tayla'nın Aegis'ten tılsımlı insanlar hakkında edindiği bilgiler çoğunlukla spekülasyondan ibaretti ama şu ana kadar verdiği bilgiler doğru gibi görünüyordu.

Reaver iki elini de altın rengi saçlarının arasından geçirdi ve sanki başını tutmaya çalışıyormuş gibi orada tuttu. "Neden o? Neden diğer yarım düzine büyülenmiş insandan biri değil?"

"Sadece altı kişi mi varlar?" Reaver cevap vermeyince, Eidolon omuz silkti. "Bize onun adını sen verdin. Gem ve Tay yer bulma büyüsü yapan bir şamana danıştı. Ucuz bira tabelası gibi parladı."

"Kahretsin," diye nefes aldı Reaver. "Büyülenmiş tüm insanları iblis gözlerine karşı görünmez kılan pelerin kırıldı. Benim... durumuma neden olan şey buydu. Birisi onu büyük bir kötülük için kullanmaya niyetli olmalı." Eidolon daha fazlasını sormadan, Reaver başını salladı. "Serena'yı unutmalısın. Wraithler ona dokunamaz."

E'nin günlerdir çektiği inatçı baş ağrısı, ağrı skalasında bir çentik daha attı. "Bu senin kararın değil."

"Yapma bunu. Ciddiyim, E. Cazibeye ihtiyacı var."

"Neden?"

"Çünkü," dedi Reaver, sesi bir mezar kadar soğuktu, "onu hayatta tutan tek şey bu tılsım. Eğer onu kaybederse, ölür."

Reaver, Eidolon'un yüzündeki ifadenin düşüşünü izledi. Shade sadece kızgın görünüyordu. Her zamanki gibi

"Ölecek de ne demek?" Shade talep etti. "Bu, tılsımlarından vazgeçen tüm tılsımlı insanların başına gelir mi?"

Reaver onların hiçbir sorusuna cevap vermek istemedi, bu kadar kutsal bir şey hakkında konuşmak istemedi ve gerçekten

İşaretli Nöbetçiler hakkında içini döktüğü için kendi kışını tekmelemek istedi. Büyülenmiş insanların varlığı binlerce yıldır dikkatle korunan bir sırdı ve eğer ortaya çıkarsa... Reaver'ın midesi şiddetle altüst oldu.

"Soruya cevap ver." E, Adalet Satıcısı sakinliğindeydi ama bu aldatıcı bir şeydi; adam bir anda sıfırın altından kavurucu bir hale gelebilirdi. Adalet dağıtan iblisler olan Judicia tarafından yetiştirilmişti ve buz gibi, tarafsız mizacı onu çok daha ölümcül kılıyordu, çünkü duygulardan nadiren etkileniyordu.

"Serena benzersiz bir vaka." Reaver'ın sesi gırtlaktan geliyordu, büyülenmiş insanı koruma içgüdüğü artık bunu yapmaya layık olmasa da bastıramadığı bir şeydi. Teknik olarak hiçbir melek bir Sentinel'in hayatına doğrudan müdahale edemezdi. Bu iş insan Aegis Muhafızlarına düşüyordu.

Ne kadarını açıklayacağını düşünerek şakaklarını ovuşturdu. Pelerinini kıran kişi hakkında hiçbir şey yapamazdı ama onu Wraith'lerden kurtarmak istiyorsa, Reaver kardeşlerinin tıbbi yönlerine, hayat kurtaran taraflarına hitap etse iyi olurdu.

"Serena'nın annesi Patrice, Serena yedi yaşına gelene kadar tılsımın koruyucusuydu ve Patrice tılsımı ona bıraktı."

Shade araya girdi. "Bekle. Patrice bakire olmalıydı, değil mi? Yani Serena evlatlık mıydı?"

"Patrice bakireydi," dedi Reaver, "ama Serena'nın biyolojik annesiydi. Tüp bebek yöntemiyle hamile bırakılmıştı. döllenme."

Eidolon kalçasını lavaboya dayadı ve bir şahin dikkatiyle Reaver'ı izledi.

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Dünyada sadece bir avuç tılsımlı insan varsa, onlar hakkında her şeyi bilirsiniz," dedi, ancak bu tamamen doğru değildi.

"Peki neden yetenekliydi?"

"Bunun bir önemi yok." Reaver ibislere zaten çok fazla şey anlatıyordu. Eidolon ve Shade iblislerin olabileceği kadar iyi insanlardı ama Reaver'ın Cennet'e geri dönme umudu varsa bunu ibislere hayati bilgiler vererek mahvetmek istemiyordu. İblislerle arkadaşlık etmek, bir iblis hastanesinde çalışıyordu... zaten ince bir çizgide yürüyordu.

"Önemli olan Serena doğduktan kısa bir süre sonra bir Mara iblisi bir şekilde Patrice hakkındaki gerçeği öğrendi. O ısırıldı

Patrice'in ailesi... ve Serena."

Bir Mara tarafından ısırılmak kötü haberdi. Her biri bir Vücudunda ısırık yoluyla yayılacak benzersiz bir hastalık vardı ve sadece o iblis kendi hastalığının panzehirine sahipti.

"Tedavi karşılığında tılsımı istedi. Patrice'in yapması gereken korkunç bir seçim vardı ve o da iblisi öldürmeyi seçti. Sonuç olarak, anne ve babası ölmeden önce aylarca acı çekti. Serena yıllarca hastanelerde yatıp kalktı ve doktorlar hiçbir şey yapamadı. Yedinci doğum gününden hemen önce zamanı doldu." Reaver'ın sesi, bir yıl boyunca hafıza şeridine sürüklendi. "Serena'nın öleceği ve hiçbir tedavi bulunamayacağı belli olduğunda, Patrice onu hayatta tutmak için tılsımını Serena'ya geçirdi."

"Nasıl?" Shade araya girdi. "Seksin anahtar olduğunu sanıyordum."

Reaver kısaca, "Serena özel bir vakaydı," dedi. Gerçek şu ki, bu transfer asla gerçekleşmemeliydi. tartışmak istemediği bir şey. Ya da düşünmek.

Shade ipucunu aldı ve konuşmayı yeni bir yöne çevirdi. "Peki Serena tılsımı aldıktan sonra ne oldu?"

"Sağlığı anında düzeldi ama cazibesini kaybederse hastalık ilerleyecek. Birkaç gün içinde ölecek. Saatler, belki."

"Kahretsin," diye mırıldandı Shade. "Wraith'e söyleyemeyiz." Eidolon'un kara kaşları havaya kalktı. "Bilmesi gerekiyor." "Eğer bilirse, onun cazibesini kabul etmeyebilir."

Reaver bakakaldı. "Karşılaştığı herkesi beceren ve yiyen Wraith'ten mi bahsediyoruz?"

"Wraithler insan dişileri öldürmez."

"Bu hiç beklemediğim bir karakter kusuru," diye mırıldandı Reaver.

"Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, dişi Aegi'ler için istisnalar yapıyor," dedi Shade ve E'ye döndü. "O sadece bir insan, bu yüzden senin olayın ne bilmiyorum."

"Kendi eşin bir insan."

"İnsandı. Artık iyileşti."

Reaver gözlerini devirdi. Bu aptalca bir tartışmaydı; kurtadamlar hem doğduklarında hem de dönüştüklerinde insan ruhuna sahiptiler ve bu nedenle teknik olarak insandılar. Vampirler de öyleydi ama onların ruhlarının kaderi insanların, kurtadamların ve şekil değiştirenlerinkinden daha karmaşıktı.

"Wraith'i iyileştirmenin başka bir yolunu bul," dedi Reaver, "çünkü bunun olmasına izin vermeyeceğim." Bu bir blöftü; hiçbir koşulda meleklerin, özellikle de düşmüş olanların, İşaretli bir Nöbetçinin hayatına müdahale etmesine izin verilmezdi.

Daha önce de tılsımın Patrice'ten Serena'ya transferini kolaylaştırdığında bunu yapmıştı.

Ve bunu pahalıya ödedi.

Shade, Reaver'ın yüzüne doğru yaklaştı. "Karışırısan seni pişman ederim."

"Beni öldüremezsin, karabasan."

"Kesinlikle deneyebilirim. Ve eğer başarısız olursam, o zavallı kışını biraz ebedi eğlence için Sheoul'a sürükleyebilirim."

Ter Reaver'ın şakaklarını ıslattı. Şu anda Reaver alemler arasında sıkışıp kalmıştı, cennetten fırlatılmıştı ama tamamen mahvolmuştu. İnsan dünyasında kalan düşmüş bir meleğin hala cennete geri dönme şansı vardı, ancak Sheoul'a giren kişi sonsuza dek kaybolurdu.

"Shade." Eidolon, Shade'in kalın pazularını sıkıca kavradı. "Geri çekil. Bunun hiçbir şeye faydası yok. Wraith doğru olanı yapacaktır."

Wraith? Doğru şeyi yapmak mı? Reaver bunun Eidolon'un ağzından çıktığına inanamıyordu.

—

Reaver kulaklarındaki kan uğultusunu duyabilmek için kalp atışlarının yavaşlamasını diledi. Wraith'in hayatta kalması umurunda değildi, hatta Serena'nın bile, onu ne kadar severse sevsin. Çünkü bu gerçekten onun yaşamı ya da ölümüyle ilgili değildi.

Her İşaretli Nöbetçi bir nedenden ötürü büyülenmişti. Her birinin elinde hayati önem taşıyan bir nesne vardı. insanlığın varlığı.

Ve Serena'nın tuttuğu şey hepsinden daha önemliydi.

Shade başını öne eğdi. "Ona söyleyeceğiz. Tanrılar bize yardım etsin, ona söyleyeceğiz."

Karanlık, Serena'nın etrafını saran iblisler kadar hızlı bir şekilde ona yaklaştı. Beline kadar gelen çirkin kurbağamsı yaratıklardan dördü, Serena'yı pusuya düşürmüştü. Valeriu'nun malikanesinin ana kapısının önündeki posta kutusunda arabayı durdurduğunda, dün tüm parasını tüketmişti.

pelerinini onarması için bir büyücüye para ödeyecekti ama belli ki haber yayılmıştı.

Val'e hâlâ söylememişti. Bu noktada söylemesi için bir neden yoktu ve ayrıca zaten gergin durumdaydı çünkü Val'in yüksek rütbeli, kart taşıyan bir üyesi olduğu Aegis'te bir alarm verilmişti.

Val'e göre, Aegis bir iblis istilası olabileceğini düşündükleri şey için hazırlanıyordu. Genel insan nüfusu tarafından görülen iblisler artıyordu, iblisler ve Aegis arasındaki çatışmalar çok daha sık gerçekleşiyordu ve ağır kayıplar veriyorlardı.

Büyüyen tehditle mücadele etmek amacıyla, iblisle savaşan örgüt standartlarını düşürdü.

eski Muhafızları geri çağırmak için alarma geçirdi ve mevcut üyeleri araştırma ve

keşif görevleri. Serena yardım etmek için can atıyordu,

Val'in onu kendi görevine göndermesini umuyordu,

Ve eğer ondan aldığı ve hemen eve gitmesini söyleyen

mesaj bir gösterge ise, kaşınması kaçınılmazdı. En azından bu

iblislerden kurtulduktan sonra. Ürkütücü, aşırı geniş ağızları

ardına kadar açılmış, keskin diş sıraları boğazlarının

derinliklerinde kaybolmuştu. İçinden bir heyecan titremesi

geçti, çünkü nadiren

Böyle şeylerle başa çıkmak. Uzmanlık alanı hazine avcılığıydı,

ve normalde karşılaştığı tek zorluklar toz katmanları, zehirli

böcekler ve ara sıra ortaya çıkan bubi tuzaklarından ibaretti.

fiziksel ya da büyümlü çeşitlilik.

Dikkatli olması gerektiğini düşündü - sonuçta pelerini başarısız olduysa, belki cazibesi de olabilirdi, ama öyle düşünmüyordu.

Her tılsımın, büyü'nün ve lanetin bir yolu vardır. Val'in Romanya aksanıyla sürekli söylediği sözler kafasında çınliyordu. Adam cidden paranoyaktı. İblislerden biri tısladı ve ona doğru sıçradı. Val onu çiviledi.

Çantasını yüzüne çarptı ve çanta geriye doğru yuvarlanarak diğer iki çantanın üzerine düştü. Dönerek Land Rover'ın sürücü kapısını açtı.

Yan kapıdan bir iblis ona doğru gelirken ona vurdu. Cipi vitese taktı ve şeylerin üzerinden geçerek onları böcek gibi ezdi.

Daha önce hiç iblis öldürmemiş olmasına rağmen Val ona onların yer üstünde parçalandıklarını söylemişti ve o garaj yolunda rölantide giderken arka camdan izlediğinde iblisler büzüşüp kayboldular ve yolda yağlı lekeler bıraktılar.

Bunu Val'e kesinlikle söylemeyecekti.

Telefonu biyledi. Yine Val. Telefona basarak hızla yola çıktı. Son altı yıldır yaşadığı misafir odasının önüne park etti ve koşarak ana eve gitti.

Val ve oğlu David'i arkeoloji, antropoloji, dünya tarihi ve iblis bilimi hakkında raflar dolusu kitapla kaplı lüks kütüphanede buldu. Val bir Yaşlı, Aegis'in yüksek rütbeli bir üyesi olabilirdi, ama aynı zamanda yıllardır arkeoloji profesörüydü, paranormal arkeoloji ve iblis eserleri konusunda uzmanlaşmış birkaç kişiden biriydi.

İki adam da merhaba demeye tenezzül etmedi. Val bilgisayarından başını bile kaldırmadı.

"Nerelerdeydin?" Elini salladı. "Boş ver. Artık buradasın. Seni Mısır'a gönderiyorum. Bu gece gidiyorsun."

"Ama biz gitmeden önce Philae projesiyle ilgili araştırmayı bitirmek istediğini sanıyordum."

"Aslında," dedi Val sinsi bir gülümsemeye, "sanırım bir şey bulmuş olabilirim."

Dudaklarında binlerce soru şekillendi, sadece bir tanesi belirsiz bir fısıltıyla çıkana kadar birbirine karıştı. "Bu Hathor Tapınağı mı?"

"Evet."

"Peki ya diğer obje? Madeni para?"

"İskenderiye. Kom El-Shuqafa'nın yeraltı mezarları, özellikle de Caracalla Salonu."

"Aman Tanrım." Tılsımını altın zincirinde ileri geri çekiştirirken parmakları titredi. "Tabii ki."

Bu inanılmaz bir haberdi. Aradığı iki eser tarihi öneme sahipti ama bundan da öte, Val onların iyi ile kötü arasındaki savaşta kritik öneme sahip olacağından emindi. Aegis'in tam da şu anda başladığına inandığı bir savaş. Eserler, eski bir Gnostik tablet ve bir bronz sikke, tek başlarına kötülüğe karşı güçlü bir koruma sağlayabilirdi. Ancak birlikte iblis türüne kritik bir darbe vurabilirlerdi.

"İki saat içinde gitmeye hazır olabilir misin?"

"Sorun değil." Köşedeki ıslak bara doğru ilerledi ve bir highball bardağına buz doldurdu. "Sabırsızlanıyorum. Bayılıyorum İskenderiye."

"Evet," dedi Val, parmağını parmağının üzerinde gezdirmek için uzanarak.

Bir gece önce vampirden çaldığı bileziğe kazınmış karmaşık desenler. "Biliyorum. Ama gezmek için zamanımız yok. Girebildiğin kadar hızlı girip çıkacaksın."

Burbon şişesini bardağına doğru eğerken dondu kaldı.
"Yalnız mı? Benimle gelmiyor musun?"

"Ne yazık ki, hayır. Sigil tüm Yaşlıları bir araya çağırırdı. David ve ben yarın gece Berlin'e doğru yola çıkacağız."

David, Val'in otuz dört yaşındaki yakışıklı versiyonu, siyah saçları ve gözleriyle, nihayet incelediği haritadan başını kaldırdı. "Bu sefer elini tutacak kimse yok."

Alay ediyordu - Val'in sürekli tepesinde dolaşması konusunda sık sık ona zorluk çıkarıyordu, ama haklıydı; bu son derece olağandışıydı. Val nadiren onsuz bir geceden uzun yolculuklara çıkmasına izin verirdi. Onun güvenliği bir sorun değildi; Val daha çok bir erkeğin onun ayaklarını yerden kesmesi ve sonunda seks gibi tüm normal şeyleri içeren bir ilişki arzusuna boyun eğmesi ihtimalinden endişe ediyordu.

Çok fazla seks, eğer bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa. Tanrım, onun

Vücudu patlamaya hazır bir barut fıçısıydı ve Val bunu biliyordu. Elinde tüfek olan aşırı korumacı bir baba gibiydi.

Birçok açıdan bunun için mutluydu. Babasız büyümüştü, hiçbir erkek etkisi olmadan.

Annesi öldükten sonra bir manastırda büyümüş, Rahibeler tarafından eğitilmiş ve onun da rahibe olmasını ummuşlardı. Ancak Serena çok maceraperestti, seyahat ve heyecan istiyordu ve annesinin izinden gidip bir kadın olmak için iyi rahibeleri terk etti.

Indiana Jones.

Buna gülümsedi, çünkü Indiana Jones şeyini yapmıştı, tamam, ama beklediği şekilde değil.

On sekiz yaşında ve hayata aç bir şekilde üniversiteye gitmiş, günlerini arkeoloji ve antropoloji dersleriyle doldurmuştu. Ki bu dersler büyük B harfiyle başlıyordu.

sadece bir yıl arkeoloji bölümünde yarı zamanlı çalıştıktan ve sınıfta uyuyakaldıktan sonra fark ettim ki arkeolog olmak onun için doğru kariyer olmayabilir. Çok fazla araştırma, çok az antik lanet ve hızlı mermiler.

İşte o zaman Val devreye girdi.

Yale Üniversitesi'nde antropoloji profesörü olarak görev yapıyordu ve aslında Serena'nın üniversiteyi seçmesinin nedeni de oydu. Onu, annesi ölene kadar ona göz kulak olan ve Serena büyürken ara sıra onu ziyaret eden Gardiyan olarak hatırlıyordu.

Arkeolojiye olan sevgisini, hemen hemen her şeyi bulma konusunda esrarengiz bir yetenek sergilediği andan itibaren teşvik etmişti.

ve daha sonra üniversitede birkaç seçkin öğrenciyi tarihi bir Devrim Savaşı savaş alanına geziye götürdüğünde.

İçinden gelen bir his onu gruptan uzaklaştırmış, savaş alanının hemen ötesindeki ormanlık bir alana götürmüştü. Orada, taş bir çitin kalıntılarının yakınında ve toprağın üç metre altında, içinde birkaç sikke, bir pipo ve Amerikalıların liderinin iğrenç bir ihanetini detaylandıran bir mektup bulunan ayakkabı kutusu büyüklüğünde bir sandık keşfetmişti. Tarihe bir kahraman olarak geçmiş bir lider, ama mektup doğrulanabilirse, tarih tersine dönecekti. O gün Val ona özel arkeolojik müteahhitlik şirketinde bir iş, malikânesine bitişik iki misafir evinden birinde kalacak bir yer ve hemen hemen hiç maaş teklif etmemişti. Ücret gerçekten önemli değildi.

Kısmen Val temel ihtiyaçları karşıladığı için, kısmen de Val onu çok meşgul ettiği için hiçbir şey istemiyordu. Çok fazla boş zamanı olmadığı için seyahat ediyordu. O bırakmıştı

sırf ona göz kulak olabilmek için, ki bunu hâlâ sinir bozucu bir sıklıkta yapıyordu.

Yani evet, her şeye sahipti - harika bir hayat ve hayallerinin kariyeri. Neredeyse istediği her şeye sahipti ve iki korkusu dışında hiçbir korkusu yoktu: yıllarca süren hastalık ve hastanelerde geçirdiği zaman ona mantıksız bir ölüm korkusu vermişti - mantıksızdı çünkü büyülendiği sürece ölemezdi. Şey, o diğer korkusunun -bir gün bir ilişki arzusuna teslim olacağı korkusunun- kurbanı olmadığı sürece ölemezdi.

Şu anda güçlüydü ama hayallerindeki adamla tanışacağı günden korkuyordu çünkü güçlü olduğu kadar meraklı ve açtı da ve baştan çıkarma kötü bir metrestir.

"Sanırım tüm seyahatlerim, otellerim ve yeraltı mezarlarına girişlerim ayarlandı?"

—

Val masasının üzerindeki bir dosyayı ona doğru itti. "Hepsi burada. Josh Nichols adında eski bir Muhafız sizinle İskenderiye'de buluşacak ve madalyonun bulunduğu inandığım odaya girebilmeniz için ihtiyacınız olabilecek bir eşyayı size verecek."

İçkisini bir kenara bırakarak dosyayı aldı ve karıştırdı. "Beni biliyor mu? Ne olduğumu?" "Hayır."

Çok az insan biliyordu. Bildiği kadarıyla, Val ve David de dahil olmak üzere on iki Aegis Yaşlısından sadece birkaçı biliyordu. "Ona ne söylemem gerekiyor?"

"Ona bir şey söylemenize gerek yok. İnsanların bir tür anahtar olduğunu düşündüğümüz eseri ödünç almasına alışkın."

Kaşlarını kaldırdı. "İnsanlar neden ödünc alsın ki?"

"Yüzyıllardır onun ailesindeydi, ama kimse bilmiyordu Tam olarak ne işe yaradığını. Sadece yeraltı mezarlarıyla ilişkilendirilmiş ve ne zaman yeni bir bölüm kazılsa, bu eser ilgi çekici bir nesne haline geliyor."

"Madeni paranın yerini öğrendiğimize göre, bu eserin önemli olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

"Aynen öyle."

"Tamam o zaman. Ben gidiyorum." Başı dönüyordu, çünkü bu hayatının keşfi olabilirdi, Serena kapıya yöneldi.

"Serena." Val'in sesi onu olduğu yerde durdurdu ve arkasını döndüğünde Val'in karanlık bakışları omurgasında bir ürperti yarattı. "Çok dikkatli ol."

"Her zaman," diye yalan söyledi.

"Çok dikkatli olamazsın," dedi. "Bunu asla unutma, Sere. Asla."

Dört

Yavaş yavaş ölmenin en kötü yanı ölmek değildi. Suikastçının kullandığı zehrin Wraith'in libidosunu öldürdü.

Eskiden günde bir düzine kez sekse ihtiyaç duyardı. Kardeşlerinin onu soktuğu uyuşturulmuş sersemlikten uyandığı geçen haftadan beri, birkaç günde bir kıpırdama hissettiği için şanslıydı.

Evet, ölmek berbattı. En azından yavaş yavaş ölmek berbattı. O zamandan beri işleri biraz hızlandırmak için birkaç cesur girişimde bulundu.

Kardeşlerinin haberi olmadan hastaneden kaçmış, iblis barlarında kendini cidden boktan durumlara sokmuş, sırf eğlence olsun diye bütün vampir yuvalarını birbirine düşürmüş ve bir Nightlash iblis avını bölmüştü - bir düzine Nightlash ile yemeklerinin arasına girmek asla iyi bir fikir değildi. Savaşlar heyecan verici, kısa ve kanlıydı. Wraith sayıca üstündü ama asla yenilmedi ve topallayarak kavgaların hepsinden uzakta.

Asıl soru, gerçekten kazanıp kazanmadığıydı.

E günde birkaç kez arıyordu, Wraith'in görmezden geldiği aramalar, ancak dün gece UG'ye gitmişti ve orada gördükleri onu şok etmişti. Hastanede ciddi bir personel eksikliği vardı. Acil serviste durduğu sırada tavanın bir bölümü çökmüştü. Karşılaştığı her iblis tedirgin görünüyordu; söylentilere göre bir ordu Sheoul'un dış bölgelerinde toplanmaya başlamıştı ama kimse bunu doğrulamamıyordu. Ayrıca, bir iblis ordusu her zaman bir yerde toplanıyor, her seferinde bir bölgesel savaş lordu diğeriyle bir şeyler başlatıyordu. Wraith rahatsız olmadı.

E'nin kapısını çaldı. Kapıyı açar açmaz Tayla'nın gelinciği Mickey, minik tırnaklarını parke zemine geçirerek koridorda koşuşturmaya başladı. Yaratık Wraith'in kot pantolonuna tırmandı.

Wraith'in sağ kolunun kıvrımına mutlu bir şekilde sokulana kadar bacaklarını ve belini sardı.

"Hey, dostum," diye mırıldandı Wraith. "Kardeşim nerede?"

E'nin ofisine yöneldi, mutfakta çikolatalı bir şeyler pişiren ama ellerinde uzun portakal suyu bardaklarıyla orada dururken oldukça suratsız görünen Tayla ve Gem'e başıyla selam verdi. Soulshredder türleri tropikaldi ve özellikle stresli olduklarında yüksek miktarda C vitaminine ihtiyaç duyarlardı. Wraith şimdiden kaç galon tükettiklerini merak

ediyordu

bu sabah. Gem, Kynan hastaneden ayrılıp orduya döndüğünden beri votka gibi içiyordu. Her neyse. Adam iyi biriydi -bir iki kez Wraith'e gönüllü olarak yardım etmişti- ama iş iş o noktaya geldiğinde, Wraith Kynan'ı ona bakabildiği kadar kolay öldürebilirdi.

"Eidolon Gölge'yle birlikte çalışma odasında," dedi Tay ve oh, harika... bu bir aile buluşmasıydı. Gerçekten kötü olmalı. Kendi kendine küfrederek, çünkü bu saçmalığa gerçekten ihtiyacı yoktu, E'nin çalışma odasına adım attı, Shade orada deri koltukta uzanıyordu E'nin köpeği Mange ayaklarının dibindeydi. Eidolon masasında oturmuş, burnunu tıbbi bir metne gömmüştü. Wraith kapıyı kapatınca başını kaldırdı ve Wraith'e hasta olduğunu söylediğinden beri ilk kez E, kara gözlerindeki kederle ona bakmadı.

"Ne var ne yok?" Wraith oturdu. Mickey gevezelik etti Öfkeyle Wraith'in tişörtlü omzuna tırmandı, sonra da bir kürk çalıntı gibi Wraith'in boynuna dolandı.

"Sanırım hayatını kurtarmanın bir yolunu bulduk."

Wraith'in nabızı iki katına çıktı ama kendini dengede kalmaya zorladı. E'nin az önce söyledikleri kulağa harika geliyordu ama ağzında hâlâ ciddi bir ayar vardı, yani burada bir şeyler kan ve eğlenceden ibaret değildi. "Bana bırak."

"Birinden bir tılsım çalman gerekecek." "Tılsım mı?"

Sarkan küçük bilezik gibi bir şey mi?"

"Tam olarak değil," dedi Shade. "Bu tılsım, alıcısını zarara karşı bağışık hale getiren ilahi bir kutsamadır. Onu sahibinden almanız gerekecek."

Wraith gözlerini Shade'e dikti. "İçimden bir ses bu tılsımı çalmanın bir Orgesu'nun eteğine yapışmak kadar kolay olmayacağını söylüyor."

"Nasıl baktığınıza bağlı." Shade koltukta kaykıldı, deri pantolonu minderlerde gıcırdıyordu. "Yani, seks içeriyor."

"O zaman işler iyiye gidiyor. Peki sorun ne?"

Shade Eidolon'la bakıştıktan sonra şöyle dedi: "Ah, şey... sahibini baştan çıkarmanız gerekecek. Cazibe sadece seks yoluyla aktarılabilir. İstekli seks. Açıkçası, eğer büyülenmişse, zorlanamaz."

"Baştan çıkarma bir sorun değil." Tabii ki hayır. Dişiler ona isteyerek gelirdi. En azından, s'genesis'ten geçene ve diş olan her şey için uyarılar veren yüz işaretlerini kazanana kadar geliyorlardı. Şimdi biriyle yatmak için hileye başvurmak zorundaydı. Eğer o da diğer olgun Seminus iblisleri gibi olsaydı gezegende, aldatma onu rahatsız etmezdi. İnsan DNA'sı için teşekkürler, sevgili anneciğim. İnsan kısmı gerçek formunda seks yapamamaktan nefret ediyordu, nefret ediyordu bir dişinin onunla yatmasını sağlamak için hilelere başvurmak zorunda kalıyordu. İçindeki iblis parçası bunu gerektiriyordu.

"Dur bakalım." Wraith Mickey'yi okşuyordu ama şimdi donup kalmıştı, eli gelinciğin omurgasının üzerinde geziniyordu. "Bir bit yeniği var, değil mi? Her zaman bir bit yeniği vardır."

E başını salladı. Durdu. Sonunda ağzından kaçırdı, "O bir insan."

Wraith geriye doğru sallanarak Mickey'den sert bir azar işitti. "Hayır."

"Wraith-"

"Hayır dedim!" Birkaç dilde, güçlü bir şekilde küfretti. "Ne tür boktan bir tılsım serbest bırakma büyüsü seks gerektirir?" Tabii... oh, kahretsin. "O bir bakire, değil mi? Hades'e lanet olsun, o lanet olası bir bakire." E hiçbir şey söylemedi, bu da yeterli bir onaydı. Wraith ayağa fırladı. "Sadece hayır değil, lanet olsun ki hayır. Aslında, hayır diyebileceğim yolları saymama izin verin." Parmaklarıyla işaretlemeye başladı ama Shade sanki ani bir hareketin Wraith'i yerinden sıçratmasından korkuyormuş gibi yavaşça ayağa kalktı.

"Kardeşim. Sakin ol. Önemli bir şey değil. Bu iş bittiğinde büyülenmiş olacaksın ve Seminus Konseyi seni cezalandıramayacak. Yapabilseler bile, o kadar da kötü değil."

"O kadar kötü değil mi? O hippi hatunun kirazını patlattıktan sonra E'nin iyileşmesi tam bir gün sürdü."

İnsanların bekâretini bozmak çoğu iblis türü için yasaktı ve E yaklaşık elli yıl önce yanlışlıkla bir kadının bekâretini almıştı. Koruyucu melekler ciddiye.

ve E, Seminus Konseyi üyeleri tarafından ağır bir şekilde derisinin yüzölmesine katlanmak zorunda kalmıştı.

Wraith'in bir bakireyi götürme konusundaki isteksizliğinin cezayla pek ilgisi yoktu ve iki kardeşi de bunu biliyordu. "Bir daha asla bir insanla yatmayacağıma yemin ettim, hele bir bakireyle-"

"Biliyorum," diye araya girdi E. "Ama bu ölüm kalım meselesi."

Kafasında geçmişin, kötü kalpli annesi tarafından bir kafeste tutulduğu yılların görüntüleri yanıp söndü. Masum Dişi insanlar, onları kendisine getiren vampirler tarafından bekaretleri vahşice alındıktan sonra soyulmuş ve kafesine atılmıştı. Vampirler teknik olarak insan oldukları için bekaretlerini bozamazlar kuralına tabi değillerdi. Bu yüzden Wraith şehvetten neredeyse çıldırana kadar beklemişler ve sonra da ona tecavüz etmişlerdi.

dişileri önüne koydu, kafesin içine attı ve arkasına yaslanıp beklemeye başladı.

şimdi bile, seksen yıl sonra, bunu düşündüğünde soğuk terler döküyordu. S'genesis'ten geçmenin ona unutturması gerekiyordu. Umursamamasını. Ama öyle olmadı.

"Kim bu piliç? Neden büyülenmiş?" Wraith volta attı, umutsuzca onun gergin enerjisini yenmeye çalışıyordu. "Peki onu nasıl buldun?"

E okumakta olduğu kitabı kapattı. "Uzun hikâye. Ama Gem, Reaver ve Tayla'nın Aegis bağlantıları sayesinde Serena'nın izini bulmayı başardık."

Mickey, Wraith'i rahatlatmaya çalışıyormuş gibi kulağını okşadı. "Bunun gibi bir bilginin Aegis homurtuları için uygun."

"Tay pek de homurdanan biri sayılmaz." E masa sandalyesinde arkasına yaslandı, sinirli görünüyordu. Hayır, Tayla kesinlikle bir homurtunun ötesindeydi.

New York'taki avcı hücresinin başındaydı ve komutayı aldığından beri iblis cesetlerinin sayısı azalmış, iblis-insan şiddeti de artmıştı. New York hücresi ve barışçıl avcılar arasında kırılğan bir ateşkes ilan edilmişti.

Bu da avcılara zararlı türleri ortadan kaldırmaya odaklanmaları için daha fazla zaman bırakıyordu. Buna ek olarak, dost iblisler bilgi vermeye daha istekliydi. Simbiyotik ilişkiler şimdiye kadar iyi gitmişti ama son zamanlarda iblis yeraltı dünyasındaki huzursuzluk yüzünden Muhafız-iblis ilişkileri bir kez daha sallantıdaydı. Wraith avucunu yüzüne sürdü. "Bundan hoşlanmadım. Bunun hakkında düşünmem gerek."

"Zamanın yok," dedi E. "Ve bilmen gereken başka bir şey daha var." Parmağını altın renkli Önündeki kitabın kabartmalı sırtını. "O ısırıldı

büyülenmeden önce bir Mara tarafından. Onu aldıktan sonra hastalık hızla ilerleyecek ve ölecek."

Wraith adımlarının ortasında durakladı. "Ne?" Shade'e baktı. Sonra da E. Sonra tekrar Shade.

"Bu tam bir saçmalık. Bunu yapmayacağım." "Yapmak zorundasın-"

"Hayır!"

E ayağa kalktı, sandalyesini duvara çarptı ve Mange'i irkiltip ayağa kaldırdı. "O halde hastaneyi lanetliyorsun."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Eidolon yumruklarını masanın üzerine koydu ve öne doğru eğildi, Wraith'i bakışlarının yoğunluğuyla duvara çiviledi. "Onu kanımızla, terimizle ve gözyaşlarımızla inşa ettik."

Tam anlamıyla. Temel atıldığında, her biri hastaneyi güçlü, büyülü ve insanlar tarafından tespit edilemez hale getirmek için elementlerden birinden vazgeçmişti. Wraith kanını vermişti. E, gözyaşlarını. Shade, terini.

"Evet, ve?"

Shade elini yüzünde gezdirdi. "Bunun olacağını tahmin edemediğimize inanamıyorum."

"Neyi gördün?" Wraith sabrının sonuna gelmiş bir halde tersledi.

"Yaşam güçlerimiz hastaneye bağlı," dedi E yumuşak bir sesle. "Ölüyorsun...."

Ah, lanet olsun. Wraith yavaşça nefes verdi. "Yani hastane ölüyor. Bu yüzden orada garip şeyler oluyor."

"Evet."

İçini bir mide bulantısı kapladı. "Bu yüzden mi yarım bayrakla çalışıyor?"

E başını salladı. "Yeraltı dünyasını sarsan her neyse personeli de sarsıyor. Vardiyalara gelmiyorlar.

Bırakıyorlar. Dehşet içindeler. Her şey karmakarışık. Ve garip bir şekilde, tüm bunlar büyülü insanın olay yerinde ortaya çıktı."

"Kahretsin," diye nefes aldı Wraith. Pek bir şey umurunda olmayabilirdi ama hastane, yönsüz ve kendine zarar veren biri olduğu bir zamanda ona hayatta bir amaç vermişti. Gerçi şimdi de öyle değildi ama çok yumuşamıştı.

Muhtemelen sadece kardeşleri ve hastane sayesinde hâlâ hayattaydı. Daha da önemlisi, E ve Shade için dünyalara bedeldi. Arkadaşları ve Shade'in yavruları dışında her şeyden daha fazla. Wraith kendi hayatını umursamıyor olabilirdi ama sırf kendisi istemiyor diye hastanenin ölmesine izin veremezdi.

bir insanı vurup öldürmek için. Bir iblis için gerçekten çok kötü bir bahaneydi.

—

Bu çocukluk travmasını unutmanın zamanı gelmişti. Eğer yapmazsa, annesi kazanacaktı. Onun ölmesini istemişti. Doğduğu anda, babasının ona yaşattığı dehşet sayesinde. Wraith onu suçlayamazdı - babası ona tecavüz ettiğinde vampire dönüşmenin eşiğinde bir insandı, sonra Shade'in sahip olduğu aynı yetenekle onu hayatta tuttu. Dokuz ay boyunca onu korkunç bir durağanlıkta tutmuş, ona tecavüz etmiş ve taciz etmişti. doğum yaptı.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, delirmişti. Tüm çiftleşmemiş Seminus iblislerinin yaptığı gibi, babası o doğduktan sonra çekip gitmişti.

Ancak genellikle cinsel ilişkiden ve gebe kaldıktan hemen sonra dişiyi terk etmişlerdir.

Annesi vampire dönüşümünü tamamlamış, delirmenin yanı sıra gaddar da olmuş ve öfkesini Wraith'ten çıkarmıştı. Yaşamak için savaştı ve Bir yetişkin olarak kendini öldürtmek için inanılmaz derecede aptalca şeyler yapmıştı, içinde derinlerde bir şey her zaman savaşmaya devam etti.

Siktir et. Yaşayacaktı. Tılsımlı insanı bulacak, ihtiyacı olanı alacak ve yoluna devam edecekti.

Ve bir kez güzelce büyülendi ve yenilmez oldu. Kafesinden kurtulduğundan beri yapmak istediğı gibi vampirleri öldürmeye başlayacaktı. Başlangıç olarak Vampir Konseyi.

Oh, evet. Güzel zamanların geçmesine izin ver.

Wraith'in insan kadını bulup baştan çıkarma planı hemen bir engelle karşılaştı. Kadının yaşadığı süslü püslü New Haven malikânesi ibislere karşı korunuyordu.

Wraith saatlerce ormanda gizlenmek zorunda kaldı. geniş ve bakımlı araziye kucakladı, ancak orta yaşlı bir adam dışarı çıkıp Mercedes'ine bavullarını yükledikten sonra direksiyona geçtiğinde Wraith çarptı.

Asfalt yolda hızla ilerledi ve arka koltuğa kaydı.

"Bu da ne-" Wraith'in kolu adamın boynuna dolanınca adamın nefesi kesildi. Adam çırpındı ve Wraith kafasını avuçlarının arasına almadan önce Wraith'in çenesine bir darbe indirdi. Bir saniye sonra, Wraith Seminus yeteneğini kullanarak adamın zihnine giriyor ve biraz araştırma yapıyordu.

Adam, Valeriu, Wraith'i engelleyen bazı etkileyici zihinsel engellere sahipti ama bu uzun sürmedi. Kısa süre sonra, Serena'nın bir gece önce Mısır'a gittiğini ve bir saat içinde Josh adında bir adamdan bir çeşit anahtar alması gerektiğini öğrendi. Wraith hızla Valeriu'nun kafasını yeni anılarla doldurdu, kendi topraklarında saldırıya uğradığı gerçeğini örtbas edecek anılarla. İş bittiğinde adamı uyuttu, böylece Valeriu merak etse de

Neden direksiyon başında uyuyakaldığını hatırlamıyordu.

Wraith arabadan indi ve en yakın Harrowgate'e doğru koşmaya başladı. O Josh denen adama ulaşmalıydı. Artık Serena'nın peşinde olduğu hazinenin anahtarının aynı zamanda onun da anahtarı olduğunu biliyordu.

—

Serena Mısır'ı her zaman sevmişti ve İskenderiye onun Mısır şehirleri arasında en sevdiğiydi. Akdeniz'in İncisi olarak bilinen bu şehir güzel yerleşim bölgelerine sahipti,

Zarif bahçeler ve Orta Doğu'dan ziyade Akdeniz'e özgü bir atmosfer Gününü, aramaya geldiği iki nesneden ilkinin şehrin altındaki antik bir mahzende bulmaya çalışarak geçirmişti. Güneş batmaya başladığında onu buldum. En azından dinlenme yerini. Ne yazık ki Kom El- Shuqafa'nın ziyaret saatleri onu o gün için pes etmeye zorladı. Val yeraltı mezarlarının yasak bölgelerine özel erişim sağlamayı başarmıştı ama görünüşe göre ziyaret saatleri pazarlığa açık değildi.

Ayrıca, Val haklıysa, kasaya erişmek için bir anahtara ihtiyacı olacaktı ve Josh'la otelinde buluşmak için zaten geç kalmıştı.

Bir taksiye bindi ama trafik her zamanki gibi arabalar, eşek arabaları, bisikletler ve yayalardan oluşuyordu. Dar sokaklar,

Küçük kazalar ve çalışmayan trafik ışıkları son derece yavaş ilerlemesine neden oluyordu. Eski Mısırlılar, taksinin tek bir blok gitmesi için geçen sürede koca bir piramit inşa edebilirlerdi.

Bıkkın, aç ve birkaç yayanın neredeyse ezildiğini gördükten sonra sinirleri bozulmuş bir halde, taksinin onu götürebileceğinden daha hızlı yürüyebileceğini düşünerek otelinden birkaç blok ötede taksiden indi.

Taba rengi kargo pantolon ve uzun kollu, beyaz pamuklu bir bluzla muhafazakâr bir şekilde giyindiğinden fazla dikkat çekmiyordu, Sarı saçları ve mavi gözleri "yabancı" diye bağırmasına rağmen.

Hiçbir kadın bu sokaklarda yalnız yürümemeliydi ama Serena yanında bir muhafız ordusuyla seyahat ediyor olmasından daha güvendeydi.

Limandan gelen hafif bir esintiyle okşanarak yürürken engebeli, çatlak kaldırımlar onun için hiçbir sorun teşkil etmiyordu. Etraftaki dükkân ve restoran sahipleri, giysilerden taze sebzelere ve Serena geçerken havayı baharatla kokulandıran kızarmış güvercine kadar çeşitli mallarını satıyorlardı.

İleride bir adam yaklaştı, akan kahverengi dishdasha'sı ayak bileklerinin etrafında sallanıyor, beyaz, kovaya benzeyen takiye başlığı akşam gölgelerini ve soluk ışıkları emiyor Yakındaki binalar. Adam başı eğik yürüyordu ama Serena'nın önüne geldiğinde başı yukarı kalktı ve Serena irkilerek bir nefes aldı. Adam çok güzeldi. O kadar güzeldi ki ona bakmak acı veriyordu. Sultan Ömer Ali Seyfüddin'in camisinin altın kubbesinden yansıyan güneş kadar şiddetli bir parıltı yayıyordu ve yüz hatları o kadar mükemmeldi ki deve tüyünden bir fırçayla çizilmiş olabilirdi.

"Serena."

Adını nasıl bildiğini düşünmek için durmadı, çünkü müzikal sesi onu büyülemişti. O yapmadı
Aksanını tanıdım, ama eski bir şekilde tanıdık geliyordu.

"Evet," diye nefes aldı ve adamın dudakları beynini pelteye çeviren bir gülümsemeyle kıvrıldı. Etrafına kaçamak bir bakış attı

İşte o zaman normalde hareketli olan caddenin ıssız olduğunu fark etti. Kendini koruma ve hayatta kalma içgüdüleri kullanılmadığı için paslanmıştı ama şimdi derin, karanlık bir uykudan uyanır gibi kıpırdanıyorlardı. Bu his garipti ama ne olduğunu anladı: Tehlike.

Yine de korkmuyordu. Hiçbir şey ona dokunamazdı. Yine de parmaklarını otomatik olarak bluzunun altındaki kolyenin üzerinde gezdirdi. Bu aptalca bir alışkanlıktı, ama bu alışkanlıktan vazgeçemezdi.

büyülü zincire asılmıştı. Garip bir şekilde, kolye teninde sıcak bir his uyandırdı.

"Hey."

Arkasından derinden gelen bir erkek sesi daha duydu ve yeni gelene döndü; solmuş kot pantolon ve Guinness tişörtü giymiş, sırt çantasını omzuna atmış bir adamdı. Uzun boyluydu, bir buçuk metreye yakındı.

Neredeyse omuzlarına kadar inen sarı saçları ve sağ kolunun parmaklarından yüzüne kadar uzanan, çene çizgisinden şakağına kadar uzanan siyah bir dövme. Tehlike titreşimlerinin kaynağının bu adam olduğunu fark etti. Bunu vücudunun sıcaklıkla kızarmasından, teninin karıncalanmasından ve nabzının sıçramasından hissedebiliyordu.

"Evet?" Dolt. Sadece kekelemekle kalmamış, sesi soluğu kesilmiş gibi çıkmıştı.

Vampir.

Bulaşıkçı adam diğer adama döndü. "Bizi yalnız bırak."
Emredici ses tonu kızın sıçramasına neden oldu ama tişörtlü adam sadece ellerini kaldırdı.

"Hey, ahbap, burada olmam gerekiyordu. Senin derdin ne?"

Sarışınla göz göze geldi. "Josh?"

"Evet. Ben de tam seninle buluşmak için otele gidiyordum." Dishdasha'ya sert bir bakış attı ve vay canına, Val arkadaşının film yıldızı kadar seksi olduğunu ve bir donanma komandosunun fiziksel güvenliğini taşıdığını söyledi. "Bu pislik seni rahatsız mı ediyor?"

"Uh..." Yine zekice bir cevap. Tanrım, çok ezikti.

Hava saldırganlıkla parıldıyor gibiydi ve yine o tehlike hissi vardı, cildinin karıncalanmasına ve kalbinin hızlanmasına neden oluyordu. Burada bir şeyler oluyordu ama ne olduğunu bilmiyordu. Tek bildiği, iki inanılmaz güzellikteki adamın birbirlerine rakip erkek kediler gibi baktığı ve O her şeyin ortasındaydı. İlkel bir şey ve içindeki kadınsı duygu, bu kadar anormal bir şeyin iyi olamayacağını haykıran beyninin önüne geçerek heyecanlandı. Uzun, gergin bir andan sonra adam dishdasha başını eğdi ve Serena'ya döndü.

"Benim adım Byzam al-Majid. Val beni arayışınızda size yardımcı olmam için gönderdi."

Josh homurdandı. "Buna inanacak mısınız? Çünkü bu adamın garip bir şekilde pürüzsüz olan alnının her yerinde dolandırıcılık yazıyor."

Durum tuhaftı; bunu inkâr edemezdi ve Val'in Josh'tan başka birini gönderecek olsaydı onunla iletişime geçeceğini çok iyi biliyordu.

Kibarca gülümseyerek sırt çantasını vücuduna yaklaştırdı.

"Kaba olmak istemem, Bay al-Majid, ama siz

Bu konuda Val ile görüşmem gerektiğini anlıyorum."

"Elbette." Eğildi ve geri çekildi. "İrtibatta olacağım."

Adam gecenin içinde eriyip giderken garip bir rahatlama hissetti... ta ki şimdi diğer adamla yalnız olduğunu fark edene kadar, erotik güç ve şiddet yayan adamla Duygusallık.

Yutkunarak başını kaldırdı, adam onun üzerinde yükseliyordu, gür ağzının bir köşesi şimdiye kadar gördüğü en ukala sırtışla eğilmişti. Bakışlarını geniş omuzlarına indirdi.

Tişörtünün esnekliğinin sınırlarını test etti, bir kadının bacaklarını sarması için yapılmış derin göğsüne ve dar beline hayran kaldı.

Val, Josh'ın eski bir Gardiyan olduğunu söylemişti. İblislerle savaşmak ve yatakta bir kadının ihtiyaçlarını karşılamak için savaşçı yapısından en iyi şekilde yararlandığını hayal edin. O değildi alyans takmak....



Normalde bu fırsatı flört etmek, vahşi tarafının biraz eğlenmesine izin vermek için kullanırdı. Ama onun yanında durmak bile

İçindeki tehlike hissi alevlenerek canlandı. Adamın ölümcül, hayvani bir şekilde tehlikeli olduğundan hiç şüphesi yoktu... ve asıl tehdit onu kadın yapan her şeye yönelikti. Özellikle de bekaretine. Evet, bu adam sayamayacağı ya da muhtemelen hayal edemeyeceği kadar çok açıdan korkutucuydu.

Beş

Wraith zaferinin tadını çıkarmak için kendine bir an izin verdi ama havaya girmedii. Bu iş henüz bitmemiştii. Yine de Serena'nın çekiciliğinin kanıtı etrafını sarmıştı: Serena'nın kendi temiz, vanilya-badem kokusuyla karışmış, hafif, misk gibi bir uyarılma kokusu. Evet, onu istiyordu.

Ukalalık yapmamak için çok fazla. Ama hey, leoparlar beneklerini değıştiremezler, değil mi?

Gölgeler Byzam'ı yutmuştu -ne saçma bir isim- ama Wraith gözlerini dört açmıştı. "O geri gelmeden gitmeliyiz. Onunla ilgili doğru olmayan bir şeyler var."

Serena bakışlarını ona dikti ama "Daha güvende olduğunu nereden bileyim?" derken ses tonu alaycıydı.

Göz kırparak cazibesini konuştu. "Bilmiyorsun."

"En azından dürüstsün."

"Olmam gerektiği kadar sık değil."

Sarışın bir kaşını kaldırdı. "Bildiğim iyi oldu. Val'in arkadaşı ve eski bir Gardiyan olsanız bile gardımı alacağım."

Guardian. Evet, bu ilginç bir keşif olmuştu. Val'in zihninden fazla ayrıntı çıkaramayacak kadar çabuk oradan ayrılmak zorunda kalmıştı ama Josh'a otel odasında ulaştığında, adamın anlaşmasının ne olduğunu öğrenmek için biraz daha zaman harcamıştı. Sonra Josh'u, Val ile çoktan tanıştığına inandırdı.

Serena ve eve gitmeleri gerekiyordu. Umarım gerçek Josh çoktan otelden ayrılmış ve İtalya'ya giden bir uçağa binmiştir. Serena tamamen onun olacaktı.

Wraith'in gözleri bluzunun V kısmına gitti. Zevkine göre fazla muhafazakâr bir şekilde iliklenmişti.

Muhtemelen çok geniş olduğunu düşündüğü ama hem ilkel erkeği hem de içindeki azgın karabasani heyecanlandıran kalçalarına doğru genişleyen minik beli. Vücudu bir erkeği tamponlamak için yaratılmıştı.

erkeğin şehveti ve onun çocuğunu taşımak için. İlki olacaktı, ikincisi olmayacaktı. Her dişinin doğurganlığını hissedebilirdi ve Serena yumurtlamıyordu. Ayrıca, hiçbir öz saygı duyan Seminus bir insanı hamile bıraktı. Diğer iblis türlerinden doğan yavrular safkan Seminus iblisleri olacaktır;

İnsan kadınlardan doğanlar melez olacak ve Seminus soyunu devam ettirmek söz konusu olduğunda hiçbir işe yaramayacaktı.

Wraith isteksizce bakışlarını tekrar kadının yüzüne çevirdi ve onun insan olduğunu unutmaya çalıştı. "Tatlım, ne kadar ateşli olursan ol, hiçbir erkeğe güvenmemelisin."

Onun rahat kahkahası gecenin serinliğini ve adamın içgüdüsunü delip geçti. Yumuşak, kadınsı sesi onu savunmasız hissettiren bir şekilde seviyordu... ve bu hoşuna gitmiyordu.

"Pürüzsüzsün," dedi. "Hakkını vermeliyim. İçimden bir ses arkanda kırık kalpler bıraktığını söylüyor."

Parmaklarını kalbinin üzerinde çaprazladı. "Otele giderken hiç bırakmayacağıma söz veriyorum."

Homurdandı ve kaldırımından aşağı inmeye başladı. "Teşekkürler, Josh."

"Arkadaşlarım bana Wraith der."

Yüzünü buruşturdu. "Wraith? Bu korkunç bir lakap. Sana Josh diyeceğim."

Harika. Sadece harika. İyi biri gibi davranmak zorunda olması yeterince kötüydü. Şimdi bunu Josh diye çağırılırken yapmak zorundaydı.

Otele doğru ilerlerken Wraith tetikte ve hazır bekliyordu. Ürkütücü Byzam'lı herifin nesi olduğundan emin değildi ama erkek olanın insan değildi. Bu da onun iyi bir şey yapmadığı anlamına geliyordu. Belki Serena'nın cazibesinin peşindeydi, belki de onun neden Mısır'da olduğunu öğrenmişti ve peşinde olduğu şeyi istiyordu. Her iki durumda da onun varlığı Wraith'in başına belaydı. Son ihtiyacı olan şey müdahaleydi. Wraith'in bakışları Serena'nın kıvrak ve zarif vücuduna döndü. Göğüsleri onun sevdiğinden daha küçüktü ama işin aslı, ondan hoşlanmak zorunda değildi. Tek bir şeyin peşindeydi. Yine de en azından birkaç saat boyunca onunla birlikte olacaktı, bu yüzden gözlemleyebilirdi. Gözlerini zorlayacak biri de değildi. Aksine.

Kısa boyluydu, belki 1.75 boyunda, dalgalı sarı saçları vardı. Bej renkli beyzbol şapkasının deliğinden dışarı taşan yüksek bir at kuyruğu yapmıştı. Uzun kirpikleri iri kahverengi gözlerini altın rengiyle çerçevesliyordu. Yüksek elmacık kemikleri hafif yuvarlak yüzüne belirginlik katıyordu ve gülümsediğinde cömert ağzı çarpık bir şekilde sağa doğru eğiliyordu.

"Benim otelimde mi kalıyorsunuz?" diye sordu, durduklarında. İşlek bir caddenin köşesinde. Kadının sesindeki, her cümlenin sonuna "yataкта" kelimesini eklemiş gibi doğal ve boğucu tınıyı seviyordu.

"Evet. Bu öğleden sonra uçtum. Çoktan giriş yaptım."

"İtalya'da yaşıyorsun, değil mi?" Korna sesi yüzünden bağırmak zorunda kaldı. Josh'un zihninden çıkardıklarını hatırlayarak başını salladı ve şöyle dedi: "Aslen Ohio'luyum ama

Son altı aydır Perugia'dayım." Josh'un neden oraya taşındığına dair hiçbir fikri yoktu, bu yüzden kızın sormamasını umdu.

"İtalya'yı seviyorum." Yataкта. Gülümsemesi rüya gibi bir

hal aldı ve adam bunu yapmamasını diledi, çünkü bu onda

Öp onu.

Bu çılgıncaydı, çünkü yüz yıllık hayatı boyunca daha önce hiçbir kadını öpmemişti. Ama birdenbire ağzını Serena'ninkine dayamak ve tüm bu yaygaranın nedenini görmek istedi.

Gözleri merakla parlayarak onu izledi ve aralarındaki farkındalığın statik çatırtısını hissedip hissetmediğini merak etti. Bakışları adamın ağzına kayınca ve kadın sallanınca hissettiğini anladı.

Neredeyse rüya gibi bir halde ona yaklaştı. Vampir duyuları onun tatlı kokusunu aldı, nabzının hızlanma sesini duydu. Ona doğru eğilirken kendi nabızı da düzensizleşti ve kontrolden çıktı. Beklenti tenini karıncalandırdı ama bir anda yanık et gibi kötü bir koku havayı ele geçirdi.

Başladı, deliliğinden sıyrılmıştı. Ah, onu öpecekti -Tayla ona insan kadınların nelerden hoşlandığına dair bir ders vermişti ve öpüşmenin baştan çıkarmanın bir parçası olduğu konusunda ısrar etmişti- ama Serena'ya açık alanda saldırmak muhtemelen izlenecek yol değildi.

"Kokuyu alıyor musun?" Başını çevirip kokuya odaklandı. Orada, kapalı iki dükkânın arasındaki yokuşta park etmiş bir kamyonun arkasında... gözler. Kırmızı, parlayan gözler.

"Hiçbir koku almıyorum-"

"Burada kal." Tehdide doğru yola koyuldu, vücudu savaşa hazırdı, adrenalin damarlarında sıcak bir şekilde pompalanıyordu.

Kamyonun arkasındaki yaratık hırladı, Wraith'in ensesindeki tüyleri diken diken eden ürpertici bir sestti bu. Bu

bir khnive'dı, efendisi tarafından, onu kontrol eden büyü'nün süresi dolana kadar onun emirlerini yerine getirmesi için bağlanmış bir iblis takipçisiydi.

"Ne oldu?"

Wraith Serena'nın sesiyle durakladı. Serena onun hemen arkasındaydı. "Sana olduğun yerde kalmanı söylemiştim."

"Son baktığımda patronum değildin."

Yani seksi ve enerjikti. Takdire şayan ama sinir bozucu bir kombinasyon.

"Kal." Yaratığa doğru koşmaya başladı. Yaratık çığlık atarak ve sıçrayarak caddedeki bir drenaj deliğine doğru ilerledi. Eğer kaçarsa, efendisine Serena'yı bulduğunu bildirecekti. "Oh, hayır bulamazsın."

Wraith direğe benzeyen yaratığı yakaladı- sıçana benzeyen kuyruğundan yakaladı. Jilet gibi keskin dişlerini şaklatarak etrafında döndü.

"Kötü canavar." Wraith bileğinin bir hareketiyle onu ters çevirdi. Bir kemik kırılmasıyla garip bir şekilde yan tarafına düştü ama yaralanması onu durdurmadı. İblis ona doğru geldi, ağzından salyalar akan, ateş gözlü bir iğrençlik-

Bir sırt çantası yüzüne çarptı ve khnive irkilerek geriye doğru şaha kalktı ve bir kalem tarafından saplanmış olan gözünü pençeledi. Serena yaratığa tekrar vurdu ve yaratık zehirli pençeleriyle Serena'ya saldırdı ama yakın olmasına rağmen bir şekilde ıskaladı.

Parlak ışıklar Wraith'i kör etti. Yoldan çıkan bir araç onlara doğru geliyordu, sürücüsünün sarhoş olduğu anlaşılıyordu, aracın lastikleri kaldırımlardan sekiyor.

"Serena!" Wraith onu belinden yakaladı ve ikisini de boş bir satıcı arabasına fırlattı. Frenler ve lastikler gıcırdadı. Küçük araba kamyonu çarptı. khnive arkasına saklanmıştı ve yaratık pikabın arkasına atladı, pikap ileriye doğru yuvarlanarak tepede ivme kazandı.

Serena Wraith'in elinden kurtuldu, kamyonu doğru fırladı ve iblisle birlikte çevik bir hareketle arkaya atladı.

İnanılır gibi değil. Kadının kendini koruma duygusu yok. Wraith onları kovaladı ve Serena'nın yanına indi. o şeyi yumrukladı. Bir lanetle iblisin arkasına geçti, kolunu boynuna doladı ve sertçe vurdu. İblis gevşeyip kamyonetin kasasına çöktü.

Kamyon bir tümseğe çarparak Wraith'i geriye doğru fırlattı. O da bir eliyle çatıya, diğer eliyle de Serena'ya tutundu. Kornalar çaldı ve ileride işlek bir kavşak belirdi. Kahretsin. Serena'nın üstüne atladı ve etraflarında kaos patlarken onu korudu. Kamyon bir otobüse çarptı ve ardından en az iki araç daha arka çeyrek paneline ve sürücü tarafındaki kapiya çarparak çılgınca döndürdü diğer arabalara çarptı. Çıtırdayan metallerin, kırılan camların ve çığlık atan insanların sesi, etraflarında yükselen duman ve buhar perdesini deldi.

"İyi misin?" Serena'yı ayağa kaldırdı. Biraz sersemlemiş görünmesine ve şapkasını kaybetmiş olmasına rağmen mahcup bir şekilde gülümsedi.

"Ben iyiyim." Saçındaki cam parçalarını silkeledi. "Böyle şeyler benim başıma çok gelir."

"Sevgililerin seni seviyor olmalı." Uzaktan siren sesleri geliyordu. "İnsanlar soru sormaya başlamadan önce buradan defolup gidelim. Ya da üzerinize bir uçak falan düşmeden."

Kızın elini tutarak kamyonndan dışarı fırladı ve ikisi de parçalanmış arabaların ve insan kalabalığının arasından geçerek koştular. Kadın kolayca ayak uydurdu, adımları hızlı ve zarıftı, uçan bir ceylan gibiydi. Adamın içindeki yırtıcı hayvan onu kovalamak, yere sermek istiyordu. İçindeki erkek, kadın oradayken onun ırzına geçmek istiyordu.

Şu anda yapabileceği en iyi şey diğer yırtıcıları uzak tutmaktı. Otele varana kadar yavaşlamadılar. O onu kapının önünde durdurdu.

"O şey de neydi?" Serena nefes nefese, sanki peşlerinden gelmesinden korkuyormuş gibi omzunun üzerinden arkasına bakıyordu, oysa daha onlar kamyonndan atlamadan parçalanmaya başlamıştı.

"Onun kuduz bir köpek olduğuna inanmazsınız

herhalde?" "Pek sayılmaz. Onun bir iblis olduğunu biliyorum."

"Bir iz sürücü." Onu dikkatle izledi ve ne kadarını söylemeye istekli olduğunu merak etti.

"Ne izlediğini düşünüyorsun?"

Çenesini kaldırdı ve onun gözlerinin içine baktı. "Hiçbir fikrim yok. Ama onu öldürdüğün için teşekkürler. Aegis becerilerinin paslanmamış olmasına sevindim."

İyi, güzel. Onun minnettarlığını kazanmıştı. Tayla ona nazik olmasını söylemişti ama belki de onun için bir şeyleri öldürmek daha da iyi olurdu. Karakterine daha uygun olacağından bahsetmiyorum bile. Ve daha eğlenceli.

Tayla ayrıca insan dişilerinin kibar erkeklerden hoşlandığını da söylemişti, bu yüzden otelin kapısını açtı ve aromatik bir esinti

kahve ve restorandan gelen baharatlı kuzu eti. O

arkasından girdi, ve arkadan bahsetmişken... onunki Güzel.

"Bir içki alabilirim," diyerek barı işaret etti. "İş konuşmadan önce bana katılmak ister misin? Obje sende, değil mi?"

"Odamda."

"Mükemmel." Ona içini titreten bir gülümseme verdi. Tuhaftı. Daha önce hiçbir kadın onun içini bu hale getirmemişti. Dışını evet, ama bunun için fazla bir şey gerekmiyordu. Belki de zehir onu başka bir şekilde etkiliyordu. Libidosunu bastırmasının yanı sıra, ara sıra midesi bulanıyor, başı dönüyor ve bazen kasları ve organları kasılıyordu.
yavaş yavaş öldüler.

Mordlair nekrotoksini eğlenceli bir şey.

"Kesinlikle bir viski içebilirim." İçki içmiş bir insanın damarlarından alınmadığı sürece Wraith'i etkilemezdi. Serena'nın boğazına baktı. İnsan dişilerini emmezdi ama Serena'nın uzun, ince boynuna yapışıp kana kana içmeyi, belki de kalçalarının arasına yerleşmeyi çok isterdi....

"Bir içkiden biraz daha fazlasını içebilirim."

"Tam benlik bir kadın." Wraith kendine bağlılık duymasına izin verse bu hatundan gerçekten hoşlanabilirdi ama bunu yapmadı.

Ona dokunmak için bir bahane bul. Bunu ona Tayla söylemişti. Küçükten başlaması gerektiğiyle ilgili bir şeyler söylemişti. Hafif, masum dokunuşlar.

Hafif ve masum işlerde iyi değildi. Saldır ve yağmala... onun tarzı buydu. Kendi kendine küfrederek, ona eşlik etmek için yabancı hissi veren centilmence bir hareketle kolunu uzattı. Onun için

Sürpriz bir şekilde, narin elini Wraith'in koluna doladı ve kendisini bara kadar götürmesine izin verdi; burada onları Wraith'in yüzündeki dermoire'a burnunu kırıştıran orta yaşlı Mısırlı bir adam karşıladı.

Wraith adamın kafasını kışına sokmak için can atıyordu ama kendini tuttu ve sek bir duble viski söyledi.

"Ben de onun içtiğinden alacağım," dedi Serena ve Wraith hayranlığının yavaş yavaş üzerine çöktüğünü hissetti. Onun tatlı ve meyveli bir şeyler içmesini bekliyordu. Bu hatun beklediği gibi değildi ve bunun iyi bir şey olup olmadığından emin değildi.
bir şey ya da kötü bir şey.

Elini onun dizine koydu.

Onu aldı ve tekrar kucağına koydu.

Çarpışma. Ve. Yan.

Wraith yokmuş gibi Serena dirseklerini barın tepesine dayadı ve peçetesiyle oynadı, barmen içkisini önüne koyduğunda sırttı.

Lanet olsun. Gülümsediğinde ondan yayılan şehvetli parıltı düpedüz kutsaldı ve damarlarında erotik bir dalgalanmanın bir gelgit gibi yükseldiğini hissetti. Ve pantolonunun içinde. İnsanların bu tepkisinden nefret ediyordu. Kendisini kirli hissetmesine neden oluyordu ve her ne kadar

Bu dürtüler ona ödülü kazandıracak olan şeydi. Onunla buluşmayı, özel bir yere götürmeyi, onu almayı ve hiç konuşmak zorunda kalmadan bu işi bitirmeyi planlamıştı. İsim değiş tokuşu. Ne de olsa o lanet bir karabasandı. Zahmetsiz seks onun yaptığı şeydi. Şimdiye kadar hiçbir dişi ona direnmemişti. Ona karşı koymaması gereken kişinin baştan çıkarmak için uğraşması gereken kişi olacaktı. Bu durum onun açısından kötü planlanmıştı ve bu kabul edilemezdi. Genelde haftalar, hatta aylar harcardı,

Görevlerini, ödülleri, hedeflerini araştırıyordu. Araştırmayı sevdiğinden değil ama bir dişinin kuyruğunu kovalamak varken kendi kuyruğunu kovalamak için çok fazla zaman harcamaktansa her ayrıntıyı bilmek daha iyiydi. Hızlıca girip çıkmayı severdi.
Parçala ve kap.

Serena hızlı bir giriş ve çıkış yapmayacaktı.
bunun bir kısmı olabilir.

Barmen bardağını ona doğru uzatırken, "Seni sert şeylerden hoşlanıyorsun sanmazdım," diye yorum yaptı.

Viskisini bir dikişte içti ve yeniden doldurması için barmene bardağını uzattı.

"Yanığı seviyorum."

Yandım. Evet. Çünkü şu anda ona yaptığı şey buydu.

"Muhtemelen bunun bir hanımefendiye yakışmayacağını düşünüyorsun, değil mi?"

Şakaklarına vurmaya başlayan başını iki yana salladı. Yine zehir. "Bence bu seni oldukça ateşli yapıyor."

"Ne kadar da çekicisin." Kaşlarını çattı. "Sen iyi misin?"

"Peki." Ayağını sırt çantasının kayışlarından birine geçirdi ve taburesinin ayağına yaklaştırdı. İlaçları oradaydı ve onları yakınında tutmak istiyordu. "Hafif baş ağrısı."

"O şey sana zarar vermedi, değil mi?" Elini başının yan tarafına koydu ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. Onun Kafa derisi karıncalandı, vücudu kıvrıldı ve nefes nefese kaldı.

Parmaklarını geri çekti. "Özür dilerim. Seni incitmek istememiştim."

"Sorun yok." Sesi aşağılayıcı derecede kısıktı. "Aspirinim var."

Kız, onun bu yetersiz yanıtına başını salladı ve parmağını Yeniden doldurduğu bardağın kenarı boyunca neredeyse sevgiyle daireler çizdi. "Peki, eve ne zaman dönüyorsun Josh?"

Josh. Adamım, bundan sağ çıkamayacaktı. Wraith içkisini yudumladı, tıpkı onun yaptığı gibi dumanlı ısırganlığı ve yanığı memnuniyetle karşıladı. Daha fazla viski için işaret etti.

"Ne zaman istersem. Bu geziyi bir tatile dönüştürmeye karar verdim. Ölmeden önce yapılması gereken yüz bir şeyden biri."

Kadın bir el daha ateş etti ve adamın kasıklarına şehvet dolu bir demiryolu çivisi çakıldı. "Demek buraya hiç gelmedin?"

"Buraya daha önce geldim." Aslında yüzlerce kez. Mısır, Eidolon'un büyü koleksiyonu için faydalı eserlerin bulunduğu bir hazineydi. "Ama her zaman iş için, asla... zevk için değil."

"Ah. Ne tür bir iş yapıyorsunuz?"

Burada kartlarını doğru oynaması gerekiyordu. Çok fazla bilgi onu şüphelendirebilirdi, özellikle de "gerçek" Josh hakkında ona söylenenlerle uyuşmuyorsa. Ama onu kıskırtması, ortak ilgi alanlarıyla kendine çekmesi gerekiyordu.

"Kardeşlerim ve ben hastaları tedavi etmek için geleneksel olmayan tedaviler kullanan bir tıp merkezi işletiyoruz ve ben de tahsilatlardan sorumluyum."

"Tahsilat mı? İnsanlara ödeme yaptırmak gibi mi?"

"Koleksiyonlar, doktorların bazen tedavilerde kullandıkları malzemelerin ve mistik nesnelerin bir araya getirilmesinde olduğu gibi."

"Tıp merkeziniz kulağa çok yeni bir çağ gibi geliyor."

"Öyle de diyebilirsin." Taburesinde geriye yaslandı ve bacaklarını uzatarak baldırlarının "kazara" onunkilere değmesine izin verdi. Kızın ateşi doğrudan adamın sikine vurdu. "Peki ne getiriyor Mısır'a mı gittiniz? Belli ki getirdiğim eserle ilgili bir şey."

Serena neredeyse koltuğunda zıplıyordu. "Val sana söylemedi mi?"

"Bana az önce anahtara ihtiyacınız olduğunu söyledi. Sanırım yeraltı mezarlarında bir şey arıyorsunuz?"

"Muhtemelen."

Wraith kadehinin kenarından onu izledi. Bardağı yere bırakırken "Çok kaçamak," diye mırıldandı. "Neden?"

"Şey..." Kollarını barın tepesine dayadı, eğildi ve sesini dramatik, komplocu bir parıltıyla alçalttı. "Yarışmacılara ne olduğunu söylemeli miyim bilmiyorum. ödüldür. Onu elimden almanı istemem."

Oh, ödülü alacaktı, onun altından ya da üstünden. İkisi de işine gelirdi. "Endişelenmeyin. Tatildeyim ve paramı alamazsam iş yapmam." Ona sert bir bakış fırlattı. "Peki neden Mısır'da tek başına dolaşıyorsun? Bu tehlikeli, biliyorsun. Bu gecenin de kanıtlamış olması gerektiği gibi."

"Tencere dibin kara, seninki benden kara değil mi?"

Omuz silktili. "Kendi başımın çaresine

bakabilirim." "Ve sen benim

yapamayacağımı mı düşünüyorsun?"

Sırıttı, bildiği halde bilgisiz rolü yapmaktan zevk alıyordu. Cazibesi sayesinde kendi başının çaresine bakabileceğini çok iyi biliyordu. "Val peşinde iblisler olduğunu biliyor mu?"

Gözleri parladı. "Benim peşimde değiller-"

"Saçmalık. Khnive'in seni nasıl izlediğini gördüm. Neden?"

"Hiçbir fikrim yok."

"O zaman Val'in bilmesi gerektiğini düşünüyorum," dedi. "Tehlikede olduğunu bilse çok kızardı."

"Ona söyleyemezsin!"

Kadının paniği ona ihtiyacı olan fırsatı verdi. "O zaman bir teklifim var. Küçük hazine avınızda peşinize takılmama izin verin, ben de çenemi kapalı tutayım."

"Kesinlikle hayır."

Viskisinden bir yudum aldı. "Sanırım anahtarı o kadar da çok istemiyorsun."

Kızgın kırmızı lekeler yanaklarına renk verdi. "Bu şantajdır."

"Evet."

"Neden?"

"İlgimi çekti," dedi ve bu yalan değildi. "Benimle aynı işi yapan birini çok sık bulamıyorum. Demek istediğim, sen

havasız arkeolog tipleri var, ama her şeyi çok yavaş yapıyorlar. Çok dikkatli." Bardağını ondan aldı, parmaklarını kendi parmaklarının arasına aldı ve tırnaklarını inceledi. Kısa, kare, güçlü. Manikürlü değildi ve güzel olmak yerine işlevsel olmak için mükemmel durumda tutulmuştu. "Ama sen yavaş ve dikkatli davranmıyorsun, değil mi?"

Avlanmayı seviyorsun. Kovalamayı. Atlamayı seviyorsun. Ellerini kullanmayı. Acele etmeyi arzuluyorsun. Yanmayı." Kendi adrenalini

Kan, seks ya da antik bir eser için olsun, av ve kovalamacanın heyecanını düşünmek bile onu heyecanlandırıyordu. Yavaşça bir kızarıklık boynundan kafa derisine doğru ilerledi ve evet, o da heyecanlanıyordu.

Tahrik olmuştu. O

İnkâr etmesini bekledi, ama kız saldırgan bir şekilde eğilerek onu şaşırttı, çikolata gözlerinde yaramazlık dans ediyordu.

"Bir konuda yanılıyorsun," diye mırıldandı.

Yüzleri birbirinden sadece birkaç santim uzakta olacak şekilde içeri doğru eğildi. "Peki bu ne?"

"Hoşuma gitmiyor," dedi, sesi nefes nefese, boğuk ve yatak-bebek sıcaklığındaydı. "Ben seviyorum."

Gözleri ona dikilmişti, kalbi hızla çarpıyordu. "O zaman düşündüğümden daha fazla ortak noktamız varmış gibi görünüyor."

Elini onun elinden çekerek arkasına yaslandı ve onu inceledi, ondan çok daha sakin görünüyordu. "Bunu neden yapmak istediğini hâlâ anlamıyorum."

"Dediğim gibi, programım konusunda özgürüm. Ve neden bu kadar ilginç bulduğum biriyle takılmak istemeyeyim ki? Güzelliğinden bahsetmiyorum bile." Tanrım, o da okuyor olabilirdi.

Ona şiir gibi geliyordu, her ne kadar iltifatları kulağa yabancı gelse de.

Yabancı ama samimiyetsiz değil. Yüzünden bir şey geçti, adını koyamadığı bir duygu. "Bak," diye iç geçirdi,

"Müsait olmadığım konusunda seni uyarmalıyım. Romantik olarak."

"Sorun değil. Ben de değilim."

Kaşları kalktı. "Evli misin?" "Hayır."

"Kız arkadaş

mı?" "Uh-

uh."

"Erkek arkadaş mı?"

—

Ürperdi. Erkeklerden hoşlanan herhangi bir Seminus sadece bir dişi ile orgazm olabildiklerinden ve bu boşalmayı her gün yaşamadıklarından-

günde birkaç kez- öleceklerdi.

"Yakınından bile geçmez."

"Sonra ne olacak?" Yüzünü buruşturdu. "Yoksa bu sormamam gereken bir şey mi?"

"Duruma göre değişir. Sen bana nedenini söylersen ben de sana nedenini söylerim." Biliyordu ama kendini erkeklere nasıl açıkladığını görmek istiyordu, bekârlık konusunda ne hissettiğini anlamak istiyordu. Bahanesine gelince, doğruyu söyleyemezdi, son seksen yıldır amacı s'genesis'ten geçmekti, böylece kadınlarla olduğu kadar pervasızca özgür olabilirdi.

mümkündü, önemseydiği hiçbir bağı yoktu ve bir sonraki sevişmesini nerede bulacağından başka hiçbir endişesi yoktu.

Bu pek iyi sonuçlanmamıştı.

Bunun daha iyi sonuçlanması için dua etti.

♥ Coral tarafından yüklendi ♥

Altı

Barmen, müşteriler derin bir uykuya daldığında içgüdüsel olarak yaptıkları gibi, ortalıkta görünmemeye çalıştı.

konuşma. Serena sessizce oturmuş, Josh'a ne kadarını anlatması gerektiğini düşünüyordu. Ne de olsa Josh'tan romantik ulaşılmazlığının ardındaki mantığı açıklamasını istemişti, dolayısıyla kendi gerekçelerini paylaşması adil olurdu. Fakat

Bakire olma meselesini hep kendine saklamış, bunun kendisinden başka kimseyi ilgilendirmedini düşünmüştü. Bakire olduğunu bilen erkekler ya onu bir meydan okuma olarak görüyorlardı ya da onun sadece bir şaka olduğunu düşünüyorlardı ve gerçekten sinirlenme eğilimleri vardı. Sadece bir kez, bir erkekle yatabileceğine inanmıştı. ilişkiyi yürütebileceğini, cinsel ilişki olmadan yakınlaşmanın üstesinden gelebileceğini düşünmüştü. Bu bir felaket olmuştu.

Matthew üniversite son sınıftaydı ve arkeoloji eğitimini tamamlarken Val için yarı zamanlı olarak çalışıyordu. Birlikte çalıştıkları aylar boyunca yakınlaşmışlardı.

seks olmadan da romantik bir ilişki yaşayabilecekleri konusunda ısrar etti. Bir süre için, akşam yemeğine, pikniğe, sinemaya ve ormanda yürüyüşe giden normal bir çift olarak iyi idare ettiler.

El ele tutuştular, sarıldılar. Öpüştüler.

Ama sonunda daha fazlasını istemişti. Dokunuşlar, her ikisinin de en iyisini verdiği ateşli elleme seanslarına dönüştü.

Ama bir şeyler eksikti ve bir Noel partisinden sonra ikisinin

de sarhoş olduğu bir gece, neredeyse sevişme arzusuna teslim oluyordu.

Bu onun için bir uyanış çağrısı olmuştu, özellikle de evlilikten bahsetmeye başladı. Evlendikten sonra bile evde kalmak zorunda olduğu gerçeğini nasıl açıklayacaktı? Bekar mı?

"Serena? İstemiyorsan bu konu hakkında konuşmak zorunda değilsin."

Josh bardağındaki viskiyi döndürdü ve o da kendini geçmişten, olabileceği en tatsız yerlerden biri olan geçmişten silkeledi.

"Doğru. Hayır, sorun değil. Sadece insanlara bunu söylemek biraz aptalca geliyor."

"İnsanlara ne

söyleyeceksin?" "Ben

bekârım," diye ağzından

kaçırdı.

İşte. Söylemişti. İçkisini geri fırlattı. "Ve?"

"Nedenini sormayacak mısın?"

"Fark eder mi? Hazine avında sana katılmak istediğimi söyledim. Pantolonuna girmek değil." Göz kırptı. "Yine de yalan söylemeyeceğim ve bunun hakkında fantezi kurmayacağımı söylemeyeceğim."

Onu kafasının içinde çıplak görebileceği fikri onu çılgınca azdırıyordu. Ama bu, onu çıplak görebileceği tek yerin zihni olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. "Neden ben iyi olduğuna inanıyor musun?"

"Neden olmayayım ki?" diye sordu ve kız şüpheli yüzünü takınmış olmalıydı, çünkü adam homurdandı. "Hey, eğer bir parça kış arıyor olsaydım, bir yerlerde geziniyor olurum."

Roma'da gürültülü, iğrenç bir barda, İskenderiye, Mısır'da gezinirken değil. Değil mi?"

Onun açık sözlülüğü karşısında gözlerini

kırptırdı. "Sanırım." "Yani, peşine

takılmama izin verecek misin?"

Delici mavi gözleriyle ona baktı, gözlerindeki ışık zafer zaten içlerinde dans ediyordu. Onun kabulünün kesin olduğunu düşünüyordu ve Tanrım, bu çok cazipti. Özellikle de onu Val'e ispiyonlama konusunda ciddiye. Ama o bunu yapacak biri değildi.

Bir erkek ne kadar göz kamaştırıcı olursa olsun şantaja ya da yumuşak sözlere boyun eğmezdi.

"Hiç sanmıyorum," dedi. "Tek başıma daha iyi çalışıyorum."

Adamın yüzündeki şaşkınlık neredeyse onu güldürecekti. Reddedilmeye alışık olmayan bir adamdı ve bu durum ona acı veriyor olmalıydı.

Saatine baktı ve bu kadar geç olduğu için hayal kırıklığına uğradığını hissetti, çünkü iblis, çoklu araç kazası ve Josh'la şakalaşmalar arasında bu gece oldukça keyifli geçmişti.

"Artık gitmeliyim. Erken bir randevum var sabah önümde."

"En azından yolda seni ikna etmeye çalışayım. oda." Ayağa kalktı, bir panter gibi dinlenmekten kurtulmuştu. Elini uzattı ve kız gülünç derecede uzun bir an tereddüt etti.

"Benimle gelmek istediğin konusunda çok ciddisin, değil mi? Sen?" Sonunda onun elini tuttu ve ayağa kalkmasına yardım etmesine izin verdi.

Ona baktı, yüzündeki ifade öylesine yoğun ki Kızın bir adım geri atmasından korkan adam, onu daha sıkı

kavradı ve sert bedenine doğru çekti. "Ben dediğimde

Bir şey yapacağım, yapacağım." Başparmağı parmaklarının üzerinde tembel tempolarla geziniyor, kızın nefesini kesiyor, aralarındaki temasın aşırı farkında olmasını sağlıyordu. "Ve bir şey istediğimde, onu elde ederim."

Oh... Tanrım. Sesindeki karanlık, baştan çıkarıcı ton ve rahmini kavradı. Ve vay canına, gözleri "Seni yatağa götüreceğim ve cennete götüreceğim" diyordu.

"Kendinizden çok eminsiniz, değil mi?"

"Bu boktan dünyada başka hiçbir şeyden emin olamıyorsan, kendinden emin olmalısın." Onu bıraktı Ama masum ama yine de onu tehlikeli bir şekilde heyecanlandıran bir hareketle omzuna dokunmakla yetindi. "Hadi gidelim."

Asansöre doğru yürüyüş sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyordu. Serena Josh'un varlığının, hafif dokunuşunun, ona çarptığında kot pantolonunun bacağına değen sıcak fırçasının son derece farkındaydı. Asansöre ulaştıklarında zihni öylesine karışmıştı ki oda numarasını hatırlayabilmek için konsantre olması gerekiyordu. Kapılar kapandığı anda Serena merdivenleri kullanmış olmayı diledi. Küçük, kapalı alan erotik enerjiyi büyütüyor gibiydi tüm araba şarj olana ve teni karıncalanana kadar ondan nabız atıyordu. Josh'un parmakları tembelce aşağı yukarı hareket ederek omzunun üzerinden geçerken, hava şehvetli bir farkındalıkla yoğunlaştı. Bakire olabilirdi ama saf ya da masum değildi ve cinsel gerilimi gördüğünde tanırdı... ve hissedirdi.

Ona katılmadan önce kadının çıkmasını bekledi, uzun adımları onu yarım düzine adımda yanına getirdi. Kadının gizli, hınzır bir yanı onun kendisinden önce yürümesini diliyordu, böylece yıpranmış kot pantolonunun içindeki son derece güzel poposunu seyredebilecekti.

"Adımların çok hafif," dedi aptalca ve söyleyecek başka bir şey bulamadığı için, ama doğruydu. Sinsi bir kedi gibi hareket ediyordu.

"Ben bir avcıyım," dedi basitçe ve sonra ıssız koridorda aniden durdu.

İrkilen Serena donakaldı. Bunu en son yaptığında, bir iblis onu takip ediyordu.

"Sorun nedir?"

Yere bakıyordu, saçları öne düştüğü için yüz ifadesini göremiyordu.

"Josh?"

Başını kaldırdı ve gözlerinde yırtıcı bir parıltı belirdi. "Seni öpmek istiyorum. Seni öpeceğim."

Bir şey yapacağımı söylediğimde yaparım.

Bu beklenmedik açıklama Serena'nın ağzını açık bıraktı ama adam ona doğru ilerlerken bile tek bir ses bile çıkmadı. Nabızı hızla atmasına ve zihni bir tür savaş ya da kaç tepkisiyle kaçmasını haykırmasına rağmen ayakları olduğu yerde donup kalmıştı. Ama ikisi de olmayacaktı, çünkü ne kaçabiliyor ne de savaşabiliyordu.

Elleri kadının omuzlarına indi, onu duvara doğru iterken sıkı ve inatçı bir şekilde kavradı. "Bunu istiyorsun, değil mi?"

Hayır demek istedi ama bu yalan olurdu. Daha fazlasını hiç istememişti ve bu da şu anda bu adamı gezegendeki en tehlikeli insan yapıyordu. "Evet."

Ellerini omuzlarından çekip başının üzerinde birleştirdiğinde gülümsemesi saf bir erkek zaferiydi, böylece onu hapsediyor ama ona dokunmuyordu. Ona bakmak için başını geriye eğmek zorunda kaldı ve acaba Bir kedi tarafından kapana kısılmış bir fare gibi hissediyordu.

Yavaşça eğildi, ön kollarını duvara dayadı. Çok yakındı, o kadar yakındı ki ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyor, her nefes alışının yumuşaklığını kulaklarındaki nabız atışlarından bile duyabiliyordu.

Ağzı aşağı indi. Dizleri titriyordu ve Tanrı'ya şükür duvara yaslanmıştı, çünkü kendini her an düşebilirdi. Panik göğsünü çelik bir bant gibi sarmıştı ve hayır, bunu yapamazdı. Bir şey ona asla eskisi gibi olamayacağını söylüyordu-

Dudakları onun dudaklarına yapıştı, nazikçe değil. Vahşice. Özür dilemeden. Sanki bunu her zaman yapıyormuş gibi, ki öyle olduğunu sanıyordu.

"Benim için aç." Boğuk, yankılanan bir komut olan sesi, ikinci bir düşünce olmadan itaat etmesini sağladı ve bir anda istediğini aldı. Dili kızın ağzının içine kaydı. dişlerini, ağzının çatısını okşadı ve sonra şiddetli, ıslak bir okşamayla diline doğru kayd.

Vücudu ağrıyordu, sanki kendi rızası olmadan eğiliyordu. Ama yine de ona dokunmuyordu; aralarındaki tek fiziksel temas ağızlarının birleştiği yerdeydi. Onu dilinden başka bir şey kullanmadan baştan çıkarıyordu, ona hayatında eksik olan şeyin tadını veriyordu. Tanrım, daha fazlasını istiyordu. Tam burada, hemen şimdi.

Yine de kendini onun dudaklarına karşı mırıldanırken buldu: "Bunu yapamam...."

Josh hafifçe geri çekildi. Çok uzağa, ama yeterince uzağa değil. "Seni korkutuyorum," diye fısıldadı. "Ama sen benden korkmuyorsun. Yaptığım şeyin daha fazlasına yol açacağından korkuyorsun."

Dudaklarının onunkilere değmesine izin verdi, zar zor ama öyle bir tutkuyla ki Serena'nın nefesi kesildi. "Merak etme, Serena. Şu anda daha fazlasını isteseydim, bilirdin. Göğüslerimi okşayabilmek için ellerim gömleğinin altından yukarı kayıyor olurdu. Meme uçlarını çimdiklerdim, sadece birazcık, ta ki zirve yapana kadar. dilini üzerlerinden çek."

Oh, evet. Kadının bedeni sarktı ama adam onu kendi bedeniyle yakaladı, ona doğru bastırdı ve duvara sabitledi.

"Ben olsam orada durmazdım." Dudakları kızın kulağını sıyırdı. İçinden bir ürperti geçti ve bacaklarının arasını sıcaklık yaladı. "Bir elimi beline atardım, ama bunu yapabilir miyim bilmiyorum. Pantolonunun düğmelerini açacak kadar sabırlı olsaydım ya da yırtıp açsaydım. Her iki şekilde de, içeri girerdim. Parmaklarımla bacaklarının arasındaki o tatlı yeri bulur ve ikimiz de nefes nefese kalana kadar oynardım. Dizlerimin üzerine çöküp, elimi elimle değiştirdiğimde ıslak ve benim için hazır olurdun. ağız."

Adamın söylediği her şeyi hayal ederken ciyaklamakla inlemek arasında bir ses çıkardı. Daha önce hiç kimse onunla bu şekilde konuşmamıştı ve heyecan, tam da söylediği gibi onun için ıslanmakta olan kalbine doğru fırladı.

"Lütfen..." Böyle konuşmayı bırakması için mi yoksa devam etmesi için mi yalvardığından emin olamıyordu, çünkü zihni bulanıklaşmıştı ve vücudu sıvılaşmıştı. Ama durumu tersine çevirmenin zamanı gelmişti.

Bacağını onun baldırına dolayarak göğsüne doğru iterken

ekiştirdi. Beklenmedik hareket onu hazırlıksız yakaladı ve onu etrafında döndürerek sırtını kolayca

Gerçi isteseydi onu durdurabileceđi izlenimini edinmiřti. Adamın nefes alıř veriři sabit ve dűzgűndű, oysa kadın her nefes için műcadele ediyordu. Neredeyse adamın yakıcı acıdan hiç etkilenmediđini dűřűnecekti. Aralarında cinsel bir gerilim vardı ama bakıřları uykuluydu, Gűzleri ağır ağır kapandı ve gűzlerini indirdiđinde, kot pantolonunun fermuarının arkasındaki uyarılmıřlıđın etkileyici kanıtını gűrdű.

"Bak," diye mırıldandı, "buna bir son vermeliyiz. Belki de Playgirl'űn sayfalarından fırlamış gibiyim, ama sana bile karşı koyabilirim-"

Josh onu sertçe kendine çekti ve tekrar űptű, sahiplenici ama nazik bir dudak buluşması onu bir kez daha nefessiz bıraktı ve sersemletti. Kaslı kalçasını itti

—

onunkilerin arasında. Elleri kalçalarına indi ve bacağını ona doğru sallarken onu sabit tuttu.

Baskı inanılmazdı ve bu şekilde boşalabileceğinden hiç řűphesi yoktu. Kolayca. Belki de boşalmalıydı. ekirdeđinden yukarı doğru akan zevk eziciydi ve şimdi tek başına ona doğru eğiliyor, istediğini alıyordu...

Bitirdi. űpűşmeyi kesti ve o lanet olası ukala ađzını kaldırarak onu izledi. "Direniřle ilgili olan neydi?"

Hem onun kűstahlıđına hem de kendi zayıflıđına karřı duyduđu bastırılmamıř arzu ve űfke bir dűđűm haline geldi.

"Anahtarı bana ver," diye tersledi.

Kaşlarını salladı. "Odama gel ve al."

"Bekârlığın neresini anlamadın? Fikrimi değiştirmeyeceğim. Fikrimi asla değiştirmeyeceğim." Ona bakmak için boynunu eğmek zorunda kalmamak için geri adım attı.

"Anahtar için seninle yatmam konusunda bana şantaj yapabileceğini düşünme, çünkü sana söz veriyorum böyle bir şey olmayacak."

"Bunun olmayacağını biliyorum," dedi ve elini tutarak parmağını dudaklarına götürdü ve parmağının ucunu ısırıldı. "Ama başka şeyler de yapabiliriz. Ve ben başka şeyler yapmak istiyorum. Bu konuda hata yapma. Obje söz konusu olduğunda, onu istiyorsan benim de peşine takılmama izin ver."

Onun manipölasyonuna öfkelenerek elini geri çekti. "Peki. Benimle gelebilirsin. Ama geri kalanı? Sen gelemezsin. Benimle başka şeyler de yapabilirsin. Senin gibi bir adam, ağır sevişmelerle mi yetiniyor? Lütfen. "

Bunu söylemek yanılttı, çünkü gözlerindeki erotik ışık daha sıcak ve yoğun bir şeye dönüşmüştü... meydan okumanın, savaşın ışığına.

Az önce eldiveni aşağı atmıştı ve aniden ikisi arasında kırılan kendisi olacağından korktu.

Wraith, Serena'nın koridorda kaçışını izlerken, vücudu Bir keşi yemiş gibi kafası güzeldi ama bu çok daha iyiydi. Bu, bir Wall Street yöneticisinin ya da bir Hollywood yıldızının damarlarında dolaşan gerçekten iyi mal gibiydi. Yani, evet, daha iyi... ve daha kötü. Çünkü vücudunun ihtiyaçlarını karşılayamayacaktı. Henüz değil. Serena'yla bir kapişma olacağını düşündüğü şey bir şey değil. Her ne kadar o cehennem gibi görünse de kendi türünde standart olarak bulunan karabasan beni becer feromonlarından etkilenmişti.

güçlerini etkiliyordu. Öte yandan, toksin aynı zamanda geri dönüşü olmayan, itici bir seks yapma ya da acı çekme ihtiyacı hissetmeden tahrik olmasına da izin veriyordu, ki bu onun cinsi için her zaman bir endişe kaynağı olmuştur. Seminus iblisleri şehvetlerini kendi elleriyle dindiremezlerdi ve

bir kez tahrik olduklarında, şehvetlerinin yatıştırılması gerekiyordu, ya da yoğun acı çekerlerdi, hatta ölürlerd. Tanrım, kızda ateş vardı. Ateş ve dövüş ve her yönden onun dengi olabilirdi. Ama hayatı tehlikedeydi ve Kazanana kadar savaşıacaktı. Kararlılığı güçlüydü, ama Azrail ya da onun yordakçılarında biri peşindeyken, Wraith'in

kararlılık da bir o kadar güçlüydü. Ve şu anda, onunla birlikte olabileceğine inandığından emin olmalıydı çünkü onunla birlikte olmak istiyordu, kirazını patlatmak istediği için değil.

Yine de, tatlı ve çekici olmanın işe yaramayacağı açıktı, sadece o olmadığı için değil, aynı zamanda onun bir koro çocuğu olduğuna inanmadığı için. O da Onu baştan çıkarma şansını yakalamak istiyorsa mümkün olduğunca kendisi gibi olmalıydı. Tek yapması gereken, kendini bağlatmadan bunu atlatmaktı ki bu da sorun olmayacaktı. Birini ya da herhangi bir şeyi önemseme yeteneği uzun zaman önce işkenceyle yok edilmişti.

Elbette, kardeşlerine değer verdiğini gönülsüzce kabul ediyordu ve kayınvalidesi de tam bir fahişe değildi. Bir de yarı insan olduğu için oldukça havalı olan Gem vardı ama onu gerçekten önemseddiğini söylemek... bu abartılı olurdu. Serena odasına girerken onu izlemeye devam etti. Wraith'in onun aklından neler geçtiğine dair hiçbir fikri yoktu ama kendi aklından neler geçtiğini biliyordu. O öpücük hoşuna gitmişti ve onu tekrar öpmek istiyordu. Kendine bunu yapma arzusunun gereklilikten, onu baştan çıkarma ihtiyacından kaynaklandığını söylemeye çalıştı ama eğer bu

doğruysa, neden

Kadın ona son bir kez daha bakmak için döndüğünde nefesi biraz daha hızlı ve boğazında daha sıcak mı geldi?

Adam kadının bakışlarını tuttu ve kadın aradaki mesafeye rağmen mesajı aldı; adamın sessiz niyet beyanını yakalayan kadının gözlerindeki parıltı onu ele verdi. Yarın onun olacaktı.

Bu gece Şölen Ayı vardı. Yeni ay her zaman yeraltı dünyasının çılgınlarını ortaya çıkarırdı. Ölümleri. Ordu istihbaratı bu geceki ölümlerin Bir savaşın yaklaştığını, gezegendeki her insan yaşamını tehdit eden iyi ve kötü arasındaki bir yüzleşmeyi

Kynan Morgan gecenin gelgitlerine karşı her zaman hassas olmuştu ve kanındaki titreşim ona bunun kötü bir şey olacağını söylüyordu. Underworld General'ın yeraltı otoparkında arabasından inerken midesi çalkalanıyordu, Acil servisin yakında dolacağını biliyordum.

Travma hastalarını tedavi etmenin, bir hayat kurtarmak için adrenalinle zıplarken çalışmanın heyecanını özlüyordu ve ilk kez son on ayını neden bir ordu tesisinde dürtülüp dürtülerek geçirdiğini merak etmiyordu.

Aegis'e geri dönmüş, iblislerle savaşıyor ve Muhafızları onarıyor olabilirdi. Ya da buraya dönmüş, bir iblis hastanesinde onların hayatlarını kurtarmak için çalışıyor olabilirdi. Her iki durumda da, artık insanlara ve ibislere olan sadakati konusunda çelişkiye düşmüyordu. Her iki tarafta da çalışıyordu çünkü ikisi de tamamen iyi ya da kötü değildi ve her iki taraftaki iyilerin de aynı şeyi istediğini keşfetmişti: barış.

Araçların arasından geçerek ilerledi ve Gem sürgülü kapılardan hastaneden çıkarken kısa bir süre durdu. Kalbi bir takla attı ve hızlı ateş eden bir makineli tüfek ritmine yerleşti.

Hatırladığından daha da güzeldi. Saçlarını değiştirmişti; hâlâ siyahtı ve kürek kemiklerine kadar dökülüyordu ama mavi çizgileri kendisine yakışan sıcak bir pembeyle değiştirmişti.

Kırmızı Mustang'ine doğru yürüdü, anahtarlar parmağında dönüyordu. Eidolon'la konuştuktan sonra onu bulmayı planlamıştı ama ne fark ederdi ki. Ona seslenmek için ağzını açtı ama iri yarı bir erkek ona yaklaşınca ağzını kapattı.

Nereden gelmişti bu adam? Kısa, koyu renk saçları ona Eidolon'u hatırlatıyordu ve eldivenleri de dahil olmak üzere baştan aşağı siyah deri giysisi aklına Shade'i getiriyordu.

Ölümcül aurası saf Wraith havasıydı. Ne konuştuklarını duyamıyordu ama Gem gülümsedi, siyah rujunun kontrastında dişleri bembeyaz parlıyordu. O ağzı öpmüştü, daha fazlasını da yapmak istemişti, ta ki evinde ABD Ordusu'nun paranormal birimi, Ranger-X Alayı.

Ona veda etmek için bile fırsat vermemişlerdi. Bu neredeyse bir yıl önceydi. Geçen hafta artık yettiğine karar verdi. R-XR

düşmüş bir meleğin soyundan geldiğini tespit etmişlerdi ve onun bir kehanetin parçası olduğundan oldukça emindiler. durmuşlardı.

İnsan ve melekten doğan, kötülük karşısında ölecek ve yine de Cennet'in yükünü taşıyacaktı...

Ne saçmalık ama. Bir kehanetin gerçekten mantıklı olmasını istemek çok mu fazla?

R-XR'den iki hedefle ayrılmıştı: Gem'i geri almak ve Aegis'te bir Vekil olarak yeniden görevlendirilmek.

Aegis işi iyi gitmemişti - karısı öldükten sonra organizasyondan ayrılması onları mutlu etmemişti ve daha da kötüsü, bir iblisle çalışmak için Aegis'i terk etmişti.

Hastane. Ama bařındaki belalar -uzaktaki dūřmūř melek akrabasından ve bir kehanetle baęlantısından bahsetmiyorum bile- ona bir řans daha vermeye istekliydiler. Eęer iblis baęlantılarını kullanarak yeraltı dūnyasında neler dōndūęūnū ōęrenebilirse.

Temel olarak, onlar için casusluk yapmasını istediler.

Yani hayır, Aegis olayı istediği kadar sorunsuz gitmemişti. Ama Gem için h     umut vardı.

Ona doğru ilerlemeye başladı, adam elini tutup onu Hummer'ına g  t  rd  ğ nde t  kezleyerek durdu.

Kendini bir tank tarafından ezilmiş gibi hissedenden adam çaresizce, g  t herifin kapıyı onun için açık tutmasını izledi. eli sanki bir kazaymış gibi poposunun üzerinde rahatça geziniyordu. Kazaymış, kıım. Aslında ona sırtıttı. Sırtıttı. Ona beklememesini s  yle. Runa'ya Gem'e iletmesi için verdiği mesaj geri geldi. R-XR onu g  t  rd  ğ nde, ne zaman d  neceğini ya da d  n  p d  nmeyeceğini bilmiyordu, Gem'in mutlu olmasını istemişti. Belki o

kadar da mutlu değildi.

Bay Gropey Hands'i Eidolon'un bile iyileştiremeyeceği bir posa haline getirme d  rt  s   onu seğirtti. Ve bu Gem'i çok etkilemez miydi? Hey, bebeğim, seni o kadar çok istiyorum ki, seni serbest bırakmış olsam bile yanına yaklaşan herkesi  ld  receğim. Evet, "Yasaklama Emri" diyebilirdi.

K  t   bir lanetle Gem'in iblis olduğuna ş  phe olmayan adamla birlikte uzaklaşmasını izledi. Bahçeye açılan kapı Yer  st  ndeki otoparkın kapısı açıldı ve Hummer, UG'nin siyah ambulanslarından birinin ışıkları yanıp s  nerek geçmesi için kenara çekilmek zorunda kaldı.

İşler karışmak üzereydi. Kynan yarın Sem oğlanları, Tayla ve Gem'le konuşmak için geri gelecekti. Özellikle de Gem'le. Çünkü bu iş daha bitmemişti, hem de hiç.



Yedi

Kapı çalma sesi Serena'yı sabahın üçünde uyandırdı, Yataktan çıktı ve kapıya doğru sendeledi. Bir önsezi duygusu bedenini ürpertti. Kapıyı açmaması gerektiğini biliyordu ama nedense kendini durduramıyordu. Josh kapı aralığını doldurdu, yüzündeki dövme göl suyundaki dalgalar gibi değişiyordu, gözleri altın renginde parlıyordu ve uyanık olmadığını fark etti. Bu bir rüyaydı. Bir rüya.

Şimdiye kadar gördüğü en seksi adam, öptüğü en seksi adam, sanki o bir aslan, kendisi de bir antilopmuş gibi ona bakıyordu. İlk düşüncesi, bir antilop gibi canını kurtarmak için kaçması gerektiği idi. İkinci düşüncesi ise yakalanmak istemesiydi.

"Sen benimsin," dedi, sesi kaslarını okşarcasına gürleyerek. İtiraz etmek aklına gelmedi. Tüm hayatı boyunca beklediği bir şeydi bu.

umut etmişti, hayalini kurmuştu... ve şimdi gerçek oluyordu. Rüyasında gerçekleşiyordu, ki bu da gerçekleşebileceği tek güvenli yerdi. Yine de adam yaklaştıkça kollarını kendine doladı ve geri çekildi.

Onu güttüğünü çok geç fark etti.

Yatağa doğru.

"Josh-"

"Wraith. Rüyalarında bana Wraith diyeceksin." O Tişörtünü çıkardı ve oh, evet, soyunmaya devam ettiği sürece ona istediği her şeyi söyleyebilirdi. Göğsü

pürüzsüz, kalın kas yastıkları bronz tenin altında yuvarlanıyor. Ve karın kasları, Yüce Tanrım, karın kasları... Sekiz karnı ince Mısır granitinden kesilmiş olabilirdi.

Dizlerinin arkası yatağa çarptı ve beceriksizce oturdu. Kendine baktığında havayı emdi. Şortu ve atletini gitmişti. Onun yerine siyah ve kıpkırmızı seksi bir iç çamaşırı, siyah çoraplı jartiyer giymişti ve külot giymemişti. Örtünmeye çalıştı ama Josh-Wraith-Yatağa sırt üstü yuvarlandı ve ellerini başının üzerine kaldırdı.

"Vücudunu benden asla saklama. Sana bakmak istiyorum." Dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi ve boynundan aşağıya doğru bir öpücük bıraktı. "Çok güzelsin. Tadın çok tatlı."

Titredi, adamın parmakları kalçasını okşarken yatağın altında sarsıldığını hissetti.

"Korkma," diye mırıldandı Wraith onun tenine karşı. "Nazik olacağım."

Nazik mi? Hayır. Bunun için çok uzun süre beklemişti. Birden korkusu eriyip gitti çünkü ne kadar gerçekçi görünürse görünsün bu gerçek değildi. Bu onun mahrum bırakıldığı şeyi elde etme şansındı ve belki de tek şansı buydu.

fırsatı vardı. Kıpırdanarak bacaklarını adaminkilerle sıkıştırdığı yerden kaldırdı, ta ki adam ona yaslanana, adamın uyarılmışlığının sert çıkıntısı göbeğine sürtünene kadar. "Şimdi yap. Lütfen. Uyanmadan önce yapmak istiyorum."

Başını kaldırdı, gözleri hâlâ muhteşem altın renginde parlıyordu. "Bunun için endişelenme. İstedığımız kadar vakit geçirebiliriz." Parmakları ayakkabısının eteğini buldu ve yavaşça yukarı itti. "Ve kesinlikle istiyorum."

Bir elini adamın elinden çekip aldı ve beline götürdü. "Bu benim hayalim," diye homurdandı, "ve bunu şimdi istiyorum." Fermuarını yırtarak sözlerini vurguladı ve parmak uçları ereksiyonunun başına değdiğinde tısladı.

"Açgözlü küçük bir şeysin, değil mi?" Göğüslerini avuçlarken sesi takdirle boğuklaşıyordu. "Ne kadar açgözlü olduğunu görelim... oh, evet." Parmakları meme uçlarını sıkı ve hassas, ilgiye hazır buldu.

Tüm vücudu yukarı doğru kalkmış, onun dokunuşunu bekliyordu. Hinzırca gülümseyerek göğüslerine odaklandı ve aniden üst kısmı gitti, onu çıplak göğüslü ve aç bakışlarına açık bıraktı.

"Bunları emeyeğim," diye fısıldadı. "Belki kemiririm... ısırırım..."

"Evet." Onun altında kıvrandı, tarif ettiği şeyi yapmasına ihtiyaç duyuyordu. Adamın ağzı onun yerine boğazına geldi ve dişlerinin tenine sürtünmesiyle ürperdi. Yavaşça ağzını aşağı indirdi, bazen ısırdı, bazen yaladı. Arzu onu kavuruyor, ancak sonunda bir meme ucunu dudaklarının arasına aldığı anda hafifliyordu.

Ama bu tatlı rahatlama geçiciydi. Ağız derine doğru çekilirken dili sert çıkıntının üzerinde gezindi ve elleri Her iki göğsünü de okşadı ve masaj yaptı. Nefesi onu terk etti, Onu soluk soluğa bıraktı ve altında çırpınmaya başladı. Tanrım, eğer bu bir rüya olmasaydı, bu şekilde aşağılanmış olurdu.

Kalın kalçalarından birini kendi kalçalarının arasına sıkıştırmış, şimdiden orgazmın eşiğinde ona doğru pompalıyordu.

Kadın adamın iri omuzlarına yapıştı ve tırnaklarını adamın tenine geçirdiğinde adam erotik, cesaret verici bir hırıltı çıkardı. "İşte bu," diye mırıldandı göğsüne karşı. "Ne istersen al

istiyorum." Kalçalarını oynattı ve elinin aşağı kaymasına izin verdi,
Karnının üzerinde düzleşiyor ve sonra bacaklarının arasına dalıyor. "Oh, kahretsin... ıslanmışsın. Çok ıslaksın."

Parmakları kızın yarığında ileri geri kayıyor ve her yukarı kalkışta klitorisini parmak uçları arasında nazikçe yuvarlıyordu,
onu her seferinde uçurumun kenarına getiriyordu. Zalim biriydi. Yetenekliydi. Dolambaçlı. Hepsini ve daha fazlasını istiyordu. Hâlâ diliyle göğüslerini okşarken, bir parmağını içine soktu ve ikisi de inledi. Eliyle yavaş, sabit bir ritim tutmaya başladı, parmağıyla girişinin halkasını çalıştırdı, Başparmağıyla klitorisinin etrafında sıkı daireler çiziyordu. Dudaklarını kulağına götürdü ve hafifçe dudaklarını ısırıldı. "Böyle dokunulmaktan hoşlanıyor musun?"

Kalçaları sarsıldı ve haykırmamak için dudağını ısırarak zorunda kaldı. "Evet," dedi.

"Oh, evet."

"Güzel. Sana daha çok dokunmak istiyorum."

Çılgınca çırpınıyor, daha fazlasını istiyor ama arzusunu dile getiremiyordu çünkü o kadar yoğun bir zevk girdabına kapılmıştı ki konuşamıyordu. Zar zor nefes alabiliyordu.

"İşte bu kadar. Bırak, Serena." Bir parmak daha ekledi ve daha hızlı bir şekilde içeri ve dışarı kaydırıldı, ama başparmağı daireler çizmeyi bıraktı. Tam olarak doğru noktaya sabit, titreşimli bir basınç uyguladı ve ona, "Şimdi bırak. "

Ağızıyla yakaladığı bir çığlık attı. Paramparça olurken gözlerinin arkasında renkler patladı. Kadın daha yere düşmeden, adam fermuarını sonuna kadar açtı ve sertçe içine girdi. Acı çekmesi gerektiğini biliyordu, sadece kızlık zarı yüzünden ama

Çünkü kocaman bir adamdı ve nazik değildi. Ama bu bir rüyaydı, mükemmel, harika bir rüyaydı ve o kadar gerçek hissettiriyordu ki sabah ağrısının geçip geçmeyeceğini merak etti. Adamın omuzlarını kavradı, yumuşak teni çelik gibi kasların üzerine gerilmişti ve kalçalarını adamın beline dolayarak onu derinlere çekti ve içimdeki sızı zonkluyor.

"Hala yavaş ve nazik olmak istemiyor musun?"

"Hayır. Lütfen... sadece hareket et. " Bu çok iyi, çok doğru hissettirdi ve kalçalarını pompalamaya başladığında, ilk orgazmın artçı sarsıntıları ikincisinin ön uyarılarına dönüştü.

"Ah... siktir." Başı geriye düştü, boynundaki tendonlar gerildi, ağzı erkekçe bir coşkuyla açıldı, köpek dişleri sivri dişlere dönüştü.

Dişler mi?

Başını tekrar öne eğdi, gözleri altın lazer gibi ona odaklanmıştı. "Ben bir vampirim, Serena." Adam kızın içine öyle güçlü bir şekilde girdi ki kız başını yatak başlığına çarptı ama umurunda değildi. Duygulara, zevke ve kazanmaya kendini kaptırmıştı, ve vay canına, o bir vampirdi. Ne kadar havalı değil mi?

"Beni ısıracak mısın? Yani... ısıracak mısın?" Lütfen evet de.

"Tabii ki. Senin beni içine aldığın gibi ben de seni içime almak istiyorum." Kısa, ıslak bir vuruşla boynunu yaladı. "Bu seni korkutuyor mu?"

Karnında tedirginlik titreşti, çünkü bu onu korkutmuyordu ve bu onun hakkında ne söylüyordu? "Hayır," diye inledi, "korkutmuyor."

Onun tadına baktığı boğazına burnunu soktu. "Bazı vampirlerin dişleri okşandığında orgazm olabildiklerini biliyor muydun? Bunu yapar mıydın? Ben boşalana kadar parmaklarını dişlerimde gezdirir miydin?"

"Evet..." Onlara dokunmak, yalamak istedi... ama adam ona bu şansı vermedi. Bir anda boğazına yapıştı, dişleri etini kesiyordu. Emmeye başladığında acı yoktu, sadece inanılmaz bir zevk vardı.

Orgazmı onu parçaladı, neredeyse acıtacak kadar yoğun bir zevkti. Adam da ona katıldı, vücudu kasılıyor, ağzı kızın başı dönene kadar çekiyordu. Ama bu iyi bir baş dönmesiydi ve onun ağırlığı üzerine yerleştiğinde, başının dönmemesini hayal bile edemiyordu. Böyle bir mutluluğu tekrar tatmak.

"Bu rüyanın bitmesini istemiyorum," diye fısıldadı parmaklarını onun saçlarında gezdirirken.

Dilinin sıcak okşayışını ısırığın üzerinde hissetti ve sonra başını kaldırıp hüzünlü mavi gözlerle ona baktı. "Ben de bilmiyorum."

Kendi itirafına şaşırmış gibiydi ve sonra adam gitti ve kadın yalnız kaldı. Uyanmıştı. Bu sefer gerçekten uyanıktı. Yatakta doğruldu, titreyen elini boynuna götürdü. Hiç acı yoktu. Yara da yoktu. Ama vücudu Karıncalanıyor ve cinsel organı yeni boşalmış olmanın verdiği hisle zonkluyordu. Kadınlar ıslak rüyalar görebilir miydi?

Açıkçası, çünkü bu şimdiye kadar gördüğü en yoğun, en gerçekçi rüyaydı ve kesinlikle ıslanmıştı.

Islaktı ve şimdi, hiç olmadığı kadar, asla sahip olamayacağı tek şeyi arzuluyordu. Wraith'in altındaki zemin düştü. İnleyerek Serena'nın otel odasının kapısının önünde dizlerinin üzerine çöktü. Destek için bir elini kapıya dayadı ama

Bu, ciğerlerine zar zor hava çekebildiği, dişlerinin titrediği ve aletinin kırılabilecek kadar sert olduğu gerçeğine yardımcı olmadı

Nefes al, orospu çocuğu. Nefes al.

Acı, zonklayan taşaklarından kasıklarına doğru fırladı ve iki büklüm olup acının geçmesini bekledi. Bu, birinin kafasının içine girme ve istediği her şeyi düşünmesini sağlama yeteneğinin karanlık tarafıydı. Seminus yeteneğinin kadınları sekse açık hale getirmek için kullanılması amaçlanmıştı ve işe de yarıyordu... ama aslında onlarla aynı odada olması gerekiyordu, böylece kafalarından çıkıp bedenlerine girerek Hayal edilen seksi gerçeğe dönüştürmek.

Ama kendi yeteneğinin kurbanı olmuştu, daha önce hiç olmamış bir şey. Serena'nın zihnine yerleştirdiği rüya seksine o kadar kapılmıştı ki, sadece onu bitirmekle kalmamış ama o vampir kimliğini ortaya çıkarmıştı. Ve ona fangjerk yapıp yapmayacağını mı sordu?

O şekilde boşalamazdı, handjob ile boşalabileceğinden daha fazla. Zehir yüzünden olmalı. Onu hasta ediyor. Zayıf.

Ağrıyordu. Zonkluyordu. Seks için o kadar can atıyordu ki hem kendisi hem de koridorda yürüyecek kadar şansız olabilecek herhangi bir kadın için tehlike arz ediyordu. Bu noktada, o iki seçeneği vardı: Ya bir dişi avlayacaktı ya da odasına dönüp Eidolon'un Wraith seviyesini korumak için geliştirdiği libido giderici ilacı kendine enjekte edecekti. bu görevdeyken. Eidolon ilacı kendi üzerinde denemişti ve onda işe yaramamış olsa da, Wraith'in zayıflamış durumunda yeterli olacağından emindi.

Öyle olmalıydı. Eidolon, Serena'yı baştan çıkarmak için Wraith'in hem onu hem de kendisini baştan çıkarması gerektiğinden şüphelenmişti.

Birden fazla kez çalışmış ve sevişecek bir kadın bulmak için sürekli mazeret bildirmek zorunda kalırsa şüpheli görünecektir.

Wraith, Serena'yı daha önce yatağa atacağını düşünmüştü. Zayıflatıcı ağrı bir sorun haline geldi, ama bekaretini koruma isteğini ciddi şekilde hafife almıştı. Ve Cazibe.

Ve onun hayatını.

Başı dönerek ayağa fırladı ve bir şekilde koridorun sonundaki odasına ulaşmayı başardı. İçeri girdiğinde sırt çantasını karıştırarak E'nin çeşitli hap şişeleri ve önceden doldurulmuş şırıngalarla doldurduğu naylon ilaç çantasını buldu.

zehrın organlarını ve hayatını yiyip bitirdiğini deneyimledi. Libido ilacı şişesini buldu, titreyen eliyle iki cc çekti ve kalçasına sapladı. Neredeyse anında, bir dişi bulmaya yönelik çıldırtıcı arzusu eriyip gitti, gerçi biriyle gerçekten bir tur atabilirdi. Serena'nın içinde olduğu görüntüler zihninde acı verici bir yavaş çekimde oynamaya devam etti, her ayrıntı sanki gerçek bir anı gibi gerçektir. Onu koklayabiliyor, tadına bakabiliyor, hissedebiliyordu.

Daha önce hiç ama hiç bir insanla yatmak istememişti. Bu şekilde değil. Onu zorlamışlardı ve neredeyse bir tanesini alıyordu.

-Kynan'ın karısı, daha az değil- kana susamışlık nöbeti sırasında, ama aslında hiçbir zaman birinden etkilenmesine izin vermemiştir. Nasıl

Katlanmak zorunda kaldığı şeylerden sonra... onlara yapmak zorunda kaldığı şeylerden sonra. İçini kemiren çok fazla anı, çok fazla kabus vardı.

uykusunda gizleniyordu. Şırıngayı çöpe attı ve bir bardak su içmek için banyoya doğru tökezledi. Aynaya baktığında yansımasını görünce bardağı düşürdü ve tezgâhın üzerinde paramparça etti.

Kişisel sembolü olan kum saati değişmişti. Hâlâ bir kum saatiydi, hâlâ ters çevrilmişti. Ama kumun daha fazlası dibe doğru süzüldü, sahip olmadığı zamanı işaretledi.

Sekiz

"Düşüyor!" Gem, bir Sora erkeğinin solunum tüpünü sabitlediği hastasının başından uzaklaştı, ve hızla geniş göğsüne bir dizi kompresyon uyguladı. "Page Shade," diye bağırdı ve bir Guai olan Chu-Hua İki ayağı üzerinde bir yaban domuzunu andıran hemşire, dahili telefona doğru atıldı.

"Çalışmıyor!"

"Kahretsin! O zaman yakala onu."

-Chu-Hua hantalca uzaklaştı ve Gem nefesinin altında küfretti. Hastanenin her yerinde, her zaman kritik anlarda bir şeyler kırılıyordu -Murphy Kanunu iş başındaydı. Wraith bir an önce o insanın pantolonunun içine, ve hızlı.

"Nabız alıyorum." Bir vampir doktor asistanı olan Shawn sesindeki rahatlamayı gizleme zahmetine girmede. Bu Sora, bir Aegis avcısının iğnesinin kurbanıydı ve hiç kimse bir iblisin düşmanın elinde öldüğünü görmek istemezdi.

"Onu ameliyata almamız gerekiyor. Bağıracağındaki deliğin tıkanması gerekiyor." Gem dahili telefonun düğmesine bastı ama çalışmadığını çok geç hatırladı. "Ameliyathanenin müsait olup olmadığını Hazır mısın?"

-Chu-Hua odaya girdi. "Shade'i bulamıyorum ama Dr. Shkvhan ikinci ameliyathanede hazır."

Birkaç dakika içinde Gem, normalde parlak kırmızı olan teni ağartılmış kiremit rengine dönüşmüş olan hastayı ameliyathaneye götürdü. Yardım etmek için gönüllü olmuştu ama Shakvhan ve Reaver orada işleri Gem'den daha ustalıkla halledebilirdi. Adrenalin yüklü acil yama işlerinde ve rutin, küçük tıbbi prosedürlerde, dayanıklılık, sabır ve sabit bir el gerektiren ameliyatta olduğundan daha iyiydi. Yorgun düştüğünde

Kanlı eldivenlerini ve önlüğünü fırlatıp acil servise geri döndü. Tam on altı saattir çalışıyordu ve hâlâ görünürde bir sonu yoktu. Hastanede ciddi bir personel eksikliği vardı ve doğal olarak avcılar da ekstra meşguldü.

Yeraltı dünyası çılgına döndüğünden beri bulabildiği tek mola dün geceydi.

Lore adında yakışıklı bir iblis, ona kahve içmeye çıkma teklif etmişti. Görünüşe göre, hastaneye gidiyormuş.

Çünkü tıp kariyerine ilgi duyuyordu, bu yüzden hastaneyi, nasıl başladığını, personeli...

Paylaşmak istediği her şeyi.

Daha sonra, onu takılmayı sevdiği Goth kulübü Vamp'a davet etmiş ve o da kabul etmişti. Geceyi oldukça cüretkâr kirli danslar yaparak geçirmişlerdi.

Ceketini ve eldivenlerini hiç çıkarmamıştı.

Adamın giysilerinin altında yara izi olup olmadığını ya da belki de kendine özgü bir iblis özelliğini saklayıp saklamadığını merak etti.

Hangi türe ait olursa olsun, pullar ya da tüyler gibi. Belki onu bir daha gördüğünde soyunmasını sağlardı.

Kynan'ı unutup yeniden flört etmeye başlamasının vakti gelmişti ve Lore, alışılmışın dışındaki tehlikesi ve

seks titreşimi, sadece binmek için adam olabilir. Ve bu sefer bir erkekle birlikteyken, kararları o veriyordu. Kapılar Ambulans bölmesi kayarak açıldı ve onu düşüncelerinden uyandırdı. İçeri giren kişinin başka bir hasta olmayacağını umuyordu.

"Hey, Gem." Kynan Morgan acil servise sanki ceketinin derisinin ve doğal erkek baharatının kokusunu alabilecek kadar yakın, sadece birkaç adım ötede durarak sahiplendi.

dünyasını altüst etti ve kendini bir çarpışma arabasında yakalamak zorunda kaldı. Parmaklarını geçirmesi için yalvaran dikenli siyah saçları, yeni kot rengi gözleri ve bronz teniyle

Mükemmel, köşeli yüz hatları üzerine gerilmiş olan Kynan her zamanki gibi yakışıklıydı. Kot pantolonunun altında, siyah henley ve

bombardıman ceketi, uğruna ölünecek kadar zayıf, güçlü bir atlet vücudu vardı. Çok eskiden çalıştığı insan hastanesine geldiğinde görmüştü.

Onun sokak çocuklarını alıp iyi bir hayata yönlendiren evli bir adamdan başka bir şey olmadığını düşündüğü zaman. Karısıyla birlikte yerel bir Aegis hücresinin başında oldukları gerçeği, ona karşı olan hislerini değiştirmemişti. Elbette, yaşamak için iblisleri öldürmüştü ama kalbi bunu umursamamıştı.

Özellikle de karısı öldükten ve UG'de çalışmak için Aegis'ten ayrıldıktan sonra. Ona karşı bir şansı olduğuna gerçekten inanmıştı.

Aptal.

"Burada ne yapıyorsun? Ne zaman döndün?" Ve Neden kalbi, onu kırdıktan sonra bile onu görmekten heyecan duyuyormuş gibi zıplamak zorundaydı?

Kardeşi de RXR için çalışan Runa'nın onu Shade'le paylaştığı eve davet ettiği, eline bir margarita tutuşturduğu ve ardından, "Kynan bana senin için bir mesaj verdi.

Üzgünüm... ama onu beklememeni söylememi istedi."

Tanrım, Gem yıkılmıştı. Yine de beklemişti, ta ki dün gece Lore onu özellikle kötü bir anında yakalayana kadar. gün. Çok yorulmuştu, Wraith için endişeleniyordu. Üstüne üstlük, o sabah Runa bebekleri hastaneye getirmişti. Gem, Shade ve Runa için çok heyecanlanmıştı ama mutlulukları bir darbe gibi gelmişti. Kynan muhtemelen sonsuza dek gitmişti ve bir daha çocuk sahibi olabileceğinden emin değildi. Çocukları olsun istiyordu ama yarı iblisti, iki dünya arasında sıkışıp kalmıştı ve kendi yaşadıklarını hiçbir çocuğa yaşatmak istemiyordu.

"Dün gece döndüm," dedi çakıllı sesiyle, yıllar önce Afganistan'da sıhhiye eri olarak görev yaparken savaş alanında geçirdiği bir yaralanmanın sonucuydu bu.

"Peki neden buradasın?" Umutlarını kontrol altında tutmaya çalıştı çünkü onun kendisi için geri döndüğünü duymak istese de, yeterince ezildiğini biliyordu. gerçekçi olması gerekiyordu. Erkeksi kokusu etrafını sarmış, onu bir sevgili gibi kucaklamışken gerçekçi olmak pek mümkün değildi.

"Şu anda bu konuya giremem ama konuşmamız gerek."

"Sanırım Runa'ya verdiğin mesajla her şeyi anlattın." Topuğunun üzerinde döndü, onu da kendisini terk ettiği gibi ortada bırakmaya niyetliydi.

Kolundan tutup onu sürüklemeseydi, bu iyi bir plan olabilirdi.

"Neden böyle davranıyorsun?"

"Neden?" diye sordu, inanamayarak. "Neden mi? Çünkü kalbimi kırdın. Bir düzine kez. Ve sonunda senden bıktığıma karar verdim."

ezilmek."

"Sadece konuşmak istiyorum Gem."

Tabii ki, bir konuşma. Bundan daha fazlasını isteyemezdi, değil mi? Hayır, Kynan Good Guy Morgan değil. Bay Onurlu. Yine de, bir an için sakinleşip kendine karşı dürüst olabilseydi, onun onurunun ve Yaklaşık iki yıl önce karşılaştığı ihanetler saflığını ve iyiliğini yok etmişti. Karanlık bir dönemden geçmiş, yaralarını almış ve iltihaplanmalarına izin vermişti. Biliyordu, çünkü Soulshredder benliği onları gördü. Onları iyileştirmeye yardım etmişti, ancak dikkatli olmak zorundaydı, çünkü kızgın, incinmiş ya da kıskanç olduğunda, zayıflıktan ve acıdan faydalanmak için duyulan kötü arzu güçlü ve baştan çıkarıcı bir uyuşturucu gibi onu ele geçirdi. Ve şu anda, içindeki şeytan şiddetli bir şekilde dışarı çıkmak istiyordu.

"Kusura bakma Kynan," dedi Gem, "ama bunca zaman sonra hayatıma öylece giremezsin ve benden sana boyun eğmemi bekleyemezsin. ayaklar." Onun yanından geçip personel dinlenme odasına yöneldi, esas amacı ondan uzaklaşmaktı. "Seni aştım ben. Beni rahat bırak."

Bildiği bir sonraki şey, bir duvara yaslandığı ve adamın onu örttüğü, büyük vücudunun onu zorlukla hareket edebilecek şekilde sıkıştırdığı. Ağzı onunkine inerken bacaklarının arasına girdi. Öfkeliydi, çılgına dönmüştü, peki neden ceketini tuttu ve hala giyinirken onu olabildiğince yakınına mı çekti?

Onu ölesiye öptü ve bitirdiğinde ikisi de nefes nefese kalmıştı.

"Bu," dedi, "beni unutmuşsun gibi hissettirmiyor."

"Siktir git," diye nefes aldı.

"Belki de," diye alçak ve kontrollü bir ses geldi ve ikisi de kafalarını Eidolon'a çevirdi, "sikiş başlamadan önce özel bir oda bulabilir misiniz?"

Gem inleyerek başını duvara yasladı. Sikişme olmayacaktı ama kesinlikle sikilmişti.

Yakalandın.

Kynan Gem'den uzaklaştı ve Eidolon'la yüzleşti. Adam bir düğüm deliğinden geriye doğru sürüklenmiş gibi görünüyordu ve Kynan neler olup bittiğini merak etti. Hastanede ciddi bir personel eksikliği varmış gibi görünüyordu ve Duvarlardaki o çatlaklar?

"Hey, E. Seninle konuşmam lazım. Kardeşlerin buralarda mı? Ve Tayla?" Ona ters ters bakan Gem'e baktı. "Sen de öyle."

"Oh, yani benimle konuşmaya ihtiyacın olduğu gerçeği, gerçekten benimle konuşmaya ihtiyacın olduğu anlamına gelmiyordu. "

"Konuşacağız," diye yemin etti. "Özel olarak. Ama önce iş."

Eidolon, Kynan ve Gem'e kendisini dinlenme odasına kadar takip etmelerini işaret etti. İçeride, Eidolon ve Kynan kanepeye uzanırken, Gem de kahve fincanının yanına yerleşti.

genellikle Wraith'in bölgesi. "Diğer herkes nerede?" Ky sordu. E tavan vantilatörünü inceledi. "Gölge Runa'yla birlikte. Tay işte."

"Peki ya Wraith? Başını belaya soktu mu?"

E sessizce, "Bunu zaten yaptı," dedi ve Ky, iblis ona Wraith ve hastaneyle ilgili olanları anlatırken şok içinde dinledi.

"Lanet olsun." Ky'nin sesi garip bir şekilde çığdı. Ky, Wraith'in Lori'den beslendiğine tanık olduktan hemen sonra iblisi öldürmek istemişti. Ky karısını seviyordu ve Lori'nin ihaneti iliklerine kadar acıtmışti. Ama Ky Wraith'i sevmeyi öğrenmişti, aslında tüm kardeşleri seviyordu ve bu onları çok etkilemiş olmalıydı.

"Evet. O zaman başka bir suikastçının benim ve Shade'in peşinde olması gibi eğlenceli bir belirsizlik var. Hiç görmedim
Şimdiye kadar bunun kanıtlarını bulduk ama sırtımızı duvara yaslıyoruz." E elini saçlarının arasından geçirdi. "Şimdi de Underworld General Hospital'ın son bölümünü izliyorsun. Senin olayın ne? Neden buradasın?"

Gem kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve ayağını yere vurdu. Yeşil gözleri parlıyordu ama ikiz siyah-pembe atkuyrukları öfkeli ifadesini yumuşatıyordu.

"Muhtemelen iblis dünyasında bir şeyler olduğunun farkındasınızdır."

"Sen roket bilimcisi değil misin?" diye mırıldandı Gem.

Eidolon ona bıkkın bir bakış attı ve Ky'ye döndü. "Dikkatimizi çekti, evet."

"Neler olduğunu biliyor musun?"

"Neden?"

"Aegis beni neler yapabileceğimi öğrenmem için gönderdi. Tayla'nın yanı sıra, iblis aleminde bağlantıları olan tek Aegi benim ve Tay kendini ele vermeden onlara bir şey söyleyemez.
uzakta."

Gem homurdandı. "Yani senden iblislerden bilgi toplamayı bekliyorlar... böylece iblislerle savaşabilecekler mi?"

Kynan bir iç çekişini bastırdı. "Hadi ama Gem. Bu her neyse... kötü olacak. Onunla savaşmaktansa durdurmayı tercih ederiz."

"Anlaştık." Eidolon ayaklarını sehpaye vurdu. "Ama şu anda elimizde fazla bilgi yok. Çoğunlukla söylentiler var. Bazıları İslah'ın başladığını söylüyor.

Bazıları bunun İslah değil, daha çok bir ele geçirme olduğunu söylüyor - iblisler Sheoul'dan dışarı akın ediyor. Bazıları da insanların Sheoul'a girmek için öncülük ettiğini düşünüyor. Savaş ihtimalinden heyecan duymayanlar ise saklanıyorlar. Her gün personel kaybediyoruz." İblis'in gözleri parladı - hastane onun bebeğiydi ve hastanenin dökülüyor olması ve personelin firar etmesi geniş omuzlarına bir fil gibi oturuyor olmalıydı. "İnsanlar neler olduğunu düşünüyor? Tayla'dan söylentiler dışında pek bir şey duymadım."

O yapmazdı. Gerçekleri sadece Sigil bilebilirdi ve o zaman bile, iblisler tüm gerçekleri öğrenemezse, bilgileri yarım yamalak olurdu.

"En kötü senaryo? Kıyamet. İslah dediğiniz şey. En iyi senaryo?

Bir çeşit saldırı. Dini liderler ve dünya hükümetleri perde arkasında çılgına dönmüş durumda, hasar kontrolü yapıyorlar çünkü kimse iblislerle ilgili gerçeğin ortaya çıkmasını istemiyor. Kitlesele kaos senaryolarından bahsediyoruz."

Gem buzdolabından bir meşrubat kaptı. "Seni Aegis'in gönderdiğini söylemiştin. Neden hâlâ orduda değilsin?"



"Hiçbir şey yapmamaktan yorulduğum. Aegis'e geri döndüğüm sürece ayrılmamda bir sakınca görmediler."

"R-XR'deki bağlantılarınızı kullanarak İşaretli Nöbetçiler hakkında öğrenebileceğiniz her şeyi öğrenebileceğinizi sanmıyorum," dedi.

"Wraith'in zaten bir tanesinin peşinde olduğunu sanıyordum."

E başını salladı. "Evet, ama onunla yeraltı dünyasında olup bitenler arasında bir bağlantı olduğundan oldukça eminiz.

Reaver

Bir şeyler saklıyordu, ama huzursuzluğun ilk kıpırtılarını hissettiğimiz anda pelerininin patladı."

İlginç. "Ne bulabileceğime bakacağım."

Eidolon'un çağrı cihazı çaldı. Kontrol etti ve ayağa kalktı. "Gelen bir travma var. Avcılar meşguldü." Kapıya doğru ilerledi, yürüyüşünde tuhaf bir şekilde her zamanki çıtırtı yoktu. Kışını sürüklüyordu. "Seni gördüğüme sevindim. Eğer sıkılırsan, burada yardıma ihtiyacımız olabilir." Çekip gitti, Kynan'ı Gem ile yalnız bırakarak.

"Ben de gitmeliyim." Tezgâhtan uzaklaştı. Kynan kapıyı kapattı. "O kadar hızlı değil."

"Hayır dedim."

"Bana bir saat ver, Gem. Tek istediğim bu."

"Bana neden gittiğini söyleyecek misin? Hepsini mi?" "Hepsini."

Ona başıyla bir selam verdi. "Bu akşam altıda benim evimde ol." Onu yolundan itti. "Ve sakın geç kalma."

Dokuz

Biri otel odasının kapısını yumrukladığında Serena sırt çantasını omzuna atmıştı.

"Serena! Aç kapıyı!"

Josh. Heyecanlanıp heyecanlanmadığından emin olamadan kapıyı açtı, kapıda duran adamı görünce bir deja vu hissi kapladı içini. Dün geceki gibi kot pantolon giymişti ama Hard Rock tişörtünün üzerine, sert erkeksiliğine yakışan ve kadının nefesini biraz daha hızlandıran, yıpranmış bir deri pardösü giymişti.

Dün gece gördüğü rüya hâlâ o kadar canlı, o kadar gerçekti ki, yüzü ertesi sabahki gariplikle ısındı. En azından, bir yabancıyla tek gecelik bir ilişkiye girmiş biri için ertesi sabah garipliğinin nasıl hissettireceğini hayal ediyordu.

"Eseri alsan iyi olur," dedi ama adam onu duymazdan geldi, elini tuttu ve çekiştirerek Kapı aralığı.

"Biz gidiyoruz. Şimdi."

"Ne-"

"Otelde bir iblis var." "Kahretsin,"

diye nefes aldı.

"Lanet olası ed, her neyse," diye mırıldandı. "Gel hadi. Merdivenlerden çıkacağız."

Alçak bir gümbürtü başladı, sesi sanki uzaktaymış gibi geliyordu. Dışarıdan geliyordu ama sonra koridorun sonundaki zemin dalgalanmaya başladı... onlara doğru. Josh kıvrımlı, zahmetsiz bir hareketle döndü. Halı yukarı doğru kırıldı.

öyle bir güçle duvarı yirmi metrelik bir yarıkla kesti ki.
"Kahretsin." Josh duruşunu yeniden gözden geçirir gibi geri adım attı. "Evet... koş."

Merdiven boşluğuna doğru koşular. Josh kapıyı yırtarak açtı ve onu içeri itti. Merdivenleri ikişer ikişer çıktı. Sonra Bina sarsıldı ve dengesini kaybederek ikinci katın sahanlığından beceriksizce indi - tılsım onu yaralanmalardan koruyordu ama zarif yapmıyordu. Josh onun üzerinde, çelik kapıyı ona çarpan ve büyük çukurlar bırakan bir şeye karşı tutuyordu.

"Git!"

Yapamazdı. Bu yanlıştı. Onları kovalayan her neyse Josh'un değil onun peşindeydi ve Josh tılsım tarafından korunuyordu. Tehlikede olan oydu, o değil.

"Sensiz gitmiyorum," diye bağırdı. "Tartışma yoksa oraya geri gelirim."

Küfrü merdiven boşluğunda yankılandı. Tereddüt etti ve sonra merdivenlerden aşağı sıçradı ve şimdiye kadar gördüğü en şaşırtıcı atletizm başarısıyla hafifçe onun önüne indi.

Hızını alamayıp kendini bir sonraki sahanlığa attı ve ona sırtıttı.

"Gösteriş," diye homurdanarak ona katıldı.

Merdiven boşluğunun dibindeki kapıdan dışarı fırladılar ve lobiye girdiler. Binanın sallanmasından rahatsız olan insanlar telaş içinde sağa sola koşuşturuyordu ama o ve Josh hızla aralarından sıyrılıp ön girişten çıktılar ve kör edici güneş ışığına doğru ilerlediler. Kaldırım kenarında bir adam taksinin kapısını açıyordu.

"Kusura bakma dostum," dedi Josh, adamın önüne geçip onu arka koltuğa iterek. "Tıbbi acil durum. Karımın bir bebeği olacak."

Adam gözlerini kırptırdı, ağzı açık kaldı, şüphesiz Serena bir dondurma çubuğu kadar hamile görüldüğü için, ama taksi trafiğe çıkarken geri çekildi, neredeyse bir otobüse yandan çarpacaktı. Kalbi hızla çarpmasına ve biraz sarsılmış olmasına rağmen taksiciye talimatları verdi ve dışarıda bangır bangır çalan kornaları ve koltuğa yanına yerleşen Josh'un sıcaklığını görmezden gelmeye çalıştı.

Josh, "Neden bir iblis mıknatısı olduğunu gerçekten ama gerçekten bilmek istiyorum," dedi.

"O şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum."

"Hiçbir fikrim yok." Arka camdan dışarıyı seyretmek için döndü, tehdit tehlikeli dalgalar halinde üzerinden yuvarlanıyordu. Hâlâ dövüşmeye hazırdı ve kız, mecbur kalırsa camdan içeri gireceği hissine kapıldı.

"Otelde olduğunu nasıl anladınız?"

"Koridora adım attığımda kokusunu aldım."

Onu izledi, boynundaki kum saati dövmesinin kumları boşaltıyor gibi görünmesi biraz dikkatini dağıtmıştı. "Koku alma duyun oldukça şaşırtıcı."

"Aegis eğitiminden kalma." Yüzünü öne doğru çevirdi, arkasına yaslandı ve dizleri onunkilere degecek şekilde bacaklarını açtı. "Görünüşe göre temiziz. Dün gece iyi miydin?"

Hem de çok. "Ne demek

istiyorsun?" "İblisler tarafından

ziyaret edildiniz mi?"

"Hayır. Her şey yolundaydı." "İyi uyudun mu?"

Kalbi boğazına fırladı, bu delilikti çünkü rüyalarında ne yaptıklarını bilemezdi. "Neden?"

Gözleri cesurca, yavaşça vücudunda gezindi ve tekrar yukarı çıktı. "Sadece beni rüyanda görüp görmediğini merak ediyordum."

"Neden seni rüyamda göreyim ki? Sırf beni öptün diye mi? O kadar da harika bir öpücük değildi." Yalancı. Onu acı veren bir çılgınlıkla öpmüştü.

"Daha iyi öpücüklerin oldu mu?"

Hayır. "Evet."

"Benimle ilgili gördüğünü inkar ettiğin o rüyada mı?"

Öfkelendi. "Kendini çok beğeniyorsun, değil mi?"

Omuz silkti. "Hey, her erkek kendisini hayal edecek muhteşem bir kadın ister."

Muhteşem mi? Adam ona yağ çekiyordu ve kız bunun ne olduğunu -onunla yapmak istediği diğer şeyleri yapmasını sağlamak için bir çaba olduğunu- anlamış olsa da yine de içi ısındı. Ama bu oyunu iki kişi oynayabilirdi.

"Peki," dedi, kirpiklerini arsızca kırıştıtırarak, "İtiraf ediyorum... Rüyamda seni gördüm."

Bir kaşını kaldırdı. "İyi miydi?" Eğildi ve kızın kulağına fısıldadı,

"Anlat bana."

Arzu tenini ürpertti. "Çılgıncaydı," diye fısıldadı. "Senin bir vampir olduğunu hayal ettim. Çok seksi bir vampir."

"Huh." Dişleri kulak memesine yapıştı, şefkatle ısırıldı.
"Vampirlerle karşı bir ilgin mi var?"

Bir şeyden daha fazlası. Vampirlerin gerçek olduğunu öğrenmeden önce bile merakına yenik düşmüş, eline geçen her şeyi -kurgu olsun olmasın- okumuştur. Hatta Drakula ve Vlad Tepeş'in kökenlerini araştırmak için Macaristan, Almanya ve Romanya da dahil olmak üzere birçok Avrupa ülkesinde aylar geçirmişti.

"Beni büyülüyorlar," diye itiraf etti.

Josh geri çekildi. "Onlar canavar. Onlarla ilgili büyüleyici hiçbir şey yok."

İskenderiye'deki en yüksek antik anıt olan Pompey Sütunu'nun önünden geçerken dışarı baktı ama bugün etkileyici granit yapı onu etkilemeyi başaramadı. "Val gibi konuşuyorsun."

"Val haklı." Bakışlarını pencereden dışarı, caddeyi kaplayan palmyelere kaydırıldı. Ağaçların ötesinde, yeni, modern binalar, aralarında Akdeniz'i görebildiği eski, çukurlu yapılarla tezat oluşturuyordu. "Bana Anne Rice karakteri gibi giyinip vampir barlarında takılan o kaçıklardan biri olmadığını söyle."

Kıvrınmamaya çalıştı, çünkü bunu yapmıştı. Sadece bir kez, o da araştırma adına. Gerçekten.

"Öylesin, değil mi?" Josh onu omuzlarından yakaladı ve yüzünü ona çevirdi. Parlak bakışları onu delip geçti. "O yerlerden uzak dur, Serena. Orada doğru olmayan insanlar var. Tehlikeliler. Ben istemiyorum

Yaralanırsın. Ya da daha kötüsü. Çünkü daha kötüsü de var." Yüz ifadesi de sesi kadar karanlık ve tekinsizdi ve kadının omurgasına bir ürperti gönderdi.

"Biliyorum," dedi. "Ve dikkatliyim."

Birdenbire onu sertçe öptü. "Bu şimdiye kadar duyduğum en büyük yalan," dedi dudaklarına karşı.

Öpücüğü yumuşadı, dudakları yumuşak kadifeye dönüştü ve tekrar yatağa yerleşmeden önce dile getirilmemiş bir özür diledi.

Otur. Ve evet, adamın uyarısını dikkate alması konusundaki küstah ısrarından rahatsız olmalıydı, hazine avına katılması için ona şantaj yapmış olması hâlâ biraz canını sıkıyordu. Ama Tanrım, o kadar uzun zamandır yalnızdı ki, bazen canı acıyordu.

Val ne kadar özenli olursa olsun, etrafını ne kadar çok insanla çevrelerse çevrelesin, kendini ne kadar meşgul ederse etsin kovamadığı o özlemi hâlâ hissediyordu. Şimdi annesinin gözlerindeki gölgeleri anlıyordu. O zamanlar Serena annesinin yalnız olduğunu düşündüğünde neden ağladığını bilemeyecek kadar küçüktü ama Serena Josh'a yaklaştıkça bunu daha net anlıyordu.

Annesinin gölgesinin kaybolmasını sağlayan tek kişi Val'di. Serena'nın kalbi, zihnine doluşan ani şüpheyile göğüs kafesine çarptı. Annesi... ona aşık mıydı?

Val evliydi ve sadece birkaç mil ötede yaşıyordu. Serena herhangi bir uygunsuz temas hatırlamıyordu ama annesi, Gardiyanı ziyarete geldiğinde kesinlikle parlıyordu.

"Hey," dedi Josh, parmağını çenesinin altına koyarak kızın yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. "Biz buradayız. Siz neredesiniz?"

Taksi kaldırımın yarısında durmuştu ve o bunun farkına bile varmamıştı. Görünüşe göre hafıza şeridindeki yolculuğu İskenderiye sokaklarından daha engebeliydi.

"Sanırım boşluk bırakıyordum."

Josh taksi şoförüne ödeme yaptı ve sırt çantasına uzandı. Zorbalıkla ilerlediğine göre, en çok kesinlikle taşıyabilirdi. Homurdanarak onu omzunun üzerinden kendi omzunun yanına taşıdı.

"Bu şeyin içinde ne var? Sanırım senden daha ağır."

Araçtan inerken güldü, sabah serinliğine karşı üzerine hafif bir süveter giydiği için mutluydu. "Haritalar, aletler, su, atıştırmalıklar."

"Her zaman hazırlıklı olan insanlardan birisin, değil mi?"
Bunu kötü bir şeymiş gibi söyledi.

"Olabilir. Mataramı da getirdim. Onsuz asla evden çıkmam."

Bir kaşını kaldırdı. "Viski mi?" "Tabii ki."

"İşte benim kızım." Sırt çantasının cebini karıştırdı ve bir güneş gözlüğü çıkardı. Gözlerini kısarak güneşe baktı. taktı. "Sanırım bu vampir olmadığımı kanıtlıyor, ha?"

Tanrım, o mükemmeldi. Tehlikenin aurası bile Onu çevrelemek en temel kadınsı içgüdülerine hitap ediyordu, çünkü bu adam kendisine ait olanı korumak için yaratılmıştı ve onun olmak için neler vermezdi...

Bekâretinden başka her şeyini verebilirdi.

"Sadece bir rüyaydı," diye mırıldandı.

"Seni ısırđım mı?"

Yutkundu, anısı onu Mısır güneşinden çok daha fazla ısıtıyordu.
"Evet."

—

Ufku kaplayan palmiyelerin tepelerinden dışarı baktı, ona bakmadı. "Beğendin mi?"

"Evet," diye fısıldadı, zihni adamın dişlerinin içine girdiğı anı yeniden canlandırıyordu. Tanrı yardımcısı olsun, buna bayılmıştı.

"O zaman bunu hatırlamam gerekecek." Ona döndü ve gülümsedi, karanlık, erotik bir gülümsemeydi bu, Serena'nın nefesini kesti. "Çünkü hata yapma, Serena. Isırırım."

Serena yeraltı mezarlarının girişine doğru Wraith'in önünde aceleyle ilerledi ve Wraith tehlikeye karşı gözünü dört açmak için biraz geride durdu ama manzara da hiç fena değildi. Yürüyüş botlarından zeytin rengi kargo pantolonuna ve dar tişörtüne kadar her şeyiyle macera kıyafetleri içindeydi. Saçlarını at kuyruğı yapmıştı ve adamın tek düşünebildiğı onu öperken kalın saçlarını yumruğına dolamaktı. Onu soymak.
Rüyasında olduğu gibi ona vurdu.

Sonra onu tekrar alır, ondan beslenir ve bir kez daha alırdı. İki kez daha. Onunla günler geçirebilirdi.

İçgüdüleri sıkıştı. Onunla günler geçiremezdi, çünkü cazibesini aldıktan sonra günleri olmayabilirdi. Onun hayatında bir son kullanma tarihi vardı ve bu tarihi oraya basan da oydu.

Bu düşünceyi bir kenara itti, çünkü eylemlerinin sonuçlarını düşünmek enerji ve zaman kaybıydı ve ayrıca, bunun yaptığı diğer şeylerden ne farkı olabilirdi ki?

Değildi.

Omzunun üzerinden ona baktı, dolgun dudakları boğucu bir gülümsemeye ayrılmıştı. Öyle değildi.

Serena'nın bir eve giriş ayarlaması uzun sürmedi. Kom El-Shuqafa'nın yeraltı mezarlarının özel bir bölgesinde. Konuştuğu adam Wraith'in peşine takılmasına izin vermekte tereddüt etmişti, ta ki Wraith onun asistanı olduğunu açıklayana kadar. Muhtemelen yardımcı oldu. Ve Wraith'in canına okumuştı. Neden, hiçbir fikri yoktu.

Roma ve Mısır sanatının izlerini taşıyan mağaramsı geçitlerde yürürken kendini onun yanına yapıştırdı. Mısır ve Orta Doğu'nun her yerinde bulunmuş olmasına rağmen Yeraltı mezarlarının içinde. Bir iblis olarak kötücül akıntılara karşı uyumluydu ve Caracalla Salonu'na yaklaştıkça bu his daha da güçleniyordu. Yeraltı mezarlarının tarihini araştırmamıştı ama burada şeytani bir şeyler olduğunu iliklerine kadar biliyordu.

"Caracalla Salonu'nun içinde birkaç mezar var."
Serena rehberin onları duymaması için sessizce konuştu.
"Birçoğu tam olarak keşfedilmemiş ya da kazılmamış.
İlgilendiğim özel bir alan var, halka kapalı ama bize özel erişim izni verildi."

Wraith alçak bir ıslık çaldı. "Val'in bazı bağlantıları var."
Wraith'e göre Aegis kendi iyiliği için fazla güçlüydü. Aşağı inmekte olan rehberlerine eliyle işaret etti.

Önlerinde bir merdiven boşluğu vardı. "Sürekli bizi mi izleyecek?"

"Umarım değildir."

Wraith'in, eğer takılmaya karar verirse adamla başa çıkmanın yolları vardı ama dün gece Serena'nın zihnine yaptığı gezintiden sonra, yeteneğini başka birinin zihnine girmek için kullanmak için acele etmiyordu.

Daha önce iyileşme süresiyle ilgili bir sorunu olmamıştı ama tüm bu ölüm olayı sayesinde kendini olması gerekenden çok daha zayıf hissediyordu.

Bir önceki geceden beri katı bir şey yememiş olması da yardımcı olmuyordu. Dün gece Serena'yı öptükten sonra yerel bir esnaftan beslenmişti ve bu sabah otelin restoranında kahvaltı etmeyi düşünmüştü ama katı bir şeyler yememek giderek zorlaşıyordu.

Son zamanlarda midesinin kaldırabileceği tek şey kan ve viskiymiş gibi görünüyordu. Kahve bile artık ona çekici gelmiyordu.

Kahve yok. Şimdiden ölmüş bile olabilir.

Dar merdiven kare şeklinde bir odaya açılıyordu ve odanın etrafında kemerli tuğla tünellerden oluşan kovan benzeri bir dizi vardı. Serena ona kendisini takip etmesini işaret etti ve sağa doğru ilerleyerek bir kemerli geçitten, etrafı çevrilmiş bir mezara ulaştılar. Rehber bir kenarda durmuş, onlar ipin altından geçerken dikkatle onları izliyordu.

Oda, gezegendeki diğer tüm antik odalar gibiydi. Karanlık. Tozlu. Hava kurumuş bir cesetten süzölmüş gibi kokuyordu. Bu bir macera kokusuydu ve Wraith'in sistemine adrenalin girmeye başlamıştı bile.

Wraith Arapça konuşan rehberine döndü. "Bu oda neden halka kapalı?" Adam sadece baktı.

Wraith yüzünün önünde bir el salladı. "Hel-lo."

Serena Wraith'in belini çimdikledi ve Wraith irkildi. Gözleri özel bir mesaj iletiyordu: Onu kışkırtma.

Muhtemelen akıllıca. Ama gereğinden fazla sıkıcı. Wraith onun kendisini köşeyi dönüp daha da küçük bir odaya götürmesine izin verdi.

Sessizlik işareti yapmak için parmağını dudaklarına götürerek karanlık bir girintiye doğru ilerledi. Wraith çantasını yanına indirdi ve köşeye geçerek rahatça eğildi rehber göz kulak olmak için ona karşı. Arkasında, Serena'nın sırt çantasını karıştırdığını duydu. Bir an sonra, tanıdık kazma sesleri başladı.

Birkaç dakika sonra rehber esnedi ve saatine baktı. Wraith'e güvensizlik dolu bir bakış fırlattı. merdivenlerden yukarı kayboluyor.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Serena. "Burada hiçbir şey yok." "Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Zararı olmaz."

Onu kireçtaşı duvarda yumruk büyüklüğünde bir açıklığın önünde dizlerinin üzerinde buldu. Yerde bir yığın kazılmış taş ve tanımadığı bir dilde yazılar ve zaman aşımına uğramış gravürlerle işaretlenmiş küçük bir tuğla vardı.

"Deliğin içinde bir şey mi olması gerekiyordu?" "Ben de öyle düşünmüştüm."

Wraith onun yanına çömeldi ve sıcak tenindeki kadınsı güneş kokusuyla dikkatinin dağılmamasına çalıştı. "Yazıda ne yazıyor?"

"Bu bir çeşit dua." Yere çöktü, bir bacağını altına aldı ve gözlerini tuğlaya dikti. Birkaç tutam saç bronz yanaklarına doğru düşmüştü ve

Wraith ona dokunmak için bir bahane olarak elini uzatıp onları geri fıçaladı. Tuğlaya geri dönmeden önce onu günahkâr bir gülümsemeyle ödüllendirdi.

"Bakın, iki yüz on beş yılında, imparator Caracalla İskenderiye halkına öfkelenir ve sözde yirmi bin kişiyi katleder. Ölülerin çoğu buraya getirildi. Bu yazı, Hristiyan ruhların etraflarını saran kâfir ruhlar yığını arasında yollarını bulmaları için bir dilektir."

Katliam, bu kötü niyet duygusunu açıklıyordu. Wraith'in teninde milyonlarca acı veren karınca gibi sürünüyordu. "Peki adam neden çıldırdı?"

Parmağını metnin üzerinde neredeyse sevgiyle gezdirdi. Onun da aynı şeyi kendi dolabına yaptığını, sembollerin izini sürdüğünü, elleriyle, diliyle satırları okşadığını hayal etti... bir iniltiyi bastırdı.

"Pek çok teori var ama Val'e göre İskenderiyeliler, öz kardeşinin öldürülmesi de dahil olmak üzere bazı eylemleri hakkında hicivli bir oyunla ona hakaret ettiler."

Kardeş katli eve biraz fazla yakındı ve Wraith hemen konuyu tekrar arayışlarına getirdi. Kadının tuğlayı parmaklamayı bırakmasını gerçekten diledi.

"Trajik ama tüm bunların aradığınız eserle ne ilgisi var?"

Konuşmak istediğinden emin değilmiş gibi ona yan gözle baktı ama bir süre sonra omuz silkti. "Bazı eski Gnostik metinlere göre, yeryüzünde melekler tarafından büyülenmiş insanlar dolaşıyor."

"İşaretli Sentinellerden bahsediyorsun."

"Aegis'in bu konuda açık olduğunu sanmıyordum."

"Öyle değiller," dedi yumuşak bir sesle, "ama ben Sigil'e atanmıştım, bu yüzden bazı gizli bilgilere sahiptim." Aslında bunun Josh için doğru olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama kulağa hoş geliyordu.

"Tamam, o zaman öldürülemediklerini biliyorsun, ama kendi canlarını alabiliyorlar. Söylenenlere göre, bu büyülü insanlardan biri, katledilen Hristiyanlarla birlikte gömülmek için kendini feda etmiş. Onların ruhlarına rehberlik edebileceğini düşünmüş. Cennet."

"Neden böyle düşündü?"

"Özel güçlerle donatılmış bir madeni paraya sahip olduğu söyleniyor."

"Ve siz de bu paranın bir tuğlanın arkasında saklı olduğunu mu düşündünüz?"

"Ben de öyle umuyordum." Kaşlarını çattı. "Eğer buradaysa, bulurum. Aradığım şeyi her zaman bulurum." Ona bir kaşını kaldırdı. "Tıpkı senin her zaman istediğini elde etmen gibi."

"Bunu unutma." Göz kırparak ayağa kalktı, ona elini uzattı ve kalkmasına yardım etti. "Şunu iyice bir düşünelim. Bir melek tarafından büyülenmiş ve elinde büyülü bir obje olan biri, onu itmek gibi aceleci bir şey yapmaz. Bir tuğlanın arkasındaki şey. Onu özel bir yere koyacaktı, Belki de doğru kişi tarafından bulunabileceği bir yerde. Deliğe uzandın mı?"

"Evet, ama ben bir nesne arıyordum..." Eğildi. elini tekrar yarığa sıkıştırdı. Güzel. Pantolonu kışına şrink gibi yapışmıştı ve tüm Kan akışı kasıklarına aktı. Külot çizgisi yok. Yoktu. Bir tane bile.

"Bir şey buldum... hafif bir girinti." Konsantre olurken dili dudaklarının arasından kaydı ve Wraith ağrıyan ereksiyonunu düzeltmek için avucunu kullandı.

"Nasılsın?" Sesi boğuklaşmıştı ama kız bunu fark etmemiş gibiydi.

"Çevirmeye çalışıyorum... belki de itmeliyim... lanet olsun. Hiçbir şey yok. Şimdi eserin için iyi bir zaman olabilir."

Wraith sırt çantasını karıştırdı ve Josh'tan aldığı kemik oymasını çıkardı. Deri bir kayışa asılı mücevherli bir Roma kolyesi olan oval diski aldı. Dikkatlice, kolyeyi deliğe yerleştirdi. Bir klik sesi duydu, ardından daha yüksek bir klik sesi daha geldi. Hiçbir şey olmadı. Hayal kırıklığı Serena'nın yanaklarının çukurlarına gölgeler düşürdü ve lanet olsun, Wraith bunu daha iyi hale getirmek için bir şeyler yapmak istedi. Bu özel duygunun tuhaflığını analiz edecek zamanı yoktu çünkü bir gümbürtü yeri salladı, Ardından bir çakıl taşı yağmuru ve bir toz pufu. Bir iblis mi? Hayır, kötülüğün lekesi güçlenmemişti ama uzak duvarda bir çatlak belirmişti. Bir kapı.

"Eureka," diye nefes aldı. "Sanırım onu bulmuş olabiliriz!" Yarığa doğru atıldı ama Wraith taş levhayı açamadan onu yakaladı.

"Bekle. Bırak ben yapayım. Bubi tuzağı olabilir."

"Gerçekten," dedi, "bu benim için daha güvenli."

"Nedenmiş o? Sen şu büyülenmiş insanlardan mısın?"

Gözleri parladı ama göz kamaştırıcı bir gülümsemeye çabucak toparlandı. "Saçmalama. Sadece ben senden daha güçlüyüm. Daha az hedef oluyorum."

"Dalga geç benimle." Evet, çok etkileyiciydi ve yenilmezdi ama bu tür Şeyler için yaşıyordu. Ama... lyordu, yani gerçekten de kaybedecek bir Şeyi yoktu.

"Josh-"

Kadın itiraz edemededen taşı kenara itti, Caracalla Salonu sanki nefesini tutmuş gibi dışarı çıkan bayat havanın i ekiőıyla yüzünü buruşturdu. Wraith'in doğal gece görüşü mükemmel görmesini sağlıyordu ama Serena bir el feneri yaktı. Kaba yontulmuş geçit tozlu ve örümcek ağlarıyla doluydu, sıkıőtırılmıő toprak zemin üzerinde hafifçe aşağıya doğru eğimliydi.

Burada duvarlar yontulmuş ve oyulmuştu, sanat eserlerinden arındırılmıőtı, bu da alanın inőaattan kısa bir süre sonra kapatıldığının kanıtıydı.

UG'nin muayene odalarından birinden daha büyük olmayan yuvarlak, tamamlanmamıő bir mağarada son buluyordu. Ortadaki kaba bir sütün ve bir köşedeki kil kavanoz dışında boştu. Serena, Wraith'in yanından geçip düz kavanozun önünde dizlerinin üzerine çöktü. kahverengi kap. Dikkatle içine uzandı ve yumruk büyüklüğünde deri bir kese çıkardı.

Keskin nefes alışına, çantadan bir bozuk para çıkarırken parlayan altın eşlik etti. Heyecanı, derisinin üzerinde dans eden bir enerji őokuydu. Wraith onun ne hissettiğini çok iyi biliyordu. Kendini sadece sevişirken, dövüőürken ya da avlanırken canlı hissederdi ve kalıntıları avlamak yiyecek avlamak kadar büyük bir heyecan olabilirdi.

"Bu kadar mı?" diye sordu, onun yanına çökerek.

"Evet. Oh, evet." Parayı evirip çevirdi ve sonunda başparmağını, üzerinde şu sözcüklerin yazılı olduğu arka yüzünde gezdirdi kazınmış. İşte yine ovalamaya başladı. Dolabı

aynı ilgiyi görmek istercesine kıvrandı. "Bırak açık olan kapansın. Kapalı olan, kalsın. "

"Dostum, bu şifreli şeylerden nefret ediyorum."

Madeni parayı kesesine geri koyarken gözleri heyecanla parlıyordu. "Bunu seviyorum. Gizemi çözmek, gizli anlamı bulmak... Bunun gibisi yok."

"Ah, buna benzer bir şey düşünebilirim," dedi, bakışlarını onun dudaklarında gezdirerek.

"Seni de aynı şekilde kirletecek bir şey. Terli..." Tanrım, tahrik olmuştu. Hazine aramanın afrodizyak etkisi yaratacağı kimin aklına gelirdi?

"Umutsuz vakasın."

Uzandı ve başparmağıyla kızın alt dudağında gezindi. "Bunu bir ya da iki kez duymuştum."

Serena paranın içinde bulunduğu keseyi sırt çantasına soktu. "Eminim öyledir,"

kuru bir şekilde söyledi.

"Mezar soyucu sakatat." Gürleyen, müzikal erkek sesi Wraith'in ruhunda hissettiği şeytani bir yankıyla mezarın içinde yankılandı.

Ayağa fırladı ve tek bir hareketle döndü. Gizli bölgenin girişinde Byzam duruyordu. Siyah kukuletalı cüppesi vücudunu ve saçlarını gizliyordu ama doğal olmayan yakışıklı yüzü örtünün altından görünüyordu. Wraith'in ensesindeki tüyler, diğer erkeği ilk gördüğünde olmadığı şekilde diken diken oldu. Bu senin

ortalama bir şeytani pislik. Ölüm bu iblisin yoluna çıkmadan önce iki kez düşünürdü.

Serena ayağa kalktı ve sakince pantolonundaki kiri fırçaladı. "Bir hazine avcısından daha çok bir hazine avcısı olduğum doğru.

Arkeolog," dedi, görünüşe göre onlara gizlice yaklaşan erkeğin bir tehdit olabileceğini umursamadan, "bu yüzden ben biraz paralı asker tavrı var. Ama sakatat? Bu biraz ağır oldu."

Byzam, Wraith'in vampir görüşünün bile zar zor takip edebildiği bir ışık lekesi içinde hareket etti. Göz açıp kapayınca kadar Serena'nın kolunu arkasına dönmüştü ve duvarı öpüyordu. Wraith, tavandaki tozu titreten bir kükremeyeyle iblisin üzerine atılarak onu sütundan aşağı savurdu. Taş sütun çatlarken silah sesine benzer bir ses duyuldu. Byzam'ın vücudunun açtığı çukurdan yukarı doğru yayılan yarıktan taş soyuluyordu.

Wraith erkeğin yüzüne doğru yaklaştı. "Defol git buradan. Şimdi. "

Byzam yaklaştı, o kadar yaklaşmıştı ki Wraith onun pis nefesinin kokusunu alabiliyordu, "Neyin peşinde olduğunu biliyorum," diye fısıldadı, Seminus."

Wraith başını öne doğru sallayarak kafatasını Byzam'ın ağzına çarptı. "Çünkü sen de aynı şeyin peşindesin."

Piç kurusu kanlı dudaklarının arasından gülümsedi ama sesini alçak tuttu. "Onu sana vermeyecek, o yüzden sen de sürünerek çıktığın deliğe, evine dönebilirsin."

Wraith dişlerini gösterdi. "Seni bir daha görürsem, kanını akıtacağım."

"Beni tekrar gördüğünde, bana tanrı diyeceksin. Şimdilik bana Byzamoth diyebilirsin." Serena'yı selamladı ve kapıdan çıktı. Wraith peşinden gitti ama Byzamoth gözden kaybolmuştu. Wraith bir an için odanın dışında durdu, savaşın şiddetinin azalmasını, dişlerinin geri çekilmesini ve gözlerinin maviye dönmesini bekledi. kızgın kırmızıya döndüklerini biliyordu.

Odaya döndüğünde Serena onu bekliyordu, sırt çantası omzuna asılmıştı, yüzü kül rengiydi.

Sarsılmıştı ve doğrusu Wraith de sarsılmıştı. Tılsımı başarısız mı olmuştu, yoksa ölümcül bir tehlike altında olmadığı ve Byzamoth onu öldürmeye niyetli olmadığı sürece etkinleşmiyor muydu?

Havada hafif ve insani bir kan kokusu vardı. Serena yaralanmıştı. Ona doğru gitti, bileğini tuttu ve kolunu itti. Ön kolunda dört derin hilal çizilmişti, kanla boncuk boncuk olmuştu. Açlık içinde kükredi ve dişleri zonklamaya, ağzı sulanmaya başladı. Kahretsin.

Nabızı hızla atarken onu bıraktı ve kendini bir adım geri atmaya zorladı. "Yaralanmışsın," diye bağırdı.

Tanrım, onu daha önce insan ya da iblis, hiçbir dişiye istemediği şekilde istiyordu. Onu kolundan boğazına kadar yalamak, dişlerini ona batırmak ve rüyasında olduğu gibi onu almak istiyordu. Kadının kanı ona pompalandığı gibi o da kadına pompalayabilirdi-

"Yaşayacağım," dedi, sesi az önce olanlar göz önüne alındığında beklediğinden daha güçlüydü. "Sana ne söyledi?"

Cevap vermeden önce kendini toparlamak için bir an bekledi. "Adının Byzamoth olduğunu. Ve hazineyi istiyordu." Yeterince doğrudu ama hazine Serena'ydı. Ve bazıları için

Çünkü o orospu çocuğunun ona bir ödülünden başka bir şeymiş gibi davranması onu çok kızdırmıştı.

Wraith de ona tam olarak böyle davranıyordu ve suçluluk genini ne zaman kazanmıştı? Acımasızca, o çok daha rahat olduğu bir duyguyu çağırdı. Aşırı öfke.

"Yani bunca zamandır peşinde olduğu şey bu muydu?" Kaşlarını çatı. "Bunu nereden biliyordu? Ve onu gitmeye nasıl ikna ettiniz?"

"Bunu nereden bildiğini bilmiyorum ama ona bir daha sana yaklaşırsa onu öldüreceğimi söyledim."

Eli kolyesine gitti ve adam yine kan kokusu aldı. Onu öldürüyordu. "O zaman insan değil."

"Öyle olsa fark eder miydi?" Sesi kendi kulaklarına acı ve sert geliyordu. Öfkelerini hak etmiyordu ama Byzamoth'a, Roag'a, onu öldüren suikastçıya kızgındı. Onu, kendisini, tüm lanet dünyayı zehirledi ve iyi davranmaktan yoruldu.

"Senin için fark eder mi?"

"Hayır. O bir tehdit. Nokta."

"Zor bir hayat yaşadın, değil mi?" Onun sözleri Yumuşak bir sesle söylenmişti ama küçük odanın içinde ve kafatasının içinde yankılanıyordu.

"Ne? Seninki büyülenmiş mi?" Söylediği şeyin ironisini fark etmeden önce kelimeler ağzından uçup gitti.

Gülümsedi, o bakışı biliyordu. Bu Tayla ve Runa, E ve Shade'e onun şakasını yapmak istediklerinde verdi.

Kardeşlerim. Onun da başını okşayabilirdim. "Evet. Her zaman şanslıydım."

"şans tükendir, Serena."

"Yani sen kötümser

misin?" "Ben

gerçekçiyim."

Ona doğru yürüdü ve pazularına bir yumruk attı.

"Benimle kal, bebeğim. İyimser olmayı öğreneceksin."

Büyük bir ihtimalle, ama ihtiyacı olan açılış buydu. "Oh, seninle kalıyorum."

Gerçek Josh'tan aldığı Roma kolyesini ona uzattı. "Artık sana ihtiyacım yok."

"Evet," dedi, "biliyorsun. Peşinde iblisler var ve benim onlarla savaşma konusunda bir sürü deneyimim var."

Kızın bu içten nasıl sıyrılacağını merak ediyordu ama kızın sadece "Ben Asvan'a gidiyorum. Eğer bana ayak uydurabileceğini sanıyorsan, yanılıyorsun. hoş geldiniz."

Parmağıyla göğsünü dürttü ve kasıla kasıla çekip gitti, adam da aptal gibi arkasından bakakaldı.

Çıkışa ulaştığında, omzunun üzerinden ona ukala bir sırıtış fırlattı.

"Geliyor musun?"

Yeterince yakın değil.

Düşünce kendiliğinden, kolayca geldi, ama ilk kez hemen ardından utanç geldi. Çünkü Tanrılar, o bundan daha iyiydi, orada, lambanın loş ışığında duruyordu.

el feneri, yanağında ve burnunda kir lekeleri vardı. Onda bir saflık, bir iyilik vardı,



Karanlığı püskürtüyor ve ışığı yakalıyor gibi görünen sağlıklı bir enerji. Bir iblis olduğu için itilmesi gerektiğini düşündü, ama kadın onu kendine çekti ve şimdi bile kendini ona yaklaşıyordu.

Karşı koyması gerekiyordu çünkü ona karşı duygusallaşmak, hayatını kurtarmak için yapması gereken şeyden pişmanlık duyması anlamına geliyordu.

Buna neredeyse kahkahalarla gülecekti. Kendini hiçbir zaman inkâr etmemiş, arzularına direnmemiş ya da hiçbir şeyden pişmanlık duymamıştı. Şimdi, aniden, kardeşlerinin bile ona yaptıramadığı bir şeyi, biraz kontrol etmeye çalışıyordu. Ama bu küçük ruhlu insan onu taşaklarından yakalamıştı ve küçük bir parçası bundan hoşlanıyordu.

Shade'in dediği gibi, cehennem çanları. Cehennem çanları.

On

Artık sana ihtiyacım yok.

İblis onları yeraltı mezarlığında bıraktıktan sonra Serena Josh'a böyle söylemişti ama bu doğru değildi. Cazibesinde bir sorun vardı, çünkü o iblis ona zarar verememeliydi.

Canını çok acıtmamıştı ama kolunu arkadan çekip kopardığında tırnakları derisine batmış ve kanamıştı. Küçük bir yaralanmaydı ama asla olmamalıydı ve kabul etmekten ne kadar nefret etse de biraz korkmuştu. Josh kendini bir profesyonel gibi idare etmişti ve eski bir Gardiyan olarak öyle olduğunu düşünüyordu. Ta ki Josh'un

Cazibesinin nesi vardı ki, onun korumasını kullanabilirdi. Otelin yakınındaki bir şarküteride hızlıca bir şeyler atıştırdıktan sonra aceleyle -ve dikkatle-

Odalarından kalan eşyalarını alıp 17:20 treniyle Aswan'a doğru yola çıktılar.

Her biri büyük bir özel yataklı kompartıman satın almış ve akşam yemeği için yemek vagonunda buluşmaya karar vermişlerdi. Birkaç dakikası vardı, bu yüzden tozlu kıyafetlerini değiştirdi, cesaret için matarasından iki yudum aldı, ve hala sinyali varken Val'i arayarak zamanını iyi kullandı.

Telefonu açtığında "Selam," dedi.

"Serena? Ben David."

"Ah." Cep telefonundaki cızırtı ve raylardaki trenin gürültüsü arasında David'in sesini duymak için kendini zorladı. "Val orada mı?"

"Evet, bekle. Parayı aldın mı?"

"Çantamda."

"Güzel. Yanından ayırma," dedi, sanki kız onu gözünün önünden ayıracak kadar aptalmış gibi. "İşte babam."

Ahizeden gelen sesi duydu. "David objeyi aldığını söyledi," dedi Val selamlayarak. "Herhangi bir sorun var mı?"

"Olabilir. Dün gece İskenderiye sokaklarında bir adam bana yaklaştı. Onu senin gönderdiğini söyledi."

"Ne? Josh seninle buluşacaktı ama ben göndermedim-"

"Biliyorum Val. Sakin ol. Ondan kurtuldum."

"Neden dün gece bana söylemedin?"

"Temelli gittiğini düşünmüştüm." Derin bir nefes aldı. Val tavana vuracaktı. "Ama bugün yeraltı mezarlarında ortaya çıktı... ve bir iblis olduğu ortaya çıktı."

Val keskin bir nefes aldı. "İyi misin?"

"Öyle olduğumu biliyorsun." Ne kadarını söylemesi gerektiğini düşünerek tereddüt etti. Eğer Byzamoth'un ona zarar verdiğini bilseydi, onu Bir günlük mesafedeki tüm Aegis hücreleri onun peşinde. "Ama sırrım ortaya çıktı."

"Ne diyorsun, Serena?" Val'in sesi alçak ve kontrollüydü ve ilk kez onun nasıl bir Aegis savaşçısı olduğunu duyuyordu.

"Pelerinim açığa çıktı," diye itiraf etti. "Sana söylemedim çünkü endişelenmeni istemedim. Şimdi onarıldı ama bir süreliğine bozulmuştu." Şimdi tılsımında her ne sorun varsa onun da kolayca düzeltilebileceğini ummak zorundaydı.

"Eve dönmen gerek. Aswan eserini unut."

"Ben zaten trendeyim."

"Kahire'de inecek ve ilk uçakla geri döneceksiniz."

Pencereden dışarı, altın sarısı kum ve zarif ağaçların karışımından oluşan sert ama güzel manzaraya baktı ve başını salladı. "Tamamen güvendedeyim. Josh da benimle birlikte."

"Josh? Neden?"

"Val, hadi ama. O bir Muhafızdı. Birlikte seyahat etmem için daha iyi kim olabilir?" Val'in kafasının tepesinin uçtuğunu neredeyse duyabiliyordu. Gitme zamanı. "Vay canına, parazit korkunç. Ben de Kapat. Tableti aldığımda seni arayacağım." "Bekle-

"

Başparmağıyla Bitir düğmesine basarak telefon bağlantısını kesti. Güvende olmak için telefonu kapattı. ve yemek vagonuna yöneldi. Val'le yaptığı gergin konuşmanın ve yemek vagonundaki Josh'u görünce midesi kazana döndü. Ama Josh'un bir masadan ona gülümsediğini görünce, neden endişeli olduğunu merak etti.

Bu yıkıcı gülümsemeyle ilgili bir şey içinin yumuşamasına neden oldu. Dövme yaptırmayı hiç sevmezdi ama Yüzündeki girdaplı tasarım, köşeli kıvrımları ve kıvrımları ve karanlık, keskin kenarlarıyla ona uyuyordu. Bir sivri ucu öptü ağzının tam köşesini gördü ve kendini hayal etti Dudaklarını onunkilere değdirdi ve dövmeyi parmak uçlarında son bulana kadar takip etti.

Sanki bunu yapmak bir görevmiş gibi, beceriksizce ayağa kalktı. ve tekrar kendi sandalyesine oturmadan önce onun oturmasını bekledi. Bir bardak içkiyi çoktan yarılamıştı.

ve ona da bir viski ısmarlamıştı. Çok düşünceliydi. Yuttu. "Val'i aradım."

"Ona senin ve eserinin peşinde iblisler olduğunu söyledin mi?" İçkisinden bir yudum aldı ve boğazı
Serena ilk kez bir erkeğin boynunun ne kadar seksi olabileceğini fark etti. Belki de o
dün geceki gibi bir rüya görebilirdi, ama bu sefer vampir o olabilirdi.

"Evet, ona söyledim." Ona alaycı bir bakış fırlattı. "Yani şantaj malzemen mahvoldu."

Adamın sırtışı kadının nabzını hızlandırdı. "Buna ihtiyacım yok. Şimdi benimle tek başına takılmak istiyorsun."

"Ne kadar ukala olduğunun farkında mısın?"

"Buna gerçekten cevap vermem gerekiyor mu?" Adam uzun parmaklarını kadehte bir aşağı bir yukarı gezdirdi ve kadın birden aynı şeyi onun da kendisine yapmasını istedi. Bir süre sonra viskiyi ona doğru itti. "Sanırım buna benden daha çok ihtiyacın var. Val ne dedi?"

"Eve gelmemi istiyor." "Gidecek misin?"

"Kesinlikle hayır. Val
paranoyaktır." "Belki de
akıllıdır."

Gözlerini devirdi. "Sen de mi?"

Sandalyesinde arkasına yaslandı, günahkâr bir şekilde tonlanmış vücudu sanki dünyada umursadığı bir şey yokmuş gibi yayıldı, ama uyanık bakışlarının etraflarını kontrol ediş şekli şöyle diyordu

Aksi halde. Yemek vagonuna giren bir sivrisineğin bile onun dikkatinden kaçmayacağı izlenimine kapıldı.

"Peki... onun hikayesi nedir? Neden bir patrondan çok bir baba gibi davranıyor?"

Trenin hareketiyle bardağın içindeki içkinin etrafa saçılmasını izledi. "Annemin bir arkadaşıydı. Annem öldükten sonra benimle iletişim kurmaya devam etti. arkeoloji. O bir arkeolog," diye açıkladı. "Onun öğretmenlik yaptığı Yale'e gittim, ama üniversite Benim işim. Okuldan bıkmıştım, okulu bırakmaya hazırdım ve beni özel arkeoloji vakfı için işe aldı. Bana malikanesinde kalmam için bir yer teklif etti ve bunu reddetmek aptallık olurdu."

Josh'un gözleri yarıklara dönüştü. "Bunda ne var?"

"Yakalamak mı?"

O konuşmadan önce masanın onun tarafından gelen alçak bir hırıltı duyduğuna yemin edebilirdi.

"Hiçbir erkek karşılığında bir şey istemeden senin gibi genç ve sıkı bir bedene kalacak bir yer teklif etmez."

Sıkı vücut mu? Güldü. "İnan bana, benimle hiç ilgilenmiyor. Bu şekilde değil. Kendin söyledin: O bir baba gibi."

"Neden?" diye tekrarladı.

Omuz silkti. "Sanırım bunun bir nedeni de ortak." Yani, David'in ve kendisinin Aegis bağlantıları hakkındaki gerçeği bilen ve onun için çalışan tek kişiydi. Onun hakkındaki gerçeği bilen.

"Kısmen de beni kollamak zorunda hissettiği için."

"Gerçek baban bu konuda ne diyor?" "Onu hiç tanımadım."

"Her önüne geleni hamile bırakan bir erkek kedi miydi? kadın gördü ve annen de onun eline düşecek kadar şanssız mıydı?"

"Bazı babalık sorunları mı seziyorum?"

"Hayır."

Aşırı rahat ses tonu onu ele veriyordu, yalan söylüyordu ama Serena zorlamadı.

"Burada da bir sorun yok. Annem doğal yollardan hamile kalamıyordu, bu yüzden babam sperm donörüydü - kelimenin tam anlamıyla." Elindeki viski bardağını ona doğru itti, çünkü şu anda viskiye ondan daha çok ihtiyacı olduğu açıktı. "Yine de annemi özleyorum. Peki ya sen? Senin ailen var mı?"

"İki erkek kardeş. İkisi de büyük. Üç bebek yeğen."

"Üç mü? Vay be. Eminim çok sevimlidirler."

İçkisini yudumladı. "Bilmiyorum."

"Uzakta mı yaşıyorlar?"

"Pek sayılmaz."

"Peki... kendi çocuklarını istiyor musun?" Gözlerini dikip baktığında boş bardağına bakıp cevap vermeyince mırıldandı, "Özür dilerim. Bu çok kişisel."

"Tamam." Tren yavaşlamıştı ve pencereden dışarı, keçi sürüsü olan bir çobana baktı. "Ben bir çocuk yetiştirebilecek kapasitede."

"Tabii ki öylesin. Çocuklar talimatlarla gelmez - herkes ilerledikçe öğrenir."

"İnanın bana, bir çocuğun hayatında benim işim yok."

Daha önce yaptığı yorum aklına geldi. "Bunun babanla bir ilgisi var mı?"

"Hiç olmadı."

"Peki ya annen?"

Acı kahkahası çınladı. "Ebeveynlik konusunda pek de parlak bir örnek sayılmazdı."

Serena onun elini kendi elinin içine aldı. "Pek çok anne olması gerektiği gibi değil."

Sanki aniden dokunulmaya dayanamıyormuş gibi elini çekti. "Çocuklarını kafeslerde tutup onlara işkence eden çok anne var mı?"

Serena nefes almayı bıraktı. "Bana o kafesin mecazi olduğunu söyle."

"Bodrumda bir kafesti." Sesi alçak, gergin bir hırıltıya dönüştü. "Ve eğer işkenceyi tasavvur edebiliyorsanız, o bunu yaptı. Herkes çok eğlendi."

Serena'nın ne diyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Hayal etmek ya da böyle şeylerin gerçekten yaşandığına inanmak istemiyordu. Hayatı kutsanmıştı... annesinin ölümü dışında.

"Bu... korkunç," demeyi başardı sonunda.

"Siktir." Josh elini yüzünde gezdirdi. "Hadi hepsini çöpe atalım, tamam mı?"

Ama o kediye tekrar çantaya koymak mümkün değildi. Bir anne bunu bir çocuğa nasıl yapabiliirdi ve bir çocuk böyle bir deneyimden nasıl hala bir bütün olarak çıkabilirdi?

"Peki ya kardeşlerin?" "Neden?"

Gözlerini kırptırdı. "Neden ne?"

"Neden onlar hakkında bilgi edinmek istiyorsun? Benim hakkımda?" "Çünkü senden hoşlanıyorum."

Gözlerini kapatmadan önce yüzünde şaşkınlık ve adını koyamadığı başka bir duygu belirdi, sanki onun kendisinden hoşlanmasını isteyip istemediğine karar verememiş gibiydi.

"Annelerimiz farklıydı," dedi, sesi o kadar çakıllı çıkıyordu ki kız zar zor anladı. "Annelerimiz farklıydı."

"Peki baban hangi cehennemdeydi?"

Masanın önünden genç bir çift geçti ve adam onların arabanın uzak tarafındaki koltuklara oturmalarını bekledikten sonra sessizce, "Onu oraya götüren oydu. Ama ailesi onu yakalamış ve ben doğduktan birkaç ay sonra öldürmüş."

Daha önce hiç suskun kalmamıştı. Hiç susmamıştı.

—

"Bak," dedi. "Ben genelde-" Karnını tuttu. "Ben... oh, kahretsın."

"Josh? Neyin var?"

"Yediğim bir şeyden olmalı." Adam ayağa fırladı ve o da kendi ayağına geldi. "Odama gitmem gerek."

"Dur sana yardım edeyim."

"Hayır," diye inledi. "Yapabilirim."

"Zar zor ayakta durabiliyorsun. Şimdi kapa çenenin ve yardım etmeme izin ver."

Acı dolu bir nefes çekip neredeyse yere düşmeden önce ağzının bir köşesi en ufak bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Susun hanımefendi."

"Bu senin için bir ilk olmalı."

"Komik," diye nefes nefese kaldı.

Trenin sallanması dengesini sağlamasına yardımcı olmadı. onu yataklı vagona götürdü. Kadın birkaç kez neredeyse adamın ağırlığı altında eziliyordu ve adam "Özür dilerim," diye mırıldanıp dik durmaya çalışıyordu, bu da onu duvara çarpmasına neden oluyordu.

"İyi görünmüyorsun, Josh. Belki de gemide bir doktor vardır."

"Hayır." Sesi neredeyse bir haykırış gibiydi ve kadın şaşkınlıkla irkildi, sesini alçalttı. "Hayır. Bu... daha önce de oldu."

Tartışmak istedi ama adam kararlı görünüyordu ve ayrıca odasına varmışlardı. Eli çok kötü titriyordu. parmaklarını kapıdaki kol yuvasına sokamıyordu. Adam usulca küfredip pes ederek başını kapıya yasladığında, kadının kalbi neredeyse kırılacaktı. Çok güçlüydü

kırmak için yeterliydi, ama normal bir şekilde açmak onun yeteneğini aşıyordu.

Sözünü sakınmadan kapıyı açtı ve küçük kompartımana girmesine yardım etti. Koltuklar çoktan yatak haline getirilmişti ve adam bir gümbürtüyle üzerine yığıldı. Vücudunu bir ürperti sardı ve bunu şiddetli titremeler izledi. "Soğuk."

Adamın alev alev yanan alnını avuçladı. Nasıl olmuştu da birkaç saniye içinde sadece sıcaktan cehenneme dönmüştü? Ciddi bir sorun vardı. Çabucak üst ranzadan bir battaniye aldı ve onu örttü.

"Hemen döneceğim. Başka bir battaniye almak için odama gidiyorum."

Adam onu duymuyor gibiydi ama dişlerinin takırdama sesi koridor boyunca onu takip etti.

Wraith, Serena'nın kapıyı arkasından kapatmasını bekleyip yatağın altından çantasını çıkardı. Karnı şişmiş ve kasları öylesine kilitlenmişti ki zar zor hareket edebiliyordu. Lanet olası zehir canına okuyordu. Çantasını açıp sağlık setini bulması sonsuza kadar sürdü. Haplarının yarısını döktü ama umursamadı. Sonunda yuttu.

Bir ağrı kesici, bir antibiyotik ve bir de nöbet önleyici kapsül. Ağrı kesici aslında ağrı için işe yaramayacaktı -vampirler için ağızdan alınan ağrı kesicilerin işe yaraması için insan kanından süzülüp yutulması gerekiyordu- ama ateşini düşürecekti.

Acıyı tedavi etmenin bir yolu vardı -GG'nin tek insan hemşiresi yüksek dozda Vicodin almaya gönüllü olmuş ve etkisini gösterdiğinde Shade insanın kaybetmeye dayanabileceği kadar kan almıştı. Daha sonra kanı Wraith'in gerektiğinde içmesi için küçük paketler halinde mühürlemişti.

Ŗu anda ihtiyaçı vardı, ama ilağlı kanı ve E'nin paketlediği yarım düzine ünite gıda kanını içeren yalıtımlı torbayı açmak için harcayacağı çaba, yeteneklerinin ötesindeydi. Bunun yerine, spor çantasını itti ve yatağa nasıl geri tırmanacağını merak etti.

Kapı açıldı ve sıcak kollar içeri girince inledi. etrafını sardı. Kendisinin kaldırıldığını hissetti ama Serena onu tek başına yatağa götüremezdi, bu yüzden son gücünü toplayarak üzgün, donmuş kıcını yukarı sürükledi. Yatakta Üzerini üç battaniyeyle örtmesine rağmen titremesini durduramaması aşığılayıcıydı. Acı içini kemiriyor ve beynini bıçak gibi kesen ağrılar saplanıyordu. Zehir onu yiyip bitiriyor, tıpkı E'nin söylediği gibi iç organlarını öldürüyordu. Serena'nın konuştuğunu duydu ama kulakları sönüktü, bu yüzden anlayamadı. Yine de ses tonu onu yatıştırmaya yetti ve kendini dinlemeye bıraktı Sesinin yumuşak tınısı.

"Wraith?" Adı ona doğru süzüldü. Wraith mi? Hayır, hüsnükuruntu. Ona Josh demişti. Ama onun adını dudaklarında duymak için neler vermezdi. Tanrım, bu kadar acı içinde olmasaydı gülerdi. Belli ki sayıklıyordu. Bu yüzden yatağın çöktüğünü ve onun sıcak bedeninin uzandığını hissettiğinde gözlerini kapattı ve bu hissin tadını çıkardı. Onun buzuna karşı ateş gibiydi, titremelerini neredeyse anında hafifleten hassas bir fırın.

Omzundan eline doğru okşadı ve tekrar yukarı kaldırdı, onu sakinleştirdi, soğuğu ve acıyı hafifletti. Onu ne kadar süre bu şekilde okşadığını bilmiyordu ama üç saat sonra uyandığında hâlâ ona sarılmıştı, hafif, narin horultuları her şey kadar rahatlatıcıydı.

Onunla kalmıştı. Onu çok az tanıyordu ama yine de onunla ilgilenmiş, ona sarılmış ve şimdi sanki oraya aitmiş gibi yanında uyuyordu. Neredeyse tekrar titremeye başlayacaktı. Ama bu kez zehri suçlayamıyordu. Kardeşleri dışında hiç kimse onunla böyle ilgilenmemişti. Ve onlarla bile, çoğu zaman Sevgiden ziyade zorunluluktan dolayı ilgilendiklerinden şüpheleniliyordu.

Onu uyandırmamak için dikkatlice, dar ranzada yüzünü ona dönecek şekilde yuvarlandı. Karanlık, saçlarının yastığın üzerinde ipeksi bir altın perde gibi yayılışını hayranlıkla izlemesini engellemedi. Uykusunda o kadar huzurluydu ki Yumuşak ve düzenli nefes alıyor, sanki rüyasında lezzetli bir şey kokluyormuş gibi arada bir burnunu kıvırıyordu.

Dün gece yaptığı gibi onun rüyalarına girebilir ve ne düşündüğünü öğrenebilirdi ama şimdi bunu yapmak yanlış görünüyordu. Affedilemez boyutlarda bir işgal. Ne. Ne. Cehennem.

Daha önce "yanlış" hiç umurunda olmamıştı. İnsan ahlakı onun için geçerli değildi. Ama aniden, yapmak için doğduğu şeyi yapmaktan çekinir olmuştu. bir kadının kafasının içine girip onu baştan çıkarmak.

Aptal.

Hemen şimdi onun içine girmeliydi. Onu o kadar azdırmalı ki uyandığında hala kısmi bir rüya halinde olsun. isteyerek kendini ona verdi. Ne de olsa o bir avcıydı ve avını alt etme zamanı gelmişti.

Gözlerini kapatarak konsantre oldu ve bilinçli zihin ile bilinçaltı arasındaki bariyeri delip geçti.

Onu bir yatak odasında bulmuş ve Val'in misafirhanesinde kendisine ait olduğu izlenimine kapılmış. Val. Serena ile yaşlı adam arasında bir şey olmayabilirdi ama yine de onu parçalamak istiyordu.

adamın uzuvlarını koparıp onunla dövüyordu. Serena ateşliydi ve Val'in bunu fark etmemesi mümkün değildi.

"Josh?"

Wraith başladı. Henüz rüyasına girmemişti ama onu mu istiyordu? Yatağın üzerinde diz çökmüştü, bir çift topuklu ayakkabı dışında çıplaktı. Yatağın ayak ucuna yakın bir kapı açıldı ve... adam dışarı çıktı. Gerçek benliği değil, hayalinde canlandığı bir Wraith.

Lanet olsun, onu rüyasında görüyordu. Hem de tek başına.

Wraith ağzı bir karış açık onu izlerken, rüyasındaki çıplak benliği odanın öbür ucuna doğru yürüyordu, dişleri gösterilmiş, vücudu sertleşmiş ve seks için hazır hale gelmişti. Ve o yaramaz kız, onu güzelce donatmıştı. Tabii ki bu doğrudu.

Serena onu yatağın ucunda karşıladı, kalçaları ayrılmış, başı geriye atılmıştı ve rüya Wraith'i beklemedi. Serena'nın bedenine gömülürken dişlerini boğazına geçirdi. Seks çiğ ve sertti ve bittiğinde Serena ona sarıldı. Ve o da ona sarıldı.

Wraith'in içi burkuldu. İsteddiği şey buydu. Kendi başına hayalini kurduğu şey. Ona asla veremeyeceği şey.

Oh, ona hayatının orgazmını yaşatabilirdi, ama sonrasında sıcak dokunuşlar ve sarılmalar? Hayır, onun için sahip olduğu tek şey ölümün soğuk kucaklamasıydı.

Suçluluk duygusu ona bir iğne gibi battı ve utanç göğsünü saran bir bant gibi sıkılaştı. Rüyadan çıktı ve tren kompartımanına geri geldi. Hay sikeyim. Belki de

toksin vücudundan daha fazlasını etkiliyordu. Belki zihnini de etkiliyordu. Ve bu sadece bir anlam ifade etmiyordu. Roag'un mükemmel intikamı onu yavaşça öldürmekle bitmedi. Oh, hayır. Ona bir de vicdan azabı çektirmek zorundaydı. Serena kıpırdandı, küçük bir esneme verdi. Ona karşı çok küçüktü ama güçlüydü. Bunu kaslarının gerginliğinden, vücudunun sert hatlarından, iradesinin gücüne kadar hissedebiliyordu. Yine de onda, sahip olduğunu bilmediği koruyucu bir tarafı ortaya çıkaran bir kırılganlık vardı.

Elini onun pürüzsüz yanaklarında gezdirdi, başparmağıyla çenesini yokladı, uzun ve zarif boynuna hafifçe dokundu. Kadının nabızı parmaklarının altında atıyor ve kendi damarları da şehvetle dolup taşıyordu. Azı dişleri beklenti içinde gerilmeye başladı ama onu ısıramazdı ve kendi kendine sakinleşmek için. Vampir fetişi olabilirdi ama gerçek bir şeye iyi tepki vereceğinden ciddi olarak şüpheliydi.

Yine de dudaklarını onun boğazına dayamaktan kendini alamadı. Kadından bir iç çekiş kaçtı ve kadın ona doğru eğildi, göğüsleri adamın göğsüne sürtündü. Tanrım, ona karşı kendini iyi hissediyordu. Bu çok yanıltıcı. Çok doğruydı.

Ellerini adamın sırtında gezdirerek, onun düşünce tarzıyla düğümlenmeye başlayan kaslarını yoğurdu. Bu masum hareketin samimiyeti şok ediciydi; kadınlar ona basit bir rahatlık zevki için değil, seks yapmak için dokunuyordu. Bu his içini parçaladı, onu sersemletti, ısıttı... ve gerçekten çok sinirlendirdi.

—

Bu kadar dokunaklı saçmalık yeter. Kirlenmeye ihtiyaçları vardı. Özellikle de "Gerçek İtiraflar" seansından sonra.

yemek arabası, çocukluk travması hakkında aptal gibi konuştuğu zaman.

Elini kızın kışına attı ve onu sertçe ereksiyonuna doğru çekti. Sonra bir eliyle kalçalarını ayırdı ve Parmaklarını kalçasının yanakları arasındaki dikişe doğru kıvırdı. Kadın kaskatı kesildi ama adam bacağını yukarı doğru sallayıp yavaşça, dairesel bir sürtünmeye başladığında direnmedi.

"Oh, Tanrım," diye nefes aldı. "Bu... yapamayacağımı biliyorsun-"

"Şşş." Ağızını ağızıyla yakaladı ve onu açlıkla öptü, her zamanki gibi saldırgan olmaya dikkat etti, böylece onun Dilim onun sivri dişlerine takılmadı. "Seni iyi hissettirmeme izin ver."

Kadın onun altında kamburlaştı. "Güzel... evet."

Parmaklarının aşağıya doğru inmesine izin verdi, böylece eteğinin ince kumaşının arasından kadının göğüs dekoltesini okşadılar. "Mükemmel bir centilmen olacağım. Sana yemin ederim, ellerim ve ağızım dışında hiçbir şey sana dokunmayacak." Ona bir yumruk daha atmak için geri çekildi.

Bu söz alçak, sert bir hırıltıyla çıktı. "Ayrıca ellerimle ve ağızımla yaptığım hiçbir şeyin centilmence olmayacağına da yemin ederim."

Keskin nefes alışına, başını döndüren bir şehvet patlaması eşlik etti.

"Şey," dedi derin, baştan çıkarıcı bir ses tonuyla, "umarım öyle değildir." Ve sonra onu öptü.

Serena, Josh'un şaşkınlığını vücudunun gerginliğinde hissetti ama dilini onun alt dudağının üzerinde gezdirdiğinde, Josh rahatladı ve onu daha da sert bir şekilde kendine çekti. Eteğini yukarı doğru çekerek bacağını onun bacağının

zerinden geçirdiğinde ve göbeğini onunkiyle temas
ettirdiğinde bir onay sesi çıkardı.

Pantolonunun fermuarının arkasında büyük bir şişkinlik vardı. Duyuları alevlendi ve zevkten titredi.

Daha önce de erkeklerle öpüşmüş, deneyler yapmış, iradesini test etmiş, her seferinde biraz daha ileri gitmişti. Ama sahip olabileceğinden çok daha fazlasını istiyordu ve ağır sevişmeler sadece onu hayal kırıklığına uğrattı.

Bu ikisi için de orgazmla sonuçlanabilirdi ama sonuçta bunun yeterli olmayacağını biliyordu. Josh gibi bir adamla asla yeterli olamazdı. Onunlayken her şeyi isteyeceğini biliyordu.

Josh'un elinin bacaklarının arasında onu bu şekilde, neredeyse nefes nefese kalmasına neden olacak kadar ustaca okşaması her ne kadar iyi hissettirse de, bu tehlikeli bir oyundu. Oynayamayacağı bir oyun.

"Hayır," diye mırıldandı. "Hayır!" Adamın göğsünü sertçe itti ve çırpınarak uzaklaştı. Yatağın kenarına çok yaklaşmıştı, kenardan düştü ve ağır bir şekilde yere yığıldı. Panik

Ayağa kalkamıyordu, bu yüzden kapıya ulaşmak için çılgınca bir çabayla süründü, eteği bacaklarına dolanıyordu.

"Serena." Josh'un eli ayak bileğine kapandı ve Serena şaşkınlık, panik ve korku içinde haykırdı. Ondan değil, ona ne yapabileceğinden korkuyordu.

"Beni rahat bırak!" Tekmeledi, topuğuyla adamın çenesine vurdu. Parmakları kapıya sürtündü-

Josh'un ağır bedeni onunkinin üzerine çökerek onu yere yapıştırdı. Cazibesinin onu yakalanmaktan koruyamadığını fark edince nefes almak için kendini zorladı... ve bunun nedeni cazibesinin başarısız olması değildi. O istemişti yakalanmak için. Başı büyük beladaydı.

"Serena," diye tekrarladı, sesi şehvetli bir mırıltıydı. en zayıf yerlerine doğru gürledi. Onun dokunuşunu arzulayan kısımları. "Benden korkmana gerek yok."

Yutkundu, kollarında gevşedi, adam yuvarlandı, böylece ikisi de yan yattı, göğsü sırtına, kolları onu tatlı bir şekilde kendine doğru çekti. "Korktuğum sen değilsin."

Dudakları kızın yanağında gezindi, konuşurken sıcak nefesi kızın teninde hoş bir ürperti bıraktı. "Sonra ne olacak?" O Bir elini karnına doğru kaydırarak parmaklarını onunkilerle birleştirdi. "Anlat bana."

Islaklık gözlerini yaktı. "İstediğim şeyden korkuyorum."

"Peki sen ne istiyorsun?" Kız hiçbir şey söylemeyince, çünkü boğazı düğümlenmişti, adam kızın elini sıktı. "Ne istiyorsun, Serena? Göster bana."

Arzu dönüp durdu, ihtiyatla çarpıştı ve onu tüketti. Josh'un şehvetinin ve kendi açlığının gücüne karşı savaşmak kaybedilmiş bir çabaydı ve şimdilik, sadece bu seferlik, savaşı bırakacaktı. Yavaşça elini aşağıya doğru çekti. Ne zaman Bacaklarının arasındaki birleşme noktasına ulaştığında, istemsizce avucunun içine doğru eğildi.

"Aferin kızıma," diye fısıldadı ve eteğini yumruklayıp bacaklarından yukarı çekerken bile yanağından öptü. Diğer kolu kaburgalarının altında sıkışmıştı ama eli tüllü bluzunun altından kayacak kadar serbestti. Parmak uçları sutyenini kenara iterken tenini gıdıkladı. Adam göğsünü avuçlayıp başparmağıyla meme ucunu daire içine aldığı anda, kadın tuttuğunu bilmediği bir nefes aldı.

"Oh, evet." Diğer başparmağı kadının göbeğini örten ipek kumaşı okşadı. "Bunu dilimle yapmak istiyorum. Bunu dilimle yapacağım. Daha sonra."

Sonrası olmayacaktı. Bu tek seferlik bir anlaşma olmalıydı.

Adamın ılık nefesinin boynunun serin tenindeki hissi onu iç karartıcı düşüncelerden uzaklaştırıp vücudunun karıncalandığı ve ciğerlerinin aralarındaki arzuyla yoğunlaşan havayı itip çektiği yere geri götürdü. Parmakları iç çamaşırının dantelli kenarını buldu ve Arkasında, arkasını dürtüyordu, ereksiyonu, büyük, acımasız bir varlıktı. Elini külotunun kumaşının altından geçirirken bile, erkeklik organını ona doğru bastırdı. Böyle boşalır mıydı? Belki de onu eline alıp biraz rahatlatmalıydı.... Yuvarlanmaya çalıştı ama güçlü kollarıyla onu dizginledi.

"Dur," diye mırıldandı, dirseğinin üzerine çıkıp ona doğru eğildi ve dudaklarını öptü. "Sadece rahatla ve seni tatmin etmeme izin ver."

Başı geriye düştü, dudakları aralandı ve Josh bundan faydalandı, bir hamleyle dilini ağzına sokarken aynı anda parmağıyla da içine girdi. İnledi, avucunun klitorisine karşı lezzetli bir baskı yarattığı eline karşı sallandı. Onu okşadı, içinde ve dışarı, bacaklarının arasına ve ağzına. Sürtünme arttıkça, çekirdeğinden göğüslerine kadar uzanan sıcak bir zevk patlaması yarattı. Vücudu sıvılaştı, damarlarındaki kan kaynama noktasına yaklaştı ve Josh hala ağzını ve seksini yağmaladı, bir parmak daha ekledi, gerdi ve onu dolduruyordu. Patlamasının eli kulağındaydı. Sadece kendisinin ve Josh'un var olduğu, mutluluk verici, şaşırtıcı bir yer olan orgazmın kıyısında tünedi.

Lezzetli itişlerini durdurdu ve kaygan parmaklarını kızın yarığından geçirerek onu çıkıntıdan uzaklaştırdı. Kadın Protesto için inledi, dudaklarında onun gülümsemesini hissetti.

"Çıkardığın seslere bayılıyorum," dedi, sadece yetenekli dokunuşuna ihtiyaç duyduğu yerleri sıyıran uzun, sert vuruşları hızlandırarak. "Ama çok sessizsin. Benim için biraz ses çıkar. Boşaldığında adımlı söyle." Parmağını kızın memesinin üzerinde öyle hafifçe gezdirdi ki neredeyse paramparça olacaktı, ama temas kısa sürdü ve kız çok ihtiyaç duyduğu serbest kalmayı reddedince hayal kırıklığıyla haykırdı. "Söyle. Şimdi söyle."

"Evet... oh, evet... Josh... Josh! " Adamın çiğ bir küfür savurduğunu duyduğunu sandı ama sonra akıllara durgunluk veren orgazm onu öyle bir güçle yerden kaldırıncsa sağır ve kör oldu ki, adam bir bacağını onunkinin üzerine atıp onu kendine doğru çekmek zorunda kaldı ve parmaklarını göbeğinin üzerinde nazikçe gezdirerek onu aşağı indirdi.

Bittiğinde, titreyen bir su birikintisine dönüştü, ama arkasında, Josh gergin kaldı, şaftı ona karşı zonkluyordu. Onunla yüzleşmek için döndüğünde, acı çekiyormuş gibi gözlerini kapattığını gördü. Onu avuçladı ama bir tıslamayla bileğini kavradı.

"Hayır." Çenesi düz, acımasız bir çizgiydi ve yanağı dişlerinin gıcirtısına karşı nabız gibi atıyordu. "Yapamam... bu şekilde kurtulamam."

"Ah, bir el ile mi demek istiyorsun?"

"Evet." Yutkundu. "Tuhaf bir cinsel takıntı." Uzun, düzensiz bir nefes verdi. "Bunu senin için yaptım. Kendim için değil."

Gözlerini kapatan Serena alnını onun göğsüne yasladı. "Neden?"

"Çünkü buna ihtiyacın vardı."

"O kadar ihtiyacım olsaydı kendime orgazm yaşatabilirdim."

"Öyle bir tane değil," dedi adam biraz da memnuniyetle ve kadın kolunu adamın omzuna yumruk atacak kadar altından çekti.

"Ciddiyim."

"Ciddiydim." Kadın ona tekrar yumruk attığında, adam iç çekti. "İki insan arasındaki bağlantıya ihtiyacın vardı." Bir kahkaha attı. "Kardeşim Shade, dikkatini verersen, gerçekten dinlersen, bir kadının neye ihtiyacı olduğunu bileceğini söyler. Ben hep onun saçmaladığını düşünmüşümdür."

"Shade?"

"Takma ad."

Onun boynuna sokuldu ve misk gibi erkek kokusunu içine çekti. "Wraith gibi mi?"

"Sayılır."

Bir avucunu onun göğüs kemiğine dayadı ve biraz geri itti. "Nasıl hissediyorsun?"

Elini onunkine doladı ve parmak eklemlerini öpmek için yukarı kaldırdı. "Sayende daha iyiyim."

"Daha önce de böyle hasta olduğunu söylemiştin. Neydi o? Hasta mısın?"

"Endişelenecek bir şey yok." Geri çekildi ve odanın sıcaklığı düşer gibi oldu.

"Endişeliyim."

"Neden?" Josh yatağa yaslandı, ayaklarını yere düz bastı ve ön kollarını iki yana açılmış dizlerine dayadı. Ağır kapaklı gözleri

Bakışları temkinliydi. "Tamamen yabancı biri için neden endişeleniyorsun?"

"Artık yabancı sayılmayız."



Gözlerini ona dikti. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Hayır, gerçekten istemiyorum." Bir kalçasının üzerine kaydı ve eteğini düzeltti, kırıksıklıklardan endişelenmekten çok elleriyle bir şeyler yapmak için. "Birbirimizi uzun zamandır tanımıyoruz ama oldukça yoğun şeyler yaşadık. Çoğu insanın bir ömür boyu birlikte yaşadıklarından daha fazlasını. Senden hoşlanıyorum Josh. Muhtemelen sevdiğimden çok daha fazla. gerekir."

Adam küfretti, bu da kadının kafasını karıştırdı.

"Senden hoşlanmamın nesi yanlış? Senden nefret etmemi mi tercih ederdin?"

"Hayır. Benden hoşlanmana ihtiyacım var-" Tekrar küfretti. "Yani, lanet olsun. Sadece, lanet olsun." Başını arkaya attı ve gözlerini tavana dikti. "Benim için endişelenmeyi bırak, tamam mı?"

"Neden senin için endişelenmeyeyim ki?"

"Çünkü bu aptalca," diye tersledi. "Senin endişene ihtiyacım yok. Kardeşlerimden yeterince bok yiyorum."

"Aptal mı? Boktan mı? Seninle ilgilenerek sana bok mu veriyorum?" Adam cevap vermedi ve kadının içinde öfke kükredi. "Korkunç bir çocukluk geçirdiğini anlıyorum, ama şimdi seni önemseyen insanlar var ve minnettar olmalısın."

"Hayatım hakkında hiçbir şey bilmiyorsun ve bilmek de istemiyorsun."

"Bu ne cüret?" Ayağa fırladı. "Hissettiklerimi önemsizmiş gibi görmezden gelmeye nasıl cüret edersin?"

Sanki tüm bunlar onun için çok büyük bir zahmetmiş gibi uzun uzun iç geçirdi. "Senden kendini kötü hissetmeni istemedim.

Benim için her şeyi yaparsın."

"İnsan olduğum için özür dilerim." Kapıyı hızla açtı. "Madem aptalım ve endişem seni bu kadar rahatsız ediyor, ben gideyim."

Josh küfretti. "Serena, bekle-"

Ama gerisini duymadı, çünkü kısmen kapıyı çarpmıştı, kısmen de nabızı kulaklarında o kadar sert atıyordu ki diğer her şeyi engelliyordu.

Acı dışında her şey.

On bir

Gem'in dairesinin kapısı tam zamanında çalındı. Masa hazırды, biberiyeli domuz filetosu ve fırında kızartılmış patatesler neredeyse pişmişti ve tatlı, ev yapımı Ananaslı ters çevrilmiş kek tezgâhın üzerinde duruyordu ve mükemmel görünüyordu. Kynan ona neyin çarptığını anlayamazdı.

Ön kapıya doğru yürürken sinirden avuçları terlemişti. En muhafazakâr ama seksi kıyafetlerini giymişti - kloş, diz üstü siyah bir etek ve hafif bir

Sırtındaki yırtmacın üst kısmında kafatası kemikleri deseni, kremsi, şeffaf dantel bir üst ve kalın topuklu, ayak bileği yüksekliğinde botlar. Ona reddini yedirecekti.

Onu gördüğünde kararlılığı neredeyse pencereden uçup gidecekti. Yıpranmış kot pantolon, mavi kazak ve deri bomber giymiş olan adam her zamanki gibi seksi görünüyordu. Dikenli saçları ıslaktı ve açık hava sabunu gibi kokuyordu.

Tanrım, onun üzerine atlamak, onu yere yatırmak ve akşam yemeğinden önce iki kez üzerine binmek istiyordu. Kendini yelpazeleme dürtüsüne direnerek onu içeri buyur etti.

"Vay canına," dedi girişe adımını attığında. "Güzel görünüyorsun." Havayı kokladı.

"Bir şeyler güzel kokuyor."

"Domuz filetosu." Onu mutfağa götürdü. "İçecek bir şey? Bira? Şarap?"

"Artık içmiyorum."

Buzdolabının kapısına uzanırken kısa bir süre durdu. "Oh. Tamam." O da içki içmiyordu. En azından fazla içmezdi ve adamın da onun bileklerini, ayak bileklerini ve boynunu çevreleyen dövmelere bakarken bunu düşündüğünü tahmin etti. Sihirli bir şekilde

Büyülü tasarımlar kızgın ya da üzgün olduğunda şeytani tarafının ortaya çıkmasını engelliyordu ama alkol içindeki şeytani kontrol etme yeteneğini azalttı ve dövmelerin gücünü yok etti. Yavaşça arkasına döndü, Kynan kalçasını tezgâha dayarken takdir dolu bir nefes aldı ve ayaklarını bileklerinden çaprazladı. Gözlerinin bir an için adamın ince kalçalarına ve uzun, kaslı bacaklarına kaymasına izin verdi ve sonra tekrar odaklanmasını sağlamak için başını sallayarak soğukkanlılıkla, "Peki, bana o gün ordudan neden ayrıldığını söyleyecek misin?" dedi.

"Havadan sudan

konuşmak yok, ha?"

"Bunun bir anlamı
yok."

Uzun bir nefes verdi ve tavana baktı. "Sana kendimi yeniden bulmam gerektiğini söylediğimi hatırlıyor musun?"

Başını salladı. "Ordudaki arkadaşların içeri girmeden önce Aegis'e geri döneceğini söylemiştin."

"Plan buydu ama ordu beni geri istedi. Bana bir kehanetin parçası olduğumu düşündüklerini söylediler."

"Tayla bununla ilgili bir şeyden bahsetmişti," diye homurdandı. "Kehanetlerin ne kadar gizemli olduğunu biliyor musun? Ve ne kadar sık gerçekleşmediklerini?"

"Evet, biliyorum. Ama neden benim de işin içinde olduğumu düşündüklerini ve düşmüş melek meselesinin doğru olup olmadığını öğrenmem gerekiyordu."

" 'Düşmüş melek şeyi' mi?"

Onun bakışlarıyla karşılaştı. "Görünüşe göre soy ağacımda tünemiş bir düşmüş melek var. Çok eskiden. Muhtemelen İncil zamanlarından."

Bu biraz havalıydı. "Ordu bunun önemli olduğunu mu düşünüyor?"

"Bu yüzden beni geri istediler. Bana başka bir seçenek bırakmadılar."

"Oh, hadi ama," diye alay etti. "Nasıl olsa gidecektin. Sen ve senin kahraman kompleksin." Bu söylenebilecek en şirret şeydi ama ellerini kot pantolonunun ceplerine soktu ve başını salladı.

"Bunu hak ettim."

"Bunu fazlasıyla hak ettin." Öfkesini kontrol altında tutmak buraya kadarmış. "Bunu bana nasıl yaparsın? Yani, neden gittiğini anlıyorum, ama nasıl olur da beni istediğini söylersin ve sonra dönüp bir öpücük mesajı gönderirsin?"

Runa? Kendin yapamadın mı? Bu nasıl bir korkakça hareketti?"

"Seni doğrudan başka bir adama gönderen türden bir hareket," diye tersledi.

"Ve sen bunu istedin... neden?"

Birden önünde durdu, elleri arkasındaki mutfak adasına kenetlendi, onu vücudu, kolları ve tezgah arasına hapsetti.

"Gerçekten kötü bir durumdaydım. Seni çok özlemiştim ve sen hayatıma devam edersen yapmam gereken şeye konsantre olabileceğimi düşündüm. Ama daha iyi bilmeliydim, çünkü senden başka bir şey düşünemiyordum." Leğen kemiğini yavaşça kadının karnına vurarak sözlerini vurguladı. "Bu Başka bir adamın seninle sevişiyor olabileceğı fikri beni öldürdü."

"Güzel." Ona bakmak için başını eğdi. "Beni incittin."

Ağzını onunkine doğru indirdi. "Özür dilerim," dedi dudaklarına karşı ve bir sıcaklık şoku kızın iliklerine kadar işledi. "Çok özür dilerim."

Çekingen bir tavırla onu öptü ama o da karşılık vermedi. En azından dilini alt dudağının üzerinde gezdirene kadar. Kalçalarını onunkilere doğru iterken, kadının nefesini kesip ona açılmasını sağladı. Anında ağzına girdi, dilinin sıcak, ıslak kayışı onun katılımını zorladı.

Yavaş bir yanma damarlarındaki kanı ısıttı, onu gevşetti, böylece ağzını çene kemiğı boyunca ve boynundan aşağı sürüklediğinde, başını geriye attı ve çözüldü Tamamen.

"Daha mı?" diye mırıldandı tenine karşı.

Tek yapabildiği yumuşak bir "Mmm-hmm" demek oldu.

Adam onu havaya kaldırıp poposunu tabaklarla şamdanların arasındaki masaya yerleştirmek için etrafında dönerken nefesi kesildi.

Eteğini kabaca beline kadar itti ve ardından kot pantolonunun düğmelerini açtı. Kendini bırakmadı, onun yerine dikkatini külotunu çekip çıkarmaya verdi. Botlarından birine takılınca yırtıldılar ama umurunda değildi. Adam ona bunu yapmış, ona dokunurken hissettikleri dışında her şeyi unutturmuştu. Daha yakın temasa ihtiyaç duyuyordu, Kadın adamın omuzlarını kavradı ama adam iri ellerinden biriyle kadının bileklerini yakaladı ve kollarını başının üzerine uzattı. Diğer kolunu belinin arkasına bağladı ve sırtını eğdi, Onu masaya indirirken dilini boğazından gömleğinin göğüslerinin arasında açıldığı yere kadar sürükledi.

Ona baktı, çiğ açlık ve titreyen mum ışığı gözlerinin parlamasına neden oldu.

"Seni burada, masanın üzerinde becereceğim Gem. Bununla başa çıkabilir misin?"

"Evet," diye inledi ve kalçalarını adamın kalçalarının etrafında sıktı, böylece göbeği kot hapishanesinden kurtulmuş olan sikine sıkıca oturdu. Onun vereceği her şeyin üstesinden gelebilirdi. Onunla her zaman, her yerde, her koşulda seks yapabilirdi. yapmak istediği şekilde.

Daha sonra, bu kadar zavallı bir paspas olduğu için kendini azarlayacaktı ama şu anda sadece ona hissettirdiklerinin tadını çıkarmak istiyordu. Ve şu anda, onun kollarını hissediyordu, parmaklarını hassas iç kısımlara doğru kaydırarak göğüs kafesine ulaştı. Karıncalanmalar tenini titretti ve

Sadece gömleğinin düğmelerini açıp sütyensiz göğüslerini bakışlarına ve ellerine maruz bıraktığında daha da yoğunlaştılar.

Adam meme uçlarının etrafında yavaş daireler çizdiğinde ağlamamak için dudağını ısırды ve sonra dilini sıkıca çakıllı uçların üzerinde gezdirmek için başını eğdi.

"Bundan hoşlanıyorsun," diye hırladı. "Söyle. Bana ne istediğini söyle."

"Isır onları," diye nefes aldı. "Ve doldur beni. Sana içimde ihtiyacım var."

Bir ürperti vücudunu sarstı, sanki rahatlamış gibiydi. ...başlama izni verilmişti. Dişleri bir meme ucuna kapandığında bir acı saplandı, sert değildi, ama şaftının zevkini arttırmak için yeterli basınçla Adam eve kayarken girişini esnetiyor.

Uyluklarını adamın beline doladı ve yukarı doğru yükselerek adamın hepsini alabildiği kadar derine aldı. Bir an için Kıpırdamadan durdu, dişlerini, dilini ve ellerini kullanarak göğüslerinde en enfes hisleri yarattı. Ama çok geçmeden, henüz yeterince erken değilken, dik durdu, kalçalarını kavradı ve onu sıkıca kendine doğru çekti. Bacakları sarkıyordu Masanın kenarına oturdu, poposu zar zor kenarda duruyordu.

Bu pozisyonun savunmasızlığı nefes kesiciydi, eteği beline dolanmıştı, göğüsleri açıktaydı, kolları hala başının üzerindeydi çünkü onları hareket ettirmeye cesaret edemiyordu. Değil Yüzünde emredici bir ifadeyle onu izlerken, emirler sadece bakışları aracılığıyla veriliyordu.

Mum alevlerinin sıcaklığı tenini yaladı, küçük sıcaklık titreşimleri. Kynan'ın dilinin onu bu şekilde yalamasını, göbeğindeki piercingin etrafında dönmesini ve

Bacağındaki uzun saplı gül dövmesi, bacaklarının arasını okşuyordu. Ama bunu isteyebileceğini hiç sanmıyordu. O

İşi söz konusu olduğuunda özgüven sahibi olabilirdi ama cinsel deneyimsizliğı onu yatak odasında çok utangaç yapıyordu. Gözlerini kapatarak kalçalarını döndürdü ve adamın dişlerinin arasından çıkan ani hava tıslamasına gülümsedi. "Gelmek istiyorsun şimdiden?" Başparmağı kıvrımlarını araladı ve onu haykırtan o tatlı noktayı buldu. "Sabırsızlanıyorsun, ha?" Kalçaları

Bir, iki kez pompalayarak onu sınıra getirdi.

"Tanrım, evet," diye nefesi kesildi.

"Seni tekrar tekrar boşaltmak istiyorum. Her gün." Sesi boğuk, dumanlıydı ve kız, onun ağrıyan çekirdeğine karşı konuşmasının nasıl bir his olacağını merak etti.

"Oh, evet... Kynan... şimdi."

Sanki bir baraj yıkılmış gibi, ona vurmaya başladı, aynı zamanda onu cilalı masa üstünde ileri geri kaydırdı. Sürtünme sırtını yaktı, karnına ve göğüslerine mum serpildi ve bacaklarının arasında şehvet alevlendi. Adamın hızı öfkeye dönüştü ve vücutlarının çarpışmasının çıkardığı ıslak ses, en ilkel duyguların tetikleyicisi oldu. Herhangi bir insan ya da iblis için yanıt. Serbest bırakılması onu öylesine sarstı ki mumlardan biri devrildi ve Kynan'ın sıcak menisi içine sıçrarken bile kaburgalarına sıcak balmumu sıçradı.

O anda adamın prezervatif kullanmadığını fark etti.

Tanrı'ya şükür hap kullanıyordu. Hastalık için endişelenmiyordu. Daha çok kazara hamilelikten endişe ediyordu. Ondan ve bir insandan doğacak herhangi bir çocuk dörtte üçü insan, dörtte biri iblis ve birçokları için iğrenç bir şey olacaktı. Zorlukla nefes alabilmesine rağmen vücudunun üst kısmını dirseklerine dayanacak kadar kaldırmayı başardı. O ve Kynan hâlâ birbirlerine kilitlenmişlerdi. O bacaklarının arasında duruyordu, başı sarkık, göğsü kabarmış

Nefes alış verişlerinin gücü. Kazağı yukarı kalkmıştı, altındaki kılıfı ortaya çıkardı. Silahlıydı, dövüşe hazırды.

"Kahretsin," diye nefes aldı.

"Prezervatif." "Hap

kullanıyorum."

"Özür dilerim. Bekleyemedim. O adamın sana dokunma düşüncesi-"

"Hangi adam?"

"Dün gece. Seni hastanenin otoparkında biriyle gördüm."

—

İçindeki acı kabardı ve seks sonrası parıltısını mahvetti.
"Lore? Yani mesele bu muydu? Kıskanıyor muydun?"

Mumların yaydığı loş ışıktayken adamın yüz ifadesinin vahşileştiğini gördü. "Aklından ne geçiyordu? Bu adam bir iblis
_."

"Ve bu seni ilgilendirmez." Adamın göğsünü, geri adım atmasına neden olacak kadar sert bir şekilde itti ve kaybın, boşluğun etkisiyle neredeyse ağlayacaktı. "Beni terk ettiğinde kıskanç olma hakkında vazgeçtin."

"Öyle değildi." Sesi sertti ve çenesi gergindi, o kadar hızlı bir şekilde pantolonunun içine geri soktu ki, saniyeler içinde az önce inanılmaz bir seks yaptıklarını asla bilemezdi.

Ama hâlâ açıktaydı, yarı çıplaktı. Garip bir şekilde eteğini aşağı çekti ve gömleğini çekiştirerek

göğüslerini örttü. "Hayır mı? Benim için öyleydi. Peki ya bu?"

Aralarında eliyle işaret etti. "Bu sevişmek değildi. Bu bir kıskançlık sikişiydi. Bir yıl önce olsa bu benim için yeterli olurdu ama artık değil. O yüzden defol."

"Gem-"

"Defol. Dışarı! "

Adam ona donuk gözlerle baktı, hayal kırıklığı vücudunun gergin hatlarından belli oluyordu. Bir an için tartışacağını düşündü ama sonra kapıya doğru yürüdü ve hızla açtı. Onu Runa aracılığıyla öptüğü zamankinden daha fazla incitebileceğini düşünmemişti ama kapıyı arkasından kapattığında yanıldığını anladı. Hem de çok yanıldığını.

Daha iyi olabilirdi, diye düşündü Kynan, Gem'in apartmanının koridorunda yürürken

Elini yüzünde gezdirdi ve kendine dünyanın en büyük piçi olmadığını söylemeye çalıştı.

Yalancı.

Buraya konuşmak, baştan çıkarıcı ve romantik olmak için gelmişti... ama bunun yerine Gem'e bir seks oyuncağıymış gibi davranmıştı. Gem'e onu istemiş, kıskanmış ve bencilce bir dürtüyle hareket etmişti.

Arkasını dönüp kapısına baktı, geri dönüp açıklama yapmak istiyordu. Özür dilemeye. Ama kadın çok sinirlenmişti ve fazla ileri gidebileceğinden şüpheliydi. Tam bir pislikti.

Pislik bunu karşılamıyor, pislik.

Küfrederek arkasını döndü ve asansöre yöneldi. Eidolon ve Tayla ile birlikte kalıyordu, çünkü bir otel odasını tercih etmesine rağmen Tay ısrar etmişti. Ayrıca, onlarla birlikte kalmak hepsine Dünya'da ve Sheoul'da son zamanlarda olup bitenler hakkında sohbet etme ve notlarını karşılaştırma fırsatı veriyordu.

Gem'in kız kardeşiyle kaldığını bilip bilmediğini merak etti. O ve onun kahraman kompleksi.

Tamam, bu adil bir değerlendirmeydi. Ama onun kompleksi övgülerle ya da ağaçtaki yavru kedileri kurtarmanın veya savaşa paraşütle atlamanın verdiği mutluluk hissiyle ilgili değildi

Düşen askerleri kurtarmak için bölgeler. Yaptığı iyiliği kimsenin bilip bilmemesi umurunda değildi. Sadece yapması gerekiyordu. Bir fark yaratmak için.

Elbette, sokaklarda bir fark yaratabilirdi. sağlık görevlisi ya da polis. Yeniden askere yazılabilir ve yaralı askerleri tedavi ederek bir fark yaratabilirdi. Ama içten içe hep daha büyük ölçekte işler yapmak istemişti. Bu da birkaç adamı değil, bir ırk olarak insanlığı kurtarmak anlamına geliyordu.

Bu büyük bir şakaydı, çünkü bırakın insanlığı, kendini bile kurtaramazdı. Asansöre ulaşmayı başardı, Aşağı düğmesine bastı ve bir dakika sonra kapılar açıldı. Gem'in dün gece birlikte olduğu piç kurusu dışarı çıktı. Bölgesel öfke bir bahar fırtınasından daha hızlı patladı ve Kynan adamı engellemek için harekete geçti. "Lore, değil mi?"

Erkek kara gözlerini kısmıştı. "Kimsin sen?"

Ben senin kafanı bedeninden ayıracak olan adamım, iblis. Kynan otomatik olarak ceketinin cebindeki hançere uzandı ama Gem'in sesi kafasına dank edince kabzayı elinden kaçırdı. Beni terk ettiğinde kıskançlık hakkında vazgeçmiştin. Bu sevişmek değildi. Bu bir kıskançlık sikişiydi. Ve sevgilisini öldürmek tam da söylediği şeyi kanıtlamaz mıydı? Tüm içgüdülerine rağmen Önündeki iblisi öldürmesi için ona bağırdığında, elini silahtan çekti. "Ben kimim?" diye sordu sakince. "Ben senin rakibinim."

Acil servisin duvarlarındaki kırmızı döner ışıklar Underworld General'ın çalışan tek ambulansının geldiğini haber veriyordu. Diğerinin motoru bu sabah patlamıştı. Mükemmeldi. Hastanenin sıkıntılarına ek olarak, Eidolon bir çeşit iblis mikrobu yüzünden hastaydı ve Shade de ona yakalanmış gibi görünüyordu

Shade ve Luc, iki yüz kiloluk hamile Suresh iblisiyle dolu bir sedyeyi ilk travma odasına taşıırken, Eidolon kas ağrılarından kıvranarak kâğıttan bir önlük giydi ve eldivenlerini çıkarmayı bitirdi. Dişi inledi ve başını savurdu, siyah saçları devrilmek üzere olan ekipmanlara çarptı.

Shade, "Onu aldığımızdan beri doğumda ilerleme yok," dedi. "Rahmin kasılmasını sağlayabiliyorum ama bir tıkanıklık var gibi görünüyor."

"Sayfa Shakvhan." Normalde Eidolon'un bir Ancak Sureshi kadınları erkeklerden nefret etmeleriyle ünlüydüler ve kadın doktorlara çok daha iyi tepki veriyorlardı. aynı cinsiyetten. Nasıl hamile kalabildikleri ise tam bir muammaydı.

"Ben teçhizatı temizleyeyim," dedi Luc ve odadan sıvıştı. Warg sahada harika bir sağlık görevlisiydi ama bir kez

bir hasta getirdiğinde, onlarla daha fazla bir şey yapmak istemedi.

Suresh başını kaldırıp çığlık attı ve kaslı bacaklarının arasından kan fışkırdı. Shade onun elini kavradı, ona güç aktarırken dermoire'ı parlıyordu. "Bu geliyor."

"Acıyor," diye inledi sıkılmış dişlerinin arasından.

"Sanırım Shakvhan'ı beklemiyoruz." Eidolon dişiyle şansını denemek ve kolunu ısırıp koparmamasını ummak zorundaydı.

Çabucak steril bir alan oluşturdu. Kadını ıkınırken Shade havlularla yardım etti, kasılmaları üst üste geliyordu.

Bebeğin başı taçlanmaya başladığında Eidolon, "İşte böyle," diye nefes aldı. Büyüktü. Olması gerekenden daha büyük... ve daha pürüzsüz. "Shade, rahmi kasıl."

Shade elini Suresh'in şişmiş karnında gezdirdi ve gözlerini kapattı. Dişi haykırdı ve yere yığıldı.

Bebeğin kafası ortaya çıktı. Eidolon sessizce küfretti. Bu bir Sureshi bebeği değildi ve ani şüphesi karşısında hem korku hem de sevinç dolu bir an yaşadı.

"İyi gidiyorsun kadın," dedi. "Shade, bir tane daha."

Bir kasılma daha onu sarstı ve bebek kan ve doğum sıvılarıyla kaplı olarak tamamen dışarı kaydı, ancak bebeğin sağ kolundaki dermoire şüphelerini doğruladı. Seminus iblisi. Anne hiç mutlu olmayacaktı.

"Shade, bebeği almanı istiyorum."

Kardeşinin kara gözlerinde şaşkınlık titreşiyordu. Bu UG'de doğan sadece ikinci Seminus'tu. İlki, on yıldan uzun bir süre önce, Seminus Konseyi üyelerinden birinin işaretlerine sahipti ve annesi bebeği istemişti. Eidolon, Suresh'in istemeyeceğini hissediyordu. En azından onu büyötmek istemezdi. Belki yiyebilirdi. Öldörmek, kesinlikle.

"Nerede o?" Kadın masanın üzerinde kıvranıyor, çocuğunu görmeye çalışıyordu. Shade ciyaklayan bebeği bir battaniyeye sardı. ve etrafına getirdim.

"Bu mu? " diye kükredi. "İçimde büyüyen şey bu mu? Bu mu? Parazit mi? " Hırladı ve ona doğru hamle yaptı ama Shade yoldan çekildi. Duvarlardaki yazılar şiddetli bir şekilde titreşti ve Sığınak büyüğü devreye girince kadın irkildi. Başını tuttu ve acıdan nefes nefese kaldı ama asla durmadı. Bebeğe ters ters bakarak. "Onu bana ver. Onu dışarı çıkarıp ezeceğim."

Shade'in boğazının derinliklerinden alçak bir hırıltı yükseldi. "Bebekten kurtulacağız."

Dişi tartışamadan uzaklaştı ama Eidolon doğum sonrası prosedürleri tamamlarken dişi bir düzine farklı dilde küfür etti.

İşini bitirdiğinde, Shade'i bebek odasında bebekle birlikte buldu. Eidolon içeri girdiğinde başını kaldırıp bakmadı. "Tebrikler, kardeşim. Yeniden amca oldun."

"Ne dedin sen?"

Shade bir profesyonel gibi bezini bağladı ve ona döndü, Bir elini koruyucu bir şekilde bebeğin karnının üzerinde tutuyordu. Shade her türün yavrularıyla her zaman iyi geçinmişti.

Kız kardeşleriyle çok pratik yapmıştı ama baba olduktan sonra daha da güçlü bir babalık içgüdüğü geliştirmişti.

"Bu Wraith'in yavrusu," dedi ve Eidolon soyunma masasına yaklaşırken bir adım bile atmadı.

"İlginç." Eidolon parmağını bebeğin eşyalarının üzerinde gezdirdi, en üstteki işaretin üzerinde durdu, boynunun dibinde bir kum saati, babanın Wraith olduğunu tanımlayan işaret.

"Runa'yı aradım bile. Onu kendi çocuğumuz gibi yetiştireceğiz."

"Wraith'e söylemeyi mi planlıyorsun? Çünkü tüm hatalarına rağmen sayabiliyor ve eninde sonunda üç yerine dört bebeğiniz olduğunu anlayacaktır."

Shade kıvranan bebeği bir battaniyeye sardı. "Evet, bilmesi gerekiyor. Ve ona isim veren de o olmalı."

Eidolon başını salladı. "Bu çok garip."

Shade bebeği nazikçe kollarının arasına aldı. "Hiç bitmeyecek, değil mi?" Bakışları Eidolon'unkilerle kilitlendi. "Biz asla Wraith'in pisliğini temizlemeyi bitireceğim."

—

"Türümüzün doğuştan sonra yaptığı şeyi yapıyor. "

"Dünyayı Seminus gençleriyle doldurmaktan bahsetmiyorum."

"Biliyorum." Wraith her zaman bir baş belası olmuştu ve bir noktada neredeyse kendi türleriyle vampirler arasında bir savaş başlatacaktı. Kargaşa yaratmak en iyi yaptığı şeydi.

"Ve o tılsımı aldığında her şey daha da kötü olacak."

Shade yeni doğmuş bebeğe baktı. "Bazen Wraith'i ayakta tutan tek şeyin şu fikir olduğunu düşünüyorum,

Eninde sonunda biri ya da bir şey onu öldürecek. Eğer tılsımı alırsa, artık buna sahip olmayacak. Babamızın yaptığı gibi aklını kaybettiğini görmek istemiyorum. Roag'un yaptığı gibi."

"Neredeyse yaptığım gibi," dedi Eidolon sessizce. Eğer Tayla olmasaydı, bir canavara dönüşecekti ve kardeşleri de onun gibi olacaktı. bırakmak zorunda kaldım.

"Umudumuzu yitiremeyiz." Shade bebeğe miyavlama sesleri çıkardı ve sonra başını kaldırıp baktı. "Wraith sürprizlerle dolu."

"Evet, ama genellikle iyi değiller." Eidolon ovuşturdu inatçı baş ağrısı daha da kötüleşirken burnunun köprüsünü sıktı. "Hey, daha iyi hissediyor musun?"

"Keşke," dedi Shade. "Bu sabah karnıma öyle bir kramp girdi ki sanırım omurgam çatladı."

"Runa ve çocuklar iyi mi?"

"Harikalar. Aslında, hasta olan başka kimseyi görmedim. Belki de bu cinse özgü bir böcektir?"

"Belki." Ama bu konuda doğru olmayan bir şeyler vardı. Yani, başka hiçbir Sem ile temas kurmamışlardı. Wraith kötüye gidiyordu ama bunun nedeni zehirdi... "Ah... ah, kahretsin."

"Ne?"

"Bir şeyi kontrol etmem gerekiyor. Kesin bir cevap aldığımda size çağrı bırakacağım."

"E-"

Eidolon Shade'i görmezden geldi ve ofisine doğru koştu. İçinden bir ses bunun bir böcek olmadığını söylüyordu. Bu bir kanserdi.

On iki

Wraith, Serena'nın kamarasından ayrılmasından sonra huzursuz bir gece geçirdi. Eidolon'un libido karşıtı ilacının enjekte edilmesini gerektirecek kadar tahrik olmuştu ama bu Wraith'in uykusuzluğunun sadece küçük bir parçasıydı.

Serena'yı bir türlü aklından çıkaramıyordu. Sesi, kokusu, boşalırken çıkardığı sesler.

Tanrım, onun kaygan balını parmaklarında hissetmek... Onun tadına bakmak ve sonra kendini onun içine öyle bir gömmek istiyordu ki, onu haftalarca orada hissedecekti. Ama sonrasında yaşayacak haftaları olacak mıydı? Onu düşünmek ve ondan almasına izin verdiği şey için pişmanlık duymak için?

Onun peşinden gidip özür dilemesi gerekip gerekmediği konusunda kendisiyle savaşıyordu ama sonunda onu biraz rahat bırakmaya karar vermişti. Ayrıca, birkaç önemli fırsatı varken onun bekâretini alamaması içini kemiriyordu. Ne diye oyalanıyordu ki? Kendi kendine sık sık yaptığı gibi avıyla oynadığını söylüyordu ama öyle miydi? Yoksa hayatında ilk kez bir kadınla birlikte olmaktan zevk aldığı için mi büyük finali erteliyordu? Seks dışında bir şey mi?

Bunu düşünerek saatlerce uyanık kalmış ve sonunda uykuya daldığında yine kâbuslara yenik düşmüştü. O karanlık bodruma, çocukluğunu geçirdiği zindana geri dönmüştü. Üzerinde uyumak için toprak zeminde cızırtılı bir yün battaniye ve köşede metal bir kovadan başka bir şey olmayan bir kafes. tuvalet olarak işlev görüyordu.

Yemek vagonundan çıkıp Serena'nın kamarasına doğru ilerlerken kafasını anılardan ve kâbuslardan arındırdı. Kahvaltıya gelmemiştii ve şimdi endişeleniyordu

Dün gece aralarında geçenlerden ürkmüş ve trenden Asvan'dan önceki iki durak olan Luksor ya da Kahire'de inmiş olabilirdi. Eğer öyle olsaydı, adam mahvolur, duvara ve mezara doğru giderdi.

Kahretsin.

Hızını yürüyüşten koşuya çıkarırken yataklı vagonuna yaklaştı. Kamarasının kapısına ulaştığında kapıyı çaldı. Bekledi. Ciğerleri ağrıyordu ve nefesini tuttuğunu fark etti.

Kadın cevap vermedi. Kapıyı tekrar çaldı ve kadın nihayet açtığında kapıyı tekmeleyerek içeri girmek üzereydi. Haki kargo pantolonu ve uzun kollu, zeytin rengi düğmeli bir bluz giymişti ama ayakları çıplaktı ve saçları kabarık altın sarısıydı

Omuzlarına sarıldı ve onu uyandırdığı izlenimine kapıldı.

"Hey," dedi. "Bu sabah giyindikten sonra uyuyakalmış olmalıyım. Kahvaltı ettin mi?"

Başını salladı ve elindeki kutuyu uzattı. "Uyuyakalmışsındır diye düşündüm ve sana bir şeyler getirdim."

"Bunu yapmak zorunda değildin," dedi, kutuyu adamın elinden kaparken bile.

"Ama teşekkür ederim. Daha iyi hissediyor musun? Miden nasıl?"

"Peki." Orada aptal gibi duruyordu, kendini garip ve aptal hissediyordu ve kadın da sanki bir şey bekliyormuş gibi ona bakarak işleri kolaylaştırmıyordu. Belki bir özür gibi. Hay sikeyim. Bu konularda iyi değildi. Boynunun arkasını ovuşturdu, bu da oradaki gerginliği hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. "Ah... İçeri girebilir miyim?"

Dar alanda geri geri gitti. "Keyfin bilir."

İçeri adımını attı. "Sana bir özür borçluyum," diye ağzından kaçırdı. Dostum, bu acıttı.

"Katılıyorum."

Tamam, şimdi ne olacak? Elini cebine soktu ve onu her zaman rahatlatan sustalısını yokladı. "Yani... Özür dilerim."

"Evlat, özür dilemeyi beceremiyorsun."

"Ne yapmamı istiyorsun? Ayaklarına kapanıp af mı dileyeyim?" Ağzını kapattı, çünkü onunla bu şekilde konuşmak kesinlikle ona puan kazandırmayacaktı.

Onunla arasındaki mesafeyi kazandığından çok daha hızlı kaybediyor gibiydi ve bir an önce toparlanmaya ihtiyacı vardı. Bu sabah E'yi aramıştı ve kardeşi olan biten her şeyi anlatırken sesi cehennem gibi çıkıyordu.

Görünüşe göre, hastanenin üçüncü kanadının tamamı çökmüştü. Altı personel ölmüştü ve yeraltı hastanesinin üstündeki New York sokaklarının çökmesini engellemek için ciddi anlamda güçlü bir sihir gerekiyordu.

Yalakalık. Sadece yala. "Serena, özür dilerim. Gerçekten özür dilerim. Özür dileme konusunda iyi değilim. Belli ki."

"Sorun değil," diye iç geçirdi. "Hepsi senin suçun değil. Büyütülmemesi gereken bir şeye aşırı tepki gösterdim."

"Hayır." Kutuyu ondan aldı, arkasındaki yatağa fırlattı ve yüzünü elleriyle çerçeveledi. "Aşırı tepki veren bendim. Kimsenin benim için endişelenmesine alışık değilim. En azından kardeşlerim dışında." Hey, bu değildi

çok zordu. Muhtemelen gerçek olduğu için. Yeni bir fikir, gerçeği söylemek....

"Kardeşlerinin endişelenmesi kötü bir şey mi?"

"Sanki bir bebek bakıcısına ihtiyaım olduğunu düşünüyorlar."

Ellerinden birini kendi eliyle kapattı, başparmağıyla parmaklarını okşadı. "Peki, ařırđ korumacılar mı, yoksa onların ilgisini hak edecek bir şey mi yaptın?"

Adam gözlerini kırpıştırdı, kızın açık sözlü sorusu karşısında şaşırmıştı. "Aklından geçeni söylüyorsun, değil mi?"

"alıların etrafında dolaşmanın aynı yere varmak için çok fazla zaman aldığını fark ettim."

Adamım, ondan hoşlanıyordu. Ondan gerçekten ama gerçekten hoşlanıyordu. "Bebeğim, benim dilimi konuşuyorsun."

"Peki... kardeşlerin hakkında?"

"Onlarda her ikisinden de biraz var," dedi. Dürüstlük olayı. "E bir doktor, bu yüzden doğal olarak endişeli biri ve Shade her zaman besleyici biri olmuştur, ancak baba olduğundan beri ařırđya kaçtı."

"Peki ya sen? Onları endişelendirecek ne yaptın?"

"Bugün hepsini sıralamak için yeterli zaman yok," diye itiraf etti. "Sadece çok kötü bir ocuk olduğumu söyleyelim."

Gözlerinde bir şey parladı. Heyecan, sanki Onu yaramaz şeyler yaparken hayal ediyorum. Belki de ona. "Kızlar bundan hoşlanır, bilirsin."

"Ne gibi?"

Parmağını adamın tişörtünün yakasının altına soktu ve şakacı bir şekilde çekti. "Kötü çocuklar."

"Ah, öyle mi?" Sesi alçak ve sertti ve bu hoşuna gitmişti. "Peki ya sen? Kötü çocukları sever misin?"

"Kesinlikle bir çekiciliği var," diye nefes aldı.

"Güzel." Eğildi ve dişleriyle onun kulak memesini kesti. Onun arzusunun kokusu havayı doldurdu ve burun delikleri alevlendi, içine çekerek. "Çünkü benden daha kötüsü gelmiyor."

"Bilmiyorum..." Sesi flörtöz ama boğuktu, ayağının topunu baldırında gezdirmesiyle daha da kışkırtıcı hale geldi. "Çok fazla konuşma duyuyorum ama hareket yok."

"Arı kovanına çomak sokarsan ne olacağını biliyorsun, değil mi?" Onun boynuna sokuldu ve yumuşak iniltisinin tadını çıkardı.

"İyi ki arı sokmasına alerjim yok."

Ağzını kızın şahdamarının üzerine açtı ve vampir köpek dişlerinin kızın tenine değmesine izin verdi. "Benim iğnem çok daha güçlüdür."

—

Kadın ona doğru sarktı ve adam bu sahneyi oynamaktan memnun olacaktı ama bir saat içinde Aswan'a varacaklardı.

birkaç dakika. "Gidip çantalarımı alacağım. Ben dönene kadar kutudaki her şeyi yemiş olmanı istiyorum."

Adamın kollarından kurtuldu ve sinirle yumruklarını kalçalarına vurdu, dirseğini duvara vurmasaydı bu daha etkili olabilirdi. "Sen kesinlikle otoriter."

Omuz silktili. "Kötü çocuk olayının bir parçası. Şimdi ye. Daha otele varmadan bayılmanı istemiyorum."

"Bayılmayacağım-"

Sözünü bir öpücükle kesti. "Eğer yaparsan, seni yakalarım." Tanrım, bunu arkadaşlarına söyleselerdi kardeşlerinden herhangi birine gülerdi, kedi kırbaçlı aptallar. Bu yüzden kendine bunun baştan çıkarmanın bir parçası olduğunu söylemeye çalıştı. Serena'nın bekâretini ve cazibesini ele geçirmek için yaptığı alçakça planın bir parçası olduğunu.

Bunun gerçekte hiçbir ilgisi yoktu, çünkü gerçek Serena'nın bir görevden çok daha fazlası olduğuydu.

Benden daha kötü olamazlar.

Josh'un sözleri Serena'nın kafasında çınlarken otele yürüyerek yaklaşmış. Ona inanmamıştı. Oh, adam yürüyor, konuşuyor ve diğer tüm klişeleri yapıyordu, ama yakışıklı ve sert dış görünüşünün altında bir kırılma hissediyordu. Çocukluğundan bahsettiği zamanki gibi. Bu kalbime bir bıçak gibi saplanmıştı.

Annesi onu bir kafeste mi tutmuştu? Ve ailesi babasını mı öldürmüştü? Bundan nasıl kurtulmuştu? durum? Ve annesine ne olmuştu?

Serena onun bir yerlerde hapiste çürüyor olması için dua etti. Josh cehennem gibi bir hayat yaşamıştı ama hayatta kalmış olması -hatta mizah duygusuyla- gücü hakkında çok şey söylüyordu. Serena'nın yanında yürüyor, güneş gözlüklerini takıyor, cüssesi ve varlığıyla kalabalığın arasından kendine bir yol açıyordu.

Nil'den gelen serin esinti saçlarını karıştırdı ve arada bir saçlarını yüzünden geriye doğru tarayarak kızın hayran olmaktan asla bıkmayacağı köşeli profilini ortaya çıkardı.

Acınası, gerçekten.

Bir et marketinin önünde asılı duran bir kediye sevmek için yavaşladı. Uyuz kedi ona temkinli bir şekilde baktı ama Josh'a eski bir dost gibi sürtündü.

Bu kadar güçlü, bu kadar kudretli birinin küçük bir hayvana karşı bu kadar nazik olabilmesine hayret ederek başını salladı. Yine de dün gece ona dokunuşu yetenekli ve çevikti ve bunu düşünmek bile içini ısıtıyordu.

Kedi, dükkânın yan kapısının yanındaki bir tabağa atılmış bazı artıklara koştuğunda, "Sizi bir hayvan sever olarak düşünmezdim," dedi.

Omuz silkti. "Bazı nedenlerden dolayı benden hoşlanıyorlar. Kardeşimin... karısı... beni rahat bırakmayan bir çakal var. Onun bir hain olduğunu söylüyor."

"Kardeşin mi?"

"Gelincik."

"Gelincik iyi bir zevke sahip." Adamın yüzü renklendi ve kadın gülümsemekten kendini alamadı.

"Annem, kedilerden nefret eden bir erkeğin kendine güveninin olmadığını, ama kedileri seven bir erkeğin elinde tutmaya değer olduğunu söylerdi. Eğer bir kediye takdir edebiliyorsa, güçlü ve bağımsız bir kadını da takdir edebilir."

Homurdandı. "Tatlım, ben her kadını takdir edebilirim."

"Ama güçlü, bağımsız olanlar en iyisidir, değil mi?"

Onun alaycı -tamam, iltifat avcısı- tonu karşısında sııttı. "Faydalarını görmeye başlıyorum." "Faydalarını görmeye başlıyorum."

Omuzunda taşıdığı çantalar. "Peki, nereye gidiyoruz?"

Kaldırıma fırlayan bir araçtan kaçmak için direksiyonu kıran bisikletli bir adamın altında kalmamak için onun yanına yığıldı. Mısır'ı severdi, ama cidden, bu ülkede kimse ülke nasıl sürüleceğini biliyordu.

"Philae," dedi. "Hathor Tapınağı. Sütunlardan birinin içinde, İskenderiye'de bulduğum sikkeyle bağlantılı olarak çalışması gereken yazılar içeren bir taş tablet olduğuna inanıyorum."

Adam durdu ve kızı da kendisiyle birlikte durdurdu. "Bu eserlerle ne yapmayı planlıyorsun?"

"Neden soruyorsun?"

"Meraktan."

"Sadece merak ettiğim zaman kimsenin elini sıkıp hamur haline getirmem."

Josh küfretti ve elini gevşetti. "Seni incittim mi?" "Ben bundan daha güçlüyüm. Ama neden bu kadar merak ediyorsun?" "Kadim büyü dalga geçilecek bir şey değildir."

Gözlerini devirdi. "Ben kendim bir tören yapmayacağım. Eşyalar Val için. Bir şeyler döndüğünü biliyorsun. Kötü bir şey, yoksa iblisler benim ve eserlerin peşinde olmazdı, değil mi?" Konu açılmışken, Val'in bir Mümkün olan en kısa sürede internet bağlantısı. Cazibesini neyin etkilemiş olabileceğini bulması gerekiyordu ve Val'in Aegis araştırma sitesi araştırmaya başlamak için en iyi yer gibi görünüyordu.

Josh ensesini ovuşturdu, bu hareket kolundaki kasların bronzlaşmış teninin altında esnemesine ve yuvarlanmasına neden oldu. "Sanırım. Gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz?"

Saatine bir göz attı. "Sanırım otelimizi kontrol etmeliyiz."

"Evet. Ama şöyle bir şey var." Adam ona doğru bir adım attı, o kadar yakındı ki kadın bir adım geri attı ama adam da onunla birlikte hareket etti. "Peşinde bir şey var. Seni koruyabilirim. Aynı odayı paylaşıyoruz."

"Kendimi koruyabilirim." Byzamoth hariç her şeyden. Ve belki diğer iblislerden. Ve Josh'tan.

"Daha iyisini yapabilirim. Pek çok şeyi daha iyi yapabilirim," dedi ve boğuk, hınzır sesi ona verdiği orgazmı düşündüğünü söyledi. "Bana ihtiyacın var."

Derinlerde bir yerden itiraz etmek istediğini hissetti ama adam haklıydı. Ve ona bakma şekli, bakışları ateşli ve hipnotikti, onu kadın yapan her şeyi baştan çıkarıyordu.

"Biz bir süit tuttuk, sen de kanepede yatabilirsin," demeyi başardı, her ne kadar adamın kendi yatağında yatacağını bilse de.

Ukala gülümsemesi onun da bunu bildiğini gösteriyordu. Ama hiçbir şey söylememe nezaketini gösterdi. Onun yerine başını eğdi. Kız onun kendisini öpeceğini sandı ama öpmedi. Dudaklarından değil.

Hayır, eliyle çenesini geriye doğru eğdi ve ağzını tam şahdamarının üzerine açtı. Tam da rüyalarında onu ısırđıđı yere.

Sallanıyordu, dizlerinin bağı çözölüyordu. Dişleri tenini sıyırdı ve çılgınca bir an için onu gerçekten ısıracağını düşündü, sanki bu bir tür fantezinin gerçeğe dönüşmesiymi

hayat. İnledi ve adamın gömleğini kavradı, onu orada tuttu, cesaretlendirdi, baş başa olmayı diledi, Çünkü bacaklarının arasında derin bir sızı kök salmıştı ve dün gece kendine söylediği tek seferlik anlaşma sözünü boş vermişti.

Bu gece o diğer şeylerden bazılarını yapacaktı.

On üç

Philae adasında bir Harrow Geçidi vardı. Wraith biliyordu çünkü onu hissedebiliyordu. Ve yirmi yıl önce buraya bir İsis heykeli aramak için geldiğinde onu kullanmıştı.

İblislerin Serena'nın peşinde olduğu düşünülürse, adanın bir Harrowgate'e ev sahipliği yapıyor olması yeterince kötüydü, ama daha da kötüsü, yakın zamanda aktif hale getirilmişti. Bir şeyler çok ama çok yanlıştı. Harrowgate'ten çıkan her neyse hâlâ buradaydı. Aslında, Wraith birden fazla şeytani varlığı hissedebiliyordu. İblislerin adada olması alışılmadık bir durum değildi; ne de olsa burası iblis ayinlerinin yapıldığı bir yerdi. Ama gündüz vakti ve kesinlikle Wraith'in hissettiği sayıda değillerdi.

O ve Serena otele yerleştikten sonra tekneyle gelmişlerdi. Başta Serena'nın süit ısrarı canını sıkıyordu ama fazladan oda ona kendini rahat hissetmesi için gereken alanı sağlamıştı ve onu rahat ettiren her şey onun işine yarıyordu. O da duş alırken, ona bir şans vererek giriş yaptıktan hemen sonra ortaya çıkan mide bulantısının önüne geçmek için. Tekrar hastalanmakla uğraşmasına gerek yoktu.

Kahretsin, bunların hiçbirisiyle uğraşmak istemiyordu. Dün gece onun bekâretini neden hâlâ almadığını düşünerek uyuyamamıştı ama bu sabah başka bir korkunç düşünceyle karşılaşmıştı ona gelmişti. Bunu uzatmasının sebebi

onu tanımak mı istiyordu? Kızın onu tanımasını, sevmeyi öğrenmesini ve onunla sevişerek bunu göstermek istemesini mi umuyordu?

Neredeyse kahkahalarla gülecekti. Kim sevebilirdi ki Bir gecelik seks için hayatından vazgeçecek kadar mı?

Hiç kimse. Bu da pes edebileceği anlamına geliyordu. Onunla kalabilir, eve gelene kadar onu koruyabilir ve sonra Vampirleri falan öldürerek şan şöhret içinde ölebilirdi. Daha kötü planları vardı.

Yani... hepsi bu kadardı. O ölecekti ve Serena yaşayacaktı. Paniğe kapılmayı bekledi, ya da en azından kalbini değiştirdi. Ama hiçbir şey olmadı. Aksine, kendini daha hafif hissetti. Bencilce olmayan bir şey yapmak böyle mi hissettiriyordu?

Bu his garipti. Rahatsız edici ama korkunç da değildi. Bok gibi tadı olan ama yumuşak içimli bir likör gibi.

Wraith güneşin altında duran Serena'yı izledi, narin profili sert manzarayla keskin bir tezat oluşturunuyordu. Makyaj yapmamıştı ama bronz teni canlılıkla parlıyordu ve Vücudunun tonlanmış hatları güç ve dayanıklılıktan söz

ediyordu. Tanrım, muhteşemdi.

Ve onu koruması gerekirken ona hayranlık duyduğu için aptalın tekiydi. Serena etraflarını saran tehlikeden tamamen habersiz harabelerin arasında dolaşırken, kendini savaş moduna zorladı ve tetikte kaldı. Bir sopa Ayağının altında kırılan adam, yumrukları sıkılı ve saldırmaya hazır bir şekilde döndü.

"Tanrım, çok gerginsin," dedi Serena. Eliyle Adaya akın eden çok sayıda ziyaretçi. "Yakalanacağımızdan mı endişeleniyorsun?"

Gözlerini Harrowgate'e doğru dikti. "Bu o değil. Başka bir şey. Kötü hisler. Belki de gitmeliyiz. Sonra tekrar geliriz."

"Bunun Byzamothe'la bir ilgisi var mı?" Sesinde hafif bir tereddütle sorma şekli onu şaşırttı. Şimdiye kadar, karşılaştıkları iblisler söz konusu olduğunda inanılmaz derecede soğukkanlı davranmıştı.

"Belki."

Onun daha sonra gelme önerisini değerlendirir gibi oldu ama bir an sonra başını salladı. "Bize bir şey olmaz. Burası Beklenemeyecek kadar önemli." Kadın Hathor Tapınağı'na doğru yola koyuldu ve adamın da onu takip etmekten başka çaresi yoktu. Gözlerini dört açmış, yersiz ya da olağandışı bir şey var mı diye etrafı tarıyordu. Ensesindeki tüylerin diken diken olması bir şeyin onu izlediğini gösteriyordu. Bekliyordu.

Sıcak ve tozlu arazide ilerleyerek, bir zamanlar sahip olduğu büyük binanın kırık bir kabuğu olarak adanın içinden yükselen tapınağa ulaştılar. Küçük avlusu Ziyaretçi yoktu ama avlu da eski taş yığınlarından ibaretti.

Çitin duvarında durdu. Etraftaki su tarafından hafifçe serinletilen bir esinti saçlarını yüzüne doğru savurdu, ama fark etmemiş gibiydi. Kıpırdamadan duruyordu, gözleri güneşe tutulmuş kehribar gibi parlıyordu.

"Tarihi hissedebiliyor musun?" Sonunda yanaklarındaki saçları fırçaladı. "Ziyaret ettiğim yerleri seviyorum. Yolumu seviyorum canlanıyorlar. Buradaki titreşimler neredeyse bunaltıcı."

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye mırıldandı ama aynı titreşimlerden bahsetmiyordu. Hâlâ radarında iblisleri yakalıyordu. Ama onun ne demek istediğini biliyordu. Geri döndüğünde E

ondan UG'nin obje avcısı olmasını istemişti -sadece Wraith'i beladan uzak tutmak için yaratılmış bir işti bu- Wraith kovalamacayı sevdiği için kabul etmişti. Tehlikeyi. Ama yavaş yavaş, yaptığı onca araştırma ve seyahat sayesinde hazineleri ortaya çıkaran yerlere bağlı hem insan hem de iblis tarihini takdir etmek. Hepsi farklı bir hisse sahipti, bazıları iyi, bazıları kötü... çoğu ikisinin arasında bir yerdeydi. Ama her zaman ona enerji veren geçmiş faaliyetlerin hissedilir bir izi vardı. Elinde elle çizilmiş bir harita, taş levhalar üzerinde dikkatle ilerleyerek yoluna devam etti. Neredeyse attığı her adımda kötü niyet duygusu daha da güçleniyordu. cidden oradan çıkmaya hazırdı. "Acele

etmeliyiz. Nasıl yardımcı olabilirim?"

Elini kaldırdı, konsantrasyonu o kadar güçlüydü ki Belli ki rahatsız edilmek istemiyordu. Kadın kendi kendine mırıldanırken, her bir sütunu metodik bir hassasiyetle kontrol ederken, tabanlardaki molozları kurcalarken hayal kırıklığına uğramış bir şekilde etraflarına göz kulak oldu.

"Oh, kahretsin." Yan yatmış kırık bir sütunun yanında diz çöktü.

"Ne oldu?"

"Sütun. Yıkılmış. Ya devrilmiş ya da itilmiş."

Onun yanına çömeldi. Kırık kenarlar keskindi. Bu tazeydi. "Serena?

Aradığınız tablet nedir? Doğrudan. Ne işe yarıyor?"

Avuçlarının içiyle gözlerini ovuşturdu. "Val -ve Yaşlılar- bir tür iblis istilasının yaklaştığına inanıyor. Mons Silpius Tableti'nin bir tür koruma sağlamak için sikkeyle birlikte çalışması gerekiyor. Sanırım... Sanırım Harrowgate'leri işe yaramaz hale getirmesi gerekiyor."

Bu çok güçlü bir sihirdi. Ve akli başında her iblis Aegis'in planlarını gerçekleştirmesini engellemek için ne gerekiyorsa yapardı. Belki de şeytani varlıkları hissetmesinin nedeni buydu - iblisler tableti çoktan almıştı ve onlar da ya ya da denklemin diğer yarısını taşıyan kişiyi bekliyorlardı.

Onun bileğini tuttu. "Buradan gidiyoruz."

"Kesinlikle olmaz." Kendini kurtarmaya çalıştı ama bu işe yaramayınca parmaklarını kolundan sıyırmaya başladı. "Kırık taşı arayabilir ve tabletin hâlâ orada olup olmadığına bakabilirim. Ve sağlam."

Omurgasına bir karıncalanma vurdu ve beynine sıçradı. Bu kötü bir şeydi. Çok kötüydü. İçten içe sürtünüyordu, tüm içgüdüleri Göğsünde bıçak gibi dönüyor, Serena'yı kapıp kaçmasını söylüyordu.

Ve lanet olsun... midesi şimdi zehirli reflü ile harekete geçmeyi seçmişti. "Hayır-"

Kötü bir rüzgâr döndü, bir toz şeytanı gibi etraflarında döndü. Hâlâ çömelmiş olan adam bir tıslamayla döndü.

"Josh?"

"Gitmeliyiz, Serena." Ayağa fırladı ama artık çok geçti. Her taraftan üzerlerine geliyorlardı. Silas iblisleri, yeraltı dünyasının paralı askerleri. Wraith bu balık sırtı beyaz, gözsüz piçlerden her zaman nefret etmişti, doğru ücret karşılığında her iş için satın alınabilecek satılmışlardı.

"Oh, oğlum," diye nefes aldı. "Sıra Kutsal Hazine Avcıları'nda müzik."

"Bunlar Nazi değil, bebeğim."

Wraith Serena'yı yere itti. Silas iblisleri uzun boyluydu ve uzun uzuvları ve geniş erişimleri onlara savaşma avantajları vardı, kolayca bükülemezlerdi ve eğer Serena düz kalırsa-

Ayağa kalktı ve en yakınındaki Silas'a bir yumruk atarak onu yere düşürdü. Kırılan burnundan kan akıyordu. Sorunsuz bir şekilde bir sonrakine geçti, her hareketi zarif ve etkiliydi ve lanet olsun, kadın kendi başının çaresine bakabilirdi. Cazibesinin etkin olduğunu görünce rahatladı. Bu onun darbeleri almasını engelliyordu ama o darbeleri acımasızca indiriyor, güzel ve dokunulmaz bir Valkyrie gibi ayaklarının üzerinde dans ediyordu. Onu bir spor salonuna götürmek istiyordu, orada onu mindere indirene kadar idman yapabilirlerdi ve-

Böbreğine gelen bir tekme Wraith'i yere serdi. Yuvarlandı ve ayağa kalktı. Hazırlıksız yakalanmıştı, o kadar meşguldü ki

Serena'ya hayran olduğu için kendini kaptırmıştı. Bu bir daha olmayacaktı.

Havaya sıçradı, döndü ve iki Sille'yi kafalarına indirdiği kombine tekmelerle yere serdi. Yine de karınca gibi üşüştüler. Uzaklardan çığlıklar ve yırtılan etin korkunç sesi geliyordu. İnsan turistler katlediliyordu. İnsan için ödenmesi gereken yüksek bedeller vardı.

Katliamlar, yani bu pislikleri kim kiraladıysa ya çok güçlü olmalı ya da bu Serena'nın bahsettiği iblis istilas  gibi daha kötü bir Şeyin habercisiydi.

Wraith karnına sakatlayıcı bir darbe aldı. Kasları sulandı ve kahretsin, iblisler dışarıdan saldırırken lanet olası zehir de ona içeriden saldırıyordu.

Wraith iki büklüm olurken Silas kafasına bir tekme attı. Görüşünde yıldızlar yüzüyordu. Dizlerinin  zerine çöktü, yalpaladı ve eliyle kendini yakaladı. Aniden, Silas geriye doğru uçtu ve garip bir açıyla yere indi, kafası yüz seksen derece kırıldı. Serena orada koruyucu bir melek gibi durmuş, kendisiyle gurur duyuyordu.

Wraith de onunla gurur duyardı ama yediği dayaktan ve bir insan tarafından kurtarılmış olmasından dolayı acı çekiyordu. Bir dişi insan. O bir insandı. kahramanlık yapması gerekiyordu.

Bir diğerini indirmek için harekete geçti ve ona tekrar ayağa kalkması için gereken molayı verdi. Başka bir Silas  zerine geldi ve bir Şekilde onu yumruklamayı başardı, ta ki acı dolu bir çığlık onu kendine getirene kadar. Serena siyah c ppeli bir figür tarafından ele ge irilmışti. Kap şonunun altındaki yüzün bir parıltısı Wraith'e hakkında bilmesi gereken her Şeyi anlattı Pi in kimliğini.

Byzamoth.

Onu geriye doğru sürüklerken kolu boynuna dolanmışti. Kız erkeğin kolunu pen eliyor, bacakları çılgınca çırpınıyordu.

"Serena!" Wraith ona doğru koştu ve sessizce iblisin onu bırakmasını diledi. Cazibesinin iblise karşı işe yaramadığı gerçeğini düşünmedi. Bir kez daha. Silas sürüsüne sırtını dönerek kendisini saldırıya açık hale getirdiğı gerçeğini de düşünmedi. Serena'yı kurtarmak zorundaydı.

Kitleler arasında dolanarak saldırıları engelledi ve darbelerden kaçıyordu. Serena'yı yere yatırmış olan iblisin üzerine kapandı ve onu elleri ve dizleri üzerine çökmeye zorladı. Yine de mücadele etti, tırnaklarıyla ona vurdu, kasıklarına tekme savurdu. Byzamoth hırladı ve başının arkasına bir yumruk indirdi.

Serena kemiksiz bir şekilde yere yığıldı.

Öfke Wraith'in göğsünde vahşi, boğumlu bir düğüme dönüştü. Diğer varlığın üzerine atladı, sırtına vurdu ve onu bir kayanın üzerine devirdi. "Sen öldün," diye hırladı ve iblisin yüzüne iki hızlı tekme savurdu. Ezilen burnundan kan fışkırdı ve ardından Byzamoth ayağına kalktı ve Silas iblisleri Hathor Tapınağı'na doluştu.

"Ölmek üzere olan sensin," dedi Byzamoth ve Wraith o alaycı ifadeyi onun güzel yüzünden söküp atmak istedi.

Ama şimdi zamanı değildi. Wraith yukarı ve yeraltı dünyasının en iyi dövüşçüsü olabilirdi ama yenilmez değildi ve sayıca üstündü. Hızlı bir dizi hareketle tek ayağıyla saldırarak Byzamoth'u göğsünden yakaladı ve aynı zamanda dönerek Silas'ın çenesine bir darbe indirdi. İkisi birbirine çarparken

—

İblisler, Wraith adımlarını hiç bozmadan Serena'yı süpürdü. Tek umutları Harrowgate'e ulaşmaktı ve bu bile Serena'nın baygın kalmasına bağlıydı. Bilinçli insanlar Harrowgate'lerde ölür.

Antik taş oymalardan atlayarak ve Silas savaşçılarının fırlattığı mızrak ve bıçaklardan kaçarak sertçe koştu. Serena'nın cazibesi artık onu güvende tutuyor gibi görünüyordu; iki kez iblisler onu bıçaklarla kazığa oturtmaya çalışırken takılıp kendi silahlarının üzerine düştüler ve bir kez de iki mızrak havada çarpışıp zararsızca yere düştü.

İleride, Harrow Geçidi İsis Tapınağı'nın iki taş sütunu arasında parıldıyordu. Biri Silas, ikisi Cruenti olmak üzere üç iblis girişi koruyordu. Wraith'in arkasında Byzamothe'un bağırıışları ve tehditleri giderek artıyordu. Kahretsin.

Nöbetçileri dümdüz geçmesi gerekecekti. Bu canını yakacaktı.

Derin bir nefes çekerek Serena'yı göğsünde sıkıca tuttu ve geniş araziye doğru fırladı. Başını eğdi. Silas'a omzuyla vurarak erkeği bir sütunun derinliklerine oyulmuş devasa bir Horus figürünün içine düşürdü. Wraith bir kolunu fırlattı ve elinin topuğunu Cruentus'un burnuna sapladı. O şey acı içinde uludu. Diğer uzun pençeleriyle Wraith'e saldırdı ve onu ensesinden yakaladı. Wraith tökezledi ve neredeyse düşüyordu.

Harrowgate parladı, başka bir Silas ortaya çıkarken parıldayan perde geri sıyrıldı. Wraith onu karnından yumrukladı ve Harrowgate'in içine daldı. Harrowgate'in haritasına dokundu.

Amerika Birleşik Devletleri, kapıyı etkinleştirdi ve başka hiçbir şeyin içeri girmesine izin vermedi. Şimdilik güvendediler.

Ancak kan boynundan ve sırtından aşığı süzölürken, güvenliüklerinin sadece o an kadar iyi olduğunu biliyordu, çünkü Byzamoth her neyse, onu öldürmeyecek kadar güçlüydü.

Sadece Serena'nın cazibesinin gücünü yok etmek ve bir iblis ordusuna komuta etmek değil, aynı zamanda hem Cennet'in hem de Cehennem'in gazabını riske atmak.

Wraith, Serena kollarında hâlâ baygın haldeyken UG'nin Harrowgate'inden içeri adımını attı. Yolculuk boyunca baygın kalmadığına dair duyduğu rahatlama, aslında hâlâ baygın olduğuna dair duyduğu endişeyle yatışmıştı

Triyaj masasındaki hemşireye, "E ve Shade'i getir," diye çıkıştı ve hızını kesmeden en yakın muayene odasına doğru yürüdü. Serena'yı yavaşça yatağa yatırdı. Serena kıpırdamadı bile. Bir an orada durup saçlarını okşadı, eli kanlı çıkınca irkildi. Kahretsin, kardeşleri neredeydi?

Perde açıldı ve Dr. Shakvhan içeri girdi. "O insan mı?"

"Son kontrol ettiğimde. E nerede?"

"Bugün görevdeyim."

"Görevde olup olmadığınızı sormadım," dedi Wraith. "Ben kardeşlerimi istiyorum."

Kıvrımlı succubus kibirli bir şekilde burnunu çekti ve hayati organlarını kontrol etmeye başlarken onu görmezden geldi. Succubi ve incubi'nin sevişmesi fiziksel olarak imkânsız olmasa bile, ona dokunmayacaktı. İçinde sözlükte "orospu" kelimesi ondan kaçtı ve saklandı. "Ne

zamandır bilinci yerinde değil?"

"Beş dakika, belki."

"Adı ne?"

"Serena."

Shakvhan Serena'nın yüzüne baktı. "Serena? Beni duyabiliyor musun?"

Serena'nın göz kapakları dalgalandı ve inledi. En iyi işaret değildi ama hiç yoktan iyiydi.

"Wraith." E içeri girdi, haki pantolon ve siyah düğmeli gömlek giymişti, bu da evinde çalıştığı anlamına geliyordu. bugün ofiste. "Ne oldu?" Kaşlarını çattı ve Wraith'in boynuna uzandı. "Kanamam var."

Wraith E'nin elini itti. "Benimle sonra ilgileniriz. Serena'nın yardıma ihtiyacı var."

"İnsanların burada olmasından hoşlanmadığımı biliyorsun," dedi E, ona doğru ilerleyerek.

"Sikimde bile değil. Shade nerede?"

"Yola çıktı. Triyaj hemşiresinin çağrısını aldığım da ambulans kapalı otoparka girmek üzereydi."

Succubus hayati bulguları sıraladı ve "GCS sekiz" ile bitirdi.

Sekiz. Wraith, Glasgow Koma Skalası'nda sekiz ve altının ciddi bir beyin hasarına işaret ettiğini bilecek kadar çok ambulans yolculuğuna çıkmıştı. Çaresizlikten midesi düğümlendi.

Eidolon serum takmaya başladı. "Teşekkürler, ben hallederim."

Shakvhan omuz silkip uzaklaştı ve Wraith perdeyi kapattı. "Philae'de iblisler tarafından saldırıya uğradık. Ben savaşırken, o da bir darbe aldı."

E, Serena'nın başındaki yarayı incelerken başını kaldırdı ve yüzünde rahatlamış bir ifade belirdi. "Onunla yatmışsın."

"Hayır. Mesele de bu. Hiçbir şey ona dokunamamalıydı, değil mi?"

"Kahretsin," diye nefes aldı E. "Başka biri onu ele geçirmiş." "Bu imkânsız."

"Bunun başka bir açıklaması yok, Wraith."

Botların taş zemine ağır darbeleri Shade'in gelişini haber verdi ve perde hızla açıldı. "Neler oluyor?"

E'nin kara kaşları birbirine yaklaştı. "Kafa travması. Sistem kontrolü yapmanı ve ne kadar kötü olduğunu görmeni istiyorum."

"Bu Wraith'in büyülenmiş insanı mı?"

"Büyülenmiş kısmı hariç."

Wraith hırladı. "Hâlâ büyülenmiş durumda."

E ona şüpheyile karışık bir bakış attı ve Gem'i bulması için triyaj hemşiresini çağırdı. Serena'nın alnını avuçlamış ve gözlerini kapatmış olan Shade'e döndü. Armağanı ondan Serena'ya akarken dermoire'ı parladı ve Wraith'in sabrının her zerresi sorularla bölüyordu. Sonunda Shade gözlerini açtı. "Kafatasında kırık yok ama ciddi bir subdural hematom var. Kanamayı yavaşlatıyorum ama E, bunu senin düzeltmen gerekecek."

"Ameliyat gerektirmeyecek, değil mi?" Wraith sordu. E yaraları onarabilirdi ama sadece onlara dokunabilirse. Eğer Serena

bıçak altına yatmak zorunda kalsaydı, bir saat hastanede kalırdı. ve durumu açıklamak bazı yaratıcı yalanlar gerektirecektir.

"Umarım olmaz. Sürekli güç kaybediyoruz ve beyin ameliyatının ortasında olup bunun tekrarlanmasını hiç istemem. Beyin ameliyatının benim uzmanlık alanım olmadığı gerçeğinden bahsetmiyorum bile." E

bir nefes üfledi. "Genel bir iyileştirme dalgası çağırabilirim, bakalım işe yarayacak mı?"

"Siz bunu yaparken ben de yarayı ve kan akışını izleyeceğim." Shade gözlerini tekrar kapattı. Wraith, E'nin Serena'nın kolunu tutuşunu izledi, dermoire'ı Shade'inki kadar parlaktı. Birinin yaklaştığını duydu, Gem'i görmeden önce onu hissetti. Onun yanında sessizce durdu.

Yavaş yavaş, hem Shade'in hem de Eidolon'un dolaplarının parlaması durdu.

"Eee?"

Shade, Eidolon ile bakışlarını değiştirdi. "Sanırım anladınız. Yine de emin olmak için tomografi çektirmeliyiz."

"Josh?"

Herkesin kafası Wraith'i buğulu gözlerle izleyen Serena'ya döndü. Kahretsin. Wraith elini Serena'nın bileğine sıkıştırdı ve hediyesini kafasına çarparak bilincini bir plaja götürdü. Daracık bir mayo, berrak okyanus suları ve o hazırды. Kendini bu fantezinin içine sokmadı; bunu yapmak çok fazla konsantrasyon gerektirecekti ve hastanede etraflarında olup bitenlere odaklanması gerekiyordu.

"Biri ona sakinleştirici versin," dedi, sesi bir yandan konuşmak için harcadığı çabayla pürüzlü ve alçaktı. Fantezi devam ediyor. "ok fazla şey görmesine izin veremeyiz. Ve onu Harrow Geçidi'nden geri götürmeliyim."

Eidolon zaten üzerindeydi, serum hattına ilaç enjekte etmeye hazırlanıyordu. "Yani..."

Josh?"

Isı Wraith'in yanaklarını kavurdu. "Uzun hikaye."

Sakinleştirici enjekte edildikten sonra Shade onun alnını tekrar avuçladı. "Bayıldı."

Minnetle, Wraith zihninden ıktı. "O iyi mi?"

E, "ok kötü bir baş ağrısıyla uyanacak ama iyi olacak," dedi. Gem Serena'yı işaret etti. "Peki ben neden buradayım?"

E, Gem'le konuşurken bakışlarını Wraith'ten ayırmadı. "Serena'nın bekâretini doğrulamak için buradasın."

"Ya da yokluğu," diye

mırıldandı Shade. "Sana

söylemiştim..." Wraith

homurdandı.

"Evet, biliyorum. Ama başka birine vermediğinden yüzde yüz emin olabilir misiniz? Ya da Belki de bir tür karabasan ona büyü yaptı ve uyurken kaçırdı. Emin olamayız. Yaralandı ve bu olmamalıydı. Bu da muhtemelen artık bakire olmadığı anlamına geliyor. Ve eğer durum buysa. onunla değerli zaman."

"Henüz-" Wraith aptalca bir şey söylemeden önce ağzını kapattı. Hay sikeyim.

"Ne olmadı ki?" Shade'in sırtışı, Wraith'in tam olarak ne söylemek üzere olduğunu bildiğini gösteriyordu.

"Hiçbir şey." Wraith yatakta kıpırdamadan yatan Serena'ya bakarken kalbi göğsünde tekledi. "Sadece Gem'i istemiyorum. etrafı kurcalamak."

"Benim yapmamı mı tercih ederdin?" E sordu.

"Kesinlikle hayır!" Wraith derin bir nefes aldı ama bu onu sakinleştirmeye yetmedi. Cidden kendine gelmesi gerekiyordu. Belki bekâreti alınmıştı ama tılsım sadece kısmen aktarılmıştı. Belli ki Byzamoth Serena'ya bir şey söyledi. "Tamam. Ama çabuk ol. Ya siz ikiniz?" Kardeşlerine işaret etti. "Siz dışarıda bekleyin."

Shade yanlarından geçti ve E, Wraith'in omzuna vurdu. "Bizimle gel. Konuşmamız gerek."

"Evet, her neyse."

Wraith odanın dışında volta atıyor, Serena'nın bekâretini kaybetmiş olabileceğinden mi, sağlığından mı, yoksa deli bir iblisin onun peşinde olmasından mı daha çok endişelendiğinden emin olamıyordu. Ona zarar vermişti. Adamım, Byzamoth'a gerçekten çok fazla zarar vermek istiyordu, çünkü garip bir sahiplenme içgüdüğü ve bununla mücadele etmek zaman ve enerji kaybı gibi gelmeye başlamıştı.

İkisinde de yetersizdi.

Eidolon kollarını göğsünde kavuşturdu ve duvara yaslandı. "Bize tam olarak ne olduğunu anlat."

"Philae Adası'ndaydık. Harrowgate'leri kapatmak için kullanılabilecek bir tablet arıyorduk."

"Ah, hiç hoş değil," dedi Shade.

"Duh." Wraith uzanıp ensesini ovuşturdu, Oradaki yarayı fark ettiğinde yüzünü buruşturdu. E hemen Wraith'in elini kendi eliyle değiştirdi ve Yaraya iyileşme dalgası.

Acı, Wraith'in omurgasından yukarı ve kafatasına doğru fırladı. E'nin iyileştirme yeteneği genellikle iyileşirken bile aşırı rahatsızlığa neden olurdu. İşi bittiğinde Eidolon geri çekildi.

"Daha iyi misin?" Wraith başını salladığında, E kendini tekrar duvara yasladı. "Philae'ye dönelim," diye buyurdu.

"Doğru." Wraith volta atmaya devam etti. "Adaya adım attığımız anda şeytani varlıkları hissettim. Harrowgate kullanılmıştı. Hem de çok."

"Philae çeşitli türler için bir ibadet yeri, değil mi?"

"Evet, bu yüzden ilk başta çok endişelenmedim. Bu bir ipucu olmalıydı, çünkü ben her zaman endişelenirim."

Gölge cep telefonunu kontrol ederken başını kaldırdı, muhtemelen Runa'nın onunla iletişime geçmeye çalışmadığından emin olmak istiyordu. Bu ikisi birbirlerine göbekten bağlıydı. Eğer Runa onu işe gitmeye zorlamazsa, Shade evlerinden asla ayrılmayacaktı. "Peki saldırı sana yönelik miydi?"

"Neden bana yönelik olsun ki?"

Shade gözlerini devirdi. "Sanki böyle bir şey Birinin sana saldırma ihtimali. Her zaman nasıl arkadaş edindiğini biliyorsun."

"Sen bir isyancısın," dedi Wraith. "Ama ona zarar veren adam, ilk gece İskenderiye'ye geldiğimde Serena'yla konuşan ve daha sonra Caracalla Salonu'nda ortaya çıkan adamla aynıydı. Bu kesinlikle onunla ilgili." Başını iki yana salladı. "Peşinde olduğu eserlerle ilgili olabileceğini düşünmüştüm ama ona zarar verebilecek bir adam tarafından takip edilmesi çok tesadüfi."

"Eğer cazibesini çoktan kazanmışsa, neden ona zarar vermek istesin ki?"

"Sana söylüyorum, anlamadı. Kimse anlamadı."

Gem perdeyi araladı. "Wraith haklı. Bu insana dokunulmamış."

Wraith "Ben sana söylemiştim" diye ısırdı. "Hâlâ bakireyse ona nasıl bir şey zarar verebilir ki?"

"Bunun üzerinde çalışacağız," dedi E. "Bu arada, cazibeyi elde etmek için çalışmalısın. Sakinleştirici etkisindeyken onu hazırlama fırsatını değerlendirmemene şaşırdım. istekli..."

Wraith kendini kardeşinin yüzünde, burun buruna buldu. "Onu uykusunda kaçırarak kadar kaçık olduğumu mu düşünüyorsun?"



Eidolon'un karanlık bakışları onun üzerinde yoğunlaştı ama hiçbir şey söylemedi. Wraith dişlerini sıktı, kardeşinin aptalca bir şey söylemesini bekliyordu. Shade'in eli hem Wraith'in hem de Eidolon'un omuzlarına indi.

"Şimdi bunun zamanı değil," dedi Shade. "Ama Wraith, bir şeyler yapmalısın. Zamanınız tükeniyor."

"Vay be, flaş haber için teşekkürler."

E bir elini yüzünde gezdirdi ve sonra dondu kaldı. "Bekle. Eğer cazibesi işe yaramıyorsa..."

"O zaman belki Wraith için de işe yaramayacaktır," diye bitirdi Shade.

"İşe yarıyor," dedi Wraith. "Adadaki diğer iblislerin hiçbiri ona dokunamadı."

"Peki neden tek bir adam?"

Wraith omuz silkti. "Görünüşe göre yerleşik meleğimizi ziyaret etmemiz gerekiyor. Biriniz bununla ilgilenebilir mi?" Wraith sinsi adımlarla Serena'nın odasına girdi. Serena'nın elindeki serum kateterini tutan bandı yavaşça çıkardı. "Onu otele götürüyorum. oda."

"Bence beklemelisin," dedi E. "Testler yapmak istiyorum. Belki de bu iblisin tılsımı neden geçebildiğine dair tıbbi bir cevap vardır."

"Gidebilecek kadar sağlıklı mı?"

"Evet, ama-"

"O zaman onu ben

alıyorum." "Wraith-"

"Bu konuda benimle taşak geçme." Kateteri damarından çıkardı, kanamayı bir gazlı bez ve doğrudan basınçla durdurdu. "Üst tarafta olması gerekiyor. Güneş ışığına ihtiyacı var. Havaya. Uyandığında hastaneyi daha fazla görmesini istemiyorum. Açıklamamın bir yolu yok ve anılarıyla tekrar oynamayacağım."

Kardeşlerinin şaşkın bakışlarını hissedebiliyordu ama E.'nin söylediği gibi hiçbir şey söylemediler.

Serena'nın eline dokundu ve serumun olduğu kũçük noktayı iyileştirerek hastanede olduğuna dair tũm kanıtları sildi.

Wraith yavaşça onu kollarının arasına aldı, ağırlığı acınacak kadar hafifti. "Ne bulursan bana haber ver. Ben buradan gidiyorum."

"Wraith." E'nin sert sesi onu durma noktasına getirdi. "Anlaşmayı bitirmen gerek. şimdi."

"Evet, o konuda mı? Artık umurumda değil. Onu öldũrmeyeceđim." Etrafında dũndũ ve onların şaşkın bakışlarıyla karşılaştı. Başını kaldır. "Hastaneyi kaybetmek kũtũ oldu ama siz ikiniz hayatta kalacaksınız. Bu yũzden aciliyet saşmalığını bırakın. Artık eskidi."

Shade, Wraith'in pazularını morartıcı bir şekilde kavradı. "Bu Bu artık sadece seninle ya da hastaneyle ilgili değil, kardeşim. Gũrũnũře gũre tũm yaşam gũçlerimiz hastaneye bağlı. Sen ȳlũrsen, UG de ȳlũr. Ve hastane gittiğinde..."

Bir ȳrperti Wraith'i kesip geçti, ardında çiğ bir keder ve dayanılmaz bir acı bıraktı. Nefes alamıyor, konuşamıyor ve nihayet konuşabildiğinde de tek yapabildiği Shade'in cũmlesini tamamlamak oluyordu.

"Sen ve E. de ȳyle."

On dȳrt

Eidolon ve Shade, Serena'ya neler olduğu hakkında bir şeyler bilme ihtimali olan tek varlığı aramak için hastaneyi baştan sona taradı.

Reaver.

Dahili telefon kapalı olduğu için E hasta odalarına bakarken Shade yemekhane ve spor salonunu kontrol etti. Düşmüş meleği yan odada bir sırtlan şekil değiştirenle işini bitirirken buldu.

"Seninle konuşmam gerek."

Reaver başını salladı, altın sarısı saçları omuzlarının etrafında dalgalanıyordu. Genç sırtlanın omzunu sıvazladı. "Yeni gibi iyi. Ama bundan sonra aslanlardan uzak dur."

Çocuk gözlerini devirdi. Hayvanlar dünyasındaki benzerleri gibi, sırtlan ve aslan şekil değiştirenler de birbirlerinden nefret ederlerdi. ölümcül bir vahşilikle. Ama çocuk itiraz etmedi, sadece Reaver'a teşekkür etti ve ayaklarını vurarak odadan çıktı.

Reaver alanı temizlemeye başladı, kanlı sargı bezlerini ve ambalajları biyolojik tehlike kutularına attı. "Ne oldu?"

Eidolon hemen konuya girdi. "Serena Kelley hakkında daha fazla bilgiye ihtiyacımız var."

Reaver elindeki makası karıştırdı ama çabucak toparlandı. "Yeterince konuştum."

"Saçmalık."

Bir an için Reaver, sanki işi bitirmek onu konuşmanın dışına çıkaracakmış gibi, neredeyse çılgınca temizlik yapmaya devam etti. Eidolon uzun bir süre için yerleşti, bir omzunu kapı pervazına dayadı ve kollarını göğsünün üzerinde çaprazladı ve ayak bileklerinde ayaklarını çaprazladı; bu, istediği şeyi elde edene kadar hiçbir yere gitmeyeceğini söyleyen sessiz bir mesajdı.

"Konuşacaksın."

Reaver hırladı, güzel yüzü Eidolon'un ondan hiç görmediği kadar ölümcül bir ifadeye büründü. Reaver ona gelip bir iş ve kalacak bir yer isteyene kadar düşmüş melekler hakkında pek bir şey bilmiyordu ve Reaver on altı yıldır UG'de olmasına rağmen, Eidolon hala çok az şey biliyordu.

"Serena iblislerle tartışabileceğim bir konu değil."

"Onu zaten tartıştınız ve fark etmediyseniz, artık ilahi yasalara tam olarak bağlı değilsiniz."

Reaver'ın mavi gözlerinde acı parladı. "Sheoul'a girmediğim için ilahi ya da başka hiçbir yasaya bağlı değilim. Ama bu hiçbir kurala uymadığım anlamına gelmiyor."

Eidolon'un Adalet iblisi geçmişe ona adil oyun, kanun ve düzen duygusu ve kurallara karşı bir takdir kazandırmıştı. Ancak bir sürü hayat tehlikedeydi ve başı çok ağrıyordu ve kurallar pencereden uçup gidebilirdi.

"İşte anlaşma," dedi kendini kapı pervazından iterek. "Wraith onu kısa bir süre önce buraya getirdi. İblisler tarafından saldırıya uğramışlar ve o da yaralanmış."

Reaver o kadar kederli görünüyordu ki Eidolon birinin öldüğünü düşünebilirdi. "Zaten cazibesi var."

"Hayır."

"Sonra onu başkasına verdi." Reaver bir taburenin üzerine çöktü ve yüzünü ellerinin arasına gömdü.

"Bekâretini doğruladık," dedi Shade kapı aralığından. "Birine vermiş olması mümkün değil."

"Onun zarar görmesi de öyle." Düşmüş meleğin sesi avuçlarıyla boğuklaştırılmıştı.

Eidolon gözlerini kapadı ve düşünmeye başladı. "Yani ona zarar verebilecek hiçbir şey, hiçbir şey yok mu?"

"İlahi cazibenin hangi kısmını anlamıyorsun?" "Tamam, o zaman büyülenmiş başka biri ne olacak? Ona zarar verebilirler mi?"

Reaver başını kaldırdı. "Ben öyle düşünmezdim ama..."

"Ama ne?" Shade sordu. "Görünüşe göre siz cennet dâhileri her şeyi düşünmemişsiniz, ha?"

"Başka bir Sentinel'in neden ona zarar vermeye çalıştığını anlamıyorum. Bu hiç mantıklı değil."

Eidolon bunu bir an için düşündü. "Kötüye dönüşebilirler mi?"

"Pek olası değil."

Eidolon bir kaşını kaldırdı. "Ama emin değilsin." Reaver cevap vermedi, bu da yeterli bir cevaptı. "Melek dostlarıyla iletişime geçip bakabilir misin?"

"Hayır!" Reaver ayağa kalktı. "Hâlâ hizmet edenlerle temas kurmama izin yok."

Eidolon düşmüş meleğin yüzüne baktı. "Ne yapmana izin var? Konuşmana izin yok. Yardım etmene izin yok. Görünüşe göre herkes için oldukça işe yaramazsın." E, Reaver'ın göğsünü dürttü. "Anladığım kadarıyla Wraith'e yardım et, ama lanet olsun, Reaver, huzursuzluğu hissetmiyor musun?"

Yeraltı dünyasında mı? Serena da bunun bir parçası ve nedenini bulmalıyız. Kapıyı açman gerek."

Reaver'ın dudakları, Eidolon'un daha önce hiç görmediği iki keskin köpek dişini ortaya çıkarmak için geriye doğru sıyrıldı.

"Asla. Sen. Siz. İblislere."

"Seni kırmak istemem dostum ama sen de öylesin."

Reaver'ın kafası öyle bir güçle geriye doğru sallandı ki Eidolon omurgasının çatırdadığını duymayı bekledi. Ve sonra Reaver'ın yumruğu Eidolon'un yüzüne geldi ve Eidolon duvara öyle sert çarptı ki sıvalar yere düşerken etrafını sardı.

"Ne oluyor lan?" Şaşkına dönen Shade, Reaver ve E.'ye baktı. "Sığınak büyü-

"

Siren sesleri ve savaş gürültüsüyle sesi kesildi. Koşan ayak sesleri patinaja dönüştü ve Gem kapı aralığından kafasını uzattı. "Haven büyü bozuldu. Hastane kaos içinde. Bu hiç iyi değil E. Bu hiç iyi değil."

Lore Harrowgate'ten Underworld General'ın acil servisine adımını attı ve aniden durdu. Ne.. Ne. Cehennem

Elbette kavga, düzüşme ve genel kaos iblis dünyasında nereye giderseniz gidin temel unsurlardı ama bir hastanenin en azından birkaç kuralı olacağını düşünmüştü. Türü bilinmeyen bir iblis ona doğru geldi, ama yılan gibi yaratıktan sıyrıldı, yanından geçip giderken etrafında döndü ve kafasını duvara çarptı. Yumuşak bir gümbürtüyle obsidyen zemine düştü.

Öldürmemiş olmayı umarak o şeye baktı. Öldürmeyi umursadığından değil, sadece bunun için para almayı tercih ediyordu.

Para almaktan bahsetmişken.

Vampir bir hemşirenin hastalara ve personele kavgayı bırakmaları için boş yere bağırdığı triyaj masasına doğru ilerledi.

"Yo."

İç çekerek ona döndü. "Tıbbi yardıma ihtiyacınız var mı?"

"Peki ya yaptıysam?" diye sordu etrafındaki deliliğe bakarken. Kadın özür dileyen bir omuz silkme hareketi yaptı ve o da başını salladı. "Shade ya da Eidolon'u görmem gerek."

"Özür dilerim ama biraz meşgulüz." Birinin fırlattığı borunun beynine saplanmasını önlemek için eğildi. "Size önerim sonra gel-" Lore kadar büyük, uzun pençeli bir şey yüzüne çarpınca sözünü yarıda kesti. Lore masanın üzerinden sıçradı ve iblisin kafasını çevirdi.

Tatmin edici bir çatırtı, bir seğirme oldu ve şey yere yığıldı, öldü. Tatmin onun için bir ödeme olmuştu. Kanayan yanağını tutan hemşireye baktı. "İyi misiniz?"

"Yaşayacağım. Teşekkür ederim." Ölü iblise baktı.

"Bırakıyorum." Bir hışımla uzaklaştı.

Vay canına. Orada durmuş, iki kardeşi arayıp aramamayı düşünüyordu. Wraith'in gittiğini duymuştu.

Hayatını kurtarmaya çalışıyordu ama Lore ortağının Wraith'e verdiği zehrin tedavisi olmadığını gayet iyi biliyordu. Adam ölmüş sayılırdı.

Ama diğ er ikisini... onları bulması gerekiyordu. Roag'ın ödeme planını hazırlama şekli, paranın serbest bırakılması için     n n de ölmesi gerektiğini belirtmişti. Ve o yanmış Roag denen adam çok açık konuşmuştu. Bu kardeşler hakkında kafasında bir sürü soru işareti vardı. O Neden ölmelerini istediğini hiç söylememişti ama Lore da sormamıştı. Umurunda da değildi. Yapacak bir işi vardı. Ama gerçekten, onun Otuz yıl boyunca para için cinayet işlerken, birinin öldüğünü görmek için bu kadar çaresiz olan birine rastlamamıştı. Kendileri  lm şt . Lore ve ortağı Zaw, paranın üçte birini peşin olarak almışlardı, ancak geri kalanı kardeşler kesin olarak ölene kadar gelmeyecekti.

Zaw'ın ölümü bu planı bozmuştu. Lore Zaw kardeşleri indirirken Byzamoth'a yardım ediyordu. Telsiz kulaklıkları aracılığıyla iletişim halindeydiler ve Lore, Zaw'ın tam olarak ne zaman öldürüldüğünü biliyordu.

Kulağa oldu a korkunç geliyordu. Lore'un söyleyebildiği kadarıyla, Zaw bir kurt adam tarafından yenmişti.

İğrenç.

Lore daha çok temiz, kansız bir öldürmeyi tercih ederdi. Bir suikastçı olabilir ama sadece bu işte iyi olduğu için. Ve başka bir şey yapamadığı için. İblis dünyası onu istemiyordu, insan dünyası da  yle. Bir melez olarak, her iki yerde de   pt .

Oh, ve Lore'un hizmetlerini pazarlayan ve paradan pay isteyen bir iblis tarafından sahiplenildiği için. Ya da başka bir şey.

İnsanları kazara dokunmaktan korumak için deri bir eldivenle kaplı eline baktı. Eğer denerse derinin içinden bile öldürebilirdi ama öldürme yeteneği yoktu.

Ŗu anda açıktı, yani burada kimse tehlikede değildi. PeŖinde olduğu kardeşler dışında kimse.

Bir Ŗey ığlık attı ve aynı anda kan ince bir sis halinde püskürerek yüzüne çarptı. Eldivenli elinin tersiyle gözlerini sildi ve Harrowgate'e döndü.

"Lore!" Gem'in sesi kaosun üzerinde çınladı. Sigara içen güzel Gotik hatun ona doğru koştu, stetoskopu Geniş göğüslerinde zıplıyordu.

Onunla karşılaşmak ne büyük bir şanstı. Geçen gece otoparkta. Birkaç soru sormak için onu durdurmuştu ama orada bir kıvılcım vardı, uzun zamandır bir kadına karşı hissetmediği somut bir kıvılcım.

Çoğunlukla, çünkü onlardan kaınıyordu. Sevdiği bir partneri seks sırasında kazara öldürmek tekrarlamak isteyeceği bir Ŗey değildi. Ortadan kaldırmak için para aldığı birini seks sırasında öldürmek... bu biraz farklıydı.

Ama Gem onu büyülemişti ve ayrıca Gem hastane hakkında ve hedefleri hakkında çok Ŗey biliyordu. Bir taşla iki kuş vurmak için eline büyük bir fırsat geçmişti; uzun zamandır birlikte olduğu en seksi kadınla takılabilecekti. Uzun zamandır ve iyi istihbarat almıştı.

Dün gece Lore'un dairesine gitmişti ama asansördeki saldırgan insan yüzünden kızgın olduğu belliydi ve konuşmak istememişti. Görünüşe göre, insan erkekle de pek konuşmamıştı çünkü ikisi de seks kokuyordu ve bu da Lore'u heyecanlandırmıştı, aynı zamanda da kızgındı. Ne kadar kötü bir fikir olursa olsun Gem'i kendisi için istiyordu. Hey, bebeğim, evet, bu doğru... bunu yapabiliriz, ama boş ver ben

eldivenlerimi çıkarmadan örtünmek zorundayım. Sağ elimle sana hiç dokunamam çünkü boşaldığımda eldivenin içinden bile dokunduğum kişiyi öldürürüm. Ama evet, sen ağzınla o şeyi yapmaya devam et, ben de seni mezara koymamaya çalışayım...

"Gem," dedi, onu fırlatılan bir sandalyenin önünden çekerek. "Hastanенizin bir savaş bölgesi olduğundan bahsetmemiştin."

Öfkeli bir nefes verdi. "Normalde öyle değil. Bu-" Hastane önlüğü giymiş bir vampirle yumruklaşan önlüklü, boynuzlu bir iblise bağırarak için sözünü kesti. "Bu delilik."

"Bunun operasyonların normal durumu olmadığını bilmek güzel."

"Hiç de değil." Kaşlarını çatı. "Gitmem gerek, bakalım Sığınak büyüsunü geri getirmeye yardım edebilecek miyim?"

"Sonra görüşürüz o zaman."

Cevap vermedi, dikkati tuvaletin yanında bir şeytanı takip eden bir leopar şekil değiştiren tarafından dağıtılmıştı. Bu şimdiye kadar tanık olduğu en tuhaf sahnelerden biriydi ve Yüz yılı aşkın bir süredir buralarda, bu yüzden garip şeyler biliyordu.

Lafı açılmışken... dün geceki insan ambulans bölmesinin kapısının yanında duruyordu, bakışları cinayet doluydu. Bu yüzden Lore Gem'i üst kolundan tutup kendine çekti ve büyük bir zevkle öptü.

Diliyle.

Bakışlarını insana kilitledi ve Gem'den geri adım attığında adamı tersledi. Erkeğin gözlerinde soğuk bir öfkenin yanı sıra dile getirilmemiş bir tehdit de vardı acı vaat etti.

Lore'un vaat ettiği Şeyle rekabet edememesi çok kötü.

Ölüm. Ve insan erkeğinki de müesseseden olacaktı.

Lore dönüp Harrowgate'in içinde kaybolurken Gem afallamış bir halde öylece durdu. pcğyle dudakları karıncalandı ve aklı başından gitti. Adam Şeytani derecede yakışıklıydı ve onunla birkaç gün önce tanışmış olsaydı, o öpücüğü alıp yatağa kadar koşabilirdi

Ama hayır, Kynan ortaya çıkıp ortalığı karıştırmak zorundaydı. "Gem."

İnsandan bahset. Kalbi çarpıyordu, çünkü yanlış bir Şey yaparken yakalandığını düşünüyor gibiydi, ona döndü. Ve şaşkın bir nefes aldı. Yüz ifadesi karanlıktı, Lore'un içinde kaybolduğu Harrowgate'e bakarken bakışları kaynıyordu.

"Tamam, kıskançlık samalığını kes," diye tersledi, her ne kadar bir yanı gizliden gizliye memnun olsa da. "Olmalısın yalakalık yapmak, çiftleşme dönemindeki bir mağara Şeytani gibi davranmak değil. Ve şu anda aşk hayatımdan daha fazla endişelenmem gereken Şeyler var."

Bir engerek hortlağı, bir ay önce ölmüş gibi görünen, insan boyutlarında kobraya benzer iğrenç bir Şey Triyaj masası ve Gem daha bir uyarıda bulunamadan Kynan'ın etrafını sarmıştı. Dişleri açık ağzından zehir damlatıyordu ve gözleri boğazına odaklanmıştı.

Ky yılanın pençesinde çırpınırken Gem onu yumrukladı. Yılan sıktıka yüzü kızardı ve nefesi kesildi.

Çaresizce yılanın yüzüne vurdu ama engerek yılanı neredeyse hiç kıpırdamadı. Kynan'a yemek olacaktı.

Hayal kırıklığı gözyaşları gözlerini yaktı. Başka seçeneği yoktu. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, melez Soulshredder formuna dönüştü. Kemikleri patladı ve büküldü, derisi gerildi ve yarıldı, ve saniyeler içinde iki kat daha büyük, kanatlı ve iğrenç, tırtıklı pençelere sahip oldu. Yılan tısladı.

Pençelerini hayvanın yan tarafına geçirdi ve hayvan ona doğru saldırdı, dişleri yanağını sıyırdı. Ona tekrar saldırdı ve gözünden yakaladı. Korkunç bir çığlık attı ve pençelerini çözdü.

Kynan'ın vücudunu sardı. Ky sıçrayarak ondan uzaklaştı... ve ondan. Anında geri çekildi, ama hâlâ ihtiyatlıydı. Kynan'ın gözlerinde oyalandı. İtiraf etmek istediğinden daha fazla canı yanmıştı.

"Bu şeyin hastanede ne işi var?" Nefes nefese kalmış, ciğerlerinden çekilen nefesi yakalamaya çalışıyordu. "Veterinerde olması gerekmiyor mu?"

"Evet," dedi, sesi vardiyadan dolayı çakıllı çıkmıştı. En azından önlükleri sağlamdı.

"Birinin evcil hayvanı olmalı. E'nin bunu gerçekten tamir ettirmesi gerekiyor." Elini savaştan ibislere doğru salladı ama Kynan cevap veremedi acı çığlıkları kavga seslerinin yerini aldı. Birkaç hasta ve personel başlarını tuttu ve diğerleri acı içinde kıvranarak yere düştü. Sığınak büyüğü tekrar devreye girmişti.

"Zamanı gelmişti." Kynan göğüs kafesini ovuşturdu. "Ve beni kurtardığın için teşekkürler."

"Senin gibi büyük bir iblis avcısı mı? Bundan kurtulabilirdin."

Biraz şüpheli görünüyordu ama itiraz etmedi. Mevcut tüm sağlık personeliyle birlikte insanların yaralarının sarılmasına yardım etti. İşleri bittiğinde onun elini tuttu ve karşı koyması gerektiğini bildiği halde karşı koymadı. Çok meraklıydı.

onu hasta odalarından birine götürdü.

Kynan kapıyı açtı. İçeride mumlar yanıyordu ve yerde yiyeceklerle dolu bir battaniye, şarap bardakları ve içinde bir şişe buz bulunan bir kova vardı. köpüklü üzüm suyu. Battaniyenin etrafında serum direkleri vardı ve bunlardan yeşil floresanla parlayan bir şeyle dolu tuzlu su torbaları sarkıyordu.

"Ne... bu da ne?"

Gülümsedi, her zaman kalbinin takla atmasına neden olan o öldürücü gülümseme. "Kısmen Tayla'nın fikriydi. Bunu yapmak istedim. romantik bir şey, ama o senin romantizm anlayışının yaraları dikmek olduğunu söyledi..."

"İkisini birleştirmen çok zekice," diye mırıldandı Gem.

"Bazen bir erkek kirli oynamak zorundadır." Battaniyeyi işaret etti. "Otur."

Bu aptalcaydı ve o da bunu biliyordu. Ona karşı koyacak iradeye sahip değildi ve bu pikniğin, adamın arka duvara yuvarlandığı yatakta sona ereceğinden hiç şüphesi yoktu. Onunla çıplak kalmanın kötü bir şey olacağından değil ama hırpalanmış kalbi göğüs kafesine Mors alfabesiyle uyarılar gönderiyordu.

"Emin değilim," dedi, hala gözlerinin önünden silememişti. Kynan'ın onu iblis formunda gördüğünde yüzünde beliren tiksinti ifadesini hatırlayın. "Bu güzel ama..."

"Ama ne?"

"Dürüstçe mi?" İtiraf etmek istemediği kelimeleri toplarken dilini dişlerine vurdu.

"Korkuyorum."

Kynan gözlerini kapattı. Gözlerini tekrar açtığında, pişmanlıktan kararmışlardı.

"Seni incittiğim için özür dilerim Gem. Bunu telafi etmek istiyorum. Bunun yeterli olmayacağını biliyorum ama bu da bir başlangıç." Battaniyeyi okşadı. "Lütfen."

Zihni bunun bir hata olduğunu haykırıyordu ama yine de onun yanındaki battaniyeye uzandı ve Crocs'larını çıkardı. Tanrım, çok kolaydı.

İki bardak köpüklü meyve suyu doldurdu ve birini ona uzattı. "O adamı öpmeni istemiyorum."

"Bu senin kararın değil." Bardağından bir yudum aldı, dilinin ucuyla bardağın kenarına hafifçe vurdu.

"Biliyorum." Kynan sepetin içinden bir teneke çıkardı. "Ama bu bir daha olmaması için kitaptaki her numarayı kullanmayacağım anlamına gelmiyor." Tenekeyi açtı ve kadın sırttı.

"Çikolata kaplı portakallar. En sevdiğim. Nereden biliyorsun?"

"Tayla." Altın folyo kabından bir tane çıkardı ve Gem'in dudaklarına götürdü. "Isır."

Öyle yaptı, enfes tatlılık karşısında neredeyse bir inilti çıkaracaktı. Adam onu izledi, dudaklarında yavaş bir gülümseme kıvrıldı, gözleri tehlikeli bir şekilde karardı.

"Bu iyi," diye mırıldandı. "Tadını çıkar." Isırılmış ucuyla dudaklarında iz bıraktı, meyvenin ıslak, serin darbesi

Aniden ısınan etinde garip bir erotik his. "Suyunu yala."

Portakal dilimini çekti ve kadının dilini kullanarak sıvıyı dudaklarından sıyrmasını izledi. Bakışları odaklanmıştı, yarı kapalıydı ve ateşle parlıyordu. Vay canına. Bu güçtü. Emirleri o veriyor olabilirdi ama kadın da onu tahrik ediyordu ve daha dokunmamışlardı bile.

"Bir ısırık daha," dedi, sesi bir dakika öncesine göre daha alçak ve sertti.

Bakışlarını adamın üzerinde tutarak dişlerini portakala geçirdi, sulu lokmayı emerken adamın nefesindeki hafif kıpırtıyı fark etti. Çiğnedi, yuttu ama dudaklarını yalayacak zamanı olmadı çünkü adamın ağzı onunkinin üzerindeydi ve bunu onun için yapıyordu. İç çekerek ona doğru açıldı ve elini boynunun arkasına doladı. Adamın dili kadınıkiyle buluşarak içeri girdi, Ve işte böyle, şehvetli alay erotik, talepkâr bir oyuna dönüştü.

Vücudu canlanırken tırnaklarını adamın derisine geçirdi ve ondan bir tıslama sesi çıkardı.

"Beni öldürüyorsun Gem," dedi onun dudaklarına karşı. "O gecedен beri öldürüyorsun...."

O geceyi biliyordu. Hafızasına kazınmıştı, Çünkü ona bir erkekle yaşadığı ilk orgazmı yaşatmıştı. Sonra da onu evinden kovmuştu.

"Benimle birlikte olmak istemedin."

"Kimseyle birlikte olmak istemedim. Lori'nin bana yaptıklarından sonra olmaz." Adam kadının kalçalarını kavradı ve onu kendine doğru çekti. "Ben bir aptaldım."

"Bunu tartışmayacağım." Tırnaklarıyla adamın boynunu çizdi ve dişlerini göstermesinden keyif aldı. "Şimdi, bunu telafi et Ben."

Onu bir anda sırtüstü yatırdı, kalçasını onunkinin arasına soktu, ağzı boğazının hassas derisine kötü şeyler yapıyordu. "Çok yumuşaksın, Gem." Ellerin önluğünün altından göğüs kafesine doğru kaydırđı. "Çok güzelsin."

Sırtını kamburlaştırarak bacaklarını açtı ve ereksiyonunun sert çıkıntısını göbeğinde hissedene kadar onu bacaklarının arasına aldı. Bu his karşısında neredeyse nefes nefese kalıyordu,

Özellikle de onu tam olarak doğru yerde yakalayan yavaş bir sürtünmeye başladığında. Bu şekilde boşalabilirdi, bunu biliyordu çünkü bahsettiğı gece de buna çok benziyordu ve adam onu izlerken kadın uçup gitmişti.

Acı tatlı anıyı bir kenara iterek ellerini adamın sırtında gezdirdi, avuçlarının altındaki kasların esnemesinden ve yuvarlanmasından keyif aldı. Elleri kaburgalarında ve karnında hafifçe oynadı, ama uzaklaşmadılar, sakın bir şekilde merkezde kaldılar.

R ya da üçlü X isterken tamamen PG olarak derecelendirilmiş.

Göğsünün derinliklerinden, ihtiyacı olan bir erkeğın mırıltısı gibi alçak, gürleyen bir ses geldi ve vücudu içgüdüsel olarak tepki verdi, bacaklarının arası tamamen ıslanıyordu.

"Tanrım, beni azdırıyorsun. O kadar ateşli ki düşünemiyorum." Ağırlığını kaydırđı ve yüzünü ellerinin arasına aldı, alnını onunkine bastırđı. "Seninle sevişmek istiyorum."

Nefesi aceleyle kesildi. "Ben... Tanrım, ben de bunu istiyorum." "Ama burada değil. Şimdi değil."

Gözlerini kırptırdı. "Tekrar söyler misin?"

"Yavaş ve doğru bir şekilde yapmak istiyorum. Bir yatakla, ve ben istiyorum

Bütün geceyi bunu yaparak geçir." Adam onu öptü, sadece hafifçe dudaklarını okşadı ve kadın adamın kendini nasıl kontrol edebildiğini merak etti, Çünkü ikisinin de kıyafetlerini çıkarmaya hazırdı. ve ona sertçe bin. "Diğer tüm zamanlarda sarhoştum, kızgındım ya da kıskançtım. Tekrar öyle olmasını istemiyorum."

Bu söyleyebileceği en iyi, en tatlı şeydi. Ama vücudu çok gergindi, gergin ve ağrıyordu. "Yanıyorum Kynan," diye fısıldadı, leğen kemiğini ona sürtünmek için eğerek. "Beklemek istemiyorum."

Dili alt dudağının üzerinde erotik bir gezinti yapıyordu. "İstersen sana orgazm yaşatabilirim. Ben de bunu istiyorum. Her yerini tatmak istiyorum," dedi ve kadın neredeyse sadece onun sözleriyle boşalıyordu. "Ama seni becermeyeceğim. Bu bir randevu, sahip olmadığımız bir şey. Geriye doğru çalışacağız ve randevumuz bittiğinde, sen de vardiyanı tamamladığında, senin evine gideceğiz ve seninle sabaha kadar sevişeceğiz. Anladın mı?"

Oh, evet, anladı. O kadar iyi anladı ki, elini bacaklarının arasına atıp okşamaya başladığında, o kadar sıcak bir patlamayla bağırdı ki, cildinden alevler çıkmasını bekledi.



Dışarıdaki dünyanın yok olduğunu bilerek ona sarıldı. delirmişti ve yakında gelecek için endişelenmeye geri dönecekti. Ama bu kısa an için, sonunda mutluluğu bulmuştu.

On beş

Serena öldürücü bir baş ağrısıyla uyandı, bıçak saplanır gibi bir ağrı

kafatasına doğru ateş ediyordu. İlk gördüğü şey

Gözlerini açtığında Josh'un karanlıkta, yatağının yanındaki sandalyede oturduğunu ve yüzünü ellerine gömdüğünü gördü.

"Josh?"

Başını kaldırdı ve sonra yatağının yanında diz çökmüş haldeydi. "Serena. Nasıl hissediyorsun?"

"Ne... ne oldu? Neredeyim ben?"

"Otel odası. Dinlenebilmen için ışıkları kararttım." Parmaklarının arkasını dikkatlice yüzüne dokundurdu. "İyi misin? Başın ağrıyor mu?"

"Sanki biri balyozla vurmuş gibi. O zamandan beri böyle hissetmemiştim..." Sesinin kesilmesine izin verdi, ona çocukluğunda yaşadığı acıları anlatmak istemiyordu. Ama bu garipti. Cazibesine neler oluyordu?

İnleyerek ayağa kalktı ama Josh onu geriye itti ve başını yastığa koymadan önce yastığı kabarttı. "Sakin olman gerek. Öyle bir darbe aldın ki rhinobeast."

"Bu mümkün değil," dedi, gerçi bunu söylemek aptalcaydı, çünkü belli ki bir şeyler olmuştu.

"Neden olmasın?"

"Sadece hatırlamıyorum, sanırım." Bu bir yalan değildi; nasıl yaralandığı hakkında gerçekten hiçbir fikri yoktu.

"Hiçbir şey hatırlamıyor musun?" diye sordu ve sesinin rahatlamış gibi geldiğini düşündü. Gözlerini kapatarak, kendini sürüklenmeye bıraktı.

aklına takılan son şeyi söyledi. "Philae'deydik. Sesler vardı." Çığlık gibi bir ses anılarını sarsarken gözlerinin arasında bir ağrı başladı. "İblisler

bize saldırdı." Kalbi sanki hâlâ oradaymış gibi çarpıyordu. Josh onun elini tuttu.

"Ben buradayım. Artık güvendesin."

Ama gözlerini açtığında ve onun bakışlarındaki öfke parıltısını gördüğünde, hiç de güvende olmadığını anladı. Josh'un yaratıkları bir palanın uzun otları ezmesi gibi ezip geçtiği ve adadaki tüm tehlikeli şeyler arasında Josh'un en ölümcül olanı olduğu anıları geri geldi. Titredi ve elini Josh'un elinden çekti.

"Belli ki değilim," diye tersledi, Josh'tan mı yoksa iki kez incinmiş olmasından mı bahsettiğinden emin değildi. tekrar incinebilir. Hatta belki de öldürülebilirdi. Annesinin hastane morgunda soğuk bir levhanın üzerindeki parçalanmış bedeninin ezici anıları nefesini kesiyordu. Annesini son bir kez görmek için Val'den gizlice kaçmıştı, dokuz yaşındaki beyni ölümün gerçekte ne anlama geldiğini kavrayamamıştı. Ta ki annesinin cesedini görene kadar.

Josh bir elini yüzünde gezdirdi, az önce onu tutan, onunla ilgilenen elini. Birden, sadece onu korumaya çalışırken ona çıkıştığı için kendini kötü hissetti.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Yaralanmaya alışık değilim. Sanırım çok iyi bir hasta değilim."

"Aynen öyle." Eli gözlerinin üzerinden uzun ve yorgun geçişler yapmaya devam etti.

"Sen iyi misin? Biraz keyifsiz görünüyorsun."

"Daha önce kardeşlerimden bazı kötü haberler aldım. Endişelenmenizi gerektirecek bir şey yok." Sandalyeden kalktı ve

odanın içinde dolaşıyordu. "Peki, yaralandıktan sonra ne hatırlıyorsun?"

Ayağa kalktı, beynine saplanan acıdan irkildi. "Pek bir şey yok. Her şey karardı." Kaşlarını çattı. "Beni hastaneye mi götürdünüz?"

Josh dönüp ona baktı. Gözleri karanlıkta ürkütücü bir ışıltıyla parlıyor gibiydi. "Hayır. Neden?"

"Bilmiyorum... Tuhaf rüyalar gördüm. Korkunç bir hastanedeydim. Karanlıktı ve garip bir şey vardı. Duvarlarda yazılar." Ürperdi. "Ve tavandan sarkan zincirler."

"Kafana yediğin darbe seni mahvetmiş," dedi. "Ama seni doğruca buraya getirdim. Hastane yok."

Tekrar ürperdi. Çocukken hastanelerde geçirdiği çok fazla zaman ona hastanelere karşı yoğun bir nefret vermişti.

Kokular, sesler... hastanelerle ilgili her şey tüylerini diken diken ediyordu. Rüyasının hastaneyi bir işkence ve dehşet mekânına dönüştürmesine şaşmamak gerekirdi. "Yine de her şey o kadar kötü değildi. Ondan hemen sonra rüyamda bir plajda olduğumu gördüm. Bu çok garip, çünkü ben hiçbir zaman plaj insanı olmadım."

"Bunu unutmamam gerekecek," diye mırıldandı

Josh. "Tamam, peki ben nasıl yaralandım?"

Gözlerinde yine o tehlikeli ışık parladı, altın rengi çakmaktaşları karanlıkta yanıp söndü.

"Byzamoth."

Midesinde bir düğüm oluştu. Onun bir tehdit olduğunu biliyordu, ama bunu görmezden gelmiş, Josh'u tehlikeye atmıştı.

ciddi şekilde yaralandı ya da öldü ve hepsi onun kibri

yüzünden oldu. "Çok üzgünüm, Josh."

"Hey." Yatağa uzandı ve onu kollarının arasına aldı. "Bu senin hatan değildi."

"Beni uyarmaya çalıştın. Beni oradan çıkarmaya çalıştın ama peşimde olduğunu bilmeme rağmen dinlemedim." O Sertçe yutkundu ve ondan uzaklaştı. "Başından beri haklı olmana rağmen."

"Bu bir ders olsun," diye mırıldandı ama gözleri muziplikle parlıyordu. "Ben her zaman haklıyım."

Tanrım, o mükemmeldi. Biraz huysuzdu ama onun gibi bir geçmişi olan biri onu kim suçlayabilirdi ki? Aynı zamanda nazik, zeki ve ölümcüldü.

Ona verdiklerinden daha iyisini hak ediyordu, ki bu da bir kova dolusu yalandı. Tanrı aşkına, o bir Gardiyan'dı. Gerçekle başa çıkabilirdi. İyiliğin tarafı için savaşmıştı... ve onu koruduğuna göre bunu bilmeliydi.

"Josh... Sana bir şey söylemem gerek. Kulağa çılgınca gelecek-"

Parmağını dudaklarına götürdü. "Güven bana, deliliği bilirim ve ne söylersen söyle o kategoriye girmeyecek. Söz veriyorum."

"Evet, şey-"

"Ben her zaman haklıyım, unuttun mu?"

"Sen de kendini çok beğenmişsin," diye mırıldandı, ama alay ediyordu ve adam bunu biliyordu ve onu Dünya'nın dönmesini durdurabilecek bir gülümsemeye ödüllendirdi.

"Bana bırak," dedi, yatağa geri oturdu ve beklentiyle onu izledi.

"İskenderiye'deki konuşmamızı hatırlıyor musun? Melekler tarafından büyülenen insanlar hakkında?" Derin bir nefes aldı. "Şey... Ben de onlardan biriyim."

"Ciddi misin?" Kız başını salladığında bile yüz ifadesi değişmedi. Sadece meraklı görünüyordu. "Yani, ölümsüz ve yaralanmaya karşı bağışık olman gerekmiyor mu?"

"Şey, incinebilirim... ama sadece istersem ya da öyle hissedersen hak ettim." Adamın kaşlarını kaldırması üzerine, "Mesela bir keresinde bir rahibeye yalan söyledim ve kendimi kötü hissettim, bu yüzden parmak eklemlerime cetvelle vurmasına izin verdim. Çok acıdı. Hem de çok."

"İncinmek için daha eğlenceli yollar düşünebilirim," dedi göz kırparak. Ve sonra ayıldı. "Ama bunu nasıl açıklıyorsun? Byzamoht?"

"Bu milyon dolarlık bir soru. Biraz araştırma yapmayı umuyordum... sanırım beklemek zorunda kalacak. Belki ben güvenli bir internet bağlantısına ulaşana kadar Aegis bağlantılarından bazılarını yoklayabilirsin?" Adam başını salladığında gözlerini ona dikti. "Bunu oldukça kolay kabul ediyorsun. Neden?"

"Büyülü tedaviler kullanan bir hastanede çalışıyorum." Omuz silkti. "Bir de şu Aegis meselesi var."

İçindeki gerginlik dışarı aktı. Val'den başka birine içini dökebilmek çok rahatlatıcıydı. Onu önemseyen birine.

sanki yürümeyi öğrenen bir çocukmuş gibi onun üzerinde gezinen adamdan farklı bir seviyede.

Josh'un kaşları çatıldı. "The Aegis sayesinde İşaretli Nöbetçiler'i biliyorum ama detaylar kabataslak. Bana büyüünün amacını söylerseniz Byzamoth'u araştırmak daha kolay olabilir. Demek istediğim, melekler insanları sırtlamak için büyüemezler."

"Hayır, öyle değil. Büyülenmiş olan herkes, kötülüğün elinden uzak tutulması gereken bir şeye sahiptir."

"İskenderiye'de bulduğun para gibi. Büyülenmiş adamın taşıdığı şey buydu." Onun başını sallaması üzerine devam etti. "Peki neyi koruyorsun?"

Eli otomatik olarak kolyesine gitti. "Bu." "Nedir bu?"

"Dürüst olmak gerekirse, emin değilim. Adı Heofon, Eski İngilizce'de Cennet demek. Ama tüm bildiğim bu. Bulduğumuz madalyonun koruyucusu, Cennet'in ne olduğunu tam olarak anlayan son Nöbetçiydi.

Elinde tuttuğu şeyin ne olduğunu. Val'e göre, Sentinellerin artık nesnelerinin tam olarak ne olduğunu bilmelerine izin verilmiyordu.

Bunun nedeni, madalyonun koruyucusunun yaptığı gibi, madalyonu yanlış kişiye ifşa etmelerinden veya uygunsuz şekilde kullanmalarından korkmalarıydı."

"Ama ruhların karşı tarafa geçmesine yardım ettiğini falan düşünmüyor muydu?"

"Evet, ama kendini öldürüp sikkeyi korumasız bırakarak kötü güçlerin sikkeyi ele geçirmesine izin verme riskini aldı." Artık sikkeyi Aegis'e teslim edilene kadar yanında tutmak zorundaydı. Val'e göre, böyle bir nesne güvenli bir şekilde

Muhafızların eline geçtiğinde, onu koruması için yeni bir Nöbetçi seçilecekti.

"Yani Byzamothe denen adam... senin peşindeydi, değil mi? Tabletini değil."

"Bence tableti kesinlikle Aegis'in Harrowgates'i kapatmasını engellemek için istedi ve madeni parayı da bonus olarak alacağından şüphem yok ama evet, sanırım benim peşimde. Kolyeyi ve tılsımımı istediğinden eminim."

"Onları nasıl ele geçirebilir?" Josh'un sesi derin ve tehlikeli bir hal almıştı ve kız hem korku hem de kadınsı bir takdirle ürperdi.

"Seks. Bu yüzden bekâırım. Val'in bu kadar koruyucu olmasının nedeni de bu." Kucağına baktı ve sonra tekrar yukarı tekrar. "Hepsi bu kadar değil. Byzamothe tılsımı benden alırsa, ölürüm."

Onun ifadesini okuyamadı. Hem de hiç. Bir küfür savurarak ayağa kalktı ve elleri iki yanında yumruk olmuş halde tekrar yürümeye başladı.

"Josh, bak, sana daha önce söylemediğim için özür dilerim-"

"Mesele o değil," diye tersledi. Öfkesi odada bir fırtınaya, tüylerini diken diken eden bir elektrik dalgalanmasına dönüşmüştü. "Lanet olsun. Allah kahretsin! Bundan nefret ediyorum!"

Kendine sarıldı ve kollarındaki tüyleri ovuşturdu. "Artık bu konu hakkında konuşmak istemiyorum, tamam mı? Sadece buradan çıkmamız gerekiyor."

"Anlaştık," diye homurdandı. "Bir sonraki trende yerimizi ayırttım bile."

"Ne zaman?"

Saatine baktı. "Yarın. Akşam beş. Aslında bugün. Gece yarısını geçti."

Düşündüğünden daha uzun süredir kendinde değildi. Bu da midesinin neden guruldadığını açıklıyordu. O salladı Bacaklarını yatağın kenarına uzattı. "Sırt çantam nerede?"

"Uh-uh." Josh bir avucunu göğüslerinin arasına koyarak onu yerinde tuttu. "Dinlenmen gerek. Çantayı getireyim. Neye ihtiyacın var?"

"Bana bebek gibi davranılmamasına ihtiyacım var," dedi ama yarı ciddiydi. Bu şekilde ilgilenilmek iyi hissettiriyordu. "Ve bir granola bara ihtiyacım var. Çantamda her zaman birkaç tane bulundururum."

"Aç uyanacağını düşündüm, bu yüzden mutfağa senin için biraz yemek hazırlattım."

Şifonyere gitti ve buz yatağının üzerinde duran büyük bir tabağın kapağını kaldırdı. Tabağı ona getirdiğinde, etlerin, peynirlerin ve meyvelerin lezzetli görüntüsü karşısında neredeyse ağzının suyu akacaktı. Koşullar ne olursa olsun, her zaman yemek yiyebilmişti. Sonra koca bir bebek gibi gözyaşlarına boğuldu. "Bu çok düşünceliydi." Onun elini kendi eliyle kapattı. "Benimle bu şekilde ilgilenmene gerçekten gerek yok ama sana ne kadar teşekkür etsem az. Çok şey yaptın. Sen iyi bir adamsın Josh."

"Yanılman için o kadar çok neden var ki," dedi sessizce.

"Bundan şüpheliyim."

"Evet, şey... beni tanıımıyorsun."

Adam elini çekecekken kadın elini sıkıca kavradı. "Hayatımı kurtardığını biliyorum."

"Her erkeğın yapacağını yaptım."

"Hayır, hiçbir erkek bunu yapmazdı. O iblislerden çığlık atarak kaçarlardı. Sen onlarla savaştın ve beni Byzamoht'tan kurtardın. Size olan borcumu asla ödeyemem ve size ne kadar teşekkür etsem azdır."

Ona anlam veremediği sıkıntılı bir bakış attı. "I yemek yemene ve biraz dinlenmene izin vermeliyim. Ben ön odada olacağım."

"Lütfen," dedi. "Burada kal. Yalnız kalmak istemiyorum."

—

Korkusu aptalca ve çocukçaydı, karanlıktan korkan bir çocuk gibi, ama olanlardan sonra onun yanında kendini güvende hissediyordu.

Ve o kadar da yalnız değildi, özellikle de artık gerçeği bildiğine göre.

"Evet. Tamam. Tamam. Ben sadece otelin zeminini tarayacağım. -" Tüm vücudu sarsıldı ve bir eliyle sandalyenin arkasına diğer eliyle de duvara tutunmadan önce geriye doğru tökezledi.

"Josh?" Elindeki yemek tepsisini yatağa fırlattı ve başının dönmesine aldırmadan ayağa fırladı. "Sorun nedir?"

"Ayağa... çok... hızlı kalktı." Derin bir nefes aldı ve alnını duvara dayadı.

"Kavgada yaralandın, değil mi?" Kadın ellerini adamın vücudunda gezdirerek yaralanma olup olmadığına baktı ama adam tısladı -tam anlamıyla tısladı- ve ondan uzaklaştı.

"Dur," diye mırıldandı. "Ben iyiyim."

Ona tekrar uzandı ve bileğinden yakaladı. Dövmeleri yanıyormuş gibi hissediyordu ve yüzündeki kül rengi olmuş teninde keskin bir şekilde göze çarpıyordu. "Sen iyi değil."

"Yaşayacağım." Sesi sertti ama dokunuşu nazikti. parmaklarını onun kolundan sıyırdı. "Sana tecavüz etmek isteyebilecek iblislere karşı bir kontrol yapmam ve ardından duş almam gerekiyor."

Vay be. Çok heyecanlıydı. "Dikkatli ol. Lütfen. Benim yüzümden incinmeni istemiyorum."

Uzun bir nefes vererek gözlerini kapattı ve başını öne eğdi. "Lanet olsun sana," diye nefes aldı. "Benim için endişelenmeyi bırakabilir misin? Önemsemeyi bırakır mısın?"

"Götlük yapmayı keser misin?"

Kafasını kaldırdı. "Ne?"

"Birinden üzerinde kontrol sahibi olmadığı bir şeyi hissetmeyi bırakmasını istemek kabalıktır. O yüzden kendini aş artık. Önemsiyorum ve durmayacağım. Ya bunu kabul et ya da git. Senin seçim."

Adam ona o kadar uzun süre baktı ki midesi bulanmaya başladı. Ya gerçekten gitmeye karar verdiyse? Ona ihtiyacı vardı ve ilk kez ona korunmaktan daha fazlası için ihtiyacı olduğunu fark etti.

Oh, Tanrım. Ona aşık oluyordu, değil mi?

Sonunda başını salladı. İfadesi sertti ama sesi sessizdi,

"Sen benim ölümüm olacaksın, Serena. Gerçekten öyle olduğunu düşünüyorum."

Wraith banyoya vardığında neredeyse nefes nefese kalmıştı. Kapıyı arkasından kapattı ve sanki bunu yapmak iblisleri geri tutabilirmiş gibi kapının üzerine yığıldı onu kovalıyor

Hayatı boyunca onunla birlikte olan şeytanlar. Kafasında. Ruhunda. Sen iyi bir adamsın, Josh.

Nefes almakta bu kadar zorlanmasaydı gülerdi. İyi değildi. O bir erkek bile değildi.

Hayır, o libidosu güçlü bir toksin tarafından öldürülmüş bir seks iblisiydi. Ama libidosu tamamen ölmemişti. Serena'nın yanında değil. Az önce ona dokunduğunda, vücudu yeni uyanmış bir volkan gibi patlamıştı. İşte bu, Ani zehir hastalığı nöbeti ile birleşince sinir sistemi aşırı uyarılmış ve oradan çıkmak zorunda kalmıştı. Vücudu birkaç farklı yöne çekildiğini hissetmişti ve nasıl tepki vereceğinden emin değildi. Seks için ona kolayca saldırabilirdi. Kan için üzerine atlayabilirdi. Ya da odanın ortasında kusabilirdi.

Hepsi de harika seçenekler. Onu seksle öldür, kanını akıtarak öldür ya da gerçekten iğrendir.

Şiddetle titreyerek yere çöktü ve derin bir nefes aldı, sakinleştirici nefesler aldı. Oda dönmeyi bıraktığında, çantasını karıştırdı ve soğuk paketten bir ünite O-negatif almadan önce yarım düzine eşyayı fayansın üzerine attı. Tanrım, soğuk kandan nefret ederdi ama şu anda avlanmak için kendine güvenmiyordu. Hastalık nöbetleri daha sık geliyordu ve ihtiyacı olan son şey bir yemek yakalamak ve beslenirken hastalanarak kendini savunmasız bırakmaktı.

UG'ye gidebileceğini, orada bir iş bulabileceğini düşündü. Beslenme ve cinsel ihtiyaçlarını karşılamak için istekli bir kadındı, ancak bu noktada başka hiç kimse için kalkabileceğini düşünmüyordu.

Serena ve performans gösterememek ne kadar aşılayıcı. Ne de olsa koruması gereken bir itibarı vardı.

Ayrıca, kardeşlerini görmeye dayanamıyordu. Üzerine attıkları bomba onu paramparça etmişti. Serena'yı kurtarmak için kendi hayatını vermeye hazırdı, UG'yi feda etmeye de razıydı. Ama onun için yaptıkları onca şeyden sonra kardeşlerine nasıl sırtını dönebilirdi?

Yapamadı.

Anti-libido ilacını aldı ve hemen kasıklarındaki uyarılma pompası yumuşadı ve vücuduna çok sıkı gelen teni gevşedi. Fırlattı şiringayı çöpe attı. Kan torbasını dişleriyle delerek, hapları yutmak için uzun, yavaş bir çekme hareketi yaptı.

Yemeğini bitirmek, dişlerini fırçalamak ve duş almak için kendine on beş dakika verdi ve ardından eşofman altı ve tişört giydi ve çantasını dikkatlice yeniden paketledi, böylece kan paketleri ve ilaçları kıyafetlerinin altına gömüldü. Boğuk bir Bip sesi dikkatini cebindeki telefona çekti. Ekranda Eidolon'un geri arama numarası yanıp sönüyordu ama Wraith'in havasında değildi.

Kardeşlerinin açıklaması ve Serena'nın gerçek itirafları arasında, akıl sağlığının son ipliğine de tutunmuştu.

Ona bu şekilde güvendiğine inanamıyordu. O da Ona yeterince güvendiği için heyecanlanmalıydı, ama yürüttüğü aldatmaca yüzünden suçluluk duygusu içini kemirmeye başlamıştı ve ona ne kadar güvenirse, onu o kadar önemsiyordu... kendinden o kadar nefret ediyordu.

Ve Byzamoth'un bir daha ona yaklaşmasına izin verecekse lanet olsun.

Bunu düşününce damarlarında öfke dolaştı. O İblisin onun tılsımının peşinde olduğundan şüpheleniyordu ama teyidi ondan duymak onu ateşlemişti. Eğer o cazibesini kaybedecek olsaydı, bu ona hayatının en yoğun zevkini veren biri olurdu.

Wraith olabilir.

Ancak... kardeşlerinin hayatı tehlikedeyken bile gerçekten şimdi yapacak mıydı? Onun yüzünden öleceği fikri en başından beri onu heyecanlandırmamıştı ama şimdi onu tanımaya başlamıştı. Onu önemsiyordu.

Adamım, o gerçekten berbat bir iblis ve bir karabasan için berbat bir bahaneydi. Belki... belki onu kurtarabilirdi. E onu iyileştirme yeteneği konusunda yanılıyor olabilir. Wraith onun bekâretini alıp hayatta kalmasını sağlayabilirse herkes kazanırdı.

Lanet olsun, geçen yıl imkansızı başarmıştı. Shade'in lanetinin tedavisini. Tamam, tam olarak tedaviyi bulamadı ama tedaviyi aktive edecek araçları buldu. Ve Wraith'e yardım eden aynı iblis. Serena'yı iyileştirebilir.

Tüm bu olaylar başladığından beri hiç olmadığı kadar iyi hissederek Serena'nın yatak odasına geri döndü.

Kadının kapalı kapısına ulaştığında rahat bir nefes aldı ve kalbinin çılgınca çarpmasına lanet ederek kapıyı çaldı. Kadın kapıyı açtı, saçları ıslaktı ve üzerinde Family Guy geceliği vardı, bir şekilde çok fazla şey örtüyordu ama yeterince örtmüyordu.

"Duş aldım," diye ağzından kaçırdı, geceliğini aşağı çekerken yüzü sevimli bir kızarıklığa büründü.

Sanki bunu yaparsa bacaklarına hayran olmaktan vazgeçecekmiş gibi.

Ve... sevimli mi? Gerçekten böyle mi düşünmüştü? Tanrım, yumuşamaya başlamıştı. Bir şey öldürmesi gerekiyordu.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu ve içeri girerken başını salladı.

"Kronik baş ağrısı. Biraz aspirin aldım." Hâlâ çok dolu olan yemek tepsisine baktı. "Daha fazla yemelisin."

"Geleceğim. Ben de senin dönmeni bekliyordum. Otelde gizlenen herhangi bir iblis bulamadın, değil mi?"

Sadece bir tane. "Hayır. İblislerden arınmış durumdayız." Kız cevap vermeyince, bir eliyle kızın yeni temizlenmiş yanağını kavradı. "Hey, iyi misin? Gitmemi ister misin?" O gerçekten evet demesine ihtiyacım vardı.

Gözlerini kapadı ve o kadar sevecen, o kadar şefkatli bir hareketle elini okşadı ki, içinde bir şeylerin kırıldığını hissetti. "Kalmanı istiyorum," dedi usulca. "Sadece geceyi bir erkekle geçirmeye alışık değilim, bilirsin işte."

"Evet, ben de," diye alay etti ve o da gülerek ortamı yumuşattı. "Demek Family Guy, ha?"

Gülümsemesi onu tam kalbinden vurdu. "Suçlu bir zevk. Stewie çok kötü biri. Onu seviyorum."

"O en iyisidir." Sırıttı. "Eğer bir çocuğum olursa, onun da böyle olacağını düşünüyorum."

"Bundan şüpheliyim." Serena yatağa tırmandı ve yorgani çenesine kadar çekti. Yanılıyordu, çok yanılıyordu ama nedenini ona söyleyemezdi, bu yüzden tartışmak anlamsızdı. Bunun yerine, onun yanına sırt üstü uzandı, olabildiğince kenara yakın durmaya dikkat etti, onu ürkütmek ya da dokunmak istemiyordu. Şey, ona dokunmak istedi, ama orada yatış şekli, sert

ve kaçmak ister gibi kapıya bakarak, şimdi zamanı olmadığını söyledi.

"Başın nasıl?" diye sordu ve kadın yüzünü ona döndü. "Daha iyiyim. Teşekkür ederim."

Gözlerini tavana dikti. "Bana hiçbir şey için teşekkür etmemelisin."

—

"Senin bir eşek olduğun hakkındaki konuşmayı hatırlıyor musun?" Parmakları hafifçe, tereddütle adamın karın kaslarının üzerinde duran sağ koluna indi. "Sadece minnettar olmama izin ver."

Ona dokunmayı bırakırsa minnettar olacaktı. Parmaklarının ucuyla dolabının izini sürmeyi bırakırsa. vücudunun hassas kısmı. En hassas ikinci yeri. Tırnaklarının tersiyle adamın bileğindeki sembollerden birini okşadı. "Dövmelerinizin önemi nedir? Olağanüstüler. Bazen gerçekten hareket ediyor gibi görünüyorlar."

Çünkü öyle yapıyorlardı. Genellikle seks sırasında ya da yeteneğini kullanırken. Parlıyor ya da titreşiyorlardı, bazen kıvranıyor gibi görünüyordu. "Işık hilesi," dedi yumuşak bir sesle. "Bunlar bir nevi ailemin geçmişi. Baba tarafımın."

"Gerçekten mi? Nasıl yani? Tasarımlar tanıdık geliyor."

"Kadim Amoritçe," diye yalan söyledi. Aslında bunlar Sheoulic'ti, iblis dilinde semboller ve kelimelerdi. "Babamın ailesi geleneklere çok önem verir."

"Onu hiç tanımadığınızı biliyorum..."

"Peki bu dövmeleeri neden yaptırdın?" Ona bu dövmeleerle doğduğunu söyleyemezdi ama ona yalan söylemek giderek zorlaşıyordu. "Bu bir aile meselesi. Kardeşleerimle aram iyidir ve hepimiz birlikte bir şeyler yapmak istedik ve dövmeleerimizi yaptırdık. Klişe, biliyorum."

"Hayır, değil. Güzel bir şey. Böyle bir aileye sahip olmak harika olurdu."

"Peki ya sen? Ailenin burada olmadığını biliyorum ama kardeşleerin? Kız kardeşleer?"

"İkisi de değil. Annem öldüğünde hamileydi."

Teselli vermek alışık olduğu ya da iyi yaptığı bir şey değildi, bu yüzden sadece "Özür dilerim" dedi.

"Teşekkür ederim." Başını onun omzuna yaslamak için daha da yaklaştı. "Sakıncası var mı?"

"Hayır," diye mırıldandı. "İyi hissettiriyor." Karanlık ruhuna kadar iyi hissettiriyordu. "Peki, o öldükten sonra sana ne oldu?"

"Vasiyeti benim bir manastırda yetiştirilmemi öngörüyordu. Ben de rahibe olmadığım için hayal kırıklığına uğrayan rahibelerle birlikte büyüdüm."

"Evet, eminim." Rahibelerle birlikte büyümüş olması fikri onu ürkütüyordu. Günah hakkında, seks hakkında öğrenmiş olabileceği şeyler... İçinin derinliklerine bir ağırlık çöktü. Seks yapsa bile, ne arkadaş ne de bir ilişkileri olacaktı... ve Tanrı aşkına, ne halt ediyordu bu adam? Düşünmek mi? Arkadaşlık mı? İlişki mi?

Lanet olası zehir. Eidolon bunun organlarını pelteye çevireceğini söylemişti ama beyni hakkında bir şey söylememiştir.

Bir dirseğinin üzerine dayandı ve sanki o bir tür gizemmiş ve kendisi de Sherlock Holmes'muş gibi onu izledi. "Dokunulmaktan hoşlanmıyorsun, değil mi?"

Kızın ona dokunmasından hoşlanıyordu. Çok fazla hoşlanıyordu, sorun da buydu.

"Buna alışık

değilim." "Ben de

alışkın değilim."

"Bahse girerim, seks yaparsan nasıl öleceğini görüyorum. Bu berbat olurdu."

Güldü. "Bu başka şeyler yapamayacağım anlamına gelmiyor. " Sesi boğuk ve alçaktı, parmaklarının ulaşamadığı yerlere dokundu ve adam ona dönmekten kendini alamadı. "Geçen geceki gibi."

"Ne demek istiyorsun?" Biliyordu ama onun söylediğini duymak istiyordu.

"Seninle birlikte olmak istediğimi söylüyorum. Ne şekilde olursa olsun."

Serena, Josh'un yumuşak dudaklarının onunkilere uyguladığı sert baskıyı memnuniyetle karşıladı. Acele etmedi, önce dudaklarını Serena'nın dudaklarının üzerinde gezdirdi, sonra da dilini Serena'nın alt dudağının üzerinde gezdirip dişlerinin arasına aldı. Keskin köpek dişlerinin küçük iğne uçları Serena'nın hem zevk hem de acıdan nefesinin kesilmesine neden oldu.

Isırdığı yeri yaladı, dilini kızın hassas iç dudağının üzerinde sıcak bir şekilde gezdirdi. Ağızı onun için açıldı ve kalçalarını bacaklarının arasına yerleştirdiğinde bacakları da öyle. Daha fazla temas sağlamak için dizlerini büktü ve birbirine ne kadar iyi oturduklarını görünce neredeyse inliyordu,

ereksiyonu beşikteydi

Aralarında sadece iç çamaşırının ve şortunun ince bariyerleri vardı.

"Merak etme," diye mırıldandı onun ağzına karşı, "yapmamı istemediğin hiçbir şeyi yapmayacağım."

"Biliyorum."

Çok iri, hükmedici ve sahipleniciydi ama hassas, nazik çizgisi onu saten bir kurdele gibi sarıyor, kadınsı, seksi ve arzulu hissetmesini sağlıyordu. Ve dilini ağzının içine kaydırıp çok daha samimi bir şeyi taklit eden delici, itici bir harekete başladığında, isteyen oydu. Sahip olabileceğinden çok daha fazlasını istiyordu.

Yine de şimdilik, alabildiğini alacaktı.

Ağzıyla sevişirken ona karşı sallandı. Kadın ıslandığını hissetti ve adam sanki bunu biliyormuş gibi göğsünün derinliklerinde homurdandı ve bir elini vücutlarının arasına daldırdı. Parmakları kızın çekirdeğini buldu ve kız hafif, süpürücü temastan neredeyse boşalıyordu.

"Oh, kahretsin," diye dudaklarına yapıştı. "Uyarılmanın kokusunu alabiliyorum ve bu beni öldürüyor. Tadına bakmam gerek. Eğer istemiyorsan, bana şimdi söylesen iyi olur."

Söylediği ham sözler aklına yerleşip imgeler, fanteziler düşüncelerini doldurmaya başladığında nefesi kesildi.

"İtiraz yok o zaman," diye gürledi ve iç çamaşırını çıkarmak için vücudundan aşağı kaydı. Yavaşça, büyük bir kedi gibi, ayaklarından bacaklarına doğru ilerledi, kasları kıvrıldı ve derisinin altında akıcı bir şekilde yer değiştirdi. Adam kadının kalçalarını ayırırken kadının nefesi kesik kesik geliyordu.

Bunu çok istiyordu ama adam ona bakıyordu, gergindi ve korkunç bir hata yapmaktan korkuyordu ki adam "Tanrım, çok güzelsin" diye fısıldadı. Tanrılar mı?

Tanrım, belki de. Hangi tuhaf kelimeyi kullandığı önemli değildi, Çünkü başı döndü ve aynı zamanda derin bir ağrıyla ağırlaştı.

Gözlerini kapatıp içine çekti ve tekrar açtığında gözlerinin altın renginde parladığına yemin etti ama adam bakışlarını o kadar çabuk indirdi ki emin olamadı. "Kokun çok tatlı. I bütün geceyi bacaklarının arasında geçirebilirim."

Elleri kadının kalçalarından yukarı kayarak kaygan dudaklarını ayırdı ve

Adam başını yavaşça, çığlık atmak isteyeceği kadar yavaşça indirirken nefesini tuttu. Ve sonra çığlık attı.

Dil, kadının göbeğinden klitorisine doğru geçici bir tarama

yaptı. "Josh. Oh... oh, vay canına," diye nefes aldı.

Mırıltılı bir ses vücudunu titretti ve adamın sıcak nefesi onu duyularla yıkadı. "Eğer canını yakarsam ya da bundan hoşlanmazsan bana söyle."

Beğenmedin mi? Delirmiş miydi? "Bunun olacağını sanmıyorum."

"Kendimi kaptırmak istemiyorum... tadın çok güzel ve bunu daha önce hiç yapmadım...."



Çenesi düştü, ama bunu söylemeye fırsatı olmadı. Ağzı tekrar onun üzerindeydi, öpüyor, emiyor ve kalçalarını yataktan kaldırıyordu. Rüyalarındaki ya da fantezilerindeki hiçbir şey onu buna hazırlayamazdı. Her seferinde vücudunda enfes hisler oluşuyordu.

Dilinin darbeleri, kız kendini ona karşı gıcırdatana ve kalçalarını ahlaksızca pompalayana kadar dönüp durdu. Ve klitorisini dudaklarının arasına alıp emdiğinde, sonunda parçalara ayrıldı. Aklını paramparça eden milyonlarca parçaya. Josh'un sesi onun üzerinde bir yerlerde süzülüyordu ve sersemlemiş bir halde gözlerini açtı. "Bu... oh, kahretsin," diye iç geçirdi.

Onu hayranlıkla ve yüz ifadesinde biraz da ukalalıkla izledi. "Boşaldığında çok seksi oluyorsun. Hadi bunu tekrar yapalım."

Neredeyse nefes alacak gücü olmamasına rağmen gülmeyi başardı. "Ne kadar istesem de-"

"Neden olmasın? Başın mı ağrıyor?" Şimdi onu endişeyle izliyordu, mavi gözleri parlıyordu. "Serena? İyi misin?"

"Oh. Evet. Ben iyiyim." Bu bir yalandı, çünkü hiç de iyi değildi. Bu adama aşık oluyordu ve bu kesinlikle iyi değildi. Ama başı dönüyordu ve biraz kestirebilirdi.

"Kahretsin. Bunu yapmamalıydık. Yaralısın ve dinlenmen gerek-"

"Şşş." Yüzüne dokundu ve onu anında susturdu. "Doktor gibi konuşuyorsun."

"Bir hastanede çalışmanın ve biri sağlık görevlisi diğeri doktor olan iki kardeşe sahip olmanın yan etkisi."

Zayıfça gülümsedi, çünkü hâlâ akıllara durgunluk veren doruk noktasının etkisinden kurtulmaya çalışıyordu.

"Ailede tıpçıların olması güzel bir şey olmalı."

"Evet, daha kardeşlerimle tanışmadın." Yan yattı ve ona doğru uzandı. "Uyumaya git. Kardeşlerin neden baş belası olduğunu yarın tartışırız."

Ona doğru sokuldu ve esnemesini gizleme zahmetine girmede. "O zaman yarın."

"Yarın," dedi ve nedense sesi üzgün geliyordu.

On altı

Wraith ve Serena öğleden sonraya kadar uyudular. Serena uyumuştı. Wraith çoğunlukla nöbet tutuyor, süitte ve otelin zemininde volta atıyordu. Hiçbir şey onu geçip Serena'ya ulaşamayacaktı. Hiçbir şey.

Bir Mara hastalığı için tedaviye ihtiyacı olduğunu ve her türlü bedeli ödeyeceğini bildirmek için iblis bağlantısına telefon etmişti ama henüz bir cevap alamamıştı. Ayrıca ödeme için ne isteyeceğini de biliyordu. Vücudunu. Günlerce.

Hayatında ilk kez, güzel bir iblisle durmadan sevişmek ona çekici gelmiyordu.

Bakışlarını patronuyla yaptığı telefon görüşmesini bitirmek üzere olan Serena'ya çevirdi. Telefonu kapatıp lobiye doğru ilerlerken Serena onun kendisine baktığını fark etti.

"Trene giderken dolambaçlı bir yoldan gitmemiz gerekiyor. Val parayı yerel Aegis Vekiline bırakmamı istiyor."

Wraith soğuk terler döktü. Ya Aegi gerçek Josh'un neye benzediğini biliyorsa?

"Neden?"

"Çünkü Byzamoth benim peşimdeyse, sikke de tehlikede demektir ve onu almasına izin veremeyiz."

"Seni yakalamasına izin veremeyiz," diye homurdandı.
"Trene binmeli ve Asvan'dan defolup gitmeliyiz."

"Sadece bir dakika sürer. Naip buradan sadece birkaç blok ötede yaşıyor. Ve eğer bir bilgisayar varsa, Byzamoth'u biraz araştırabilirim."

Lanet olsun. "Tamam. Hadi gidelim."

Yürüdüler, Wraith etraflarını taradı. O da Yola çıkmadan önce ilaçlarını yüklemişti ve Aegis konutuna yaklaştıklarında dozajı artırıp artırmaması gerektiğini merak etti.

Artık daha hızlı ve ciddi bir şekilde yoruluyordu ve oyunun zirvesinde olması gerekiyordu.

Eidolon ona bir ay ömür biçmişti ama Wraith sağlığının kötüye gittiğini hissediyordu ve içgüdüleri ona birkaç gün.

Kemiklerine kadar işleyen bir ağrı vücudundaki her hücreye yerleşmişti ama zihni bazen bulanıklaşsa da yenilgi içinde yuvarlanmak için. Hayatı boyunca ölüm arzusuyla yaşamış olduğu düşünülürse bu garipti.

"Az ileride olmalı," dedi Serena, haritasını inceleyerek.

Rüzgâr yükseldi, beraberinde tozu getirdi... ve insan kanı kokusunu. Çok fazla kan. Wraith sarsılarak durdu, bir kötülük duvarı tarafından sertçe

tokatlandı. "Serena. "Ne oldu?"

"Şeytanlar."

Başını çevirdi. "Nereye?"

"Bilmiyorum. Ama Philae'de bir şeyler tuhaftı ve şimdi de aynı hissi alıyorum. Ne kadar yakınız?" diye sordu ve kadın bir düzine metre ötedeki bir evi işaret etti.

"Tamam, açık havaya çıkalım, bakalım bu geçecek mi?"

Kadın itiraz etmedi. Adamın elini tutmasına ve onu eve götürmesine izin verdi, ancak yaklaştıkça, bakır kokusu kan daha da güçlendi. Naibin evinin içinden geliyordu. Ensesindeki tüyler diken diken oldu ve bu koku karşısında ağzının sulanması gerekirken kurudu.

"Serena," dedi, "ben içeriyi kontrol ederken senin burada, verandada kalmanı istiyorum."

"Ama-"

"Bu tartışmaya açık bir konu değil. İçimde gerçekten çok kötü bir his var ve içgüdülerim her zaman doğrudur."

"Tamam." Sesi sert ve güçlüydü ama kalp atışlarının iki katına çıktığını fark etti. "Tamam. Sana güveniyorum."

Bunu söylemeyi kesmesini diledi. "Sadece burada kal ve bana ihtiyacın olursa bağır." Onu öptü ve bu dünyadaki en doğal şeymiş gibi geldi. Kendi kendine küfrederek kapıyı denedi. Kilitli değildi. Gıcırdayarak açıldı ve ölüm kokusu onu öyle bir çarptı ki bir adım geri attı. Sadece ölüm değil, sefalet. Kan. Bağırsaklar. Dikkatle içeri girerken midesi guruldadı. Duyuları ölümün kokusunu almadı. ama bu yalnız olduğu anlamına gelmiyordu. Birçok yaratığın kalp atışları ya da fiziksel bedenleri yoktu. Bazıları da yaşam güçlerini gizleyebiliyordu. Serena'nın olduğu yerde kaldığından emin olmak için omzunun üzerinden hızlıca bir bakış attı. Kalmıştı ama dengesini değiştirme şekli ve

Alt dudağının endişesi ona orada uzun süre kalmayacağını söylüyordu.

Regent'ı yatak odasında buldu. Ve banyoda. Ve mutfakta. Öğle yemeğini çöp tenekesinde kaybetti ve yüzüne su sıçratıp mutfak lavabosunda ağzını çalkalarken yalnız olmadığının farkına vardı. Etrafında döndü ve kendini Byzamoth ile yüz yüze buldu.

"İnsanlar çok... kırılgan." Byzamoth gülümsedi ve parmaklarındaki kanı yaladı.

"Serena'nın nasıl olduğunu göreceğiz. Umarım sağlamdır. İkinizin de iyiliği için."

Wraith yumruğunu erkeğin suratına indirdi. İki kere. O Kasıklara bir diz ve boğaza bir dirsekle devam etti. Byzamoth'un şaşıracak zamanı yoktu. Sert bir şekilde yere düştü.

"İşte ben de bundan bahsediyorum." Wraith iblisin özel bölgelerine bir tekme attı.

"Oh, evet- oof! "

Byzamoth bacaklarını savurarak Wraith'i dizlerinden yakaladı. Wraith bir dolaba çarptı, güçlükle kurtuldu yere çarptı. İblis tüm vücuduyla ona çarptı, Wraith'in kafatası duvara sertçe çarparak sıvada bir çentik oluşturdu ve öfkesini yörüngeye oturttu.

Bir kükreyle Byzamoth'u tezgâha çarptı ve bardaklarla tabakları yere düşürdü. Adam çoğundan daha güçlüydü ve zayıflamış haliyle Wraith'in ilk kez galip gelemeyeceğini fark etmesi uzun sürmedi.

Bunun üstüne. Byzamoth'un eli Wraith'in boğazına dolandı.

ve sıktı. Acı dolu bir mengene Wraith'in omurgasını boydan boya yırttı. Bir eliyle arkasını karıştırdı ve Tezgâhta gördüğü bıçak bloğu. Byzamoth'un yüzü bir kötölük maskesiydi, dişleri açıktı ve kan onları kırmızıya boyuyordu.

"O benim," diye tısladı, öyle sert sıkıyordu ki Wraith'in görüşü karardı. "Artık oyun yok. Ölme vaktin geldi."

Henüz değil, pislik.

Wraith elini bıçağın kabzasına kapadı ve savurdu. Bıçak erkeğın boynuna, boynu ile omzu arasındaki yumuşak noktaya saplandı. Kan fışkırdı ve kutsal olmayan bir çığlık İblisin vücudunun cehennem gibi derinliklerinden çıktı. Wraith'i serbest bıraktı ama bıçak onu yavaşlatmadı. Gözleri kıpkırmızı parlıyordu ve kahretsin, tüm vücudu parlamaya başladı. Ve büyümeye. Ve şekil değiştirdi.

Siktiğimin sikik ördeğinin amına koyayım. Byzamoth senin ortalama bir cehennem dölü. O düşmüş bir melekti. Kıcını tekmeleme zamanı.

Serena eşikten hızla geçerken Wraith kapıya doğru koştu. "Neler oluyor?"

"Git!" diye bağırdı. "Şimdi!"

Kadın kapıdan geri atladı ve Wraith de hemen onun peşindeydi. Öfkeli bir kükreme onları takip etti, öyle güçlüydü ki Wraith sırtını kavuran bir ısı patlaması hissetti. Bir eline çantalarını, diğetine de Serena'nın bileğini aldı ve sokağın aşağısına doğru koşmaya başladı. İleride, bir

—

adam arabasına biniyordu. Wraith adamı iterek yolundan çekti, anahtarlarını aldı ve Serena'yı aracın içine itti.

Serena yolcu koltuğuna atlarken adam Wraith'e Arapça küfretti. Wraith onu görmezden geldi, sürücü koltuğuna atladı ve arabayı çalıştırdı. Dikiz aynasından meleğin peşlerinden geldiğini gördü... kocaman dişleri ve devasa kanatları olan devasa bir gargoyle gibi görünüyordu... onu da geçtim: sadece bir kanadı vardı. Motoru çalıştırdı ve Oradan ıktılar ve tren istasyonuna varana kadar deli gibi araba kullandılar.

"O şey de neydi?"

"Byzamoth. O lanet olası bir düşmüş melek." "Vay anasını."

"Hemen hemen."

"O... o... Naibi öldürdü m ?" "Evet."

"Oh, Tanrım." Arka camdan bakmak için dönerken kolyesini parmakladı. "Josh?"

"Ne?" Wraith bir köşeden gıcırdayarak döndü ve arabayı bir park yerine çarptı.

"Byzamoth neden orada olsun ki?" " nk  seni tanıyordu..." Oh, kahretsin.

"Evet. Naip'in evine gideceğimi biliyordu."

Bakışlarını kilitlediler çünkü bu işin nereye varacağını biliyordu. Aegis'te sadece birkaç kişi onun planlarını biliyor olabilirdi. "Bu tren için rezervasyon yaptırmadınız, değil mi? Yani içinde olacağımızı kimse bilmiyor mu?"

"Hayır." Başını iki yana salladı. "Sadece Val. Benim yarınki programda olmam gerekiyordu."

Wraith sırt çantalarını omuzladı ve arabadan indi ama nedense kendini rahatlamış hissetmiyordu.

Reaver'ın kanı, Megiddo Dağı'nda diz çökerken bileklerinden serbestçe akıyordu-Harmegiddo, her zaman bildiği gibi. Onun kanı burada dökülen ilk kan değildi, son kan da olmayacaktı. Eski çağlardan beri Megiddo'da savaşlar yapılmıştı ve aşağıdaki vadi bir gün -belki de yakında- iyi ile kötü arasındaki nihai savaşa girecek orduların toplanma yeri olacaktı. Gece çöküyordu ama gökyüzü çoktan bulutlarla kaplanmıştı. Varlığıyla ve isteğiyle gökleri karıştırmıştı.

Bekledi, kanı ikiz nehirler oluşturarak sertleşmiş toprak boyunca ve sivri taş parçalarının etrafında kıvrıldı. Gözlerinin önünde lekeler oluştu ve midesi bulandı. Önüne kimse çıkmazsa ölebilirdi ve bu gitmek istediği yol değildi.

Kanı isteyerek akıtılan her düşmüş melek Şeytan'ın yanında ebedi azap çekecekti. Daha da kötüsü, Reaver'ın Cennet'e dönmesi için tüm umutlar kaybolacaktı.

"Bana dilekçe vermeye cüret mi ediyorsun?" Gürleyen ses kafasının içinde yankılandı ve kulaklarında acıyla çınladı.

Reaver sesin sahibine, melek Gethel'e bakmadı. Artık hâlâ hizmet edenleri görmesine izin verilmiyordu. Bunun yerine bakışlarını kanıyla nemlenen zeminde tuttu.

"Bunun dikkatinizi çekmeye değer olduğunu düşündüm," diye dikkatle cevap verdi.

"Buna ben karar vereceğim."

"Tabii ki." Başını bir sersemlik dalgası kapladı ve kadının kan kaybından ölmesine izin verip vermeyeceğini merak etti. "Nöbetçi, Serena, tehlikede."

"Bunun farkındayız." "Ne

yapılıyor?" "Müdahale

edemeyiz."

Durum insanın özgür iradesi alanından çıkıp gerçek bir iyilik ve kötülük krizine dönüşene kadar meleklerin ne kadar yardım edebileceği konusunda kısıtlamalar olduğunu biliyordu. Ama Serena'nın yardıma ihtiyacı vardı.

"Ona gidebilirim-"

Şimşek çaktı. Gök gürültüsü Reaver'ın beynini parçaladı ve kulak zarlarını parçaladı. Acı kafasının içinde çığlık attı. Akan kan onu kavrulmuş toprağa bağlayan iplere dönüşürken, bileklerini de kesmişti.

"Ona yaklaşmayacaksın. "

"Bir şeyler yapılmalı!" Reaver başını kaldırdı. Yalvarmayı ve kırbaçlanmış bir köpek gibi sinmeyi bırakmıştı.

Rüzgâr gri cüppesini ve sarı saçlarını savururken Gethel onun önünde duruyordu, hayattan daha büyük, korkunç ve güzeldi. "Serena için gereğinden fazlasını yaptın, Düşmüş."

Düşmesine neden olan şeyi hatırlatan şey göğsünde ezici bir baskıya dönüştü. Kuralları çiğneyerek ve insanların hayatlarına müdahale ederek bir suç işlemişti ve

Bunu Serena'yı kurtarmak için yapmış olsa da, Gethel'le tartışmak onu hiçbir yere götürmeyecekti. Bir kez daha başını öne eğdi. Gözlerini kapattı ama anıları göz kapaklarının arkasında yüksek çözünürlüklü bir film gibi oynuyordu.

Bu cazibeden kurtulmanın sadece iki yolu vardı: İntihar ve seks. Patrice de Serena gibi bir hazine avcısıydı. Seyahatleri ve avları sırasında tarihi ve dini açıdan büyük önem taşıyan bir nesne bulmuştu.

Gerçek Kader Mızrağı'nı, ölümünden sonra İsa'yı bıçaklamak için kullanılan Longinus'un Kutsal Mızrağı'nı bulmuştu. İnsanlar mızrağın güçleri hakkında yıllarca spekülasyon yapmış olsalar da, güç için onu kullanacak insanların elinde tarifsiz kötülüklere yol açabileceği gerçeği, Son Savaş'a kadar gizli tutulması gereken bir şeydi. Patrice kendini inanılmayacak kadar zengin ve ünlü yapabilirdi, ama o Mızrağın gücünü anladı ve ihtiyaç anında onu iyiliğin yanında kullanacak biri tarafından tekrar bulunması için onu dinlenme yerine geri götürdü.

Yaptığı fedakârlık onu, önceki koruyucusunun iki yüz yıllık koruyuculuğunun ardından kendini öldürmesinin ardından, kolye Heofon'un koruyucusu olmak için mükemmel bir seçim haline getirmişti. Patrice Heofon'u gururla takmıştı... ta ki Serena ölüm döşegine düşene kadar. O noktada Patrice, Serena'nın ölüm döşegindeyken Serena'yı kurtarmak için dinleyecekti. Duaları cevapsız kaldığında, tılsımın aktarılması için yalvarmıştı. Bu daha önce hiç yapılmamış, yapılmasına izin verilmemiş bir şeydi.

Ama Reaver yapmıştı.

Ve Cennet'in kapısından kovulmayı hak etmişti.



Я

"Elimden gelse onun için daha fazlasını yapardım," dedi Gethel'e.

"Yapacağın şey, ben seni serbest bırakmayı uygun görene kadar yaptıklarını düşünmek olacak."

Böylece kadın gitmiş, adam da kavrulan toprağın üzerinde kalakalmıştı. Şimdi kan kaybından ölmeyecekti ama yarın öğlen vakti hâlâ buradaysa, son bir yargılamayla yüzleşmek üzere Cennet'e nakledilecekti.

Ve başarısız olacaktı.

On yedi

Kışın New York tüyler ürpertici derecede soğuk olabilirdi ama Kynan'la birlikte Eidolon ve Tayla'nın yüksek apartman dairesine doğru yürürken sıcaklık Gem'i rahatsız etmiyordu. Heck, hiçbir şey şimdi onu rahatsız ediyordu. Ky ile birlikte dairesine geri dönememiş olsalar da, hâlâ içinde bir uğultu hissediyordu. Hastanede geçirdikleri o romantik saatten sonra söz veriyorum.

Sonra E gitti ve herkesin onun evinde buluşması için ısrar ederek her şeyi mahvetti. Her ne için heyecanlandıysa kulağa kötü geliyordu.

E kapıyı açtı. "Tay ve Runa bebeklerle birlikte oturma odasındalar. Shade ve ben mutfakta biftekleri yakmamak için elimizden geleni yapıyoruz."

Kynan ceketini çıkardı ve Gem bir anlığına siyah süveterinin sıkı vücuduna nasıl oturduğunu hayranlıkla izledi.

"Daha önce Humvee motorlarında biftek pişirmiştım. Sana yardım edeceğim."

E, "Bu pek onaylanacak bir şey değil, dostum," dedi ama başını mutfağa doğru eğdi. "Hadi ama."

Gem kaşlarını çattı. "Konuşmak için buluşacağımızı söylemiştin."

"Kötü haber her zaman tok karnına daha iyi görünür," dedi E ve koridorda gözden kayboldu, Kynan da peşinden.

Gem aceleyle Toys " " Us patlamış gibi görünen oturma odasına gitti.

o. Tay ve Runa yerde oturup çocuklarla oynadıkları yerden başlarını kaldırıp baktılar. Diğerlerinden biraz daha küçük, daha pembe olan ve Runa'nın kollarına sıkıca sarılan en yeni çocuk dışında hiçbirini birbirinden ayırmak mümkün değildi. Gölge ve Runa bebeğe sahip oldukları için çok heyecanlıydılar, Özellikle de Wraith'in geleceği söz konusuyken. Ondak küçük bir parçaya sahip olmak herkesi rahatlatıyor gibiydi, Ve küçük iblis, Wraith'in çocukken mahrum kaldığı tüm sevgiye sahip olacaktı. Tanrım, Runa çok mutlu, çok memnun görünüyordu. Gem karnında bir çekilme hissetti. Tayla yanındaki yere vurdu. "Çömel ve bir çocuk kap."

"Aralarından seçim yapabileceğinizden çok daha fazlası var." Gem battaniyelerin üzerinde yatan üç bebeğe baktı, küçük elleri yumuşak, renkli oyuncakları tutuyor.

Tay bebek bezi çantasından bir şişe çıkardı. "Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum Runa. Ben bir taneyle çıldırırdım."

Runa kucağındaki bebeğe gülümsedi. "Kendi bebeğini kucağına aldığı anda fikrini değiştireceksin."

"Bundan şüpheliyim," diye mırıldandı Tay. O ve Eidolon çocuk istiyorlardı ama beklemeye hazırdılar. Tayla'nın istediği gibi olursa otuz yıl kadar.

"Yani Wraith henüz bebekten haberdar değil mi?"

"Hayır." Runa bebeğin yanağını okşadı. "Şu anda başa çıkması gereken çok şey var. Ortalık sakinleştğinde bile ona söylemek zor olacak. Shade, masum bir hayattan bir şekilde sorumlu olması gerektiğini düşünürse kısa devre yapacağından ya da başka bir şey yapacağından korkuyor."

"Bilmiyor. Bunu bildiğinden emin olacaksın, değil mi?" Tayla çantayı tekrar karıştırdı ve Mickey'yi çıkardı. Gelincik öfkeyle gevezelik etti, bir emzik çaldı ve kanepenin altına kaçtı.

"Tabii ki. Bu küçük adamı büyütmek istiyoruz. Ama Wraith için aileye gelmenin ne kadar zor olacağını hayal edebiliyor musunuz?
ve kendi oğlunun onsuz büyüdüğünü görmek zorunda mı kalacak?

Peki ya bebek soru sormaya başladığında ne olacak? Ona ne söyleyeceğiz? Babasının onu istemediğini mi?"

"Wraith'e haksızlık ettiğinizi düşünüyorum," dedi Gem sessizce ve Tay ile Runa, karanlık, buzlu dış mağaraları ve erimiş lav çekirdeği ile Sheoul'un birinci sınıf bir tatil yeri olduğunu ilan etmiş gibi ona baktılar. "Hadi ama. Nasıl tepki vereceğini bilmiyoruz. Her zaman öngörülemez olmuştur."

Tay kuru bir sesle, "Evet, çocukların yanında da bunu istersin," dedi. Gem omuz silkti. "Sadece ona bir şans vermen gerektiğini düşünüyorum."

Runa içini çekti. "Ona sert davrandığımın farkındayım. Onun bir Bir mil uzunluğunda koruyucu bir çizgisi var ve bana karşı nazik davrandı ama bunların onu iyi bir baba yapacağından emin değilim."

"Babalıktan bahsetmişken," dedi Tay, Gem'e meraklı bir bakış fırlatarak, "sen ve Kynan nasılsınız?"

"Baba malzemesi mi?" Runa öne doğru eğildi ve sesini alçalttı. "Sen ve Kynan... bekliyor musunuz?"

Gem neredeyse kendi dilinde boğuluyordu. "Yok artık. Şaka mı yapıyorsun?" Arkasından yaklaşmış olmasından korkarak omzunun üzerinden baktı.

"Ama bir gün çocuk istiyorsun, değil mi?" Runa sordu.

"Evet, ama..." Ama ne? Onları istiyordu, ama ne tür bir Onları hangi dünyada yetiştirecekti? İblis mi, insan mı?

Bağırsaklarında bir düğüm oluştu, zorlukla nefes alana kadar sıkıştı ve sıkıştı. İki dünyanın ürünü olarak büyümüşü, hem ikisine hem de hiçbirine aitti ve bunu bir çocuğa asla yaşatmayacağına yemin etmişti.

Bir çocuğa bunu yaşatmak tehlikeliydi. Evlat edinen ebeveynlerinin türü olan Sensörler gibi bazı iblislerin tek amacı, bebekleri karışık türden olan hamile insan kadınları avlamak ve bebekleri öldürmektir. Diğer iblis türleri ise sırf spor olsun diye yarı ırkları yok etmeyi kendilerine görev edinmişti. Gem'in kendisi de ölüm için işaretlenmişti ve eğer ailesi çocuk sahibi olamayacakları ortaya çıktığında çaresiz kalmasaydı yok edilecekti.

—

gebe kaldı. Tayla'nın kurtulmasının tek sebebi Gem'in Evlat edinen ebeveynler ondaki iblisi hissetmemiş ve Tayla'yı insan anneleriyle bırakmışlardı.

Tayla ve Runa'ya baktı, kendi sorununu paylaşmadıklarını öğrenince hissettiği kıskançlık duygusundan utandı. Onların çocukları

safkan Seminus iblisleri.

"Sorun nedir?" Tayla sordu. "Kynan'ın senden çocuk istemeyeceğini mi düşünüyorsun?"

"Bence düşünmek için bile çok erken." Ama hayır, Kynan'ın ondan çocuk isteyeceğini sanmıyordu. Bir iblisle seks yapması çok uzun sürmüştü. Birinden çocuk sahibi olmak mı? Bunun olmasına izin vermeden önce muhtemelen kendini hadım ederdi. Runa Wraith'in oğlunu Gem'in kollarına itti. "Biz

"O zaman senin onlarla ne kadar iyi anlaştığını görmesine izin vermeliyiz."

Gem'in gözleri küçücük olana bakarken acıdı, Bebeğin buruşuk yüzü ona sarılmıştı. Küçük parmakları onunkileri kavradı ve kadın rahminin derinliklerinde o çekişi yeniden hissetti. Ağır ayak sesleri adamlardan birinin geldiğini haber veriyordu ve Kynan elinde bir bardak sodayla onun yanına çömelmişti.

"Sana bir içki getirdim." Bardağı sehpanın üzerine koydu. "Demek Wraith'in cehennem yavrusu bu, ha? Çok tatlı, babasına hiç benzemiyor."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi ve Gem'in nefesi onun gözlerindeki özlemle kesildi.

"O gerçekten iyi bir bebek," dedi Runa. "Yani evet, Wraith gibi değil."

Kynan'ın gülümsemesi hüzne dönüştü ve Gem onun Wraith'in vahim durumunu düşündüğünü anladı. "Onu tutabilir miyim?"

Gem bebeği adama uzattı ve adam ufaklığı göğsüne bastırıp sallamaya başladığında Gem'in nefesi kesildi - gerçekten de nefesi kesildi. O bir babaydı, saf ve basit. Bir gün onları da isteyecekti, peki ya sonra? Gem'in ona insan evladı veremeyeceğini anladığında ne olacaktı?

İyi bir şey değildi ve gerçeklerle yüzleşme vakti gelmişti.

O ve Kynan'ın asla birlikte bir gelecekleri olamazdı.

Akşam yemeğinin tadı talaş gibiydi.

Eidolon hastanede ters giden her şeyi sıralarken Kynan çoğunlukla tabağındaki yemeği itti; buna Sığınak büyüüne yapıştırdıkları yamanın zayıflaması da dahildi. Hastane minimum personelle çalışırken, E ve Shade Sığınak büyüünün tekrar başarısız olması halinde hastaneyi kapatmaya karar vermişlerdi. Ancak en kötü haber daha önce, özel olarak Shade ve E ona kendi hayatlarının da tehlikede olduğunu söylemişlerdi ama bunu eşlerine söylememişlerdi. Ve hâlâ kötü haberler gelmeye devam ediyordu.

"Yeraltı dünyasında planlar sağlamlaşıyor," dedi Shade. "Silahlanma çağrısı yapıldı."

Ky'nin yüreği ağzına geldi. "Bu bir istiladan daha büyük bir şey, değil mi?"

E başparmağıyla işaret parmağı arasında burun kemiğini ovuşturdu, Ky'nin onu hiç görmediği kadar bitkin ve sert görünüyordu. Şimdi nedenini anlıyordu. Ölüyordu.

"Sizin için Armageddon, bizim için Reclamation."

Gölge birasından bir yudum aldı. Kendisi de pek iyi görünmüyordu ve Ky, Runa, Tayla ve Gem'in "Seminus gribi" saçmalıklarına gerçekten inanıp inanmadıklarını merak etmek zorundaydı.

"Wraith aradı," dedi Shade. "Serena'ya saldıran adam düşmüş bir melekmiş. Onun tılsımının ve koruduğu kolyenin peşinde."

Kynan düşmüş melekler hakkında bir şeyler duymaktan bıkmıştı. "Ne tür bir kolye?"

"Wraith söylemedi. Ama her şey aynı anda oldu -Serena'nın olay yerinde görünmesi ve yeraltı dünyası tahribatı. Kesinlikle bağlantılı."

"Reaver'a onu sordun mu?"

"Denedim. O kayıp."

"Kahretsin. Pekâlâ, ordular nereye saldıracak? Sigil'e ve Runa bildirmediyse R-XR'ye haber vermem gerekiyor."

Runa'nın ağabeyi R-XR için çalışmakla kalmamış, Shade'le birlikte olmadan önce kendisi de onlar tarafından işe alınmıştı.

Shade'e "bu gece olmaz" der gibi bir bakış fırlattı, aslında bu bir tehdit değildi, çünkü Shade'in seks yapmadan öleceğini biliyordu. "I

Arik'le dün konuştum ama tüm bunları ilk kez şimdi duyuyorum."

Shade omuz silkti ama sesi biraz mahcup çıkmıştı: "Seni üzmemek istemedim. Zaten yeterince işin var." Kynan'a döndü. "Bu öğleden sonra Sheoul'a küçük bir gezi yaptım. İnsanları tanıyan insanlarla konuştum... gerçek bir grevden söz edilmiyor. Bunun yerine, ordular İsrail'de toplanıyor."

Vay be. Kynan çatalını yere bıraktı. "Neden yer üstünde toplansınlar ki?"

Saldıracakları yerlere ulaşmak için Harrowgate'leri kullanamazlar mı?"

"İnsanların doğayı felce uğratacağından korkuluyor. Harrowgates," dedi E. "Ayrıca, iblisler bu kapılardan kitleler halinde geçemezler. Savaş alanlarının yakınında toplanmaları gerekir."

"Mantıklı." Bu iyi bir istihbarattı. Aegis ve askeri paranormal birimler kaynaklarını şimdi devreye sokmaya başlayabilirdi. Ayağa kalktı. "Bu konuda harekete geçeceğim. Ve eğer Serena ya da kolyesi bunun bir parçası, belki Aegis ya da R-XR onu yakalayabilir ve düşmüş meleğin ellerinden uzak tutabilir."

Shade ve E, Wraith'in cazibesini ele geçirme planlarını sona erdireceğine şüphe olmayan bu fikirden rahatsız olmuş görünüyorlardı ama tartışmadılar. Şu anda hayatlarından daha fazlası tehlikedeydi.

"Söyle onlara," dedi E, sesi alçak ve sertti. "İslah birçok iblis türüne iyi bir zaman gibi gelebilir ama ben dünyayı olduğu gibi seviyorum." Tayla'ya ve bebeklere sert bir bakış attı. "Ailem için güvenli."

Kynan Gem'in elini tutarken aynı fikirde olmaktan kendini alamadı.

Gem dairesine doğru yürürken tamamen sessiz kalmıştı. Kynan endişelenebilirdi, ancak kendisi de pek konuşmak istemiyordu. Arkadaşlarının ölmesi ve dünyanın sonunun gelmesi tehdidi onu suskun bırakmıştı.

Gem çantasından evinin anahtarlarını çıkardı ve kapısını açtı ama kapıyı açmadı. Onun yerine ayaklarıyla ilgilenmeye başladı. Mary-Janes platform ayakkabısı Boyunu beş santim uzatmış ve uzun, çıplak bacaklarını bir sanat eserine dönüştürmüştü. Goth modasını hiç sevmemişti ama onu başka bir şey içinde hayal edemiyordu. En azından saten çarşaftan başka bir şey.

Parmağını çenesinin altından geçirdi ve onu kendisine bakmaya zorladı. "Neyin var?"

Yine aptalca bir şey mi yaptım?"

Siyah rujla yeni boyanmış dudaklarına hüzünlü bir gülümseme yayıldı. "Sen hiçbir şey yapmadın."

"O zaman bana neler olduğunu anlat."

"Dünyanın olası sonu dışında mı?"

"Onun dışında."

"Sen... um... senin hakkında ne hissettiğimi biliyorsun."

Eğer bu onun damarlarındaki kanı dondurmadıysa. Kimse kötü bir şey söylemeyecekse konuşmaya böyle başlamazdı.

"En iyi arkadaşınla yattım." gibi.

Ya da "O deri ciltli, dili delinmiş iblisle yattım."

"Gem-"

"Yapma," dedi hemen. "Hiçbir şey söyleme. Sadece bunun benim için ne kadar zor olduğunu anlamamı istiyorum."

Kalbi ayaklarına düştü. "Zor olan ne?" "Senden ayrılmak."

Bugün hastane odasında geçirdikleri zamandan sonra, bu beklediği son şeydi ve beyninin bunu algılaması on saniye kadar sürdü. Anladığında bile, kadının söylediklerini tekrarlamak zorunda kaldı. "Benden ayrılmak mı?"

Elini dudaklarına götürüp parmak eklemlerini öperken gözleri yaşlarla doldu.

"Özür dilerim. Çok özür dilerim."

"Kahretsin, Gem." Sesi çatallaştı ve bunun için kendinden nefret etti. "Bana neler olduğunu anlat."

"Çocuk istiyorsun, değil mi?"

Gözlerini kırptırdı, tamamen hazırlıksız yakalanmıştı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Çocuklar. Bebekler. Belinizin küçük meyveleri. Onları istiyor musun?" "Şey, evet... bir gün."

Çenesi titredi. "Ben de öyle düşünmüştüm." Onu çekti elini onunkinden çekti ve geri adım atarak aralarındaki bir metrelik mesafeyi bir mil daha açtı. "O zaman çıkmamızın bir anlamı yok."

"Ne? Gem, deli gibi konuşuyorsun."

"Oh, hadi ama. Bunun nereye gideceğini, ciddileşip ciddileşmeyeceğini görmek istediğini mi söylüyorsun? Gerçekten evliliği mi düşünüyorsun? Çocuk yapmayı? Çünkü Kynan, benim ne olduğumu biliyorsun. Eğer çocuklarımız olursa, onların çeyrek iblis olacağı gerçeğini hiç düşündün mü? Ve sadece iblis değil. Soulshredder. "

Kynan'ın ağzı açıldı ama hiçbir şey çıkmadı. Bu kadar ilerisini düşünmemiştir, uzun zamandır her şeyi günü gününe yaşıyordu.

"Gördün mü? Beni rahatlatmaya bile çalışmıyorsun." Sesi yumuşaktı, boyun eğmişti, kızmaya hakkı olduğunu düşündüğü gibi kızgın değildi.

"Sorun o değil. Sadece... o köprüye geldiğimizde geçemez miyiz?"

"Hayır, yapamayız. Tanrım, Kynan, şu anda sana karşı çok güçlü hislerim var. İki yıl sonra, daha da bağlandığımda, çocuk istediğin için beni terk edeceğin düşüncesine dayanamıyorum. Sakın çocuk meselesinin senin için önemli olmadığını söyleme."

"Gem. Beni dinle. İblislere karşı tutumumun değiştiğini biliyorsun. En iyi arkadaşlarımdan bazıları iblis. Ve Tayla ve sen... yarı iblis olayı beni rahatsız etmiyor."

"Şu an seni rahatsız etmiyor. Ama sonra?" Tekrar ayakkabılarını inceledi. "Benimle birlikte olmak için çocuksuz yaşayabileceğine karar versen bile, bana kızmaya başlarsın."

"İnancın için teşekkürler," diye tersledi. "Sen bana haksız suçlamalar yöneltirken, bir kez olsun arkana yaslanıp içlerinde iblis kanı dolaşan çocuklara sahip olmaya ne kadar karşı olduğuma karar vermem gerektiğini düşündün mü?"

Ona ters ters baktı. "Ben sadece ikimizi de acıdan kurtarmaya çalışıyorum."

"Saçmalık. Beni istediğin ama iblis olduğun için sana yüz vermediğim onca ay için beni cezalandırıyorsun. Bunu aştım, Gem. Umurumda değil. Bunu neden anlamıyorsun?"

Acı kahkahası dar koridordaki duvarlardan sekerek karanlık bir şekilde yankılandı.

"Anlamayan sensin. Kanıt ister misin?" Avucunu adamın göğsüne koydu. "Yara izlerini görüyorum. Ben buyum işte. Soulshredder, hatırladın mı? Geçmişteki tüm hasarlarını görebiliyorum ve ne hakkında olduğunu anında anlıyorum. Ve ne var biliyor musun? Tam burada, kalbinin üzerinde kocaman bir yara var.

Lori hakkında. Ve çocuklar. Onları nasıl istediğin ama onun seni sürekli ertelediği ve sana ihanet etmeden önce bir an için seni sonsuza dek erteleyebileceğinden şüphelendiğin. Ve sonra

Hayatının en zor kararıyla yüzleşiyorsun. Onu tutmak ve ya da hamile bırakabileceğin birini bulmak için onu terk et. Ne kadar yakınım, Kynan? Çünkü sana söylemeliyim ki iblis tarafım o yarayı dürtmek ve acıtmak istiyor."

Yüzündeki kanın çekildiğini hissetti, çünkü anlamıştı. Sonunda anlamıştı. İçindeki şeytanı iyi saklıyordu, ama ona ihtiyacı vardı.

gerçekle yüzleşmek için. Derinlerde bir yerde o bir canavardı, diğer iblislerin bile korktuğu bir iblis türüydü. Göremediği için bunun bir önemi olmadığına inanıyordu. Var olmadığına.

Ama oldu. Hastanede onun melez formuna geçtiğini görmüştü ama her şey o kadar çabuk olmuştu ki dikkatini bile vermemişti. Ama bu doğru değildi, değil mi? Onu itmişti. görüntüyü zihninin gerisine itti, onu tümüyle kilitledi sahip olduğu diğer korkunç anılar. Ancak bu şekilde bir

bir asker ya da sıhhiye çalışabilirdi. Eğer gördükleri şeyler üzerinde dururlarsa, sonunda bir tabancanın ucunu yiyeceklerdi. Bu görüntüyü saklayabilirdi ama bu ona karşı adil miydi? Ona karşı?

"Demek sonunda anlıyorsun," diye homurdandı. Gözleri parlamaya başlamıştı, küçük kırmızı kıvılcımlar yeşil derinlikleri aydınlatıyordu. "İblisi görmediğin sürece anlaşılabiriz. Sevişmek için yeterince iyiyim ama evlenmek ya da çocuklarını doğurmak için yeterince iyi değilim."

"Kes şunu!" diye bağırdı. "Bana ne düşündüğümü söylemeyi bırak. Ne hissettiğimi. Hiçbir fikrin yok."

"Yanılıyor muyum?"

Artık bilmiyordu. Düşünceleri şu anda duygularıyla o kadar karışmıştı ki doğru düzgün düşünemiyordu.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi adam cevap vermeyince. Gözlerindeki kırmızı eridi ve içini çekti. "Bak, bunu olduğundan daha zor hale getirmeyelim. Hâlâ yapabiliyorken bitirelim. Arkadaş olabiliyorken."

Tanrım, göğsü acıyordu. Böyle bir şey olamazdı. Daha birkaç saat önce mutluydular. Ve şimdi... şimdi her şey mahvolmuştu.

"Böyle olmak zorunda değil, Gem."

"Öyle olduğunu biliyorsun." Anahtarını kilide soktu ama çevirmedi. "İşin komik yanı, bir yıl önce bana atmaya razı olduğun her kırıntıyı kabul ederdim. Bu şekilde. Haftada sadece bir kez ayaküstü sevişmek için gelseydin ve sonra tek kelime etmeden gitseydin, minnettar olurum. Ama Sen yokken bana bir şeyler oldu. Güçlendim. Ve şimdi her şeyi istiyorum. Yerleşmeyeceğim. Senin için bile."

Bununla birlikte, ayak parmaklarının üzerinde yükseldi, dudaklarını onunkilere değdirdi ve dairesine girerek gözden kayboldu.

On sekiz

Serena ilk kez yemek yiyebileceğinden emin değildi, neden denemeye karar verdiğinden bile emin değildi. Hissetti ki Burada, yemek vagonunda, bir masada tek başına otururken garip bir şekilde savunmasızdı. Herkes ona bakıyordu ya da öyle görünüyordu.

Birisi ona ihanet etmişti. Mısır'a geldiğı günden beri Byzamoth'a bilgi veren biri vardı ve şimdi her şey anlam kazanmıştı. Byzamoth'un ona sokakta yaklaşması, onu yeraltı mezarlarında bulması ve Philae'de ve Naip'in evinde. Tanrım, kusmak istedi.

Sakinleştikten sonra Val'i aramaya çalışmıştı ama Val cevap vermemişti.

Josh'un trende iblis olup olmadığını kontrol etmesini beklerken takıntılı bir şekilde kısa mesaj ya da sesli mesaj olup olmadığını kontrol etmek Etkinlik. Tanrı'ya şükür. Şimdi kaç kez hayatını kurtarmıştı? Sadece birkaç gün içinde ona çok şey vermişti -arkadaşlık, koruma, bu dünyanın dışında orgazmlar. Sadece acele etmesini diledi. Hiç gergin olmamıştı, cazibesi sayesinde her zaman kendinden son derece emindi ama birden kendini savunmasız hissetti ve tek güvenli liman Josh'un kollarıydı.

Bu düşünce onu neredeyse güldürecekti, kulağı çok klişe geliyordu. Ama doğruydı. Büyürken, hayatının ilk yedi yılında ölümün ensesinde olmasına rağmen annesinin yanında kendini güvende hissetmişti. Annesi onu her zaman yakınında tutmuştu ve Serena'ya cazibesini bıraktıktan sonra bile koruyucu, sevgi dolu doğası değişmemişti. Daha sonra,

Annesinin ölümünden sonra Serena manastıra götürülmüş ve orada sanki hiçbir şey ona dokunamıyormuş gibi hissetmişti. Cazibe ona daha da gelişmiş bir Güvenlik.

Birkaç gün içinde, bir ömür boyu süren güvenlik paramparça olmuştu. Josh neredeydi?

Telefonunu çantasına geri koydu ve nihayet yemek vagonuna giren adamı görmek için başını kaldırdı. Kalbi hızla çarpmaya başladı. yaklaştı. O kadar büyüktü ki, varlığı o kadar etkileyiciydi ki herkes yemek yemeyi bırakıp ona baktı. O biliyordu ki Son birkaç gündür onu izleyen erkekler, eğer onlara bakarsa bakışlarını kaçırıyorlardı. Ancak kadınlar, hangi renk çarşaflara dolanırsa daha iyi görüneceğine karar vermeye çalışır gibi ona hayranlıkla bakıyorlardı.

Şahsen Serena onun otel kıyafetlerinin içinde harika göründüğünü düşünüyordu; bronz teni, bembeyaz pamukla güzel bir tezat oluşturunuyordu.

Yaklaşırken bakışları onunkileri yakaladı, safir gözleri bir keskin nişancının dürbünü gibi onu hedef alıyordu. Nefesi ciğerlerini aceleyle terk etti, çünkü şu anda, bu anda, onun için odada başka bir kadın yoktu.

Kot pantolon ve üzerine oturan uzun kollu bir tişört giymişti. ikinci bir deri gibi görünüyor ve tüm kaslarını belirginleştiriyordu. Saçları çenesine ve biraz solgun görünen, dövmesi eskisinden daha belirgin olan yüzüne muhteşem bir dağınıklıkla düşüyordu ve yine kendini hasta hissedip hissetmediğini merak etti.

"Hey," dedi masanın önünde durarak.

"Hey." Bakışlarını hâlâ onunkilerden ayıramıyordu. Bu his hipnotize ediciydi ve bu keyifli trans halinde olmaktan son derece mutluydu. "Sen iyi misin?"

"Hareket hastalığı." Adam eğilip başının tepesine şefkatli bir öpücük kondurduğunda, kadın içine çekti ve sadece ona özgü olan o kokuyu, vücudunda çiçekler açtıran topraksı, bordo bir misk kokusunu içine çekti. Adam onun karşısındaki sandalyeye oturdu. "Tren midemi bulandırıyor."

Yalan söylüyordu. Çok sık hastalanıyordu ve kadın ciddi hastalıklar hakkında istediğinden fazlasını biliyordu. Yine de, bu konuda ısrar etmesinden hoşlanacağını sanmıyordu. Ama belki daha sonra. Yemekten sonra. İskenderiye'ye vardktan sonra. Sonra Birleşik Devletler'e geri döndüler.

Çünkü artık onun gitmesine izin vermek istemediğine karar vermişti. Onu güldürüyor, güvende hissettiriyor ve önemsiyordu. İkisi de macerayı seviyordu ve birlikte iyi çalışıyorlardı. Onunla gerçek seks olmadan bir ilişkinin nasıl yürüyebileceğini bilmiyordu ama hayatında ilk kez denemek gerçekten doğru geliyordu. Tabii onun da aynı şeyi istediğini varsayarsak.

"İyi misin?" diye sordu.

"Pek sayılmaz," diye itiraf etti. "Birinin bana bu şekilde ihanet edebileceği fikri...

ve bir iblise. Tanrım, bunu kim yapabilir? Ve neden? Bu beni hasta ediyor."

Yüzünde garip bir duygu belirdi ama sonra kayboldu. "Evet." Garsonun bıraktığı sudan bir yudum aldı. "Val'e ulaşabildin mi?"

"Hayır."

"Serena... onun olması mümkün mü-"

"Hayır!" Sesini alçalttı. "Kesinlikle olmaz. Yıllarca bana göz kulak oldu, ondan önce de anneme. Kişisel koruyucumuzdan daha fazlası oldu. O bir aile dostu. Ayrıca, neden beni saldırıya uğramam için başka bir ülkeye göndersin ki? Bu hiç mantıklı değil."

"Kötülük nadiren

yapar." "O kötü

değil."

Josh ikna olmamış gibi omuz silkti ve kadının öfkesi bir kademe daha yükseldi. "Annen onun gözetimi altında öldü, değil mi?"

"İma ettiğin şey hoşuma gitmiyor," diye ısırdı, çünkü annesinin bir araba kazasında ölümünden onun sorumlu olduğunu düşünmek çok saçmaydı. "Onu tanıımıyorsun. Tanısaydın anlardın. Şüphem olsaydı onun için bu kadar uzun süre çalışmazdım."

"Tamam." Josh garsona işaret etti ve iki duble viski sipariş etti. "Tüm yaptığın bu mu? Çalışmak mı? Hiç kendin için bir şey yaptın mı?"

Bu manipölasyonun onu sakinleştirmeye yönelik bir girişim olduğunu anlamıştı ve bunun için minnettardı.

"Pek sayılmaz," dedi sertçe, çünkü hâlâ biraz heyecanlıydı. "Hoşuma giden her şey ben çalışırken oluyor. Hazine aramak, tuzakları alt etmek, seyahat etmek... Bayılıyorum. Peki ya sen?"

"Yani, kendim için bir şeyler yapıyor muyum?" Kız başını salladığında, adamın ağzı acımasız bir çizgiye dönüştü. "Hayatım boyunca bencil bir pislik olarak yaşadım. Her zaman kendim için yaşadım. Sadece ben."

"Eminim abartıyorsunuzdur."

Homurdandı. "Güven bana, Serena. Bugüne kadar yaptığım hemen hemen her şey bana fayda sağlayacağını düşündüğüm içindi. Neden hâlâ yeğenlerimi görmeye gitmediğimi sanıyorsun? Shade'i benden nasıl aldıklarını görmem gerekecek." Lanet okudu. "Nasıl bir piç olduğumu gördün mü? Üç masum bebeği kiskanıyorum."

"Bu anlaşılabilir bir şey. Kardeşlerini seviyorsun. Sahip olduğun tek şey onlar." Bunu kesinlikle anlıyordu, çünkü Val sahip olduğu tek şeydi ve bazen David'in onunla kendisinin sahip olmadığı bir bağa sahip olmasını içten içe kışkırttığını fark ediyordu.

Garson siparişlerini almak için masalarına geldiğinde karanlık bir sessizliğe büründü.

Garson gittiğinde, "Sadece ekmek sipariş etmişsiniz," dedi.

"Taşıt tutması," diye mırıldandı.

"Hepsi bu kadar olduğuna emin misin?"

"Evet." Adam elini sıktı, ses tonu bu konuda konuşmaktan bıktığını gösteriyordu, o da başparmağını adamın parmak eklemleri üzerinde ileri geri gezdirdi, elinin onunkinde bu kadar küçük hissetmesi hoşuna gitti.

"Ah, neredeyse unutuyordum," dedi sırt çantasına uzanıp bir oyuncak çıkarırken.

"İşte. Otelin hediyelik eşya

dükkanından aldım." Bir ala kaşını

kaldırdı. "Bu bir top."

Gülümseyerek renkli ahşap oyuncağı onun eline verdi. "Bu kulağa çok aptalca gelecek... ama ben sadece Nasıl büyüdüğünü düşündüm ve... çok fazla oyuncağın olduğunu hayal edemiyorum ve senin de bir oyuncağın olmasını istedim.

bir tane." Aceleyle devam etti. Oyunağı satın almak o anda iyi bir fikir gibi görünmüştü ama şimdi Josh'un yüzündeki okunamayan, düz ifade ona büyük bir hata yapmış olabileceğini söylüyordu. "Özür dilerim..."

Belki de çocukken sahip olmadığın bir şeye sahip olman gerektiğini düşündüm. Aptalca, biliyorum-"

"Yapmamalıydın." Josh'un sesi hırçın bir fısıltı gibiydi.

Serena onun elini tekrar kendi elinin içine aldı. "O sadece aptal bir oyuncak."

"Her neyse." Bir çocuğun oyunağı kadar küçük ve aptalca bir hediyeden memnun olduğu için utanmış gibi yanaklarını kırmızı lekeler kapladı. "Teşekkürler."

"Belki bir dahaki sefere bir adım daha atar ve sana bir jack-in-the-box alırım."

Yüzünü buruşturdu ve o kadar hızlı bir şekilde gariplik ortadan kayboldu. "Hayır, teşekkürler. O şeyler ürkütücü. Üstü bende kalsın."

Sözleri kayıtsızdı, ama bakışlarındaki sıcaklık onu bir kucak gibi sardı ve o da öyle olmayı diledi. kucaklaşmaya karşılık verebilmek için onun karşısına değil yanına oturdu. "Güzel. Sana tekrar eşek demek zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

Bir yolcu yanından geçti ve Josh gerildi... omurgasında çok ince bir sertleşme oldu, ama kız onun yemek vagonundaki herkesi kontrol ediyor.

"Bak," dedi, emir verir gibi. "Ben bir süredir Seni nasıl güvende tutabileceğimizi düşünüyorum. Kardeşlerim Byzamothe'u araştırıyor ve ben de sana eve kadar eşlik edeceğim."

Gülümsedi. "Teşekkür ederim. Teklifin için minnettarım ve geri çevirmeyeceğim. Eve döndüğümde Val-"

"Bana da sahip olacaksın," dedi yavaşça, sesi sahiplenici bir tizliğe sahipti ve eğer daha iyisini bilmeseydi, onun kıskanç olduğunu düşünebilirdi.

Garson yemeklerini getirirken durakladı ve garson gittikten sonra sordu,

"Ne diyorsun sen?"

"Tehlikede olduğun sürece seni korumasız bırakmayacağımı söylüyorum. Ya Byzamothe ölür ya da Yanında biri olsun." Bir parça ekmek kopardı. "Val dışında biri."

"Val bir Gardiyan. O çok yetenekli-"

"Ona güvenmiyorum. Olanlardan sonra olmaz." "Bunu açıkça belirttin ama ona güveniyorum."

"Seninle kalmam için bir neden daha."

"Şimdi yine götlük yapmaya başladın," diye tersledi ve adam gerçekten gülümsedi. Sessizlik içinde yemek yediler. Bitirdiklerinde, adam onu odasına götürdü ve kadın onu içeri davet etmemesine rağmen, adam yine de içeri daldı.

Kapı kapandı, ağzının yapması gereken bir şeydi ama onun yerine sordu, "Bunu sormanın çılgınca olduğunu biliyorum ama bu nereye gidiyor? Bizi kastediyorum. Nereye gidiyoruz? Gidiyor musun?"

"Nereye gitmesini istiyorsun?"

"Mükemmel bir dünyada mı?" O başını sallayınca, sanki bu çırpınışları yatıştırıracakmış gibi karnını ovuşturdu. "İkimiz de geri dönerdik ve bu işi aramızda nereye kadar götürebileceğimizi göreceğiz."

Gülümsedi, ama elinin yaptığını yapan hüzünlü bir gülümsemeydi bu. kelebekleri bastıramadı. Aslında onları öldürdü. "Keşke bu kadar basit olsaydı."

"Bekaret meselesi, değil mi?"

Bir anda kadın, adamın vücuduyla kapının arasına sıkışmıştı ve adamın ağzı kulağındaydı. "Şu konuda açık olalım.

Bu," diye homurdandı. "İçinde olmayı ne kadar çok istediğimi tahmin bile edemezsin. Ayakta dururken, uzanırken, seni arkadan alırken. Hepsini. Hemen şimdi."

Oh, Tanrım. Dizleri titriyordu ama adam bir kolunu ona doladı ve onu sabit tuttu.

"Bunların hiçbirini yapamamak beni öldürüyor. Gerçekten. Ama garip bir şekilde, sadece seninle olmayı seviyorum. Elimden geldiğince sana dokunmayı. Yani hayır. Bizi ayıracak olan şey bekâret meselesi değil."

"Sonra ne olacak?" Devasa ereksiyonunu karnına doğru sallarken diliyle kulağının kabuğuna karşı günahkâr bir şey yaptı.

"Ben ölüyorum."

"Ne için ölmek?" Uzandı ve elini adamın kot pantolonundaki çıkıntının üzerinde gezdirdi, çünkü son iki kez Birlikte olduklarında, ondan almıştı ve bu sefer veriyordu. "Dizlerimin üzerine çökmemi ister misin?"

"Evet, ama..." Sesi boğuklaştı. "Yani, ben ölüyorum. Kanserden."

Göğsü buzla doldu. "Hayır." Başını öyle sert salladı ki saçları yanaklarına döküldü. "Hayır."

Omuzlarını sıkıca ama nazikçe kavradı. "Serena, beni dinle. Elimden geldiğince seni güvende tutacağım-"

"Beni güvende tutmana ihtiyacım olduğu için mi üzgün olduğumu düşünüyorsun?" Gözleri dolmuş ve tüm vücudu titreyerek ondan uzaklaştı. "Seni... seni... göt!"

Bakışları yere düştü.

Şimdi kimmiş o göt?

"Oh, Josh, üzgünüm." Hâlâ titriyordu, kollarını ona doladı. "Neden bana daha önce söylemedin?" Onun hasta olduğu zamanları düşündü ve şimdi her şey anlam kazanmıştı. En başından beri neden onunla takılmak istediği de anlam kazanmıştı. Bu geziyi bir tatile dönüştürmeye karar verdim. Ölmeden önce yapılması gereken yüz bir şeyden biri.

"Önemli değildi." Kadın tekrar üzerine atılacağı için kaskatı kesilince hızla ekledi, "Başta değildi. Ama şimdi... Sadece gerçekleşmeyecek bir gelecek görmeni istemiyorum."

Hıçkırıklarını bastırarak ona baktı. "Bana söylemeliydin."

"Neden? Şimdi yaptığın gibi bana acıyarak bakasın diye mi? Sana hiç söylememeliydim."

"Bana böyle bir şey söyleyip tepki vermememi bekleyemezsin," diye çıkıştı ve sinirlenmemesi gerektiğini biliyordu ama lanet olsun, bu adil değildi. Onlar olmayabilirdi birlikte normal bir yaşam sürme şansları vardı, ama şimdi hiçbir yaşam şansları yoktu.

"Öp beni," dedi. "Sadece öp beni ve bunun kalan zamanımıza engel olmasına izin verme." Ama ona kendisini öpmesi için zaman vermedi. Onun yerine başını eğip gözyaşlarını öptü, saten dudakları acısının izlerini sildi. O haklıydı. Kalan kısa zamanlarını boşa harcamamalıydılar. birlikte vardı. Ama nasıl hareket etmeleri gerekiyordu? İleri mi? Hıçkırığa hıçkırığa ağlamak istedi, kimsenin tanık olmasını istemeyeceğiniz türden bir hıçkırıktı çünkü dağınık ve gürültülüydü ve sizi bir gün boyunca kızarmış, şişmiş gözlerle bıraktı.

"Hey. Burada benimle değilsin." Adamın ağzı kadınıninkini buldu ve onu öyle derinden öptü ki kadın bunu ruhunda hissetti.

Dili onunkini okşadı ve eli boynuna geldi, yoğurdu ve okşadı, ona unutturdu... ve nasıl

Kendisini daha iyi hissettirmesine izin verecek kadar bencil miydi? İyi hissetmeye ihtiyacı olan oydu ve işte buradaydı, Onu rahatlatmak için can attığı gerçeğini bir kenara

bırakarak. Cidden bencil bir kaltaktı.

"Josh," diye mırıldandı onun ağızına karşı, "bana karşı çok cömert davrandın. Ben de sana bir şeyler vermek istiyorum." Elleri titrese de göğsünden ve karın kaslarından aşağı doğru çekti. Kot pantolonunun kemerine ulaştığında, üst düğmesini kopardı. Adam parmaklarını onun bileğine doladı. "I yapamam."

"Biliyorum." Adam elini gevşetene kadar elinin arkasını okşadı. "Ama ya aşağıya doğru öpersem? Yavaş yavaş. Seni

ağzıma almama izin verir misin?"

Adam boğuk bir ses çıkardı ve donmuş gibi hareketsiz durdu, aslında kadın onun gömleğini çıkarırken. Ama kadın onun sol göğsünü öptüğünde, hafifçe, nazikçe, başı geriye düştü ve elleri kadının omuzlarını kavradı. Sanki bırakırsa düşecekmiş gibi ona sarıldı. Sanki bırakmak istemiyormuş gibi.

Aşağıya doğru öptü, onun teninin, erkeksi tadının, daha önce hiç tatmadığı bir şeyin tadını çıkardı. Bu şekilde değil. Dizlerinin üzerine çöktü ve diliyle göbeğinin izini sürdü.

"Serena-" Geri adım atmaya çalıştı ama duvara yaslanmıştı. Derisinin yüzeyinin altında titriyordu.

"Şşş." Sert ama nazik bir baskıyla onun kalçalarını kavradı. "Lütfen. Bunu senin için yapmama izin ver." Ona baktı ve gözlerindeki belirsizlik karşısında kalbi küt küt atmaya başladı. Adam yavaşça başını sallayana kadar uzun bir süre hareketsiz kaldılar. Yine de rahatlamadı, kadın pantolonunun düğmelerini açarken daha da gerildi. Elleri iki yanında yumruk şeklinde kenetlenmişti ve yine de kot pantolonundaki açıklıktan dolgun ve kalın bir şekilde yükseldi, Bir şekilde bunun onun için zevkten ziyade işkence olduğunu hissetti.

Ne gariptir ki, bakire olmasına rağmen onu nazikleştirmek, bu en mahrem karşılaşmaya alıştırmak zorundaydım.

Bakışları tekrar adamın erkeklik organına kaydı ve hayranlık dolu bir ses çıkarmasına engel olamadı. Oh... Tanrım. Daha önce de erkekler görmüş ve onlara dokunmuştu ama hiçbiri bu kadar güzel olmamıştı.

Çekingen bir tavırla parmağını adamın şaftından aşağıya doğru sürükledi ve esmer uzunluğundan tabanın genişlediği yere kadar uzanan nabız gibi atan bir damarı takip etti. Adamın tüm vücudu sarsıldı ve dişlerini birbirine geçirirken çıkan tıkırtıyı duydu. Biraz hissetmek

Nefes nefese, yumruğunu onun etrafında kapattı ve okşadı, avucu yavaşça uçtan tabana ve geriye doğru hareket etti.

"Hissettiklerin hoşuma gidiyor," diye fısıldadı ve adamın iniltisi ona doğru süzüldü, yumuşak bir onay sesi şurup gibi üzerine aktı. "Mermerin üzerindeki saten gibisin."

Şimdi diğer elini de eklemişti, bir eliyle uçtaki hareketi yoğunlaştırıyor, diğer eliyle de shaftın uzunluğunu okşuyordu. Dişlerinin arasından hava emdi, ama kadın onu çalıştırdıkça rahatladı, kalçalarını ona doğru yuvarlamaya başladı, ellerine doğru hafifçe itti. Ucunda sütlü bir boncuk oluştu. Ağzı sulanarak eğildi ama adamın vücudu ikiye dört kaskatı kesilmişti, bu yüzden başını eğerek adamın iç uyluğunu öptü. Yavaşça yukarı doğru ilerledi, hâlâ okşuyor, hâlâ ona hak ettiği saygıyla sarılıyordu.

"Serena," diye mırıldandı, elleri bir kez daha omuzlarına kapandı. "Bu... Bilmiyorum..."

Adam daha fazla itiraz edemedi, kadın onu ağzına aldı. Tüm vücudu öne doğru fırladı. Kadın adamın kalçalarını kavrayarak onu sabit tuttu. Tadı zengin ve topraksıydı; dramatik, lüks notalar ince Karadeniz tuzuna çok benziyordu. Onunkini avuçladı. Ağır kesenin başını yaladı, dilini küçük yarığın üzerinde ileri geri hareket ettirdi.

"Ah... adamım," diye nefes aldı ve sonra onu boğazının arkasını kazıyacak kadar derine götürdüğünde nefesini tuttu.

Shaftı kalındı, sıcaktı ve aynı anda emme ve dil hareketi uyguladığında nabız gibi atıyordu. Onun inlemeleri sırtının derin kavislerine eşlik etti ve keşke bunu daha önce yapsaydım, keşke daha önce yapabilseydim dedi. onu trajik geleceğinden uzaklaştırmak için ona daha fazla zevk anı verdi.

Ama hayır, bunu düşünemezdi. Şimdi düşünemezdi. Bu onunla ilgiliydi ve şu anda üzölmek istemiyordu. Bunun için daha sonra zaman vardı. Yavaşça kesesini sıktı ve adam zevkle bağırdı. Bu konuda deneyimi olmamasına rağmen, içgüdüsel olarak emmeyi, okşamayı, yalamayı biliyordu... ve onun en hassas olduğı yeri çabucak öğrendi.

Elleri saçlarını okşamak için aşağı indi, parmakları yumuşak, dokunuşu sertti. O anda, bu dokunuş yüzünden kendini suçlu hissettiğini fark etti.

Ondan zevk alıyor ve ona hiç karşılık vermiyordu... ama onun tepkilerini ölçtükçe, dinledikçe, dokundukça, tattıkça zevk almanın olduğı kadar zevk vermenin de bir hediye olduğunu fark etti.

On dokuz



Wraith'in kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki patlayacağından emindi. Kahretsin, patlayacaktı. Hiçbir zaman bir dişinin üzerine inmesine izin vermemişti. Çok samimi, çok tehlikeli, özellikle de seks partnerlerinin çoğunun iğne gibi dişleri varken. Ama Serena'nın yaptığı şey... olağanüstüydü.

Ağzının ılık, ıslak derinlikleri her şeyini aldı ve vasıfsız olduğunu bilmesine rağmen, bundan daha iyi bir şey hayal edemiyordu. Onun dokunuşundaki özeni hissedebiliyor, onu her an izleyişinde görebiliyordu.

Tepki. Pembe dilinin kayarak sikinin başının etrafında döndüğünü görünce ellerini yumruk yaptı.

Serena dişleriyle inanılmaz bir şey yaptı. zevkle tısladı. Aleti zonkluyor, tehlikeli bir şekilde serbest kalmaya yaklaşıyordu. Görüşü keskinleşti ve dişleri aşağı inmeye başladı ve gözlerinin altın rengini aldığını biliyordu. Gözlerini kapatarak başını duvara yasladı ve

Dilinin, penis başının hassas çıkıntısında ileri geri yaptığı yavaş hareketlere ve taşaklarından ağzının başını kapattığı yere kadar yumruğunun her vuruşuna eklediği bükme hareketine odaklandı.

Oh, evet, o yakındı....

Dudaklarını titreten ve onu haykırmaya iten alçak bir mırıltıyla inledi. Kesik kesik bir nefes aldı ve duvarı avuçladı. arkasında, kısmen kendini dik tutmak ve kısmen de Son kontrolü de elinden kayıp giderken başını tutup itmeye devam etti.

"Serena," diye nefesini tuttu. "Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor... oh, evet... aynen böyle." Nefes nefese kaldı, kalçaları o kadar sert sarsılıyordu ki artık kontrol edemiyordu. "Boşalacağım... siktir. "

Orgazmı, şimdiye kadar yaşadıklarının hepsinden daha güçlü bir şekilde patladı. Omurgasından yukarı fırladı ve beyinde havai fişekler patlattı. Serena yalamaya, emmeye ve başparmağını taşaklarının arasındaki dikiş boyunca sürüklemeye devam etti, doruk noktasına katmanlar ekliyor ve keskin, titreşimli patlamalar halinde devam etmesini sağlıyordu.

Yavaş yavaş yeryüzüne geri döndü, kasları Kilitleri açıldıkça seğiriyordu. Dişlerinin diş etlerine geri çekilmesini diledi ve görme ve işitme duyuları tekrar devreye girdiğinde, nefes alıp vermeye benzer bir ses duydu.

Oh, kahretsin.

"Yutma," diye bağırdı ama artık çok geçti. Serena hâlâ dizlerinin üzerindeydi, parmakları adamın kalçalarına gömülmüştü, gözleri donuklaşmış ve yüzü kızarmıştı. Şehvet kokusu

Kadından bir bulut gibi yükselip ona çarptı ve libidosunu yeniden canlandırdı.

"Josh," diye fısıldadı, ellerini onun bacaklarında aşağı yukarı gezdirirken başını coşkuyla geriye attı. "Ne... ne var oluyor?"

Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Seminus iblis ejakülatı güçlü bir afrodizyaktı. Kardeşleri bunun etkileri hakkında durmadan konuşmuşlardı ama o pek dikkat etmemişti. Şimdi keşke dinleseymişti.

Serena elini göğsünde gezdirdi, başparmağı bir göğsüne değdiğinde hafifçe tısladı. "Bu iyi... çok iyi..."

"Ah... akşam yemeğinde birisi içkine bir şey katmış olmalı. Sadece rahatla."

Rahatla. Kıyafetlerini çıkarıp kendine dokunduğu düşünülduğünde harika bir fikirdi.

Bir Harrow Geçidi'nden atlamaktan daha kısa bir süre içinde çırılçıplaktı ve kızışmış bir Trillah iblisi gibi Wraith'e sürtünüyor, neredeyse mırıldanıyor ve tüm bunlar olurken Wraith'in omuzlarının ve boynunun derisini ısıırıyordu. Daha önce hiçbir dişinin onu ısırarak. Asla. Ama kız onun etini dişlerinin arasına aldığı anda, sinir uçları boyunca acı ve o kadar yoğun bir zevk dalgası yayıldı ki, daha sert ısırmasını diledi. Kanını çekmesini. Ondaki beslensin ki gelişebilsin.

Ama o bir vampir değildi ve eğer öyle olsaydı, kesinlikle burada onunla birlikte olmazdı.

"Dokun bana Josh," dedi onun boğazına doğru. Elini onunkinin üzerine koydu ve vücutlarının arasına, bacaklarının arasına itti. "İşte... evet, oh, evet."

Adamım, kendini bakire gibi hissediyordu, çok gergin ve korkmuştu ve neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Tanrım, ıslanmışsın," diye homurdandı. Parmakları kreminin içine daldı ve tek gereken buydu. Haykırdı, vücudu tepeye çıkarken çılgınca dalgalanıyordu.

"Daha fazla," diye fısıldadı, daha aşağı inmeden önce ve adam parmaklarını kadının yarığında yukarı doğru sürükledi, zar zor şişmiş sinir düğümlerini sıyrıp geçiyordu. Bir kez daha haykırdı, orgazmlarının sayısını unutana kadar defalarca elinin üzerinde tepindi. Ve sonra ona tırmanıyordu, o kadar hızlıydı ki, bacaklarını beline kilitlediğinde onu desteklemek için kıcını tutacak zamanı bile yoktu.

"Benimle seviş." Kulak memesini dişlerinin arasına sıkıştırdı ve cinsel organını onunkine doğru salladı. "Seni içimde hissetmek istiyorum."

Şaftının kadının kaygan yarığında geçişi onu inletti. Seminus iblisleri teknik olarak sadece bir dişinin içinde serbest kalabilirdi, ama kızlık zarını bozmamaya dikkat ederek penisinin başını dişinin içine daldırabilir ve sonra dışarı çekebilir ve-

Ne oluyor lan? Tüm bunların amacı lanet olası kızlık zarını bozmak ve lanet olası cazibeyi almaktı.

Serena ona karşı kıvrandı, hırladı ve ısırdı, vücudunun istediğini alamadığı için sinirlendi. Yine de sürtünme onu tekrar boşalttı, bu da şehvetini geçici olarak hafifletti. Birkaç saniyeliğine. Ama bu onu yatağa sırt üstü yatırmasına yetecek kadar uzun bir süreydi.

Bacaklarını adamın etrafına doladı ve omurgasını dikleştirerek kalçalarını eğdi, böylece adam neredeyse içine kayacaktı.

"Dayan, bebeğim. Sadece dayan." Kızın pençelerine rağmen bir şekilde kot pantolonunu çıkarmayı başardı. Atına bindiğinde

Bir kez daha bacaklarının arasına yerleşti, iç çekti ve onu üstüne çekti.

"Çok iyi hissediyorsun." Dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. "Çok doğru."

Ona karşı hareket etti, birbirlerine nasıl uyduklarını seviyordu. "Peki ya sonuçları?"

İçeri dalması gerekirken bunu sorduğuna inanamıyordu ama nedense aklının nerede olduğunu bilmek istiyordu, en azından daha sonra bu konuda biraz olsun iyi olacaktı.

Ölürken.

Acı kalbine bir kazık gibi saplanmıştı. Ve bunun zehirle hiçbir ilgisi yoktu.

"Umurumda değil." Elini sikinin etrafına sarıp onu girişine doğru yönlendirirken iniltisi adamın içini titretti. "Önemli olan tek şey... sensin. Seninle birlikte olmak." Onu sert ve derin bir şekilde öptü.

Onu bıraktığında ikisi de nefes nefese kalmıştı ve adamın aletinin ucu balına sürtünüyordu. Kalçalarına bir yumruk ve o evde olacaktı.

"Sanırım... Sanırım seni seviyorum."

Wraith inledi. "Afrodizyak konuşuyor, Serena."

"Şşş." Bir parmağını onun dudaklarına bastırdı. "Sadece benimle seviş. Bunu istiyor musun?"

"Tanrım, evet," diye mırıldandı, çünkü şu anda, cazibesi olsun olmasın, hiçbir şeyi daha fazla istememişti. "Bu canını yakabilir

biraz."

"Sorun değil. Sana güveniyorum."

Kalçalarını eğmek için elini altından geçirdi. İçgüdüleri onu yönlendirdi, kalçalarını onun kalçalarına daha da sıkı sarmasını sağladı. Başı içeriye doğru hafifçe girmeye başladı...

Sanırım seni seviyorum.

Sözleri kafatasının içinde öyle bir çınladı ki canı acıdı. Alnından terler fışkırdı. Sana güveniyorum.

Duygular boğazını tıkadı ve nefesini kesti. Sadece Shade ona gerçekten güvenmişti ve o zaman bile bu güvenin sınırları vardı.

"Lütfen, Josh."

Sana güveniyorum.

Serena ona karşı alev alev yanıyordu, vücudu onu kavuruyordu. Dışarıda, onun güveni ve sevgisi onu içeride ısıtıyordu; bu yer, uzun zamandır karanlık ve soğuk bir mağara olmuştu. hatırlayabiliyordu. İi de dışı da çok güzeldi ve adamın ona yapmak üzere olduğu şeyi hak etmiyordu. Sonrasında hayatta kalacağına dair bir garanti olmadan olmazdı. Kardeşleri onu asla affetmeyecekti ama onun canını alamazdı.

"Yapamam," diye nefes nefese geri çekildi. "Hayır."

"Ama-"

"İstediuğin şeyi sana veremem, Serena. Asla veremeyeim. Bu şekilde değil." Tanrım, o bir aptaldı, az önce   ölüm fermanı imzalamış bir aptal. "Yine de seni iyi hissettireim. Sana söz veriyorum."

Vücudundan aşağıya doğru öptü ve bacaklarının arasına daldı, ağzını onu bu şekilde yaktığı için cezalandırmak için kullandı. Verdiği ceza onu tekrar tekrar boşalttı, ta ki hareket edemiyordu, yatakta gevşek bir şekilde yatıyordu.

Aşırı uyarılma, yorgunluk ve biraz da korkunun birleşimiyle titreyen adam, onun yanına sürünerek geldi ve nefesi uykuya dalana kadar onu kollarının arasına aldı. Adam Akşam yemeğinden önce libido karşıtı ilacı aldığı için şanslı yıldızlarına şükretti, çünkü daha önce serbest bırakılmasına rağmen ciddi bir mavi top yaşıyordu. sakatlayıcı bir acı. Bu eninde sonunda hafifleyecekti. Kendini ayarlarken yüzünü buruşturdu. Umarım yakında hafifler.

Ne kadar süre öyle yattıklarını bilmiyordu, kız uyuyordu. Huzur içindeydi ve ölümün soğukluğunu hissediyordu, ama kadın kıpırdanmaya başladığında pencerenin dışındaki gökyüzü aydınlanmıştı. Yerdeki pantolonundan boğuk bir bip sesi geldi. Bir iniltiyi bastırdı ve telefonunu cebinden çıkardı.

Tedavisi yok.

Ekranda iblisin gönderdiği metin midesine sıcak bir kömür gibi oturdu. Artık gerçekten hiç umut yoktu. Kendini çok ağır hisseden diğer bileğini kaldırdı ve saatini kontrol etti. Ve ne yapması gerektiğini biliyordu.

Dikkatlice çıplak bedenlerinin karmaşasından sıyrıldı ve giyindi. Her eklem, her kas acı içinde çığlık atıyordu ve bu kez hiçbir ilacın işe yaramayacağını hissediyordu.

"Hey," diye mırıldandı. "Ne yapıyorsun?"

Ayağını bir çizmenin içine soktu ve ne söyleyeceğini bilmediği için cevap vermeyince ayağa kalktı ve elini omzuna koydu. Adam sarsılarak uzaklaştı.

"Tren yarım saat içinde Kahire'ye varacak. Ben iniyorum. Eve gidiyorum."

Gözlerini kırıştırdı, sersem bakışları odaklanmamıştı. "Anlamıyorum. Neden?"

"Neredeyse seks

yapıyorduk." "Hayır,

yapmadık."

Hatırlamıyordu. Bunun bir lütuf olup olmadığından emin değildi.

"Evet, öyle yaptık."

Gözlerini ovuşturdu. "Neredeyse yapsak bile... yapmadık. Peki... neden gidiyorsun?"

Nefes verirken vücudunu bir ürperti sardı. Yere düşen tahta tablayı almak için eğildi. "Gidiyorum çünkü eninde sonunda öleceğimizden korkuyorum ve seni öldürmekten sorumlu olamam."

"Ne?" Ayağa kalktı, çarşafı göğsüne doğru çekti, sanki bu bir şeyi gizleyecekmiş gibi. Vücudu, kıvrımları, her bir ayrıntısı beynine kazınmıştı. "Sana karşı koyacak kadar güçlü olmadığımı mı düşünüyorsun? Senin varlığında zayıf düşmeyeyim ve seni benimle seks yapmaya zorlamayayım diye şehit rolü oynayıp kendini benden uzak tutman gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Ah... hayır. Ben tam olarak şehit tipi değilim-"

"Yani benimle seks yapmak istemiyor musun?"

Ağzını açtı, ancak bunu inkar edemedi. Özel bir soru sorduğunda, avucunu adamın göğsüne vurdu.

Sert.

"Cevap ver bana!" diye bağırdı. Afrodisyağın etkisinden çıkmaya başlamıştı. Uyuşturucu krizinin belirtilerini tanıyordu, bunları kendisi de yaşamıştı.

"Hayatını riske atamam, Serena. Riske atmam. Senin yanında olup da seni istemeyeceğime söz verecek kadar da güçlü değilim."

"Çık dışarı! " Sert bir şekilde aşağı iniyordu, neredeyse ateş püskürüyordu ve tamamen mantıksızdı. Kapıyı işaret etti. "Çık dışarı ve... ve cehenneme git!"

"Bu," diye mırıldandı, "sadece bir zaman meselesi." Kapıyı açtı ve eşikte durakladı. "Emin olacağım Kahire'den sizi eve götürecek biri gelecek."

Adını haykıran sesine karşı kendini çelikleştirerek kaçtı. Sayısını unuttuğu kadar çok arabanın arasından geçti, kargo vagonuna ulaşana kadar insanları dirsekleyerek kenara itti. Zehirden zayıf düşmüş, az önce olanlardan dolayı sarsılmış ve Serena'ya dönmek için duyduğu yoğun arzuyla savaşıırken bir sandığın üzerine yığıldı. Göğsünde bir sızı onu çekiştiriyordu ve eğer bu sızıya teslim olursa, onu doğruca Serena'ya geri götüreceğini biliyordu. Belki de gitmesine gerek yoktu. Belki de mümkün olan son dakikaya kadar onunla kalabilir, son günlerini -muhtemelen saatlerini- ona yaşamak için bir neden veren biriyle geçirebilirdi.



Doğru, çünkü ölürken ona bakmayı seveceğine hiç şüphe yoktu. Onunla kalmak istiyordu ama hayatında ilk kez bencilce olanı değil, doğru olanı yapacaktı. Ona ölümünü izletmeyecekti. Eve gidecekti,

ve onu olduğu gibi hatırlayacaktı, zayıf biri olarak değil, başarısız kabuk. Saatine tekrar baktı. Yarım saat. Tayla'yı arayacak, Kahire'de trenle buluşmasını ve Serena'yla ilgilenmesini isteyecekti. Sonra bir Harrowgate bulacak ve işler gerçekten kötüye gitmeden hastaneye dönecekti.

Kardeşleri ona her zaman olduğu gibi bakacaktı, tabii ölüm fermanlarını imzaladığı için onu affederlerse.

Yirmi

Serena kompartımanında oturmuş, az önce ne olduğunu merak ediyordu. Josh onu, onunla seks yapabileceğı için mi terk etmişti? Neden böyle düşünsün ki?

Dün gece onun kendisine yaptığı gibi o da ona zevk vermek istemişti ve sonra... sonra...

Ne? Bulanık anılar seline karşı gözlerini kırptırdı.

Seviş benimle.

Oh, Tanrım. Bunu söylemişti. Gerçekten söylemişti. Onun her yerindeydi, seks için yalvarıyordu. Aşağılanmışlık derisini ürpertiyor ve yüzünü yakıyordu. Ne demişti, biri yemekte içkisine Mickey mi katmıştı?

Dün geceden kalma kıyafetleri, kontrolünü kaybettiğinin kanıtı olarak küçük odanın her tarafına dağılmıştı. Midesi altüst oldu, giyindi, zeytin eteğı ve krem bluzundaki kırışıklıklara lanet okudu. Bir bavuldan çıkarılmış gibi görünüyordu. Seni içimde hissetmek istiyorum.

Mahcup bir şekilde inledi ve tekrar yatağı uzandı. Her şey kristal gibi berrak bir şekilde aklına geldi. Josh'un onunla nasıl ilgilendiğini hatırladı ama

onun aşırı azgın halinden faydalandı. Yapabilirdi ama yapmadı. Onun hayatını kurtarmak istemişti.

Peki ona nasıl teşekkür etmişti? Öfkelenerek, ölmek üzere olan bir adama gideceğini söylediğinde ona bağırarak.

Ayrılmak. Göğsünde korku titreşti. Ölmek üzere olduğunu söylemişti ama onunla geçireceği tek bir dakikayı bile kaybetmek istemiyordu. Ve belki... belki Aegis yardım edebilirdi. Belki Val'in bildiği bazı iyileştirici büyü veya eserler.

Onu kaybedemezdi.

Biri kapıya vurdu. Oh, lütfen, lütfen, Josh olsun.... Sıçradı ve kapıyı hızla açtı. "Jo-" Nefes nefese kesti.

Geriye doğru sıçrayarak kapıyı kapatmaya çalıştı ama Byzamoth, onu ilk gördüğü andaki gibi görünüyordu - melek gibi ve güzel - çabasını engelledi ve bir yılan gibi sinsice içeri girdi. Kapıyı arkasından kapattı.

Çılgılık atmak için ağzını açtı ama adam onu duvara yapıştırdı, sert ve kaslı vücudu onunkine değdi. "Eğer ağzını kapalı tutarsan, sana zarar vermem." Dilini yanağından içeri soktu ve kadın ürperdi. "Fazla değil." Dehşet bacaklarını jöleye çevirdi. Adam güldü, şekerli ses uğursuz bir karanlıkla karışmıştı. "Ama seni soyacağım. İkinizin de cazibesini."

Adamın yumruğu kolyesine dolandı ve neredeyse gülümseyecekti, çünkü o enayi hiçbir yere gitmiyordu. Sonra dehşet içinde boynundan kurtuldu ve adamın elinden sarktı.

Kolyeyi çanağının içine yerleştirdi ve eteğini yukarı kaldırdı. "Şimdi, diğeri."

Cübbesini yırtarak açtı. Biçimi değişti ve tıpkı bir korku filmindeki şekil değiştirme sahnesi gibi, güzelliğinden yarasa benzeyen tüysüz gri bir şeye dönüştü, Regent'in evinde gördüğü damarlı kanat. Bacaklarının arasından kocaman penisi müstehcen bir şekilde yukarı doğru çıkıntı yapıyor, ucundan koyu renkli bir madde sızıyordu.

Yüce İsa, o iğrenç şeyle onu kazığa oturtacaktı. Kanı pıhtılaştı. Taş kesilmişti, titriyordu, çığlık atmaya çalıştı ama hiçbir şey çıkmadı. Nefesi bile boğazındaki dehşet yumrusunu geçemedi.

"Sorun ne aşkım? Bir şeyler söyle. Korkun beni tahrik ediyor." Nefes aldı. "Korkunun kokusu sarhoş edici, ama sesinin tınısı daha da sarhoş edici. Titreme. Perde. Bir şey söyle."

"Siktir git," diye mırıldandı. "Bu da bir şeydir."

Ona öyle sert bir ters vuruş yaptı ki kız yıldızları gördü. "Orospu. Seni ölene kadar becereceğim." Zalimce gülümsedi, parmaklarını yanağında gezdirdi. "Ölmekten korkuyorsun, değil mi? Dehşetinin kokusu yükseliyor. Çok tahrik edici.... şimdi sor bana Neden? Bunu neden yapıyorum."

Bunu yapmak istemiyordu ama bu noktada, onunla dalga geçmek, ağzının payını vermekten daha iyi bir fikir gibi görünüyordu. "Niye bunu yapıyorsun? Bu mu?"

Ona tekrar vurdu. "Bana aptalca sorular sorma."

Öfke ve acı korkusunun önüne geçti. Dayak yemekten bıkmıştı ve savaşımadan yenilmeyecekti. Hırlayarak onu olabildiğince sert itti ve bacaklarının arasına diz çöktü. Adam irkilmedi ama ön kolunu kadının boğazına geçirerek nefesini kesti.

"Bu aptalcaydı." Sesi bir kırbaç gibi akladı.

Kolunu peneledi ve ciğerleri parçalanırken onu tekmeledi. Hava almak için çırpındı. Kolyesini yüzünün önünde sallandırdı. "Bunun ne olduğunu biliyor musun? Ne işe yaradığını?" Boynundaki baskıyı, kızın nefes alıp başını sallamasına yetecek kadar azalttı. "Tabii ki bilmiyorum. Çünkü bu kurallara aykırı olurdu. Ve kurallara her zaman uyulmalıdır."

Sesinde hiç beklemediğı bir alaycılık vardı. Anlamak istediğinden de emin değildi. Sadece oksijen istiyordu.

"Bu, günlerin sonunun anahtarıdır. Sen, sevgilim, aynı zamanda bir anahtarsın. Ve senin bekâretini aldığımda, en güçlü anahtar ben olacağım." Alnını onunkine dayadı ve

—

düz, ruhsuz gözleriyle onun gözlerinin içine baktı. "Bu dünyadaki insan istilasından kurtulmak için sabırsızlanıyorum. Seninle başlayarak."

Kahire. Muzaffer Şehir. Geceleri canlanan -ve Wraith'e göre en iyi görünen- yayılan bir şehir sıçanı yarışı. Wraith avlanma yeri olarak Kahire'yi her zaman yeterli bulmuştu ama çoğunlukla sevmemişti. Modern ve antik olanın, aşırı zenginlik ve aşırı yoksulluğun karışımı şehre karışık bir hava veriyordu, sanki

belirli bir ruh haline yerleşti. Yine de tarihi onu büyölüyordu ve bazen firavunların zamanında hayatın nasıl olduğunu merak ediyordu İnsanlar için hayat değil - bu berbat olurdu. Ama o zamanlar bir iblis olmak çok tatlı olurdu. Onlara tanrı denirdi-

Ma'at, Ra, Osiris, Khepri ve çok daha fazlası ve bunlara tapınılıyordu.

İblislerin uzun hafızaları vardı - çoğu ölümsüzdü ya da neredeyse ölümsüzdü ve o gücü ve tapınmayı tekrar istiyorlardı.

Eğer yeraltı dünyasında yaşananlar bir gösterge ise, bu iblisler için işler iyiye gidiyor gibi görünüyordu.

Tren Kahire istasyonundan ayrılırken Wraith bir pencereden dışarıyı izledi; pencerenin yansıması kum saati glifindeki kumun son taneciklerine kadar kaldığını gösteriyordu. Doğru kararı verip vermediğini merak etti.

Tayla inanılmaz bir savaşçı olmasına rağmen, özellikle de içindeki şeytanı ortaya çıkardığında, Serena'yı koruyacak kadar güçlü değildi. Öte yandan, o da en güçlü halinde değildi.

Tanrım, Serena onu öylece bırakıp gittikten sonra onun bir pislik olduğunu düşünmüş olmalı. Ona gitmesini söylemişti, ama Shade ve Eidolon'un arkadaşlarıyla uğraşmasını izledikten sonra, şimdi bazen kadınların onlar için savaşmanızı istediğini anladım. Bazen de istemezlerdi.

Serena'nın ona verdiği üst kısmı parmaklarken, karşı cinsi asla anlayamayacağını fark etti.

Ayağa kalktı, Serena'nın onun yanında olmayacağını biliyordu. onu tekrar gördüğü için mutluydu. Yine de, Amerika'ya dönene ve onu güvenli bir yere götürebilene kadar onun yanında kalacaktı, çünkü Val bir seçenek değildi.

Bir hırıltıyla kargo ambarının kapısını yırtarak açtı. Kamarasına giden yolun yarısında, bir yanlılık hissi onu tökezletecek kadar sert bir şekilde içine çarptı. Ensesindeki tüyler diken diken oldu ve tanıdık kötülüğü fark etti. Byzamoth.

Wraith koşarak ilk yataklı vagon kapısına çarptı. Yolculardan birini çarparak yolundan çıkardı ve ikinci kapıyı neredeyse hiç açmadan. Karanlık, yağlı kötü niyet duygusu o koştukça büyüdü.

Kayarak durdu, neredeyse kapıyı aşıyordu. Kapının etrafında kara bir kötölük bulutu titreşiyordu ve o Omzunu ince kapıya çarptı, çarpma ve bükölmüş metal patlamasıyla kapı çöktü.

"Josh!" Serena'nın çığlığı kalbinin derinliklerine kadar işledi.

Byzamoth'un iğrenç bir şekilde dönüşmüş bedeninin altında sıkışıp kalmış kızın görüntüsü onu öldürme moduna geçirdi. Tüm ağrıları, acıları ve mide bulantısı, görüşünün ve düşüncelerinin üzerine kıpkırmızı bir perde inerken kayboldu.

Wraith kendini Byzamoth'un üzerine attı, deriden kanadını yakaladı ve onu Serena'nın üzerinden çekti. Meleği Serena'ya çarptı.

Kapı ile koltuklar arasındaki dar boşluk. Byzamoth'un tiz çığlığına bir kemik çatırdaması eşlik etti ve kanadı düştü.

"Semin-"

Wraith onu ağzından vurdu. Dizini kaldıran Wraith piç kurusunu çiviledi. Çok büyük, abartılı bir alet. O korkunç şeyi Serena üzerinde kullanmayı planladığı bilgisi, Wraith'in kontrolünden geriye kalan azıcık şeyi de yakıp kül etti.

"Sen öldün," diye hırladı ve Byzamoth'un başını diziyle buluşacak şekilde aşağı çekti. Kan yere sıçradı ama yeterli değildi. Meleği koridora fırlattı ve onu başka bir kompartımanın kapısına çarptı.

Kargaşayı duyan yolcuların çığlıkları havayı deldi ve Serena'nın öfke dolu feryadına karıştı.

Byzamoth'un üzerine yürüyerek ağzına hızlı bir çift vuruş yaptı ve ardından boğazına sert bir yumruk indirdi. Şiddetli hayranlık ve Gurur Wraith'i içeriden yaktı. Aferin kızıma.

Melek ona doğru hamle yaptı ama Wraith elinin topuğunu Byzamoth'un burnuna geçirirken melek dirseğini onun karnına savurdu.

"Kolyem," diye bağırdı Serena. "Al onu!"

"Benim." Byzamoth dönerek uzaklaştı, grimsi dudakları keskin, sararmış dişlerinden geriye doğru çekildi. "Ve o da öyle." Kanadının kırık ve geçidin çok dar olduğu düşünüldüğünde olması gerekenden çok daha fazla zarafetle döndü ama bir anda koridordan aşağı koşmaya başladı.

Wraith kovalamaya başladı. Arabanın sonunda Byzamoth bir yolcuyla çarpıştı. Öfkeli bir hırıltıyla erkek insanı Wraith'in üzerine fırlattı. İkisi de bir yığın halinde yere yığıldı. Orospu çocuğu. Wraith inleyen, koyu teni kül rengine dönmüş, gözleri perili insandan kendini kurtardı gördükleri karşısında.

Benim dünyama hoş geldin dostum. Wraith ayağa fırladı ve kötülük hissi dağılmış olsa da Byzamoth'un peşinden koşmaya başladı. Meleğin hangi güçlere sahip olduğundan emin değildi ama o piçin tek kanatla uçamayacağından emindi, üstelik kırık bir kanatla. İleride, binanın yan tarafındaki açık bir kapının etrafında toplanmış bir grup insan buldu.

Heyecanlı konuşmaları ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Trenden bir adamın atladığını görmüşlerdi, ama görünüşe göre Byzamoth insan şekline girmişti, çünkü bu insanlar olması gerektiği kadar korkmamışlardı. Ama nereye gitmişti?

Wraith, Serena'ya doğru hızla geri döndü. yolcuların etrafında. Öfkeli küfürleri onu takip ediyordu ama önemli olan tek şey Serena'ya ulaşmaktı. Bükülmüş kapı çerçevesinden içeri girdiği anda Serena kollarına uçtu. "Tanrı'ya şükür, iyisin. Aman Tanrım, teşekkür ederim. Teşekkür ederim. Sen." Kadın hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu ve sadece muazzam bir çaba onun da aynı şeyi yapmasını engelledi.

"Sorun yok. O gitti."

"Kolyem-" "O da gitti."

Küfretti, ondan duyduğu ilk gerçek küfürdü bu.

"Gittiğim için özür dilerim," dedi saçlarına doğru. "Burada olmalıydım."



Kadın adamın kollarından kurtuldu ve adam sendeleyerek kendini duvara yaslamak zorunda kaldı. Kadın onu tutuyordu ve baş dönmesi hissi neredeyse onu deviriyordu. "Sakin üzölmeye kalkma. Asıl üzgün olması gereken benim. Sana kızmaya hakkım yoktu. Ya da seni kovmaya. Tanrım, ben bir aptalım." Sulu gözlerle ona baktı. "Josh, iyi misin?"

Acı bağırsaklarını yırtarak onu iki katına çıkardı.

"Hayır." "Yaralandın mı? Sana bir şey mi yaptı?"

"Odama... ihtiyacım var." Midesindekileri tutmak için elinden geleni yaparak kamarasına doğru tökezledi. Odası yan tarafta olmasına rağmen oraya ulaşması altı ay sürmüş gibi hissetti ve ulaştığında da kapıyı açamadı.

kapı. Onun yerine yere yığıldı, kasları kasıldı ve midesi sarsıldı.

"Gemide doktor var mı diye bakacağım," dedi Serena.

"Hayır... İlaçlara ihtiyacım var. İçeride."

Yumuşak küfrü, mutsuzluğuna rağmen onu gülümsetti. Birkaç dakika içinde ikinci kez küfür etti. "Peki, ama yardımı olmayacaksa-"

Kızın bileğini kavradı ve kız yüzünü buruşturduğunda, böyle bir zalim olduğu için kendini tekmeledi ve tutuşunu gevşetti. "Doktor yok. Söz veriyorum."

"Bundan hoşlanmıyorum... ama söz veriyorum."

Kadın kapıyı açtı. Kalan gücünü toplayarak kendini içeri sürükledi ve yatağa sürünerek uzandı. Yumuşak. Serin. Kahretsin, burada ölecekti, değil mi?

"Ölmeyeceksin," dedi Serena ve yüksek sesle konuştuğunu fark etti. "Şimdi, hangi ilaçlara ihtiyacın var? Nerede onlar?"

"Çanta. Yatağın altında."

Kadının etrafı karıştırdığını duydu ama sonra tüm sesler kesildi ve dünya karardı.

Yirmi bir

Serena ilaç şişelerini ve ketçap büyüklüğünde koyu renkli bir maddeyle dolu paketleri çekerken korkusunu kontrol etmeye çalıştı.

Josh'un çantasındaki kırmızı madde. Ama panik kök salmış ve baş edilemez bir şeye dönüşmüştü. O demişti ki

ölüyordu, ama zamanı olduğunu düşünmüştü. Bu... kötü görünüyordu.

Yüzünden aşağı bir gözyaşı nehri aktı. Yıllardır ağlamamıştı - gerçekten ağlamamıştı. Hastalandığında çok fazla ağlamıştı ve annesi öldüğünde daha da fazla ağlamıştı. Ama bu...

Tanrım, o zamandan beri çok şey olmuştu.

Josh'la hem iyi hem de kötü bir şekilde tanışmıştı. Kolyeyi kaybetmenin yanı sıra, Josh'ı da kaybetmenin üstesinden nasıl gelebilirdi?

Şişeleri ve kırmızı sıvı paketlerinden birini toplarken elleri titriyordu. Josh ona dönük yatıyordu, nefes almakta zorlanıyordu, alnında boncuk boncuk ter vardı.

"Josh." Elini onun yanağında gezdirdi. "Josh? Beni duyabiliyor musun?"

Cevap vermedi. Yanağını okşadı, önce nazikçe, sonra daha ısrarla.

"Josh. "

"Mmm?"

Adamın sarsılmaya başlaması ve gözlerinin yuvalarından fırlamasıyla rahatlaması kısa sürdü. Çaresizlik gözyaşlarının daha hızlı akmasına neden oldu ve adam sakinleştğinde hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

"Josh, ilacın bende."

Başı öne eğildi ve inledi. "Paket... haplar."

"Aynı

zamanda

mı?" "Mmm-

hmm."

İki şişeden birer hap aldı, bir paketi yırtarak açtı ve hapları adamın ağzına yerleştirdi. Bir eliyle başını yukarı kaldırdı, diğer eliyle de sıvıyı ağzına. O da yuttu. Bitirdiğinde, kadın onu bir battaniyeyle örttü. Adamın eli zayıfça onun elini tuttu.

"Ölüyorum. Ama... teşekkür ederim."

"İyi olacaksın," diye fısıldadı. "Sadece savaş, tamam mı?"

Adam tıkırtılı bir nefes çekti, bu ses kadının içinde bir ürperti yarattı. Çaresizce yere çöktü, sırtını yatağa dayadı ve alışkanlıkla kolyesine uzandı, ancak orada olmadığını fark etti.

Bu kötüydü. Çok kötüydü. Val'i araması gerekiyordu. Josh'a yardım edebilirdi. Edebileceğini biliyordu. Telefonunu bulmak için eteğinin cebini karıştırdı. Çekmiyordu. Kahretsın!

Biri kapıya vurdu ve o da sıçradı, nabızı yüksek vitesse geçti.

"Güvenlik. Kapıyı açın."

Ayağa kalktı ve koridorda duran iki Mısırlı adamla yüzleşti. Biri yıkılmış kapısını inceliyordu.

"Hanımefendi," dedi diğeri, Josh'un odasının yanındaki odayı işaret ederek, "burası sizin odanız mı?"

"Evet. Biri zorla girmiş."

"Bazı yolcular bunun bir... canavar olduğunu bildiriyor?"

Ağzının titrediğini fark etmemelerini umarak gülümsedi.
"O sadece bir adamdı."

Adamlar ifadesini aldılar - birisinin onu soymaya çalıştığını ve sonra kaçtığını anlattı - ve bitirdiğinde, tanıkları sorgulamak için onu yalnız bıraktılar. Kadın Kapıyı kapattı ve Josh'a döndü, Byzamoth'un ne zaman döneceğini merak ediyordu.

Onunla işi bitmemişti. Onun için geri gelecekti, bekâretini alana kadar durmayacaktı. O dehşeti hayal ederek ürperdi.

Onun cazibesiyle donanmış olarak, günlerin sonunu getireceğini söyledi.

"Özür dilerim anne," diye mırıldandı. Annesi kolyeyi güvende tutması için Serena'ya güvenmişti ve Serena bunu başaramamıştı. Bir şekilde o kolyeyi geri almak zorundaydı ama Byzamoth'a karşı savunmasızdı ve onunla tekrar yüz yüze gelmek bekâretini bir tepside sunmaya benzeyecekti.

Düşmüş meleğin ona saldırıp giysilerini parçaladığı görüntü yine beynine saldırdı. Ne onun iğrenç sözlerini ne de nefesindeki kükürt ve dışkı kokusunu asla unutamayacaktı.

Josh bu sefer onu kurtarmıştı, bir şekilde Byzamoth'la mücadele edip galip gelecek kadar yetenekli ve tehlikeliydi. Ama ölüyordu ve bu sefer

—

onu tekrar koruyacak güce sahipti. Byzamoth onun bekâretini alacak ve şeytani planını gerçekleştirecekti.

Tabii kolyeyi geri alamazsa. Tabii birisi kolyeyi geri alabilir. Josh gibi biri.

Ne yapılması gerektiğini bildiği için gözlerini kapattı.

Serena'nın elleri onun üzerinde çok iyi hissettiriyordu. Wraith'in daha önce hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu. Ona tapıyorlardı, etini yoğuruyorlardı. Karnından aşağı süzülürken tenini cızırdatıyordu. Dudakları göğsünü gıdıklıyor ve dilinin minik yalamaları adamın zevkle tıslamasına neden oluyordu

Aşağı. Oh, evet, işte bu.

Ellerini yanlarında tuttu ve oynamasına, kot pantolonunun düğmelerini açmasına ve şişmiş sikini serbest bırakmasına izin verdi. Onu ağzına alacağını düşündü ama onun yerine üzerine çıktı. Hareket etmeye başladığında ıslak sıcaklığı onu çevreledi, Onun kaygan kıvrımları arasında onun şaft sürtünme.

Kahretsin, bu harika bir rüyaydı. Onunla sevişmek için ölüyordu ve burada, uykusunda bunu yapabiliyordu. Neredeyse Penisinin başını girişine yönlendirmek için kalçalarını açtığında inledi.

"Seni seviyorum, Josh."

Josh. Rüyalarında bile ona ismiyle hitap edemiyordu. Çarşafı yumrukladı, tek yapmak istediği kalçalarını yukarı doğru yumruklamak ve onu almakken trenin titreşiminin onu uyutmasına izin verdi.

Tren... tren mi? Josh. Rüya değil!

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve aman Tanrım. Serena onun üzerinde durmuş, onu almaya hazırlanıyordu.

"Hayır!" Çılgınca beline sarıldı ama onu durduramayacak kadar güçsüzdü. Kadın aşağı doğru eğildi ve adamın aletini derinlere gömdü. Bariyeri kırıldı ve ağzına sıkıştırdığı yumruğuyla sesini bastırmadan önce haykırdı.

Anında vücuduna garip, harika bir enerji nüfuz etti, damarlarında dolaştı ve kalbini aşırı hızda çalıştırdı. Onu aşağı çeken güçsüzlüğün yerini, içinden güçlü bir kükreme halinde uluyan güç ve kuvvet aldı.

"Oh, bebeğim," diye nefes aldı. "Oh... lanet olsun, ne yaptın sen?" Ölümüne doğru bir geri sayım başlattığını biliyor olmalıydı.

"Ölmene izin veremezdim." Ona baktı, bakışları sıcak ve akışkandı. Gülümsedi ve sonra kıpırdanırken yüzünü buruşturdu. "Bana istediğimi veremeyeceğini söylediğini biliyorum ama zaten verdin."

Tartışmak, söylediklerine, inandıklarına karşı çıkmak istedi ama yapamadı. Ona karşı hisleri çok derindi. "Sana söylememeliydim-"

"Yapma." Tırnaklarını adamın göğsüne geçirdi. Bu zevk-acı enfesti. "Bunu pişmanlıklarla mahvetmek için çok uzun zamandır bekliyordum."

Kadın parmaklarının arkasını göğüs kaslarının üzerinde gezdirip meme uçlarına değdirene kadar pişmanlıktan başka bir şey hissedebileceğini sanmıyordu. Sırtı kavislendi, kalçalarını akıcı bir hareketle yuvarladı. Adam onun içinde zonklıyor, arzusu daha da artıyordu. her saniye kuşatıyordu. Pişmanlıklar sonsuza dek sürecekti; şu anda bu ilk seferden emin olması gerekiyordu onun için özel bir şey olacaktı. ikisi için de.

Başının arkasını avuçladı ve dudakları kendi dudaklarıyla buluşana kadar onu aşağı çekti. Onu öpmek hayatında tattığı en büyük zevkti. Dudakları ayrıldı ve adam dilini dudaklarının arasından geçirerek onunkilerle buluştu. Kızın köpek dişleriyle fazla yakınlaşmamasını sağlamak için dikkatli olmak zorunda kalmaktan nefret ediyordu ama şu anda dikkatli olmak iyi bir şeydi. Bu onun ilk seferiydi ve bir hayvan gibi davranmayacaktı. Yine de, ne kadar medeni olmaya çalışsa da,

Bazı içgüdüler geçersiz kılınamazdı. Bir bacağını yukarı kaldırdı ve kalçalarını kavradı, itişleri hızlanıp sertleşirken onu tuttu. Daha derine inmesi gerekiyordu. Bir daha asla çıkamayacağı kadar içeri girmek istiyordu ama kızın iniltisi onu dondurdu.

Hâlâ acıyor. Tanrım, acımasız bir pislikti.

"Özür dilerim." Onun gözyaşlarını öpüp uzaklaştırdı.

"Sadece... çok... iyi hissediyorsun."

Parmakları boynunu okşadı, tam şahdamarının üzerindeydi ve adam ondan kendisini ısırmasını istemek için çılgınca bir istek duydu. "Sorun değil. Acıyacağını biliyordum." Yüzünü buruşturdu. "Ama belki de bu kadar değil."

"Daha iyisini yapmak istiyorum, Lirsha.

"Lirsha? "

Kahretsin. Pekala, o gevşekçe açıklayamazdı
Seminus dilinde "sevgili" anlamına geliyordu ve canı cehenneme, açıklama yapmak istemiyordu.

"Şşş." Onu üzerinden kaldırdı, sikinin ipeksi sürtünmesi Islak kanalında sürüklenerek neredeyse boşalmasına neden oluyordu. "Güven bana."

Dudağını ısırdı, ifadesi yumuşadı ve başını salladı. Vücudunu aşağı doğru kıvrırken, aynı anda onu yukarı doğru itti, ta ki ağzı onun kalbiyle buluşana kadar. Yatak kısaydı ve

bacakları

duvara yaslanmıştı ama o tam da olmak istediği yerdeydi. Serena onu derinden öperken inledi, şişmiş tomurcuğunu dudaklarının arasında yuvarladı. Açlıkla, dilini nazik, ıslak bir vuruşla onun merkezinde gezdirdi.

Dilinin iyileştirici bir hareketiyle onu içine ittiğinde, keskin bir salıvermeyle haykırdı, o kadar sert boşaldı ki, kalçalarını sıkıca kavrayarak onu sabitlemek zorunda kaldı.

Bittiğinde kadın gevşedi ve adam onu kolayca altına aldı. "İyi misin?"

"Ah, evet," diye mırıldandı, sesi boğuk bir tınıya

dönüşmüştü. "Vay canına." "Daha da iyi olacak."

Gözlerinde heyecan parladı. "Gerçekten

mi?" "Evet. Gerçekten."

Kalçaları onunkileri kavrayacak ve siki onun girişinde duracak şekilde yer değiştirdi. Dirseklerinin üzerinde durarak

İkisi de nefessiz kalana ve birbirlerine karşı çılgınca sallanana kadar onu öptü. Kadının dalgalı, gıcırdayan hareketi adamın hava emmesini sağladı ve kadın bacaklarını adamın beline doladı,

daha fazla bekleyemedi. Nazik olmaya çalıştı ama o kadar heyecanlıydı ve kız o kadar ıslaktı ki...

Tek bir yumuşak vuruşla içine girdi.

"İyi misin?" diye sordu, ama sözcükler bir coşku iniltisi halinde döküldüğünden kadının onu anlayıp anlamadığı merak konusuydu.

"Bana bunu sormayı bırak." Kalçalarını onun etrafında sıkı ve yukarı doğru kalktı. "Devam et. Lütfen." Kalçalarını pompaladı ve kollarını kaldıraç olarak adamın boynuna doladı ve lanet olsun, adam sadece yolculuk için dayanmak zorunda kalacaktı.

Bunu yaptığına inanamıyordu... bir insanla, bir bakireyle, değer verdiği biriyle. Ama bütün bunları düşünmek istemiyordu. Ona bir ilk yaşatmak istiyordu. sonsuza dek hatırlayacaktı.

Ama artık sonsuza kadar yaşamayacaktı.

Ağızından iğrenç bir hırıltı çıktı. Hastalığının tedavisinin olmaması umurunda değildi. Başka bir yolu olmalıydı. Onu kurtaracaktı. Kurtaracaktı. Ve sonra, onun olacaktı.

"Benim."

"Seninkini," diye kabul etti ve adamın başını boğazına doğru çekti. "Beni oradan öp. Rüyadaki gibi."

Vampir rüyası. Kadını ısırma fikri onu öylesine azdırmıştı ki, dişleri diş etlerinden fırlarken kadının içine daldı. Dişlerinin geri çekilmesini isteyerek dudaklarıyla boynuna yapıştı ve emdi, bir iz bırakacağını biliyordu ama umursamıyordu. Yapabildiği her şekilde onu işaretlemek istiyordu.

O da nazik olmak istiyordu, ama kadın onu kendi kontrolünü yok eden inanılmaz yüksekliklere sürükledi ve aniden terliyor, pompalıyor ve hırılıyordu, serbest kalması sıkışmış buhar gibi yükseliyordu.

Omuzlarını tırnaklarıyla çizdi ve bağırdı, ama adam sesi tanıdı-

zevk, acı değil. Sıkı kılıfı onun etrafında kenetlendi, onu daha derine sürükledi, kalçaları yukarı doğru iterek bir vahşi, şiddetli temposu treni sarsmış olmalıydı. Zevk dalgaları taşaklarından, shaftından yukarı doğru uğıldadı. Daha fazla dayanamayana kadar ısındı ve toplandı. Kör edici, beyaz-sıcak bir gelgitle geldi.

bir kez, iki kez, oh, kahretsin... üçüncü orgazmı içinden kükredi. Serena onu doruğa ulaştırırken saten duvarlar onu sağdı. Birden fazla orgazma alışkındı -bir karabasan olmak sarsıcıydı- ama bunun çoğu türün dışileri için nadir bir durum olduğunu biliyordu. Garantili yetenek
Bir Seminus iblisiyle defalarca doruğa ulaşmak pek çok kadın için cazipti ve beşincisinden inerken Serena'nın birkaç tane daha yapmasını izlemek için yerleşti.

Nefes nefese, onu ezmek için yana doğru kaydı, ama onu yakınında tuttu, onu kendisine doğru çevirdi, böylece hala içindeydi, tekrar boşalırken iç duvarlarının sıkışmasını hala hissedebiliyordu. Başı geriye düştü, gözleri kapandı ve küçük zevk çığlıkları attı.

"Josh, oh... ah... evet. " Kadın kasıldı ve adam onu daha da yakınlaştırmak için ellerini poposuna indirdi.

Normalde, hemen çekilir ve uzaklaşırdı. kaçarken zevk içinde kıvranan bir kadın. Ama bu Serena'ydı. Acele hakkında konuşmuşlardı. Ama Serena dışında hiçbir kadınla böyle şeyler hissetmemişti. Onunla seks yapmak Nihai telaş, nihai yanma ve her bir inilti, soluk alma ve titremenin tadını çıkarmak için burada olacaktı.

"Wraith." Sesi kulağına karşı gırtlaktan gelen bir fısıltı gibiydi. "Geldiğinde bana Wraith de."

"Şimdi," diye inledi. "Şimdi geliyorum... Wraith. "

Kızın boşalırken adını haykırdığını duyunca tekrar boşaldı. Daha sonra birlikte yere yığıldılar, tenleri terden kayganlaşmış, ciğerleri trende yeteri kadar oksijen yokmuş gibi oksijen emiyordu.

"Teşekkür ederim," dedi kesik kesik nefes alarak. "Tanrım, teşekkür ederim."



Ona teşekkür mü ediyordu? Ona bir mucize vermiş, hak etmediği bir şeyi vermek için kendi hayatını feda etmişti.

Yani hayır, teşekkürü hak etmiyordu. ona da teşekkür etmeliydi. Çünkü Serena onun hayatını kurtarmıştı ama bir bakıma onu biraz da öldürmüştü.

Yirmi iki

Eidolon garip bir rahatlama ve endişe karışımı yaşadı. Wraith ile konuştuktan sonra telefonu kapattı. Shade, E'nin ofisinde onun karşısında oturmuş, çenesi fazla mesai yapıyordu. sakız çiğniyor, haberleri bekliyor.

Wraith tılsımı geri almıştı, bu da Eidolon'un neden birdenbire maraton koşuyormuş gibi hissettiğini açıklıyordu.

Kardeşi bir insana aşık olmuş gibi görünüyordu ve bu sadece felaketle sonuçlanacaktı. Özellikle de E'ye ne pahasına olursa olsun onu kurtarmanın bir yolunu bulmasını emrettiği ve Eidolon'un söylediği hiçbir şey Wraith'i aksi yönde ikna edemeyeceği için.

"Shade, tılsımı aldı, ama her şey iyi haber değil-"

Reaver kapıdan içeri girdi -daha doğrusu tökezledi-. Meleğin normalde göz kamaştırıcı derecede parlak ve mükemmel olan saçları karmakarışık ve donuktu; çökmüş, kan çanağına dönmüş gözlerinin etrafına dökülüyordu. Elleri kurumuş kandan simsiyahtı, teni o kadar beyazdı ki altındaki damarlar sefaletin yol haritası gibiydi.

"Ne oluyor lan?" Shade, Reaver'ı yakalamak istercesine ayağa kalkarak sordu.

"Unut beni," diye mırıldandı Reaver. "Serena. Onu korumam gerek."

"Oh, şimdi yardım etmeye hazır mısın?" E sordu ve Reaver başını eğerek onayladı.

"Güzel. Kolyenin özelliği ne?"

"Söyleyemeyeceğim şeyler var." Reaver E'nin bakışlarıyla karşılaştı, çatlak dudakları inatçı bir çizgi halindeydi.

"Kahretsin, Reaver, çalınmış ve kulağa oldukça büyük bir olaymış gibi geliyor."

Reaver'ın yüzündeki son renk damlası da tükenmişti. Sallanmaya başladı ve Eidolon meleği yere yığılmadan önce yakalamak için ayağa fırladı. Neyse ki Reaver kendini duvarda yakaladı.

Güzel. Eidolon bunu kendisine bile itiraf etmekten nefret ediyordu ama ilahi kökenli birine dokunma fikri onu ürpertiordu.

"Olamaz," dedi Reaver. "Söylediğiniz şey imkânsız."

"Sana söylüyorum, değil. Kolyeyi bilmem gerek. Hemen şimdi."

Reaver'ın soluk mavi gözleri elmas keskinliğindeydi ama Eidolon'unkilerle kilitlendiğinde periliydi. "Kolye," dedi, her hecesinin titreşmesine neden olan kısık bir sesle, "zincire takılı bir Mahşer."

Shade sakızını çiğnemeyi bıraktı. "Yine mi geldin?"

"Tılsım. Cennetten bir parça." "Ah..."

Cennet mi? Gerçekten mi?"

"Evet."

E, Shade ile bakışlarını değiştirdi çünkü bu büyük bir olaydı. Büyükten de öte. "Reaver, daha fazlasını bilmemiz gerek."

Reaver parmaklarını saçlarında gezdirdi. Eidolon meleğe kendini toparlaması için bir dakika verdi çünkü hâlâ derisinden çıkmak üzereymiş gibi görünüyordu. Sonunda Reaver yelesiyle uğraşmayı bırakıp volta atmaya başladı - yavaşça ve topallayarak ama volta atıyordu.

"Daemonica'da göksel bir kilit ve anahtardan bahsedilir."

E başını salladı, çünkü iblis İncil'indeki bölümü biliyordu ama muğlaktı. İblis bilginleri yüzyıllardır bunu çözmeye çalışıyorlardı. "Devam et."

"Söylendiğine göre," diye devam etti Reaver, "şeytan Cennet'ten kovulduğunda, bir gün geri dönmesine izin vereceği umuduyla bir parçasını yanına almış. Onu saklamış ve sonra iyi ile kötü arasındaki bir çarpışma sırasında melek Hizkiel onu geri almış. Ancak binlerce yıllık yozlaşma onu değiştirmişti. Bozulma korkusuyla Cennet'e geri dönmesine izin verilemezdi. Ancak iblislerin Cennet ve Cehennem arasındaki göksel kapıyı açmak için kullanmaları için yeryüzünde de bırakılamazdı. Bu yüzden, en nihayetinde iyi ve kötü arasındaki güç mücadelesi her zaman insanoğluyla ilgili olduğu için, insanların muhafazasına verilmesi gerektiğine karar verildi. Bunu korumayı başaramazlarsa, öküşleri kendi elleriyle olacaktır."

Eidolon'un bu konuda kötü hisleri vardı, özellikle de Wraith'in iyi ve kötü arasındaki bir çatışmanın tam ortasına düşmesiyle. "Yani büyülenmiş bir insanın himayesine mi bırakıldı?"

"Evet. Birçok insan. Serena en sonuncusuydu. Teorik olarak her zaman güvenli olmalı." Reaver başını salladı. "Başka bir İşaretli Sentinel'in bile tılsımı atlatılabileceğini sanmıyorum. Sentineller savaşta karşı karşıya geldiler ve tılsımları ikisini de birbirlerine karşı bile dokunulmazdır."

"Onu alan başka bir büyülenmiş insan değildi," dedi Eidolon. "Düşmüş bir melekti. Adı Byzamoth."

"Byzamoth? " Bir sarsıntı dalgası ofis alanındaki camları kırdı ve hastane öyle bir güçle sallandı ki Eidolon insanların bu gürültüyü Richter ölçeğinde kaydedip kaydetmeyeceğini merak etti.

Shade meleğe doğru ilerledi. "Hey, dostum, kontrol et. Başımızın üstünde bir çatı olmasını seviyoruz. Biri değil parçalanıyor."

"Bunun için biraz geç," diye mırıldandı Eidolon ama Wraith artık ölmediğine göre hastane normale dönmeliydi. Personel eksikliğinin bu kadar kolay giderilememesi çok kötüydü.

"Byzamoth." Reaver'ın gözleri mavi ateşle parladı. "Wraith emin mi?"

"O da öyle dedi. Neden? Kim bu adam?"

Reaver bir sandalyeyi o kadar sert bir şekilde kenara itti ki sandalye duvara çarptı ve kendini sıvaya sapladı. Eidolon onu hiç bu kadar öfkeli görmemişti. Hatta nadiren hafifçe sinirlendiğini bile görmüştü. "O bir Yıkım meleğiydi. Şimdi bir Yıkım İblisi.

Cennetteki ilk savaş sırasında düştü. Eğer kolye ve tılsım ondaysa-"

"O değil. Wraith'in cazibesi var."

Reaver acı bir kahkaha attı. "Tılsımı alanın Wraith olduğu için rahatladığım üzücü bir gün."

—

Shade elini yüzünde gezdirdi. "Pekâlâ, Byzamoth bu şeylerden ne istiyor? Eğer o düşmüş bir melekse, yenilmezlik tılsımına ihtiyacı yoktur."

"Hayır, ama tılsımı çalıştırmak ve Cennet ile Cehennem arasındaki kapıyı açmak için tılsımlı birinin kanına ihtiyacı var. Eğer o kolyeye ve tılsıma sahip olsaydı, istediği zaman kendi kanını kullanabilirdi. Tılsımlı olmadığı için, kolyeyi koruyan Nöbetçi'nin kanına ihtiyacı var. tılsım."

"Ama Serena artık büyülenmiş değil."

"Aynen öyle. Yani bunu öğrendiğinde, kanın geçtiği kişinin kanına ihtiyacı olacak."

Reaver sonunda volta atmayı bıraktı. "İyi haber şu ki, kendi başının çaresine bakabilecek biri varsa o da Wraith'tir."

"Ve belli ki tılsım Byzamoth'a karşı işe yaramayacak."

Reaver başını salladı. "Kimsenin bu boşluğu tahmin ettiğini sanmıyorum."

"Bu boşluk, bir meleğin tılsımı atlayabilmesidir... hatta düşmüş bir meleğin bile."

"Belli ki."

"Peki Byzamoth tılsımla tam olarak ne yapacak?"

"Cenneti şeytani güçlere açacak. İblisler içeri doluşacak." Reaver bir ofis koltuğuna çökerken yalpaladı. "İnsanlar her zaman kıyamete odaklanmışlardır. Bunu günlerin sonu olarak görüyorlar ama inananlar için bu o kadar da kötü bir şey değil. İyi ve kötünün savaşından sonra doğruların cennete gideceğini bilirler."

Reaver'ın sesi Sheoul'un en karanlık bölgelerindeki hava gibi inceldi. "İnsanlar Kıyamet'in savaşların savaşı olacağını düşünüyor. Yeryüzünde cehennem. Ama bu kolye ile Byzamoth, Cennet ve Sheoul arasındaki kapıyı açacak ve Sonuçta ortaya çıkan savaş birçok diyarda, bir hayal bile edilemeyecek boyutta. Cennet... var olmaktan çıkabilir, ruhlar Şeytan'a teslim olur ve insanlar tasavvur bile edilemeyecek kadar korkunç bir cehenneme hapsolür."

Reaver'ın gözleri büyüdü. "Çocuklar, bu bir kıyametten çok daha büyük bir şey. Bu, galip hariç herkes için varoluşun sonu."

Shade, Eidolon ve Reaver sonraki bir saati ne yapacaklarını tartışarak geçirdiler ama konu hep Wraith'e geldi

"O kolyeyi alması gerekiyor," dedi Shade, dinlenme odasından getirdiği Fresca'nın kapağını açarken. Geç kalacağını bildirmek için Runa'yı da aramıştı. Sesi en az onun kadar bitkin geliyordu ama evde dört bebek olduğu için buna şaşmamak gerekirdi.

"Hayır!" Reaver yumruğunu Eidolon'un masasına vurdu. "Eğer Wraith Byzamoth'u yener ve tılsımı ele geçirirse, bu Wraith'in evrendeki en güçlü objeye sahip olmasına neden olur. Bunu hiçbirimizin isteyeceğini sanmıyorum. Aegis onu geri almalı."

Shade homurdandı. "Şu bir avuç cahil-"

Eidolon onun omzuna bir zimba ile vurdu. "Arkadaşım hakkında konuşuyorsun, biliyorsun."

"Ve ister beğenin ister beğenmeyin, onlar yeryüzü aleminin insan Koruyucularıdır," dedi Reaver. Eidolon bilgisayarından başını kaldırdı, İncil ve Tevrat'ı araştırıyordu.

şeytani kehanetler. "Her ne olacaksa, hızlı olması gerekiyor. Tayla son on iki saat içinde iblislerin yer üstüne çıktığını ve İsrail'deki üç kutsal mekânı ele geçirdiğini söyledi. Yerel Aegi'nin elleri dolu. Byzamoth'un kolyeyi almasıyla aynı zamana denk geliyor."

"Cehennem ateşleri," diye mırıldandı Shade. "Kıyameti başlatmayı Wraith'e bırakın." Shade çok küçük ve çaresiz olan oğullarını ve canını acıtacak kadar çok sevdiği Runa'yı düşündü. Onların da bu savaşın ortasında kalabileceği düşüncesine katlanamıyordu.

Reaver, sanki Shade'in hatırlatmaya ihtiyacı varmış gibi, "Bu Armageddon'dan çok daha kötü," diye ekledi.

"Neden şimdi?" Eidolon sordu. "Bu Byzamoth pisliği Belli ki yaşlı, o zaman neden kolyeyi ve tılsımı yüzyıllar önce almadı?"

"Düşmüş melekler İşaretlenmiş Nöbetçileri hissedemez." Reaver başını salladı. "Onu nasıl bulmuş olabileceğini bilmiyorum."

Eidolon parmaklarını masasına vurdu ve tam Shade onun parmaklarını kırmak üzereyken, E vuruşun ortasında dondu kaldı. "Wraith, Byzamoth'un sadece bir kanadı olduğunu söyledi. Bu her zaman böyle miydi? davası mı?"

"Bildiğim kadarıyla hayır."

Gölge kaşlarını çattı. "Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Roag'ın zindanı. Runa düşmüş bir meleğin kanadını koparmış. Roag'ın neden kendisi için çalışan bir düşmüş meleği olduğunu merak ettim."

Reaver homurdandı. "O yapmaz. Hiçbir melek bir iblise hizmet etmez."

"Aynen öyle. Ama ya Roag'dan bir şey almak için oradaysa?"

"Eth'in Gözü," dedi Shade uzun ve kesik bir nefesle.

Reaver hareketsiz kaldı. "Ne olmuş ona?"

"Roag, mordlair nekrotoksini aldığıında bunu koleksiyonumdan aldı," dedi Eidolon, dokunmaya geri dönerek.

"Eth'in Gözü sende miydi?"

"Evet," dedi E, "ama bizim kullanmamız mümkün değildi."

"Çünkü onu sadece melekler kendi amaçları için kullanabilir.

scrying. Eğer Byzamothe'ta olsaydı, tılsımın yerini bulmak için kullanabilirdi." Reaver lanet okudu. "Bu da pelerininin neden parçalandığını hissettiğimi açıklıyor - keşfedilmenin bir yan etkisi."

"Aegis'i de işin içine katmalıyız," diye tekrarladı Reaver, lanet olası bir bozuk plak gibi.

"Katılıyorum." Eidolon ayağa kalktı ve masasının etrafında yürüdü. "Tayla ve Kynan Sigil'e neler olup bittiğini anlatmak zorunda kalacaklar. Her şeyi. Bu iş tek başımıza bizim için çok büyük. Ve onlar eğitilmiş düşmüş melekler gibi varlıkları avlamak için." Reaver'a döndü. "Geçidi ne zaman açmaya çalışacak?"

"Nöbetçi'nin kanı döküldükten sonraki ikinci şafak. Eğer kanı o zaman kullanmazsa

Fırsat. Serena'nın tılsımını kendisi almış olsaydı zamanlamayı daha iyi kontrol edebilirdi. Şimdi Wraith'i bulup kanını akıtmak onun insafına kalmış durumda."

"Byzamoth tılsımı ve kanı nereye götürecek?" Eidolon sordu.

"Kudüs. Tapınak Dağı. Ama önce kanı alması gerekecek. Wraith nerede?"

"Mısır."

"Onu eve götürün," dedi Reaver. "Onu hastanede koruyabiliriz."

"Bu işe yarayacaktır." Yine de Eidolon'un sesi pek emin gelmiyordu, çünkü muhtemelen Wraith'in hareketsiz oturmasını ve hiçbir şey yapmamasını sağlamak bir hayaleti zincirlemeye çalışmak gibi olacaktı. "Bu arada, Tayla, Sigil ve Aegis hücreleri ile temas kurabilir.



Jerusalem. Kynan R-XR ile ilgilenebilir. Onlara neler olduğunu anlatın ve onları savaşa hazırlayın."

Shade lanetledi. İblis ve insan peygamberler yüzyıllardır sonun yakın olduğunu söylüyorlardı ve sonunda haklı oldukları anlaşılmıştı.

Yirmi üç

Serena bu aramadan korkuyordu ama artık bir sinyal aldığına göre bunu yapmak zorundaydı.

"Serena?" Val'in sesi onu hiç duymadığı kadar endişeliydi ve hemen cevap verdi.

"Benim, Val. Her şey yolunda." Eğer sorun kolyesini, bekâretini ve cazibesini birkaç saat içinde kaybetmekse.

"Tanrı'ya şükür." Deri gıcirtısını duydu, adamın az önce bir sandalyeye oturduğunu anladı.

"Neredesin?"

"Tren on beş dakika içinde İskenderiye'ye varmış olacak."

"Ve hemen eve mi gideceksiniz?"

Kalbi çarpmaya başladı. "Tam olarak değil. Bir sorun var."

Sandalye yine gıcırdadı. "Ne?" Kadın cevap vermedi ve adamın sesi alçak, tehlikeli bir fısıltıya dönüştü. Onu sadece bir kez gerçekten kızgın görmüştü ve bu bir daha asla yaşamak istemediği bir şeydi. "Ne oldu?"

"Bu Byzamoth."

"İblis mi?"

Kuru kuru yutkundu. "O bir iblisten daha fazlası. O düşmüş bir melek."

"Bana her şeyi anlat, ve şimdi anlat."

O, "benimle tartışmaya girme" sesini kullanıyordu ve o da zorlamaması gerektiğini biliyordu. Baştan başladı ve şöyle bitirdi: "Naibi öldürdü. Ve... ve o saldırdı Ben."

"Kolyeyi aldı mı?" "Evet."

"Peki ya tılsım?" "O

da gitti."

Sert küfrünü uzun, kesik kesik bir nefes takip etti. Konuştuğunda kelimeleri bozuk ve çarpıktı. "Bilmem gerekirdi. Dünyanın her yerinde iblis saldırıları oldu. küre." Nefes alış verişinin sesi, parmaklarının bilgisayar tuşlarına çılgınca tıklayışına karıştı. "Sen... iyi misin?"

"Josh benimle ilgileniyor."

"Yeterince iyi değil! Byzamothe size saldırırken o neredeydi?"

"Onunla dövüştü Val. İşler olduğundan çok daha kötü sonuçlanabilirdi."

—

Val onun duyamayacağı bir şeyler mırıldandı. "Trenden indiğinizde doğruca David'in size mesaj atmasını sağlayacağım adrese gidin. İçeri girmek için gerekli talimatları da verecek. Ben gelene kadar bekle."

"Olur. Neredesin?"

"Hâlâ Berlin'deyim. Burası bir hayvanat bahçesi... bekle."

Arka planda bir kargaşa duydu, bir sürü ses vardı, bazıları yükseliyordu. David bağıırıyordu. Tayla ve Kynan isimleri birkaç küfürle birlikte geldi ve sonunda Val telefona geri döndü.

"Serena?" Gırtlaktan gelen hırıltısı ona başının belada olduğunu söylüyordu. "Kolye Byzamothe'ta, değil mi? Ama tılsım onda mı?"

Oh,

Tanrım.

"Serena!"

"Hayır," diye fısıldadı. "Josh'ta."

Bir küfür ve ardından gergin bir sessizlik anının ardından, "Sana ne kadar kızgın olsam da, bu aslında iyi haber.... Bak, gitmem gerek. Bir çeşit acil durum toplantısı var ve görünüşe göre seninle bir ilgisi var. En kısa zamanda arayacağım. Sadece sana gönderdiğim adrese git. Aegis mümkün olan en kısa sürede orada olacak."

"Şimdi orada değiller mi?"

"Bölgedeki tüm hücreler İsrail'e gönderildi. Size yardım ulaştırmak zaman alacaktır. Bu süre zarfında tetikte olun."

"Tamam."

Val yine uzun uzun ve sertçe küfretti. Sonunda sandalyenin tekrar gıcırdadığını ve adamın güçlü nefes verişini duydu. Biliyordu ki düzenli sakalını okşuyordu. "Nasıl hissediyorsun?"

"Peki, hemen şimdi." Biraz midesi bulanıyordu ama Val'i zaten olduğundan daha fazla endişelendirmenin bir anlamı yoktu. "Sence ne kadar sürer? Önce, bilirsiniz..."

"Ben..." Sesi titriyordu. "Emin değilim. Hastalık şimdi hızla ilerlemeli."

"Sonuç?"

Kesik kesik bir nefes aldı. "Günlerin, belki de saatlerin kaldığını söyleyebilirim."

Wraith bu plana katılmıyordu. Serena, Val'in gitmesini söylediği bir yere gideceklerini söylediğinde, uyarı zillerinin her biri çalmıştı ve şimdi İskenderiye'nin Yunan mahallesinin eteklerindeki yere yaklaştıklarında, kafasındaki çınlama Cehennem'in bandosundan geliyor olabilirdi

Birkaç blok ötede taksiden inmiş, yaya olarak ilerliyorlardı. İzleniyor olmaları ihtimaline karşı arkadan yaklaşmak, mümkün olduğunca dikkat çekmeden içeri girmek istemişti. Byzamothe hâlâ onu istiyordu, Wraith'in onun cazibesine çoktan sahip olduğunu bilmiyor olamazdı. Benimkini. Ve o da öyle.

Adamım, neler olabileceğini, düşmüş meleğin hâlâ ne istediğini her düşündüğünde, Wraith'in katil içgüdüğü diğer temel içgüdülerinin önüne geçiyordu. Garipti, çünkü genelde hiçbir şey seksin önüne geçemezdi. Ve Byzamothe'a Serena'nın yeri hakkında kimin bilgi verdiğini kesinlikle bilmek istiyordu.

Wraith o piçin bağırsaklarını deşecek ve onu kendi bağırsaklarıyla boğacaktı. Serena, Wraith'in kaldırımdan inip onu yemyeşil bir palmiye'nin gölgesine çekmesine yetecek kadar kötü bir şekilde hırıldamaya başladığında neredeyse oraya varmışlardı. Pembe lekeler yanaklarını renklendirmiş ve gözlerinin altındaki hilalleri gölgelemişti ama yine de gülümsedi.

"Dinlenmeye ihtiyacın var mı?"

"Havadaki toz yüzünden. Önemli bir şey değil."

Yalanı onu kızdırmıştı. Onun kendisine yaslanabilmesini, yardımını kabul edebilmesini istiyordu. Ve onu daha az maruz kalacakları ve dinlenebileceği güvenli bir yere götürmesi gerekiyordu. Onlar

Aynı derecede sıradan diğer evlerin arasında yer alan sıradan bir eve vardık. Ama bu evin sıradan bir yanı olmadığı hemen anlaşıldı. Hiç kimse

askeri özel kuvvetler, bir hırsız ya da Wraith değildi. Kapı ve pencere çerçevelerine yerleştirilmiş, iyi gizlenmiş alarm açma kablosunu fark etti. Wraith'in bahse girebileceği ekstra kalın duvarlar güçlendirilmişti. Duvarlara ve çatıya püskürtülen alev geciktirici kaplama. Ya da sıvanın altına açılmış "dekoratif" yarıklar.

Çatı çıkıntısı ve bir tüfeğin namlusunu beşiklemek için mükemmel boyuttaydı. Mülk sınırının bir köşesindeki süslü bir kayanın yanına çömeldiğinde üzerine oyulmuş küçük koruyucu semboller fark ettim.

"Bundan hoşlanmadım," dedi tam boyuna doğru doğrulurken. "Bir terslik var."

"Val beni güvenli olmayan bir yere göndermezdi."

Kesinlikle güvensiz değildi. Daha çok fazla güvenliydi. Serena tekrar hırıldadı ve o da paranoyasını bir kenara bıraktı. Serena için hiçbir şey çok güvenli değildi. Yine de etrafını dikkatle izlemeye devam etti, konuşurken araçlara, evlere, hatta lanet kuşlara bile dikkat etti. "Sen hastasın. Seni içeri götürmeliyiz."

"Boğazım kurudu. Hepsi bu kadar."

Wraith arkasını döndü ve güneş gözlüklerinin kehribar filtresinden ona baktı. "Benimle kafa bulma. Çok şey atlattık çok." Onu paketleyip UG'ye götürmek istemesine yetecek kadar, onu güvende tutabileceğini biliyordu. En azından Byzamothe'tan. Hastalığı nasıl savaşağını bilmediği bir canavardı.

"Biliyorum." Kendine sarıldı. Ağırlığını kaydırdı. Onu rahatsız etmiş olmaktan nefret ediyordu ama sevişmenin ve intihar etmemiş gibi davranmanın zamanı geçmişti. O bir savaşçıydı ve tehdidi öldürme modundaydı. Özellikle de tehdit artık Serena'ya yönelik olduğu için.

Binaya göz gezdirdi. "Bu ev hakkında ne dedi?"

Dekoratif bir panjuru geri çekti. Ahşap kapağın arkasında binanın yan tarafına monte edilmiş metal bir kutu vardı. Tuş takımındaki birkaç numaraya bastı ve bir anahtar aldı.

"Vampirlere karşı korumalı olduğunu söyledi."

"Vampirler mi?" Boğulduğunu fark etmemesini umuyordu.

Elini boğazına götürdü ve tekrar bıraktı. "Ona evin neden ibislere karşı da korunmadığını sordum, o da vampirleri kovan büyülerin kapsamının dar olduğunu söyledi.

ve uzun ömürlü. Ama iblisler için durum farklı. Belirli iblis türlerine karşı koruma sağlamadığınız sürece-"

"Çok genel bir kötülük karşıtı büyüye ihtiyacınız olacak ve bunlar uzun sürmez."

Başını salladı. "Aynen öyle."

Kadın içeri adım attı ama adam geri çekildi, vampir karşıtı büyü'nün onu nasıl etkileyeceğinden emin değildi. Gerçek bir vampir değildi ama işini şansa bırakmak da istemiyordu.

Koruma işe yarayabilirdi.

Sadece yaşayan ölümler üzerinde -ki mumya diyarının ortasında oturdukları düşünülüğünde bu akıllıca olurdu- ya da

Kan içen her yaratığa karşı işe yarayan değiştirilmiş bir versiyon.

"İçeri geliyor musun?"

Bir kaşını kaldırdı. "Bu bir davet mi?"

"Sen vampir misin?"

"Evet."

"Güzel." Kadının boğucu sesi adamı kasıklarından vurdu. "İçeri gel."

"Vampir fetişin bir gün seni ısıracak," diye uyardı, sadece yarı şaka yapıyordu, çünkü bunu gerçekten çok istiyordu. onu ısırın kişi olmak için.

"Sadece umut edebilirim." Kapıyı daha geniş açtı.

"Sen daha az umutlusun. " İçeri girmek için davetlere

ihtiyacı yoktu.

evler, ama eğer yer korunuyorsa... bir davetiye yaralı. "Önce çevreyi kontrol edeceğim," dedi.

"Çok dikkatli olamazsın." Bir de bu eve başka hangi güvenlik hilelerinin yerleştirildiğini görmek istiyordu.

"Burada ne tür malzemelerimiz olduğuna bakacağım. Muhtemelen alışverişe gitmemiz gerekecek." Kapının girişinde durdu, saçları rüzgârda dalgalanıyor ve güneşte parlıyordu.

onu istedi. Tam o anda, tam orada.

Sanki bir topun içinden çıkmış gibi ona doğru ateş etti. Onun yumuşak

Şaşkınlık sesi ağzı tarafından boğuldu ve kız ona karşı eridiğinde memnun bir iç çekişe dönüştü. Şimdi yapmak istediği her şeyi yapmanın ne yeri ne de zamanıydı ama mesajını netleştirdi. İyileştiğinde onu Pazar gününden itibaren on yoldan götürecekti, çünkü bunun gerçekleşmeyeceğine inanmayı reddediyordu.

Sonra da onu kendine ait kılmanın bir yolunu bulacaktı. İnsanlar Seminus iblisleriyle bağ kuramazdı ama bir yolu olmalıydı.

Bir şekilde, bu olabilir.

Doğru. Ona yalan söylediği, onu baştan çıkardığı ve iblis olduğu için onu affeder affetmez.

Kahretsin. Hayal dünyasında yaşıyordu. Şimdi tek ihtiyacı olan fare kulakları ve lanet olası peri tozuydu.

Sessizce küfrederek ondan ayrıldı ve evin etrafında bir tur attı. Hiçbir şey yerinde değildi ama ona bu evin görüldüğünden daha fazlası olduğunu söyleyen daha ince işaretler keşfetti. Arazi sınırının tamamı çok dar, sığ bir hendekle oyulmuştu ve bu hendeği aramayan biri için neredeyse görünmezdi. Burası Birisi tuz, kül, kutsal su, yani kötülüğe karşı koruma sağlayan herhangi bir maddeden oluşan koruyucu bir çember oluşturabilir.

İncelemesi birkaç ilginç özelliği daha ortaya çıkardı, Yerdeki bir dizi küçük gümüş kazık da dahil olmak üzere, tüm araziye kaplayan dev bir pentagram şeklinde yerleştirilmişti.

Ön kapıya yöneldi ve eşikte durakladı. Serena'nın evin içinde bir yerde öksürdüğünü duydu ama koğuşun onun üzerinde işe yarayıp yaramadığını görebileceği bir yerde değildi. Derin bir nefes alarak kapıdan içeri adım attı.

Hiçbir şey olmadı. Güzel. Acaba koğuşta ya da tılsımın onu etkileyip etkilemediğini merak ediyordu.

Serena mutfakta bir bardak su içiyordu, o da diğer odalara göz gezdirdi. Arka odalardan birinde tahta bir sandık buldu. Açtığında kanı dondu.

—

Silahlarla doluydu: kılıçlar, kazıklar, kutsal su şişeleri, ipler, bıçaklar ve sopalar. Sopaların çift uçlu bıçaklarının her biri farklı iblis türlerini öldürmek için farklı bir metalle kaplanmıştı. Bunlar Aegis silahlarıydı.

Şüphe doğrulandı: Wraith lanet olası bir Aegis kalesinin tam ortasına girmişti.

Kapağı kapattı ve Serena'nın küçük yemek masasının üzerine iki kola koyduğu mutfağa girdi.

"İçecek ve konserve buldum. Biraz makarna-"

Ellerini kadının iki yanındaki tezgâha, onu yerinden sıçratacak kadar sert bir şekilde vurdu. "Ekibin geri kalanı ne zaman geliyor?"

Kafese kapatılan kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Mürettebat mı? Neden bahsettiğinizi anlamıyorum."

"Sanırım biliyorsun."

Kollarının altından eğildi ve ellerini kalçalarına sıkıştırdı. "Ses tonunu beğenmedim."

"Bana yalan söylenmesinden hoşlanmam."

"Ve ben hâlâ neden bahsettiğini bilmiyorum," diye karşılık verdi. Ona inanıyordu ama artık sinirleri yıpranmıştı ve kafası iyiydi. İblis Avcısı Merkezi'nin ortasında duran lanet olası bir iblisti. "Ben sadece Val'in geliyor." Bu da zaten zor bir durum olacaktı. Adamın kafasına tekrar girmesi ve gerçek Josh söz konusu olduğunda bazı yaratıcı hafıza yeniden yapılandırma.

"Vay be. Bize yardım edebilecek insanların bize katılacağını söylemeyi unuttuğum için çok üzgünüm. Bunun ne önemi var ki?" Avucunu onun alına koydu. "Sen iyi misin? Tuhaf davranıyorsun."

Oh, lanet olsun. Böyle sinirlenerek onu kuşkulandırıyor. "Ben iyiyim."

"Bana bundan daha fazlasını borçlusun Josh. Artık susman için çok fazla şey paylaştık," dedi.

ona doğru geri döndü. Hay sikeyim. Kız haklıydı ve bu onu sadece kızdırıyordu. Çünkü yalanları iki tonluk bir lav canavarı gibi üzerine oturuyordu ve suçluluk duygusu neredeyse

ondan sızıyor. Belki de ona gerçeği söylemeliydi. Eğer onun ne olduğunu bilirse... ne? Ondan daha çabuk nefret ederdi. Tanrım, bu berbat bir şeydi.

Dili damağına yapışmış gibi hissettiğinden ona cevap vermedi ve sonunda şakaklarını ovuşturup başını salladı.

"Serena? Neyin var?"

"Başım ağrıyor," diye mırıldandı. "Uzanmam gerek. Sakıncası var mı?"

Evet, umursuyordu. O kadar umursuyordu ki kalbi ikiye bölünüyordu. Çünkü bir şekilde biliyordu ki, kız yere düştüğünde, ayağa kalkamıyordu. Serena az önce bir tank giymişti üstünü ve şortunu giymiş, yatağa bir aşık gibi bakıyordu ki cep telefonu çaldı. Mantıksız bir şekilde güçsüz hissederek sırt çantasından çıkardı ve çevirerek açtı

"Val?"

—

"Neredesin?" diye bağırdı.

İç çekti. "Sana da merhaba."

"Neredesin? "

Ani bir korku dalgası bacaklarının sallanmasına neden oldu ve yatağa yığıldı. "Bizi gönderdiğin evdeyim. Neden?"

"Biz. Yani yalnız değilsiniz?"

"Josh benimle birlikte."

Bir anlık gergin bir sessizlik oldu ve yanındaki birinin fısıldama sesiyle bozuldu. David. "Serena, beni çok dikkatli dinle."

"Beni korkutmaya başlıyorsun."

"Güzel. Özel bir yerde misin? Sesinizin duyulmayacağı bir yerde?"

Kapalı kapıya baktı. "Evet, ama bu neyle ilgili?"

"Evin arka tarafındaki en küçük odada silah dolu bir sandık var. Olabildiğince sessiz bir şekilde silahlanmanı ve kendini yatak odasına kilitleyip beklemeni istiyorum. Birkaç saat içinde orada oluruz."

Tüyleri diken diken oldu. "Val?" Sesi de en az kendisi kadar titriyordu. "Neler oluyor?"

"Az önce Josh'la konuştum," dedi, ses tonundaki soğukluk onu duygusal bir kuyruk dönüşüne sürükledi, "ve birlikte olduğun adam o değil."

Yirmi dört

Wraith ocağın altını kapattı ve dolaplarda bir kâse aradı. Serena'ya çorba yapmıştı ve Uykuya dalmadan önce onu uyutmak istiyordu. Cebinden bir titreşim geldi ve telefonunu kontrol etti. E. "Ne?" dedi çorbayı kâseye dökerken.

"Eve gelmen gerek. En yakın Harrowgate'e git." "Olmaz."

"Wraith, beni dinle. Tehlikedesin. Byzamothe senin peşine düşecek."

Wraith gerildi. "Tılsımın sadece seks yoluyla aktarılacağını söylediğini sanıyordum. Eğer benden bu şekilde alabileceğini düşünüyorsa... ah, şey, ben o takımda oynamıyorum ve oynasaydım bile, dostum, onu dönüştüğünde görmelisin."

"Seninle seks yapmak istemiyor."

Wraith çekmecedan bir kaşık çıkardı. "Garip bir şekilde ezildim ve rahatladım."

Eidolon'un sesi her zamanki gibi sinirden yıpranmış gibiydi. "Büyülü kana ihtiyacı var. Serena'nın artık tılsımlı olmadığını anladığında, seninkini de isteyecektir."

"Onu da alamıyor."

"Kahretsin Wraith, sana ulaşmaya cesaret edemeyeceği bir yere, hastaneye gelmen gerekiyor."

Wraith Serena'nın hâlâ odasında olduğundan emin olmak için koridora göz attı. "Artık tam gücümdeyim, kardeşim. Onu alt edebilirim."

"O ölümsüz."

"Hâlâ yaralanabilir."

"Bu riske değmez. Reaver'la konuştuk. Tılsım düşmüş meleklerle karşı etkisiz. Hastaneye gelin."

"Serena'yı terk etmiyorum."

"Kıçını bir Harrowgate'e sok. Şimdi."

"Biliyor musun?" Wraith tencereyi ocağın üzerine bıraktı ve çorbayı duvarın her tarafına sıçrattı. "Siktir git, E."

"Seni almaya geliyoruz."

Wraith muhtemelen ilk kez sakin olmaya çalışarak derin, rahatlatıcı bir nefes aldı. Asla. "Eidolon, bu benim asi, ölümü arzulayan, sebepsiz yere inatçı hareketlerimden biri değil.

Hayatımda ilk kez başkası için bir şey yapıyorum. Serena'yı güvende tutacağım ve onun için bir tedavi bulacağım."

"Gerçekten mi?" Serena'nın soğuk sesi arkasından geldi. Döndüğünde onu koridorda ayakta dururken buldu. Gözlerinde ateş parlıyordu... ve elinde bir stang tutuyordu. "Ne yapmayı planlıyorsun, Josh? "

"Ah... hey. Sen ne-"

S şeklindeki bıçağı ona doğru fırlattı ve ölümcül bir nişan aldığından emin olmasına rağmen, silah sola doğru saptı ve çorba kâsesini dışarı çıkardı. "Seni vurmayacağını biliyordum, nasıl büyülendiğini falan görünce, ama fırlatmak iyi hissettirdi."

Vay canına, kız yanıyordu. Wraith telefonu bıraktı ve ona doğru ilerledi. "Neler oluyor, Serena?"

Yatak odasının kapısına gelene kadar birkaç adım geri gitti. "Kimsin sen?"

Gerçekten kimsin sen?"

Oh, kahretsin.

Öfkeden titriyordu. "Ve sakın bana adının Josh olduğunu söyleme."

"Adım Wraith. Sana söyledim, benim adım Wraith."

"Bana söylediğın diğerk her şey yalanken buna neden inanayım?" Sesi boş geliyordu, sanki acıyla oyulmuş gibiydi. Suçluluk duygusu göğsünü acıttı, çünkü hayatında ilk kez, hak etmeyen birine acı çektiirmenin nasıl bir his olduğunu anlamıştı.

"Hayır... her şey yalan değildi," dedi beceriksizce, çünkü önemli şeyler yalandı.

"Uh-huh. Bunu neden yaptın? Yani, tahmin edebilirim, ama bunu o pis, yalancı ağzından duymak istiyorum."

"Ölüyordum, Serena. Yaşamak için tılsıma ihtiyacım vardı." Ona doğru eğildi. "Göründüğü kadar kötü değil." Göründüğünden çok daha kötüydü.

"Öleceğimi biliyor muydun? Ben sana söylemeden önce?"

Bakışlarını kaçırdı ama bir kez daha onunkilerle buluşmak için geri çekti. En azından bunu hak etmişti. "Evet."

Yüzü kızardı ve tökezleyerek geri çekildi. "Aman Tanrım. Seni iğrenç, katil, piç!"

"Serena, beni dinle-"

Kapıyı adamın suratına çarptı. Ve kilitledi. Bunun onu dışarıda tutmayacağını biliyor olmalıydı ama denediği için ona hak verdi. Kapıyı tekmeledi.

"Henüz işimiz bitmedi."

Gözlerinde yaşlar parıldıyordu. "Oh, bitti. İşimiz bitti. Gitmeni istiyorum," diye bağırdı. "Defol! Defol ve huzur içinde ölmeme izin ver."

"Böyle bir şey olmayacak. Seni korumasız bırakamam."

"Korumasız mı? Benimle dalga mı geçiyorsun? Beni öldürdün! "

Zehrin ona yaptığı her şeyden çok daha kötü bir acıyla içi parçalandı. "Bunun olmasını istememiştim," dedi kısık sesle. "Bunu devam ettiremezdim. Seni tanıdıktan sonra olmaz. Bu yüzden Kahire'de trenden inecektim."

"Ne kadar asilce," diye tükürdü. "Sana kendimi zorla kabul ettirdiğimde ne kadar acı çekmiş olmalısın."

"Bu," dedi yavaşça, kasten, böylece bundan asla şüphe duymayacaktı, "hayatımın en güzel gecesi idi."

"Buna gerçekten inanıyorum." Homurdandı. "Hayatının en güzel gecesi idi çünkü artık ölmüyordun."

Adam o kadar hızlı bir şekilde kızın yüzüne yaklaştı ki kız, adamın nasıl olup da birdenbire birkaç santim uzağında belirdiğini anlamaya çalışır gibi gözlerini kırptırdı. "Hayır. Çünkü ilk kez biriyle sevişiyordum. Başka her şey için bana yalancı diyebilirsiniz ama bu konuda benden şüphe etmeyin.

Ve sana yemin ederim ki sen ilktin ve son olacaksın."

Soğuk bir sızı göğsünde bir oyuk açtı. Sekse ihtiyacı vardı yoksa acı çekecekti ama bir daha asla bir kadınla sevişmeyecekti.

Sertçe yutkundu ama bir anda öfkesi geri geldi ve adamın omuzlarını sertçe itti. Adam yerinden kımıldamayınca etrafından dolandı ve aralarına on beş metre kadar mesafe koydu. Daha çok ışık yılları gibi geldi.

Ani bir kötülük çığlığı havaya karıştı ve evdeki basıncı bir bahar fırtınasının şiddetiyle artırdı.

Pencere içeri doğru üfledi ve dönen siyah bir bulut Serena'nın etrafını sardı. Katılaştı ve Byzamoth sırtarak,

onu tutuyordu, sırtı göğsüne dönüktü, eli ağzını kapatmıştı.

"Merhaba Josh," dedi düşmüş melek, gerçeğin açıkça farkındaydı. Serena'nın arkadan bıçaklayıcısı yine iş başındaydı. Serena ve Wraith'in arasına baktı. "Bana bunun doğru olmadığını söyle. Bana bu küçük fahişenin sana cazibesini vermediğini söyle."

"Sana bunu söyledim," diye hırladı Wraith, "ama bu bir yalan olurdu."

Serena öfkeyle bir ses çıkardı ve Byzamoth elini kaydırarak Serena'nın bir el ateş etmesine izin verdi. "Oh, şimdi de gerçeği söylemeye mi karar verdin?"

Sözlü tokadı canını yaksa da onu görmezden geldi. Eğer Byzamoth Serena'nın Wraith için ne kadar önemli olduğunu bilseydi, ona karşı kullanabileceği çok etkili bir silahı olurdu. "Peki meleğim, beni ne ele verdi? Biri sana sızdırdı mı? Yoksa seks sonrası parıltı mı?"

Byzamoth tısladı. "Onun gibi bir şey, seni pislik. Görünmez değilsin." Serena'yı yatağın üzerine itti. Serena beceriksizce zıpladı ve yatak başlığına doğru yuvarlandı. Byzamoth cüppesinden bir kılıç çıkardı; metalin uzunluğu boyunca ve kabzasında sembollerin titreştiği ince bir çizgi halinde masmavi parlayan donuk gümüş bir kılıçtı bu. Kılıcın keskin ucunu Serena'ya doğrulttu ama gözlerini Wraith'ten ayırmadı.

"Ani hareket yok, yoksa onu ezip geçerim. Benim uzmanlık alanım yıkım Sem, bu yüzden bunu nasıl kullanacağımı biliyorum."

Adamım, bu adamın kalbini söküp ona yedirecekti.

"İşleri gerçekten berbat ettin." Byzamoth kılıcının bir hareketiyle Serena'yı işaret etti. "Onun da her şeyini mahvettin. Kelime oyunu yapıyorum." Dişlerini gösterdi. "Önemli değil. Yine de alacağımı alacağım

istiyorum. Yıkım. Seninkini. Onun. Bildiğiniz dünyayı. Sanırım küçükten başlayıp büyük bir kaosa doğru ilerleyeceğim."

Serena'nın bakışları, düşmüş meleği eline geçirirse acı çektireceğine söz veriyordu. "Planladığın şey her neyse yanına kalmayacak, biliyorsun."

Byzamoth güldü ve kılıcını dikkatsizce indirdi. "Bu kötü bir film gibi. İyi adamların elleri kolları bağlı, kurtulma umutları yok ama lanet olsun, yine de cesurlar. 'Asla alamayacaksın' diye alay etti.

Wraith Byzamoth'a saldırdı. Melek döndü ve kılıcını havaya kaldırdı. Serena haykırdı ve Wraith dondu kaldı. Dört inçlik bir Omzunda bir yara izi vardı, kenarları bir neşter yarası kadar pürüzsüz ve temizdi. Kılıç ona dokunmamıştı ama bir şekilde etini kesip açmıştı ve şimdi boğazına nişan almıştı.

"Serena!"

"Sorun yok," dedi elini kanayan yaranın üzerine vurarak. "Ben iyiyim."

"Ne kadar cesurca." Byzamoth gözlerini devirdi. "Bunun gerçekten bir önemi var mı, Serena? Durumuna bakılırsa?"

Wraith'in bakışları keskin bir şekilde düşmüş meleğe kaydı. "Cehenneme git, seni orospu çocuğu." Ellerini büktü, Byzamoth'un boğazına dolamak için can atıyordu.

"Oradaydım, bunu yaptım. Ama sonra, sen de yaptın." Dikkatini çekmek için Serena'nın koluna küçük bir kesik daha attı ve irkilmedi bile. "Onu bana tercih etmenin bedelini ödeyeceksin."

"Başka seçeneğim yoktu." Wraith neredeyse dişlerini görmeyi umacak kadar acımasızca dişlerini gösterdi. Başka koşullar altında, bu ateşli olabilirdi. "Josh yalancı bir pislik olabilir ama en azından o bir insan."

Farkına vardı ve Byzamoth Wraith'e döndü. Serena düşmüş meleğe saldırmak için o anı seti. Wraith Onu yakalamak için sıçradı, ama Byzamoth yıldırım hızıyla onu yakaladı, bir kolunu boynuna doladı, ayakları yerden sarkıyor.

"Aptal," dedi Byzamoth onun kulağına. "O bir iblis. Bir karabasan, bir baştan çıkarma ustası. Benim kadar şeytani bir iblis için ondan vazgeçtin, seni aptal insan sürtük."

"Yalancı!" diye tükürdü ama destek için Wraith'e baktığında yüz ifadesi düştü.

"Josh? Söyle ona."

Wraith hiçbir şey söylemedi. Söyleyecek ne vardı ki? Mücadele etmeyi bıraktı. Wraith'e sanki onu daha önce hiç görmemiş gibi baktı.

"Buna değdi mi, Serena? Bacaklarının arasında bir iblis olması hayatına değdi mi, seni iğrenç fahişe?"

Wraith'in bedeni öfkeyle sarsıldı. Serena iyi ve saftı ve Wraith'in olmadığı her şeydi. "ek o pis ellerini onun üzerinden!"

"Evet," diye tersledi. "Yap. Onu ldreceğim."

Byzamoth güldü ve onu serbest bıraktı. Ayakları yere değer değmez kendini Wraith'e doğru fırlattı. Ona yle sert bir tokat attı ki, Wraith'in başı döndü. Yumrukları

göğsüne karşı. Hiçbir şey yapmadı. Gözlerini kapatarak, kadının daha sert vurmasını ve kan akıtmasını dileyerek darbeleri kabul etti.

"Seni orospu çocuğu!" diye bağırdı. "Seni lanet olası orospu çocuğu! Senden nefret ediyorum. "

Gözyaşları yüzünden perçem perçem akıyordu. Öfkesinin, korkusunun kokusunu alabiliyordu ve bu koku onu hiçbir fiziksel silahın kesmediği kadar kesiyordu.

Ona tekrar tekrar vurdu, her darbe daha da zayıflıyordu. Gücü azaldıkça yüzündeki renk de soldu. Sallanıyor, odaklanamayan gözlerini kırıştırıyor ve sonra yere yığılıyordu. Yere düşmeden önce onu yakaladı ve kollarının arasına aldı, vücudundaki kırılganlığı, daha önce orada olmayan kemiklerinin narin yapısını hissetti. Ya da belki de fark etmemeyi seçmişti.

Korkak piç Wraith'in kolları doluyken saldırdı. Byzamoth kılıcını çekerek Wraith'i inciklerinden yakaladı. Kemiklerin kırılması havayı kirletti ve bir acı fırtınası tüm vücudunu sardı.

Wraith'in ayakları altından fırladı ama düşerken döndü ve Serena'yı korumak için düşüşün yükünü omzuna aldı. Bacakları çalışmıyordu, bu da Byzamoth'a geri dönme yeteneğini sakatlıyordu ve düşmüş melek Wraith'e merhamet etmedi. Ayağı Wraith'in kafatasının arkasına defalarca indi ve tekmeler yağmur gibi yağarken Wraith şunları yapabildi
Serena'nın üstüne yuvarlanıp onu korudu.

Yakıcı, kesici bir acı sırtını ve karnını parçaladı. Bir kez, iki kez. Kemiğe sürtünen bıçağın ıslak sesi kulaklarında çığlık atarken, üçüncü kez kızgın bir acı demiri karnını deşti. Bulanık görüşün içinden baktı

Serena'nın bedeniyle kendi bedeni arasında, yere gömülmüş bir kılıcın kanlı ucunu gördü.

Oh... oh, Tanrım. Sırtından bıçaklanmış ve kazığa oturtulmuştu, bıçak Serena'yı zar zor ıskalamıştı.

Başını çevirdiğinde, Byzamoth'un cübbesinden çıkardığı bir şişedeki Wraith kanını yakalamak için çömelirken gülümsediğini gördü. "Ve Büyülü Olan'ın kanı Abyssos'un Kapılarını açacak."

"Hayır." Wraith'in altından sürünerek çıkmaya çalışırken Serena'nın sesi zayıf bir fısıltıya dönüştü.

"Şimdi, seni küçük fahişe, iblis sevgilini izleyebilirsin. öl." Byzamoth bir parmağını kızın yanağında gezdirdi. "Sanırım tanrı olarak yerimi aldıktan sonra seni fahişem yapacağım. Bak, seni hayatta tutabilirim ve çok yakında ölüm için yalvaracaksın."

Byzamoth dramatik bir daire çizerek döndü ve kara bir duman pufu içinde yok oldu. Wraith inledi ve yan tarafına düştü, bıçak karnını deşerken acı içinde kıvranıyordu.

"Josh? Josh!"

"Hayır. Josh. Wraith." Sıkılmış dişleri ve köpüren kanının arasından konuştu, her kelime için mücadele etti. Her nefes için.

Ölüyordu. Ona yaşattığı onca şey, bekaretini ve cazibesini alması...

Hepsi bir hiç için.

Lore hastanenin ambulans bölümünün kapısına korkuyla yaklaştı. Hastaneyi araştırıyordu, biraz Q

ve A hastası olan iblislerle konuşmuştu ve görünüşe göre Gem'in ona söyledikleri doğrudu. Hastanenin içindeki kavga olağandışıydı. Yine de bu riski almak istemedi. Bir katil olabilirdi ama aptal değildi ve kendi hayatına her şeyden çok değer verirdi

Ayrıca Eidolon ve Shade'in bir şey olduğunu öğrendi. Seminus iblisleri deniyor. Seks iblisleri. Güzelmiş. Ama Lore'un Seminus iblislerini diğer karabasan türlerinden farklı kılan şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Çünkü Lore'un kendisi de bir iblis olmasına rağmen, insanlar tarafından yetiştirilmişti ve yaklaşık otuz yıl öncesine kadar iblisler alemine adım atmamıştı.

Yine de iblis ve insan toplumunun dışında kalmıştı ama en azından Harrowgate'leri kullanmayı öğrenmişti. Bu şeyler cidden tuhaftı. Onları sadece mecbur kaldığında kullanırdı, her kullandığında yaşadığı garip sancıdan nefret ederdi, sanki portallardan her geçişinde insanlığından bir parça sıyrıldı. O bir suikastçıydı ama bir canavar değildi. Muhtemelen öyleydi ama insani köklerine tutunabilirse belki kendisi hakkındaki gerçeği inkâr edebilirdi. Acımasızca hırladı, ellerini indirdi ve hastaneye girdi. Yapması gereken bir iş vardı ve bunu yapacaktı. Hem de hemen şimdi.

Hastane garip bir şekilde sakin ve sessizdi. Sadece Gem'i gördü, triyaj masasında oturuyordu. Gem onu hüzünlü bir gülümsemeyle karşıladı.

"Hey, Gem. Biraz keyifsiz görünüyorsun."

"Önemli bir şey değil," dedi ve Lore onun ruh halinin Kynan adını verdiği aletle bir ilgisi olup olmadığını merak etti. Belki de o aletin ölmesini istiyordu, çünkü Lore bu konuda ona bir hediye vermekten mutluluk duyacaktı.

"Senin için birini öldürebilir miyim? Daha iyi olur mu?"

"Bu uzun zamandır birinin yaptığı en güzel teklif." Gülümsedi ve bu seferki samimi görünüyordu. Kalbi küçük bir takla attı. "Peki size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Eidolon ve Shade'i arıyorum."

"Muhtemelen E'nin ofisindedirler. Eğer onlara iş teklif etmek istiyorsan, şimdi tam zamanı. Personel sıkıntımız var. Koridordan aşağıya doğru ilerleyin. Kaçıramazsınız."

Küçük bir suçluluk patlaması onu duraklattı. Kardeşler umurunda değildi ama Gem onun ne yaptığını öğrendiğinde mutlu olmayabilirdi.

Kendini silkeledi, çünkü Gem'den çok daha güçlü bir iblis vardı hesap vermesi gereken. O bunu atlatırdı. Hayatını ellerinde tutan piç bunu yapamazdı.

"Teşekkürler," dedi. "Sana sonra yetişirim."

Koridor da diğer her şey gibi karanlıktı, sadece tepesindeki kafesli kırmızı ampuller ışık veriyordu. Sürünme seslerinin yükseldiği kafeslerin ve kanalizasyonların ve karanlık sıvının yanından geçti.
zemindeki bir oluğa

damlıyordu. Bu çok boktan bir

durumdu.

Onları tam olarak Gem'in söylediği yerde buldu.

Lore'un Eidolon olduğunu düşündüğü iblis telefonuna bağırarak Wraith'in adını söylüyordu. Lore açık kapıdan izlerken, Shade iki büklüm oldu, laneti ancak fısıltı halindeydi.

"E..." Shade nefesini içine çekti. "Wraith yaralandı... Kahretsin, çok kötü."

Şimdi saldırma zamanıydı. Eidolon masanın etrafından dolanırken Lore hızla içeri girdi. Elini kınından çıkarmayı unutmuştu ama bunun için artık çok geçti. Diğer iblis elini Shade'in üzerine koyduğu anda Eidolon'un sağ kolunu yakaladı.

Hiçbir şey olmadı. Ne oluyor lan? Eidolon etrafında döndü ve Lore yumruğunu erkeğin suratına indirdi. Eidolon geriye doğru tökezledi ve sonra Shade'in yumruğu Lore'un çenesindeydi. Lore bir yığın halinde yere yığıldı, öldürücü kolu altında kalmıştı. Boğuk bir inilti için ancak zamanı vardı ki Shade kocaman botuyla boğazına vurdu.

"Ne oluyor lan? " Eidolon ofisin ortasında duruyordu, gözleri kıpkırmızıydı ve çenesinden kan damlıyordu.



Shade homurdandı ve Lore'un boynuna baskı uyguladı. Lore bir hafta boyunca derisine gömülü bir ayak izine sahip olacaktı. "Sen öldün dostum."

"Bu nasıl oldu böyle?"

"E," dedi Shade, "bu pislik içeri girdi ve sana vurdu, ben de ona vurdum-"

"O değil! Cennet büyüü. Onarıldı."

Shade'in kafası döndü. "O zaman nasıl saldırdı Sen?" Birkaç yudum hava emen Lore'dan geri çekildi.

Ve işte o zaman Lore onu gördü. Eidolon'un kolu. Dövmeleri. Oh, lanet olsun.

"Güzel soru, Lore," diye seslendi kadın sesi.
Kapı. Mücevher. Muhteşem. Bu gittikçe daha iyi olmaya başladı.
Ona ters ters baktı. "Sanırım pislik sensin
Suikastçı mı? Hastaneye girmek için beni kullanmanın yolu.
Çocuklar, ben öldürün derim."

Vay canına, kana susamıştı. Lore bir kadında bunu severdi.

"Memnuniyetle," diye homurdandı Shade. "Her ne kadar
canını acıtmak istesem de, çabuk olmak zorunda. Oyun
oynayacak vaktimiz yok.
Wraith'in bize ihtiyacı var." Gözlerinde cinayetle Lore'un
üzerine yürüdü. Lore yuvarlandı, yuvarlanırken de ceketini
çıkardı. "Bekle!" Doğrulup oturdu. "Kolum." Eidolon ona
doğru uzandı ama Lore kolunu çekti. "Yapma. Benim
dokunuşum öldürür." Görünüşe göre onlar hariç.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Shade kendi ceketini çıkararak
nefes aldı. Lore sadece baktı. Bu adamlarda da aynı
işaretler vardı ama onlarınki daha koyu ve daha az
seyreltilmişti.

"Bana üstteki sembolü göster," dedi Eidolon ve Lore
yakasını yavaşça aşağı çekerek boynunun altını ve oradaki
eğri oku ortaya çıkardı.

"Cehennem halkaları," diye mırıldandı Shade, başını eğerek
aynı oku gösterdi... sadece onunki bir göz sembolünün
hemen altında duruyordu. Eidolon'ununki ise bir dizi terazinin
altına yerleştirilmişti. Lore gözlerini kırıştırdı. "Bu ne
anlama geliyor?"

Eidolon'un ifadesi değişti. "Bu bir tür hile değilse, kardeş
olduğumuz anlamına geliyor. Bir şekilde, biz
kardeşler."

Gem Lore'a baktı. "Lu-cy... yapman gereken bazı işler var."

"Zamanımız yok," dedi Shade. "Wraith'e gitmeliyiz. Gem,
Bracken Kelepçelerini getir. Lore burada

kardeşçe sevginin anlamını öğrenin."

Yirmi beş

O kadar çok şey olmuştu ki Serena ne yapacağından, ne düşüneceğinden ya da ne hissedeceğinden emin değildi. Tek bildiği aşık olduğu adamın aslında bir erkek olmadığı ve şu anda yerde kan kaybından ölmek üzere olduğuydu.

Yardım etmek için ne yapacağını bilmiyordu ama şunu biliyordu ki Onu bir böcekbilimcinin vitrinindeki bir böcek gibi yere mihlayan kılıcı çıkarmamalıydı. Kılıç sırtından çıkmıştı, kabzası hâlâ garip bir masmavi ışıkla parlıyordu ve Josh-Wraith -adı her neyse- zayıfladıkça bu ışık da sönüyor gibiydi. Çaresiz, tek yapabildiği orada oturup kusmamaya çalışmaktı.

"S-Serena..."

İsmi kan fışkırarak çıktı ve bağırsakları sıkıştı. Ondan nefret etmeliydi - gerçekten nefret ediyordu - ama buna dayanamıyordu, onun acı çektiğini görmek istemiyordu.

"Ne yapabilirim ki?" Elini adamın gür saçlarında gezdirdi ve o daha gençken bunu yapmanın nasıl bir his olduğunu hatırladı.

onun içine giriyor. Lanet olsun ona. "Kardeşlerin... Onları arayabilirim, değil mi? Onlar gerçekten doktor mu?"

Cevap vermedi. Çılgına dönmüş bir halde nabzını yokladı. Parmaklarında zayıf bir şekilde atıyordu ama en azından hâlâ hayattaydı.

Onun cep telefonunu bulmalıydı. Yardım bulana kadar adres defterindeki her numarayı arayacaktı. Bacakları uyuştugu için garip bir şekilde ayağa kalktı ama ön kapıya vurulduğunu duyduğunda henüz bir adım bile atmamıştı.

Bir silah. Bir silaha ihtiyacı vardı. Tahta çıtırtıları duyuldu. Sonra, ayak sesleri duyuldu. İlgüdüsel olarak diz çöktü, Josh'a yakınlaştı ama iki iri adamın... ya da iblislerin, diye düşündü... kapıdan hızla girdiğini görünce neredeyse kaçacaktı.

Josh ona iki erkek kardeşi olduğunu söylemişti ve siyah saçları dışında bu adamlar ona o kadar benziyordu ki akraba olmalıydılar.

"Oh, lanet olsun." Uzun siyah saçlı, tepeden tırnağa siyah deri giymiş olan dondu kaldı, karanlık bakışları Josh'un vücudunu şişleyen kılıca kilitlendi.

Önlük giymiş olan diğeri odaya daldı ve Josh'un yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Kardeşim. Ben Eidolon. Sadece Bekle." Kapıya doğru döndü. "Shade."

Shade denen kişi kendini silkeleyerek odaya girdi ve taşıdığı sağlık çantasını yere bıraktı. "Biz onu hastaneye götürmeliyiz."

"Başaramayacak."

"Denemek zorundayız!"

"Peki ne öneriyorsun? Onu İskenderiye sokaklarında kılıcını saplayarak taşımayı mı? Bir taksi mi? Onu nakletmek onu öldürebilir."

Josh'un ensesini avuçlayan Shade, bilmediği ama yine de anladığı bir dilde, gırtlaktan gelen kaba sözler sarf etti. "İç hasarı kontrol edeyim."

Serena kıpırdamadan durdu, orada olduğunu unuttuklarını umuyordu.

Shade gözlerini kapadı ve konsantre oldu. Elindeki Josh'unkiyle aynı olan dövmeler parlamaya başladı.

"Kahretsin," diye fısıldadı Shade. "Böbrek, karaciğer, mide... oh, adamım, mahvolmuş. Bıçak aort damarını kesmiş. Hareket ettirirsek saniyeler içinde kan kaybından ölür."

Eidolon, altın ve kırmızı parıltılarla parlayan sert bakışlarını ona doğru çevirdi.

"Ne oldu?"

"O... o bir iblis." Tanrım, kardeşleri de iblis olduğu için bunu söylemek aptalca bir şeydi. Ama zihni bulanık görünüyordu. Son on beş dakika içinde o kadar çok şey olmuştu ki.

"Evet, bunu biliyoruz." Sesi saçma sapan değildi. Profesyoneldi. Korkutucuydu. "Nasıl kazığa oturtuldu?"

Doğru. "Byzamoth. Düşmüş melek. Josh'ın kanını istedi."

"Wraith," diye hırladı Shade. "Onun adı Wraith."

Wraith inledi, gözleri irkilerek açıldı. "Yardım edin..." "Biz buradayız," diye mırıldandı Eidolon.

"Sana yardım edeceğiz."

"Hayır." Wraith kan püskürterek öksürdü. "Serena. Yardım et... ona." "O iyi, dostum. Şu anda seninle ilgilenmemiz gerek." "Söz ver... bana."

Shade'in çiğ küfürleri havayı kabarttı, bu sefer açık bir İngilizceyle.

"Söz veriyorum. "

"Evet, evet," diye mırıldandı Shade. "Sadece rahatla. Rahatlamana ihtiyacım var."

Eidolon ve Shade karşılıklı bakiştılar. "Bıçağı çıkarmam gerekiyor," dedi Eidolon.

"Kan kaybından ölecek."

"Biliyorum. Ona kan vermemiz gerekiyor."

"Santral damar yolu açacağım." Shade yanında getirdiği tıbbi çantayı karıştırdı ve Josh'un boynuna hızla bir kateter yerleştirdi. Eidolon bir torba kanı kapının koluna astı ve Shade de uzun bir tüp aracılığıyla katetere bağladı. İşini bitirdiğinde, başka bir kan torbası hazırladı, ona da bir tüp bağladı... ve Serena'ya uzattı. "Bunu ona vermeni istiyorum."

Geri çekildi. "Ne?"

"Tüpü ağzına tut. İçmeye ihtiyacı var."

Tanrım, bu tam bir kâbustu. "Anlamıyorum." Hâlâ kıpırdamamıştı ve isteksizliği her iki iblisin de ona ters bakmasına neden oldu.

"O bir vampir," diye tersledi Shade. "Ne yapıp edip ona kan bulmalıyız. Şimdi bunu yapın yoksa ölür."

Vampir mi? Ama onu onlar hakkında uyarmıştı. Ve sıcaktı. Kalp atışı vardı. Güneşte yürüyordu. O bir vampir olamaz.

"Sen vampir

misin? "Evet."

Tamam, itiraf etmişti ama... başını iki yana salladı. Bu çılgınlıktı. Shade lanetledi. "Boş ver." Kan torbasını Josh'un omzuna dayadı ve tüpü Josh'un ağzına soktu ama sürekli düşüyordu. Torba devrildi.

"Ben yaparım," dedi sonunda ve tüpü Josh'un solgun, kuru dudaklarının arasına tuttu. Josh emmedi, hareket etmedi.

"Çantayı sık." Shade'in derin sesi kabaydı. Dövme parlıyordu. Kadın adamın dediğini yaptı ve kan tüpe doldu. Kanın Josh'un ağzına akmasını ve diğer taraftan dışarı damlamasını marazi bir merakla izledi. Yutmuyordu.

"Kahretsin," diye nefes aldı Eidolon. "Haydi, Wraith. Dövüş. Lanet olsun sana, seni şimdi kaybetmek istemiyorum."

Serena'nın gözleri acıdı. Josh'tan nefret ediyor olabilirdi ama onu Wraith olarak düşünemezdi.

Ama daha yakın bir tehlikeyle karşı karşıya kaldığında kardeşlerinden ona yardım etmelerini istemişti ve onun ölümünü izlemek istemiyordu. İçindeki çarpık bir parça onu hâlâ seviyordu. Yakınına eğilerek dudaklarını onun yanağına değdirdi.

"Lütfen," diye fısıldadı. "İç." Dudaklarını okşayarak aralarına biraz daha kan sıkıştırdı. Adamın ağzı onu cesaretlendirecek kadar hafifçe açıldı. "İşte böyle. Al biraz."

Kardeşleri çılgınca çalışıyor, birbirlerine durum raporları ve komutlar yağıdırıyorlardı ve ameliyat eldivenlerinin kan ve et içinde çalışırken çıkardığı vıcık vıcık sesler her şeyi çok korkunç hale getiriyordu. Eidolon bıçak yaralarından birini bir şekilde kapatmıştı ama şimdi diğerini daha da açmak için bir neşter kullanıyordu.

"Acısını yönet, Shade." Eidolon neşteri yere bıraktı. "Bu canını yakacak."

Eidolon elini açtığı delikten içeri iterken Shade'in dövmesi daha da parlaklaştı. Midesi bulanana Serena arkasını döndü. Yine de ıslak sesler hayal gücünü fazla mesai yapıyordu. Kulağa o kadar kötü, o kadar cesaret kırıcı geliyordu ki, sanki Josh'un bu durumdan kurtulamayacağı gerçeğini çoktan kabullenmişlerdi.

Hâlâ içmemişti. "Yut, Josh. Hadi." Yavaşça parmağını onun ağzına soktu, ne yaptığından emin değildi ama bir şeyler yapması gerekiyordu. O bir vampirdi, değil mi? Yani dişleri olmalıydı... keskin bir nokta buldu, Rüyalarında nasıl hissettiklerini hatırladı. Rüyaları, bilinçaltında onun ne olduğunu bildiği için mi görmüştü?

Bu daha sonra sorulacak bir soruydu. Şu anda ona içki içirmesi gerekiyordu ve bu dişlerin anahtar olduğunu biliyordu. Rüyalarında çok büyüktüler, şu anda hissettiklerinden çok daha büyüklerdi. Dikkatle parmağının ucunu bir tanesinin uzunluğu boyunca, ucundan diş etine kadar ovuşturdu... ve... öyle miydi Uzatma mı?

Josh inledi ve ağzını açtı. Evet, köpek dişleri kesinlikle alçalıyor, korkunç hançerlere dönüşüyordu. Tanrım, nasıl aynı anda bu kadar çok şey hissedebilirdi - nefret, kafa karışıklığı, korku - ve aynı zamanda bundan biraz... tahrik olabilirdi?

Dilinin üzerine biraz kan sıkarken, "İşte bu," diye mırıldandı. "Yut. Yutmanı istiyorum, tamam mı?"

Ağzının kenarından kan damladı. Lanet olsun. Parmağını dişinden aşağı kaydırarak usturayı okşadı

ve baskı uyguladı. Kadın gerildi, adamın dişinin batışını ve parmağının ucundaki kanın kabarışını hissetti.

"Al," diye fısıldadı, bir damlanın adamın diline düşmesine izin verdi.

Elektrik çarpmış gibi sarsıldı ve sonra, onu rahatlatmak için, parmağını içeri çekerek ağzını kapattı.

Kıpırdamadan durdu ve adam emmeye başladığında, dünya bir zevk girdabında sürüklenip gitti.

Kardeşlerden biri usulca küfredip adını söyledi ama kimse müdahale etmedi. Her nasılsa, torbadan adamın ağzına daha fazla kan sıkacak kadar aklını başına toplamıştı. Birkaç saniye içinde açgözlülükle emmeye başladı ve odaya çöken ağır umutsuzluk örtüsünün kalktığına yemin etti.

İlk kan torbası bitene kadar Josh'u besledi ve sonra Shade ona başka bir torbayı tüpe nasıl bağlayacağını gösterdi. Ne kadar içtiğini ve zamanı unutmuş. Tek bildiği bir noktada yere düştüğü ve gözlerini açtı, görüşünde karanlık noktalar yüzüyordu. Eidolon ona bakıyordu, yüz ifadesi bir endişe maskesiydi.

"Josh," diye fısıldadı. "O-o olacak mı-"

"O iyi olacak. İyileşmesi için onu uyuttum. Şimdi sıra sende. Senden fazla kan almadı ama işte diğer sorunun...."

Oturmak için çabaladı, birinin onu yatağa yatırdığını fark etti. "Ben iyiyim." Onu iterek uzaklaştırdı.

"Ben bir doktorum. İyi olmadığını biliyorum." Sesi sert ama yatıştırıcıydı ve kendisini yatağa geri itmesine izin verdi.

"Son birkaç gün içinde çok şey olduğunu da biliyorum.

incindin. Wraith yaptıklarından dolayı kendini asla affetmeyecek."

"Güzel," diye mırıldandı.

—

"Onun hayatını kurtardın. Ve bunu yapmak için kendi hayatını feda ettiğini biliyordun. Sana borçluyuz. Senin için elimden geleni yapacağım, tamam mı?"

Başını iki yana salladı. "Şu anda ölü olan bir Mara tarafından ısırıldım. Hastalığım ölümcül."

"Evet." Çok açık sözlü, yıllar öncesinden hatırladığı doktorlar gibi. Eidolon'un önlüğünü inceledi, garip tıbbi sembolü inceledi - yarasa kanatlı bir hançer ve etrafında iki Boynundaki zincire taktığı yılanlar. "Bir tür yeni çağ tıp merkeziniz var, değil mi? Elinizden geleni yapacağınızı söylemiştiniz..."

"Seni rahat ettirebilirim ve sana biraz daha zaman tanıyabilirim ama... Üzgünüm Serena. Öleceksin."

Wraith uyandığında King Kong'la bir raunt yapmış gibi hissetmekten gerçekten çok yorulmuştu. Tılsımın bunu sona erdireceğini düşünmüştü-

Serena!

O kadar hızlı oturdu ki neredeyse başı düşüyordu. Bir saatini aldı. Aegis'in güvenli evindeki odalardan birinde, nerede olduğunu anlamaya çalışıyordu. Çıplak bacaklarını karyolanın kenarına doğru salladı, ancak eller onu tekrar aşağı itti.

Shade tam karşısındaydı. "Whoa. Sakin ol. Sakin olmazsan kış üstü düşeceksin."

"Serena," diye mırıldandı.

"Uyuyor."

"Ne kadar... uzun?"

"Birkaç saattir dışarıdasın. E ve ben sırayla seninle kalıyorduk. Tayla burada. Ve Gem. Luc. Kynan. Reaver. Diğer kardeşimiz, ama o zincirli. Ayrıca tam bir pislik. Onu seveceksin."

Wraith başını salladı ama bu onu biraz olsun rahatlattı.
"Neden? Neler oluyor?" Bekle, diğer kardeş mi dedi?

Eidolon, kötü haber anlamına gelen o alametifarikası olan kasvetli yüz ifadesiyle içeri girdi. Wraith onu daha önce önlük giyerken hayal meyal hatırlıyordu ama şimdi üzerinde taba rengi bir kargo ve düz siyah bir tişört vardı. "Bir sorunumuz var."

"Serena mı?"

"Onunla

değil."

"O zaman umurumda değil." Wraith tekrar ayağa kalktı. "O hasta. Eğer sen ona yardım edemiyorsan, edebilecek birini bulmam gerek."

"Byzamothe sorununu halletmezsek bunun bir önemi kalmayacak."

Wraith durduramadan alçak, gürleyen bir hırıltı patladı.
"Dişlerimle boğazını parçalayacağım."

"Güzel. Bunun şimdi olması gerekiyor." Eidolon bir elini, sanki bütün gün bunu yapmış gibi vahşi tutamlar halinde havaya kalkmış saçlarında gezdirdi. "Eidolon'dan aldığı tılsımı kullanacak."

Serena ve senin kanın Cennet ile Sheoul arasında bir kapı açacak."

"Ah... bu kötü."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Gölge çizdi.

Eidolon parmaklarını Wraith'in bileğine koyarak nabzını kontrol etti. "Reaver şafakta harekete geçeceğini söyledi."

"Nerede?"

"Kudüs," dedi Shade. "Tapınak Dağı."

Mantıklı. Eğer Byzamoth böyle bir şey yapacaksa, Tapınak Dağı bunun için en uygun yerdı. Birçok insan ve iblis, Tapınak Dağı'nda Kubbet-üs Sahra'nın içinde bulunan Temel Taş'ın yaratılışın başladığı ve Armageddon'un başlayacağı yer olduğuna inanıyordu.

Wraith kolunu E'den geri çekti. "Peşinden gideceğim."

"Yalnız değil." E ona bir kot pantolon fırlattı. "Aegis Harekete geçiyoruz. Şafaktan önce Kudüs'e varabilen her hücre R-XR ve dünyadaki tüm kardeş paranormal askeri birlikler de orada olacak."

Wraith ayağa kalktı ve pantolonunu çekti. "Görünüşe göre bana ihtiyacın yok."

"Byzamoth sensiz yenilmez." Tayla ayağa kalktı Kapı girişinde, birçok iblis türünün göremediği koyu kırmızı renkte bir deri giymiş ve saçlarını at kuyruğu şeklinde toplamış bir halde savaşa hazırlanıyordu. "Yeraltındaki söylentiler onun kendi ordusunu harekete geçirdi. Aegis onun ordusunu geçip ona ulaşamayabilir."

"Ama ben büyölüyüm ve bana dokunamazlar." Ordu düşmüş meleklerden oluşmuyorsa tabii.

"Aynen öyle. Kynan ve ben saldırı planımızı Aegis ve askeri birliklerle koordine ediyoruz. En azından biz ona ulaşana kadar ayini gerçekleştirmesini engellemenize ihtiyacımız var."

"Peki oraya vardığında ne yapacaksın? Flaş haber, avcı; o ölümsüz."

"Biz de seninle aynı şeyi yapacağız. Ona zarar vereceğiz. Ayini yapmasını engelleyin ve tılsımı geri alın. Reaver'ın dediğine göre, bu kapıyı açmak için sadece birkaç dakikası varmış. Kapı." Sırıttı. "Ayrıca, Aegis'in elinde birkaç numara var. O yüzden biz oraya varana kadar onu meşgul edin."

"Ona ulaşmana gerek kalmayacak," diye yemin etti Wraith, "çünkü lanet kafasını koparacağım. Ölümsüzlerin bile kafa kesme konusunda sorunları var." E'ye doğru döndü. "Şimdi bana Serena'dan bahset."

"Wraith-"

"Şimdi."

E ve Shade karşılıklı bakiştılar ve Wraith kendini en kötüsüne hazırladı. "Ölmek üzere olduğunu biliyorsun."

"Evet. Düzelt şunu." Shade ona doğru ilerledi ama Wraith geri çekildi, şu anda Serena'nın dokunuşundan başka hiçbir dokunuşa dayanamıyordu. Ve Serena'nın ona dokunmayacağını çok iyi biliyordu. Ondandır nefret ediyordu. Etmek zorundaydı. "Nasıl... o nasıl?"

Eidolon başını kasvetli bir şekilde salladı. "Hastalığının geri dönüşü yok ve hızla ilerliyor."

Wraith karnından bıçaklanmış gibi hissetti. Tekrar.

"Ağrısı için ona bir şeyler verdim ve Shade içeri girip organlarını en iyi şekilde çalışmaya zorluyor ama her ikisinin de etkisi geçici. Bu sadece ona zaman kazandırıyor ve onu daha rahat ettiriyor."

"Yer değiştirdik," diye mırıldandı Wraith, kaybını şimdiden hissedebildiği göğsünü ovuşturarak. "Onsuz ne yapacağım ben?"



"Özür dilerim kardeşim," dedi Shade ama Wraith elini kaldırdı, bunu duymak istemiyordu. Bunu duymak her şeyi gerçek kılacaktı.

Tayla'nın yanından geçip gitti ve koridorda oturan siyah saçlı bir erkeği görünce aniden durdu, kolları ve bacakları Bracken Kelepçeleri ile bağlanmıştı - Yargı tarafından gözaltındayken bir iblisin yeteneklerini reddetmek için kullanılan zincirler.

Adam deri pantolon ve bot giyiyordu ama gömleği yoktu.

Dolabının rengi solmuş gibi görünüyordu, ama birebir aynıydı. Wraith ve kardeşlerinin taşıdığı işaretlerin bir kopyasıydı. Ve kalbinin üzerinde garip, avuç içi şeklinde bir yanık izi vardı.

Wraith ne haltlar döndüğünü bilmiyordu ama şu anda gerçekten de umurunda değildi. Serena'nın çok az zamanı kalmış olabilirdi ve Wraith tek bir dakikayı bile boşa harcamayacaktı.

Yirmi altı

Serena yatak odasının kapısının açıldığını duyduğunda banyodaydı. Yerdeki ayakların fısıltısıyla kalbi küt küt atmaya başladı. Belki de Eidolon ya da Shade geliyordu.

ona dokunduklarında daha iyi hissetmesi için ne yapıyorlarsa onu yapıyorlardı. Tam o sıralardaydı. Tekrar halsizleşmeye başlamıştı ve başındaki çarpıntı görüşünü bulanıklaştırıyordu.

"Serena?"

Oh, Tanrım. Josh. Belki bir şey söylemezse, o da giderdi.

"Serena. Dışarı çık." Uzun bir duraklama oldu. "Lütfen."

Onunla yüzleşemezdi. Hâlâ çok kızgındı, çok incinmişti, çok lanet bir çelişki içindeydi. Lavabonun başında durdu, sessizce yüzünü, gözlerinin altındaki koyu halkaları inceliyordu, Kızarmış gözleri, saman gibi dağılmış saçları, solgun teni. Tanrım, gerçekten ölüyordu.

Ne kadar aptalca bir şey yapmıştı.

Gözlerini kapatarak başını eğdi. Hayır, aptal değil- eğer Josh tılsımı geri alıp dünyayı kurtarabilirse. Ama o bir iblisti. Neden dünyayı kurtarmak istesin ki? Ve eğer tılsımı almak isteseydi, onu kendisi mi?

Kafasını aynaya vurdu. Aptal. Bam. Aptalca. Bang. Aptal!

Ona çok fena aşık olmuştu. Muhtemelen bir karabasan onun üzerinde seks şeytanı numaralarını kullandı. İşin aslı, onu tatlı dille ve güzel sözlerle baştan çıkarmamıştı bile. Hayır, o Onu tehlikelerden koruyarak, kedilere iyi davranarak ve ona bu dünyanın dışında orgazmlar yaşatarak yaptı. Bunu sert ve haşın davranarak, biraz da tatlı bir dokunuşla başarmıştı. Ama ne kadarı rol yapmıştı?

Bir iç çekiş, ayak sürüme sesi ve bir kapının kapandığını duydu. Bir dakika daha bekledi. Banyo kapısını dikkatlice açtı.

Josh'un yerde oturduğunu, sırtını duvara dayadığını ve tavana baktığını gördüm. Kot pantolon giymişti ama başka bir şey giymemişti. Ayakları bile çıplaktı. Geniş, kalın kaslı göğsü aldığı nefeslerin gücüyle kabarıyor ve daha aşağıda Yontulmuş karın kaslarında yaralanma izi yoktu.

"Büyülü bir kılıçla ezilmiş ve neredeyse ölmek üzere olan biri için oldukça iyi görünüyorsun." Kelimeler sıradan olsa da ona karşı hissettikleri öyle değildi ve sesindeki duyguyu duymaması için dua etti.

"Beni kurtardın." Ona bakmadı. "Hala... tadını alabiliyorum."

"Çünkü sen bir vampirsin." Homurdandı. "Ve bir iblis. Bu küçük ayrıntıyı unutmayalım."

Bir ürperti vücudunu sarstı ve gözlerini kapattı. "Evet."

"Evet mi? Tüm söyleyeceğin bu mu?" Küfür etti, iğrenç bir küfür, hiç kullanmadığı bir kelime.

"Bana hayatın hakkında anlattığın her şey doğru muydu?" Sonunda ona baktı. "Aslında çok fazla şey."

"Bana daha fazlasını anlat." Kollarını göğsünde kavuşturdu, Neden canını sıktığını, neden onu anlamak için bu çılgınca ihtiyacı duyduğunu merak ediyordu.

"Serena, duymak istemezsin."

Öfke onu bir kibrit gibi yaktı. "Sana hayatımı verdim Wraith, sen de bana kendi hayatını anlatabilirsin." Adam irkildi ve kadın neredeyse onun için üzülyordu. Neredeyse. "Bana hepsini ver. En başından başlayarak."

Gözlerini ovuşturdu ve işi bittiğinde omuzları çökmüş bir halde kucağına baktı. Ve işte yine onun için üzülmeye başladı.

"Haklısın. Ama seni uyarmadığımı söyleme." O koştu Sanki canı yanıyormuş gibi elini göğsünde bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Shade'in sahip olduğu yeteneğin aynısı babamda da vardı - bedensel fonksiyonları manipüle edebiliyordu. Vampire dönüşmenin eşiğinde olan bir kadın buldu... kadın

Kan değişimini yaptı ve ona tecavüz ettiğinde ölmek üzereydi. Yeteneğini kullanarak onu dokuz ay boyunca insan ve vampir arasında bir durumda tutmuş, ben onun içinde büyürken ona defalarca tecavüz etmiş. Beni doğurduğunda onu terk etmiş ve o zamana kadar delirmiş."

Wraith hızla konuştu, kelimeler o kadar hızlı geliyordu ki Serena'nın şok geçirecek zamanı bile olmamıştı. Yine de başını öne eğmiş, yüz ifadesini görememesi için saçları öne düşmüştü.

"Beş yaşıma kadar beni bir sütanneye verdi, sonra beni bir kafese koydu ve ben izlerken sütannemi bir vampire dönüştürdü. Sonraki on beş yılını bana işkence ederek geçirdi.

Gözümün önünde insanlara ve ibislere işkence ediyorlardı. Yirmi yaşıma geldiğimde, iki olgunlaşma döneminden ilkinin geçirdim. Sekse ihtiyacım vardı yoksa ölecektim. Annem bir fahişeyi

Kafesteydim... İhtiyaçtan çıldırmıştım..." Sesi çatallaştı ama başını kaldırıp ona delici bir bakış fırlattı. "Onu aldım ve rızasını beklemedim."

"Aman Tanrım."

"Seni uyarmıştım."

Söylemişti. Ama daha fazlasını duymaya ihtiyacı vardı. "Devam et." Adam tereddüt edince, onu rahatlatmak için çılgınca bir ihtiyaçla elini dizine koydu. "Ne oldu?"

"Fahişe sadece işini yapıyordu, değil mi?" Sesi boştu. Ölü gibiydi. "Yaptığım şeyi hep bu şekilde haklı çıkardım. Bazen yalan bile işe yarıyor." Yüzünden bir duygu titreşimi geçti, tiksinti, diye düşündü, ama sonra yere baktı ve artık onu okuyamadı. "Annem bir dahaki sefere yanıma bir dişi koyduğunda, bunun ölebileceğim anlamına geldiğini bilmeme rağmen onu reddettim. Annem kıza gözümün önünde saatlerce işkence etti, sonunda kan kaybından ölene kadar. Bir sonraki Bir kadın kafese konulduğunda yapmam gerekeni yaptım ama o zamana kadar yeteneğimi kullanmayı öğrenmiştim. Sahilde erkek arkadaşıyla birlikte olduğunu sanıyordu."

"Ne hediyesi?"

"Zihnin içine girebilir, düşünceleri okuyabilir, insanları olmamış şeyler düşünmeleri için kandırabilirim. Onlara kabuslar gördürebilirim." Başı yukarı kalktı. İçinde bir meydan okuma vardı. Gözleri, sanki onun kendisine şiddet uygulamasını bekliyormuş gibiydi. Ve bunu istiyordu. "Ya da rüyalar."

Keskin bir nefes aldı. "Gördüğüm rüyalar. Seninle ilgili... sen."

"İlki. Diğerlerinin hepsi senindi."

Ona tokat atma dürtüsü elini karıncalandırdı ama ona bu zevki tattırmayacaktı. Bunun yerine sessizce, "Sen bir piçsin," dedi.

İki elini de saçlarının arasından geçirdi ve dirseklerini dizlerine dayayarak orada bıraktı. "Ben bir iblisim, Serena. Bu

ne yaptığımı."

Bunun yeterince doğru olduğunu düşündü. Yine de kendini daha iyi hissetmesini sağlamadı. Özellikle de ne kadar aksini düşünmek istese de onun için bir iblisten çok daha fazlası olduğu doğru olduğu için.

"Peki ne oldu? Yeteneğini kullanmayı öğrendikten sonra mı?"

"Annem bana olan ilgisini kaybetti. Bir gün beni öldürmek için kafesime geldi. Onun yerine ben onu öldürdüm. Kaçtım. Klanı beni Chicago'da yakalayana kadar kaçtım. Beni bir depoya astılar ve iki gün boyunca işkence ettiler. Belki daha fazla. Bilmiyorum. İlk günden sonra gözlerimi oydular."

Oh... İsa. Yüce Tanrım. Serena'nın gözlerinin önünde siyah noktalar yüzüyordu ve devrilmeye başladığını hissetti. Wraith onu yakalamıştı ve onunla savaşılamayacak kadar güçsüzdü. Ayrıca, tekrar onun kollarında olmak iyi hissettiriyordu. Vücudu bir haindi. Öyle ki, Wraith onu yatağa yatırdığında, Serena ona yapıştı ve onu yanına çekti.

"Daha fazlasını duymak istediğimi sanmıyorum," dedi titrek bir sesle, kendini zar zor anlıyordu. "Ama nasıl... nasıl hayatta kaldın?"

"Kardeşlerim beni buldu." Sevgiyle saçlarını okşadı, rahatlatıcı vuruşlar. "Vampirleri öldürdüler. Gözlerimi geri vermek için birini canlı tuttular."

Neredeyse neden ölü bir vampiri göz donörü olarak kullanmadıklarını soracaktı ama öldürdüklerinde alev alıp kül olma eğilimleri vardı.

"Peki sonra?"

"Onlarla birlikte New York'a gittim ve sonraki birkaç on yılı hayatımı boşa harcayarak geçirdim. Değersiz biriydim. Lağımlarda bir fare gibi yaşadım, keşleri ve sarhoşları yedim, kendimi kaybedebildiğim her şekilde kaybettim. Sonra E ve Shade hastaneye başladı. Hayat kurtarmayı öğrenmek istemedim ama bana başka seçenek bırakmadılar. Bana okumayı ve yazmayı öğrettiler. Beni yola getirdiler. Çoğunlukla."

"Tanrım... Tanrım." Hayatı uyanırken gördüğü bir kâbustu.

Homurdandı. "Tanrı beni uzun zaman önce terk etti." Onun elini tutarak nazikçe sıktı. "Bak Serena, insan standartlarına göre ben bir piçim. Hatta bazı iblis standartlarına göre bile öyleyim. Her zaman bencil oldum, kendimden başka hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi umursamadım. Cazibemi kaybetmenin sana ne yapacağını biliyordum ve eğer geri verebilseydim, verirdim. Buna inanmadığını biliyorum ama... seni seviyorum."

Gözleri acıdı ve aptal kalbi ona inandığı için birkaç teklemeli vuruşla karşılık verdi. "Artık bana yalan söylemene gerek yok."

"Yapmayacağım. Bir daha asla."

"Yaşamak için sadece saatlerim kaldığında söylemesi kolay."

Boğazının altından bir ses çıkardı. "Öyle söyleme."

"İnkâr etmeyi bırakmanın zamanı geldi." Garip bir şekilde, bunu söylemek özgürleştirici geldi. Sert yutkunması duyulabiliyordu, sesi gergindi. "Biliyorum."

Dirseğinin üzerinde doğruldu, böylece doğrudan onun gözlerinin içine bakabildi. "Senden nefret ediyorum."

"Biliyorum," diye fısıldadı.

"Öp beni."

Hiç tereddüt etmedi. Ağzı onunla morartıcı bir öpüşmede bulundu. Adam ilk kez açıldı ve diliyle keşfetmesine, dişlerinin sivri uçlarını hissetmesine izin verdi. Şimdi onun neden her zaman öpücükleriyle önden gittiğini, kız agresif hamleler yaptığında neden geri çekildiğini biliyordu. Şimdi bile biraz geri çekildi ama kadın başının arkasından tutup onu hareketsiz kalmaya zorladı. Bu onun içindi, onun için değil. O ona sahipti ve o da istediğini alacaktı.

İniltisi kadının içinde yuvarlandı, tüm erojen bölgelerini okşadı ve sinir uçlarını uyandırdı. Ciğerleri acıyor ve bağırsaklarına kramplar giriyordu ama zevk, rahatsızlık ve acının önüne geçmeye başladı.

Açgözlülükle aralarına uzandı ve adamın ereksiyonunu avuçladı. Pantolonunun üzerinden onu sıktı ve adam çığır bir erkek sesi çıkardı. "Bu şekilde boşalamayacağını söylediğinde yalan mı söylüyordun?"

"Hayır." Dili kadının alt dudağının üzerinde gezindi. "Benim türüm sadece bir dişinin içinde serbest kalabilir."

"O zaman içime gir." Tanrım, onu bu kadar çok istediğine inanamıyordu ama bu kadar az zaman kalmışken, tüm bunların çılgınlığı çok uzak ve önemsiz görünüyordu. Adamın gözleri fal taşı gibi açıldı ve kadın gözlerinin aldığı altın rengi karşısında irkilerek nefesini tuttu. "Emin misin?"

Endişesi onu çok kızdırmıştı. Yaptıklarından sonra onun için endişelenmeye hakkı yoktu.

"Sadece yap," diye tersledi. "Şimdi."

Gözlerinde acı parladı, ama sonra kot pantolonunu yırtarak açtı, tişörtünü yukarı itti ve şortunu yırttı ve

Bir anda, adam onun içindeydi. Bu istila karşısında çığlık attı, inanılmaz hisler omurgasına yayıldı.

"Tanrılar," diye homurdandı kulağına, "İhtiyacının kokusunu alabiliyorum. Beni uçurumun kenarına götürüyor." Dili boğazında gezindi ve bir an için onu ısıracağını düşündü. Karanlık, kötücül bir yanı onun kendisini ısırmasını istiyordu. "Mmm. Tadın tuhaf bir şekilde... tuzlu."

"Bu bir hastalık," diye fısıldadı. "Tuzlu cilde neden oluyor."

Kaskatı kesildi ve dudaklarından küçük bir acı sesi çıktı. "I-"

"Dur." Yüzünü kavradı, başparmağıyla yüzünün sağ tarafındaki izleri takip etti. "Bunu benim için mahvetme." Bencilce davranıyordu ama hissettiği küçük suçluluk duygusunu bir kenara itti.

Bir ürperti vücudunu sarstı ama gözlerini kapadı ve başını salladı. Kalçalarıyla yavaşça, gıcırdatarak pompalamaya başladı ve küçük kıvılcımlar teninin her yerinde patladı. Tırnaklarını sırtında gezdirdi ve tıslamasına rağmen, "Daha sert" diye tısladı.

Adam daha agresifleştikçe, onu yatağa çakana kadar zihninde zevk çağlayanları oluştu. Bir yandan da kulağına seksi, çiğ şeyler fısıldıyordu. Ona yapmak istediği şeyler kafasında erotik resimler gibi dönüyor, onu bitmek bilmeyen beyaz ateşli bir doruğa itiyordu.

Onun adını söyleyerek haykırdı. Gerçek adını.

"Hayır." Adam onun lobunu ısırdı. "Bana Josh

de." "Evet... Josh!"

Kendi salıverilişinde kükredi, onu başka bir orgazmı ve bir başkasını tetikleyen sıcak bir sıçramayla doldurdu. Vücudu kontrolden çıkmış gibi hissediyordu, tensel enerjinin yıldırım çarpması

İkisinin de etrafını sardı ve onları heyecan verici bir dizi doruğa kilitledi. Yavaş yavaş, zevk fırtınası dağıldı ve hiç bu kadar bitkin olmamıştı. Konuşacak gücü bulana kadar uzun bir süre geçti. Konuştuğunda sesi kısık, nefesi hırıltılıydı.

"Trende..." Durmak, yutkunmak, biraz nemlenmek zorunda kaldı.

ağzına. "Birinin içkime afrodizyak kattığını söylemiştin. Yabancı biri değildi, değil mi?"

"Hayır." Adam kadının üzerinden yuvarlandı ama güçlü kollarını kadının etrafında tutarak onu kendine yaklaştırdı. Pazuları sertleşmiş, teni ince bir ter tabakasıyla kaplanmıştı. "O benim benimdi. Böyle olmasını istememiştim."

O geceyi bulanık zihninin yüzeyine geri getirmek için beynini zorladı. Şehvetten çılgına dönmüştü, onunla seks yapması için yalvarıyordu. "O zaman bekaretimi alabilirdin ama almadın. Neden yapmadın?"

"Yapamadım." Yüzünü onun boynuna gömüp derin bir nefes aldı ve göğsünün derinliklerinden yumuşak bir mırıltı yükseldi. "İşte bu yüzden gidiyordum. Her konuda fikrimi değiştirdim, Serena. Her ne kadar kararım kardeşlerimi de öldürdü."

Sana bu şekilde ihanet edemezdim."

"Senin... kardeşlerin mi?"

"Onlar da ölüyordu. Benim hastalığım ve onlarınki birbirine bağlıydı."

Adamın az önce söylediklerini sindirirken zaman yavaşladı. Onun kardeşlerini ne kadar çok sevdiğini biliyordu ve yine de söz konusu

kendi hayatıyla onunki arasında bir seçim yapmak zorunda kaldığında, onunkini seçmişti.

Birlikte büyüdüğü rahibelerden ve Val'den iblisler hakkında öğrendiği her şeyi değiştirmişti.
ve kitaplardan oluşan devasa kütüphanesi.

Saatini kontrol etti. "Keşke kalabilseydim ama fazla zamanım yok. Byzamothe birkaç saat içinde savaşların savaşını başlatmayı planlıyor." Kızın saçlarını yüzünden uzaklaştırdı, dokunuşu hafif ve şefkatliydi. "Kolyeni geri almaya gidiyorum. "Kolyeni geri alacağım.
onu durdur, Serena. Yapacağım son şey de olsa, onu

durduracağım." "Ama... sen bir iblissin."

"Peki neden onu durdurmak isteyeyim?" Kadının başını sallaması üzerine, bir omzunu silkerek kaldırdı.

"İnsanlar arasında yaşayan şeytanların çoğu onlar. En kötü kıyamet senaryosunu hayal edin, bunu yüzle çarpın, bolca kaos, kan, hastalık ve iblis ekleyin ve işte Sheoul. Her şeyin bu hale gelebilir mi? Çoğumuzu korkutuyor. Orada Bu savaşta iyiliğin yanında savaşan pek çok iblis olacak."

"Ve sen iyiliğin tarafında savaşıyorsun."

—

Dilini bir dişinin üzerinde gezdirdi, ağzının bir köşesi ukala bir sırıtışla yukarı kalktı. "Tarihsel olarak, iyiler bir bok için savaşamaz. Gerçekten, bana ihtiyaçları var."

Ölüm döşeğindeyken onu aynı anda hem etkileyip hem de tahrik ettiği için ona lanet olsun.

Kapının dışında kopan bir gürültü Josh'un yataktan fırlamasına ve yorgani üzerine çekmesine neden oldu. Kızgın bağırışlar, koşan ayak sesleri ve etin ete çarpması ince duvarlardan sanki kâğıttan yapılmış gibi geliyordu. "Serena!"

"Val?"

Val, Eidolon tarafından kuşatılmış bir halde kapıyı açarken Josh lanet okudu. Shade koridorda David ve başka bir adamla boğuşuyordu ve eğer daha uzaktan gelen sesler herhangi bir gösterge ise, evin başka bir yerinde bir savaş devam ediyordu.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Val, Serena ile pantolonunun düğmelerini ilikleyen Josh'un arasına baktı. "Aman Tanrım, Serena! O bir iblis!" Josh'a öldürürcesine bakarak odaya girdi.

Serena yatakta doğruldu, üstünü örtmesine rağmen çarşafı yukarı çekti. "Sakin ol Val. Onun bir iblis olduğunu biliyorum-"

Adamın eli refleks olarak kalçasında kenetlendi ve kadın adamın hantal gömleğinin altında bir silah saklayıp saklamadığını merak etti. "Sakin bana cazibeni verdiğin piçin bu olduğunu söyleme."

"O zaman sorma."

Elini yüzünde ovuşturdu. "Ah, Serena. Nasıl bu kadar aptal olabildin-"

"Bu cümleyi tamamlarsan," dedi Josh, "bu son cümle olur."

Val öfkeden mosmor kesildi. Bir an için patlayacağını düşündü, ama David onun omzuna engelleyici bir el koydu. "Bırak artık, baba."

Shade, Josh'un yanında durmak için tamamen içeri girdi ve birden oda insanlarla doldu. Tamamen yabancılarla. Ve işte buradaydı, üzerinde bir atletten başka bir şey yoktu ve az önce seks yaptığı oldukça açık olan bir yataktaydı. Bir iblisle.

"Herkesin sakinleşmesi gerekiyor." Eidolon Josh ve Shade'in yanına gitti.

"Siktir git," dedi David. "Biz iblislerden emir almayız."

Josh dişlerini gösterdi. "Evet, biliyorsun. Çünkü şu anda Byzamothe'u yenmek için en iyi umudunuz benim. Bu yüzden sonsuza dek onun için eğilip ayak bileklerini tutarak geçirmek istemiyorsan, geri çekileceksin."

Ky, Gem, Tay, Shade ve E'nin hepsi yatak odasına dolmuştu, ardından altı yerel Aegis Muhafızı ve altı Sigil. Luc, Reaver ve birkaç yerel Aegi Evin diğer odalarında gergin bir parti vardı ve dışarıda devriye gezen daha fazla ajan vardı ve o pislik Lore koridorda bağlıydı. Bu da neyin nesiydi böyle? Ky'nin hiçbir fikri yoktu.

Kynan'ın eli sopasının üzerinde geziniyor, parmakları aşağı çekmek için kaşınıyordu. Ev ağzına kadar ölümcül düşmanlarla doluydu ve Muhafızlar eşek arısı için yüklenmişlerdi. Barut. Fıçı. Bir kıvılcımla her yer havaya uçardı.

Val Serena'ya uzandı, Sigil yüzüğü tepeden gelen ışıktan parlıyordu. "Seni eve götürüyorum."

Ve... kıvılcım bu oldu.

Korkunç bir kükreme evi titretti. Wraith o kadar hızlı hareket ediyordu ki Ky iğrenç hırıltıyı takip edene kadar onu takip edemedi.

Wraith'in dört ayak üzerinde, Serena'nın üzerine koruyucu bir şekilde çömelmiş olduğu yatak.

Tanrım, gözleri bir jetin art yakıcılarının turuncu-altın renginde yanıyordu ve dişleri hançer gibi uzamıştı. Sarı yelesi yüzünün etrafına döküldüğünde bir Sürüsünü koruyan lanet aslan.

Silahların yuvalarını temizlerken çıkardığı tanıdık, uğursuz ses gerilimi kesti. E, Shade ve Gem, Wraith'in yanında durmak için yatağın önüne adım attıkları anda Muhafızlar ve Yaşlılar da saflarını kapattı.

Ky'ye geçmişte Tay'la birlikte ne kadar iyi savaştıklarını hatırlatan koordineli bir hareketle, kendilerini iblislerle Muhafızların arasına yerleştirdiler.

"Serena'yı ait olduğu yere, evine götürüyorum," diye tekrarladı Val, Romence aksanı o kadar kalındı ki Kynan onu zar zor anlıyordu.

Wraith'in sesi çakıl taşlarını tırmaladı. "Eğer ona dokunursan, tüm dostlarını öldürürüm ve sonra da seni parça parça ayırırım."

"Sen," diye bağırdı Val, "bu konuda hiçbir söz hakkın yok. Senin yüzünden ölüyor!"

Muhafızlar yer değiştirerek savaşa hazırlandılar ve Wraith'in gözleri kıpkırmızı oldu. Bu iş çok ama çok kötü bitecekti.

"Shade," dedi Ky sessizce, "Wraith'i indir." Karanlık bakışları en az Wraith'inkiler kadar kan vaat eden Val'e döndü. "Geri çekilsen iyi olur. Tılsımı Byzamothe'tan almak için ona ihtiyacımız var. Ve ona zarar veremeyeceğini biliyorsun. Denemek intihar olur."

İntihar, Wraith tılsıma sahip olmasa bile.

Serena Wraith'in elini tuttu ve hâlâ zihnen Val'i bir tabuta yerleştiriyormuş gibi görünse de hırlamayı bıraktı.

"Val, lütfen," dedi sakın bir sesle, sanki karşısında iki yüz kilodan fazla öfkeli iblis vampir yokmuş gibi. "Buradaki en önemli şey Byzamoth'u durdurmak. Hepimizin birlikte çalışması gerekiyor."

"Büyülenmiş olanla çalışmayı kabul ettik," dedi David, "ama onun bir iblis olduğunu bilmiyorduk. Onlarla çalışmayacağız. Hayatta olmaz."

"O zaman yağlan ve Byzamoth'a baba demeye hazırlan," dedi Wraith, duruma hiç de yardımcı olmadan.

Yaşlılardan biri olan Juan boğazını temizledi. "Kynan. Tayla. Naip ve eski Naip olarak, Muhafızların iblislerle çalışmasının doğasında olan sorunların farkındasınız değil mi?"

"İlk elden biliyorum." Tayla melez Soulshredder formuna dönüştü, damarlı kanatları duvarı sıyırdı. Nefesler havayı doldurdu. "Çünkü ben yarı iblisim." Tekrar şekil değiştirdi, omuzlarını yuvarladı. "Bana bunu bir daha yaptıрма. Acıtıyor ve beni çok huysuz yapıyor."

David ona döndü, öfkesi yakışıklı yüzünü iğrenç bir şeye dönüştürdü.

"Seni hain-"

"Ne söylediğine çok dikkat et, insan." Eidolon'un gözleri Wraith'inkiler kadar kızarmıştı ve artık her santimiyle bir iblis gibi görünüyordu.

Uzun, gergin bir sessizlik Kynan'ın seğirmesine neden oldu. Sonunda Val ona döndü ama o da Tayla'ya temkinli bakışlar fırlattı. "Biliyor muydun

onun hakkında? Onu Naip pozisyonu için önerdiğinizde bir iblis olduğunu biliyor muydunuz?"

"Evet."

"Tanrım, Kynan. Aklından ne geçiyordu?"

"Düşünüyordum da," dedi Kynan, "çok iyi içgüdüleri olan bir savaşçı. Ayakları üzerinde düşünebiliyor. O iyi iblislerle kötü iblisler arasındaki farkı bilir."

Val, "İyi iblis yoktur," diye ısırdı.

"Şu anda bunların hiçbirinin önemi yok," dedi Kynan, çünkü tartışacak zamanları yoktu. "Önemli olan Byzamothe'u durdurmak. Ve inan bana, bunu yapmak için Wraith'e ihtiyacınız var."

Aegis saflarından boğuk homurtular yükseldi. Val elini kaldırdı; herkes sustu. "O haklı. Yapmamız gereken elinizdeki duruma konsantre olun."

Kynan evin rahat bir nefes aldığına yemin etti. Yine de oda ölümcül düşmanlarla fazlasıyla doluydu. Ve Serena yatakta pek rahat görünmüyordu.

çarşaf ve yere atılmış giysiler X dereceli bir hikâyeye anlatıyordu.

"Hadi dağılalım," dedi Kynan. "Burada sadece birkaç oyuncuya ihtiyacımız var."

Yaşlılar ve Muhafızlar arasında bazı tartışmalar oldu ve sonra çoğu dışarı çıktı, sadece Val ve oğlu David kaldı. Gem ve Tayla dışarıdaki olaylara göz kulak olmak için ayrıldılar. Reaver içeri girmiş, yatağın ucunda durmuş, üzgün gözlerle Serena'yı izliyordu.

Şimdi daha sakin olan Wraith yatağın kenarına oturmuş, Serena'nın elini tutuyordu. Yine de, boğazını buyurgan bir şekilde temizleyen Val ile bakışları kilitlendi.

"Kudüs şehri tahliye ediliyor. Yüzlerce Aegis ve askeri ekip birkaç saat içinde Tapınak Tepesi'nde olacak," dedi Val Wraith'e. "Zamanında varmak için bir Harrowgate kullanacağını varsayıyorum?"

"Duh."

Shade içini çekti ve Eidolon şakaklarını ovuşturdu.

"Byzamoth'un dikkatini dağıtacaksın ki Aegis tılsımı geri alabilsin. Tılsımı ele geçirirsen derhal bir Muhafız'a teslim edin."

Wraith ayağa kalkarken Kynan yüzünü buruşturdu. "Üfle bana. Bu senin gösterin değil ve ben avcılardan emir almam."

"Josh. Val." Serena'nın ince sesi herkesin dikkatini çekti. Gözlerinin altındaki koyu halkalar son birkaç dakika içinde on kat daha kötüleşmiş gibiydi. "Sadece... kolyeyi al. Kavga etmeyin."

Wraith başını sallayıp onun elini tuttu ve Ky'nin hayal gücü müydü, yoksa kolu daha ince, daha kırılgan mı görünüyordu?

"Özür dilerim." Sanki Serena'yı üzme tamamen insanın suçuymuş gibi Val'e gizli bir bakış fırlattı.

Reaver konuşana kadar, onun hırıltılı nefeslerinin sesi dışında oda sessizliğe gömüldü.

"Ben de seninle geliyorum."

E bir kaşını kaldırdı. "Yardım edemezsin sanıyordum."

"Siktir et."

"Nasıl yardım edebilirsin meleğim?" Wraith sordu ve hem Val hem de David ağzı açık kaldı.

"Melek mi?" David yankıladı.

"Düşmüş. Heyecanlanma." Reaver başını salladı. "Onunla savaşılabirim ama bunu tek başıma yapamam. O benden daha güçlü. Kötülüğün gücünden yararlanıyor. Öte yandan ben, Göklerin ya da Cehennemin gücüne sahip olduğumu iddia edemem."

Wraith Serena'yı kendine doğru çekti ve avucunu Serena'nın kolunda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. "Yani onunla takım olacağız."

"Onunla takım oluruz," diye kabul etti Reaver.

E, Wraith'in sırtını sıvazladı. "Ben de seninle geliyorum. Tay, Luc ve Ky de bizimle geliyor. Çok fazla kayıp olacak."

Shade'i göndermemeye karar vermişlerdi, çünkü onun tıbbi yeteneğine burada Serena'ya bakmak için ihtiyaç duyulacaktı ve Gem yardım etmek için geride kalacaklardı. Tüm Muhafızlar artık Merkez Komutanlığı olan yerde kalacaklardı. Takviye çağırmaktan, dünya çapındaki Aegis hücrelerine durum raporları sağlamaktan ve temelde ikinci bir güç olarak hareket etmekten sorumlu olacaklardı. Wraith başarısız olursa savunma hattı.

Elbette, Wraith başarısız olursa, ikinci bir hat bir damla bile fark yaratmayacaktır.

"Oyun başlasın o zaman," dedi Wraith. "Birlikte gidiyoruz. Ama Gölge mi? Kimse Serena'yı bir yere götüremez." Wraith Val'e ters ters baktı, sesinden uyarı damlıyordu. "Hiç kimse."

Shade kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu,

yatağın başına doğru ilerledi ve başını salladı. "Kimse yok."

Wraith Serena'yı o kadar şefkatle öptü ki Kynan'ın göğsünde bir şeyler kıpırdandı. Wraith'in birine, özellikle de bir insana karşı bu kadar güçlü hisler besleyebileceğine milyon yıl geçse de inanmazdı. Kadının ölüyor olması durumu daha da inanılmaz ve trajik hale getiriyordu.

Kynan Gem'i düşündü ve eğer Gem öldüğünü öğrendi. Tanrım, muhtemelen o da onunla birlikte kuruyup ölecekti.

Boş ver onu. Onu ne ölümle ne de başka bir şey. Şimdi değil ve burada her şey kontrol altında görüldüğü için odadan sıvıştı. Oturma odasında bir gerilim çorbasının içine girdi. Odanın bir tarafında dört Muhafız, diğer tarafında Luc duruyordu ve hepsi de ters ters bakıyordu. Gardiyanlar Luc'un kurt adam olduğunu bilmiyorlardı ama Sem kardeşlerle birlikte orada olduğunu biliyorlardı, bu yüzden doğal olarak onun bir çeşit kötü adam olduğunu varsayalım.

Ky Luc'u kenara çekti. "Gem'i gördün mü?"

"Onu izlemek benim günüm değil." Muhafızlardan biri pek de tesadüfi olmayan bir şekilde bıçağını çekip kenarını test ettiğinde Luc hırladı. "Ama bir dakika önce onu mutfağa girerken gördüm."

Luc'ün bakışları tekrar pencerenin yanında duran kadın Muhafız'a yöneldi ve garip bir şekilde onun bakışları da aynı dikkatle Luc'e sabitlenmişti.

"Neler oluyor?" Kynan sordu.

Luc gülümsedi ama bu gülümseme dişlerini göstermekten biraz daha fazlasıydı. "O bir warg. Bildiğimi biliyor ama insan dostlarının bilmediğini tahmin ediyorum. Söylememden korkuyor."

"Yapacak mısın?"

"Duruma göre

değişir." "Neye

bağlı?"

Luc'ün sesi bir oktav düştü. "Bana istediğimi verse de vermese de."

"Ve bu?"

"On beş dakika. Çıplak."

"Bu şantajdır."

Luc homurdandı. "Warglar buna müzakere diyor."

"Yani on beş dakika istiyorsun... O ne isteyecek?"

"Benimle mi?" Luc göz kırptı. "İki saat."

Kynan başını salladı. Warglar.



Gem'i mutfakta buzdolabına bakarken buldu. Ona kendisiyle gelmesini söyleme zahmetine girmede. Onu yakaladı. elini tuttu ve onu boş olan tek odaya sürükledi. Banyoya. Geçerken Lore'u vurdu.

"Kynan! Ne yapıyorsun?"

Kapıyı kapattı, döndü ve onu öptü. Kız küçük bir öfke sesi çıkardı ama adam onu kapıya doğru itti, öpmeye devam etti ve bir süre sonra kız ona karşı rahatladı.

"Ne olduğun umurumda değil Gem. Seni istiyorum. Seni seviyorum. Ve eğer çocuklarımız çeyrek iblis olursa, bununla yaşayabilirim. Eğer yapamazsan, evlat ediniz. Ya da bir taşıyıcı anne buluruz. Fark etmez."

Gem'in ağzı açık kaldı. Kapandı. Tekrar açıldı. "Ne... buna ne sebep oldu?"

"Wraith'in sevdiği kadın ölüyor. Birlikte sadece birkaç saatleri kalmış olabilir. Yaşayacak yüzlerce yılın olduğunu biliyorum ve benimle sana bunun sadece bir kısmını verebilirim, ama Wraith ve Serena'yı izlemek bana yapamayacağımı fark ettirdi. zamanımızı boşa harcamayalım. Evlen benimle, Gem. Kalan mrüm boyunca benimle ol."

Kadının gözleri yaşlarla doldu ve korku adamın içini açtı. Daha o söylemeden ne söyleyeceğini biliyordu.

"Üzgünüm Ky... Yapamam. Belki savaştan ve işler yoluna girdikten sonra bakarız ama şu anda bence sen Sonuna bakar ve elinizden geleni yaparsınız."

"Lanet olsun sana," diye homurdandı. "Neden bana ne düşündüğümü ve nasıl hissettiğimi söyleyip duruyorsun?"

"ünkü birinin yapması gerekiyor." Kadın banyodan çıktı ve onu duvara bakarken bıraktı. Dışarıda bir ses duydu kargaşa, silahların hazırlanma sesi, yaklaşan savaşın sesi.

Güzel. Hayal kırıklıklarını bir sürü şeytandan çıkaracaktı, çünkü istediği kişi... onu istemiyordu.

Yirmi yedi

Kudüs'le ilgili kötü olan şey, sadece bir avuç Harrowgate olmasıydı. Sadece bir adım ötede bir tane vardı.

Byzamoth'un geçidi açmak için kullanacağı Temel Taşı'nı barındıran tapınak Kubbet-üs Sahra'dan çok uzaktaydı ama düşmanın kontrolü altındaydı ve bir sonraki en yakın yer şehrın dış mahallelerindeydi. Bu da Wraith, Luc, Tay, E, Reaver ve Ky'nin Byzamoth'a ulaşmak için kilometrelerce yol kat etmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Tapınak Dağı. Şehrın atmosferi kasvetliydi. Sokaklardaki az sayıdaki insan sessizdi, sanki gökyüzünden ateş düşmesini bekliyorlarmış gibi başlarını öne eğmişlerdi; gökyüzü karanlıktı, bulutlar kıpkırmızıydı. Yıldırımlar yere düşüyor ve gök gürlüyordu.

—

Wraith onları uzaktan gördü. İki ordu... biri devasa, diğeri ise son derece kibirli. Sadece Aegis sayıca üstün oldukları halde dürüstlüklerinin savaştan galip çıkmalarına izin vereceğini düşünebilirdi yirmiye bir.

"Hadi yapalım şu işi," dedi Wraith ve Luc hemen yola koyuldu. Hiç kimse iyi bir dövüşü bir warg kadar sevemezdi.

Wraith dışında kimse.

Reaver Kynan'ı kenara çekti ve Eidolon Wraith'i yakaladı. "Bekle, kardeşim. Bir saniye."

Tayla'ya döndü ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Wraith şefkatle Serena'yı özlediği bir an yaşadı. "Sakin Shredder formuna geçme. Herhangi bir askeri aptalın ya da Aegi'nin seni düşman sanmasını istemiyorum."

"Ve sen geride dur. Bu sefer savaşmayacaksın. İyileşeceksin. Hepsi bu." Tayla E'nin yüzünü ellerinin arasına aldı ve ağzını kendi ağzına yaklaştırdı. "Seni seviyorum."

Wraith onları biraz yalnız bırakmak için arkasını döndü. Onların duygusal ilişkileriyle hep dalga geçmişti. E'nin Tayla'ya nasıl bu kadar çok şey verebildiğini anlamıştı. Şimdi anladı. O kadar iyi anladı ki canı acıdı.

Serena'ya her şeyini ve her şeyini verebilirdi, eğer ona izin verseydi. Keşke yaşasaydı. Elini ceketinin cebine attı ama onu her zaman rahatlatan bir silah yerine, Serena'nın ona verdiği şapkayı parmakladı. Evden çıkarken onu almıştı, iyi şans tılsımı olarak. savaşa onsuz gitmek. Sırtında iki el hissetti; biri E'ye, diğeri Tayla'ya aitti. Tayla ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. "İyi şanslar, Wraith."

Bununla birlikte, havalandı.

"Aynen öyle," dedi E. "Sana güveniyorum."

"Üzgünüm, inanmıyorum." Wraith bulutları göksel bir noktadan noktaya birleştiren şimşeklerin gökyüzünde süzülüşünü izledi. "Ama duygularını takdir ediyorum."

"Ciddiyim. Sana hiç yeterince kredi vermedim. Ama ben Sende daha önce hiç fark etmediğim bir şey görüyorum." Eidolon onun omzuna vurarak ikisini de daha fazla duygusallıktan kurtardı. "Kıçına tekmeyi bas, kardeşim." Tayla'nın peşinden yola koyuldu.

Wraith onların gidişini izledi, derin bir nefes aldı ve dışarı çıktı. İyi ki geniş omuzları vardı, çünkü dünyanın ağırlığı... berbattı.

Shade kolunu bıraktığında Serena derin bir nefes aldı. Josh gittikten hemen sonra bayılmıştı ama Shade Kendisini her zaman daha iyi hissetmesini sağlayan parlayan kol şeyi. Geri çekildi ve kapının yanında bir nöbetçi gibi durdu, kurnaz, keskin gözleri yatağının yanındaki sandalyelerde oturan Val ve David arasında gidip geliyordu

"Biliyorsun," dedi Val, onun elini kendi elinin içine alarak. "Seni daha rahat edeceğin bir yere, eve götürmeyi tercih ederim."

Başını iki yana salladı. "Uçak yolculuğuna çıkabilir miyim bilmiyorum." Ayrıca tılsımın geri alındığını öğrenene kadar hiçbir yere gitmek istemiyordu. Ve Josh'un hayatta kaldığını.

Onun hakkında ne hissettiğinden hâlâ emin değildi, çünkü ihaneti çok büyük, çok... korkunçtu. Ama neden onu baştan çıkarmaya çalıştığını ve kardeşlerini mahvettiğini bildiği halde bunu yapmamanın ne kadar zor olduğunu anlıyordu. Kıvrılıp oturur pozisyona geçti ve Val arkasındaki yastığı kabarttı.

"Shade?"

Ona baktı.

"Josh-Wraith-senin ve Eidolon'un ölmekte olduğunuzu söyledi. Ama zehirlenmediniz, değil mi?"

Shade başını salladı. "Uzun hikâye. Philae'ye yapılan saldırı sonrasına kadar bundan haberi bile yoktu. Seni baştan çıkarma planından vazgeçmeye karar vermişti. İşte o zaman ona bizim de öleceğimizi söyledik."

Tanrım, planından düşündüğünden de erken vazgeçmişti.

"Ne fark eder ki?" David sordu. "O bir iblis."

"Beni Byzamohtan kurtardı."

"Böylece seni kendine alabilecekti, seni aptal! Buna gerçekten inanıyor musun... bu yaratığa?"

"David!" Val'in eli Serena'nın elini neredeyse acı verici bir şekilde sıktı ama o bunun farkında değilmış gibi görünüyordu. "Bu kadar yeter."

Utanç David'in yüzünü renklendirdi.

Serena öksürdü... ve duramadı. Shade hemen onun yanındaydı, eli bileğine sarılmıştı, parmakları nabzındaydı, dövmesi parlıyordu. Saniyeler içinde ciğerleri temizlendi, Böylece daha iyi nefes alabilecekti. Josh sağlık görevlisi olduğunu söylemişti ve hiç şüphesiz iyi bir sağlık görevlisiydi. Dikkatli, verimli ve haklı olan kibirli bir özgüvene sahipti. Ne yaptığını biliyordu ve iyi yapıyordu. Her şeyi iyi yaptığına bahse girerdi.

"Senin bir... eşin var, değil mi?" diye sordu ve adamın inanılmaz uzunluktaki kirpikleri şaşkınlıkla havalandı.

"Evet."

"Tanıştığınızda ne olduğunuzu biliyor muydu?"

Homurdandı. "Beni bir vampir ve bir Trillah iblisiyle yatakta yakalayana kadar değil."

Çenesi düştü. "Ve seni hala istiyor muydu?"

"Beni öldürmek istedi. Bak ne diyeceğim," dedi, ona Josh'u hatırlatan uykulu, baştan çıkarıcı bir sırıtışla, "Wraith'i yendikten sonra sana tüm kirli hikayeyi anlatacağım. Byzamoth."

Wraith'in bir daha böyle bir şey yapmayacağını garantisi olmadığını biliyordu.

Savaşta sağ çıkmıştı ama Shade'in onu sakinleştirme çabalarını takdir ediyordu. Kapı aralığına geri döndü ve dikkatini çekmek için Val'in eline dokundu. Adam bakışlarını pencereden dışarı, yaklaşan şafağa dikmiş ve uzaklarda bir yere gitmişti.

"Val?" Konuşurken sesi çatallaştı ve sadece onun adını söylemek için harcadığı çabaya inanamadı.

"Ne oldu?"

Karnında sinirler dalgalanıyordu. "Mısır'daki görevimi kimler biliyordu?"

David konuştu. "Sigil'deki herkes."

"Ama ayrıntıları kim biliyordu? Nerede kalacağımı, hangi saatlerde nerede olacağımı... bunun gibi şeyleri."

Val'in gözleri kısıldı. "Neden?"

Ellerinin titremesini engellemek için yatağı avuçladı. Ya Josh Val konusunda haklıysa? "Çünkü Byzamothe her zaman benden bir adım öndeydi. Bilmemesi gereken şeyleri biliyordu."

David kaskatı kesildi. "Ne diyorsun sen? Babamı sana ihanet etmekle suçlamaya nasıl cüret edersin?"

"Val'i hiçbir şeyle suçlamıyorum. Ama birisi düşmüş meleğe tüyo verip beni öldürtmeye çalışıyordu. Naip'in evine uğrayacağımı bilemezdi ve Aswan'dan hangi trene bindiğimi bilmesine kesinlikle imkân yoktu. Josh rezervasyonları değiştirdi."

"İşte cevabın," diye karşılık verdi David. "Ona gerçek adıyla hitap edelim, olur mu? Çünkü her şeyi çaldığı gibi Josh'un kimliğini de çaldı."

Hâlâ sessizce izleyen Shade'e bir bakış attı ama yontulmuş çenesinin yuvarlanma şekli ona dişlerini gıcırdattığı izlenimini verdi.

"O değildi," diye ısrar etti. Josh'un rakiplerine tüyo vermesi mantıklı olmazdı.

David tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Bizi suçlamak senin için iblis sevgilinin bunu yapabileceğine inanmaktan çok daha kolay.

muhtemelen size ihanet etmiştir, sizinle tanıştığından beri tek yaptığının bu olduğu gerçeğini bir kenara bırakın."

"Kendini biraz suçlu mu hissediyorsun, insan? Çünkü o yapmadı seni suçluyorum." Shade Serena'ya baktı ve omuz silkti.

"Sadece bunu belirtiyordum."

Ve haklıydı. "Val, söyle bana. Naibin evini ve treni kimler biliyordu?"

Val bir şey söylemedi ama cevabı biliyordu. O da biliyordu... David de biliyordu. David öyle bir güçle ayağa kalktı ki sandalyesi devrildi. "Burada oturup bunları dinlemeyeceğim. Hadi ama baba. Buna ihtiyacımız yok."

Shade kapıyı kapattı. "Oturmak zorunda değilsin ama kal."

"Senin türünü öldürmek için

eğitildim." Shade parmak

eklemlerini kırdı.

David akıllıca davranarak geri çekildi ama incinen gururu onu kızgın tarafa geçirdi. "Bu senin hatan, Serena." Yatağın ucuna doğru yürüdü ve nefret dolu bir bakışla onu duvara çiviledi. "Senin ve orospu annenin."

"Yeter!" Val ayağa kalkarak bağırdı. "Haddini aşıyorsun."

"Gerçekten mi baba? Gerçekten mi? Çünkü Patrice ile olan ilişkinizin sınırı aştığını düşünüyorum."

Serena'nın ağız açık kaldı. Val'inki ise kapandı. Shade, "İşte şimdi işler ilginçleşiyor," diyene kadar odada rahatsız edici bir dördüncü taraf sessizliği vardı.

"Serena'ya söyle," dedi David. "Devam et. Ona nasıl Annemi yıllarca aldattın. Patrice parmağını her şıklattığında bizi yalnız bırakıp nasıl kaçtığını. Annem hamile kalmak istediğinde, bir bardağın içine yeterince hızlı boşalamadığını."

Hava Serena'nın ciğerlerini aceleyle terk etti ve onu sersemletti. "Bu doğru mu?" diye mırıldandı. Val ellerini yalvaran bir hareketle açtı. "Sana söyleyemezdim. David'in bildiğini bile bilmiyordum."

"Beni ne kadar aptal sanıyorsun?" David tersledi. "Annem Serena'yı ilk gördüğünde anlamadı mı sanıyorsun? O küçükken senin karbon kopyandı." Sesi öfkeyle titriyordu. "Patrice'in cazibesini Serena'ya bırakması seni çok rahatlatmış olmalı. Her iki dünyanın da en iyisine sahip oldun. Biricik kızınız korunuyordu ve sonunda Patrice'i becerebilecektiniz-"

Val David'e o kadar sert vurdu ki oğlu uçtu. David duvardan sekti ve momentumu kullanarak Val'e doğru koşmaya başladı ama o sırada Shade aralarında durmuş, David'in gömleğini yumrukluyor ve onu kolayca kol mesafesinde tutuyordu.

"Birbirinizi öldürmeniz umurumda değil. Ama bunu dışarıda yapın. Dişi çapraz ateşte kalırsa Wraith kıcıma tekmeyi basar."

"Çoktan ölmüş olmalıydı," diye tükürdü David ve Serena uyuştı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Val. "Bunu sen yaptın. Ona Byzamothe'a ihanet ettin."

"Ne olmuş yani? Annem onun yüzünden öldü! Eğer onu ve Patrice'i bizden daha çok sevmeseydin..." Shade'den uzaklaştı ve köşeye doğru tökezleyerek başını Duvara. "Annem onu aldattığını bilmeyi kaldıramadı. Onca yıl buna katlandı, ama Patrice tekrar hamile kaldığında, bu bardağı taşıran son damla oldu. Onu buna sen sürükledin baba. Hapları boğazına kendin de koyabilirdin."

David'in sözlerindeki gerçek Val'in gözlerine gölge düşürdü. O Sertçe yutkundu. "Bunların hiçbirinin olmasını istememiştim. Anneni seviyordum. Ben de seni seviyorum."

Elinin tersiyle ağzındaki kanı temizleyen David, Val'e döndü. "Ama sen Patrice ve Serena'yı daha çok seviyordun."

Serena öfkeyle titremeye başladı. Eğer bu kadar zayıf olmasaydı, ona kendisi vururdu. "Sırf intikam almak için tüm dünyayı riske attın, insan ırkına ihanet ettin, öyle mi?"

Sanki kadın ona vurmuş gibi geri çekildi. "Byzamoth'un ne olduğunu bilmiyordum." Gözlerinden yaşlar süzüldü ve Val'e dönerek onları uzaklaştırdı. "Sana yemin ederim, bilmiyordum. Serena'nın öleceğini de bilmiyordum, peşinde biri olduğunu söylediğinde sen çıldırana kadar bilmiyordum. Ben sadece kolyeyi istedim. Özel olmak istedim."

Val kafasını temizlemeye çalışır gibi salladı ve Serena onun nasıl hissettiğini biliyordu çünkü kafası fena halde karışmıştı. "Byzamoth'u nasıl buldun?"

"Serena'nın bir kadınla birlikte olduğunu öğrendikten sonra malikaneye geldi. Kimlik. Büyücü olduğunu söylemişti. Sanırım o zaman tılsımı almayı planladı. Ama sen onu çoktan Mısır'a göndermiştin. Çok kızmıştım-"

"Çünkü sen gitmek istedin," diye araya girdi Val ve David ona huysuzca başını salladı.

"Byzamoth benimle bir anlaşma yaptı. Ona kızın nerede olduğunu söylersem, tılsımı alıp bana Heofon'u vereceğini söyledi."

"Ve sen de ona inandın mı?" Serena adamın aptallığı karşısında bön bön baktı.

"Kolyeyi umursamıyormuş gibi davrandı. Sadece tılsımı istediğini sanmıştım. Sonra eserlerle ilgilenmeye başladı ve onları almak için de seni kullanmaya karar verdi."

"Yani tabletin ve paranın peşindeydi."

Val acı acı güldü. "Elbette. David bunlar hakkında ağzındaki baklayı çıkardığında Byzamoth Harrowgates'in kapatılması savaşını ciddi şekilde sekteye uğratırdı. Cennet ve Cehennem arasındaki kapılar Heofon ile hala açılabilirdi, ancak iblisler insanlara savaş açmak için Dünya yüzeyine ulaşamazdı.

En azından onlar Cennet'i yok edene kadar." O bir Oğlunun üzerine yürürken tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Seni aptal. Kolyeyi almış olsaydın bile onu saklamana izin verilmeyeceğinin farkındasın değil mi?"

David'in çenesi meydan okurcasına kalktı. "Heofon'un sahibine tılsım verilir-"

"Melekler o kişiyi layık görürse!" Val kükredi. "Sen layık değilsin. "

"Senin gözünde hiçbir zaman öyle olmadım." David kapıya doğru yürüdü ve Val'in kısa bir baş sallamasından sonra Shade onu bıraktı ama David'in kulağına dizlerinin bükülmesine neden olan bir şey fısıldamadan önce değil. Kendini bir kez yakaladığında yeterince hızlı uzaklaştı.

Val ağır ağır sandalyesine çöktü, Serena'ya bakmadı. "Açıklayacak kelimelerim yok," diye başladı. "O yüzden ihtiyacın olanı sor."

Konuşamayacak kadar şokta olan Serena hiçbir şey söylemedi. Buzları kıran Shade oldu.

"Bu sabundan daha iyi. Ben bildiğimden değil." Kendini tekrar kapı çerçevesine yasladı. "Peki Aegi... Serena'ya bebek hamurunu çırttığını neden hiç söylemedin?"

Evet, bu tuhaf ifadeli sorunun cevabını öğrenmek istiyordu. Val yüzünü ellerinin arasına gömdü ve onu duyabilmek için kendini zorlaması gerekti.

"Kendi aileme bile itiraf edemezken sana nasıl söyleyebilirdim? Gerçekten bildiklerini sanmıyordum. Patrice öldükten sonra da bir şey söylemenin anlamı yoktu. Rahibelerin yanında güvende olacağını ve sana iyi bakılacağını biliyordum." Başını kaldırdı, kan çanağına dönmüş gözlerle onu izledi. "Ben bir korkaktım. Ve bu yüzden oğlum benden nefret ediyor. Kendi kız kardeşinden nefret ediyor. Özür dilerim. Çok üzgünüm."

"David'e ne olacak?" Shade, Val'in cevabı onu tatmin etmezse işleri halledeceğini söyleyen bir tonda sordu.

Val hıçkırıklarla biten düzensiz bir nefes aldı. "Bu Aegis için bir mesele." Ayağa kalktı. "Geri döneceğim."

Shade, Val gidene kadar bekledi ve sonra, "Aile bazen berbattır," diye mırıldandı.

Tanrım, bu konuda haklıydı. "Aile hakkında... Bence Wraith'in oğullarınızı görmeye gelmemesinin nedenini bilmelisiniz."

Shade ağzını açtı ama Serena onun sözünü kesti. "O

Korkuyor, Shade. Kendini paylaşmaktan korkuyor, sanki birine verdiği her bir parça, bir başkasına giden bir parça olacakmış gibi.

ona sırtını döndüklerinde özlüyor. Seni kaybetmiş gibi hissediyor. ve Eidolon'u eşlerinize ve çocuklarınıza verdi ve sahip olduğu tek şey sizdiniz."

"Neden umursuyorsun?" diye sordu huysuzca. "Wraith'in sana yaptıklarından sonra ondan nefret etmelisin."

"Ben de onu seviyorum ve bunu kapatamıyorum." İçini çekti ve yastığına yaslandı, günün olayları enerjisinden geriye kalanları da tüketmişti. Shade odayı geçti ve onunla birlikte yatağa uzandı. Yavaşça bileğini tuttu, ve dövmesi - bir noktada dermoire demişti - parlamaya başladı ve damarlarında hoş bir karıncalanma hissi yayıldı.

"Komik şeyler, insanlar," dedi nefesinin altında. "Tam hepsinin bir avuç moron olduğunu düşündüğünüzde, zeki biri ortaya çıkar ve yanıldığınızı kanıtlar."

Uykulu bir şekilde gülümsedi. "Bunun bir iltifat olduğuna inanıyorum. Hem de bir iblisten. Anla işte."

"Evet. Tam da hepimizin bir avuç moron olduğunu düşünürken..."

Biri ortaya çıkar ve sizi kendisine aşık eder.

Yirmi sekiz

Bu tılsım olayı çok havalıydı.

Wraith ve Reaver Kaya Kubbesi'ne kolaylıkla yaklaştı, etrafını saran iblis ordusu tarafından neredeyse hiç dokunulmadı. Kendini daha az dikkat çekici kılmak için iğrenç bir iblise dönüşebilirdi ama bunun bir eğlencesi yoktu. Hayır, doğrudan sürünün içinden geçti.

ete saplanmış bir mızrak gibi, uzun deri trençkotu ayak bileklerinde çırpınıyor, silahlarının rahatlatıcı tıngırtısı kulaklarında çınılıyordu. Kardeşlerini düşünerek Dövüş teçhizatı.

Birkaç iblis ona saldırmaya çalıştı - Wraith ya da Reaver'ı düşman olarak gördükleri için değil, iblisler genellikle sadece pislik oldukları için - ama tılsım sayesinde, her zaman bir şey saldırılarının önüne geçti. Tökezlerler, başka bir iblise vururlar, onu tamamen iskalarlar... evet, tılsım olayı çok havalıydı. Reaver onu merdivenlerin tepesinde, altın kubbeli caminin dışındaki kemerli sütunun hemen altında durdurdu. "Eğer işler benim için kötü giderse, ne yapacağını biliyorsun."

Evet, biliyordu. Reaver ona sadece bir meleğin bir meleği öldürebileceğini söylemişti... bir istisna dışında. Eğer biri bir meleğin kanını emerek öldürürse, geçici olarak başka bir meleği yok etme yeteneğini miras alırdı. İşin püf noktası, kimsenin bir meleğin kanını ememeyeceğiydi-

Melek gönüllü olmadıkça.

Wraith işin bu noktaya gelmemesini umuyordu. Reaver'dan hoşlanıyordu.

"Anladım," dedi Wraith ve yürümeye başladı ama Reaver onu tekrar durdurdu. "Tanrım, bu sefer ne var?"

"Kynan. Tılsımı Kynan'a vermelisin. Aegis'teki başka kimseye değil. Anlaşıldı mı?"

"Hayır."

Reaver bıkkın bir ses çıkardı. "Bunların hepsi kader," dedi etraflarındaki orduya el sallayarak. "Nasıl olduğunu bilmiyorum

bunun sonu gelecek - savaş kaderde var, sonuçta yok.
Ancak Kynan'ın kaderi bu olaylarla yakından bağlantılı."

Wraith gözlerini devirdi. Şifreli saçmalıklardan daha çok nefret ettiği bir şey varsa o da kader saçmalıklarıydı. "Her neyse. Hadi gidip Byzamoth'un çirkin, ama çirkin demek istiyorum, kıcını tekmeleyelim."

Kaya Kubbesi'ne girdiler ve iri yarı, boynuzlu Ramreel muhafızlarını kolayca uzaklaştırdılar. Düşmüş meleğın yardakçılarının onları takip etmesi konusunda endişelenmelerine gerek yoktu; birkaç iblis böylesine kutsal bir binaya ayak basamazlardı. Tanrı'dan, herhangi bir düşmüş melekten korktuklarından daha çok korkuyorlardı.

Wraith bile parlak çinilerin ve cam mozaiklerin Kur'an ayetlerini ve dini tasvirleri hecelediği camide rahatsız bir şekilde titredi. Byzamoth merkeze yakın bir yerde, dev Temel Taşı'nın yanında durmuş, bakışlarını tavana dikmiş, şeytani ve kendinden geçmiş bir gülümseme ağzını bükmüştü.

Dışarıda savaş sesleri patlak verdi-Wraith'in girişi Aegis ve orduların saldırıya geçmesi için bir işaret olmuştu.

"Byzamoth." Reaver Wraith'in yanına ilerledi, derisi tuhaf beyaz bir ışıkla parlıyordu.

Byzamoth'un gözleri fal taşı gibi açıldı. "Reaver?" Bakışlarını Wraith'e çevirdi. "Sen. Yaşıyor musun?"

"Hayır. Bunların hepsi senin hayal gücünde." Wraith ona doğru yürüdü. "Cennete geri dönmek için harika bir yol, öyle değil mi? Tek yapman gereken öğle güneşine doğru yürümek."

"Aptal. Bu sadece bir melek henüz Sheoul'a girmemişse işe yarar."

"Benim hatam. Düşmüş melek kuralları konusunda paslanmışım. Bunun için bir Aptallar Rehberi olduğunu sanmıyorum." Wraith tırnaklarını inceledi. "Ama bildiğim bir şey var. Eğer ölürsen, bir daha geri dönemezsin. Güzel. Puf. Kefaret yok, reenkarnasyon yok, hiçbir şey yok. Güle güle."

O kadar hızlı bir sabah yıldızı fırlattı ki Byzamoth'un onu engelleme şansı olmadı. Yıldız onu omzundan yakaladı, tam içinden geçti ve kendini bir sütuna gömdü. Byzamoth Acı içinde inledi ama hemen toparlandı. "Bu kadar kolay olacağını mı sanmıştın?" Wraith'e doğru geldi, ayakları yere değmiyordu.

Reaver onunla kafa kafaya çarpıştı ve iki boğa gibi birbirlerine çarptılar. Etrafta siyah boşluklarla dolu ışıklar dönüyordu.

Onlar boğuşurken doğaüstü bir huni bulutu onları kapladı. Wraith hançerlerinden birini karışımın içine fırlattı, Byzamoth'un ensesine nişan aldı, ancak silah hortuma kapıldı ve binanın uzak tarafına savruldu.

İki melekten akan kanlar girdabı boyadı. korkunç kırmızı. Kasırga patladı. Reaver havada uçtu ve yerde kayan bir yığın halinde yere düştü, Kıpkırmızı bir iz bırakarak.

Wraith Byzamoth'a saldırdı ve güçlü yumruklar savurdu. erkeğin yüzüne. Kasıklara inen bir diz tatmin edici bir acı kükremesi yarattı. Bir enerji şimşeği Wraith'in göğsüne çarptı, onu Temel Taşı'nı çevreleyen parmaklıklara çarptı. Byzamoth grotesk gargoye formuna dönüşürken ıslak yırtılma sesleri camiyi doldurdu. Tek kanadı başının üzerinde yükseldi ve pençeli ucu Wraith'in kafasını sıkıştırmak için aşağı indi.

Keskin, tırtıklı pençeler kafatasına saplanırken Wraith acı içinde çığlık attı. Yüzünden kan akıyordu ve öfke damarlarında akıyordu. Hırlayarak dizlerinin üzerine çöktü ve yana doğru hamle yaparak Byzamoth'un tutuşunu kırdı. Kemiklerini kırarak bir darbeden kaçınarak yuvarlandı. Kalçaya vur.

Wraith elinin üzerinde dönerek kendi yıkıcı tekmesini savurmak için bacaklarını açtı. Erkeği dizinden yakaladı ve Byzamoth homurdanmasına rağmen yere düşmedi. Ayağa fırlayan Wraith gözlerindeki kanı temizledi. Uzaklarda hava, silah şakırtıları, ete çarpan yumrukların gümbürtüsü ve ölümcül acılar içindeki iblis ve insanların çığlıklarıyla çınılıyordu.

"Çok güzel bir müzik, değil mi?" Byzamoth vücudunu Temel Taşı ile Wraith arasında tutarak yana doğru kaydı. Şimşek çaktı ve gök gürültüsü yeri salladı. Kubbenin dışında, şeytani bir fırtına siyah hortumlar ve kan kırmızısı yağmurlar oluşturdu. Göklerdeki tek bir delikten Altın rengi bir ışık akımı, ama bir kalp atışı kadar kısa bir sürede, bulutlar onu söndürdü.

Byzamoth yumruğunu açarak Serena'nın kolyesini ve bir şişe kanı ortaya çıkardı. Wraith'in kanı. "Güneş ilk ve son ışınlarını gönderdi. Vakit geldi. Savaşını yeniden gözden geçir, karabasan. Benimle birlikte olursan hayal bile edemeyeceğin ödüller kazanacaksın."

"Senin kaltağın olmak kulağa ne kadar cazip gelse de," dedi Wraith, "bu teklifi geri çevirmek zorundayım."

Kendini meleğe doğru fırlattı. Byzamoth'un kanadı omzuna çarparak dengesini bozdu ama her nasılsa dik durmayı başardı. Şeytanlar gibi dövüştüler ve her ayrıldıklarında Wraith üstün geldi.

Ama Wraith'in çok kötü kanaması vardı, bir bacağı düzgün çalışmıyordu ve havayı istediğinden çok daha fazla çabayla emiyordu.

Byzamoth sanki keyifli bir koşuya çıkmış gibi görünüyordu. "Beni öldüremezsin, pis iblis."

"İblis meselesinde oldukça yargılayıcısın," dedi Wraith nefes nefese kalarak. "Senin bir iblis olduğun düşünülürse iblis."

Şeytani kahkahalar o kadar kutsal bir mekânın duvarlarında yankılanıyordu ki, duvarlar sesin altında kıvranıyor gibiydi. "Ben iblis pisliğinden daha iyiyim."

"Kendinden daha kutsal olanın düşmüş bir melekten gelmesi biraz komik."

"Senin çocukça şakalarından bıktım." Byzamoth kan şişesini açtı ve Temel Taş'a doğru döndü.

"Hayır!" Wraith Byzamoth'u sırtından vurdu ve onu ancak şişeden sıçrayan kan ince çizgiler halinde Temel Taşı'nın üzerine düştü. Dışarıda fırtına dinmişti. İçeride ise daha yeni başlamıştı.

Taşın üzerindeki kan fokurdadı ve havaya siyah buhar saldı. Byzamoth ona doğru debelenirken bileğini tutan Wraith'i tekmeledi. Düşmüş melek kolyeyi tuttu önünde uzanıyor, kana ulaşmaya çalışıyordu.

"Lanet olsun sana!" Byzamoth yumruğunu Wraith'in kafatasına bir çekiçe çiviye vurur gibi indirdi. Wraith yere yığıldı, bacakları çalışmıyordu. Byzamoth taş'a doğru ilerledi.

"Wraith..." Reaver'ın eli bileğine kapandı. Melek bir şekilde düştüğü yerden sürünerek çıkmıştı, vücudu kırık bir

Dağınıklık. "Boşalt... beni."

Wraith gözlerindeki kanı temizledi. Vay anasını. Eğer Reaver Bu şekilde ölürse, ruhu sonsuz azap çekecekti. "Denememe izin ver-"

"Zamanımız yok!" Reaver törpüledi. "Byzamoth'un boğazını kesmelisin... ve benimkini içtikten sonra yarayı kendi kanınla doldurmalısın. Acele et."

Byzamoth kolyeyi taşın üzerindeki kandan yükselen buharın içinde tutuyordu ve bina sallanmaya başlamıştı. Reaver boğazını açığa çıkarmıştı. Söyleyecek bir şey yoktu. Hiçbir şey yoktu.

Wraith dişlerini meleğin şahdamarına geçirdi. Kan bir elektrik şoku gibi diline çarptı ve boğazından aşağı akmaya başladı.

"Hayır!" Byzamoth Reaver'a doğru parladı, diğer meleği kolundan yakaladı ve onu bir frizbi gibi fırlattı. kapı aralığından. "Onun Sheoul'un derinliklerine sürüklenmesini istiyorum!" diye bağırdı ve birden bire, bir ifrit sürüsü Reaver'ı yutup sürükleyerek götürdü.

Hırlayarak Wraith'e döndü ve bir ayağını Wraith'in göğsüne geçirdi. Wraith havaya fırladı ve kaburgaları çatırdayarak uzaktaki duvara çarptı.

Görüşü dalgalandı. Byzamoth taşa doğru geri çekildi. Elleri titreyen Wraith, atacak bir şey -herhangi bir şey- bulmak için silah kemerini karıştırdı. Dışarıda savaş sesleri çığlık çığlığa bir kükremeye dönüştü, metal metale ve metal ete çarparak yaklaşıyordu. Ve sonra Kynan orada, Wraith'in yanındaydı.

"Reaver'a ihtiyacım var," diye soludu Wraith. "Onun kanına."

"Benimkini al."

Wraith başını salladı ve Ky'nin az önce söylediklerini anlamaya çalıştı. "Beslenmeme gerek yok."

"Biliyorum. Bir meleği kurutman gerek. Damarlarımda melek kanı dolaşıyor. Aynı olmayacak ama kaybediyoruz Wraith. Her iki durumda da öleceğim."

"Hayır." Wraith başka bir fırlatma yıldızını kavradı ve yuvasından çekerek çıkardı. "İşim bitmedi-"

"Wraith!" Ky'nin sesi kısıktı ama Wraith'in omuzlarını tutup onu sarsarken aceleliydi. "Lanet olsun sana, vampir. Serena'yı tekrar görmek istiyorsan bunu yapmak zorundasın."

Byzamothe onlara baktı ama basit bir insan olan Kynan'ı bir tehdit olarak görmüyordu.

"Beslenmenin sana bir faydası olmaz, aptal." Byzamothe, kubbeye doğru uzanan devasa, dönen bir kara deliğin içinde kaybolmaya başlayan Temel Taş'a döndü. Büyüyor, genişliyor, tavanı yutuyordu.

Kynan başını öne eğdi. "Yap şunu." Yutkundu ve Wraith ile bakışlarını kilitledi. "Gem'e söyle... boş ver."

"Siktir," diye fısıldadı

Wraith. "Yap şunu!"

Gözlerini kapatan Wraith, Kynan'ın boğazına yapıştı. İnsan kaskatı kesildi ama bir an sonra sarktı, böylece Wraith onu yakalamak zorunda kaldı.

Kynan'ın kalbi hızlanana kadar içti.
ve sonra insanın damarlarını daha sert çekti.

kalbi durana kadar çöktü. Kahretsin, bunu yapıyordu... arkadaşını öldürüyordu.

Arkadaşı.

Daha önce hiç olmamıştı ve olanı da yok ediyordu. Kynan nefes almayı bıraktı.

Wraith'in içinden güç fışkırdı, kasları kemiklerinden ayrılıyormuş gibi hissettiren bir güç ve acı. Kynan'ı yavaşça yere indirdi ve yaptığı şeyin öfkesinin onu körüklemesine izin verdi. Tüm bunların sebebi Byzamoth olduğu için öfkeliydi. İblis bunu hayatıyla ödeyecekti.

Wraith intikam hırsıyla Byzamoth'a saldırdı. Birbirlerine düğümlendiler, Wraith'in mükemmel olduğu bir dövüş biçimi olan göğüs göğüse çarpışmanın acımasız bir girdabı. Kaybetmeyecekti. Kaybedemezdi. Kynan'ın ölümü boşuna olmayacaktı.

Byzamoth'un kanadı Wraith'e yandan çarptı ve onu dizlerinin üzerine çökertti. Düşmüş melek onun yanında diz çöktü ve pençe gibi elini Wraith'in boğazına doladı.

"Bunun için neredeyse hiç zamanım yok." Byzamoth bulutların güneşin ışığına karşı koyduğu ufka baktı.

Wraith ağzını açtı ama hiçbir şey çıkmadı. Nefes bile.

"Kim olduğunu biliyorum. Bir vampirden doğan bir iblis." Wraith'in yanağında açtığı yarayı yaladı. "Barajını buldum. Sheoul-gra'da."

-Sheoul-gra. Ölü iblislerin ruhları yeniden doğana kadar gittikleri yer. Ancak birçoklarına göre, ölen kötü insanlar, vampirler, wereler ve şekil değiştirenler oraya gitmezdi, çünkü yeniden doğamazlardı.

"Sheoul'da sonsuza dek acı çekmek yerine neden orada olduğunu mu merak ediyorsun?"

Byzamoth parmağını yaraya soktu ve Wraith acıya karşı dişlerini sıktı. "Orada hizmet ediyor. Yeniden doğmayı bekleyen iblislere hizmet ediyor. Ona yaptırdıkları şeyler..."

Wraith hayal edebilirdi. Hayal etmesine gerek yoktu aslında.

"Sana bir mesajı var, sevgili oğlum." Byzamoth elini Wraith'in karnına yumrukladı ve acı ıslak, iğrenç bir yırtılmaya eşlik etti. "Seni görmek için sabırsızlanıyor. Ve sana çocukken yaptıklarını çocuk oyuncağı gibi gösterecek."

Wraith'in içinden bir ürperti geçti, ne kadar uğraşırsa uğraşsın onu kontrol altına almak için. Bunca yıl sonra bile onun korkularını avlayabiliyordu.

—

Hayır. O kazanmayacaktı ve o da kazanamayacaktı. onu yakın zamanda göremeyecekti. Çünkü annesi artık onun korkularını kontrol edemiyordu. Hele ki en büyük korkusu Serena'yı kaybetmekken. Ona ulaşmak zorundaydı. Ama Byzamoth'un eli Vücudunun derinliklerine, kalbine doğru tünel açarak

ilerledi. "Şimdi seni anneni görmeye gönderiyorum."

Wraith bir silah bulmak için cebini karıştırdı. Parmaklarını, kanla kayganlaşmıştı, bir bıçak buldu, ama onu kavrayamadı... ama bekle... yumruğunu ahşap tepenin etrafına kapattı. Byzamoth'un parmakları kalbini buldu.

Byzamoth sıktı. Wraith zayıf bir şekilde sivri uçlu bıçağı Byzamoth'un gözüne sapladı. Düşmüş melek şaha kalktı

Geri. Sonunda serbest kalan Wraith, düşmüş meleğin karnına bir hançer sapladı. Hançer derine battı ve Byzamoth güverteye düştü.

"Anne," diye homurdandı Wraith, "beklemek zorunda kalacak." Bir hırıltıyla Byzamoth'un boğazını kesti. Düşmüş meleğin boynu omurgasına kadar açıldı. Kan bir nehir gibi aktı ama kutsal alan hazır görünüyordu. Kan yanıp kül olurken buhar da yükseliyordu. Wraith hızla kendi bileğini kesti, kanın yaraya akmasına izin verdi. Anında, Byzamoth dumanlar içinde kaldı.

Bu muydu? Wraith bir meleğin ölümünün bir şekilde daha dramatik olacağını düşünmüştü. Dışarıda iblisler feryat ederken onlar da alev almaya başladı. Wraith kendine baktı ve yanmadığından emin oldu. Buraya kadar her şey yolunda. Karnındaki yumruk büyüklüğündeki delik dışında.

Byzamoth pufladığında düştüğü yerden tılsımı aldı ve Kaya Kubbesi'nden sendeleyerek çıktı. Uzakta, Eidolon bir insandan diğerine geçerek iyileştirebildiği yerleri iyileştiriyordu. Yakınlarda, Tayla emirlerini daha az ağır yaralı Muhafızlara yardım ediyordu. Luc yardım ediyordu ve kendisi de biraz yıpranmış görünüyordu ama tüm vücut parçalarına sahip olmak için. Harrowgate'in yakınlarında, Reaver zincirlerle bağlı bir şekilde yerde yatıyordu.

Wraith Kynan'ın cesedini kollarına aldı ve yanmış iblis kalıntıları ve insan kanıyla yapış yapış olmuş merdivenlerden topallayarak indi. Eidolon İspanyol askeri üniformasına benzeyen bir şey giyen bir adamı iyileştirirken başını kaldırdı, yüz ifadesi Kynan'ı gördüğünde düştü.

"O..."

"Evet."

Yine de, elini Kynan'ın üzerine koyduğunda E'nin dermoire'ı aydınlandı. "Ah, lanet olsun." Kynan'ın kolu düştü.

"Evet." Wraith başını Reaver'a doğru eğerken Eidolon ona bir şifa dalgası gönderdi. "Birinin meleğe yardım etmesi gerekiyor. Ben Serena'ya gidiyorum." Kynan'a baktı. gevşek vücut. "Ve Gem."

Lore'un işemesi gerekiyordu. Bir Aegis evi olduğunu anladığı koridorda ne kadar zamandır oturduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama bacaklarını esnetmek ve tuvalete gitmek için gerçekten bir fırsat kullanabilirdi. Kardeşlerinin onu hastanede bırakmak yerine neden buraya getirdiklerini bir türlü anlayamıyordu.

Orada zincirlenmiş olmak da burada zincirlenmiş olmak kadar iyiydi ve Muhafızların onu sürüklemek ister gibi baktıkları göz önüne alındığında, muhtemelen sağlığı için daha az tehlikeliydi ve onu hedef tahtası olarak kullan.

Karşısındaki kapı açıldı ve Shade odadan çıktı.

"Yani." Shade koridoru geçti ve Lore'un önünde durdu. "Senin olayın ne? Sohbet etme fırsatımız olmadı."

"Çok yazık, çünkü çok iyi birine benziyorsun," diye söylendi Lore. Shade avucuyla onun alınına vurdu. "Bunu kendi kardeşlerini öldürmeye çalışan adam söylüyor."

"Evet, o konuda." Lore koluna baktı ve sonra Shade'in ön kolunda ilerleyen eşleşen işaretlere göz attı. "Senin ve kardeşlerinin bir tür incubi olduğunuzu biliyorum. Sanırım ben de öyleyim?"

"Ne olduğunu sanıyordun?"

"Dostum, yirmili yaşlarıma gelene kadar iblis olduğumu bile bilmiyordum."

Shade ona sen bir aptalsın bakışı attı. "Dermoire ile doğmuş olman bir ipucu değil miydi?"

"Dermoire? Adı bu mu?" Shade'in başını sallaması üzerine Lore başını salladı. "Ben onunla doğmadım. Yirmi yaşımdayken ortaya çıktı." İşaretlerin ortaya çıkmasından hemen önce yaşadığı cehennemi hatırladı. Yirmi yıl boyunca ereksiyon bile olamamışken sürekli seks yapmak için delice bir arzu.

"Sen yirmi yaşındayken mi ortaya çıktı?" Shade kaşlarını çattı. "Annenin türü neydi?"

"İnsan."

"Bulmacanın bir parçası var. Sen bir cambion'sun. Melez. Bu yüzden seni hissedemiyoruz." Koridordan aşağıya baktı, iki Aegis avcısı onları izlerken gizli olmaya çalışıyorlardı. Gölge onları tersledi ve Lore'a döndü. "Yani insan annen sana Lore adını mı verdi?"

"Loren," diye mırıldandı.

Shade ona sempatiyle baktı. Çünkü evet, Shade harika bir isimdi. "Ne zaman doğdun?"

"On sekiz seksen."

"O zaman sen babamızın ilklerinden biriydin. Aptal ya bir insanı hamile bırakmaktan daha iyisini bilmiyordu ya da çoktan kafayı yemişti."

"Biliyor musun, buradaki aşkı hissetmiyorum." Lore yer değiştirdi, Uykuya dalmış olan bacağındaki karıncalanma yüzünden irkildi.

"Babamız yapmaması gereken şeylerle sikişirdi."

Lore'un bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri

yoktu ama

Shade'in ses tonu soruları davet etmiyordu ve gerçekten de Lore beleşçi babasının yatak arkadaşı seşiminden daha fazla endişelenmesi gerekiyordu. Ayrıca, Lore'un yargılamak için fazla yeri yoktu.

"Nerede o?"

"Ölmüş." Lore'un dolabını işaret etti. "Hediye ne?" "Hediye

mi?" Lore güldü. "Öyle mi diyorsun? Öldürebilir misin dokunduğunuz her şeyi de mi?"

Shade bir kaşını kaldırdı. "Yeteneğimle öldürebiliyorum ama bu şekilde kullanmak için çaba sarf etmem gerekiyor. Birincil amacı dişileri yumurtlamaya zorlamak."

Shade bir karabasan olduğu için bu mantıklı geliyordu. "Tüm Seminus iblisleri bunu yapabilir mi?"

"Wraithler kadınların kafasına girip onları sekse açık. Eidolon bir yumurtanın döl lenmesini sağlayabilir. Dokunduğun her şeyi öldürdüğünü mü söylemiştin?"

"Evet. Eidolon'u etkilememesi dişında."

"Kardeş meselesi olabilir... ya da E kendi yeteneğini aktive ettiği için olabilir ve belki de birbirlerine karşı koymuşlardır."

Kardeş meselesi olmalı. Lore da dokunuşlarıyla kız kardeşini hiç incitmemişti. "Peki benim yeteneğim neden bu kadar berbat?"

"Muhtemelen cambion olayıyla bir ilgisi vardır. İnsanlarla çiftleşmememiz gerekiyor. Yavrularda bir şeyler ters gitme eğiliminde. Belli ki."

"Bilmem gereken başka bir şey var mı? Bilirsiniz, ters gidebilecek bir şey?"

Shade bunu düşünmüş gibi görünüyordu. "Oh, hey, muhtemelen kısırsın. Bir eşekle bir atın ya da bir su perisiyle bir ateş perisinin nasıl çiftleştiğini bilirsin-"

"Resmi aldım," diye tersledi Lore. Bir sebepten dolayı Kısırlık onu çok rahatsız ediyordu ama nedenini bilmiyordu çünkü partnerini öldürmeden seks yapamıyordu. Çocuk sahibi olmak tartışmalı bir konuydu.

Shade nefesinin altından onun sinirli olduğuna dair bir şeyler söyledi. "Peki neden beni ve Eidolon'u öldürmenin iyi bir fikir olacağını düşündün?"

"Roag adında bir adam bana ödeme yaptı."

"Ve sen onun kim olduğunu bilmiyor muydun?" Shade elini geriye attı

başını salladı ve güldü, ama bu ses bir eğlence sesi değildi.

"O hasta orospu çocuğu."

"Bu şakaya ben de

katılabilir miyim?" "O

bizim kardeşimizdi."

"Kardeşin mi? Yani o hasta herifin de mi?"

"Evet. Başından beri kim olduğunuzu bildiğine şüphe yok. Bizi öldürdüğün için parayı aldığında gerçeği öğrenmen için her şeyi ayarladığına bahse girerim."

Eğlenceli adam, onun deli kardeşi. Elbette karşısındaki de ona pek gülünecek biri gibi gelmemişti. "Öldüğüne sevindim."

"Tam olarak ölmüş sayılmaz. Ama ölümden daha kötü bir kaderi var. Bana güvenin."

Ön odadaki bir kargaşa Shade'i ayağına kaldırdı. Ağır ayak sesleri ve sessiz küfürler iyi olmayan bir şeyin gelişini müjdeliyordu. Wraith kollarıyla bir bedeni kucaklayarak salona girdi. İnsan erkek, Kynan. Oh, harika.

Gem'in çığlığı sessizliği deldi ve tatmin duygusu paramparça oldu.

"Hayır... hayır... hayır!" Hasta kadınla birlikte odadaydı ve şimdi kapının girişinde duruyordu, yüzünde inançsızlık ve dehşet vardı. Geri çekildi, elini ağzına götürdü, başını salladı ve Lore onu izlerken

tökezledi ve yere düştü. Wraith koridorda yavaşça yatak odasına doğru ilerledi, gözleri kapalıydı ama hedefi hiç şaşmıyordu. Shade yumuşak bir küfür savurdu ve hareket etti

Wraith cesedi Gem'e götürüp önüne koyarken bir kenara çekildi.

"Hayır, Wraith... hayır!" Elini tuttu ve Kynan'ın ölmemesi için ona yalvardı.

Shade ve Wraith başlarını eğerek Gem Kynan'ın üzerine yığıldı, hıçkırıkları vücudunu sarıyordu.

Wraith, Serena'nın yanına giderken binlerce kilo ağırlığındaymış gibi görünüyordu. Odadaki hiç kimse ne yapacağını bilmiyor gibiydi ama Gem'in çığlıkları Lore'un yüreğini dağıladı. Bunu kullanmalıydı onu rahatlatmak, kaybından faydalanmak için bir fırsattı. Kynan'ı öldüren kişi o olsaydı, yapacağı şey buydu.

Ama onun acı çektiğini görmek hoş değildi.

"Gölge." Adam hareket etmedi. "Shade!"

"Ne?" Hâlâ ayaktaydı, başı öne eğikti. "Bırak beni."

"Siktir git."

"Gölge." Lore yutkundu, bunun çılgınca olduğunu ve Kynan'ın nasıl öldüğünü bilmediği için işe yaramayabileceğini biliyordu ama denemek zorundaydı. "Belki yardım edebilirim." Yanlış bir umut vermek istemediği için sesini alçak tuttu.

Shade yavaşça döndü, gözleri kan çanağına dönmüş ve kısılmıştı. "Eğer bu bir numaraysa, bil ki bir kardeşi öldürmekle ilgili hiçbir sorunum yok."

Lore başını salladı ve Shade çömelip onu tutan zincirleri çözdü. Shade topuklarının üzerinde Gem ve Kynan'a doğru ilerledi. Gem onun üzerine kapanmış, yüzü boğazına gömülmüştü.

Derin bir nefes alan Lore, Kynan'ın ayaklarının dibine çömeldi. İnsanın hâlâ sıcak olan ayak bileğini kavradı. Konsantre oldu, bıraktı

"armağanı" omzundan parmaklarına doğru ilerledi, ta ki işaretleri parlayana kadar. Bir enerji dalgası insanın bacağından gövdesine, göğsüne ve uzuvlarına yayıldı.

Kalp kıvılcımlandı. Ama vücudundaki kan tükenmişti ve iliğinin çalkalanmaya başlayıp damarlarını dolduracak yeni kanı yaratması birkaç değerli dakika aldı. Gem Lore'a döndü, gözleri neredeyse şişmişti ama sahiplenici bir öfkeyle sefaletinin içinden parlıyordu. "Ondan uzak dur!"

Shade onun yanına diz çöktü ve kulağına bir şeyler fısıldadı. Başını salladı ve hıçkırmaya devam etti.

Şurada. Kalp atışı. Bir kez. İki kez. Sanki bir sonraki adımda ne yapacağından emin değilmiş gibi titredi.

ve sonra güçlü, sabit bir vuruşla başladı. Kynan'ın göğsü yükseldi ve boğulurcasına dev bir nefes alırken dudakları aralandı.

"Kynan?" Gem onun üzerinden atladı. "Kynan mı?

" "Evet," diye homurdandı. "Sikeyim. Evet."

Gem sevinçle çığlık attı ve kendini onun etrafına attı. Lore ayağa kalktı ve geri çekildi. Omzuna bir el indi. Shade'in.

"Teşekkürler."

Lore, "Lafı bile olmaz," dedi. "Gerçekten. "

Kahretsin, bu yaptığım aptalca bir şeydi. Lore elini göğsünde, kalbinin üzerindeki el şeklindeki yara izinin üzerinde gezdirdi. Bu adamlar kim olduğunun cevabını biliyor olabilirlerdi ama gerçekten, bunun bir önemi var mıydı? Kendi adamıymış gibi davranabilir, özgür bir ajanmış gibi davranabilirdi. Ama gerçek şu ki, onu her an hizmete çağırabilecek ve çağıran bir iblisin yumruğuna bağlı kısa bir tasma vardı.

ve gerçekten aşağılık işler için. Lore'un geri getirdiği hayatı hissedecek ve cezalandırılacaktı. Kardeşleri öldürme anlaşmasını yerine getirmediği için aldığı cezanın üstüne. Detharu'nun tahammül edemediği bir şey varsa, o da yemininden dönmekti.

Bu ve ölüm parasından payına düşenden kandırılmak. Yani

Lore'u bir sürü acı bekliyordu.

O zaman hoşuna gitmesi iyi bir şey.

Yirmi dokuz

Wraith, kıyafetlerinin durumuna, üzerinden damlayan kana ve evet, belki de

Elindeki küçük cennet parçasını görünce. Sadece Val bakmıyordu. Serena'nın yatağının yanındaki sandalyede sessizce oturuyor, başını eğmiş, onun elini tutuyordu.

Kynan'ın hayatta olmasından duyulan rahatlama, Serena'nın yatakta ölümcül bir şekilde hareketsiz yattığı, göğsünün inip kalktığı gerçeğiyle hafifledi.

sığ nefeslerle düşüyordu. Shade onun bileğini kavradı ve yeteneğinin bir kısmını ona yönlendirdi.

"O iyi," dedi usulca. "Sadece yavaşlatmak için onu uyutuyorum..." Bitirmesine gerek yoktu.

"Ee, iblis?" diye sordu Juan adındaki ihtiyar.

"Evet, evet. Değerli tılsımını aldım." Wraith tılsımın Kolye parmaklarının arasından kayıyor, Val hariç herkesin diken üstünde, nefeslerini tutmuş, ne yapacağını beklerken nasıl da zevk alıyordu.

"O şeyi teslim etmelisin, iblis." Bunu söyleyen tek kadın Elder, Regan.

"Sana mı?"

"Evet." Elini uzattı. "Aegis onu koruyabilecek en iyi niteliklere sahip-"

Wraith güldü. "Cidden, siz insanlar o kadar kendiniz." Bir adım öne çıktı. "O zaman onu Tayla'ya vereyim."

"Hayır!" Juan bayılacak gibi görünüyordu. "O... o..."

"Yarı iblis mi?" Wraith bunu teklif etti. "Ama o bir Muhafız ve onu korumak için en iyi niteliklere sahip olanlar da onlar değil mi?"

Serena'nın tıkırdayan nefesi ona etrafta dolanmayı bırakması gerektiğini hatırlattı. Reaver'ın söylediklerini hatırlayarak, odada Serena dışında Dünya'nın havasını solumaya layık olan tek insanın yanına çömeldi.

Kynan hâlâ yerde oturuyordu, solgun teninde boncuk boncuk ter vardı ve Wraith'in anlayabildiği kadarıyla Gem tarafından ayakta tutuluyordu.

Kynan gerildi. "Wraith, hayır-"

Wraith zinciri Kynan'ın boynuna doladı ve ayağa kalktı. "Bu senin, dostum. Tüm insanlığın kaderi senin elinde. eller." Göz kırptı. "Baskı yok."

İnsanlar Kynan'a bön bön bakarken, Wraith Lore'u omuzlarından yakaladı. "Sen. Sen ölüleri geri getirebilir misin?"

Adam sakince onu izledi. "Bazen."

Wraith onu duvara doğru itti. "Yarım cevap yok. Eğer ona bir şey olursa-" Serena'yı işaret etti "- onu düzeltebileceğini bilmek istiyorum."

Lore'un bakışları düz ve karaydı. "Onu öldüren ne?"

—

"İblis enfeksiyonu."

"O zaman hayır. Doğal bir nedeni olmalı."

Wraith Kynan'ı işaret etti. "Bir vampir tarafından kanının emilmesi pek de doğal bir sebep sayılmaz."

"Ama kan kaybından ölmek öyle." Lore omuz silkti. "Dişinizin sorunu doğaüstü. Daha hızlı olmasını sağlamaktan başka yapabileceğim bir şey yok."

Lore'un onu kolayca yere serebileceğine dair gelişigüzel söylenen öneri Wraith'in öfkesini parlattı. Ama daha önce adamı lime lime edebileceğini düşünen Shade, bir kolunu göğsüne doladı ve onu sürükleyerek götürdü.

"Zamanı değil, kardeşim," dedi Shade. "Zamanı değil."

Shade haklıydı ama bu Wraith'in Lore'a "sonra benimsin" demesini engellemedi.

Serena'yı kucağına alırken ters ters baktı. "Onu UG'ye götürüyoruz. Şimdi."

Byzamoth'la savaşırken onun tanıdığı insanların yanında olmasını istemişti ama şimdi evi olarak gördüğü bir ortamda mevcut olan en iyi tıbbi bakımı almasını istiyordu.

Eve. Aslında, hiç bu şekilde düşünmemişti. Şu ana kadar. Çünkü evinin, işler kötü gittiğinde dönülen yer olduğunu yeni fark etmişti. Ve bu olabildiğince kötüydü.

Shade ve Wraith Serena'yı kapıya doğru götürürken Kynan orada kıpırdamadan ve şok içinde oturuyordu. Val sadece bir kez müdahale etmeye çalıştı ama Wraith onu olduğu yerde donduran bir şey söyledi

Onlar ayrılırken Reaver içeri girdi, kıyma makinesinden geçmiş gibi görünüyordu ama en azından hayattaydı. En son

Kynan onu son nefesini vermek üzereyken görmüştü. Ondan hemen sonra da Kynan kendi son nefesini vermişti. Wraith Serena'yı göğsüne yasladı ama Reaver'a saygıyla başını sallayacak kadar durakladı, o da ona karşılık verdi ve sonra iki kardeş gittiler. Gem hâlâ Kynan'ı bırakmamıştı, ona bir battaniye gibi sarılmıştı. Gözyaşları yanaklarında siyah çizgiler bırakmıştı ama Kynan daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemişti. Onu geri almak için ölmesi gerektiğini bilseydi, bunu daha önce yapardı. Peki nasıl geri dönmüştü?

Juan Kynan'a döndü. "Bu büyük bir hataydı. Kolyeyi teslim et. Sigil onu koruyacak."

Regan başını sallayarak uzun, koyu renk atkuyruğunun kalçalarının etrafında sallanmasını sağladı.

"Kolye bir kez takıldığında, bir melek dışında çıkarılamaz."

"Sadece büyülenmişse," dedi Reaver, "ki öyle değil. Ama eğer biri onu almaya çalışırsa, beni geçecek."

Yaşlılar bu ihtimal karşısında pek de heyecanlı görünmüyordu.

Zincirin ucundaki bulutumsu kristalden yayılan tuhaf bir sıcaklık tenini ısıtıyordu. Bu kadar küçük bir şey -yaklaşık bir bilye büyüklüğünde- nasıl bu kadar soruna neden olabilirdi? Yeterince masum görünüyordu, ama bu lanet olası bir Cennet'in bir parçası. Ona dokunduğu gerçeğini aklının ucundan bile geçiremiyordu. Wraith'in O şeyi ona vermekle büyük bir hata yapmışlar. Sigil onun için en iyi koruyucu olacaktı. Ona uzandı, teslim etmeye hazırlandı. Kör edici bir parıltı hepsini hazırlıksız yakaladı. Işık kaybolduğunda Kynan neredeyse küçük dilini yutacaktı.

Odanın ortasında, soluk bir ışıltıyla yıkanan bir melek duruyordu. Kadındı, altın sarısı saçları vardı ve dizlerine kadar inen beyaz bir tunik giymişti. Kalçasındaki kında bir kılıç taşıyordu ve elinde altın bir tırpan vardı.

Odadaki herkese baktı ve onlar da hemen hemen hayretler içinde bakakaldılar.

"Aegi. İnsan ırkının koruyucuları. Beni alçalttınız. Ben Gethel. Selamlar."

Kadın Kynan'a doğru ilerledi, adımları sessiz, adımları zarifti ve Kynan kendini bir kedinin görüş alanında yakalanmış bir fare gibi hissetti. Diz çökmek ya da başka bir şey yapmak istedi ama kalbi göğüs kafesinin çatlayacağını düşündürecek kadar sert çarpmasına rağmen kıpırdayamadı. Kadın onun ne düşündüğünü biliyormuş gibi gülümsedi.

"İrkinin onurlandırırıyorsun, insan." Kadın adamın omzuna dokundu ve adamın içinden tuhaf, şaşırtıcı bir enerji fışkırdı. "Büyülenmişsin."

Ağzını açmayı bırak. "Neden?"

"Var olan her şeyi kurtarmak için hayatını verdin." Gülümsedi. "Ve tılsım sende."

"Onu başkasına vermelisin."

"Nedenmiş o?" Gözlerinde cevabını bildiğini söyleyen şiddetli bir zekâ vardı.

"Çünkü," dedi başını eğerek, "ben buna layık değilim."

"Yürüdüğünüz yoldan saptığınız için değerli olmadığınızı mı düşünüyorsunuz?"

Bu her şeyi açıklıyordu. Uzun zamandır kendini kaybetmişti ve geri döndüğünden yüzde yüz emin değildi.

Onun yüzüne hafifçe dokundu. "Sınandın. Düştün ve yoluna geri döndün. Sadece birileri olağanüstü bir güçle hayatlarını yeniden yoluna koyabilirler. Hiç düşmemiş olanlar, kararlılıklarını şu şekilde kanıtlamamışlardır geri dönüş yolunu

buluyorlar." "Ama...

neden ben?"

"Sen Sariel'in soyundan geliyorsun."

"Grigori," diye nefes aldı Kynan. "Bir Gözcü." Grigoriler insan ırkını gözetmek için Dünya'ya gönderilmiş meleklerdi ama sonunda şehvete yenik düşmüş ve kadınlarla çiftleşmişlerdi. Ordu haklıydı.

İnsan ve melekten doğan, kötülük karşısında ölecek ve yine de Cennet'in yükünü taşıyacaktı...

Cennet... Tılsıma dokundu. Heofon. Aman Tanrım.

"Gerçekten." Ona gülümsedi. "Son Savaş'ta hayati bir rol oynayacaksınız, tıpkı yavrularınız gibi. Onlar doğacak büyülendi - cazibenin böyle bir şekilde aktarıldığı ilk kişi ve onları savaşçı olarak yetiştireceksiniz. Çünkü bir gün tüm insanlık için savaşacaklar."

"Tamam." Tamam mı? Bir melek ona insanlığın geleceğinin kendisinin ve soyunun elinde olduğunu söylemişti ve o da tamam mı dedi?

Güldü, hafif, müzikal bir ses. "Tamam."

Elini kılıcının kabzasına atarak, duvara yaslanmış olan Reaver'a doğru döndü. Saçları

Yüzüne ipler dolanmıştı, yarı vahşi görünüyordu ama duvardan uzaklaştı ve Gethel'le yüzleşti, omuzları geride, gözlerinde gurur vardı.

"Reaver." Ona doğru ilerledi, bir adım ötede durdu.
"Yasaklandığın yere müdahale ettin. İblislerle ilişki kurdun ve onlara ilahi sırları ifşa ettin."

"Ben yaptım." Reaver başını eğdi ve kaldırdığında gözleri meydan okumayla parlıyordu. "Ve hiçbir şeyi değiştirmeyeceğim şey."

Parmakları geniş kılıcının yakut kabzasını okşadı ve Kynan'ın nabızı hızlandı. Gem, Reaver için de korkuyordu, parmakları Ky'nin göğsüne saplanırken o da gerildi.

"Tuhaf, değil mi," dedi Gethel, "insanların, iblislerin ve düşmüş bir meleğin birlikte dünyayı kurtarması." Eğildi ve yumuşak bir sesle, Kynan'ın zar zor duyabileceği kadar yumuşak bir sesle, "İyi iş başardın," dedi.

Geri adım atarken Reaver'ın gözleri şok olmuş bir ifadeyle parladı. Işık eski meleği sardı ve aniden, düşmeden önce olması gerektiği gibi göründü. Altın rengindeydi. Kan yoktu, yara yoktu.

Başını arkaya yatırıp kollarını iki yana açtığında yüzünde coşkulu bir gülümseme belirdi. Odayı bir huzur duygusu kapladı ve sonra Reaver solan bir ışıltı içinde kayboldu.

"O evinde," dedi Gethel usulca. "O evinde."

Gem bunun olduğuna inanamıyordu. Bir melek -gerçek bir ilahi varlık- odanın içinde süzülüyor ve her insan bir sonraki insana geçmeden önce bir an için

Gem görmezden gelineceğini düşünmüştü ama o sırada Gethel karşısındaydı ve sanki Gem bir iblis değilmiş gibi nazikçe gülümsüyordu. Gem ayağa kalktı, çünkü yerden bir melek konuşması pek mümkün değildi.

Sen bir iblis değilsin, dedi melek, ama dudakları kıpırdamamıştı. Gem onu kafasının içinde duydu.

Ama ben öyleyim. Benim babam-

Annene tecavüz ettim. Sen bir insan kadından doğdun, onun kendi seçimi değildi. Ruhun insan.

Ciddi misin?

Melek başını salladı. Evet. O ruha nasıl davranacağın sana kalmış. Ama... Kynan. Eğer onun büyüleri çocukları olacaksa, ben yapamam... Yani, ben yapamam...

Gethel'in gözleri parlıyor gibiydi. Yapabilirsin. Ve Kynan'la birlikte olduğun sürece, onun ölümsüzlüğünü paylaşacaksın. Senin de oynaman gereken bir rol var.

Gem gözlerini kırptırdı ve sonra insanlarla dolu olan odada duruyordu, ancak yalnızdı. Onu asla bırakmayacakmış gibi kollarına çeken Kynan. Bunu yapmasına izin vereceğinden değil.

"Yani," diye mırıldandı, "artık bir tür ölümsüz kehanet adamısın, öyle mi?"

"Öyle görünüyor." Bir parmağını kızın saçının bir tutamına doladı. "Her zaman dünyayı kurtarmak istemişimdir. Sanırım ne dilediğine dikkat etmelisin."

Gözlerini yakan ani yaşları geri kırptırdı. "Tanrım, beni korkuttun. Wraith seni geri getirdiğinde-"

"Şşş." Bir parmağını dudaklarına götürdü. "Her şey bitti."

Omzuna bir yumruk attı. "Bunu bir daha yapma."

"Artık ölümsüz sayılırım," dedi, "bu yüzden bir daha olmayacağını düşünüyorum." Kızın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Ama Gem, ne durumdayız?"



Kendini Shreddervision'ına açtı ve gördükleri karşısında neredeyse nefesi kesiliyordu. Hiçbir şey.

Yeni doğmuş bir bebek kadar yarasızdı.

"Sana inanıyorum Ky. Seni suçladım ama başından beri sorun benimdi. Çok uzun zamandır iki dünyanın ürünüydüm, ikisi de beni tam olarak kabul etmiyordu ve seninle tek bir dünyada yaşayabilmem mümkün görünmüyordu."

"Peki fikrini ne değiştirdi?"

"Sen öldün, Kynan. Çok fazla pişmanlığım vardı. Ve fark ettim ki yaptığın şey sadece insanlar için değildi, tüm türler içindi - insan, hayvan, iblis. Ben iki dünyaya aitim.

Ama ne var biliyor musunuz? Hepimiz aynı şeyi paylaşıyoruz. Peki ya çocuklarımız? Onlar tek bir dünyaya ait olacaklar. Bizim dünyamıza."

"Kulağa gerçekten... aydınlanmış geliyor. Ve belki biraz da duygusal."

"Benimle dalga geçiyorsun."

"Evet. Ölümden dirilmek beni iyi bir ruh haline sokuyor." Kaşlarını çatı. "Bu nasıl oldu ki?"

"Ah, güven bana, bilmek istemezsin."

Muhteşem mavi gözleri parıldarken, bakışları Gem'in nefesini kesen bir şeye dönüştü. "Seni seviyorum, Gem."

Uzun zamandır duymayı beklediği sözler kalbine, Kynan'ın her zaman olduğu ve her zaman olacağı yere yerleşti. "İyi bir şey, çünkü görünüşe göre ikimizin de oynaması gereken roller var."

Göz kapakları ağırlaştı ve sesi alçalıp yatak odasının derinliklerine indi. "Belki de şu rol yapma işine başlamalıyız, o zaman...."

Otuz

Serena kendini nasıl bir hastanede bulduğundan emin değildi - en azından hastane olduğunu sanıyordu. Görüşü bulanıktı ve başı çarpıyordu ama tıbbi ekipmanları seçebiliyordu. Ve zincirler ve dev demir kısaçlar gibi daha az korkutucu olan diğer şeyleri de. Çelik grisi duvarlar odayı mağara gibi gösteriyordu, kurumuş kan renginde yazılar ve semboller mağara çizimleri gibi onları işaretliyordu.

Gözlerini kapattı ve rüya görüp görmediğini merak etti. Rüyasında bir hastane görüyor olmak berbattı. Ve bip sesleri o kadar gerçekti ki...

"Hey."

Josh'un sesi ona doğru yöneldi ve gözleri hâlâ kapalı olan Josh gülümsedi. "Hey. Kazandık mı?"

"Onları ezdik."

"Tılsım mı?" "Daha

güvenli olamazdı."

Rahatlamış bir nefes aldı ve ciğerlerindeki ölüm çingiraklarını duymuyormuş gibi davranmaya çalıştı. "Hastanede miyim?"

"Underworld General. Sana bahsettiğim tıp merkezi. Burada pek çok insan olmayan kişiyi tedavi ediyoruz."

Adamın bir veteriner muayenehanesinden bahsetmediğinden oldukça emindi. "Val nerede?"

"New York'a giden bir uçakta. Yani, o senin baban mı?"

"Görünüşe göre."

Elini tuttu ve avucuna masaj yaparak üşüyen parmaklarına kan dolaşımını sağladı. "Uçağı iner inmez onu görmeni sağlayacağım."

Böyle bir şey olmayacaktı ve ikisi de bunu biliyordu. Ama yalan söylemesi çok hoştu. "Keşke... Keşke kalabilseydim."

"Gitme." Josh'un sesi çatladı ve alnının koluna indiğini hissetti.

"Lütfen... gitme."

Bulanık görse de görmese de onu görmeye ihtiyaç duyarak gözlerini açtı. "Hiçbir şeyi değiştirmedim, biliyorsun. Seninle sevişmeye devam ederdim."

Sıcak bir gözyaşı koluna çarptı. "Her şeyi değiştirirdim," diye mırıldandı. "Olmaman için her şeyi... olmaman için..."

"Ölüyorum." Serum hattının çekiştirmesine aldırmadan parmaklarını adamın ipeksi saçlarında gezdirdi ve adam vücudunu öptüğünde saçlarının teninde nasıl kaydığını hatırladı. Zeki diliyle onu memnun ettiğinde kalçalarını nasıl gıdıkladığını. "Söyleyebilirsin. Sorun değil. Ama söylemek istediğim bir şey var.

değiştir." Adam ona baktığında yüzü kızardı, gözleri kızarmış ve sulanmıştı.

"Ne?"

"Tanrım, bu kulağa çok aptalca gelecek, beni ısırmanı isterdim. Bilirsin, vampir olayı."

Ağzının bir köşesi yukarı kalktı. "İstedim. Ne kadar istediğimi bilemezsin."

Keskin bir nefes aldı. "Belki sen... beni bir tanesine dönüştürebilir misin?"

Sanki utanmış gibi yere baktı. "Yapamam. Ben bir gerçek vampir." Dudağını ısırdı, seksi dişlerinden birinin ucu derin bir çentik oluşturdu. "Ama... gerçekten ister miydin?"

"Vampir olmak mı?" Onlardan ne kadar etkilenmiş olursa olsun, bunu yüksek sesle söylediğinde kulağa çalgınca geliyordu. Yine de bir iblis hastanesindeydi. "Ciddi misin sen? Bana bir iblis hastalığı bulaşmış olsa bile bu mümkün mü?"

"Bilmiyorum. Sadece... dayan, tamam mı?" Dudaklarını dudaklarının üzerinde gezdirirken çenesini sabit tutmak için avucunu kolundan boynuna doğru uzattı. Teması zar zor hissetti ama arkasındaki duygu güçlü bir şekilde ortaya çıktı ve buz gibi bedenini ısıttı. "Eğer bu olursa, benimle bağ kurmanı istiyorum."

"Bağ mı? Evlilik gibi mi?"

"Sayılır. Ama daha derin. Daha kalıcı."

Ağlamaya başladı. Bağlanmanın tam olarak neyi gerektirdiğini bilmiyordu ama onun bunu istemesinin muazzam bir adım olduğunu hissediyordu.

"Sorun değil," dedi hemen. "Yapmak zorunda değilsin."

"Sorun o değil." Burnunu çekti ve gözyaşlarını silmeye çalıştı ama artık kolunu kaldıramıyordu. Josh biliyordu ve gözyaşlarını sanki çok kıymetlilermiş gibi parmaklarıyla yakaladı.

elmaslar. "Her zaman bir aile sahibi olmayı hayal ettim, ama cazibem yüzünden bu gerçekleşemedi. Ve şimdi... şimdi bu benim elimde..." O lecekti.

"Siktir et." Josh, anında orada olan kardeşlerine seslendi.

"Neye ihtiyaınız var?" Eidolon serumunu ve ona bağlı çeşitli makineleri kontrol ederken Shade sordu.

"Ben dönene kadar onu iyi tutun. Ve ben yokken ona bu bağı açıkla." Onu şefkatle öptü. "Birazdan döneceğim. kısa bir süre. Sakın... bir yere gitme."

Onu sevdiğini söylemek için ağzını açtı ama ağzından hiçbir şey çıkmadı. Ve şimdi asla bilemeyecekti.

Wraith, Vampir Konseyi'nin toplantı odasının girişinde dururken, dinleyen herkese o pisliklerin acele etmesi için dua etti. Tanrım, bunu yaptığına inanamıyordu. Bunu yapmayı düşündüğüne inanamıyordu. Sevdiği dişiyi, tüylerini diken diken eden bir türe dönüştürmek

Hayatını vampirleri öldürebildiği zaman ve yerde öldürerek geçirmişti ve şimdi sadece dizlerinin üzerine çöküp onlardan bir iyilik dilenmekle kalmayacak, aynı zamanda bunu sonsuzluğu bir vampirle geçirebilmek için yapacaktı.

Belli ki büyülenmiş olmak deliliği tedavi etmiyordu çünkü bu... bu çılgınlıktı. Ana odanın demir çivili ahşap kapısı gıcırdayarak açıldı ve siyah bir cübbe giymiş, kalçasında bir kılıç taşıyan devasa bir vampir kapıyı doldurdu. "Konsey bekliyor," diye mırıldandı.

Wraith erkeğin yanından geçerken, "Eminim öyledir," diye mırıldandı. İçeride, gümüş apliklerde ve bakır şamdanlarda yanan kırmızı ve siyah mumlar, B-film seti olabilecek bir odayı aydınlatıyordu. Altınla kaplanmış kıpkırmızı halılar ve vampir kahramanların gerçek boyutlu, yaldızlı portreleri Tarihi antik Roma'ya kadar uzanan bu yer bir Hollywood klişesiydi.

Konsey üyeleri -on yedi kişi- yüksek arkalı tahtlarında yarı daire şeklinde oturuyorlardı. Dünyadaki en yüksek rütbeli vampir olan Anahtar, Wraith'e ilerlemesini işaret etti. Yapmak istediği şey hepsine kazık çakmak olan Komir'e itaat etmek için Wraith'in sahip olduğu iradenin her zerresini kullanması gerekti.

Wraith zemine beyaz mermer karolarla döşenmiş bir pentagramın ortasında durduğunda Komir, "Bu beklenmedik bir şey, karabasan," dedi. "Seni buraya getiren nedir?"

"Bir istek."

Komir'in sağındaki siyah saçlı kadın güldü. "Vampir yasalarıyla alay eden ve kendi türünü öldüren sen, bizden bir şey mi istiyorsun?"

"Bu her şeyi özetliyor." Kelimeler ağzından çıkar çıkmaz pişman oldu ve sert bir şekilde "Özür dilerim. Çok yorgunum. Bilirsiniz, dünyayı kurtarmaktan."

Komir'in gümüş kaşlarından biri havaya kalktı. "Evet, duyduk." Parmaklarını tahtının koluna vurdu. "Peki ne istiyorsun, ey büyük kahraman?"

Alaycı kık. Wraith buna saygı duyuyordu ama bu sik kafalıların hiçbir şeyine saygı duymaktan nefret ediyordu. UG'nin vampir çalışanlarından birinden Serena'yı dönüştürmesini isteyebilirdi ama sonuçlarını göze alamazdı. Konsey'den izin almadan bir insanı dönüştürmek vampir yasalarına aykırıydı. Yasayı çiğneyenler, idam da dahil olmak üzere çeşitli cezalara çarptırılıyordu; bu, dehalarının da paylaştığı bir kaderdi.

"Eşim olarak kabul edeceğim insan ölüyor. Ben, ah... alçakgönüllülükle... onun dönüştürülmesi için yalvarıyorum." Bir şey için yalvarmaktansa dayak yemeyi tercih ederdi. Ama bu Serena içindi ve onun için morarana kadar yalvaracaktı.

Yarım dairenin sonundaki kızıl saçlı bir erkekten alçak bir gümbürtü geldi. "Kardeşimi katlettiniz. Sana yardım etmektense seni öldürmeyi tercih ederim."

Diğer birkaç kişi Red'le aynı fikirde mırıldandı ve Wraith'in midesi yavaşça ayağa kaydı. Onu geri çevireceklerdi.

Wraith başını eğerek, "Lütfen," dedi. "Her şeyi yaparım."

Komir orada oturuyordu, tüm otoritesiyle. Uzun ve dramatik bir sessizlikten sonra Konsey'e hitap etti. "Kim Wraith'in istek?"

Herkes elini kaldırdı ve Wraith'in dizlerinin bağı çözüldü.

Komir, "Konsey bir yana, sana bu iyiliği yapmaya meyilliyim," dedi ve Wraith'in kalbi yerinden fırladı. "Ama bu her şeyimiz. Değiştirdiğimiz kişileri çok dikkatli seçmeliyiz. Başka bir vampire üreyen bir vampir, değişen kişiyi vampir kültürüyle tanıştırmaktan sorumludur. Onlarla bir yıl geçirir, yollarımızı öğretir, beslenmeden sekse kadar her şeyi paylaşıyoruz."

Wraith gerildi, göğsündeki tiz hırıltıya engel olamadı. Hiçbir vampir Serena'yı yatağına almazdı. Asla. "Bunu yapacağım."

"Sen mi? Sen vampir toplumunu dışladın ve onunla alay ettin. Kendi türünü acımadan öldürdün."

"Yanılmışım."

"Yalan

söylüyorsun."

Tabii ki söyledi. Serena'nın hayatı söz konusuydu ve yalan söylemekle ilgili hiçbir sorunu olmamıştı. Ancak genellikle daha ikna ediciydi.

Bir adım öne çıktı. "Bu gözleri görüyor musun? Kahverengi olmaları gerekirdi. Ama maviler çünkü vampirler doğuştan sahip olduğum gözleri oyduklar. Vampirler. Bunu yapmadan önce

beni kırılganlara astılar ve derimi yüzdüler. Ayak tabanlarımı kaynak makinesiyle yaktılar. Bağırsaklarımı deştiler, böylece kardeşlerim her şeyi geri sokmak ve tırnaksız ayak parmaklarıma kaymasınlar diye bağırsaklarımı yerine yapıştırmak zorunda kaldılar." İçinde durması gereken çemberin dışına çıktı. "Öyleyse söyleyin bana, sizi sik kafalılar, neden vampir yarımı kucaklamalıydım? Söyleyin bana! "

Birkaçı başka tarafa baktı. "Ben

de öyle düşünmüştüm."

Komir ayağa kalktı. "Kardeşleriniz bize geçmişiniz hakkında bilgi verdi. En büyük korkunuz işkence, değil mi?"

"Bu benim en büyük ikinci korkum," dedi Wraith, sesi güçlü ve emindi. "İlk korkum Serena'yı kaybetmek."

"Neredeyse sana inanacağım."

"Öyle olsa iyi olur."

"Belki de bunu kanıtlamalısın." Komir yarım ay masanın etrafından dolaştı ve kan lekeli bir platformun yanında durdu. "Her iki taraf da çok acı çekti-

Sizin ve bizim. Ama daha fazlası da olacak. Eğer dişinizi kurtarmak istiyorsanız, bunu yapmak için korkunuzla yüzleşeceksiniz."

Oh, lanet olsun.



"İstekli misin?"

Wraith platforma şöyle bir baktı ve depoda asılı kaldığı anılar zihninde canlandı.

Komir'le yüzleşirken dik durmak için mücadele etti. Eğer kabul ederse tılsım onu bundan koruyamazdı. "Evet."

"O zaman onu bana getir."

Wraith'i bir rahatlama kapladı ama sunağa bakınca hemen ardından korku geldi. Serena'nın buraya, taş levhanın üzerine bir kurban gibi serilmek üzere gelmesine imkân yoktu. Nasıl olduğunu biliyordu.

ritüel işe yaradı. İnsan soyulur ve Konsey'in önüne serilirdi. Üyeler insanı inceler, efendi de çıplak olarak ona binene kadar diledikleri şekilde dokunurlardı. Değişimin gerçekleşmesi için seks gerekli değildi, ancak bu el ele giderdi ve genellikle kan paylaşımı sırasında efendi ve kurban Konsey'in gözleri önünde sevişirdi.

Ya da katıldım.

Wraith, "Ona gideceksin," dedi.

Komir parmaklarını önünde birleştirdi. "Bunu gerçekten istemiyorsun, değil mi?"

"Serena hareket edemeyecek kadar hasta." Güvende olmak için dişlerini sıkarak ekledi: "Eğer sizi memnun edecekse."

Soğuk bir hava akımı odanın içinde dolaşarak Anahtar'ın hoşnutsuzluğunu da beraberinde getirdi. Olduğu yerden fırladı

Wraith'in tam arkasında durarak göğsünü Wraith'in sırtına bastırdı ve eğilip ağzını Wraith'in kulağına dayadı.

"Bunların hiçbirini beni memnun etmiyor," diye mırıldandı. "Ama senin

çektiğin onca acıdan sonra bir vampiri eş olarak kabul edeceğini sanmıyorum... Belki de Konsey'in sana yeni bir başlangıç yapma zamanı gelmiştir.

Ama Serena'yı vampir hayatına alıştırmak bana düşecek."

Wraith kederden feryat etmek istiyordu ama onun ölmesini engellemenin tek yolu buysa, bununla başa çıkmak zorundaydı. Bir şekilde.

Ama Komir'in gözetiminden çıkar çıkmaz Wraith ona bağlandı. O artık onundu ve bir daha hiçbir türden erkeğin ona dokunmamasını sağlayacaktı.

"Evet," diye homurdandı. Boğazını temizledi ve daha yüksek sesle söyledi, böylece lanet odadaki herkes duyabilecekti. "Evet."

Komir dişlerini gösterdi. "O zaman gidip kadını öldürelim."

Otuz bir

Wraith, Komir'in peşinden Serena'nın odasına koştu. Shade, Serena'nın başucunda oturuyordu, başı öne eğikti, parmakları bileğine o kadar sıkı sarılmıştı ki eli beyaza döndü. Shade'in dermoire'ı şiddetle parlıyordu ve Wraith, Shade'i tutmak için bir sürü enerji yaktığını biliyordu.

onu canlı. Shade ona bakmadı bile. Tek kelime etmedi. Bu kötü bir şeydi. Çok, çok kötüydü.

Eidolon Wraith'in arkasından geldi. Önlük giymişti. Stetoskopu boynuna dolanmış, kasvetli ifadesi de dahil olmak üzere her haliyle doktor gibi görünüyordu.

"Üzgünüm Wraith," dedi usulca, "ama Shade gitmesine izin verdiği an-"

"O zaman bırakma." Wraith Komir'e döndü. "Hâlâ işe yarayacak, değil mi?"

"Belki de. Eğer kan yutabiliyorsa." Komir başını salladı. "Her zaman bir risk vardır; dönüşlerin yüzde onu gerçekleşmez. Ve bu kadar ileri gitmişken..."

"Ah... neler oluyor?" Eidolon Komir'e baktı. "Bu düşündüğüm şey mi?"

"Eğer kardeşinin benden bu insanı vampire dönüştürmemi istediğini düşünüyorsan, evet, düşündüğün gibi."

Shade hâlâ başını kaldırmadan, "Cehennem çanları," diye mırıldandı.

"Bu konuda tartışmayacağım," dedi Wraith. E ellerini kaldırdı ve bir adım geri çekildi. Komir Serena'nın yanına gitti ve Wraith'in kalp atışları hızlandı. Sinirleri ve kıskançlığı onu parçalara ayıracaktı. Yaşlı vampir Wraith'ten gelen ısı dalgalarını hissetmiş olsa da, onları görmezden geldi. Yatağın başına doğru yürüdü ve Serena'nın yüzünü ellerinin arasına aldı. Yavaşça başını yana eğdi. Dişlerini uzattı, kocaman emicilerdi bunlar, bir anda, Serena'nın boynunun derinliklerine

gömülecekti. "Onunla yatıyor olsaydım daha iyi olurdu-"

"Hayır!" Wraith bağırdı ve E, vampiri yere sermek gibi aptalca bir şey yapamadan onu yakaladı. Şiddet tehdidi büyüdükçe duvarlardaki yazılar da titreşmeye başladı.

"Boş dur, kardeşim," dedi E ve Wraith kapıya doğru geri çekildi, göğsünde korkunç, sahiplenici bir sızı odaklandı. Belki de eğer o izlemedi..

Komir Serena'yı serbest bıraktı ve lanet olsun, Wraith az önce her şeyi mahvetmişti. Vampir onun yanından geçti. "Gel bakalım Ben."

Wraith'in onu takip etmekten başka çaresi yoktu ve odanın dışına çıktıklarında Komir ona döndü. "Vur bana."

Sığınak büyüğü şiddeti önlüyordu ama Serena'nın tılsımı gibi, kişi şiddeti istiyorsa durum farklıydı. "Neden?"

"Saldırganlığını şimdi açığa çıkar, iblis. Ayin yarıda kesilemez."

Wraith yumruklarını sıktı. "Bunun için zamanımız yok." "O zaman sana vurabilir miyim?"

"İyi o zaman. O zaman devam edelim-" Komir'in yumruğu Wraith'in ağzına bir yıkım topu gücüyle çarparak onu yana savurdu ve duvara kan sıçrattı. Ona doğru bir darbe daha geldi ama Wraith ulaşamayacağı bir yere doğru döndü ve Komir'in çenesine yumruğunu indirdi.

Vampir bir arabaya çarptı ve narin bir şekilde yere düştü. Kanlı parmak eklemlerine baktı ve yüzünü buruşturdu. "Sert bir sağ kroşen ve sert bir yüzün var." Elini salladı ve ağzına götürdü. Tüm vücudu gerildi,

ve elini dudaklarından çekti. Ona baktı. Sonra Wraith'e baktı. "Tadın... melek gibi."

"Ah, şu. Bugün bir tanesinden biraz içtim-"

Komir ayağa kalktı ve sanki itiş kakış sırasında dağılmış olabilecekmış gibi geriye doğru taranmış gümüş saçlarına dokundu. "O zaman bana ihtiyacın yok."

Wraith'in içinde umut yükseldi ve hemen ardından şaşkınlık geldi. "Ne demek istiyorsun?"

"İrkımız... düşmüş melekler tarafından yaratıldı. Onların kanı damarlarımızda akıyor. Dönüşü harekete geçiren düşmüş melek kanıdır."

"Yani Serena, Reaver'ın kanı süzülmeden önce benim kanımı içerse..."

"Evet. Git."

"Nasıl olduğunu bilmiyorum. Detayları." Bu itiraf onu utandırdı. Vampirler hakkında onları nasıl avlayıp öldüreceği dışında bir şey öğrenemeyecek kadar uzun yıllarını nefret içinde geçirmişti.

"Bu bir içgüdü Wraith," dedi Komir. "Geri dönüşü olmayan noktanın ötesinde beslen ama kalbin tamamen durana kadar değil. Sonra Ona kanını ver. Alabileceği kadar. Ne kadar çok, o kadar iyi."

"Ya ondan sonra?"

"Bana gel. Tutman gereken bir sözün var."

Yani Serena'yı dönüştüren kişi o olacak olsa da, yine de ona işkence edeceklerdi. Piçler.

"Teşekkür ederim."

Komir başını eğdi. "Tapınak Dağı'nda yaptıklarınız Konsey'in minnettarlığını kazanmanızı sağladı."

"Bunu göstermenin komik bir yolunu bulmuşsun," diye mırıldandı ama daha fazla oyalanmadı. Serena'nın odasına daldı ve yatağının yanında dizlerinin üzerine çöktü. Hiç vakit kaybetmeden dişlerini kadının ince bileğine olabildiğince nazikçe geçirdi.

Serena'nın kanı diline çarptı, zengin tadı onu hem inletti hem de irkiltti. Ölümün tınısı tatlı baharatı lekeliyordu. Sıcak ipekten bir çağlayan halinde boğazından aşağı döküldü ve kendisine geri döneceği umuduyla onu tüketmek yerine, bir tutku çılgınlığı içinde ondan içiyor olmayı cehennem gibi diledi.

Akış incelmeye ve yavaşlamaya başladı, hatta kalbi çılgınca kan kaybını telafi etmeye çalıştı. Nabızı dişlerine çarparak kritik aşamaya geldiğinde tüm vampirleri cezbettiler. Bu noktada, bir seçenekleri vardı: durup avlarının yaşamasına izin vermek ya da birkaç kez daha çekip kurban ölmeye başladığında yüksek hissetmek.

Wraith'in onun ölmesine ihtiyacı vardı.

İki kez daha güçlü bir şekilde çekti. Nabızı zayıf ve güçsüzdü, zar zor atıyordu. Çabucak ayağa fırladı ve bileğindeki bir damarı açmak için dişlerini kullandı. Dudaklarına götürdü. Kan kalın bir dere halinde çenesinden aşağı aktı.

"E? Neden beslenmiyor?" Panik, sorusunu bir bağırıya dönüştürdü.

"Çok ileri gitti." Eidolon lanetledi. "Zorla indirmemiz gerekecek." Bir eliyle kızın alnını avuçladı ve diğer elini çenesine koyarak CPR tarzında ağzını açtı.

"Beslenme tüpü takmamız gerekebilir."

Wraith yeteneğini ateşledi ve kadının zihnine daldı. Her şey Orada dönen ışık, madde yok, kalp parçalayan bir hüzün dışında farkındalık yok.

"Oh, hayır, lirsha'm," diye fısıldadı. "Geri dön. Rüyalarına geri dön. Ben buradayım. Bekliyorum." Kendini soktu Girdap gibi dönen ışığın içine girdi ve etrafında bir madde oluşmasını sağladı. Kendini Büyük Piramit'in önüne koydu, etrafı altın kumlarla kaplıydı.

Ve sonra kadın oradaydı. Şeffaf, dökümlü beyaz bir elbiseyle önünde duruyordu.

"Nerelerdeydin? Çok kayboldum."

"Ben hep buradaydım bebeğim. Her zaman da burada olacağım." Onu omuzlarından yakaladı ve kendisine doğru çekti. "Gitmene izin vermek zorundayım ama sadece kısa bir süreliğine."

"Ama-"

"Bana güveniyor musun?"

Sıvı gözleri ona doğru parlıyordu. "Evet."

Saldırdı ve dişlerini kadının boğazına gömdü. İç çekip ona karşı rahatlamadan önce nefesi kesildi. Burada tadı güzeldi, ölümün lekesi yoktu. Sadece damarlarında akan saf, tatlı nektarın tadı vardı. Rüyasında onunla sevişmek istiyordu ama şu anda bile onun onun kollarında soluyor.

İsteksizce dişlerini ayırdı. Yukarı uzanarak, elinde hayal ettiği bıçakla kendi boğazını kesti.

"Josh!"

"Şşş. Sorun yok. İç. Şimdi iç ve sert iç. Acele et, Serena!"

Sanki yüzyıllardır besleniyormuş gibi yapıştı. O bir avcıydı, antik kalıntıları ararken de kan alırken de katil içgüdüleri vardı. Yani. Çıldırıcı. Ateşli. Uzaktan Eidolon'un sesini duydu. "İşte bu, Serena. Yut."

İşe yarıyordu. Rüyada ve gerçek hayatta içiyordu ve... gitmişti. Kumda tek başına duruyordu.

Hastane odasına geri döndü, kadının kanı dilinin üzerine akarken zayıf bir şekilde yutkunuyordu.

Kalp monitörü sessizce bipledi. Kan basıncı Makine kolunun üst kısmındaki manşetten havayı boşaltırken tısladı. Bir serum, bir elinin arkasına bağlı tüpe durmaksızın salın damlatıyordu. Ve adam orada duruyordu, soğuk ve boş hissediyorum. Siktir et. Bu klinik bir operasyon olmayacaktı. Sevdği kadın onu olması gerektiği gibi alacaktı. Onunla sarmaş dolaş olacaktı. İçinde Tek bir yumuşak hareketle dar yatağın üzerine çıktı ve Serena'nın yanına uzandı. Serena yutkunurken, adam boğazını sıktı ve ona fısıldadı. Yatıştırıcı, rahatlatıcı sözler... Bildiğine şaşırmıştı. Kız buz gibiydi - çok buz gibiydi ve çok hareketsizdi. Eidolon kolunu kızın ağzından sıyrıp ona bir fısıltı gönderdiğinde ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. yarayı mühürlemek için ona iyileştirici dalga.

"Artık içki içmiyor," dedi E. "Eğer bu sürerse, yarın alacakaranlıkta uyanacak."

Wraith şiddetle, "Yapacak," dedi. "Almak zorunda." Eidolon omzunu hafifçe sarsmadan önce Serena ile birkaç sessiz an daha geçirdi. "Vakit geldi, kardeşim."

"Hayır."

"Wraith, Shade çökmek üzere."

Wraith dişleri takırdayacak kadar titreyen kardeşine baktı. Dolabının ısıltısı soldu ve titremeye başladı.

"Onu bırakmalısın."

Wraith'in boğazından bir hıçkırık yükseldi. Shade Serena'yı bıraktığı an Serena ölecekti. Ve eğer dönüş gerçekleşmezse...

Onu sonsuza dek kaybedeceğim.

Eidolon Wraith'in omzunu hafifçe sıktı. Oh, Tanrım... Wraith gözlerini kapadı ve başını salladı. Anında Shade'in gücü kesildi ve Serena'nın göğsü hareket etmeyi bıraktı. Kalbi Bir kere çarptı. İki kez.

Ve daha fazla

dövülmedi.

Bundan sonra odadaki tek ses Wraith'in çığlığıydı.

Otuz iki



Karanlık sonsuz bir boşlukta dönüyordu. Orada soğuk bir rüzgâr ve kemirici, amansız bir yalnızlıktan başka bir şey yoktu.

Ve açlık. Açlık... Serena'nın daha önce hiç yaşamadığı türden bir açlık.

Midesi açlıktan kendi üzerine çöküyormuş gibi hissediyordu. Ama açlık bundan daha derindi. Kemiklerine kadar. Ruhuna kadar.

Gözlerini açamadı, bu yüzden hareketsiz yattı ve dinledi. Atan bir kalbin güm güm sesini duydu. Fısıltı gibi hafif nefesler. Başka bir duyusu canlandı: koku. Dumanlı bir şeyin kokusunu aldı, belki de kükürt? Sonra Josh'un baş döndürücü, misk gibi kokusu geldi.

Sıcaklık yan tarafını yaktı, omzundan ayak parmaklarına kadar uzanan ağır, tatmin edici bir sıcaklık. Gözlerini araladı ama yukarıdaki ışığın yoğunluğuna karşı hemen kapattı. Bir süre sonra tekrar denedi.

delice bir açlıkla. Şimdi çok loş, kırmızımsı bir ışık olduğunu fark ettiği gözlerini kısarak karanlığa baktı

Tavan ve daha önce gördüğü garip zincirler ve makaralar. Josh yanındaki yatağa uzanmış, bir bacağını onunkinin üzerine atmış, bir kolunu da karnına dolamıştı. Yüzü boynunun ve omzunun kıvrımlarına gömülmüştü. İstese de daha fazla yaklaşamazdı.

"Josh?" dedi. Ya da söylemeye çalıştı. Dudakları kıpırdadı, ama hayır

ses çıktı. Dudaklarını yaladı, dili keskin noktalara takıldı - ah.

Onlar diş miydi?

Son birkaç gün bir çığ gibi üzerine düşmüş, nefesini kesmişti... Nefesini mi?

Bekle... nefes alıyor muydu? Sayılır.

Vampir.

Josh'la vampir olmak hakkında konuşmuştu ama hatırladığı tek şey buydu. Şimdiye kadar.

Açlık sancıları onu kesip geçti. Bir çığlık atarak oturduğu yere çakıldı. Josh tam karşısındaydı, gözleri kocaman açılmış ve ağzı bir karış açık kalmıştı. "Serena!"

"Acıyor," diye inledi karnını tutarak. "Acıyor."

Josh başparmağıyla kızın üst dudağını kaldırdı ve bir zafer çığığı attı. "Bebeğim, işe yaradı. Oh, adamım, işe yaradı!"

Görüşünün üzerine kırmızı bir perde indi ve çarpan bir kalbin sesi onu deliliğin eşiğine getirdi. Kadın Ona saldırmak, boynunu ağzıyla parçalamak, vücudunu kendi vücuduyla parçalamak istiyordu...

Biliyor gibiydi ve onu kendine doğru çekti, boğazını ortaya çıkarmak için başını yana eğdi. "İhtiyacın olanı al," diye fısıldadı. "Şimdi al ve beni incitmekten endişe etme!"

Yeni dişlerini adamın boynuna gömdü, içgüdülerini onu yönlendirdi Güzelce. Ve hayır, onu incitmekten hiç endişe etmiyordu. Adam acı içinde havladığında bir an pişmanlık duydu ama sonra adam inledi ve onu üstüne çekti.

Bir seviyede, onun kanını içtiği gerçeğinden iğrenmesi gerektiğini düşünüyordu, ama açlık bedenini ele geçirmişti ve sadece onunla birlikte olma ihtiyacı kalbini ve zihnini ele geçirmişti.

Kalçalarının arasında derin, zonklayıcı bir ağrı başladı ve bir kez daha biliyordu, çünkü bir elini bıraktı ve onu yakından kavradı. Çarşafın altında çıplaktı. Ne kadar kullanışlı.

Parmakları kızın göbeğinde sihirliydi, kaygan merkezinde kayıyor ve klitorisini doğru şekilde fırçalıyordu. miktarda baskı uyguladı. Diğer eli kot pantolonunu karıştırdı ve saniyeler içinde sert uzunluğunun parmaklarının olduğu yere süründüğünü hissetti. İhtiyacı olan kaba bir ses çıkardı. onunkiyle eşleşti. Bu uzun ve yavaş bir karşılaşma olmayacaktı. Arzuları, anlayamadığı ilkel bir seviyede onun içinde kükrüyordu. Kadın onun sert aletini kavrayınca, adam yukarı doğru kalktı.

ve kendini onun üzerine indirdi. Geniş baş, hassas açıklığını gerdi; kadife yüzey, derinlere kayarken kalın, dokulu şaft için cesur bir kontrast oluşturdu. Birbirlerine kilitlendikleri anda, en yoğun ve en uzun boşalmayı yaşadı. hayatının en kalıcı orgazmını yaşadı. Josh da ona katıldı, onun coşku dolu çığlıkları kulaklarında çınlıyordu.

"Benimle bağ kur," diye soludu aşağı inerken. "Eşim ol."

Kızın sol elini tuttu ve parmaklarını kendi elinin içinden geçirdi. Kolundaki işaretler nabız gibi atmaya başladı. Sıcak, biraz sarhoş ve güzelce doymuş hissederek başını adamın boğazından kaldırdı.

"Delikleri yala," diye homurdandı. "Kanamayı durdurur."

Öyle yaptı ve adam inledi, kalçalarını o kadar sert pompaladı ki dizleri yataktan çıktı. Bir başka salıverme daha kükredi içinden, tüm damarlarında uğuldayan bir tüm vücut orgazmı kafatasına kadar.

Josh altın rengi gözleriyle onu izledi. "Çok güzelsin." Sesi erotik bir gök gürültüsü gibiydi ve bir orgazm daha yaşarken kadının içinde yuvarlandı. O da boşaldı ve son sarsıntılar daha dinmeden tekrar, "Bağlan... benimle..." dedi.

Shade ve Eidolon ritüeli ve faydalarını açıklamışlardı, ve sonuçlarını hatırlıyordu, ama konuşmanın büyük bir kısmında bir görünüp bir kayboluyordu. Hatırladıkları doğruysa, ritüel kan paylaşımını içeriyordu -ki bu belli ki bir sorun değildi- ve bittiğinde kolunda Josh'un kiyle eşleşen işaretler olacaktı. Ömür boyu bağlanmış olacaktı ve ikisi de bir başkasıyla seks yapamayacaktı.

Parmağını adamın göğsünde gezdirdi. "Bana faydalarını açıkla."

Kalçalarını kavradı ve onu sabit tuttu, çünkü her küçük hareket onun tıslamasına neden oluyordu.

"Akıllara durgunluk veren orgazmlar. Zihinsel bir bağlantı. Artık yalnızlık yok. Ya da boş seks. Bir koruyucunuz olacak. Bir partneriniz. Seni sonsuza dek sevecek biri."

"Tatlım, orgazmda beni sattın." "Tanrım, seni seviyorum."

Kadın gülümsedi ve adam uzanıp başparmağıyla dişlerinden birini okşadı. İnanılmaz bir his merkeze doğru fırladı, ve neredeyse tekrar doruğa ulaştı. "Oh. Oh, Tanrım. " Erojen bir bölge hakkında konuşun.

"Çok ateşliler," dedi. "Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmezdim." "Doğru hissettiriyorlar."

"Doğru görünüyorlar."

O lanet bir vampirdi! Müthişti. "Peki, bu bağ şeyini yapacak mıyız?"

"Oh, evet. Kanımı çoktan aldın, yani ritüelin sana düşen kısmı tamamlandı." Başını arkaya attı ve gözlerini kapattı. "Sür beni. Sert sür beni."

Ona iki kez söylemesine gerek yoktu. Onun üzerinde sallanmaya başladı, kalçalarının arasında hızla elektrik biriktiğini hissetti. Adam uzanıp başının arkasını kavradı ve onu aşağı çekti. Adamın onu öpeceğini sandı ama dişlerini boynuna geçirdiğinde nefesi kesildi.

Ve geldi. Etrafındaki dünya paramparça oldu ve bir ılık duydu, belli belirsiz kendisinden geldiğini fark etti.

Tam yanındaydı. Sağ eliyle sol elini kavradı ve kolu alev aldı. Parmaklarından omzuna doğru ateş fıskırdı ve göğsüne yığılırken içine bir tatmin duygusu doldu. Uzun bir süre bu şekilde yattılar,
Birbirine dolanmış, bitkin, nefesi kesik kesik geliyordu.

Birkaç dakika sonra "Ben bir vampirim," demeyi başardı.
"Neden nefes alıyorum?"

"Eidolon bunun refleks olduğunu söylüyor. Sanki vücut nefes alması gerekmediğini hatırlamıyormuş gibi."

"İlginç. Sanırım öğrenecek çok şeyimiz var." İçini çekti, çünkü yeni bir dünyanın parçası olmuştu ama eski dünyada, iş tanımı vampir öldürmeyi de içeren bir babası vardı. İşlevsiz aileler hakkında konuşun. "Sanırım Val'i aramam gerekecek. Ölmediğimi bilsin."

"Şey, bir bakıma öylesin. En azından ölümsüz. Ve evet. Ara. Cep telefonuma binlerce mesaj bıraktı."

"Vampir olduğumu öğrenince çok sevinecek," diye mırıldandı. Josh'un onlara duyduğu nefreti hatırlayarak sert bir nefes aldı. "Peki ya sen? Onlar hakkında ne hissettiğini biliyorum. Bizim hakkımızda." Tanrım, bu gerçeküstü bir şeydi.

Parmağını çenesinin altından geçirerek kızın yüzünü kendi yüzüne çevirdi. "Ne olduğun umurumda değil. Dişleri çıktı ve sıvı diyeti yapıyorsun diye kim olduğun değişmez."

"Ama bundan daha fazlası var, değil mi?"

Ben... kötü müyüm?" Homurdandı. "Eğer şu

Aegis salaklarına inanıyorsan."

"Yani, ben değil miyim?"

Elini kaldırıp kızın saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

"Vampir olmak, kişiliğinin bazı yönlerini

Kişiliğinizi daha saf bir forma sokun, böylece kim olduğunuz konusunda biraz daha dürüst olursunuz, bu ister kötü ister iyi olsun, ama yine de siz sizsiniz."

"Her şeyden sonra vampir olayını nasıl atlatabildiğinizi anlamıyorum-"

"Dur." Yuvarlandı ve bir dirseğinin üzerinde durdu, böylece kadın ona bakıyordu. "Tamamen berbat durumdaydım ve çok uzun zamandır kırgındım. Annemin ve klanının bana yaptıklarını anlatacak kelime bulamıyorum. Ama tüm vampirleri suçladım. Hatta tüm dünyayı suçladım. Özür dilemem gereken çok şey var. Kardeşlerimden başlayarak."

Başını eğmiş, onu izliyordu, çünkü bir şeyler farklıydı...

"Yüzün!"

Dövme gitmiş. Ve boynunda yeni bir tane, hayır, iki tane var."

Parmakları yanağındaki işaretlerin üzerinde gezindi. ve sonra boğazından aşağı. "Biri benim post-s'genesis, diğeri ise çiftleştığım anlamına geliyor."

S'genesis olayının ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama bunu sormak için çok zamanı vardı.

"Bence alyanslardan daha iyiler," diye alay etti. "Onları çıkaramazsın."

"Ukala." Onun koluna başıyla işaret etti. "Bu kadar kendini beğenmiş olursan olacağı budur."

Sol kolunu kaldırdı ve dövmesinin bir kopyasının derisine yerleşmeye başlamasını hayretle izledi.

"Artık benimsin," dedi. "Kaçmak yok." "Kaçmak istediğimi mi sanıyorsun?"

"Umarım değildir, çünkü ben bir avcıyım, hatırladın mı? İstediğimi alırım."

Gülümsedi. "Peki ne istiyorsun? Şu anda mı?" Ona gösterdi. Tam o anda.

Wraith, Serena'nın derin ve yorgun bir uykuya dalmasını bekledikten sonra yataktan kalktı ve Serena'yı iyileşmesi için yalnız bıraktı. beslenme, seks, bağ kurma ve insandan vampire dönüşme gibi küçük şeyler

Ondan ayrılmak hayatında yaptığı en zor şeydi ama vampir işkencesini ayarlamak gibi yapması gereken birkaç şey vardı.

ve kardeşlerini bulmak. Shade ve E'ye söylemesi gerekenler düşünüldüğünde, işkence kulağa eğlenceli geliyordu.

Onları koridorun hemen aşağısında, kapısı açık olan personel dinlenme odasında buldu. Onu eşikte karşıladılar.

"Her şey yolunda mı?" Shade sordu ve Wraith onun omzuna bir yumruk attı.

"Öyle olduğunu biliyorsun." İnkübi olarak, yakınlarda gerçekleşen seksi hissedebilirlerdi.

"Yani Serena'nın tüyleri

diken diken mi?" "Ve

bağlanmış."

E bir kaşını kaldırdı. "Evet, yüz dolabının olmayışı hemen hemen her şeyi ele veriyordu." Wraith'in sırtını sıvazladı. "Tebrikler dostum. Mutlu olduğunu bilmek güzel."

"Evet, o konuda." Wraith odanın içine doğru ilerledi. "İkinize de bir özür borçluyum. Bundan daha fazlasını, ama yıllarca süren cehennemi nasıl telafi edebilirim bilmiyorum."

Kardeşleri orada öylece durdular, ya afallamışlardı ya da tek kelime etmediler. Muhtemelen ikincisi. Onlara söylediği ya da yaptığı hiçbir şeye güvenmeleri için bir neden vermemiştir.

"Yani, ah... Özür dilerim. Sizler beni pek çok boktan durumdan kurtardınız. Bunu asla telafi edemem." Wraith kardeşlerinin sessizliği karşısında gülümsemek zorunda kaldı çünkü artık bakışlarını karşıladı. Bu erkek saçmalığı onları utandırıyordu. Bu iyi bir şeydi, çünkü bu konuda yalnız kalmak istemezdi.

"Her şey yolunda." Shade'in sesi alçaktı ve duygularla kabalaşmıştı. Eidolon başını salladı. "Sanırım hepimiz iyiyiz."

"Saçmalık." Wraith, Gem'in tezgahın üzerindeki sepetinden birkaç portakal aşırıp ve kardeşlerine fırlattı. "Size yıllarca cehennemi yaşattım ve altmış saniyelik bir yalakalık bunu silmeyecek."

"Bize meyvelerle vurmanın bir faydası olmayacak!" Shade bağırarak ateşe karşılık verdi. Portakal sola doğru savruldu ve duvara sıçradı.

"Merhaba," diye alay etti Wraith. "Büyülendim."

"Yapacak daha fazla yalakalık yok mu?" E dedi ama ağzı yarım bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

"İstiyorum." Wraith kahve makinesine doğru bir hamle yaptı, affedilmek için yalvarmanın ne kadar acı verici olduğunu aklından çıkarması gerekiyordu. "Ama bu çok zaman alacak. Bunu telafi etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım."

E ve Shade yine sessizliğe gömülmüştü.

"Bakın, neden konuyu değiştirmiyoruz?"

Kardeşleri şiddetle başlarını salladı.

"Tamam o zaman. Tayla nasıl?" Konuyu değiştirmekten öte, Wraith'in gerçekten umurundaydı. Başlangıçta avcıcı öldürmek istemişti ama onun E için mükemmel olduğunu inkâr edemezdi. "Aegis'li adamlar onun iblis olayını pek iyi karşılamadılar."

"Onu idam etmek istediler," diye homurdandı E. "Kynan onların ışığı görmesini sağladı."

Shade sırttı. "Onu gezegendeki en önemli insan haline getirdiğin için, Aegis Tayla'nın kalmasına izin vermezse çekip gitmekle tehdit etti."

"Ah, şantaj. O insanda bu yeteneğin olduğunu hep biliyordum." Wraith o sahneyi görmeyi çok isterdi. "Ky'ye de hoş geldin dediler mi?"

"Onu bir Yaşlı yaptılar." Eidolon sırttı. "O orospu çocuğu şimdi tüm lanet organizasyondan sorumlu."

İşte bu çok komikti. "Peki ya Gem?"

"Biz konuşurken o Kynan'ı kendi yerine taşıyor." Eidolon, Wraith'in ona fırlattığı portakalı almak için eğildi.

"Aferin ona," dedi Wraith. "Peki yeni kardeşin nesi var? Ve neden Ky'yi geri getirebildi?"

"Yanlış giden bir insanla çiftleşme," dedi Shade. "Yeteneği tamamen berbat durumda. Dokunduğu her şeyi öldürüyor ama görünüşe göre ölüleri kısa bir zaman aralığında geri getirebiliyor-"

"Ve sadece şeytan kaynaklı bir hastalıktan ölmüyorlarsa," Wraith sözlerini bitirdi, bu konuda hâlâ biraz buruktu. "Nerede o?"

"Gitti," dedi Shade. "Sanırım yapacak bazı işleri vardı. Öldürmesi gereken insanlar. Bilmiyorum."

E portakalı sepete attı. "Sanırım bir anda gelen aile onu bunalttı. Geri dönecektir."

"Aileden bahsetmişken," dedi Wraith Shade'e, "yeğenlerle ne zaman tanışabilirim?" Uzun bir duraklama oldu, çok uzun ve Wraith çabucak ekledi, "Onları yemeyeceğim ya da başka bir şey yapmayacağım. Yemin ederim."

Shade kaskatı kesildi. "Neden şimdi?"

"Bir aileye ait olmak istiyorum," diye ağzından kaçırdı Wraith, sesinin şeker gibi çıktığını tekrar düşünmeden.

"Yani, benim

Serena, ama o bir vampir, bu da çocuk sahibi olamayacağı anlamına geliyor...." Bunun için kendini kötü hissetti, sadece onun için değil, garip bir şekilde kendisi için de. O yanındayken, onu cesaretlendirirken, biliyordu ki iyi bir baba olabilir. "Düşünüyordum da, belki, bilirsin, hep beraber takılabilirsek... lanet olsun, bilmiyorum. Bu çok aptalca. Boş ver."

Shade ve Eidolon sanki aralarında bir sır varmış gibi bakiştılar. Bir an için her zaman yaptığı gibi Shade'in kafasının içine girip ne konuştuklarını öğrenmek istedi.

ondan saklanıyordu. Ama Shade bundan nefret ediyordu ve kardeşinin zihnini ihlal etmek, affedilmek için yaptığı güzel yalvarmayı bir başka yalan haline getirecekti.

"Anladım." Wraith kapıya doğru geri geri giderek çerçeveye çarptı. "Artık çok geç-

"

Kendini mangalda sosisli sandviç yaparken ve ailece masa oyunları oynarken hayal bile edemiyordu.

—

"Wraith, mesele o değil," dedi Shade.

"Fark etmez. Serena uyanıyor. Yanına gitmem gerek."

Shade çıkarken ona seslendi ama Wraith elini kaldırarak onun sözünü kesti ve yoluna devam etti. Ailenin işlevsel bir üyesi olması konusunda ona henüz güvenmiyor olabilirlerdi ama güveneceklerdi. Eninde sonunda güvenlerini kazanacaktı ama şu anda tüm dikkati Serena'daydı. Adam içeri girdiğinde Serena bir çift önlüğün ipini bağlıyordu. "Hey," dedi.

dedi, onu incelerken başını yana eğerek. "Seni o yüz dövmesi olmadan görmek çok garip."

"Bir dahaki sefere aynaya baktığımda büyük bir şok yaşayacağımı tahmin ediyorum." Yine de iyi bir şok, tıpkı kum saati glifinin tekrar düzeldiğini gördüğünde yaşadığı gibi. Elini tuttu ve onu kendine doğru çekti, yumuşak kıvrımlarının sert vücuduna verdiği hissin tadını çıkardı. "İyi hissediyor musun?"

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım." Gülümsedi ve dişlerinin uçları ayırık dudaklarından dışarı çıktı. Çok seksiydi.

Wraith onu yere atmak ve o küçük, sıcak dişlerini boğazına geçirirken içine girmek istedi.

Bir gün ne kadar da fark yaratıyor. Onun vampirlere olan tutkusunu gerçekten anlamaya başlamıştı. Kendisi de bir tane alıyordu. Gerçekten. "Bebeğim, buradan gitmeliyiz."

Şişen siki bu plana çoktan uymuştu. "Nereye gidiyoruz?"

Böylesine mutlak bir güven. Ona olan inancı yüreğini burkuyor ve aynı zamanda ödünü koparıyordu. Ya güvenini boşa çıkarırsa, onu hayal kırıklığına uğratırsa?

"Yapmayacaksın," dedi yumuşak bir sesle.

"Ne düşündüğümü nereden bildin?"

"Korkunu hissettim. Ne olduğunu anlamak için dahi olmaya gerek yoktu."

Şakacı bir şekilde inledi. "Bu bağ tam bir baş belası olacak."

"Gerçekten mi?" Alçaktan uzandı ve onu kavradı. "Çünkü ben de senin uyarılmışlığını hissedebiliyorum...

ve kesinlikle benimkini de ateşliyor."

Oh, evet. Bağın içinden erotik bir davul sesi gibi geldiğini hissedebiliyordu. "Yani, belki de bağ o kadar da kötü olmayacaktır." Kadının başlattığı okşama hareketi sayesinde sözleri bir inilti halinde çıktı.

"Yani... ne diyordun?"

"Tamam. Benim evime gidiyoruz... ah, Tanrım, böyle devam et, aynen böyle." Onun dokunuşuna doğru eğildi. "Ve seni harap ettikten sonra, sana benim dünyamdaki hayatı öğretmeye başlayacağım. Bu senin için sorun olur mu?"

Fermuarının üst düğmesini açtı. "Dersler hemen başlamak zorunda mı?"

"Muhtemelen iyi bir fikir," diye homurdandı ama sonra dizlerinin üzerine çöktü. "Dersler mi?"

Ne dersi?"

"Ben de öyle düşünmüştüm." Kadının bakışlarındaki ifade, erotik vaat, güven, aşk, onu kadının önünde diz çöktürdü. Onun için yeraltı dünyası demekti ve o anda anladı.

Onu asla yüzüstü bırakmazdı.

Ve gözlerindeki inanç onun da bunu bildiğini gösteriyordu.

Otuz üç

"Geldiler!" Serena koşmak istemesine rağmen kendini sakın bir şekilde ön kapıya doğru yürümeye zorladı. Runa, Shade ve bebekleri diğer tarafta olacaktı ve o ve Wraith onlarla ilk kez tanışacaktı.

Wraith'le birlikte onun evine -Manhattan'daki erkek bekâr evine- geleli neredeyse bir hafta olmuştu ve günlerce birbirlerinin tadını çıkarmaktan başka bir şey yapmadıktan sonra, artık ailesinin tadını çıkarma zamanının geldiğine karar vermişlerdi.

Özellikle de ailesi çoktan gelip gitmiş olduğu için. Wraith'le birlikte hastaneden çıkar çıkmaz Val'i aramıştı ve Val onun hayatta olmasına o kadar sevinmişti ki

vampir olması onu rahatsız etmemişti. Hem de çok. O Dn ziyarette geldiler ve karşılaştıkları tüm sorunları çözmek için yeterli zamanları olmamasına rağmen annesiyle olan ilişkisinden, annesiyle olan Gerçeği ondan saklaması, David, Wraith'in aldatmacası ve onun vampir olması... Doğrusunu söylemek gerekirse, her şey hâlâ karmakarışıktı.

Ama Val hasarı onarmaya ve tüm yaraları iyileştirmeye hazırdı. Wraith'le golf oynarken asla yakınlaşamayacaklarını düşünse de, viski kadehlerinin kenarından birbirlerine ihtiyatla bakmayı bırakmalarının uzun sürmeyeceğini tahmin ediyordu. Birbirlerini öldürmeye çalışmamış olmaları bile bir başlangıçtı.

David'e gelince... Üvey kardeşiyle aralarının asla dzelmeyeceğine dair bir his vardı içinde. Tabii insan ırkına düşmüş bir meleğe ihanet ettiği için Aegis'in gözetiminden serbest bırakılırsa.

-Wraith -sonunda ona böyle seslenmeye alışmıştı- onu fuayede karşıladı. "Bunun için hazır mısın?" Onun elini tuttu.

"nk bunu başka bir zaman yapabiliriz. Kynan ve Gem'in düğününde olacaklar."

Bu eğlenceli bir haberdı. Çift bu sabah uğrayıp onları gelecek hafta Hawaii'ye davet etmişti; yıldızların altında bir düğün, bir vampir olarak onun da katılabileceği bir gece töreni. Wraith, vampir olduğu için homurdandı da homurdandı.

Kynan'ın sağdııcı olmayı istemişti ama Ky ve Gem gittikten sonra onu saatlerce gülümserken yakalamıştı.

"Ben hazırım."

Kardeşlerinin ve baldızlarının bunaltıcı olabileceği konusunda onu uyarmıştı ama küçük olanlar onu çok daha fazla geriyordu ve o da bunu biliyordu.

Her zaman çocuk istemişti ama bir vampir olarak gebe kalamayacağını öğrenmişti. Annelik acısı derinlere işliyordu ama şikâyet edemezdi. Sağlıklı ve hayattaydı. Bir bakıma, Wraith onunla dalga geçmeyi severdi.

"Hadi aileyle tanışalım." Kapıyı açtığında sadece Shade'in kucağında kıpır kıpır, battaniyeye sarılmış bir kundak ve yanında Eidolon'la durduğunu görünce şaşırdı.

Wraith, "Runa çocuklarını kaybettiğin için sana çok kızacak," diye söylendi. Shade'in koyu renk gözleri anlam veremediği bir duyguyla parladı. "Bebeklerimizin üçü de Runa'yla birlikte evde."

Wraith ve Serena geri çekilerek kardeşlerinin içeri girmesine izin verdiler. "Ne olmuş yani?"

Wraith, "Şimdi de sokaktan çocuk mu topluyorsun?" dedi. "O senin, kardeşim."

"Benim neyim?"

"Çocuk." Eidolon battaniyeyi çekiştirerek çocuğun sağ kolunu ve onu işaretleyen dermoire'ı ortaya çıkardı. "Bu senin."

Serena bunu ilk kimin anladığından, Wraith'in mi yoksa kendisinin mi anladığından emin değildi. Biraz vahşi gözlerle bebeğe bakıyordu. Orada öylece durdu, Eidolon'un az önce söylediklerinin doğru olmadığından korkuyordu. Bunun iğrenç bir şaka olmasından korkuyordu.

Wraith başka birinden bebek yapmıştı, eğer Wraith ırkını ve geçmişini açıklamasaydı ve Wraith'in kendisine ne kadar bağlı olduğunu anlamasaydı bu durum onu üzebilirdi.

Ama bir şekilde bu masum hayatı harika bir hediye ve dualarına bir cevaptan başka bir şey değildi.

Shade bebeği nazikçe, koruyarak göğsüne yaklaştırdı ve hâlâ ne yapacağından emin değilmiş gibi bebeği izleyen Wraith'e döndü.

"Hey," dedi yumuşak bir sesle. "İyi misin?" Uyuşmuş bir şekilde başını salladı.

Etrafı sessizlikle çevrili olan Serena, Shade'e yaklaştı. Bebek durgunlaştı, iri kahverengi gözleri tüm bebeklerin doğuştan sahip olduğu bilgelikle onu içine çekti. Wraith'in burnu ve ağzıyla çok güzeldi ve bir anda aşık oldu.

"Alabilir miyim?" diye sordu ve Shade tereddüt etse de çocuğu ona uzattı. Kollarında kendini iyi hissetti ve kalbi kabardı. Yavaşça Wraith'e doğru yürüdü, onu ürkütmekten korkuyordu çünkü gözlerinde hâlâ o yarı vahşi bakış vardı. "Ona bak. Oğluna bak."

Yutkundu ve bakışlarını onunkilere kilitledi. "Benim... oğlum. Hiç düşünmemiştim..."

"Ona bir bakın. Muhteşem biri."

Bakışları oğlununkiyle birleştiği anda ifadesi yumuşadı ve bir merak halini aldı. "Anne mi?" diye mırıldandı ve Eidolon boğazını temizledi.

"Suresh."

Wraith'in eli titreyerek parmağını dikkatle bebeğe uzattı, bebek de minik yumruğunu parmağına doladı. "Bir gün ışınlanabileceksin, ufaklık." Serena'ya baktı. "Özür dilerim. Bu senin için kolay olmamalı. Dişi-"

"Sorun değil," dedi ve yalan söylemiyordu. "Senin ne olduğunu ve biz tanışmadan önce ne olduğunu biliyorum." Bebeği kucağına aldı.

Wraith'in kollarında. Oğlunu sanki çocuk camdan yapılmış gibi tutuyordu. "O senin ve artık bizim."

Wraith gözlerini kapattı. "Emin misin? Çünkü... korkuyorum."

"Üzülme. Bu ebeveynlik işini birlikte öğreneceğiz. Harika olacaksın. Kalbin çok büyük."

Kolunu kızın boynuna doladı ve onu kendine yaklaştırdı, böylece tek bir kucaklaşmayı paylaşıyorlardı. Bu, hayatı boyunca uğruna yaşadığı andı. O an tutunmak ve asla unutmamak istedim.

"Seni seviyorum, Lirsha," diye mırıldandı. "Senden önce tek gördüğüm kâbuslardı. Ama şimdi rüya görüyorum. Senin sayende."

"Hep hayal ettim," diye fısıldadı. "Ama gerçekleşeceklerini hiç düşünmemiştim." Bebeğin alnına şefkatli bir öpücük kondurdu ve ardından dudaklarını Wraith'inkilerin üzerinde gezdirdi. "Ben Hayal ettiğim her şey ve daha fazlası."

Ve Wraith ona gülümsediğinde, onun da aynı şekilde hissettiğini anladı. Sonsuza dek.

Demonica: Bir İblis Özeti

—

tarafından Larissa Ione

İçindekiler

Giriş Şeytanlar

Hastane

Demonica Dünyasının Kilit Oyuncuları

Hesaplaşma (kısa öykü)

Giriş

İnsanlar bana sık sık bir iblis hastanesi konseptini nasıl bulduğumu soruyor. Temel olarak, her zaman hem doğaüstü olayların hem de acil tıbbın hayranı oldum ve bir gün Angel'ın bir bölümünü izlerken aklıma bir fikir geldi. Angel (bir vampir, daha önce hiç izlememiş olanlar için süper harika şovu izledi) yaralandı ve hemen tıbbi yardıma ihtiyacı vardı. Ama gerçekten, nereye gidebilirdi ki? Herhangi bir doğaüstü yaratık nereye gidebilir?

Açıkça görülüyordu ki, bir yeraltı hastanesine ihtiyaç vardı ve Underworld General doğdu.

Demonica serisinin ilk kitabı olan *Pleasure Unbound*'u yazmaya başladığımda, kitabın konusunun Demonica dünyası çok kapsamlı olacaktı. Bunu takip etmek çok sayıda not defteri, bilgisayar alanı ve beyin alanı anlamına geliyordu. Gezegendeki en düzenli insan ben değilim, ama bir şekilde sadece bir sözlük değil, iblislerin bir envanterini de bir araya getirmeyi başardım.

İblislerin listesi büyüdükçe, bir fikir de ortaya çıktı.

Her zaman *Dungeons and Dragons*'un büyük bir hayranı olmuşumdur (yazmadığım zamanlarda bilgisayarın başına geçip bu fantastik rol yapma oyununu oynarım!) ve en iyi D&D rehberlerinden bazıları canavarların geçmişlerini, yaşamsal istatistiklerini ve açıklamalarını içeren dünyada karşılaşılabileceğiniz canavarlar. Böylece Demonica özeti üzerinde çalışmaya başladım ve yazdığım her kitapla birlikte özet daha da büyüdü. Sonra hastane hakkında bilgi eklemeye karar verdim. Ve kilit oyuncular.

Ve okuyucular bana yazıp karakterler, geçmişleri ve gelecekleri hakkında sorular sordukça, şunu fark ettim dünyayı daha da fazla keşfetmek ve okuyuculara Bazı ekstralar. Ben de Eidolon, Shade, Wraith ve Roag'un nasıl tanıştıklarını anlatan kısa bir hikaye yazdım... hepsinin hayatını sonsuza dek şekillendiren bir olay.

"Hesaplaşma", Underworld General'ın Eidolon'un düşüncelerinde bir kıvılcım bile olmadan ve Roag tamamen delirmeden önce geçiyor.

Ve işte karşınızda. İyi, kötü ve gerçekten çok çirkin olanlardan daha fazlası. Umarım beğenirsiniz!

Şeytanlar

Not: İblislerin çoğu, görülmek istemedikleri, insanlar onları görmek için eğitilmedikleri ya da insanlar büyü veya bazı doğal yeteneklere sahip olmadıkları sürece insanlar için görünmezdir.

onları görebilir. Görünmezlik kuralının dikkate değer istisnaları şunlardır

ter'taceo- doğası gereği insana benzeyen ya da insan görünümüne bürünebilen iblisler. Örneğin Seminus iblisleri ter'taceo'dur.

Ter'taceo olmayan herhangi bir iblis insan aleminde öldüğünde, bir alanda ölmediği sürece birkaç dakika içinde parçalanır

Parçalanmayı önlemek için özel olarak tasarlanmış, iblisler tarafından inşa edilmiş bir alan veya bazı yeraltı bölgeleri.

Çoğu iblis hayatlarının büyük bölümünü Sheoul'da geçirir, Dünyanın derinliklerindeki iblis diyarı. İblisler öldüğünde ruhları Sheoul-gra'ya gönderilir, burası özünde ruhların yeniden doğmak için beklediği bir bekletme tankıdır.

Sheoul-gra

Ayrıca kötü insan ruhlarının yeniden doğmayı bekleyen

iblis ruhlarına hizmet etmek ya da kendileri yeniden doğmak için gönderildikleri yer...

şeytanlar gibi.

Tüm iblis türleri ve ırkları Ufelskala skorlarına göre sınıflandırılabilir; bu skor kötülük skalasında birden beşe kadar değişen bir sayıdır ve beş skoru kötülerin en kötüsüdür. Ufelskala Skalası'nın "kötülüğü" bir türün veya ırkın acı, ıstırap ve ölüm sevgisinin yanı sıra kendi davranışlarının farkındalığına göre de değerlendirdiğini belirtmek önemlidir. Yani avını canlı canlı yiyerek büyük acılara neden olan bir iblis hayvan, Ufelskala Ölçeği'nde yalnızca iki puan alabilir, Öldürmeyen, bunun yerine sadece eğlence için eziyet eden bir iblis ise dört puan alabilir.

İnsanlar çoğunlukla iblislerin aralarında dolaştığından habersizdir ve çoğu iblis ve çoğu insan da bundan hoşlanır.

Asit Sprite-Narin, fare büyüklüğünde, insan gözünün takip edebileceğinden daha hızlı hareket eder. Kanatlı ve renklidirler, insan çocukları tarafından görülebilirler ve periler olduklarına inanırlar. Çok sık, çok ıslak Avrupa ormanlarında yaşarlar, burada küçük kemirgenleri avlarlar ve insan gezginlere eziyet ederek yaramaz doğalarından en iyi şekilde yararlanırlar. En sevdikleri oyun kampçıların ve yürüyüşçülerin ormanda kaybolmasını sağlamak için. Nadiren ölümcül olsa da, bir asit sprite'ın ısırtığı insanlar için zehirlidir ve genellikle örümcek ısırtığıyla karıştırılır. **Ufelskala Puanı: 2**

Alu-İnsanlara siyah bir köpek şeklinde görünen **nadir,** hayalet benzeri iblis. Hıyarcıklı veba ve cüzzam gibi hastalıkları taşıdığı bilinmektedir. Genellikle mezarlıklarda bulunur. **Ufelskala Puan: 4**

Baruk-Buruşuk, beyaz tenli yaratık sadece Umber iblisleriyle beslenir. Mağaralarda yaşarlar Dünya çapında, yüzyıllar boyunca kış uykusuna yatabilirler.

Umber iblisi içeri giriyor. İnsanlar nadiren karşılaşa da Baruk, bunu yaptıklarında sonuçlar... berbat oluyor. **Ufelskala Puan: 3**

Bathag-Maden sakinleri, menekşe rengi gözler, soluk ten, gümüş/beyaz saçlar. Dünya üzerinde güç sahibidirler ve depremlere, volkanik patlamalara ve maden çökmelerine neden olabilirler. Mücevher ve mineral madenlerinin derinliklerinde yaşamayı severler. acı çekenlerin enerjisinden beslenmek için küçük kazalara neden olur. **Ufelskala Puanı: 2**

Bedim-Çok çekici, şehvetli insansı bir ırk. Koyu tenli, koyu saçlı. Erkekler dişileri haremlelerinde tutar. Haremler bir erkeğin tek başına hizmet edemeyeceği kadar büyüdüğünde, dişileri doyurmak ve sakin tutmak için haremler genellikle arkadaşlarla paylaşılır veya "kiralılır". **Ufelskala Puanı: 1**

Kemik Şeytanı-3 metre boyunda, etobur. Dünyanın her yerindeki ormanlarda yaşar. Avını (genellikle geyik) canlı canlı yer. Sadece insanlar aleminde var olan ve Sheoul'a asla girmeyen birkaç iblis türünden biri. **Ufelskala Puanı: 2**

Charnel Havarisi - Acıyı, şiddeti ve kanlı kurbanları kutlayan Charnelist dininde doğan bir iblis ırkı. Tüm charnel havarileri yetişkin olduklarında en fazla 1.80 boyundadır. Gri tenleri, siyah gözleri ve kirpi benzeri tüylerden oluşan saçları sırtlarından aşağıya ve geniş, düz kuyrukları boyunca uzanır. Evlerini Moğolistan dağlarının yükseklerinde yaparlar, Varlıklarını insanlardan gizlemek için büyülerini kullanıyorlar. **Ufelskala Puan: 5**

Croix Viper-Boynuzları olan dev iblis yılanları. Başka bir iblis tarafından yeryüzüne çıkarılmadıkları sürece sadece Sheoul'da yaşarlar. **Ufelskala Puan: 2**

Croucher-Üç gözlü, cılız yaratıklar. Küçük bir adam boyutunda olan bu yaratıklar, konut girişlerinin yakınında

yaşar ve

saldırırlar. Çoğu iblis gibi insanlara görünmez olsalar da, güçlü kötülükler yapabilirler. Bir eve kötü şans getirerek zarar verirler, böylece merdivenden düşmekten ani ölüme kadar kötü hastalıklara ve kazalara neden olurlar.

Ufelskala Puanı: 4

Cruentus-İskelet göğüslü, dikenli parmaklı, küt, tüysüz burunlu. Sadece taze etle beslenen son derece vahşi bir ırk. Birbirleri de dahil olmak üzere her şeyi avlarlar.

Ufelskala Puan: 4

Daeva-Tehdit edilmedikleri sürece insanlara karşı **zararsızdırlar**. İnce, uzun ve solgun, kapaksız, parlayan gözleri ile daha çok olduklarından daha korkutucu. Çoğunlukla Sheoul'un en karanlık bölgelerinde yaşarlar ve sadece geceleri yiyecek ve eğlence için çöp toplamak üzere insan alemine gelirler.

Ufelskala Puan: 1

Darquethoth - **Çok** büyük, abanoz derili, parlayan turuncu gözleri, ağızları ve kalın kesikleri olan iblisler Deri. Sheoul'un sıcak, iç bölgelerinde yaşarlar ve yine orada yaşayan av türleriyle beslenirler. Savaşçı bir ırktır, şiddet vaat eden her iş için kiralanabilirler. **Ufelskala Puanı: 4**

Drec-Sümüksü gri derileri ve uzun kuyrukları olan **kambur** yaratıklar. Yalnız yaşayan bu yaratıklar, ana besin kaynakları olan balıkları kolayca yakalayabilecekleri göllerin ve akarsuların yakınlarında yaşarlar. Son derece korkaktırlar, bu da onları yakalayıp köle olarak çalışmaya zorlayan daha kötü iblisler için mükemmel köleler yapar.

Ufelskala Puan: 1

Drekevac-Siska, uzun bacaklı, büyük kafalı, dişleri bir insanın ön kolu kadar uzun. Binalara açık pencerelerden girerler ve nefesleriyle insanları hasta ederler.

Ufelskala Puan: 4

Düşmüş Melekler-Düşmüş melekler iki kategoriye ayrılır: Sheoul'a girmiş olanlar ve girmemiş olanlar. Cennetten kovulan melekler iki seçenekle karşı karşıyadır: Sheoul'a girip en güçlü iblisler haline gelebilir ve Cennete dönme umutlarını yitirebilirler ya da

İnsanların dünyasında yaşar ve bir gün cennete dönme fırsatını kazanmak için dua ederler. **Ufelskala Puanı:**

Şunlar hariç değildir

Sheoul'a girmiş olanlar - bu düşmüş melekler 5 olarak sıralanır.

Sahte Melekler-Erkekler ve dişiler kusursuz

güzelliktir. Son derece seksüeldirler, bedensel zevklerden hoşlanırlar, ancak seks partneri seçimlerinde çok titizdirler ve sadece en çekici insanlarla ve insan görünümlü iblislerle seks yaparlar. Kurnaz ve kolay sıkılan bir tür olarak, hayatı kendileri için ilginç hale getirirler

İnsanları kandırarak kendilerinin gerçek melekler olduğunu düşünmelerini sağlamak ve sonra da insanları seçtikleri dinden saptırmak ve

bir başkasına. **Ufelskala Puanı: 3**

Gargantua - Okyanusun en derin çukurlarında yaşayan ve çiftleşmek için her yüz yılda bir karaya çıkan **devasa**, nadir iblisler. Çoğunlukla, okyanus tabanına batan büyük memelilerin ve balıkların leşlerini temizlerler, ancak kalamar ve ahtapot avladıkları, ayrıca gemileri batırıp mürettebatı yedikleri bilinmektedir. **Ufelskala Puanı: 2**

Gerunti - **Üç** metre boyunda, T-rex çeneleri ve pençeleri bir insan kadar uzun. Uzun gebelik süreleri ve yüksek bebek ölüm oranlarının bir sonucu olarak, sadece bir avuç kadarının hala var olduğuna inanılıyor. İnsan diyarındaki dağlık bölgelerde yeraltında yaşarlar ve her elli yılda bir insan ve hayvanları mideye indirmek için yer üstüne çıkarlar.

Ufelskala Puanı: 3

Azrail-Çoğunluğun erişemediği, kendine ait bir alemde yaşaması dışında Azrail hakkında çok az şey bilinmektedir.

Ufelskala Skoru: Bilinmiyor

Griminionlar- Azrail'in hizmetkarları. Bazıları tarafından meleklerin insanlar için yaptığı gibi iblisler için de işlev gördüklerine inanılır... Ölü iblislerin ruhlarına Sheoul-gra'ya kadar eşlik ederler.

Ufelskala Skoru: Bilinmiyor

Guai (gwah-eye)-Yaklaşık bir metre boyunda, tıknaz ve iki ayaklı bir yaban domuzuna benzeyen bir Asya türü. Omnivor olan bu iblisler pirinç tarlalarının yakınlarında takılır, pirinç tarlalarını yağmalar ve ara sıra yılan veya sıçan yerler. **Ufelskala Puan: 1**

Harpy - **En iyi** tanımıyla "kanatlı kadın" ya da kartal ile kadın arası bir şey. İnsan kadını boyutlarında olan harpilerin bacakları ve kartalların pençe uçlu ayakları ve kol yerine kanatları vardır. Pençe benzeri eller kanatlarının uçlarından uzanır. Harpiller sosyal yaratıklardır, büyük vahşi alanlarda gruplar halinde yaşarlar ve iblis avı türleriyle beslenirler. Dişiler yüz yaşında olgunluğa eriştiklerinde, çiftleşmek için her on yılda bir insan formuna girebilirler bir insan erkeği ile. Daha sonra tek bir yumurta bırakacak ve bu yumurta iki yıl sonra çatlayacaktır. Yumurtaların, erkeklere

Yendiği takdirde ölümsüzlük kazandırır, bazı iblis türleri tarafından çok değerlidir ve karaborsada satılan bir meta haline gelmiştir. **Ufelskala Puan: 1**

Cehennem **Aygırı ve Cehennem Kısrağı-Siyah**, Clydesdale büyüklüğünde at benzeri yaratıklar. Bu şeytani atlar

Ateş püskürten ve jilet gibi keskin toynaklarıyla öldüren etoburlar. Çok az tür cehennem aygırlarını ve kısraklarını evcilleştirebilir ve onlara binebilir, ancak bu atlar bir kez sadakatlerini verdiler mi, ömür boyu verirler. **Ufelskala Puan: 2**

Cehennem Tazısı-Bufalo büyüklüğündeki cehennem

tazıları, yemek tabağı büyüklüğünde pençeleri, parlayan kırmızı gözleri ve ağız dolusu kanlı dişleri olan devasa siyah köpeklerdir. Dünyadaki köpek dişlerinin aksine, cehennem köpeklerinin kedi gibi geri çekilebilir pençeleri vardır.

yıkıcı bir etki yaratmak için kullanılırlar. Ana öldürme yöntemleri önce avlarına tecavüz etmek ve ardından karınlarını deşmektir ve hâlâ hayattayken ziyafet çeker. Kontrol edilmesi zor olarak bilinen cehennem tazıları yalnızca bir profesyonel tarafından ele alınmalıdır - cehennem tazılarının bakıcılarına korkunç bir sıklıkta saldırdığı bilinmektedir. **Ufelskala**

Puanı: 3

Huldrefox-Sonbaharda Sheoul'dan çıkıp çiftçilerin hasada hazır tarlalarını yağmalayan mevsimsel ve sosyal bir iblis.

Özellikle su kabaklarından hoşlanırlar. Kırılgan, şiddete meyilli olmayan bir cinstir, ancak altı inçlik dişleri ve pençeli elleri ve ayaklarıyla, aşağıdaki durumlarda kendilerini savunabilirler

gereklidir ve yavrularına karşı son derece korumacıdırlar, flossa, altı ay sonra yumurtadan çıkar. **Ufelskala Puanı: 1**

Imp-Yaklaşık bir metre boyundaki bu iblisler yeraltı dünyasının işçi karıncalarıdır. Açık ara en yaygın iblislerdir ve eşit olmaktan çok yük hayvanı gibi muamele görürler. Zayıf, kambur, büyük kafaları ve yüzlerine göre orantısız büyüklükte gözleri vardır. Yemek yerler

Ağızlarına sokabildikleri her şeyi yerler. Sıçan gibi ürerler, dört ila sekiz yavru doğururlar ve bunların çoğu diğer türlere yem olur. İnsanlar için zararsızdır. **Ufelskala Puanı: 1**

Judicia-Justice iblisleri. İnsansı görünümlü, koyu renk saçlı, yeşil tenli ve beyaz boynuzludurlar. Erkeklerin her zaman uzun sakalları vardır. Dişiler sakallarını tıraş eder. Bazı Adalet iblisleri Sheoul cezaevi kompleksinde çalışır. Diğerleri ise

Özel kişiler veya türler tarafından çağrılır ve adalet meseleleri için konseyler oluşturur. Adalet iblisleri

uygun gördükleri şekilde acı verici cezalar vermek için zihin gücü.

Ufelskala Puanı: 1

Khilesh Devil-Timsah ve goril karışımı gibi **görünen** bu yırtıcı tür, sürüler halinde avlanır ve genellikle gereğinden fazlasını öldürür. En sevdikleri yiyecek Umber gençtirler, ancak yollarını kesecek kadar şanssız olan her çaresiz iblisi öldüreceklerdir. Khilesh şeytanları Sheoul'da yaşar, ancak genellikle yer üstündeki ormanlarda avlanırlar.

Ufelskala Puanı: 3

Kh nive-Büyü zaman aşımına uğrayana kadar efendisinin emirlerini yerine getirmek üzere efendisi tarafından bağlanmış iblis iz sürücüsü. Kuvvetli çürüme kokarlar ve dev, derisiz oposumlara benzerler. İz sürmeye zorlanmadıkları zamanlarda, khnives sürüler halinde Sheoul'da dolaşır, Diğer türlerin artık leşlerini topluyor.

Ufelskala Puanı: 1

Lav Canavarı-Volkanların içinde yaşayan **fil büyüklüğünde** iblisler. Sıcak lavlara maruz kaldığında hayatta kalabilen bilinen tek türdür. Turuncu/kırmızı ve siyah renkte olup soğuyan lav akıntılarına karışabilirler. Doğal felaketlerde ölen kötü insanların fiziksel olarak vücut bulmuş hali olduğu düşünülen lav canavarları, bir yanardağın yıkımıyla ortaya çıkan negatif enerjiden beslenir.

Ufelskala Puanı: 3

Leonine Canavarı-İnsanlar ve hayvanlar arasında bir melez olarak yaratılan ilk iblisler olduğuna inanılır. Bazı iblis bilginleri, leonine canavarlarının aslan şekil değiştiricileri yaratma konusundaki başarısız bir girişimin sonucu olduğundan emindir. Kökenleri ne olursa olsun, aslanlara benzerler ancak dik yürüme yeteneğine sahiptirler. Hiçbiri vahşi doğada bulunmaz; bu yaratıklar Sadece en zengin ve güçlü iblis lordları tarafından evcil hayvan olarak.

Ufelskala Puanı: 2

Mamu-Avustralya ölllerinde yaşayan, insan yiyen ve şekil değiştiren **bir** iblis türüdür. Bu uzun, sivri kafalı irkin

İblisler yalnız insanları avlarlar. Ya büyük sopalarla saldırırlar ya da cansız bir nesne, küçük bir hayvan veya başka bir insan kılığına girerek sessizce beklerler.

Ufelskala Puanı: 5

Nebulous Demon-Bu nadir, kötü niyetli ruhlar insanların ruhlarını emer. Şekilsizdirler, sis veya buhar parçaları olarak görünürler. Bazı türler sadece komada olanların ruhlarını alırken, diğerleri çoğunlukla çocukları, akıl hastalarını ve yaşlıları avlar ve onları doğru ve yanlış duygusundan yoksun bırakır. İnsan ruhları iblisin içinde depolanır ve insan bedeni yaşadığı sürece ona enerji sağlar. Ruhlar ancak iblis öldürülerek serbest bırakılabilir. **Ufelskala Puanı: 4**

Neethulum-Diğer türleri köle ve yiyecek olarak üreten, yetiştiren, eğiten ve satan son derece zeki ve acımasız bir ırk.

Sıra dışı güzellikleri, düşmüş meleklerin soyundan geldikleri söylentisine yol açmıştır. Sheoul'un uçsuz bucaksız sınırları içinde istedikleri her yerde ikamet ederler. **Ufelskala Puanı: 5**

Nightlash-İnsansıdır, pençeli ayakları ve keskin dişleri vardır. Çok uzun boyludurlar, genellikle iki metreyi geçerler. Yakalayabildikleri her şeyi yerler ve çoğunlukla aile sürüleri halinde avlanırlar.

Çünkü hepsi doğuştandır. Bu iblisler için sosyal tabular yoktur. Sadece Sheoul'da, genellikle daha soğuk bölgelerde yaşarlar, ancak tüm dünyayı avlanma alanları olarak görürler. **Ufelskala Puanı: 4**

Obhirrat - Var olan en iğrenç, en aşağılık iblislerden biridir. Yaklaşık yedi buçuk metre boyunda olan bu Burunlu canavarların tedirgin olduklarında birbirine vuran ayak uzunluğunda pençeleri, boncuk gibi kırmızı gözleri ve yılan gibi dilleri vardır. Derileri şeffaftır, bu da birincil savunma araçlarını ortaya çıkarır: sürekli kıvranan canlı et yiyen kurtçuklar

derinin altında. Çok az kişi bir Obhirrat'a midesi bulanmadan bakabilir. **Ufelskala Puanı: 3**

Oni-Bu oldukça aptal iblisler baş belasıdır. Yeraltı dünyasının parti hayvanlarıdır, aşırı derecede yer, içer ve seks yaparlar. Oniler insan aleminde ya da iblis aleminde yaşayabilirler, ancak her zaman Doğal afetler ve hastalıkların salgın boyutlarına ulaştığı yerlerde takılmayı severler. Boyutları bir insanın yarısı ile üç katı arasında değişen bu hayvanlar aynı zamanda Renkleri soluk şeftaliden parlak pembeye ve maviye kadar değişir. Her el ve ayaktaki üçer el ve ayak parmakları keskin pençelerle son bulur. Üç gözleri, yassı bir yüzleri ve dişlerle dolu açık bir ağızları vardır. **Ufelskala Puanı: 3**

Ramreel-İnsan ve keçi soyundan yaratıldığı söylenen bu iri yarı, ufak tefek, kıvrık boynuzlu iblisler geçimlerini kendilerini muhafız olarak kiralayarak sağlarlar. Küçük çocuklarken bıçak silahlarıyla eğitim alırlar ve bu da onlara kalabalık ama kazançlı güvenlik piyasasında avantaj sağlar. **Ufelskala Puanı: 2**

Rusalka-Balıklara ve kurbağalara dönüşebilen **tatlı su** türleri. Rusalkalar dişidir, soluk yeşil renklidir ve yeşil saçları vardır. Sürekli yalnızdırlar ve insan erkeklerini kendileriyle çiftleşmeleri için suya çekerler. Ne yazık ki, eşleri tohumlarını bıraktıktan sonra her zaman boğulurlar ve Rusalkaları bir kez daha yalnız bırakırlar - yani dokuz ay sonra yumurtaları çatlayana kadar. Eşlerini her zaman öldürmelerine rağmen, Rusalkalar kötü değildir; eşlerini boğmaya asla niyetlenmezler ve bunun olduğunu her zaman unuturlar, bu yüzden hatalarından ders alamazlar. **Ufelskala Puan: 1**

Seminus-Nadir, özel bir kuluçka türü. Bu cinsin üyeleri yalnızca erkektir. Bir ter'taceo türü olarak

insan gibi görünürler. İnkübi olarak, her zaman çekicidirler ve cinsel feromonları, en zor durumdaki insanları bile gevşetebilir.

dikenli dişiler. Seminus iblisleri yüz yaşına geldiklerinde şekil değiştirme ve diğer türlerin dişilerini hamile bırakma becerisi kazanırlar. Çünkü bireysel Seminus iblisleri Farklı türler tarafından yetiştirildiklerinden, Ufelskala skorları çılgınca değişir. Buna ek olarak, yüz yaşındaki ikinci olgunlaşma döngülerinden sonra, genellikle her türlü merhamet duygusunu kaybederler ve s'genesis'ten önce sahip olabilecekleri rasyonellik.

Ufelskala Skoru: Değişir

Sensör- Bebek melezi aramak ve yok etmek için insanlarla birlikte yaşayan ve çalışan Ter'taceo iblisleri İnsanların ve iblislerin yavruları. Doğal formları insansı olsa da, insan aleminde çok fazla zaman geçirdikten sonra derileri bozulmaya başlar. İki haftalık bir yenilenme ritüeline katlanmak için her altı ayda bir Sheoul'a dönmeleri gerekir.

Ufelskala Puan: 2

Şekil **Değiştiren-Şekil Değiştirenler** (şekil değiştirebilen bir iblisin aksine kendi farklı türleri olarak) kurtadamlardan iki ana şekilde ayrılır: şekil değiştirenler insan-canavarlara değil gerçek hayvanlara dönüşür ve şekil değiştirenler istedikleri zaman şekil değiştirebilir ve dolunaydan etkilenmezler. Tüm gerçek şekil değiştirenler bir doğum lekesi, kırmızı, yıldız şeklinde bir ben var. Sol kulak. İblislerin kutsal kitabı Daemonica'ya göre, şekil değiştirenlerin, tıpkı kurtlar ve vampirler gibi, insan ruhları vardır. **Ufelskala Puanı: Değişir**

Silas Demon-Yeraltı dünyasının paralı askerleri. Bu soluk beyaz, gözsüz iblisler Sheoul'da, başka hiçbir türe izin verilmeyen büyük topluluklarda yaşarlar. Savaş hizmetlerini bireysel olarak değil gruplar halinde en yüksek teklifi verenlere satarlar ve öldürmek için para aldıkları her şeyi ve herkesi yok ederler. Giysileri tamamen kurbanlarının

postlarından ve derilerinden yapılır. **Ufelskala Puanı: 4**

Slogthu-Uzun, püsküllü kulakları olan iblislere **benzerler**. Genellikle abartılı alt ısırıkları, aşırı büyümüş alt dişleri ve yamalı kürk. Soğuk havalarda yaşayan bir tür olarak dağların yüksek kesimlerinde ya da Sheoul'un buzlu bölgelerinde yaşarlar. Aşırı derecede Hünerli, ince dokunmuş giysileri ve kilimleriyle ünlüdürler. Omnivordurlar, etlerini pişmiş tercih ederler. **Ufelskala Puan: 1**

Sora-Kızıl tenli, çekici, siyah saçlı ve ruh hallerine göre renk değiştiren küçük siyah veya beyaz boynuzları vardır. Genellikle Çizgi film şeytanlarına benzedikleri söylenir. Çok cinsel varlıklardır, nadiren çift bağları kurarlar ve genellikle birkaç türden oluşan birden fazla partnere sahiptirler, ancak sadece kendi türleriyle üreyebilirler. **Ufelskala Puanı: 1**

Soulshredder - Sheoul'da **hem** korkulan hem de saygı duyulan Soulshredder'lar iblis standartlarına göre bile acımasızdır. Acı, sefalet ve terörle beslenirler. Nadiren doğrudan öldürürler, bunun yerine yıllarını, hatta on yıllarını harcarlar, Kurbanlarına musallat olur ve işkence ederler. Zar inceliğindeki kanatları, kırmızı, pullu pençelerindeki tırtıklı pençeleri ve dikenli penisleriyle derisi yüzülmüş gargoyele benzerler. **Ufelskala Puanı: 5**

Dikenli Cehennem Sıçanı-Misk sıçanına **benzer** boyutlardaki bu leş yiyiciler Sheoul'da milyonlarcadır. Lezzetli oldukları varsayılsa da, birçok iblis tarafından yalnızca "zavallı iblis çöplerinin" yiyebileceği yiyecekler olarak kabul edilirler. Bir kirpininki kadar uzun ve kalın olan dikenleri, ısırıkları gibi zehirlidir. **Ufelskala Puan: 1**

Trillah-Şık, kediye benzer bir tür. Uzun boylu, yapılı ve zariftirler; yazın bronz bir tene, kışın ise kadifemsi bir altın kürke sahiptirler. Ter'taceo olmayan birkaç türden biri. İnsanlar tarafından her zaman görülebilen bir tür olan

Trillahlar, insan nüfusu Trillahların açıkta kalamayacağı kadar arttığında Sheoul'a girmeye zorlanmışlardır. Her ne kadar Trillahlar

Sheoul'a sürüldükleri için insanoğluna kızgınlar.

Ufelskala Puan: 1

Gri derili, kömür rengi saçlı ve tunç gözlü Umber-İnsansı bedenler. Çok nazik, mağarada yaşayan türler. İyi bir karakter yargıcıdırlar, birinin içindeki kötülüğü ve iyiliği hissetme konusunda doğal bir yeteneğe sahiptirler ve beceri düzeylerine bağlı olarak, Umberler bir bireyi aşağı çeken karanlığı/suçluluğu azaltabilir veya hatta ortadan kaldırabilir.

Ufelskala Puanı: 1

Vampir-Vampirlerin düşmüş meleklerden yaratıldığına inanılır. Herhangi bir vampir bir insanı vampire dönüştürebilir, ancak Karanlık Çağlar'daki nüfus patlamasından ve ardından bir vampir iç savaşından sonra Vampir Konseyi kuruldu ve sadece dönüşümü değil, genel olarak davranışları düzenlemek için kurallar oluşturuldu. Popüler vampir efsanelerinin çoğu doğrudur, ancak vampirler ruhlarının mahkum olduğuna inanmazlar. Eğer kendi istekleriyle sabah güneşine yürürlerse, ruhlarının ölümden kurtulacağı inancıyla yaşarlar.

Tanrı'nın huzurunda yargılanmak üzere cennete götürülür. Ancak, başka herhangi bir şekilde öldürülen herhangi bir vampir Sheoul-gra'da ebedi azap çekmeye mahkumdur.

Ufelskala Puanı: Değişir



Engerek Hortlağı-Bir aydır ölü olan bir kobraya benzeyen, kötü **huylu**, insan boyutlarında bir sürüngen. Engerek hortlakları büyüyle kolayca kontrol edilebilir ve genellikle

gücünü tam olarak kavramadan kara büyüyle oynayan insanlar tarafından çağrılır. Sonuçlar ölümcül olabilir.

Ufelskala Puan: 2

Yaratıklar-Yaratıklar sadece dolunayın üç gecesi boyunca yer değiştiren insanlardır. Hem insan hem de hayvan özelliklerine sahip büyük, iki bacaklı, tüylü canavarlara dönüşürler.

Sadece birkaç tür yaratık vardır. Kurtadamlar (kendilerine warg diyenler) wasbears ve wereleopards, ancak kurtadamlar en yaygın olanlarıdır. İki tür yaratık sınıfı vardır: doğuştan kurt olanlar ve ısırıldıktan sonra dönüşenler. Doğuştan kurtlar, özellikle de kurtlar, sürüler halinde yaşama eğilimindeyken, dönüşmüş kurtlar genellikle yalnız bir yaşam sürerler. Dolunay yerine yeni ay sırasında değişen ve karanlık kurtlar olarak adlandırılan nadir bir kurtadam türüne dair söylentiler vardır. **Ufelskala Puanı: Değişir**

Hastane

Underworld General Hospital (evet, UGH olacaktı) New York sokaklarının altında yer alan bir tıp merkezidir Şehir. İblisler tarafından inşa edilmiş olsa da insan aleminin bir parçası. Şehri Sheoul yerine insanların burnunun dibine inşa etme kararı Eidolon, Shade ve Wraith'in aylarca tartıştığı bir konuydu. Nihayetinde, Sheoul'un dışında inşa etme kararı

Hastaneyi korumak için gereken büyülerin birçoğunun sadece insan aleminde işlev görmesi ve Eidolon'un insanları istihdam etmesi gerektiğini bilmesi ve insanların Sheoul'da olsaydı hastaneye seyahat etmek için Harrowgate'leri kullanamayacak olması nedeniyle ortaya çıktı. Yeraltı Dünyası Genel Hastanesi, bilinen modern ekipman, malzeme ve teknikleri kullanmaktadır.

insan tıbbı. Eidolon elinden geldiğince güncel kalıyor ve her zaman yeterli sayıda personeli olduğundan emin olmak için ter'tace'yi insan tıp okullarına katılmaları için aktif olarak işe alıyor. Eğitimli personel, tıp okullarında insan olarak geçemeyenlerin eğitiminden sorumludur. Çoğu iblis tıp fakültesine gidemediğinden ve bazı iblisler doğal ya da mistik şifacılar olduğundan, UG'de çalışmak için personelinin tıp diplomasına sahip olmasını şart koşmaz, ancak yeterli eğitim ve beceriye sahip olmalarını şart koşar.

İblis tıbbı başka hiçbir şeye benzemeyen bir meydan okuma sağlar. Her iblis türünün

Fizyoloji benzersizdir ve her doktorun yetenekleri ve becerileri de aynı şekilde benzersizdir. Çoğunlukla, Eidolon ve ekibi ilerledikçe öğreniyorlar.



Öğrenme sürecine yardımcı olmak için, hastaneye kabul edilen her yeni tür veya cinse kapsamlı bir muayene, röntgen, kan ve genetik testler yapılır... temel olarak, Eidolon her iblisin kataloglanması ve incelenmesi konusunda ısrar eder. Ayrıca tüm iblislerden banka için kan bağışında bulunmaları isteniyor.

Underworld General gibi bir operasyonu yürütmek tahmin edilebileceğİ gibi pahalıdır. Eidolon aile bağlantıları sayesinde ilk masraflar için fon bulabilmiş olsa da, ek fon bulmak yaratıcılık gerektiriyordu... ve Wraith. Wraith'in "hastaları sıkıştırma" önerisi hemen direne karşılandı, ancak Shade çabucak ikna oldu. oğ u iblis parayla ödeme yapamasa da, cinslerine özgü iyiliklerle ödeme yapabilirler ya da meslekleri. Takas sistemi iş e yarıyor, ancak hastaneyi işletmek için gereken gelirin yalnızca küçük bir yüzdesini sağ lıyor. Finansmanın büyük bir yüzdesi Wraith'in antik eserleri toplamak olan iş inin bir yan ürününden geliyor ve hastane kullanımı için büyölü eş yalar. Ekstralar ve hastaları iyileştirmek için kullanılamayan her şey yasal ve karaborsada satılmaktadır. Wraith'in bir diğ er önerisi de zengin sikikleri," Eidolon'un hemen kabul ettiğ i bir sözdü. İnsan dünyası ter'taceo'larla kaynıyor.

Zenginlik ve güç kazanmak için yeraltı dünyası bağlantıları ve Eidolon'un biraz ikna etmesi ve Wraith'in "sıkıştırması" sonrasında

Underworld General gibi değ erli bir amaca bağış yapmaktan çok mutlu oldular.

Demonika Dünyasının Kilit Oyuncuları

Eidolon (EYE-duh-lawn)- Shade ve Wraith kardeşlerle birlikte inşa ettiği bir tıp merkezi olan Underworld General Hospital'ın başkanı. Tüm iblis ırkları için yargıç, jüri ve cellat olarak hizmet eden iblisler olan Judicia'da doğdu. Kendisine yargı güçleri bahşedildi ve hayatını sonsuza dek değiştiren bir seçim yapana kadar onlarca yıl Judicia'ya Adalet Dağıtıcısı olarak hizmet etti: insan tıp okuluna gitti ve iyileştirme yeteneğinden en iyi şekilde yararlanmak için doktor oldu.

Saç: Kısa, koyu kahverengi/siyah

Gözler: Koyu

kahverengi Boy: 1.80

Meslek: Doktor Tür:

Incubus Cinsi: Seminus

iblisi

Tanımlayıcı işaretler: Sağ parmakların ucundan omuza kadar uzanan tattool benzeri semboller

Kişisel Seminus sembolü: Boğazda bir dizi pul

Gemella Endri-Sensör iblis ebeveynleri tarafından **yetiştirilen** Gemella'nın onların izinden gitmesi ve insan-iblis birlikteliklerinden doğan bebekleri yok etmesi bekleniyordu. Bunun yerine, kendi yolunu izledi ve doğaüstü/iblis kökenli tıbbi sorunların kökünü kazımak için bir insan hastanesinde çalışarak doktor oldu.

Saç: Uzunluğu ve rengi sık sık değişir. Genellikle omuz hizasında ve siyahtır; mavi, kırmızı veya pembe çizgileri vardır.

Gözler: Yeşil

Mesleği: Doktor

Türleri: Yarı insan, yarı Soulshredder

Tanımlayıcı işaretler: Delinmiş dil, kaş, kulak, göbek.
Sol bacağı boyunca uzanan uzun saplı gül dövmesi.
Karnında ejderha dövmesi. Ayak bileklerinde, bileklerinde
ve boynunda dövmeli Kelt bantları.

Kynan Morgan-New York City hücresinin **eski** Aegis lideri.
Afganistan'da Birleşik Devletler Ordusu sıhhiyecisi olarak
görev yaparken bir iblis tarafından yaralandıktan sonra
Aegis'e katıldı.

Saç: Kısa, dikenli, koyu kahverengi

Gözler: Lacivert

Yükseklik: 6' 2"

Meslek: Aegis Muhafızı

Türler: İnsan

Tanımlayıcı özellikler: Ses teli hasarından kaynaklanan
çakıllı ses. Yaralı boğaz.

Lore-1880 yılında Şeytan'ın oğlu olduğuna inanan insan bir
annenin çocuğı olarak dünyaya gelen ve anne tarafından
dedesi tarafından büyütölen Lore, hiçbir zaman ortama
uyum sağlayamamıştı. Yirmi yaşındayken tuhaf bir dönüşüm
geçirdiğinde uyum sağlamak daha büyük bir sorun haline
geldi. Dönüşüm bittiğinde sağ koluna bir dövme yaptırmış
ve birkaç kişiyi öldürmüştü.

insanları sadece bir dokunuşla öldürüyordu. Lanetli öldürme
yeteneğini kontrol edemeyince Kuzey Carolina dağlarında
saklandı ve köleleştirilmiş bir suikastçının hayatına girmeye
zorlandığı güne kadar bir münzevi olarak varlığını sürdürdü.

Saç: Kısa, siyah

Gözler: Koyu

kahverengi Boy:

6' 6"

Türleri: Yarı insan, yarı Seminus iblisi

Tanımlayıcı işaretler: Sağ parmakların ucundan omuza kadar uzanan tattool benzeri semboller

Kişisel Seminus sembolü: Hiçbiri

Luc (Lewk)-1896'da Fransız göçmenlerin Amerika'da doğan oğlu olarak dünyaya gelen Luc, babası annesini terk edip bir metresle Fransa'ya kaçınca orduya katıldı. Luc Avrupa'da görev talep etmiş ve I. Dünya Savaşı sırasında Fransa'da savaşmak üzere görevlendirilmiştir. Babasını bulamadan bir kurt adam tarafından ısırılmıştır. O zamandan beri insanlığına tutunmaya çalıştığından beri.

Saç: Tüylü, siyah

Gözler: Ela Boy:

1.80

Mesleği: Paramedik

Türler: Kurt Adam

Reaver-Düşüşünü tamamlamak için Sheoul'a hiç girmemiş bir düşmüş melek olan Reaver, iki dünya arasında sıkışıp kalmıştır, bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışıp kalmıştır. Cennet'in ya da Sheoul'un gücü olmadan, fiziksel ve zihinsel olarak zayıf düşmüştür ve temel arzularıyla sürekli bir savaş halindedir.

Saç: Uzun, sırtının ortasına kadar, soluk sarı

Gözler: Mavi

Boy: 6' 6" Mesleği:

Doktor Türleri:

Düşmüş melek

Roag (Rogue)-Eidolon, Shade ve Wraith'in hayatta kalan en büyük kardeşi olan Roag, gerçek bir cehennemde, Neethul köle çukurlarında büyüdü. Onu daha sonra köle olarak satma niyetiyle elinde tutan bir Neethul annenin çocuğu olarak doğan Roag, kirli dövüşmeyi erkenden öğrendi. İlk cinayetini dört yaşındayken, yemeğini çalmak için uyuyan bir kölenin boğazını keserek işledi. Roag'ın annesi, satmayı düşündüğü oğluyla gurur duyarak onu yanında tutmaya karar verdi ve çok geçmeden kendi köle ocağını işletmeye başladı. İlk olgunlaşmasından sonra Yirmi yaşındayken Sheoul'dan kaçarak, kırılğan insanları kandırmanın, vahşileştirmenin ve öldürmenin daha kolay olduğu insan dünyasında yaşamaya başladı. Başka bir varlıktan hoşlanmayı hiç beklemiyordu ama her şeye rağmen Roag'ı etkileyebilen tek kişi olan Eidolon'a karşı bir sevgi geliştirdi.

Saç: Tıraşlı, koyu kahverengi/siyah

Gözler: Koyu

kahverengi Boy:

1.80 Türler:

Incubus

Cinsi: Seminus iblisi

Tanımlayıcı özellikler: Sağ parmak ucundan omuza kadar uzanan tattool benzeri semboller. İrlanda aksanı.

Kişisel Seminus sembolü: Kuyruğunu yutan yılan

Runa Wagner (RUE-nuh)-Ağabeyi Arik ile birlikte, alkolik ve istismarcı bir babanın olduğu istikrarsız bir evde büyüdü. Runa ergenlik çağındayken babası onu terk etti ve annesi intihar ederek Runa'yı büyütme görevini Arik'e bıraktı. Hayatının zor bir döneminde Shade ile çıkmıştır. Onun ihaneti daha da zor zamanlara yol açtı.

Saç: Omuz hizasında, karamel kahverengi

Gözler: Soluk şampanya rengi

Türler: Kurt Adam

Serena Kelley-Serena hayatı, macerayı ve tehlikeyi seviyor. Aradığı her şeyi bulma konusunda esrarengiz bir yeteneği var ve bir gün Kutsal Kase'yi bulmayı gerçekten çok istiyor.

Saç: Uzun, sarı

Gözler: Kahverengi

Mesleği: Hazine avcısı

Türler: İnsan

Tanımlayıcı özelliği: Hiç çıkarmadığı kolye

Gölge - Umber iblis bir anneden doğdu ve bir Orta Amerika'da bir mağara. Yirmi yaşındayken üzerine konan bir lanet sayesinde yıllarca özellikle kadınlarla bağ kurmaktan kaçındı. Deriye, Harley'lere ve

Runa ile tanışana kadar, tek gecelik ilişkiler. Saç: Omuz hizasında, koyu kahverengi/siyah

Gözler: Koyu

kahverengi/siyah Boy:

1.70 cm Mesleği

Paramedik Tür:

Incubus Cinsi: Seminus

iblisi

Tanımlayıcı işaretler: Sağ parmak uçlarından omuza kadar uzanan tattool benzeri semboller. Sol kulak delinmiş.

Kişisel Seminus sembolü: Boğazda görmeyen göz

Tayla Mancuso-Tayla tüm çocukluğunu ve ergenlik yıllarının çoğunu uyuşturucu nedeniyle koruyucu aile yanında geçirdi. Tayla'ya bakamayacak durumda olan bağımlı bir anne.

Sonunda Tayla'nın annesi onun velayetini aldı, ancak Tayla annesinin bir iblis tarafından işkence edilerek öldürülmesine tanık olunca bu mutlu kavuşma kısa sürdü. Bundan sonra

Tayla uyanık olduğu her anı iblisleri öldürmeye adadı ve Eidolon ile tanışana kadar

tek iyi iblis, beyninde stang gömülü olan bir iblistir.

Saç: Kızıl

Gözler: Yeşil

Meslek: Aegis Muhafızı

Türleri: Yarı insan, yarı Soulshredder

Wraith-Bir vampirden doğan bir iblis olarak, Wraith bir Anomali. Vampirlerin elinde işkenceyle geçen bir çocukluk. ona tüm ırka karşı yoğun bir nefret verdi ve

Tüm yetişkin hayatı boyunca onları spor olsun diye öldürdü. Korkunç gençlik yılları onda garip bir tuhafılık bırakmıştır: insan kadınlardan beslenmez veya onlarla seks yapmaz. Ancak diğer tüm dişiler adil bir oyundur. Bu oyunu günde birkaç kez oynar.

Gün. Çoğu Seminus iblisinden farklı olarak Wraith, diğer Semlerin doğuş sırasında kazandığı kırmızı gözlü bakışlarla doğmuştur.



Saç: Çene ve omuz hizasında, ağartılmış sarı Gözler: Mavi

Boy: 6' 5"

Mesleği: UG için satın almalardan sorumlu

Türler: Incubus

Cins:: Seminus iblisi

Tanımlayıcı işaretler: Sağ parmakların ucundan omuza kadar uzanan tattool benzeri semboller

Kişisel Seminus sembolü: Boğazda kum saati

Hesaplaşma

Hesaplaşma (isim)-Nahoş veya feci bir kader

Chicago. 1928.

Geliyorlardı.

Wraith terk edilmiş bira fabrikasının zemininde tek bacağını sürüyerek ilerledi. Hançeri kalçasından çekip çıkarmıştı,

ama olan olmuştu, çünkü bacağı düzgün çalışmıyordu. Hatta hiç çalışmıyordu.

Tozlu ekipman ve çöpler devasa depoyu kirletiyordu, Onu daha da yavaşlatıyordu. Dev bir fıçının arkasına saklandı ama saklandığına inandıysa kendini kandırıyordu. Kör bir adamın takip edebileceği bir kan izi bırakmasa bile, peşindeki piçler vampirdi. Onu kokusundan takip edebilirlerdi.

Ağrı bacağından yukarı doğru yayılıyor, dikkat çekmek için ciğerlerindeki yanmayla yarışıyordu. Yüzünü buruşturarak delinen yaraya baskı uyguladı ama bu da kanı durdurmak için hiçbir işe yaramadı. Başı dertteydi.

İki yıl boyunca kaçarak hiçbir yere varamamıştı. Annesinin klanı sonunda onu yakalamıştı. Onu Kaliforniya'dan Teksas'a, oradan da Kanada'ya kadar kovalamışlardı. Sonra Alaska'ya.

Şimdi Chicago'daydı, yürüyerek seyahat etmek yerine birilerini ona Harrowgate'leri öğretmeye zorlaması gerektiğini düşünüyor, göğsünün derinliklerinde ona orada bir ailesi olduğunu söyleyen garip, her zaman var olan hissi takip ediyordu.

—

Yine de o gizemli akrabalarını bulma konusunda pek hevesli değildi. Tanıdığı tek aile ona işkence ve kötü muamele etmişken ve

Doğduğu gün başladıkları işi bitirmek için şimdi bile binaya giriyorlardı. Kırık pencerelerden sızan ayın gümüş ışığında, fıçının metal panellerinden birindeki yansımasına bir an göz attı. Koyu renk saçları

Omuzlarından ipler sarkıyordu ve yüzü kir ve kanla kaplanmıştı. Sadece gözleri her zamanki gibi çamur renginde ve bulanık görünüyordu. Bir keresinde bir serseri Wraith'e gözlerinin ölü olduğunu söylemişti.

Wraith adamı bunun için yemişti ama evsiz adam doğruyu söylemişti. Wraith'in içi boş bir kabuktu ve neden savaşmaya devam ettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Burada olduğunu biliyoruz evlat," diye seslendi Dick, Wraith'in amcası. "Öyleyse neden bir sıçan gibi saklandığın yerden çıkıp adaletinle yüzleşmiyorsun?"

Adalet. Komikti. Wraith kendi annesiyle bir öldür ya da öldüröl durumundaydı ama bunun Adalet için bir önemi yoktu.

Onu hayatı boyunca bir kafeste tutmuş olan insanlar. Wraith'in annesi tam teşekküllü bir vampirdi, Wraith ise bir iblisten başka bir şey değildi. Hayatta kalmak için kan içmek zorunda olması önemli değildi - gerçek bir vampir değildi, bu yüzden hayatı bir böceğinkinden daha değersiz görülmüştü ve klanı

onu ezmek niyetindeydi. Bir çıkış yolu bulmak için çılgınca etrafına bakındı ama tanımadığı üç vampir çıkışları kapatmıştı.

Görünüşe göre yaşlı Dickhead Amca, küçük bir kan sporuna hevesli bazı yerliler bulmuştu.

Wraith bıçağını almak için cebini karıştırdı. Bu yolun sonuydu ve o da bunu biliyordu. Belki öbür dünya bundan daha iyi olurdu, çünkü daha kötü olamayacağı kesindi.

"Cehennem çanları." Shade bacağını tuttu, neredeyse Queens sırasının oturma odasının ortasında kışının üzerine düşüyordu

Eidolon'la paylaştığı ev. Küçük acı patlamaları sinirlerini bacağından kafatasına doğru yönlendirdi. "Bu kardeşimizden hoşlanmamaya başlıyorum."

Eidolon bir kandil daha yaktı ama çirkin kahverengi duvar kâğıdı yumuşak ışıltıyı emiyor gibiydi. Buraya yeni taşınmışlardı ve lanet olası ışıktandırma çalışmıyordu. Daha da kötüsü, latern dumanının pis kokusu Shade'in öğürmesine neden oluyordu.

"Sen de Roag için aynı şeyi söylemiştin," dedi Eidolon. "Tek çocuk olmayı dilediğini düşünmeye başlıyorum."

"Doğru değil. Kız kardeşimi seviyorum."

Eidolon'un ağzının bir köşesi gülümseyerek kıvrıldı. "Asıl gizem Skulk'un senden neden hoşlandığı."

"Bunu bu kadar eğlenceli bulmana sevindim," dedi Shade topallayarak odanın diğer ucuna geçerken.

"Çünkü ben öyle düşünmüyorum."

Eidolon sehpanın üzerinden yirmi beş yıllık bir viski şişesini aldı. "Sence batıya mı gitmeliyiz? Bakalım onu bulabilecek miyiz?"

Shade bir sandalyeye çöktü ve uyluğunu ovuşturdu. Onlar Bu bilinmeyen kardeşi hayatları boyunca hissetmişlerdi ama son birkaç haftadır yavaş yavaş yaklaştığını hissediyorlardı, bu da onun Harrowgate'leri kullanmadığı anlamına geliyordu. Yine de, hareketle ilgili bir panik duygusu vardı ve Shade Adamın doğruya gitmesinin bir sebebi varmış gibi hissediyordum.

—

Kardeşlerini bulmaya geliyordu.

"Çok acı çekiyor. Sorunun ne olduğunu görmeliyiz."

Eidolon şişenin boynunu bir aşık gibi okşadı. Ayrıcalık ve zenginlikle büyümek ona sadece en iyi likörün tadını vermişti. Shade'in takdir edemeyeceği bir şey değildi bu. Pahalı şeyler, ama ucuz rotgut sizi aynı derecede sıcak tutar.

Eidolon bir içki doldururken, "Hadi Roag'ı bulalım," dedi. "Gitmek isteyecektir."

"Yaptığımızı söylemeyelim," diye mırıldandı Shade ve E ona sinirli bir bakış fırlattı. Shade gözlerini devirdi. "Hadi ama.

Bacağından ateş çıkan sen değilsin." E

tıpkı Shade ve Roag gibi kardeşlerinin varlığını hissedebiliyordu, ama sanki sadece Shade Bu gizemli kardeşin fiziksel acısını hissetme yeteneğine sahipti.

"Uzun sürmez."

Shade ayağa kalktı. "İyi ama Roag başka bir afyon inindeyse onu almaya gidecek olan sensin."

Roag bir afyon mağarasında değildi. Eidolon bunu halledebilirdi. Bunun yerine, o ve Shade Roag'u bir İrlanda iblis barında buldular. Azgın kadınlarla dolu bir iblis barı. Eidolon ve Shade içeri girmek gibi bir hata yapmışlardı ve iki gün boyunca mahsur kalmışlar, son dişi de çıkana kadar oradan ayrılamamışlardı. cinsel olarak tatmin olmuş.

Sadece en küçük kardeşlerinin Eidolon'un bile artık hissedebileceği kadar acı çekiyor olması onları oradan çıkmaya zorladı. Kardeşlerinin ihtiyaçları dışilerin ihtiyaçlarının önüne geçti ve sonunda özgür kaldılar.

Bitkin ve çöküşün eşiğinde ama özgür.

Zavallı kışlarını en yakın Harrowgate'e sürüklediler ve Eidolon burada parlak siyah duvarlara kazınmış panelleri inceledi. Batıya gitme ihtiyacını hissetti ama bundan daha fazlasını belirleyemedi. Amerika Birleşik Devletleri'nin kaba haritasını parmaklayan Shade'di.

"Illinois mi?"

"Chicago."

Roag esnedi. "Sen nereden biliyorsun?"

"Bilmiyorum." Shade'in solungaçları biraz yeşil görünüyordu ve Eidolon bunun yorgunluktan ve cinsel bir akşamdan kalmalıktan daha fazlası olduğunu biliyordu. Kardeşlerinin acısının etkilerini Eidolon'dan on kat daha güçlü hissediyordu. Birkaç kez Hatta barda acı içinde kıvranarak yere yığılmıştı. Roag hiç etkilenmiş gibi görünmüyordu. Ama Harrowgate köhne bir fabrika bölgesine açılıyordu. Alçak, gri bulutlar gökyüzünü örtüyor ve yüksek bacalardan yükselen dumanlar sonbahar havasını kasvetle ağırlaştırıyordu, sanki tüm şehir kardeşlerinin acısını hissetti.

Eidolon bunu kesinlikle hissetmişti. Artık yakın oldukları için derisi acı verecek kadar gerildi ve karnına zonklayan bir ağrı yerleşti.

Shade gerildi, kardeşlerine odaklanırken başı döndü. Bir kalp atışı sonra, sokağın aşağısına doğru fırladı. "Bu yol."

—

Şehrin, sokak satıcılarının fabrika işçilerine ucuz yiyecek sattığı kalabalık bir bölümünden hızla geçtiler ve kendine özgü mallarını satan bir fahişenin yanından geçtiklerinde Roag durdu.

"Ben yetişirim," dedi, İrlanda aksanı şehvetle doluydu.

Lanet olsun ona. Eidolon tartışmanın bir işe yaramayacağını biliyordu ve Shade çoktan görüş alanından çıkmıştı. Sulu bir lanetle koşarak ilerledi. Eidolon'un göğsünde kardeşlik hissinin odaklandığı boşluk, daha seyrek nüfuslu bir bölgeye yaklaştıkça ısındı. Shade bir dükkanın yan kapısından içeri daldığında sıcaklık bir cehenneme dönüştü. Solmuş tabelasından hem tekstil fabrikası hem de bira fabrikası olduğu anlaşılan bina. İçeride pencereler muşamba ve tahtayla kapatılmıştı ve sekiz vampir ayakta duruyordu

Tavandan sarkan kırık, çıplak bir bedeninin etrafında. Çeşitli aletler kemik gibi yere saçılmıştı; çekiçler, bıçaklar, penseler. Ama Eidolon'un damarlarındaki kanı donduran şey, erkek vampirlerden birinin elinde tuttuğu kaynak makinesiydi.

Yanan etin pis kokusu havaya yayılıyordu.

Öfke neredeyse Eidolon'un içini dışına çıkarıyordu. "Sizi hasta piçler," diye hırladı ve vampirler etraflarında döndüler.

Elinde kaynak makinesi olan vampir bir yılanın zarifliğiyle onlara doğru ilerledi ve diğerleri de onu takip etti. "Sen de kimsin?"

"Biz onun kardeşleriyiz." Shade devrilmiş bir sandalyeyi yakaladı ve duvara çarptı. Odun şarapnelleri hepsinin üzerine yağdı. Shade havadan kalın bir parça kaptı ve derme çatma kaziğiyle kanlı iblisi işaret etti.

"Ve sizden sadece bir kez burayı boşaltmanızı isteyeceğiz."

Vampir güldü. "Kurtarmak için boyunlarınızı riske atıyorsunuz Wraith mi? Neden?"

Eidolon'un vampirlerle hiç sorunu olmamıştı... şimdiye kadar. "Kardeş olayını kaçırdın mı?" Kırık bir sandalye ayağını kaldırdı ve ağırlığını avucunda test etti. Her şeyi aldı Sivri ucunu hemen o anda vampirin kalbine saplamamak için kendini zor tuttu.

"Karışmayın." Yalnız dişi vampir, büyük erkeğin yanına doğru ilerledi. "Bu bir vampir meselesi-"

"O bir vampir değil," diye ısırdı Eidolon, çünkü artık bu pisliklerden bıkmıştı.

"Bunu söylemekten ne kadar nefret etsem de," dedi pürmüzlü erkek, "bu yavru bir vampir. Bizi terk edin. Bu sana son uyarım."

Eidolon kaşlarını çatarak tavandan sallanan cesedi inceledi. Dermoire'ı taze kan tabakalarının altında görülebiliyordu, yani bu kesinlikle kardeşleriydi ve kesinlikle bir iblisti. Eidolon'un bunun ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. deli adamdan bahsediyordu, ama aslında bunun bir önemi yoktu. Bir savaşa hazırlıklı gelmişlerdi ve ona ek olarak Eidolon'un uzun yün paltosunun altında sakladığı bir silah cephaneliği vardı. Bu vampirlerin Eidolon ve Shade üzerinde yüzyıllar olmasa bile onlarca yıllık deneyimleri olduğuna şüphe yoktu ama tamamen çaresiz de değillerdi. Shade bir dokunuşla herkesin içini karıştırabilirdi ve Eidolon'un Justice Dealer geçmişi ona ağrı ve yaralanma konusunda benzersiz bir bakış açısı kazandırmıştı.

Wraith'in kısık, uzun iniltisi fabrikada bir hayalet gibi dolaşıyordu. Eidolon ilerledi. Bu piçler öleceklerdi.

Dört vampir toz olmuştu. İkisi kaçmış, ikisi de domuz bağıyla bağlanmış ve fabrikanın duvarına yaslanmıştı. İçlerinden biri onları tehdit eden şerefsizdi, ama orada otururken, kanlar içinde ve birkaç dişi eksik, pek de öyle görünmüyordu artık tehdit edici değildi. Shade öyle düşünmüyordu zaten.

Shade, Wraith'in amcası olduğunu söyleyen erkeği tekmeledi. "Neden onları öldüremiyoruz?"

"Çünkü Wraithler bu onura sahip olmalı," dedi Eidolon ve Shade bunun iyi bir nokta olduğunu düşündü.

Silahlarını bırakan E ve Shade odayı geçip Wraith'in yanına gittiler. Shade kardeşinin kanla keçeleşmiş saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

Oh, Tanrım. "E... oh, lanet olsun."

Eidolon'un yüzü kül rengi oldu. "O piçler. " Sesi sanki cehennem çukurlarından çıkarılmış gibiydi. "Gözlerini oymuşlar."

Ve bu ona yaptıklarının sadece küçük bir kısmıydı. Diğer vahşi eylemlerin yanı sıra, onu kasıklarından göğüs kafesine kadar açmışlardı. Birkaç yerde, parçalanmış kas ve tendonların arasından kırık kemikler çıkmıştı.

Shade'in gözeneklerinden öfke akıyordu. "İndirin onu," diye homurdandı. "Yüce Tanrılar, indirin onu."

"Hey, çocuklar." Roag'un sesi binanın içinde yankılandı.

"Neredeydin sen?" Eidolon Wraith'in parçalanmış bedenini tavandan indirmeye başladığında Shade hırladı. Onu tutan zincirler çınılıyordu. Roag vampir tozu yığınlarını tekmeleyerek onlara doğru yürüdü ve hayatta kalan ikisine sakince baktı. "Siz ikiniz işleri yeterince iyi idare ettiniz." Çenesini Wraith'e doğru salladı. "Görünüşe göre uzun zamandır kayıp olan küçük kardeşimizi bulmuşsunuz. Pek bir şey kalmamış. Bırakın onu. Biz gidip az önce taşakladığım fahişeyi bulalım."

"Sadece vampirlere göz kulak ol," diye tersledi Eidolon, Roag'a karşı sabrı neredeyse Shade'inki kadar yıpranmıştı.

Wraith'i yavaşça ve dikkatlice indirdiler. Hareket etmedi ve hayatta olduğunu bilmelerinin tek nedeni Shade'in yeteneğini kardeşine yönlendirmesi ve kalbinin zayıf bir şekilde attığını hissetmesiydi. Nabızı parmaklarıyla hissedemeyecekleri kadar zayıftı. Wraith deponun zemininde kendi kanıyla dolu bir havuzun içinde yatıyordu. Wraith'in bileğini kavrayan Eidolon'un dermoire'ı parlıyordu ama bir an sonra başını kaldırıp baktı ve başını salladı.

"O çok ileri gitti."

Shade bunu biliyordu, hissedebiliyordu, Wraith'i bundan çok daha önce öldürmüş olması gereken ağır yaralarda görebiliyordu. "Denemek zorundayız. Belki bir doktor bulabiliriz. sorular."

Roag omuz silkti. "Hastaneden birini yakalayıp yardım etmeye zorlayabiliriz. Sonra da konuşmaması için öldürürüz. Gidip bir tane getirmemi ister misin?"

Sanki köşedeki bakkala uğrayıp bir somun ekmek alacakmış gibi konuştu.

"Bizim yapabildiklerimizi hiçbir insan doktor yapamaz." Eidolon'un omuzları çöktü. "Ama bunun bir önemi yok. Beş dakika daha dayanamaz."

Roag kaynak makinesini aldı. "Vampirleri şimdi öldürebilir miyiz?" "Tabii ki," diye tükürdü Shade.

Yer değiştirdi, o pislikleri parçalamaya hazırlandı ama Wraith'in parmağı dizine dokununca dondu kaldı. Sadece parmağı değil, tüm eli. Her nasılsa adam parçalanmış kolunu hareket ettirecek ve Shade'in pantolonunu kavrayacak gücü bulmuştu. Shade elini Wraith'inkinin üzerine indirdi.

Wraith'in teni buz gibiydi, eli titriyordu ama sıkmayı başardı ve bu hafif hareketle mesajını iletti.

Yaşamak istiyordu.

Shade'in bakışları Eidolon'unkilerle buluştu. "Onu kurtaracağız. Lanet olsun, deneyeceğiz."

Eidolon tereddüt etmedi. Wraith'in şişmiş üst dudağını parmaklayarak iki dişini ortaya çıkardı.

"O gerçekten bir vampir." Tutsaklarına döndü. "Besleniyor mu?" Onlar sadece bakınca hırladı. "Besleniyor mu? "

Vampir Amca isteksizce başını salladı.

"Roag," dedi Shade, "git şu fahişeyi getir." Roag

sırıttı. "İşte ruh budur."

"Seks için değil, seni lanet olası beyinsiz. Wraith'in beslenmesi gerekiyorsa kan için ona ihtiyacımız var. Ve bize bir doktor bul. Daha sonra hafızasını düzeltebilirsin. Git!" Shade Roag'un karşı çıkmasını bekledi ve bir an için Roag'un karşı çıkabileceğini düşündü.

çok ileri gitti. Roag huysuzdu, genellikle sadece Eidolon'u dinlerdi. Ama belki de barda iki gün boyunca aralıksız seks yapmak onu çileden çıkarmıştı ve sonunda sertçe başını sallayıp dışarı çıktı.

"Shade," dedi Eidolon sessizce, sanki Wraith'in çok fazla şey duymasını istemiyormuş gibi,

"Ben kemiklerini onarmaya çalışırken onun içine girip kanının hareket etmesini sağlayabilir misin?"

"Bunu daha önce yaptın mı?"

"Bir keresinde, kız kardeşim kolunu kırdığında. Ama bu..."

Eidolon başını salladı ve Shade anladı. Eidolon kadar o da çaresiz hissetmekten nefret ediyordu. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı. Eğer çuvallarsa...

"Haydi, Shade." Eidolon avucunu Wraith'in uyluğuna, son derece kötü bir yanığın üzerine koydu. "Bunu yapmak zorundayız."

Shade lanet okuyarak Wraith'in elini kavradı ve yeteneğini ona yönlendirerek organlarını araştırdı, yaralarını ve zayıflıklarını yokladı. E'nin dermoire'ı aydınlandı ve Wraith'in derisine doğru çıkıntı yapan kırılmış kaval kemiği bir araya gelmeye başladı ve tekrar yerine oturdu. Shade, E'nin iyileştirme yeteneğinin son derece acı verici olduğunu biliyordu ama Wraith kıpırdamadı bile. Kalbi tekledi ama Shade onu güçlü bir ritim tutturmaya zorladı, ve yavaş yavaş kendi kendine normal şekilde atmaya başladı.

Eidolon kardeşlerinin kemiklerini iyileştirdiğine kanaat getirdiğinde, Wraith'in yüzünü yavaşça yukarı kaldırdı, boş göz çukurlarını incelerken E'nin yüz ifadesini öfke kapladı. Sonra da Shade'in hayatında gördüğü en soğuk glmsemeyeyle vampirlere döndü. "Eeny meeny, miny moe," dedi, bir parmağı ikisinin arasında gidip gelerek koyu saçlı olanın üzerinde son buldu. Yavaşça, kasıtlı olarak bir tahta parçası aldı ve vampirlere doğru ilerledi.

"Görünüşe göre bugün senin şanslı günün," dedi ve siyah saçlı vampiri göğsünden vurdu. Wraith'in yüzü dehşetle kazınmış amcasına doğru ilerlemeden önce erkeğin alev almaya başlamasını bile beklemedi.

Eidolon çömeldi ve vampirin çenesini kabaca kavrayarak yukarı kaldırdı, böylece Eidolon'un koyu renk gözleri vampirin mavi gözleriyle kilitlendi.

Ve Shade tam olarak ne olacağını biliyordu.

—

Bilinç Wraith'e bölük pörçük geliyordu ve kendini aşağı yukarı böyle hissediyordu. Ne olduğunu merak etmedi, çünkü kâbusları bu olayların

Yakalanması ve işkence görmesi tekrar tekrar. Aklındaki tek soru ne kadar süredir yerde olduğuydu.

Gözlerini açtı. Birkaç kez göz kırptı. Gözlerini. Biraz vardı.

"Hey." Siyah saçlı bir erkek Wraith'in yüzüne baktı. "Ben Shade. Senin kardeşimim. Benim evimdesin. Şey, burası Eidolon'un da yeri. O da burada."

Başka bir erkek yatağın yanına doğru ilerledi. "Nasıl hissediyorsun?"

Wraith yutkundu. Boğazı acıyordu. "Sanki bazı vampirler beni asmış ve işkence etmiş gibi," diye homurdandı. Tekrar yutkundu. "Neden... neden beni kurtardın?"

Eidolon bu soru karşısında afallamış görünüyordu. "Sen bizim kardeşimizsin."

"Yani?"

Shade küfretti ve Eidolon'a bir bakış attı. "Harika. Bir Roag daha." Wraith'e geri döndü. "Roag bizim diğer kardeşimiz. O burada değil. Sizi fabrikada tekrar bir araya getirirken de orada değildi."

"Shade..."

"Ne? Pislik herif doktoru ve bir fahişeyi bırakıp başka bir fahişe bulmaya gitti."

"Doktor?" Wraith başını kaldırdı ama acı kafatasında çınlayınca yastığa geri bıraktı.

Eidolon başını salladı. "Doktoru yardım etmesi için ikna etmek biraz zaman aldı ama hüngür hüngür ağlamayı ve dua etmeyi bıraktığında

devreye girdi. Bağırsaklarını yerine yapıştırmak ve Shade'in kanının bir kısmını vücuduna aktarmak zorunda kaldı. seni kurtardı. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama doktor olmasaydı başaramazdın." Ayaklarına baktı.

"Shade ve ben onun yardımı olmadan seni kurtaramazdık."

Wraith onu neden kurtardıklarını hâlâ anlamamıştı ve minnettar olduğundan bile emin değildi. "Ne... vampirlere ne oldu?"

Shade dişlerini gösterdi. "Onlar öldü."

Güzel. Wraith ölümlerinin yavaş ve acı verici olmasını umuyordu.

"Biraz dinlenmene izin vereceğiz," dedi Eidolon ve Wraith yavaşça paniğe kapıldı, hemen ardından da yalnız kalmaktan korktuğu için utanç duydu. Bir şekilde, Eidolon biliyordu. "Biz yan odada olacağız. Birimiz her zaman burada olacak." Bakışları Wraith'inkilerle kilitlendi. "Bir daha kimse sana böyle zarar veremeyecek kardeşim. Sana söz veriyorum."

Hayır, kimse yapmazdı. Çünkü tekrar ayağa kalktığında, uyanık olduğu her anı eğitimle geçirecekti. Öldürmek için. Sonra da vampirlerin soyu tükenene kadar onları avlayacaktı.

"Hey," dedi Shade usulca. "Bu bakışı tanıyorum. Hem de çok iyi. Sadece iyileşmeye konsantre ol ve yanında olduğumuzu bil. geri."

Wraith'in kardeşleri odadan çıktı ve Wraith onların gidişini izlerken göğsünü garip, çalkantılı bir his doldurdu. Nefret ve acı bu alanın büyük bir kısmını kaplıyordu ama içinde başka bir şey daha vardı... daha önce hiç hissetmediği bir şey. Minnettarlık mı? Sevgi?

Belki ikincisi değil ama kardeşlerinin yaptıklarını takdir ediyordu. Ve ne olursa olsun, hayatında ilk kez kendini bu kadar yalnız hissetmediğini inkâr edemezdi.

♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Michelle Rowen

YEMEK

Yazarların size içeriden bilgi verdiği yer!

Michelle Rowen'in masasından

Sevgili okuyucu,

Ölümsüzlük Isırıkları serimi yazmaya başladığımda, vampir mitleriyle oynamanın eğlenceli olacağını düşündüm. Uzun zamandır vampir kurgularının hayranı olarak, vampirleri kötü adamlardan çok kahramanlar olarak görmek istedim. Bunu yapmak için onları çok fazla insanlaştırmam gerekti. Güneş ışığında ölüm gitti - vampirlerim dışarı çıkabilir Gün boyunca. Dişlerini şüphelenmeyen herhangi bir boyuna geçirme dürtüsü gitti - vampirlerim kanlarını sterilize edilmiş kaynaklardan ve iyi maaşlı bağışçılardan alıyor. Gitti.

Vampirlerin ölümsüz olduğu fikrinden vazgeçtim - vampirlerim nefes alıyor ve düzenli kalp atışları var. Yine de birkaç şeyi korudum: ölümsüzlük, ekstra güç, yansıma olmaması ve vampirlerimin onları gerçekten öldürmek isteyen avcılar tarafından takip edildiği gerçeği. Şimdi serinin dördüncü kitabı olan STAKES & STILETTOS, bu noktada kendime sordum, kahramanım Sarah Dearly'nin başına gelebilecek en kötü şey nedir? Ve gerçekten çok basitti. Artık o iğrenç vampir efsanelerinden hiçbirisi hakkında endişelenmek zorunda olmayan sıradan, günlük bir vampir olmaya alıştığına göre, hepsini ona tüm gücümle vermeliyim.

Liseden beri kara büyüye merak salmış bir sınıf arkadaşı, bir "gecegezen" olmak için.

Kalıcı olmadan önce laneti kırmanın bir yolu.

Elbette mümkün olan en eğlenceli şekilde. İyi okumalar!

♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Karissa Lane

♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥ ♥

Ah, oğlum Wraith. Tüm iblis kardeşler arasında en berbat olanı. Tabii ki onu bu kadar eğlenceli yapan da bu.

Hevesli bir okuyucu ve takıntılı bir sinema izleyicisi olarak, her zaman

En sevdiğim karakterlerin genellikle kahramanlar değil, ya gölgeli kötü çocuk ya da kahramanla takılan karizmatik ve/veya dağılmış arkadaş olduğunu fark ettim. Angel dizisinde Angel'a hayrandım, ama her zaman Spike'ta karanlık ve nefis bir şeyler var. TV dizisinde Firefly, Malcolm benim favorimdi (sonuçta o kötü bir çocuk), ama bencil, ahlaksız ve çılgınca komik Jayne Benim için de garip bir çekiciliği var. Peki ya Sahra filmi? Benim En sevdiğim karakter Matthew McConaughey'nin Dirk Pitt'i değildi; onun şapşal ama tuhaf bir şekilde yetkin yardımcısı Al'dı.

Benim zihnimde Wraith her zaman bu tür karakterlerin bir karışımıydı. Ya sevdiğiniz ya da nefret ettiğiniz biri, belki de aynı anda ikisi birden. Çünkü bu karakterler yumuşak yanlarını ortaya koyduklarında, yine de derinlerde korkutucu bir yan olduğunu bilirsiniz.

Erkek orada, ortaya çıkmayı ve birinin kışını tekmelemeyi bekliyor. Ve karanlık tarafları yüzeye çıktığında, dikkat edin, çünkü sadece çok özel bir kadın bu katmanları sıyrıp içindeki şefkati bulabilir. Demonica serisinin üçüncü kitabı olan PASSION UNLEASHED'de, Wraith o özel kadını buluyor, ancak onun onu öldürmek anlamına gelir ve aniden, vahşi, saygısız kötü çocuk, ne seçerse seçsin, birinin öleceği anlamına gelen bir seçim yapmak zorundadır.

Umarım Wraith'in hikayesini beğenirsiniz. Ve bitirdiğinizde, lütfen çalışmalarım hakkında daha fazla bilgi edinmek ve merhaba demek için www.Larissalone.com adresindeki Web siteme uğramaktan çekinmeyin.

Yakında görüşmek dileğiyle!

Lori Wilde'ın masasından

Sevgili okuyucu,

ALL OF ME ile bir bölümü kapatıyorum ve son iki yıldır yazı hayatımın bir parçası olan çok özel dört arkadaşımı geride bırakıyorum. İnsanlardan- *Leri Wille*

THERE GOES THE BRIDE'daki hoş Delaney'den ONCE'daki avangart Tish'e

SMITTEN, TWICE SHY, ADDICTED TO LOVE'dan yıldızlı gözlü Rachael'e

ve şimdi de ALL OF ME'deki alaycı Jillian'ı özleyeceğim. Jillian'ın hikayesi Dügün Duvağı Dilekleri serisinin son bölümü ve kitapların bittiğini bilmek beni üzse de Jillian'ın sonunda mutlu sona ulaşması beni heyecanlandırıyor. Ancak mutluluğa giden yol engebeli bir yol, çünkü Jillian Aşka inanmak. Jillian'ı sona sakladım çünkü onun hikayesinin en duygusal hikaye olacağını biliyordum.

Onun kaderi olan adam, dul Tuck Manning, aşka olan inancını kaybetmiştir. Karısını kanserden kaybettikten sonra, çiğ ve acı çekiyor ve şimşeğin çakabileceğine inanamıyor. gerçekten iki kez vurdu. Bu ikiliyi bir araya getirmek acı verici, komik, üzücü ve yürek ısıtıcıydı.

Ve sevimli köpek maskaralıklarıyla dirençli Jillian'ın kalbini eriten ve kederli Tuck'a aşka ikinci bir şans için asla geç olmadığını gösteren Heinze 57'nin sokak köpeği Mutt'u da unutmak istemiyorum.

Ama hepsi bu kadar değil. Colorado'nun birbirine sıkı sıkıya bağlı dağ kasabası Salvation ve bu kasabada yaşayan ilginç karakterler de var.

orada ikamet ediyor. Tuck'ın kız kardeşi Evie, kardeşine yakın olmak için Salvation'a taşınan ünlü bir pasta şefi, Evie'nin mistik Kızılderili kocası Ridley Red Deer ve huysuz, yaşlı çöpçatan güneyli centilmen avukat,

Sutter Godfrey kasabası Jillian'ı büyüler ve ona sonunda ev diyebileceği bir yer verir.

Böylece Dügün Duvağı Dilekleri serisine veda ediyorum ve benim için bir sonraki kitaba geçiyorum. Eğer seriyi beğendiyseniz sizden haber almak isterim. Lütfen beni www.loriwilde.com adresinde ziyaret edin ve düşüncelerinizi bana bildirin.

Çok sevgiler,

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

